BULLARIUM ORDINIS FF. MINORUM S.P. FRANCISCI CAPUCINORUM SEU COLLECTIO BULLARUM, BREVIUM, DECRETORUM, ...

Digitized by Google

19
6

Digitized by Google

1,9
—
6

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Cns Font. sto. 33 H

~~4 — 61~~

g. 1.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Totius Ordinis Ministri Generalis

Variis Notis & Scholiis elucubrata

A

P.F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA

Ejuſdem Ordinis Concionatore, olim Sacræ Theologiæ Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali.

Tomus Quartus

Continens Bullas, Brevia, Decreta, Reſcripta, & Oracula, quæ Provincias Germaniæ, videlicet Helveticam, Anterioris Auſtriæ, Flandro-Belgicam, Wallonicam, Leodienſem, Tyrolenſem, Bavariæ, Franconiæ, Bohemicam, Auſtriaco-Hungaricam, Styriæ, Colonienſem, Rhenanam, nec non Cuſtodiam Poloniæ ſpecialiter concernunt.

ROMÆ MDCCXLVI.

Typis Joannis Zempel Austriaco-Viennensis prope Montem Jordanum.

SUPERIORUM FACULTATE.

Digitized by Google

Digitized by Google

IPSA tua Apotheoſis, GLORIOSE CHRISTI ATHLETA, *eo ipſo anno, quo quartum hunc Bullarii tomum ſub prælo ſudare contigit, in Urbe Orbis Dominâ peracta, hunc ſacro tuo Nomini nuncupare ſuavi me movet, & monet impulſu; iis enim, qui novos honores conſequuntur, Libros dicari, vulgarem*

Digitized by Google

ſicut odorem balſami eſſe ante Deum: narrabit omnis ætas, quod, quantùm Eccleſia triumphans tuâ Societate exultat, tantùm militans tuo felicitetur patrocinio: æqua autem gloria eſt, ut in fronte tomi ea, quæ Te inter-et me intercedit, effulgeat relatio, & Provinciæ communio.

Eâ ſorte, quâ Provincia Anterioris Auſtriæ de tuo intra ſuum ambitum ortu, ac de tua in Cœlitum ordines matricula, ceu glorioſo ſolius ſuę ſollicitudinis effectu ſibi applaudit, Provincia Helvetica de Te in illa renato gloriatur, cum tempore, quo vota ſacra Deo nuncupâſti, & triumphalem Sanguinis Stolam accepiſti, ſub unico & antiquo Provincię Helveticę nomine Conventus Helvetię, Anterioris Auſtrię, ac Alſatię complecteretur. Audeo inde, & debeo Te Fratrem devoto nominare jubilo, Fratrem tum ex Profeſſione, tum ex Provincia meum, cum hęc & illa ex parte tua, ac mea ſit una. Eſtque hęc mea Fraternitatis gloria eò major, quò felicior fuit tua ex incolatu, ac hęreditate relicta, Provincię Helveticę Filiatio.

Frauenfeldę in Helvetia utriuſque juris ſcientiam Studio Theologico perfeciſti, &, an Spiritu Domini, an Litteris magis profeceris, dubium reliquiſti. Stupuit in Te Altorffium Vocem Domini reſonantem in virtute, vocem intercidentis flammam ignis, & concutientis Deſertum Cades, ita, ut Procerum unus inſipidarum offarum minis zelum tuum fruſtra cohibere tentârit: Colit in pręſentem,

uſque

Digitized by Google

propriꝫ manus charactere ſignâſti : fulget & ibi in Altari os fœmoris , quo ęquè , ac manu tua illi ſubjunctá juxta antiquæ Legis uſum quaſi jurâſti facere nobiſcum miſericordiam tuam : exhibet & ibi Monialium noſtrarum ad Sanctam Annam Parthenone Breviarium , quo penſum Divini Officii perſolviſti . Nulla eſt Fratrum in Provincia Eccleſia , quæ cultui publico de tuis non exponat Sacris Lipſanis , & quod Zelotes pietas de tuo Cadavere non diſtraxit , concludunt argenteæ tabulæ , in ſubterranea Fratrum noſtrorum Capella Curię conſervatę .

Eſt demum & ipſe tomus , qui tuis ſub auſpiciis in publicum prodire ambit ; Germanus ille eſt , & frontem ſuam Germani Sancti , & FIDELIS nomine inſigniri avet . Germanus eſt , & continet monumenta Germanicarum Provinciarum , quarum Tu es gloria , lętitia , & honorificentia , & quę liberaliore Benefactorum ſtipe ſacros honores Tibi decerni curârunt : complectitur commixta Theutonum Principum Diplomata , quibus Fratribus ędes , & ędibus Odea ac Templa addixêre , Fratrum jura commendârunt , eorumque operarium in Vinea Domini zelum , & religioſę vitę exemplum , ab ipſis quoque Acatholicis cultum , uſque ad Solium S. Sedis exaltârunt : epilogat geſta Fratrum , qui tuo animati

exem-

Digitized by Google

Minimi Clientis, & Indigni Fratris
Michaëlis à Tugio Capucini.

AP-

Digitized by Google

Fr. Joannes Maria à Parma, Diffinitor Generalis C. I.
Fr. Cherubinus à Noves Diffinitor Generalis. Cap. I.

F. Joſeph Maria ab Interamna, Ordinis Fratrum Minorum S. P. Franciſci Capucinorum Miniſter Generalis (*l. i.*)

CUM Tomum quartum Bullarii Ordinis noſtri à R. P. Michaële Tugienſe, ejuſdem Ordinis Concionatore, Sac. Theologiæ in Provincia Helvetica Ex-Lectore, & pro Natione Germanica olim Secretatio Generali compilatum, variiſque notis & notitiis illuſtratum, quatuor ejuſdem Ordinis noſtri Diffinitores Generales reviderint, & in lucem edi poſſe probaverint, tenore præſentium facultatem concedimus, ut ſervatis ſervandis typis imprimatur. Datum ex noſtro Conventu Immaculatæ Conceptionis de Urbe 3. Octobris 1746.

Fr. Joſeph Maria, qui ſupra.

L. ✠ S.

AP-

Digitized by Google

Romæ, in Conventu S. Mariæ ſuper Minervam hâc die 26. Septembris 1746.

Fr. Dominicus Gentis Ord. Præd. Sac. Theol. Magiſter, ejuſdemque iu Univerſitate Colonienſi Doctor, Collegii Caſanatenſis de Urbe Theologus, ac Sac. Congregationis Indicis Conſultor manu propria.

Imprimatur,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Magiſtro Sac. Palatii Apoſtolici.

F. M. de Rubeis Archiep. Tarſi Viceſgerens.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Ridolfi, Sacri Palatii Apoſtolici Magiſter, Ordinis Prædicatorum.

ELEN-

Digitized by Google

[redacted] Provinciis Germaniæ, Moniales cum licentia ſuorum Superiorum ſcriptâ, accedere poſſe declaratur. *cum nota*. *Fol.* 1.

A Sanctæ Romanæ Univerſalis, & ſupremę Inquiſitionis Tribunali, PP. Miniſtris Provincialibus Provinciarum Ultramontanarum facultas conceditur, in cauſis ad S. Officium ſpectantibus, contra ſuos ſubditos procedendi. 3.

Auctoritate S. Congregationis Officii Supremæ, & Univerſalis Inquiſitionis, Fratribus à P. Provinciale, & Definitorio Provinciæ deputatis, libros hæreticorum, aut aliàs prohibitos legendi; Confeſſiones tum Sæcularium, tum Regularium, tum Hæreticorum, Schiſmaticorum &c. excipiendi; hæreticos ab hæreſi, hæreticorum librorum Lectores ſeu retentores, necnon Sæculares, Religionem ingredi volentes, ab omnibus cenſuris, caſibus Sedi Apoſtolicæ, etiam in Bulla die Cœnæ Domini legi ſolita reſervatis, abſolvendi facultas conceditur. Itidem P. Provinciali cum Novitiis, ſi hæretici fuerint, ad effectum S. Ordines recipiendi, poſt profeſſionem diſpenſare, ad omnes gradus, & Religionis munera habilitare, & facultatem eos ab omnibus caſibus reſervatis abſolvendi PP. Magiſtris Novitiorum ſubdelegare indulgetur. *ibi.*

Provinciales cum uno Cuſtode, alternatim eligendo, Comitia Generalia accedere debere ſtatuit, & in iis novos Conventus ſine expreſſa Sanctæ Sedis licentia per litteras in forma Brevis expedienda conſtrui prohibet. *Clemens IX. cum nota.* 7.

Commendatum ſibi de paritate votorum articulum maturiùs examinari debere, Auguſtiſſimo Imperatori Leopoldo ſignificat *Clemens X. cum nota.* 11.

Eodem argumento. Maximiliano Henrico, Archiepiſcopo & Electori Colonienſi. *Idem.* 13.

— Joanni Philippo, Archiepiſcopo, & Electori Moguntino. *ibi.*

— Ferdinando Mariæ, Duci & Electori Bavaricæ. *Ibid.* ac Adelaidi Duciſſæ, & Electrici Bavariæ. 14.

Ad novas inſtantias, eaſdem circa paritatem votorum difficultates ſubſiſtere, Auguſtiſſimo Imperatori Leopoldo reſcribit. *Idem.* *ibi.*

Circa eandem paritatem Cęſareę Majeſtatis officiis ſe annuere non poſſe, clariùs ſignificat. *Idem.* 15.

Ex qualibet Germaniæ Provincia, noviter diviſa, ad Capitulum Generale duos Cuſtodes ablegari, ad iteratas Auguſtiſſimi Imperatoris inſtantias, pro una vice tantùm indulget. *Idem. cum nota.* *ibi.*

Digitized by Google

tres Eccleſias proprias non habent, Indulgentias Ordinis, ſæcularibus Eccleſiis communicat. *Benedictus XIV.* 23.

Omnibus Fratrum Provinciarum Germaniæ Eccleſiis pro feſto Titulari earumdem Eccleſiarum Indulgentiam plenariam impertitur. *Idem.* 24.

Indulgentiam plenariam, etiam Defunctis per modum ſuffragii applicandam, pro menſtrua Communione Generali, in Eccleſiis Provinciarum Germaniæ, vel etiam in Eccleſiis ſæcularibus à Fratribus inſtituenda, confirmat. *Idem.* *ibi.*

Epiſtolâ Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, à PP. Miniſtris Provincialibus, ceu Præfectis Miſſionum, ſtatum harum juxta modum præſcriptum, eidem Sacræ Congregationi exponi jubetur. *cum nota.* 25.

PROVINCIA HELVETICA.

Monialibus Loci Wunenſtein in Principali Ditione Sant-Gallenſi Eccleſiam, Cœmeterium, & Sacellanum ſeu Sæcularem, ſeu Regularem concedi, Epiſcopo Conſtantienſi committit. *Leo X. cum nota.* 30.

Pontificio Oraculo, per P. Procuratorem Generalem Ordinis P. Commiſſario intimato, licentia manducandi lacticinia tempore jejunii more aliarum Superioribus immutari interdicit, Fratres in eo privilegiis &c. Ordinis frui declarat, ac Litterarum ſuarum executionem Abbatibus Ordinis S Benedicti Einſidlæ, & Montis Angelorum, necnon Decano Uranienſi committit. *Clemens VIII.* 32.

Indulgentias plenarias, eandem Eccleſiam Conventûs Fratrum Lucernæ in feſto B. Virginis Mariæ ad Cœlos Aſſumptæ viſitantibus, & aliàs centum dierum coram quindecim Capellis in via ad Conventum erectis orantibus largitur. *Paulus V.* 33.

Senatui Friburgi Nuithonum, litteras à Fr. Paulo à Cæſena Commiſſario ſibi redditas, exhibitaque huic humanitatis officia ſibi relata eſſe ſcribit, ac zelum Senatûs, Pontificii amoris fide commendat. *Idem.* *ibi.*

Eidem Senatui ob controverſiam Monaſterii noſtri 1613. terminatam, & ob conceſſum Eccleſiæ B. V. Mariæ Altare privilegiatum perpetuum grates referenti, conſtantes Pontificiæ benevolentiæ ſenſus explicat, ejuſque conſtans erga Sedem Apoſtolicam ſtudium laudibus ornat. *Idem.* 34.

Pontificio Oraculo, Eccleſiam Beatæ V. Mariæ in werdenſtein Fratribus noſtris dari, & ab his acceptari, ratum haberi Senatui Lucernæ reſcribitur, *cum nota.* *ibi.*

Pon-

Digitized by Google

ſcoporum & Regularium, idæatum pro Sepultura Familiæ à Roll in Eccleſia Fratrum Altorffii conceſſa ornatum impediri, & ad Capucinæ ſimplicitatis limites reduci, Nuntio Apoſtolico ad Helvetos committitur. *ibi.*

Epiſtolâ Sacræ Congregationis Epiſc. & Regular. â Fratribus noſtris Loci Stantii Monialium Tertiariarum Capucinarum Confeſſiones excipi, Miſſam celebrari, cum ingreſſu Clauſuræ SS. Sacramenta infirmis adminiſtrari debere, P. Miniſtro Generali ſignificatur. 38.

Senatum Civitatis Solodoranæ dum de conſtanti erga Sanctam Sedem obſequio commendat, ab hac viciſſim ejuſdem pietati conſuli æquum nuntiat, & ideo quoad illius petita circa noſtros Fratres provideri, Apoſtolico Nuntio commiſſum eſſe ſignificat. *Innocentius* X. *ibi.*

Epiſtolâ Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, Erectio novæ Domûs Loci Arthæ Nuntio Apoſtolico committitur, *cum nota* 39.

Perſcripta æquè, ac voce per Carolum, & Joannem Leonardum Betſchart circa Fratrum noſtrorum negotium relata, debito examine ponderanda eſſe, Senatui Cantonum Svitii & Tugii renuntiat, &, ut moderamine Provinciæ poſt diviſionem duos ad Capitulum Generale Cuſtodes cum P. Miniſtro Provinciali ablegandi, novaſque Domos ſine Sanctæ Sedis licentia &c. conſtruendi facultatem largitur. *Innocentius XI.* 45.

In erecto Majaſi Hoſpitio Fratres noſtros morari, ad Helvetiæ Catholicæ inſtantias concedit, hujuſque zelum & pietatem laudibus effert. *Innocentius XII.* *ibi.*

Decreto Sacræ Congregationis Generalis de propaganda Fide habitæ die 16. Novembr. 1712. P. Provinciali pro tempore quoad uſum pecuniarum in Miſsionibus Rhætiæ ſub quibuſdam articulis providetur, *cum nota*. *ibi.*

Privilegium, aliàs Altari S. Patris Franciſci Eccleſiæ antiquæ Stantii conceſſum, ad Altare Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Eccleſia noviter ibi extructa in perpetuum transfert. *Benedictus XIII.* 46.

Inſtante Ludovico, Galliarum Rege, Conventus Alſatiæ à Provincia ſeparantur, & in Provinciam eriguntur. *cum nota.* 47.

Facultates Miſsionariæ, quæ de S. Sedis mandato Provinciæ concedi, & à quocumque Nuntio Apoſtolico confirmari ſolent. *cum nota.* 50.

Decreto Sacræ Congregationis In-

ſteriorum, Monialium Tertiariarum, Capucinarum nuncupatarum, Lucernæ, Uraniæ, Stantii, Tugii, Friburgi Nuithonum, Solodori, Appenzellæ, Badæ, S. Mariæ Angelorum in Toggio, Neckerſegg, Roſchachii, Grimenſtein, wunenſtein, Altſtetten, Enſishemii, & Seckingæ, qualibet feria ſecunda &c. pro Animabus defunctarum Monialium, earum Conſanguineorum, Affinium primi, & ſecundi gradûs, & Benefactorum privilegiat, & privilegium ad diem obitûs &c. etiam ſeptimam, & trigeſimam obitûs Monialium extendit. *Benedictus XIV. cum nota*. 60.

Præter Indulgentias generaliter Ordini conceſſas, Eccleſiis Monaſteriorum earumdem Monialium Indulgentiam plenariam pro die Feſto Titulari Eccleſiarum impertitur. *Idem*. 61.

PROVINCIA ANTERIORIS AUSTRIÆ.

Pietatem Jacobi Fuggeri, Eccleſiæ Cathedralis Conſtantienſis Præpoſiti, ſumptibus ſuis novam Fratrum Domum ibi conſtruentis commendat. *Clemens VIII. cum nota*. 65.

Abbatiſſæ, & Monialibus Monaſterii S. P. Franciſci Loci Seflingæ ex annuis, & ſuperfluis earum redditibus, ſtructum, à Fratribus noſtris acceptari injungitur. 68.

Decreto Sacræ Congregationis de propaganda Fide, die 8. Auguſti 1667. habitæ, Domum wilerſtadii Fratribus ad formam Hoſpitii reſtitui jubetur, *cum nota*. *ibi*.

Conventus Sveviæ, Briſgoviæ &c. à Provincia Helvetica ſeparati, in Provinciam eriguntur. *Clemens IX*. 72.

In Dynaſtia Mahlberg ad inſtantias Epiſcopi Argentinenſis, & Marchionis Badenſis, S. Rom. Imp. Principum, novam Fratrum Domum conſtrui concedit. *Clemens X. cum nota*. *ibi*.

Provinciæ ad Capitulum Generale duos Cuſtodes cum P. Miniſtro Provinciæ ablegandi, novaſque Domos ſine S. Sedis licentia &c. conſtruendi facultatem largitur. *Innocentius XI*. 73.

Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum & Regularium, Reformatio Monialium, Tertii Ordinis Sancti Patris Franciſci, Loci Marchdorffii, Apoſtolico ad Helvetos Nuntio committitur. *cum nota*. *ibi*.

Moniales eaſdem à juriſdictione Nuntii Apoſtolici eximit, eaſque illi Principis & Epiſcopi Conſtantienſis, ſub ſpirituali Fratrum noſtrorum directione ſubjicit. *Innocentius XII*. 74.

Fr. Maximilianum à Wanghena, ad Provinciam regredientem, in officio

Po-

Digitized by Google

A dicto Fr. Maximiliano, litteras à ſe gaudenter receptas, conſtantemque erga S. Religionem animum in iis viſum eſſe, Carolo Eugenio, wirtenbergiæ Principi reſcribit. *Idem.* 77.

Fr. Hermenegildum à Briſaco, electum à Sereniſsimo wirtenbergiæ Duce itinerationis comitem, Habitu Clericali ſæculari incedere poſſe, eidem Duci, Emin. D. Cardinalis Pontifici à Secretis ſignificat. *ibi.*

Conceſsionem Capellæ B. V. Mariæ Lauretanæ extra Oppidum Stüehlingen à Joſepho, Principe de Fürſtenberg, Landgravio &c. ad formam Cuſtodiæ, à Fratribus acceptatæ, Epiſcopalemque deſuper conſenſum confirmat, ac Capellam dictam, Regularem eſſe declarat. *Benedictus XIV. cum nota.* 78.

Monialibus, aliiſque in Monaſterio Loci Brigantii commorantibus, per novem dies, Feſtum Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti immediatè præcedentes, peculiaris devotionis opera peragentibus, varias Indulgentias impertitur. *Idem cum nota.* 80.

PROVINCIA FLANDRO = BELGICA.

Fratres ex Gallia venientes, Antuerpiæ firmandos eſſe, Sereniſſimo Parmæ &c. Duci, Alexandro inſtanti reſpondet. *Sixtus V.* 85.

Fratres Antuerpiæ, & in Belgio, tificum recipi, & conſtrui indulget. *Idem.* 87.

Decretum S. Congregationis Cardinalium, Côncilii Tridentini Interpretum, de obedientia & cautione, ab Epiſcopis in collatione SS. Ordinum prætenſa, non præſtanda confirmat. *Urbanus VIII.* *ibi.*

Congregationem Equitum Dominicæ Paſſionis, in Civitate Bruxellenſi ad auxilium Fratrum pro digniùs celebranda 40. horarum oratione inſtitutam, variis indulgentiis & indultis ornat. *Idem, cum nota.* 88.

Monaſteria Monialium Capucinarum, ſeu Pœnitentium nuncupatarum, Ordinis S. P. Franciſci, Congregationis Audomarenſis, Diœceſis Attrebaten., & aliarum Diœceſûm, Juriſdictioni Ordinariorum ſubjicit &c. *Idem cum nota.* 91.

Varia Terræ petia poſt Conventuum conſtructionem relicta, ſeu minùs commoda, commutari, & pretium exinde redactum in alias Conventuum neceſſitates converti concedit. *Idem.* 92

Ex Eccleſia Domûs Bruxellenſis Reliquias ſacras extrahi vetat. *Innocentius X. cum nota.* *ibi.*

Carolum, Ducem de Arembergh, de pia erga S. Sedem obſervantia commendat, & de noſtro Fr. Carolo, Ducis Fratre Germano, à ſe gratam memoriam conſervari ſignificat. *Alexander VII.* 94.

Fr. Caroli prædicti zelum & pietatem

col-

Digitized by Google

vincia abolet. *Clemens XI.* *ibi.*

Suppreſſis Diſcretis immediatos Patres ex-Provinciales, Definitores actuales, & Provinciæ Cuſtodes, non Guardianos, ſubſtituit. *Idem.* 98.

Diſcretorum electionem in Provincia reſtituti indulget. *Idem. cum nota.* 99.

Reſcripto Sacræ Pænitentiariæ, Breve, quo duobus Fratribus ad Reverendos Patres Ciſtercienſes Reformatos Vallis Aureæ tranſire datum fuit, revocatur, & dicti Fratres Habitu Ciſtercienſi necdum induti, ad Provinciam regredi jubentur. 101.

PROVINCIA WALLONIÆ.

Reſcripto Pontificio Conventus Walloniæ in Provinciam erigi ratihabetur. *cum nota.* 104.

Electionem duorum Fratrum, unius quidem in Miniſtrum Provincialem, & alterius in Definitorem, in eodem Capitulo factam ſanat. *Clemens X.* 107.

A Provincia Conventus Leodienſes ſeparat, hos in Provinciam erigit, ac articulos ex utraque parte ſtipulatos confirmat. *Clemens XI. cum nota.* 109.

Fr. Sigiſmundo Noel, Recollecto, ad Nos tranſeundi, *ob allegatum majoris perfectionis zelum*, facultas conceditur. 110.

Ab eadem Pœnitentiaria. Tranſitum Fr. Brunonis Bibaux, Limburgenſis, tus condolet, & Fratres noſtros commendat. *Idem.* 115.

Simili argumento Epiſcopo Wormatienſi. *Idem.* *ibi.*

— Archiepiſcopo, & Electori Moguntino. 116.

— Archiepiſcopo & Electori Colonienſi. *ibi.* Ac Archiepiſcopo Electori Trevirenſi. *ibi.*

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. Fratribus Sanctimonialium Confeſſariis ordinariis, clauſuram tempore infirmitatis ingrediendi facultas datur. 118.

A Provincia Walloniæ Conventus Leodienſes ſeparantur, & in diſtinctam Provinciam eriguntur. *Clemens XI.* *ibi.*

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. Receptionem Novitii à Vicario Provinciali ſine expreſſo Miniſtri Provincialis ordine factam, ſanari jubetur. 119.

Decreto S.Congreg. Epiſc. & Regul. Cauſa præcedentiæ inter Clericos Novitios, & Laicos profeſſos ad P.Miniſtrum Generalem remittitur, in actu viſitationis terminanda. *cum nota.* *ibi.*

Decreto S. Congreg. Rituum, Titularem Eccleſiæ Fratrum loci Spadæ Beatiſſimam Virginem Mariam, & non Sanctum Waltherum eſſe declaratur. *cum nota.* 120.

Decreto S. Congreg. Concilii. Onus Vineæ pro ampliatione Domûs & Horti Huenſis emptæ annexum, in Fratres transferri, & perpetuo Miſſarum oneri cele-

Digitized by Google

excipiendas, opportunè proviſum eſſe renuntiat. *Paulus V.* 126.

Caroli, Archiducis Auſtriæ, & Marchionis Burgaviæ zelum Catholicæ Religionis in ſuis ditionibus inſtaurandæ commendat, & pietatis officia, per Fratrem Damianum ad ſe ablegatum præſtita, ſibi accepta fuiſſe reſcribit. *Idem. ibi.*

Eidem Carolo Marchioni, ne Fr. Auguſtinus ab eo revocetur, cautum eſſe ſignificat. *Idem.* 127

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. A Fabrica novarum Domuum, ſeu Hoſpitiorum in locis Fiemi, & Enniæ intenta, Patres Reformati, inſtantibus Fratribus noſtris Enniæ, & Brixiæ deſiſtere, & à locis diſcedere jubentur. *cum nota.* *ibi.*

Provinciam in duas, Tyrolenſem & Bavaricam dividi, P. Miniſtro Generali committit. *Clemens IX.* 129.

P. Miniſtro Generali impedito, executionem prædicti Brevis Fr. Hyacintho à Caſali committit. *Idem. cum nota.* 130.

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. novam Fratrum Domum in Loco Imbſtii conſtrui committitur. 133.

Fr. Gabrieli Cluſinenſi, Eliſabethæ Amaliæ Magdalenæ, Principiſſæ Electrici &c. Viduæ à Sacris Confeſſionibus, varia privilegia impertitur. *Alexander VII.* 134.

Eidem Gabrieli, munus Confeſſarii gaturum reponit. *Idem.* 136.

Hoc idem Reginæ prædictæ ſignificat, & arbitrio ſuo Pontificio totum perfici non poſſe dolet. *Idem.* *ibi.*

Eidem Reginæ Fr. Gabrielis adventum in alma Urbe intimat, hujus dotes plurimùm commendat, & omnes Ordinis gradus ab illo rejici renuntiat. *Idem.* 137.

Per exhibita Fr. Gabrieli Pontificiæ Charitatis officia Duciſſæ Dorotheæ Sophiæ plenè ſatisfactum eſſe, lætatur. *Idem. cum nota.* *ibi.*

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. Reſidentiam, ſeu Hoſpitium Fratrum in loco Riedæ conſtrui committitur. 139.

Calices, Paramenta &c. à Regina Catholica, Maria Anna, Vidua, Capellæ Lauretanæ in Eccleſia Fratrum Oppidi de Chiuſa donata, aliis Eccleſiis commodari, ſeu à dicta Capella extrahi vetat. *Clemens XI. cum nota.* *ibi.*

Sacras Reliquias à ſe Cluſinam mittendas eſſe Reginæ pollicetur, & Fr. Gabrielis commendationem plurimùm à ſe æſtimari ſignificat. *Idem.* 141.

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. Confeſſario Sanctimonialium Capucinarum, Civitatis Salisburgenſis, extraordinario, ad audiendas Ægrotantium Confeſſiones clauſuram ingrediendi facultas conceditur. *ibi.*

Ad arcendos hæreſeos progreſſus in

non-

Digitized by Google

Pietatem ejuſdem Sereniſſimi Ducis, Fr. Felicis à Cantalicio Beatificationem ſollicitantis commendat. *Idem. ibi.*

Litteras à Fr. Laurentio à Brunduſio ſibi conſignatas eſſe, eidem Sereniſsimo Duci ſignificat. *Idem.* *ibi.*

In negotio à Fr. Alphonſo expoſito ſe gratificatum eſſe, Duci Guilielmo reſpondet. *Idem.* 155.

Apoſtolicis Litteris, ratione Habitûs ad Fratrum noſtrorum favorem emanatis, RR. PP. Ordinis S. P. Franciſci Reformatos Bavariæ non affici declaratur. *ibi.*

Domos; ſeu Conventus Bavariæ à Provincia Tyrolenſi ſeparari &c. P. Miniſtro Generali committit. *Clemens IX. ibi.*

Punctum paritatis votorum, quam Provinciæ in Comitiis Generalibus concedi, Sereniſsimus Elector Ferdinandus poſtulavit, maturiùs examinandum, & P. Miniſtro Generali novas Domos ſine recurſu ad S. Sedem adinterim recipiendi facultatem à ſe tribuendam eſſe, reſpondet. *Clemens X.* 156.

Eodem argumento, Adelaidi, Duciſſæ Bavariæ. *Idem.* *ibi.*

Decretum S. Congregationis de nova Fratrum Domo in Civitate Erdingana fundanda, inſtante Sereniſsimo Electore Maximiliano Emanuele confirmat. *Innocentius* XII. 157.

Conventus Franconiæ à Provincia pro re ultimanda utriuſque partis Domos viſitandas eſſe, Principi Epiſcopo Herbipolenſi reponit. *Clemens* XI. 168.

Facultatem, Franconiæ Conventus à Provincia Bavariæ ſeparandi, à ſe jam conceſſam eſſe, Archiepiſcopo & Electori Moguntino ſignificat. *Idem.* *ibi.*

Nec non Principi Epiſcopo Herbipolenſi. *Idem.* 169.

Epiſtolâ Eminentiſsimi Cardinalis, Summo Pontifici à Secretis, de eodem dato erigendæ Provinciæ Franconiæ mandato Fratres informantur. *ibi.*

Conventus Franconiæ à Provincia Bavariæ ſeparari & in Provinciam erigi concedit. *Clemens XI.* 170.

Domos Dunckelſpilanam & Gamundianam à Provincia ſeparari, & Provinciæ Bavariæ uniri confirmat. *Idem.* *ibi.*

Decreto Sacræ Congregationis Rituum. Electio S. Joſephi, Sponſi Beatæ Virginis Mariæ, in Patronum Provinciæ confirmatur. *cum nota.* *ibi.*

PROVINCIA BOEMICA.

Capucinos juſſu Pontificio Pragam deſtinatos, & itineri jam accinctos eſſe, Principi Archiepiſcopo nuntiatur. 177.

Statuta Confraternitatis ſub titulo Paſsionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti in Ec-

pienda eſſe, Adolpho Comiti de Al-
than reſcribit. *Idem.* 182.

Decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 20. Aprilis 1626. Regi Poloniæ, Fr. Valerianum in illud Regnum mitti non poſſe ſcribi, & ſe excuſari jubetur. *ibi.*

Decreto ejuſdem S. Congregationis de Propaganda Fide habitæ 21. Julii 1628, Fr. Valerianum à Provincialatu eximi, & Archiepiſcopo Pragenſi in Fidei negotiis aſſiſtere ſancitur. *ibi.*

Decreto ejuſdem Sacræ Congregationis Fr. Valerianus Miſſionarius Apoſtolicus per Bohemiam, & Germaniam ſuperiorem inſtituitur. 183.

Decreto ejuſdem Sacræ Congregationis habitæ die, & anno prædicto varia circa Miſſionis circumſtantias præſcribuntur. *ibi.*

Eundem Fr. Valerianum ex ſapientia & pietate laudat, Eumque ad munus Miſſionarii Apoſtolici in Boemia & Germania ſuperiore ſtrenuè obeundum, ſtimulat. *Urbanus VIII.* 184.

Eundem Fr. Valerianum, à Duce Mechelburgi Romam ablegatum, ceu facundum litterarum Interpretem, & dignum commiſſi negotii Curatorem à ſe auditum eſſe, Eidem Duci nuntiat. *Idem.* *ibi.*

Eundem Fr. Valerianum ad partes

chiepiſcopo & Electore Trevirenſi, Fr. Antonio Mariæ de Reitta cum Socio quædam privilegia concedit. *Idem cum nota.* 210.

Eundem Fr. Antonium Mariam, ejuſdem Philippi Chriſtophori Archiepiſcopi Trevirenſis nomine, ſacra Limina inviſentem, & de commiſſis negotiis diſſerentem, à ſe benignè auditum eſſe, eidem Archiepiſcopo ſignificat. *Idem.* 211.

Reliquias ſeu partes de corpore S. Auratiani in Eccleſia Domûs loci Budvicii collocati, exinde extrahi vetat. *Idem. ibi.*

Joannem Balthaſarem, Epiſcopum Nicopolitanum, & Suffraganeum &c. in propoſito Fratres noſtros Neoſtadii ſtabiliendi firmat, & in eo ope Poloniæ, & Sveciæ Principis, ac Epiſcopi Wratislavienſis illum ſuffulciendum eſſe renuntiat. *Innocentius X. cum nota.* 212.

Decreto Sacræ Congregationis Epiſc. & Regul. circa prætenſam à Laicis præcedentiam contra Clericos Novitios, uſum Provinciæ ſervari ſancitur, Brevi ſeu Decreto Urbani VIII. nullatenus obſtante. 213.

Reſcripto Pontificio Fabricam novæ Domûs in Civitate Wratislavienſi ſine mora incipi mandatur. 216.

Provinciam ad inſtantias Auguſtiſſimi Imperatoris Leopoldi dividi, Pa-

facultatem tribuit. *Idem.* 221.

Decreto Sacræ Congregat. Epiſc. & Regul. conſtructio novæ Domûs in Civitate Ziattecii Archiepiſcopo Pragenſi committitur. 222.

Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium conſtructio novæ Domûs in Civitate Svidnicii conceditur. *ibi.*

Sereniſſimæ Hetruriæ Duciſſæ Domum Fratrum Oppidi Reichſtadienſis ingrediendi, facultatem largitur. *Innocentius XII. cum nota.* 223.

Fr. Vincentio à Wratislavia, prædictæ Hetruriæ Principiſſæ Confeſſario, ejuſdemque Socio, ut eandem Principiſſam itinerantem commodo Rhedæ comitetur, indulget. *Clemens XI.* 224.

Cuilibet Chriſtifidelium Eccleſiam Lauretanam Fratrum Pragæ viſitanti, ſemel in anno, indulgentiam plenariam largitur. *Benedictus XIV. cum nota.* 225.

PROVINCIA VIENNENSIS,

SEU

AUSTRIACO = HUNGARICA.

Facultatem abſolvendi eos, qui Turcas vel liberârunt, vel occultârunt, Fratribus noſtris conceſſam eſſe, Joanni riter Imperatore, recipi concedit. *Idem.* *ibi.*

Non obſtante, quod dictæ S. Reliquiæ in vaſis argenteis &c. forent repoſitæ, illas ad uſum à Fratribus acceptari poſſe confirmat. *Idem.* 137.

Dictas Sacras Reliquias ex Capella Cæſarea extrahi ſub cenſuris vetat, & prohibitionis copiam in valvis Capellæ continuò affixam teneri jubet. *Idem. cum nota.* 238.

Spiritualem Sacelli, ſeu Capellæ Beatæ Virginis Mariæ Auxiliatricis, à Marquardo Barone de Schwendi in monte Civitatis Pataviensis, vulgò *Paſſau*, fundatæ curam Fratribus noſtris committi confirmat. *Idem. cum nota.* 141.

Decreto S. Congregationis Epiſc., & Regul. fabricam Domûs Hollobrunenſis contra inhibitionem à RR. PP. Reformatis obtentam perfici, Apoſtolico Nuntio committitur. *cum nota.* 245.

Conventus Viennenſes à Provincia Boemiæ ſeparantur, & in propriam Provinciam inſtante Auguſtiſſimo Imperatore Leopoldo eriguntur. *Clemens X.* 246.

Duos novos Conventus in Hungaria ad vota Leopoldi Imperatoris erigi concedit. *Idem.* *ibi.*

Novam Domum in Loco de Poyſdorff conſtrui committit. *Idem.* *ibi.*

Litteris Pontificiis ſtudium & zelus Fr. Emerici Commoromienſis commenda-

da-

Digitized by Google

ſictorum, in Capella Cæſarea conſervata, *inſignis* declaratur, & coram ea orantibus ſpecialiſſimæ Indulgentiæ conceduntur. *ibi.*

Pontificio Mandato Litteras Fundationis Capellæ B.M.V. Auxiliatricis Patavii ad literam ſervari, & abuſus à Capitulo Cathedrali inductos coërceri, Epiſcopo Principi ibidem committitur. *cum nota.* *ibi.*

Celſiſſimi, ac Reverendiſſimi Joſephi Dominici, Epiſcopi Paſſavienſis, zelum, quo jura Fratrum circa adminiſtrationem ſpiritualem Capellæ B. Virginis Mariæ Auxiliatricis contra prætenſiones Capituli Cathedralis ſacra tecta ſervari curavit, commendat, & Decretum proviſionale deſuper editum confirmat. *Benedictus XIII.* 253.

Apoſtolica Auctoritate Fratribus in expeditione militari contra Turcas cura Animarum in Hoſpitalibus Hungariæ, inſpectio Hoſpitalium, & infirmorum &c. committuntur, ac nonnulla privilegia conceduntur. *ibi.*

Altare Capellæ, in qua Imperatorum, Principum & Principiſſarum ex Domo Auſtriaca &c. ſepeliuntur, privilegiat. *Benedictus XIV. cum nota* 254.

Mariæ Thereſiæ, Comitiſſæ de Dietrichſtein &c. Conventum Hollobrunnæ ingrediendi, & ad Oratorium privatum applicari indulget. *Urbanus VIII.* *ibi.*

Legatum centum ſcutorum à Novitio Conventui loci Muræponti aſsignatum, Fratri ejus Germano egeſtate preſſo, in ſublevamen relinqui ratihabet. *Idem.* 272.

Fundationem Monaſterii S. Claræ, loci Goritiæ pro viginti Monialibus approbat, hoc Nuntio Apoſtolico in Germania exiſtenti ſubiicit, dotem à Puellis, tum originariis, tum extraneis dandam determinat, privilegia Ordinis ei communicat, & locum pro educandis Puellis in illo erigi indulget. *Innocentius X. cum nota.* *ibi.*

Decreto S. Congregationis Epiſc., & Regul. erectio noſtræ Domûs in loco Varaſdini inhibetur. *cum nota.* 275.

Decreto S. Congregationis Epiſc., & Regul. in cauſa præcedentiæ Novitios Clericos inter- & Laicos Profeſſos ſolitum ſervari jubetur. 276.

Decreto S. Congreg. Epiſc. & Regul. in lite de jure ſedendi in Eccleſia Collegiata Civitatis Fluminis, RR. PP. Reformatos, & Fratres noſtros promiſcuè ſedere ſtatuitur. *ibi.*

Decreto S. Congreg. Concilii Controverſiam de cadavere Fr. Joannis Antonii à Luca, Provinciæ Tuſciæ Miſsionarii, extra Monaſterium defuncti, amicabiliter componi, Ordinario committitur. *cum nota.* 277.

Digitized by Google

iis multiplicari precatur, & à ſuis & Sanctæ Sedis Miniſtris cum Imperatore de commodiore converſorum ſuſtentatione agi, jam commiſſum eſſe renuntiat. *Idem.* 292.

Ejuſdem Archiconfraternitatis Statuta Apoſtolicæ firmitatis robore communit, ac inter ea quintum, ſextum, & ſeptimum capitis XVIII. articulos ſub pœna excommunicationis obſervari debere decernit. *Idem.* 293.

Confratribus Archiconfraternitatis quinquies Orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam, ſeu Officium S. Crucis in memoriam plagarum Chriſti peragentibus, quinquaginta dies, & iis, qui dicta pœnitentes, ac Sacra Communione refecti peregerint, ducentos dies de debitis pœnitentiis in perpetuum relaxat. *Idem.* 307.

Altare ejuſdem Archiconfraternitatis ſemel in ſeptimana &c. privilegiat. *Benedictus XIV.* *ibi.*

Donationem Domûs Congregationis B. Mariæ Virginis in Brulone nuncupatæ, Hildeſii, Fratribus à Ferdinando Archiepiſcopo, & Principe Electore Colonienſi factam ratihabet, & dominium ejus ad S. Sedem pertinere declarat. *Urbanus VIII. cum nota.* 308.

Calumnias contra Fratres eludit, & illorum zelum Sereniſſimo Archiepiſcopo Electori, Ferdinando, peculiariter continenti ejus patrocinio commendat. *Idem.* *ibi.*

Privilegium ab Altari Eccleſiæ Aquiſgrani ad Altare majus ejuſdem Eccleſiæ transferri indulget. *Innocentius Undecimus.* 317.

Paritatem votorum Miniſtris Provincialibus in Comitiis Generalibus concedit, & deinceps nova loca in Provincia ſine recurſu ad S. Sedem recipi poſſe declarat. *Idem.* *ibi.*

Fr. Euſebio Juliacenſi, Sereniſſimi Principis Electoris Palatini Concionatori &c. ejuſque ſocio nonnulla privilegia largitur. *Innocentius XII.* 318.

Ex Eccleſia Monialium S. Urſulæ Coloniæ Sacras Reliquias extrahi, & in Eccleſiis noſtrorum Fratrum collocari, Archiepiſcopo Colonien. ſeu ejus Vicario committit. *Clemens XI.* *ibi.*

Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, erectio Miſſionis in loco Clemenſwerth & aſſignatio fundi ratihabetur. *cum nota.* 319.

Ferdinandi Comitis de Plettenberg &c. Fratribus novam Domum in ſuo Comitatu Wittem conſtruentis pietatem laudibus ornat. *Clemens XII. cum nota.* 322.

Decreto Sacræ Congregationis de propaganda Fide usus proventuum Eccleſiæ Parochialis Stolbergenſis Fratribus

Digitized by Google

cum annexa ei Eccleſia Francofurti ad favorem Fratrum poſt ceſſionem RR. Patrum Societatis Jeſu factam, Apoſtolica Auctoritate confirmari, ac inibi Conventum Fratrum erigi, Archiepiſcopo Moguntino committit. *Urbanus VIII.* *ibi.*

Per Fr. Benedictum Leodium, Miniſtrum Provincialem &c. Regi Chriſtianiſſimo rem Catholicam in Germania commendat. *Idem.* 331.

Emptam à Georgio Antonio, Epiſcopo Wormatienſi, S. R. I. Principe, pro Domo Fratrum in Civitate Wormatiæ conſtruenda Eccleſiam S. Amandi cum duabus ædibus contiguis, cum alia S. Jodoci Eccleſia permutari, & in hujus ſitu Fratrum Domum erigi concedit, hancque quoad dominium ad Sanctam Sedem devolvi declarat. *Innocentius X. cum nota.* *ibi.*

Decreto S. Congregationis de Propaganda Fide habitæ 14. Aprilis 1654. ne Fratres Miſſionarii ab aliis Religioſis moleſtentur, cavetur. 335.

Provinciam dividendi Patri Miniſtro Generali facultatem largitur. *Clemens IX.* *ibi.*

In Civitate Bruchſaliæ novam Fratrum Domum erigi conſentit, & pietatem Lotharii Friderici, Epiſcopi Spirenſis, Coadjutoris Moguntini &c. deſuper commendat. *Clemens X.* *ibi.*

Provinciæ paria cum aliis Ordinis communicationem contra Capitulum Wormatienſe in Cauſa Canonicatûs latam in Eccleſiis Wormatiæ & Treviris publicare jubentur, privilegio Alexandri IV. non obſtante. *ibi.*

Decreto Sacræ Congregationis Concilii, methodus celebrandi Miſſas in Eccleſia Fratrum Bornhovii ſuperfluas præſcribitur. *cum nota.* 339.

Ad Conventum Fratribus in Civitate Francofurtenſi reſtituendum, Auguſtiſſimi Imperatoris officia interpellat. *Clemens XI.* 341.

Eccleſiam & Conventum S. Antonii Francofurti ab anno 1628. uſque ad annum 1717. virtute Brevis Apoſtolici Urbani Papæ VIII. continuò pertinuiſſe ad Ordinem, non obſtantibus duabus venditionibus, primâ Antonitis, ſecundâ verò Principi de Lowenſtein, interea temporis nulliter factis, declarat, & in Syndicum Apoſtolicum Cauſæ, Epiſcopum Mallenſem, Suffraganeum Moguntinum deputat. *Idem.* *ibi.*

Novam tranſactionem, ſeu contractum de eadem Eccleſia & Conventu initum, & confecta deſuper capitula cum omnibus pactis &c. confirmat. *Innocentius XIII.* 343.

CUSTODIA POLONIÆ.

Decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide coram Sanctiſſimo habitæ

Digitized by Google

dictione Ordinariorum exemptum, & ſine S. Sedis licentia nec deſeri, nec aliæ Domus ſine ea acceptari poſsint. *Innocentius XI.* 351.

Provinciam Bononienſem à cura & regimine Conventuum Poloniæ eximit, hoſque immediato Superiorum Generalium gubernio ſubjicit. *Idem.* 353.

Hoſpitia prædicta in Conventus, in quibus ad minus duodecim Fratres degant, & Sacerdotes inter eos Sæcularium confeſſiones excipiant, erigi, & in uno horum Conventuum Novitiani conſtrui, & a Fratribus Confeſſiones Sæcularium excipi, ad inſtantias Principis Pauli Sanguſzko, Ducis &c. conceditur. 360.

Epiſtolâ Sacr. Congregationis Epiſc. & Regul. conſtructio novæ Domûs in loco Lubartoviæ, Nuntio Apoſtolico Varſaviæ committitur. 362.

Decreto Sacr. Congreg. Epiſc. & Regul. novam Domum in loco Sendiſzoviæ conſtruere, Fratribus conceditur. 364.

PRO-

Digitized by Google

PP. VIII. die 5. Junii 1631. ſactam declaro, quod, quidquid Sanctitatis, aut cultûs bujuſmodi Viris attribuitur, id non ſuper eorum Perſonas, ſed mores & opinionem duntaxat cadat, & ſacta immixta totum auctoritatis pondus à chartis hiſtoricis, aut Auctoribus & libris, ê quibus illa hauſta & deprompta ſunt, mutuent: eapropter omnia in eo ſenſu & fide, quam ſecluſa mea narratione obtinerent, eâ, quâ par eſt erga Sanctam Sedem, reverentia & obedientia relinqui, accipi, & teneri cupio. Et ita profiteor & proteſtor.

ANIMADVERSIO.

TOmum hunc quartum Apoſtolica Germanicarum Provinciarum diplomata continere, nemo miretur, nec id vel ex animo incurio, vel ſiniſtro actum eſſe cenſeat: ordo quidem & antiquitatis jus in illo Gallicæ Nationis Monumenta extendi exegiſſent, cum ad hanc Fratres noſtros jam anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio ablegatos, & Lutetiæ Pariſiorum, ac Lugduni prima Religionis noſtræ Domicilia anno milleſimo quin-

gen-

jure, quod Gallicis debetur Provinciis, reſervato, & vigore hujuſce animadverſionis & excuſationis, illæſo perſiſtente.

MO-

Digitized by Google

E P I S T O L A

S. Congregationis R. P. Provinciali Helvetiæ inſcriptâ

Fratres in Provinciis Germaniæ, Moniales cum licentia ſuorum Superiorum ſcriptâ, accedere poſſe declaratur.

Reverende Pater.

NUnquam fuit animus, aut conſilium Illuſtriſſimorum Cardinalium, qui mecum in hac Congregatione præſunt Ordinibus Regularium, ut, quæ ipſi ſanxerunt ad conſervationem divini cultûs, religioſique Inſtituti obſervantiam, contrarium ullo modo ſortiantur effectum; propterea, cum abundè cognoviſſent, quem fructum edant in illis partibus Germaniæ & Helvetiorum, PP. Societatis Jeſu, & Capucini, ſuis documentis & exhortationibus, quas interdum habent ad Moniales, quarum Cœnobia Hæreticorum faucibus ſunt expoſita, ſtatuendum judicârunt, uti per has litteras ſtatuunt & declarant, Decreto, quod Regularibus interdicit viſitationes, & colloquia Monialium, minimè comprehendi prædictos PP. Societatis Jeſu, & Capucinos, in iſtis nimirum partibus Germaniæ, & Helvetiorum, quò minus eum ad eas venerint, Moniales viſitare, ac juxta Catholicæ Fidei dogmata inſtruere poſſint, tum publicè, tum privatim, nullâ pœnâ ex iis, quæ Decreto continentur, ipſis iminente, dummodo id non faciant, niſi impetratâ, & ſcripto expreſſâ Superiorum ſuorum licentiâ &c. Romæ 1. Maij 1592.

Cardinalis Alexandrinus.

Autographum in Archivo Provinciæ Helveticæ.

N O T A.

STante hujuſmodi declaratione in Provinciis Germaniæ jam uſu venit, & impræſentiarum practicatur, ut R. P. Provincialis hujuſmodi acceſſûs licentiam in ſcriptis impertiatur, numerumque, quoties Fratri Moniales accedere licet, juxta Perſonæ qualitatem, propriâ manu, & ſubſcriptione ſignet. Eſtque hæc praxis poſtmodum firmata per Litteras, à R. P. Honorato Pariſienſi, Definitore Generali, P. Provinciali Helvetiæ inſcriptas, ut ſequitur.

Circa Monialium allocutionem praxis hæc eſt; ut nullus Fratrum ad Monaſteria Monialium eas allocuturus accedat, qui à R. P. Provinciali ad hoc ſive abſolutè, ſive indeterminatè, vel determinatè, hoc eſt, pro illa, vel pluribus vicibus licentiam in ſcriptis non habeat, quam haud dubiè ipſe Provincialis pro ſe, imò in ſe tanquam in fonte habet, quamdiu eſt Provincialis. Hujus autem praxis ratio eſt exceptio quædam ab Illuſtriſſimis Cardinalibus, quæ FF. Capucinos ultramontanos excipit ob fructum, qui ex eorum colloquiis, Monialium Monaſteriis advenit, ac ſufficere ajunt, ut dictam licentiam à Patre ſuo Provinciale in ſcriptis

dictam n. 14. & P. Balleum *verb.* clauſura *n.* 10. memoratum P. Bonagratiam *loc. cit. fol.* 140 *n.* 87. ingreſſum duntaxat ad Monaſteria in litterali & obvio verborum ſenſu prohibeat: *Fratres non ingrediantur Monaſteria Monacharum &c.* ſed contra obedientiam Decretis Pontificiis, & Sacrarum Congregationum, & in ſpecie, Decreto Kal. April. 1590. emanato debitam. In Hypotheſi enim, quod Frater hujuſmodi facultate P. Provincialis non foret munitus, maneret dicto Decreto, ceu indiſtinctè omnes Regulares comprehendenti ſubjectus, & ideo peccato mortali ſe contaminaret, prout S. Congregatio decidit ad libellum ſupplicem ipſi porrectum ſub tenore ſequente.

De anno 1590. Kal. Aprilis emanavit Decretum ab Illuſt. DD. VV. quo prohibetur Religioſis accedere ad Monaſteria Monialium cujuſvis Ordinis ſine expreſſa licentia S. Congregationis ſub pœna privationis officiorum, & vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, nunc verò ab Illuſt. Dominationibus Veſtris quæritur:

An ultra dictas pœnas privationis officiorum, & vocum incurratur pœna peccati mortalis?
Quod dubium pro conſcientiæ ſerenitate humillimè ſupplicatur per Dominationes Veſtras Illuſtriſſimas decidi.

Sacra Congregatio &c. attentis narratis, & dubio prædicto maturè diſcuſſo ac examinato, cenſuit, ac declaravit, Regulares accedentes ad Monaſteria Monialium contra formam Decreti, quo hujuſmodi acceſſus per Sacram Congregationem prohibetur, ultra pœnas privationis officiorum, & vocis activæ & paſſivæ, incurrere etiam pœnam peccati mortalis, & ita ſervari mandavit. Die 1. Julii 1606.

A. Hortenſius Secret.

Decretum, quod hucuſque variè allegatum eſt, & præpoſiti Dubii æquè, ac ſuprà memoratæ declarationis anſam præbuit, ſuis tenoris ſequentis:

Illuſtriſſimi, ac Reverendiſſimi Cardinales Sacræ Congregationis Regularium Præpoſiti, ad occurrendum ſcandalis, quæ contingere poſſunt, aliiſque juſtis, & rationabilibus cauſis animum ipſorum moventibus decreverunt, & mandaverunt: Nulli poſthac Religioſo cujuſcunque Ordinis, gradûs, qualitatis, & dignitatis exiſtat, (Superiore, cui Monaſterii, ſeu Domûs cura incumbit, Confeſſarioque Ordinario, vel extraordinario, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis) liceat abſque licentia expreſſa ejuſdem Sacræ Congregationis accedere ad Monaſteria, ſeu Domos quarumcunque Monialium, vel Sororum, ſive ſui, ſive alterius cujuſvis Ordinis. Quod ſi aliquando mandato ſui Superioris, aliquos Religioſos ad celebrandas Miſſas in ipſarum Monialium, ſeu Sororum Eccleſiis, ſive Oratoriis exterioribus, ſive extra Clauſtra exiſtentibus mitti contingat, prohibuerunt, ne dicti Religioſi ullo quæſito colore Moniales, Sorores, aut quamlibet aliam perſonam intra clauſuram degentes alloqui poſſint. Confeſſariis autem ſimiliter interdixerunt, ne in Ædibus Monaſterii, ſeu Domûs, vel Monaſterio, ſeu Domui Monialium aut Sororum contiguis, pernoctent, aut alios pernoctare faciant, vel alios ſecum retineant, neque extra tempora generalium Confeſſionum (quibus ſoli tantùm Confeſſario refectionem diutinam accipere vix permittitur, & tunc demum videlicet, cum ſua habitatio, aut Virorum Domus, vel Monaſterium, in quo degit, à Monialium Monaſterio, vel Domo nimiùm diſtat, niſi tantùm, & eo caſu contrarium ſpecialiter conſtitutum ſit) ibi nullo modo comedant, bibant, reficiantur, aut cibum ſumant. Quæ omnia, & ſingula ſub pœna privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, ipſo facto incurrenda, præceperunt inviolabiliter obſervari. Injungentes RR. PP. Generalibus, Provincialibus, & aliis quorumvis Monaſteriorum, & Mendicantium, ac non-Mendicantium Ordinum, & Congregationum Superioribus, ad quos ſpectat, quatenus intra terminum unius menſis citra montes, & trium menſium ultra montes à die, quo præſens Decretum, ipſis notificatum fuerit, computandorum, debeant ejuſmodi copiam cum hujuſmodi præcepto omnibus ſuorum Ordinum, & Religioſorum

Mo-

Digitized by Google

latio Apoſtolico Montis Quirinalis, coram Sanctiſſimo Domino noſtro D. Urbano, Divina Providentia Papa Octavo, ac Illuſtriſſimis, & Reverendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Sanctiſſimus Dominus noſter Papa prædictus inhærendo Decreto fel. rec. Pauli Papæ V. ſub die 11. Januarii Anni MDCVII. conceſſit facultatem RR. PP. Provincialibus Ultra Montes, Ordinis Capucinorum, procedendi contra ſuos ſubditos in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus in locis, ubi hæreſes impunè graſſantur, & S. Officium Inquiſitionis, nec per Inquiſitores, nec per locorum Ordinarios exercetur.

Joan. Antonius Thomaſinus S. Rom. & Univerſalis Inquiſit. Notarius,

N O T A.

FUſius hac de facultate in tomo primo fol. 73. actum eſt, inde Lector ad eundem regredi, & ſubjunctam notam ibi legere non gravetur.

Sæculares, Religionem ingredi volentes, ab omnibus cenſuris, caſibus Sedi Apoſtolicæ, etiam in Bulla die Cœnæ Domini legi ſolita reſervatis abſolvendi facultas conceditur. Itidem P. Provinciali cum Novitiis, ſi hæretici fuerint, ad effectum S. Ordines recipiendi, poſt profeſſionem diſpenſare, ad omnes gradus, & Religionis munera habilitare, & facultatem eos ab omnibus caſibus reſervatis abſolvendi PP. Magiſtris Novitiorum ſubdelegare indulgetur.

Thomas, Epiſcopus Oſtienſis Ruffus, Annibal, Epiſcopus Sabinenſis S. Clementis, Ludovicus, Epiſcopus Portuenſis Picus, Petrus Marcellinus, Epiſcopus Tuſculanus Corradinus, Vincentius, Epiſcopus Præneſtenſis Petra, Nicolaus Tit. SS. Joannis, & Pauli Lercari, Franciſcus Antonius Tit. S. Petri in Vinculis &c. S. R. E. Cardinales in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generales Inquiſitores à S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputati.

Dilecto nobis in Chriſto Fratri N. N. Miniſtro Provinciali Ord. Capucinor. Provinciæ N. ſalutem in Domino ſempiternam.

CUM in Generali Congregatione S. Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico ad S. Mariam Majorem

& Orthodoxa Fides ubique floreat, & augeatur, Auctoritate Apoſtolica Nobis in hac parte commiſſa, Tibi & pro tempore exiſtenti dictæ Provinciæ N. Provinciali, ac aliis tui Ordinis Fratribus doctis, & prudentibus, Tibi ſubjectis, per Te, de conſilio, & conſenſu Patrum Diffinitorum Capituli Provincialis deputandis, ut quoſcunque hæreticorum, ſeu aliàs prohibitos libros, etiam in Indice Romano librorum prohibitorum damnatorum, præſertim volumen Sacrorum Bibliorum vulgaris idiomatis, exceptis tamen Caroli Molinei, & Nicolai Machiavelli operibus, ac libris de Aſtrologia judiciaria tractantibus, ſine tamen aliorum ſcandalo, aut periculo cenſurarum, & pœnarum incurſu, ad effectum, ut præfertur, hæreſes, & errores redarguendi, & confutandi, legere, & retinere liberè & licitè in partibus, in quibus hæreſes impunè graſſantur, & non alibi, poſſitis, & valeatis, & quilibet veſtrûm poſſit, ac valeat: injuncto tamen iis, quibus licentiam hujuſmodi impartieris, ut notam librorum prohibitorum, quos legent, aut retinebunt, Tibi quamprimùm exhibeant, ut ſi interim eorum aliquem ex hac vita migrare contigerit, libri prædicti Tibi conſignentur, ut provideas diligenter, ne ad aliorum manus deveniant, ſed tempore hujus facultatis elapſo, unà cum libris prohibitis, quos ipſe legerit, vel retinuerit, igni comburendi tradantur. Præterea Tibi, & pro tempore exiſtenti Provinciali, ac aliis ejuſdem Religionis Sacerdotibus idoneis, per Te de conſilio & conſenſu Diffinitorum Provincialium deputandis, & ad Pænitentiæ Sacramentum miniſtrandum, ab eo, ad quem ſpectat, approbatis, ut omnes & ſingulos utriuſque ſexûs tam Laicos, quàm Clericos Sæculares, & cujuſvis Ordinis Regulares, Hæreticos, Schiſmaticos, & à S. Fide Catholica quomodolibet aberrantes, illorumque credentes, non

... ctis expedire videbitur, in foro conſcientiæ tantùm citra ullam habilitationem, aut diſpenſationem abſolvere, & S. Matri Eccleſiæ reconciliare: Nec non, ut univerſos, & ſingulos de Partibus prædictis, qui libros hæreticorum, ſeu aliàs prohibitos, etiam in Indice Romano librorum prohibitorum contentos, ſcienter legerint, vel retinuerint, hæreticorum quoque, & Schiſmaticorum receptatores, fautores, & defenſores, qui illorum hæreſibus non adhæſerunt, & in futurum ab ejuſmodi pernicioſa lectione, vel retentione & exceſſibus prædictis abſtinere firmiter propoſuerint, ſimiliter ab excommunicationis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, quibus propterea fuerint innodati, in eadem forma Eccleſiæ conſueta, injunctis pariter eis pænitentiis ſalutaribus, & aliis injungendis, in foro conſcientiæ abſolvere, & liberare: inſuper de ſpeciali mandato S. D. N. Papæ, vivæ vocis oraculo Nobis facto, ut Novitios dictæ Religionis, & Sæculares eandem Religionem ingredi volentes, ſi ſint ex partibus, in quibus hæreſes impunè graſſantur, ab omnibus caſibus, peccatis, exceſſibus, Sedi Apoſtolicæ, etiam in Bulla die Cœnæ Domini legi ſolita reſervatis, pro una vice tantùm, ſi de commiſſis ex corde doleant, & in futurum abſtinere intendant, injunctis eis pœnitentiis ſalutaribus, & aliis injungendis, in eodem foro conſcientiæ tantùm abſolvere poſſitis, & valeatis, & quilibet veſtrûm poſſit, & valeat. Tibi verò ſoli, & Provinciali pro tempore, ut eum iiſdem Novitiis, & Religionem ingredientibus, ſi hæretici fuerint, aut ex Parentibus hæreticis procreati, ut poſt emiſſam profeſſionem ad Ordines etiam Sacros, & Presbyteratum promoveri poſſint, ſi aliud impedimentum canonicum eis non obſiſtat, diſpenſare, eoſdemque ad gradus, dignitates, & munera Religionis habilitare, facultatem eos abſol-

Paulus Antonius Cappellonus S. Rom. & Univerſalis Inquiſitionis Notar.

NOTA.

HÆc eſt formula ſolita, & ultima, ſub qua hæc facultas expedita eſt, & expediri ſolet, cujus autographa reſervantur in Archivis illarum Provinciarum, quæ eâ gaudent.

Series facultatum & privilegiorum, quæ à Summo Pontifice quibuſdam Provincialibus, ceu Miſſionum Præfectis, quolibet ſeptennio concedi ſolent, cum poteſtate, ea aliis Provinciæ ſuæ Fratribus communicandi.

1 ADminiſtrandi omnia Sacramenta, etiam Parochialia, Ordine, & Confirmatione exceptis, & quoad Parochialia in Diœceſibus, ubi non erunt Epiſcopi, vel Ordinarii, vel eorum Vicarii, vel in Parochiis, ubi non erunt Parochi, vel, ubi erunt, de eorum licentia.

2. Abſolvendi ab Hæreſi, & Apoſtaſia à Fide, & à Schiſmate quoſcumque, etiam Eccleſiaſticos, tam Sæculares, quàm Regulares, non tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi Sanctum Officium exercetur, niſi in locis Miſſionum, in quibus impunè graſſantur Hæreſes, deliquerint, nec illos, qui judicialiter abjuraverint, niſi iſti nati ſint, ubi impunè graſſantur Hæreſes, & poſt judicialem abjurationem illuc reverſi, in Hæreſim fuerint relapſi, & hos in foro conſcientiæ tantùm.

3. Abſolvendi ab omnibus caſibus reſervatis, etiam in Bulla Cœna Domini contenti, etiam ſub dio, ſub terra, una hora ante Auroram, & aliam poſt Meridiem, bis in die, ſi neceſſitas cogat, ſi tamen in prima Miſſa non ſumpſerit ablutionem, & ſuper Altari portatili, etiam fracto, aut læſo, & ſine Sanctorum reliquiis, & præſentibus Hæreticis, aliiſque excommunicatis, ſi aliter celebrari non poſſit, & non ſit periculum ſacrilegii, dummodò inſerviens Miſſæ non ſit Hæreticus, vel excommunicatus. Hujuſmodi autem facultate bis in die celebrandi nullatenus uti liceat, niſi rariſſimè, & ex graviſſimis, & urgentiſſimis cauſis, in quo graviter ejus conſcientia oneratur, quod, ſi ad præſens, aut impoſterum, quandocumque aderit Epiſcopus, aut Vicarius Generalis, aut Capitularis, ſive Vicarius Apoſtolicus, ad cujus Diœceſim, ſeu adminiſtrationem pertineant loca, ubi ſecundò celebrari contigerit, præfata facultas bis celebrandi nullius prorsùs ſit roboris, ac momenti, niſi priùs prædicto Epiſcopo, aut eo abſente, ipſius Vicario Generali, aut reſpectivè Capitulari, aut Vicario Apoſtolico fuerit exhibita, ab eoque examinatæ, & approbatæ fuerint in ſcriptis cauſæ eâ utendi, nec aliter conceſſa intelligatur, quàm juxta moderationem ab ipſo apponendam, & non aliàs, cujus Epiſcopi, ſeu Vicarii conſcientia oneratur, ut non niſi ex urgentiſſimis cauſis, ut ſupra dictum eſt, & ad breve tempus eâ uti permittat. Quam tamen facultatem poterit Epiſcopus, ſeu Vicarius, ſi in Domino viſum fuerit expedire, ad aliud breve tempus pluries, & eadem ſervata forma, prorogare, intra tempus in hac facultate à Sancta Sede conceſſum, & non ultra. Idipſum autem prorſus ſervetur ab iis, quibus hæc eadem facultas celebrandi bis in die juxta poteſtatem inferius apponendam, communicata fuerit, adeo ut nemo ex ipſis, niſi juxta moderationem ab Epiſcopo, vel ejus Vicario Capitulari,

vel

tamen ex homicidio voluntario, aut bigamia.

9 Diſpenſandi cum converſis ad fidem Catholicam in 3. & 4. gradu Conſanguinitatis & Affinitatis, ſimplici & mixto tantùm, quoad præterita matrimonia, & in prædictis caſibus prolem ſuſceptam declarandi legitimam.

10 Diſpenſandi cum eiſdem ſuper impedimento publicæ honeſtatis juſtitiæ ex ſponſalibus proveniente.

11 Diſpenſandi cum eiſdem ſuper impedimento criminis, neutro tamen Conjugum machinante.

12 Diſpenſandi cum eiſdem in impedimentis cognationis ſpiritualis, præterquam inter levantem, & levatum.

13. Hæ verò Matrimoniales diſpenſationes, videlicet 9. 10. 11. & 12. non concedantur, niſi de conſenſu Epiſcoporum, ubi erunt, & cum clauſula, dummodo mulier rapta non fuerit, vel ſi rapta fuerit, in poteſtate raptoris non exiſtat, & in diſpenſatione tenor hujuſmodi facultatum inſeratur, cum expreſſione temporis, ad quod fuerint conceſſæ.

14. Reſtituendi jus petendi debitum amiſſum.

15. Concedendi Indulgentiam plenariam in Oratione 40. horarum ter in anno, de conſenſu Epiſcoporum, ſi ibi erunt, indicenda diebus benè viſis, contritis, & confeſſis, & Sacra Communione refectis, ſi tamen ex concurſu populi, & expoſitione Sanctiſſimi Sacramenti nulla probabilis ſuſpicio ſit ſacrilegii ab Hæreticis, aut Magiſtratum offenſum iri.

tis, quam pro aliquibus eorum, & ad tempus ſibi benè viſum, prout magis in Domino expedire judicaverit, necnon eaſdem, quatenus opus fuerit, revocandi, ſive etiam moderandi, tam circa illarum uſum, quàm circa loca, & tempus eaſdem exercendi, ita tamen, ut nec eidem Præfecto, nec ipſorum cuilibet, liceat eiſdem ullo pacto uti extra fines ſuæ Miſſionis.

20. Et prædictæ facultates gratis, & ſine ulla mercede exerceantur, & ad annos N. tantùm conceſſæ intelligantur.

Feriâ quintâ die N. menſ. N. anni N.

In Congregatione Generali S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctum Petrum coram Sanctiſſimo D. N. D. Benedicto Divina Providentia PP. XIV., ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

S.mus D. N. Papa prædictus P. N. N. Ord. Capucinorum Præfecto Miſſionum Fratrum ejuſdem Ordinis in N. ſupraſcriptas facultates ad N. conceſſit, cum poteſtate eaſdem communicandi.

Autographa in Archivis Provinciarum &c.

N O T A.

SUnt & aliæ Formulæ, ſub quibus hujuſmodi facultates Provinciis Miſſionariis à S. Sede olim conceſſæ fuère, eſt autem præpoſita jam ultima, & ſolita, ſub qua expediuntur.

Cumque articulo ſeu numero 18. privilegium Altaris pro qualibet feria ſecunda cum conditione celebrandi Miſſam *de Requiem* concedatur, hæc autem conditio ob feſtorum duplicium occurſum ſæpius adimpleri, & ideo Miſſionarii dicto privilegio gaudere nequeant, facto ad S. Congregationem de Propaganda Fide recurſu, facultatis ampliatio petita, & conceſſa eſt, ut ſequitur:

Emi-

Paulus Antonius Capellonus Sanctæ Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

Ex Provinciis Germaniæ tunc dividendis, vel diviſis, non niſi Miniſtros Provinciales cum uno Cuſtode, alternatim eligendo, Comitia Generalia accedere debere ſtatuit, & in iis novos Conventus ſine expreſſa Sanctæ Sedis licentia per litteras in forma Brevis expedienda conſtrui prohibet.

A tergo: *Dilecto Filio Miniſtro Generali Ordinis FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Provinciæ N. tui Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis noviſſimè in hac alma Urbe celebrato, Definitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ prædictæ vaſtitatem, ob quam uni ſoli Miniſtro Provinciali penitus eſt impoſſibilis viſitatio conſueta, vigore Regulæ, & Conſtitutionum Generalium omnino requiſita ad conſervandam diſciplinam regularem, aliiſque cauſis graviſſimis conſideratis, cenſuit eidem Provinciæ ſubveniendum eſſe per convenientem diviſionem de hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentiâ faciendam. Quare ipſi exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, pietate, ac Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Tibi, ut in actu viſitationis memoratæ Provinciæ à Te, benedicente Domino, faciendæ, eandem Provinciam in duas, unam quidem N. N., alteram vero N. N. reſpectivè nuncupandas, Auctoritate noſtra Apoſtolica dividere, ac utrique Provinciæ hujuſmodi Conventus, Domos, & Hoſpitia Provinciæ ſic dividendæ reſpectivè aſſignare, cæteraque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna facere, & exequi liberè poſſis, & valeas, facultatem, & licentiam auctoritate prædicta, tenore præſentium tribuimus, & impertimur; eâ tamen lege, ut per hujuſmodi

di

cis, nec non Ordinis, ac Provinciæ hujuſmo-

NOTA.

DUO, ut ex antepoſito Summario jam liquet, continet hæc Conſtitutio ſpecialia puncta: Primum eſt, ut ex duabùs Provinciis diviſis non niſi tres Patres Capitulum Generale accedant, videlicet duo Miniſtri Provinciales, cum Cuſtode uno, alternatim ex diviſis Provinciis eligendo, & adeo duæ Provinciæ Germaniæ diviſæ non niſi tria vota habeant, cum econtra quælibet alia Ordinis Provincia, vel diviſa, vel non diviſa triplici voto gauderet. Secundum punctum, ut deinceps novi Conventus ſine expreſſa S. Sedis licentia non acceptentur, præſcribit.

Porro contra primum punctum Provinciæ Germaniæ, eo & ſucceſſivo tempore diviſæ, videlicet Helvetica, anterioris Auſtriæ, Colonienſis, Rhenana, Tyrolenſis, Bavarica, Bohemiæ & Auſtriaco-Hungarica diutiùs opportunè, importunè, precibus, ratione, & ſcriptis clamârunt, per denegatam Cuſtodum dualitatem ſibi præjudicari allegantes, tum contra Regulam, quæ electionem Miniſtri Generalis à Miniſtris Provincialibus, *& Cuſtodibus* fieri ſub præcepto formali juxta Cordubam *c.8. q.1. §. Secundum punctum.* Politium *c. 8. n. 9.* Sanëten. Rom. *c. 8. §. 3.* Cruſſerſ. *c. 8. Lect.* 1. & alios S. Regulæ Expoſitores præſcribit; tum contra Conſtitutionem Urbani VIII. *incip. Salvatoris*, qua Decretum de abſoluta Cuſtodum paritate, pro pace, & concordia in univerſa Capucinorum Religione ſtabilienda emanatum confirmat; tum contra Conſtitutiones Ordinis, quæ à qualibet Provincia Miniſtrum Generalem cum duobus Cuſtodibus ablegari mandant; tum contra SS. Canones. qui enim faciunt unum corpus, non debent diverſo jure cenſeri *c. Tua de decimis c. cognovimus* 12. *q* 2. *& gloſſ. c. cum omnes de Conſtit.* ubi Innocentius III. ait: *unum corpus ſimus in Chriſto: ſinguli autem, alter alterius membra, non debent Majores minoribus, aut ſeniores junioribus invidere, ſed omnes, qui in una Eccleſia uni Deo famulantur, pari gaudeant libertate, cum pondus & pondus, menſura & menſura, utrumque abominabile ſit apud Deum.* Nec etiam ex eo, quod aliæ Ordinis Provinciæ antiquiores ſint, diſtinctionem privilegii prætendi poſſe videtur, cum hæc non à ſenio, ſed à merito ſumenda ſit ad exemplum Evangelici Patrisfamilias, qui juxta Innocentium III. *dicto c. de Conſt. mercede primos vineæ ſuæ operarios remuneravit ſicut extremos, præbens ſingulis ſuum denarium, non reſpiciens ætatem. ſed merita, & laborem.* Cum autem actum ſit nihil, ſurrexêre tandem Auguſtiſſimus Imperator Leopoldus, & alii Germaniæ Principes, qui Nationem ſuam duntaxat tangi, hancque præjudicari advertentes, diviſas Germaniæ Provincias, aliarum Nationum Provinciis conceſſo duorum Cuſtodum jure æquiparari potentiùs inſtiterunt: quorum Litteras hic ſubjungere. & operæ pretium, & gratitudinis opera eſt. Fuit inter eas prima, quæ ſequitur, inſcripta Emin. Cardinalibus ab Alteriis, Haſſiæ, Bonello, Secretario Statûs inſcripta.

Leopoldus Divina favente Clementia electus Romanorum Imperator ſemper Auguſtus &c.

Reverendiſſime in Chriſto Pater, Amice Chariſſime. Vaſtitas, & amplitudo Provinciæ Bohemiæ Patrum Capucinorum, quæ ſe per Regnum Bohemiæ, Archiducatum Auſtriæ, Regioneſque Moraviæ, & Sileſiæ extendit, & bis per annum juxta ejuſdem Ordinis Conſtitutiones viſitanda, citra manifeſtam ſanitatis jacturam, ac etiam mortis periculum, Miniſtris Provincialibus evadit impoſſibilis, coegit P. Jovitam, ejuſdem Provinciæ modernum Provincialem pro manutenenda Regulari Obſervantia, ac Ordinis diſciplina, quæ deficientibus conſuetis viſitationibus facilè labefactantur, has noſtras recommendatitias exorare, quatenus per diviſionem ejuſdem Provinciæ, velut unicum, & congruum remedium incolumitati Provincialium, ac Religioſæ obſervantiæ indemnitati provideatur.

Cui ob præfatam Nobis aliàs benè perſpectam amplitudinem, ac binæ per annum viſitationis per pedes inſtituendæ impoſſibilitatem eaſdem perlibenter impertiendas duximus. Scientes igitur Rmæ Paternitatis Veſtræ propenſum animum, eandem hiſce amicè requirimus, quatenus placeat potenti ſuô ſuffragiô, & protectione dicti Patris Provincialis intentionem omnibus modis, & locis, præſertim verò apud Suam Sanctitatem ita fovere,

ac

Digitized by Google

[illegible], quod ab eiſdem petitur, juſtitiæ conforme ſit, zelô Religionis, & cauſæ æquitate ducti, eorum precibus benignè annuentes, Rmam Paternitatem Veſtram hiſce quoque præſentibus gratioſè interpellamus, velit ſuo efficaci Patrociniô ſeſe etiam pro viribus interponere, quatenus Provinciæ Bohemiæ in ſui diviſione ejuſmodi clauſula Cuſtodum, ac ſuffragiorum derogatoria non imponatur: impoſita verò Provinciis nuper in Germania diviſis, ab eis iterum removeatur, & ad terminos juris antiqui, ſeu diſpoſitionis Urbani VIII. reducatur, vel alio opportuno remedio, quô Pax, Charitas, & concordia inter Nationes, & Provincias ejuſdem Ordinis conſervetur, providè ſuccurratur; cum æquum non ſit, quod ſolis Germaniæ Provinciis conſuetus Cuſtodum ſuffragiorumque numerus, qui omnibus aliis aliarum Nationum Provinciis communis eſt, atque ex Regula Seraphica, SS. Canonibus, Decretis Pontificiis, ac Ordinis Conſtitutionibus, his æquè quàm aliis debetur, ſine culpa, ac demerito ſubtrahatur.

Præterea, cum in præmemorato Clementis IX. Decreto alia quoque clauſula, qua ſupradictis, & nuper diviſis Provinciis, novorum Conventuum erectio ſine Sedis Apoſtolicæ licentia in forma Brevis obtinenda interdicitur, irrepſerit, quæ neque aliis ejuſdem Religionis Provinciis, neque reliquis Mendicantium Ordinibus fuit præſcripta, eaque inſuper in his Germaniæ regionibus, paſſim hæreſi infectis, non tam incremento, & dilatationi Capucinorum Ordinis, quàm converſioni hæreticorum, ac Propagandæ Fidei plurimùm officiat: ſupplicârunt Nobis pariter ſupradicti Provinciales, ut noſtra interventione ſatagamus, eam in Brevi Apoſtolico pro diviſione Provinciæ Bohemiæ expediendo non intreponi: & pro diviſis nuper Provinciis jam intrepoſitam iterum removeri, & ad terminos Conſtitutionum Clementis VIII., Gregorii XV., & Urbani VIII. reduci.

Nos igitur conſiderantes, quantum PP. Capucini fructum Animarum in Germania fecerint, quot millia hæreticorum ad ovile Domini reduxerint, quamque impensè hactenus ſuam operam pro Fidei Catholicæ dilatatione elocârint, & etiamnum elocant, illorum preces nequaquam irritas eſſe cupientes, Paternitatis Veſtræ Reverendiſſimæ validam quoque Authoritatem evocamus, quatenus lubeat omnem conatum impendere, ut ſæpe allegata clauſula Provinciæ Bohemiæ (cui amplus in noſtris quoque hæreditariis ditionibus, ac Regno Hungariæ dilatandæ Fidei Catholicæ, ſuique Ordinis campus pateſcit:) velut remora, & impedimentum converſionis aberrantium animarum in Decreto diviſionis non apponatur: appoſita verò pro aliis nuper diviſis Provinciis ad ſupradictos terminos Clementis VIII., Gregorii XV., & Urbani VIII. reducatur: atque ejuſmodi novum onus, quod reliquis dicti Ordinis Provinciis, vel aliis Mendicantibus non impoſitum eſſe dignoſcitur, illis quoque pariter non imponatur. Poſtremò, cum præmemoratarum Provinciarum Patres pro Fide Catholica, pro ſalute animarum, pro converſione hæreticorum plurimos labores exantlent, ac indeſeſſo ſtudio vineam Domini in Germania excolant, Noſque eos obinde tenero affectu complectamur, ſcientes etiam illos ipſiſmet Hæreticis ob Apoſtolicam vivendi rationem, mundi contemptum, ac Evangelicam Paupertatem in veneratione eſſe, Reverendiſſimæ Paternitati Veſtræ illos quoque non ſolùm pro ſupra recenſitis, ſed etiam aliis in Capitulo Generali occurrentibus juſtis petitionibus impensè recommendamus, facturæ in his opus Deo imprimis gratum, Eccleſiæ Dei proficuum, ac Ordini Capucinorum acceptiſſimum: Eidem de reliquo prægnantem noſtrum affectum confirmantes. Datæ Viennæ die 14. Septembris 1670.

Leopoldus.

Abele.

Alia Epiſtola Cæſarea ad Sacram Congregationem ſupra Regulares, ſeu ad Cardinalem Præfectum.

L E O P O L D U S &c.

Reverendiſſime in Chriſto Pater. Provincia Bohemiæ Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quæ ſe per noſtras Ditiones hæreditarias Regni Bohemiæ, Archi-Ducatûs Auſtriæ, Ducatûs

Digitized by Google

eſſe perſpicitur.

Zelô Religionis, quô Capucinorum Ordinem tenerè complectimur, & cauſæ, quæ præfertur, æquitate ducti, Reverendiſſimam Paternitatem Veſtram unà cum Sac. Congregatione ſupra Regulares, ad quam, vel ſaltem eorum aliquos præmemoratam cauſam deferendam credimus, præſentibus gratiosè requirimus; complaceat ſibi potenti ſua interpoſitione eò efficaciter cooperari, quatenus Provincia Bohemiæ dictorum Fratrum Capucinorum pro conſervanda Miniſtrorum Provincialium incolumitate, ac manutenenda commodiùs per crebras viſitationes Regulari obſervantia in duas dividi; eaque poſt diviſionem, necnon & aliæ per Germaniam nuper diviſæ quoad Cuſtodum, ſuffragiorumque numerum aliis ejuſdem Ordinis Provinciis coæquari; ac circa novorum Conventuum erectionem ſine reſtrictione in ſecunda clauſula comprehenſa, paribus tam hujus, quàm aliorum Mendicantium Ordinibus conceſſis privilegiis perfrui jubeantur ac permittantur.

Præterea, cum Capucinorum Religio in his vaſtis Germaniæ Regionibus pro Eccleſia Dei, animarum lucro, ac hæreticorum, aliarumque aberrantium ovium reductione plurimum laboraverit, atque etiamnum laboret, cujus fructuoſam operam tam Nos, quàm Anteceſſores Noſtri, cum uberi fertilitate, & multorum millium converſione ad orthodoxam fidem feliciter experti ſumus: ac proinde Apoſtolicis favoribus omnino dignam exiſtimamus, eam Reverendiſſimæ Paternitati Veſtræ, Sacræque Congregationi non ſolùm in ſupradictis, ſed etiam aliis juſtis poſtulationibus, durante Capitulo Generali occurrentibus impensè pariter ac peramanter recommendamus. Eidem de reliquo, ac dictæ Sacræ Congregationi prægnantem affectum noſtrum confirmantes &c. Datæ Viennæ die 17. Februarii Anno 1671.

Leopoldus.

Chriſtophorus Abele.

Epiſtola alia ad Reverendiſſimum Patrem Generalem, totumque Generale Definitorium Capucinorum.

L E O P O L D U S &c.

Reverende Pater. Amplitudo Provinciæ Bohemiæ, quæ ſe ad trecentum milliaria Germanica in una viſitatione percurrenda extendit, & impoſſibilitas binæ viſitationis juxta Ordinis Conſtitutiones unius anni curriculo peragendæ, induxit Patrem Provincialem cum Patribus ejuſdem Provinciæ noſtras ad veſtram Paternitatem, totumque Definitorium Generale exorare promotionales, quatenus per diviſionem dictæ Provinciæ, incolumitati Miniſtrorum Provincialium, qui, ut experientia docet, ſub tantæ vaſtitatis mole ſuccumbunt, ſimul ac obſervantiæ regulari, quæ defectu conſuetarum viſitationum plurimùm periclitatur, providè conſulatur, & Monaſtica diſciplina in ſuo vigore conſervetur.

Rogat autem ſua Provinciæ in diviſione non imponi Clauſulam illam à Clemente IX. aliis Provinciis nuper in Germania diviſis impoſitam, quâ uſitatus aliis aliarum Nationum Provinciis Cuſtodum ac Suffragiorum numerus illis ſubtrahitur. Quem quoque PP. Provinciales in noſtris hæreditariis, ac Romani Imperii ditionibus exiſtentes dictarum Provinciarum diviſarum ſibi denuo reſtitui, & quoad paritatem votorum juxta Urbani VIII. diſpoſitionem, & ejuſdem Ordinis approbatas à Sede Apoſtolica Conſtitutiones, ſeſe aliis coæquari efflagitant.

Inſuper etiam obſecrant, alteram in præmemorati Clementis IX. Decreto pro diviſione dictarum Provinciarum edito inſertam clauſulam, erectionis novorum Conventuum ſine Sedis Apoſtolicæ licentia inhibitoriam, iterum aboleri, & ad terminos juris antiqui reduci, ac Provinciis in futurum dividendis amplius non apponi.

Nos itaque zelo Religionis & amore juſtitiæ ducti, piis eorundem precibus benignè annuentes, optimèque perſpectam habentes amplitudinem & vaſtitatem Provinciæ Bohemiæ, præſentibus Paternitatem veſtram zelanter requirimus, quatenus velit unà cum Definitorio Generali deſideratam dictæ Provinciæ diviſionem, pro facienda commodiùs bina per annum viſitatione, ac manutenenda regulari obſervantia apprimè neceſſariam efficaciter promovere, atque eò ſingulariter cooperari, ut ſupradicta clauſula Cuſtodum, Suffragiorumque

rumque

Leopoldus.

Chriſtophorus Abele.

Commendatum ſibi de paritate votorum articulum maturiùs examinari debere, Auguſtiſſimo Imperatori Leopoldo ſignificat.

A tergo: *Chariſſimo in ChriſtoFilio noſtro, Leopoldo, Hungariæ & Bohemiæ Regi illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo.*

CLEMENS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRæcipua animi noſtri cum voluptate perlegimus literas Majeſtatis Tuæ, Patribus Capucinis accuratè ſuffragantes, Religioſos enim ſenſus tuos, eximiumque, præſertim divini cultûs amplificandi, zelum perpendentes, præclara ex iis ſolidi gaudii ſumpſimus argumenta. Quamvis igitur ſtatutum Nobis fuiſſet diviſionem Provinciæ Bohemiæ ad viſitationem à Generali Ordinis peragendam differre, palam tamen facturi, quantî apud Nos ſint ſedula officia tua, facultatem eidem in præſentia impertiri decrevimus, ad opus, per idoneum Adminiſtrum quamprimum conficiendum. Non idem autem ſequi conſilium poſſumus in ſtabilienda Cuſtodum, ac ſuffragiorum paritate, ſeu in Provincia Bohemica de proximo dividenda, ſive in Provinciis Teutonicis jampridiem diviſis, res enim peculiari indiget animadverſione, nuperâ ſcilicet fel. rec. Prædeceſſoris noſtri Conſtitutione id à Nobis prorſus exigente. Cæterùm, ne aliquod fortaſſe prædictus Capucinorum Ordo, ipſaque Fides Orthodoxa, egregiis chriſtianarum virtutum exemplis ab iiſdem continenter propagata, detrimentum patiatur à decreto, Conventuum erectionem retardante, eorumdem eapropter Generali, ſubjectas ſibi Provincias viſitaturo, liberum, Nobis concedentibus, fuerit, ubi ſic ad promovendam Dei gloriam opportunum duxerit, nova iſtis in regionibus adverſus hæreſim ſui Ordinis excitare propugnacula, ſacrorumque jurium extenſioni pro re nata conſulere. Ut piis ipſius conatibus pro ingenita ſibi Religione præſtò eſſe continenter velit Majeſtas Tua, enixè cupimus, cui Apoſtolicam Benedictionem, Pontificiæ benevolentiæ pignus, interim amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die prima Auguſti MDCLXXI. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

Marius Spinula ſecretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & an. præd. fol. 56.*

Quod verò pertinet ad nova Cœnobia erigenda, mandavit pariter Sanctitas Sua eidem Generali, ut per occaſionem viſitandarum Provinciarum hac ſuper re opportunè provideat, ſicut & animarum ſaluti expedire, & Majeſtatis Veſtræ deſiderio gratum fore cognoverit. Pro certo habeat Majeſtas Veſtra, nil mihi antiquius unquam fore opportunitatibus ipſi inſerviendi, cujus manus interim humillimè deoſculor, ac felicia omnia cum diuturna incolumitate, rei Chriſtianæ ſecuritati tam neceſſaria, ex animo auguror.

Majeſtatis Veſtræ.

Romæ XXV. Julii MDCLXXI.

Humillimus, Addictiſſimus, & Obligatiſſimus Ser.

Cardinalis Alterius.

Alia autem, & ſequens fuit Epiſtola Cardinalis Borromæi ad eundem Auguſtiſſimum data:

Sacra Regalis Cæſarea Majeſtas.

Ex iis, quæ in reſponſoriali Suæ Sanctitatis Brevi fuſiùs continetur, facillimè intelliget Veſtra Cæſarea Majeſtas, quàm paterno, & proclivi erga ſua deſideria feratur ſtudio Sanctitas Sua, quæ Majeſtatis Veſtræ Cæſareæ ſingulari zelo, & pietate permota, Bohemicæ Capucinorum Provinciæ aſſentietur diviſioni, novis in Germania exſtruendis Conventibus per Patrem ejuſdem Seraphici Ordinis Generalem provideri curabit, ac maturiori, quomodo votorum in jam diviſis, atque in poſterum dividendis Provinciis paritati ſit conſulendum, ſedulitate perpendet. Ultranea Suæ Sanctitatis erga veſtram Cæſaream Majeſtatem propenſio id mihi abſtulit meriti, quod præfata urgendo negotia lucrum voluiſſem, licebitque mihi propterea nova Cæſareæ Majeſtatis Veſtræ in futurum juſſa præſtolari, quò ſolidiore obſequio mea firmetur erga Cæſaream Majeſtatem Veſtram obſervantia, cujus manus humillimè deoſculor.

Cæſareæ Majeſtatis Veſtræ

Romæ I. Auguſti MDCLXXI.

Humillimus, Addictiſſimus, & Obligatiſſimus Ser.

Fridericus Cardinalis Borromæus.

Eo-

Digitized by Google

propenſionem hanc noſtram, quin expetitam à diviſis nuper Provinciis ſuffragiorum paritatem ſtatuamus, accurata emanati à fel. record. Deceſſore noſtro in contrarium Decreti habenda à Nobis omnino ratio, rem nihilominus ſuis momentis penſabimus, ſuffragationi Tuæ non parum tributuri. Ut prædictos Capucinos, Ordinemque univerſum, divini cultûs ad incrementum in Eccleſia Catholica adeo ſtrenuè militantem, continenti patrocinio foveas, à perſpecta Fraternitatis Tuæ pietate prorſus exigimus, cui Apoſtolicam Benedictionem ex omni cordis noſtri ſenſu interim impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Auguſti MDCLXXI. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Marius Spinula Secret.

Autog. in Secret. Brevium ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 58.

Eodem argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Philippo Archiepiſcopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.*

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Capucinorum Religionem, ob eximios ab eadem procurandæ animarum ſalutis con-

Regionibus abſque peculiari Pontificio Diplomate ſui Ordinis radices figendi; uberes enim ab iis, Deo incrementum dante, progignendos eſſe Populorum iſtorum ad ſalutem fructus omnino confidimus. Ut piis prædicti Ordinis conatibus validam uſque præſtare velit opem Fraternitas Tua, ex animo cupimus, cui paratam ad ulteriora quoque paterni amoris documenta voluntatem noſtram pollicentes, peramanter interim benedicimus.

Datum Romæ *ut ſupra*.

Marius Spinula Secret.

Autog. in Secret. Brevium ad Principes *regeſto menſ., & anni præd. fol.* 59.

Eodem argumento.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Ferdinando Mariæ, Duci Bavariæ, S. R. I. Principi Electori.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Sedula officia, quibus Nobilitas Tua Fratribus Capucinis Bavaricæ, ac Tyrolenſis Provinciæ ſuffragatur, illius indices pietatis ſunt, quæ præcipuè inter decôra, quibus inſigniris, jure ſibi optimo vindicat principatum. Gratificari quocirca Nobis ipſis reputabimus, precibus ubi dabitur tuis indulgere. Hujuſce tamen erga Te propenſionis noſtræ

ductum

Digitized by Google

nunc ſcopum Religionis univerſæ ſtudia, No-
bis prorſus pollicentur.

Optatis autem inſuper tuis de non adjungendis Provinciæ Tyrolenſis Conventibus, eidem Generali, ſeu alii cuilibet Commiſſario in Germaniam profecturo, expreſsè injungemus, ut in hac re, quantùm fieri poterit, Nobilitati Tuæ obtemperare curet. Ut prædictam FF. Capucinorum Religionem continenti patrocinio foveas, ex animo interim cupimus, Tibi, Dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem ex omni cordis noſtri ſenſu impertientes.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 1. Auguſti MDCLXXI. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

Marius Spinula Secret.

Autograph. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. fol. 55.*

Eodem argumento.

A tergo: *Dilectæ Filiæ in Chriſto, Nobili Mulieri, Adelaidi, Duciſſæ Bavariæ, Ferdinandi Mariæ Ducis Bavariæ, & S. R. I. Principis Electoris Conjugi.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecta in Chriſto Filia, Nobilis Mulier, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Pontificiæ Charitatis ſolatia ſunt accuratæ commendationes Nobilitatis Tuæ, rationibus Patrum Capucinorum Bavariæ, nec non Tyrolenſis Provinciæ ſuffragantes, in iis enim præclaris expreſſa votis illius elucet præſtan-

uberrimam ad Catholicæ Religionis incrementum ab eximiis tantorum in Vinea Domini Operariorum laboribus omnino Nobis meſſem pollicemur. Tuis inſuper votis de non adjungendis Provinciæ Tyrolenſis Conventibus, in Bavariæ Provincia exiſtentibus, indulturi, prædicti Ordinis Generali, ſeu Commiſſario iſthuc profecturo mandamus, ut in hoc negotio, quò maximè potuerit, Nobilitati Tuæ morem gerere ſtudeant, cui propitium interea, faventemque bonorum omnium Auctorem Deum precamur, atque Apoſtolicam Benedictionem ex omni cordis noſtri ſenſu impertimur.

Datum Romæ *ut ſupra*.

Marius Spinula Secret.

Autog. ubi ſupra fol. 59.

Ad novas inſtantias, eaſdem circa paritatem votorum difficultates ſubſiſtere, Auguſtiſſimo Imperatori Leopoldo reſcribit.

A tergo: *Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Leopoldo, Hungariæ & Bohemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo.*

CLEMENS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Gaviſi non parum ſumus ex litteris Majeſtatis Tuæ die ſexta Junii datis intelligere, diviſionem Provinciæ Bohemicæ, juxta facultatem, à Nobis Miniſtro Generali Fratrum Capucinorum impertitam, in opus redactam fuiſſe; piorum enim optatorum tuorum effectio, propenſiſſimæ erga te Charitatis Noſtræ

Digitized by Google

ſto 31. *Brevium* ad Principes *fol.* 101.

Circa eandem paritatem Cæſareæ Majeſtatis officiis ſe annuere non poſſe, clariùs ſignificat.

A tergo: *Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Leopoldo, Hungariæ & Bohemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo.*

CLEMENS PAPA X.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

GRave enimverò Nobis eſt optatis Majeſtatis Tuæ refragari; eâ nimirum Te charitate complectimur, ut vim profectò patiamur, ubi Tibi non indulgemus. Hujuſmodi autem moleſtiam in præſentia Nobis conficiunt validæ difficultates, quæ poſt accuratum examen petitionis Fratrum Capucinorum, paritatem votorum in Provinciis nuper diviſis exoptantium, ſe ſe rei conceſſioni opponunt; tanti ſiquidem momenti ſunt, ut impenſis in eundem ſcopum à Majeſtate Tua enixis officiis annuere in Domino nequeamus; non defuturas autem imposterum Nobis occaſiones propenſæ erga rationes prædictorum Fratrum voluntatis noſtræ, intuitu præſertim Majeſtatis Tuæ, luculenter eiſdem declarandæ, pro certo habentes, Tibi interim Chariſſime in Chriſto Fili noſter, Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impartimur.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Miniſter Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quòd, cum tam Chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Leopoldus Romanorum Rex, in Imperatorem electus, quàm alii Sacri Romani Imperii Principes cupiant Provinciis dicti Ordinis in Germania non itapridem diviſis, duos Cuſtodes, qui ad Capitulum Generale ejuſdem Ordinis accedant, concedi, quemadmodum aliis omnibus Ordinis præfati Provinciis antehac diviſis, ac etiam ſubdiviſis conceſſi fuerunt; ipſe Miniſter Generalis eorundem Leopoldi Regis, & aliorum Principum deſiderium hujuſmodi, rationi, & juſtitiæ valde conſentaneum reputans, plenè illi ſatisfieri poſſe exiſtimat, ſi fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris Noſtri in ſimili forma Brevis literæ ſuper paritate votorum inter Ciſmontanas, & Ultramontanas dicti Ordinis Provincias die XVIII. Junii MDCXLIII. emanatæ in uſum reducantur, ita, ut nulla ejuſdem Ordinis Provincia ea de re rationabiliter conqueri, aut deinde ſe gravatam prætendere valeat. Nobis propterea dictus Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſius Miniſtri Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes,

tes,

Digitized by Google

nentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Provinciis prædictis pleniſſimè ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis authoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xv. Novembris MDCLXXV. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

J. G. Sluſius.

Breve formatum in Arch. Gen. Ord. Armario *Bullæ, Brevia &c.*

NOTA.

Limitata hac facultate cum Auguſtiſſimo Imperatori ſatisfactum non eſſet, aliáſque fixum maneret de petitis, donec conceſſa forent, non deſiſtere, ea Ven. Dei Servo Innocentio XI. ſequentibus Litteris commendavit.

Beatiſſime in Chriſto Pater, Reverendiſsime Domine.

Poſt officioſam commendationem Filialis obſervantiæ,
Proſperitatis incrementum.

Conceſſit præteritis annis Sancta Sedes Apoſtolica quatuor Provinciis Germaniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum ob earum amplitudinem, & vaſtitatem, neceſſariam diviſionem, ſicut defacto quævis actualiter in duas diviſa ſubſiſtit. Decreta autem Diviſionum in ſe continent duas conditiones oneroſas, quarum prima eſt: ut non multiplicent vota in Capitulo Generali, vel, ne quævis Provincia duos Cuſtodes ad illud eligat, & mittat. Altera: ut nec multiplicent amplius Conventus, vel, ne novos ædificent ſine ſpeciali licentia Sacræ Sedis.

Et licèt felic. record. Clemens X. Sanctitatis Veſtræ Prædeceſſor primam conditionem in forma Brevis diſpenſaverit ſub dato 15. Novembris Anni 1675, atque conceſſerit Provinciis dicti Ordinis in Germania non ita pridiem diviſis duos Cuſtodes eligere, qui ad Capitulum Generale accedant, & votum habeant, quemadmodum aliæ prædicti Ordinis Provinciæ antehac diviſæ, ac etiam ſubdiviſæ, voluit tamen idem pro Capitulo Generali proximè celebrando tantùm valere, & ut, quid in futurum ſervandum ſit, in eodem Capitulo Generali hujuſmodi negotium examinetur.

Cùm igitur, prout intelleximus, prædicti Ordinis Capitulum Generale proximè celebrandum ſit Romæ Die 27. Maii Anni 1678., atque Juſtitiæ, æquitati, & rationi conforme, ut conſuetus, ac communis tam Cuſtodum, votorumque numerus, quàm novos Conventûs ædificandi uſus. ſicut aliarum Nationum Provinciis, ita etiam Germaniæ concedatur, Sanctitatem Veſtram omni, quô poſſumus, filiali affectu, & animi contentione requirimus, ut ſua Auctoritate Apaſtolica jubeat Provincias Germaniæ Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum in noſtris hæreditariis, & Romani Imperii ditionibus exiſtentes, non tantùm proximo, ſed impoſterum omni Capitulo Generali in Cuſtodum, votorumque numero, item in antiqua novos Conventus ædificandi conſuetudine, aliis ejuſdem Ordinis Provinciis pares haberi, ac prædictas duas in diviſionum Decretis oneroſas conditiones penitus tollere, & abrogare mandes, cùm prima Religioſam Charitatem,

Digitized by Google

riam, imò purè ſuperfluam ducimus, quòd ſuperioribus annis plùs quàm ſatis accuratiſſimè inveſtigata, & expenſa fuerit, Noſque non niſi majorem Dei cultum, emolumentumque Sancti hujus Ordinis in hocce deſiderio noſtro ſpectemus, neque tanti momenti negotium expetamus, quòd tot, tantoſque obices mereatur, & inexſpectatiſſimum Nobis accideret. id Nobis in quæſtionem dubiumque trahi, quod aliis Regibus, & Principibus in pari omnino cauſa ultrò concedebatur. Cui accedit, quòd æquitati plenè congruum ſit, ejuſque ratio poſtulet, ut Religioſi ejuſdem Ordinis, & ſub eadem Regulæ obſervantia viventes, iiſdem etiam Privilegiis, & prærogativis indiſtinctè potiantur: & propterea tam conſuetus atque communis Cuſtodum, votorumque numerus, quàm novos Conventus ædificandi uſus, velut aliarum Nationum Provinciis, ita etiam Germaniæ concedatur. Cum itaque Capitulum Generale ſæpe libati Ordinis proximè imminere, atque pro ejus congreſſu vigeſimam ſeptimam Maii Anni fluentis indictam eſſe intelligamus, Nos pro ſingulari affectu, & benevolentia, quâ Religioſos hoſce ob exemplarem vivendi conſuetudinem unicè complectimur, non poſſumus non cauſam hanc eorum æquiſſimam fovere, Sanctitati Veſtræ omni meliori modo, quo poſſumus, recommendare. impenſo Eandem proinde filialis obſervantiæ ſtudio precantes, dignetur ſepoſitis quibuslibet rationibus, Ei fortè in contrarium aliunde repræſentandis, ſanctæ intentionis noſtræ eam habere rationem, quam Nobis de perſpecta ſua Paterna in Nos, totumque Ordinem Seraphicum pietate pollicemur, & Auctoritate Sua Apoſtolica demandare, ut ſæpedictę Provincię in noſtris hæreditariis æquè, ac Romani Imperii ditionibus exiſtentes, non modo in proximo, verùm etiam quovis impoſterum celebrando Capitulo Generali in Cuſtodum, votorumque numero, necnon in antiqua novos Conventus erigendi conſuetudine, aliiſque ejuſdem Ordinis Provinciis pares habeantur: atque ſuprafatæ duæ in Decretis ratione diviſionis emanatis appoſitæ oneroſæ conditiones, quarum prima religioſæ charitati, altera verò Fidei Orthodoxæ. Ordiniſque incremento obeſt, penitus tollantur, & abrogentur. Cujus effectum eò certiùs à Sanctitate Veſtra ſperare Nos juvat, quod æquanimitatem ſuam ita comparatam eſſe ſciamus, ut nihil admittere poſſit, nec velit, quod juſtitiæ ullô modô refragetur: non deerimus ejuſmodi propenſi animi teſtimonium quibuslibet filialis obſervantiæ ſtudiis reciprocare, quæ Sanctitati Veſtræ rurſum offerentes, eandem diu, multùmque ſalvam. & ſoſpitem in majus univerſalis Eccleſiæ emolumentum ſervari ex intimo auſpicamur.

Datæ Neoſtadii die 27. Januarii Anno 1678.

Leopoldus.

Litteræ Cæſareæ in eadem cauſa ad Emin. D. Cardinalem Cybo datæ:

LEOPOLDUS &c.

Optimè compertæ ſunt Rmæ Paternitati Veſtræ repetitæ inſtantiæ noſtræ, quibus defuncti Pontificis Beatitudinem permovere nixi ſumus, ut Provinciæ Bohemiæ, atque Auſtriacæ Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum ob earum amplitudinem, & vaſtitatem, primò quidem diviſionem, deinde verò diviſis votorum paritatem, atque novos Conventus abſque peculiari S. Sedis licentia erigendi facultatem ad normam, & exemplum aliarum Provinciarum ejuſdem Ordinis diviſarum concederet. Et quamquam Sua Sanctitas deſiderio noſtro in tantum detulerit, ut in primis in memoratam diviſionem conſenſerit ſtatim etiam effectui mancipatam, paritati verò votorum nonnullas oppoſuerit difficultates, & tandem etiam illam admiſerit, pro ſolo tamen Capitulo Generali proximè celebrando reſtrinxerit: cum autem exemplum aliarum Provinciarum diviſarum iiſdem prærogativis jampridiem gaudentium, Nos in limitata hac diſpoſitione, ac indulto acquieſcere minimè ſinat, ſtante præſertim Generalitate Decreti Pontificii antehac emanati, quô con-

Aliæ ad Eminentiſſimum Cardinalem Pium Protectorem Germaniæ.

L E O P O L D U S &c.

Meminerit Rm̃a Paternitas Veſtra litterarum noſtrarum tum ad Defuncti Summi Pontificis Beatitudinem, tum ad eandem, tum etiam ad alios quoſdam Reverendiſſimos Cardinales in materia Paritatis votorum, & facultatis nova Cœnobia ſine particulari Sedis Apoſtolicæ licentia erigendi, Provinciæ Fratrum Minorum Capucinorum Sancti Franciſci Bohemicæ, atque Auſtriacæ concedendæ, atque impetrandæ repetitis vicibus directarum: meminerit etiam ſecutæ poſt crebras inſtantias noſtras, indefeſſamque operam à Reverendiſſima Paternitate Veſtra adhibitam, quoad primum petiti noſtri caput in favorem noſtrum reſolutionis Pontificiæ, ea tamen reſtrictione, ut paritas illa pro proximo tantummodo Capitulo Generali conceſſa intelligeretur: quô licèt aliqua deſiderii noſtri pars adimpleri cœperit, experta tamen in re tam juſta, emolumentumque Ordinis concernente minima Nobis præbita fuit ſatisfactio; qua de cauſa dictô indultô cùm contenti eſſe nequeamus, nec non Ordinis hujus Capitulum Generale proximè in Urbe celebrandum, & quidem vigeſima ſeptima Maii anni præſentis principium ſortiturum eſſe intelligamus, negotium hocce denuo reaſſumendum duximus, ab eo non priùs deſtituri, donec illimitatam unius, alteriuſque puncti conceſſionem aſſequamur. Quem in finem annexas cum exemplaribus litteras ad ſuam Beatitudinem, Reverendiſſimos Cardinales Cybo, & Acciajoli, præterea Generalem Ordinis, ejuſdemque Procuratorem Generalem perſcribimus, & ſollicitatam, diu optatam negotii determinationem impensè commendamus: Reverendiſſimam Paternitatem Veſtram proinde enixè requirentes, velit autographa ſingulis, quibus inſcripta ſunt, prima occaſione exhibere, mentem, deſideriumque noſtrum ardentiſſimum dictis litteris expreſſum vivâ etiam voce prolixè repræſentare, eique, ſi præterea perſpecta Reverendiſſimæ Paternitatis Veſtræ Prudentia eidem quid ulteriùs ad obtinendam faciliùs intentionem noſtram opportunum ſuggeſſerit, adjungere, denique ſibi cauſam hanc ſummæ curæ ſumere, ac proptera ad aſſequendam voti noſtri ultra memoratam Provinciam Bohemicam, & Auſtriacam, etiam ad alias Provincias Regnorum, & Ditionum noſtrarum hæreditariarum, necnon Romani Imperii extenſi metum eum in modum allaborare, ut proximè fructum ejus experiamur: & ſi difficultatem aliquam, vel in Sanctitate Sua, vel in alio quopiam experiret, eandem utpote plenariè jam ante informata facilè diluere, & præterea addere poterit, honorem hîc auctoritatemque noſtram intervenire, adeoque Nos nec repulſam ſpectaturos, neque unquam ceſſuros, verùm conſque indeſinenter inſtituros eſſe, donec à Sanctitate Sua cauſa hæc, ſummâ æquitate nixa, ſine ulla reſtrictione, vel reſervatione deſideratô à Nobis modô univerſaliter, & pro omni tempere ſtabiliatur. Totum itaque negotium dexteritati Reverendiſſimæ Paternitatis Veſtræ omnino committimus, quæ, quò majorem in eo expenderit operam, eò rem Nobis gratiorem exhibitura eſt: Eidem in reliquo Benevolentiæ noſtræ Cæſareæ affectum denuò confirmantes. Datæ Neoſtadii Die 27. Januarii Anno 1678.

Leopoldus.

Chriſtophorus Abele.

Alia Epiſtola ad Eminentiſſimum Cardinalem Acciajoli, Protectorem Ordinis.

L E O P O L D U S &c.

Quemadmodum nihil magis quàm Cultum Divinum, Religioſorumque Ordinum Sanctitate, integritateque vitæ floreſcentium incrementum cordi habeamus, ita S. Franciſci Sectatoribus hanc ob cauſam maximè addicti ſumus, eorumque emolumenta in Regnis, & Provinciis noſtris hæreditariis, quavis ratione cupimus promota; quem in finem à demortui Summi Pontificis Beatitudine diviſionem Provinciæ Bohe-

mica

Alia ad Reverendiſſimum Patrem Generalem Ordinis.

LEOPOLDUS &c.

Compertum habetis, quibus in terminis negotium Provinciæ Ordinis Veſtri Seraphici Bohemicæ, atque Auſtriacæ ſuperioribus annis circa paritatem votorum, facultatemque nova Cænobia abſque prævio ad Sedem Apoſtolicam recurſu erigendi verſetur, quorum primum à Defuncti Pontificis Beatitudine quidem conceſſum, ad proximum tamen Capitulum Generale ſolummodò reſtrictum eſt, alterum verò indeciſum hucuſque permanſit: cum autem petitioni noſtræ exinde adæquatè ſatisfactum non ſit, imò gra i Nobis fores dedecori, ejuſmodi conceſſionem reſpectu Provinciarum noſtrarum adeo limitatam admittere, quam aliæ Provinciæ Ordinis veſtri diviſæ generaliter poſſident, præſertim cum vos ipſi ſufficiens habere poſſitis teſtimonium, eaſdem à Vobis in nulla, quæ ad vitam religioſam, & Monaſticam pertinet, qualitate inferiores reliquis, imò plus in ſe, quam fortè credebatis, habentes inventas eſſe: Noſque præter unicum Ordinis incrementum penitus nihil intendamus. Eapropter Sanctitatem Suam impensè pro Generali ſuprafatarum duarum conceſſionum extenſione obteſtamur, à Vobis verò etiam vehementer deſideramus, ut in quoddam iteratarum expreſſionum veſtrarum ſpecimen, intentionem noſtram ſimiliter pro virili promovere, ac, quantùm in Vobis eſt, conferre velitis, quo ſuffragiorum paritatem æquè, ac facultatem Conventus abſque ſingulari Sedis Apoſtolicæ licentia ędificandi, antedictę Provincię Bohemicę, & Auſtriacę, nec non cęteris Provinciis in Ditionibus noſtris hæreditariis, tum etiam in Romano Imperio exiſtentibus pro omni tempore conceſſam proximè inaudire valeamus: quod licèt munus veſtrum, ipſaque cauſæ æquitas per ſe requirat, nihilominus tamen pro amplo devotionis veſtræ ſæpenumero teſtificatæ argumento accipiemus, prægnantiori Vobis obinde gratia propenſi manſuri, eamque effectu ipſo in quibuſvis occurrentiis corroboraturi.

Neoſtadii Die 27. Januarii Anno 1678.

Leopoldus.

Chriſtophorus Abele.

Alia ad Reverendiſſimum Patrem Procuratorem Generalem Ordinis.

LEOPOLDUS &c.

Supervacaneum foret, Vobis ſtatum paritatis votorum, & facultatis Cænobia ſine peculiari Sedis Apoſtolicæ licentia ædificandi apud Defuncti Pontificis Beatitudinem per Nos annis ſuperioribus pro Provincia Bohemica, atque Auſtriaca Ordinis veſtri Seraphici poſt ejus diviſionem ſollicitatæ, reſolutioniſque ab Eadem deſuper captæ recenſere, qui uberem totius rei ſucceſſûs tenetis notitiam; quare multâ negotii deductione ſuperſedentes, Vobis id ſolùm ſignificamus, quod cauſam hanc, cujus Protectionem in Nos plenè ſuſcepimus, denuo reſuſcitare decreverimus, & juxta intentionem noſtram definitam cupiamus, eumque in finem Sanctitatem Suam intensè obteſtamur, ut Provinciam hance nulli alteri Provinciæ, ſeu virtute, ſeu pietate, ſeu etiam vitæ probitate inferiorem, ſi non ſuperiorem, quoad prædicta duo puncta, reliquarum Nationum Provinciis illimitatè conceſſa, parem habere dignaretur: ad quod deſiderium noſtrum aſſequendum

Quamlibet diviſarum Provinciarum, tribus votis in Capitulis Generalibus gaudere, & novas in iis Domos ſine recurſu ad Sanctam Sedem conſtrui, ad Auguſtiſſimi Imperatoris Leopoldi &c. inſtantias indulget.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Paſtorale faſtigium, meritis licet impa. ribus, divinâ diſpoſitione evecti, Religioſorum Virorum vota ſua Deo ſub laudabili auſterioris vitæ diſciplina, cum populi Chriſtiani ædificatione reddere jugiter ſatagentium ſtatui, decori, & commodis libenter providemus, ac in idipſum tendentes ſublimium Principum preces propenſâ paternæ charitatis benignitate exaudimus, favoribuſque & gratiis proſequimur opportunis. Nuper ſiquidem pro parte chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Leopoldi Romanorum Regis, in Imperatorem electi, Nobis expoſitum fuit, quod aliàs in vim quarundam fel. rec. Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum in ſimili forma Brevis litterarum quatuor Provinciæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, unaquæque ſcilicet illarum in duas diviſæ, atque ita ex illis octo Provinciæ, quæ Helvetiæ, Auſtriæ anterioris, Colonienſis, Rhenanæ, Tyrolenſis, Bavariæ, Bohëmiæ, & Auſtriæ reſpectivè nuncupantur, conſtitutæ fuerunt: eâ tamen lege, ut per ejuſmodi diviſionem ſuffragia in Capitulis Generalibus Ordinis præfati augeri non poſſent; ſed cujuſque Provinciæ diviſæ Miniſtri Provinciales unà cum Cuſtode alternatim eligendo in dicto Capitulo intervenire deberent, ita, ut tria tantùm vota, nempe duorum Miniſtrorum Provincialium, ac unius Cuſtodis pro ſingulis Provinciis, ex una in duas diviſis hujuſmodi conſtituerent; utque in præfatis Provinciis diviſis novi Conventus erigi inpoſterum nullatenus poſſent ſine expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia, per litteras in forma Brevis expedienda, quæ huic prohibitioni derogaret, & ſubinde dictus Clemens X. Prædeceſſor per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis die decimâ quintâ Novembris 1675. expeditas litteras benignè indulſit, ut pro Capitulo Generali dicti Ordinis, tunc proximè celebrando tantùm, in ſingulis præfatis Germaniæ Provinciis eligi poſſent duo Cuſtodes, qui votum haberent in eodem Capitulo Generali; quid verò in futurum ſervandum eſſet, mandavit, ut in eodem Capitulo Generali tunc proximè celebrando hujuſmodi negotium examinaretur, & aliàs, prout in præfatis eorundem Prædeceſſorum litteris, quarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut Provinciarum prædictarum incremento, ac Religioſæ quieti, & honorificentiæ peramplius conſulatur, dictus Leopoldus Rex duas conditiones ſupradictas in diviſionibus hujuſmodi appoſitas tolli, & abrogari plurimùm deſiderat: Nobis proptérea ejuſdem Leopoldi Regis nomine humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur piis ipſius Leopoldi Regis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictis Provinciis, Helvetiæ, &

Au-

... efficaces exiſtere & fore , ſuoſque plenarios , & integros effectus ſortiri , & obtinere , ac illis , ad quos ſpectat , & pro tempore quandocunque ſpectabit , in omnibus , & per omnia pleniſſimè ſuffragari , & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari ; ſicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios , & delegatos , etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales , etiam de latere Legatos , & Apoſtolicæ Sedis præfatæ Nuntios , alioſve quoslibet , quâcunque præeminentiâ & poteſtate fungentes , & functuros , ſublatâ eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interin Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus Fides tam in judicio quàm extra illud ubique locorum habeatur , quæ haberetur ipſis præſentibus , ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ .

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris , die x. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno tertio .

I. G. Sluſius .

Breve formatum in Archivo Generali Ord. Armario Bullæ , Brevia *&c.*

N O T A.

QUantùm gaudii ex Apoſtolico hoc Indulto Auguſtiſſimus Imperator conceperit , tum de conatu , quo illud urgebat , tum de ſequente Epiſtola reſponſoria , Fr. Idelphonſo à Carlshoven , tunc Definitori Generali inſcripta , deſumi debet , ac poteſt .

L E O P O L D U S &c:

Honorabilis , Religioſe , Devote , Dilecte .

Quemadmodum negotium Paritatis votorum peculiariter , uti vobis compertum eſt , Nobis cordi ſumpſimus , ita non minori cum ſatisfactione è Literis Veſtris die 18. Junii elapſi intelleximus , officia hac in parte diverſis in locis adhibita , tantùm in Congregatione Generali proximè peracta valuiſſe , ut ſuam Provinciæ Germaniæ aſſecutæ ſint intentionem : de quo proſpero adeo ſucceſſu non minùs lætamur , ac ſingulari ferimur deſiderio , plura Ordini Veſtro Gratiæ , Protectioniſque noſtræ teſtimonia exhibendi . Gratulamur Vobis præterea benigniſſimè de Perſona Veſtra inter Definitores Generales , vel ex eo digniùs collocatâ , quod & honorem hunc indefeſſo labore in emolumentum Sacræ Religionis per tot annos impenſo quàm maximè promeriti ſitis , & muneri huic ita vos præfuturos non ambigamus , ut præfatus Ordo Veſter uberem exinde , præſertim in Germaniæ Ditionibus fructum ſentiat ; Nos verò in exiſtimatione de Vobis ob inſignes animi dotes , virtuteſque veſtras conceptâ ulterius confirmemur : qui nullam viciſſim omiſſuri ſumus occaſionem , Vobis gratiam noſtram Cæſaream etiam deinceps teſtificandi , prouti Vobis eandem pro omni tempore hiſce benigniſſimè confirmamus . Datum in Civitate noſtra Viennæ die vigeſimâ quinta

ta

Digitized by Google

CUM ad mentem S. Cæſareæ, & Catholicæ Majeſtatis, & ad urgentem inſtantiam Miniſtrorum Provincialium Nationis Germanicæ Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum in ultimo Generali Capitulo ſub die 29. Junii 1726. in pleno Definitorio Generali conclusum, & ſtatutum fuerit, ut deinceps Pater aliquis ex Provinciis Germaniæ, qui jurium, ac conſuetudinum ſuæ Nationis gnarus ſit, ad pertractanda Provinciarum negotia cum ſocio proprio Nationali, & convenienti ad Reverendiſſimum P. Procuratorem Generalem Ordinis ſubordinatione in Romana Curia ſtabiliatur, præſentandus ſemper ab ipſa Natione Germanica, & cum beneplacito ejuſdem R. P. Procuratoris Generalis à Reverendiſſimo P. Generali in tali officio confirmandus; jamque actu vi hujus ſtatuti ad hujuſmodi Secretarii Generalis officium de mente Miniſtrorum Provincialium Germaniæ, ac de beneplacito R. P. Procuratoris Generalis reſpectivè præſentatus, & aſſumptus, ac à Reverendiſſimo P. Generali per Patentes Litteras confirmatus fuerit R. P. Maximilianus à Wanghena, Provinciæ anterioris Auſtriæ Cuſtos, & in S. Curia Romana Poſtulator Cauſæ Glorioſi Martyris P. Fidelis à Sigmaringa &c.

Iidem Miniſtri Provinciales Nationis Germaniæ ad pedes Sanctitatis Veſtræ provoluti humillimè ſupplicant, ut Sanctitas Veſtra ſalutarem illam totius Diffinitorii Generalis diſpoſitionem benignè ratam habere, eamque ad pacificam, & pleniorem ipſius obſervantiam Apoſtolica Auctoritate confirmare dignetur, ad effectum, ut idem P. Maximilianus, ejuſque Succeſſores ad formam prædictam inſtituendi, vel inſtituti, cum ſocio proprio Nationali in Conventu Urbis perſiſtere, & ſub immediatâ ad R. P. Procuratorem Generalem ſubordinatione tali officio in Religioſa quiete perſungi, ac Provinciæ Nationis

Facta per me relatione, Sanctitas Sua, benignè petitis annuit juxta Reſcriptum propria ejus manu exaratum.

Joſ. Archiep. Philippen. Auditor.

Manu propriâ Papæ.

Confirmamus Die 15. Januarii 1728.

BENEDICTUS P. P. XIII.

Exemp. Auth. in Archivo Generali.

RESCRIPTO APOSTOLICO.

Gratia Altaris ter in ſeptimana &c. Ordinis Eccleſiis conceſſa ad Eccleſias Miſſionum, & Reſidentiarum tum Regularium, tum Sæcularium extenditur.

Beatiſsime Pater.

FR. Maximilianus Wangenſis, Ordinis Sancti P. Franciſci Capucinorum pro tota Germania Aſſiſtens humillimè ſupplicat Sanctitati Veſtræ, ut gratiam Altaris Privilegiati, pro Eccleſiis Conventuum Ordinis ter in ſeptimana, & per totam octavam Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum olim benignè conceſſam clementiſſimè extendere dignetur, tam ad Eccleſias Miſſionum, & Reſidentiarum, purè Regularium, quàm ad illas Sæculares, in quibus PP. Capucini, vel inter Hæreticos, vel alias ob cauſas ordinariè

curam

Digitized by Google

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CÆleſtes Eccleſiæ Theſauros, quorum diſpenſationem Fidei noſtræ credidit Altiſſimus, iis potiſſimum Chriſtifidelibus, quibus opportunitas, & commodum Eccleſiarum, quemadmodum alibi reperitur, non eſt, libenter erogamus. Alias ſiquidem fel. record. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor noſter ad ſupplicationem tunc exiſtentium Provincialis, & Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Helveticæ, ſuas in ſimili forma Brevis litteras dedit tenoris, qui ſequitur = Urbanus Papa VIII. Dilectis Filiis Provinciali, & Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ Helveticæ, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Ad augendam veſtram Religionem, & Animarum ſalutem Cæleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, Vobis omnibus, & ſingulis verè pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Sæcularium, Provinciæ prædictæ, in qua, ſeu quibus per vos Divina Officia, ſeu Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrantur, devotè viſitaveritis, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, ut eas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequamini, quas conſequeremini, ſi aliquam ex propriis Eccleſiis veſtræ Religionis perſonaliter, & devotè viſitaretis, miſericorditer in Domino concedimus, non obſtan. Regula pietatis operibus per dictas Provincias ultra Montes ab ipſis Fratribus fieri ſolitis interſunt, extendere, & de benignitate Apoſtolica concedere dignaremur. Nos igitur piis ejuſdem Procuratoris Generalis votis, quantùm cum Domino poſſumus, benignè annuere volentes, eumque à quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus hujuſmodi inclinati, præinſertum hujuſmodi indultum Urbani Prædeceſſoris prædicti ſub iiſdem modo, & forma tam ad memoratos Fratres, quàm ad utriuſque ſexûs Chriſtifideles in Provinciis ultra Montes prædictis degentes, dummodo præmiſſa omnia peregerint, extendimus, iiſdemque concedimus. Non obſtantibus Regulâ Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ de non concedendis Indulgentiis adinſtar, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Præſentibus, poſtquam Fratres prædicti proprias Eccleſias in Domibus ſuis quarumcumque Provinciarum ultra Montes habuerint, minimè valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die XIV. Februarii MDCCXLII. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

D. Card. Paſſioneus.

Breve formatum in Archivo Generali Ordinis Armario Bullæ, Brevia &c..

Om-

Digitized by Google

S. Franciſci Capucinorum nuncupat. Provinciarum Helvetiæ, Auſtriæ anterioris, Viennen., Flandriæ, Walloniæ, Leodien., Tyrolen., Bavariæ, Bohemiæ, Stiriæ, Colonien., Rhenanæ, & Franconiæ die Feſto Titulari earumdem Eccleſiarum reſpectivè à primis Veſperis, uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus: præſentibus ad ſeptennium tantùm valituris: Volumus autem, ut, ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint, atque earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XIX. menſis Julii MDCCXLII. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

D. Card. Paſſioneus.

Brevia Authentica in Archivis Provinciarum.

theſauris pia Charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui aliquam Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ N.N., ſeu quamcunque aliam Sæcularem Eccleſiam in dicta Provincia exiſtentem, in qua Communio generalis, ſollicitudine dictorum Filiorum Fratrum dicti Ordinis, de licentia Ordinariorum locorum, & quoad Eccleſias Sæculares de illarum Rectorum conſenſu, in una ex Dominicis cujuslibet Menſis reſpectivè agetur, devotè viſitaverint, ibique Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam etiam animabus Chriſtifidelium, quæ Deo Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum Suffragii applicare poſſint, miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus ad ſeptennium valituris. Volumus autem, ut, ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint; utque præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die &c. &c. Pontificatus Noſtri Anno &c..

D. Card. Paſſioneus.

Brevia formata in Archivis Provinciarum, in quibus devotio Communionis generalis viget.

EPI-

Digitized by Google

vocant, dirigi, ut eo Duce, qui ſit rerum ſtatus, diligentiſſimè exponant. Mandatis itaque Sanctitatis Suæ, quo par eſt, obſequio obtemperans, huic Epiſtolę exemplar dicti folii adjungo: De eo autem monitam Pat. Tuam eſ-

P. Tuæ Studioſus.

V. Card. Petra.

Nicolaus Lercarius Secret.

N O T A.

Quæſtiones à Sacra Congregatione propoſitæ fuère ſequentes:

I. Quæ ſint Miſſionum loca, quæ ſingulorum nomina, & cujus Diœceſis ſint illa?
II. Quis præ cæteris locus magis præcipuus, & Miſſionibus utilior?
III. Quot in ſingulis locis exiſtant Familiæ Catholicæ?
IV. An, & quantùm Catholicæ Religionis uſus à Principe permittatur?
V. Cujus Sectæ ſint infideles ibi exiſtentes?
VI. An Catholici habeant Eccleſias?
VII. An in his Eccleſiis, ac Conclavibus SS. Eucbariſtia cum lampade ardente ſervetur?
VIII. Num in eis ſerventur Olea Sacra?
IX. Cujus qualitatis ſit Sacra Supellex?
X. An præfatæ Eccleſiæ habeant redditus?
XI. Quinam ibi ſint Regulares, vel Sacerdotes ſæculares?
XII. An Conventus formatos habeant, aut hoſpitia duntaxat?
XIII. Quot Religioſi in iiſdem habitent?
XIV. An aliquos redditus habeant, an ex eleemoſynis vivant?
XV. A quo tempore illis Miſſionibus inſerviant?
XVI. Quanto cum fructu Miſſiones exerceant, & in quæ opera præcipuè incumbant?

Autog. in Archivis Provinciarum &c.

Digitized by Google

dore illuſtrari, ac ejus commoda operario illorum zelo per Orbem mirè dilatari, Sancti Patres dudum cumulatis aſſeruerunt elogiis, ac ipſa Sacra Romana Sedes amplè conceſſo privilegiorum munere in dies teſtari non deſinit. Specialiùs hoc agnovit S. mem. Gregorius Papa XIII., inde, dum confuſio temporis gloriam ſui Pontificatûs funeſtè turbavit, hominumque iniquitas florentem in Helvetia Fidei Catholicæ Segetem, commixto hæreſeos olere miſerè contaminavit, Religioſos ad ſiſtendum mali progreſſum illuc ablegare decrevit. Fuit ad Fratrum noſtrorum ſelectum eò faciliùs commotus, cum & Divi Caroli Borromæi, tunc Archiepiſcopi Mediolanenſis, & S. R. Eccleſiæ Cardinalis, nec non Illuſtriſſimi D. Joannis Waltheri à Roll ab Altorffio, Equitis, & Colonelli, ac Illuſtriſſimi D. Melchioris Luſſii, à Stantio, Equitis pariter, & Colonelli, ac Cantonum Helveticorum in Concilio Tridentino Oratoris, enixæ acceſſiſſent preces.

In opus Domini anno 1581. *ſegregatum Fr. Franciſcum ab Aquis Bormiis, Provinciæ Mediolanenſis ex-Provincialem, & Ordinis Definitorem Generalem, cum quatuor ſociis, prælibatus Waltherus gratioſo Altorffii excepit hoſpitio, & paulò poſt ad Regulare Domicilium, quod adhuc viſitur, & inter illa Germanicarum Provinciarum primum eſt, partim ſub confuſo invidiæ murmure, partim ſub hilari devotionis plauſu conduxit. Sortis hujus communionem cum & alia Helveticæ loca ambirent, tot illico viſa ſuêre Fratrum Cœnobia, ut anno milleſimo quingenteſimo octuageſimo nono, prima Lucernæ indicta, & celebrata fuerint comitia, Fr. Antonio à Canobio in primum Provincialem electo.*

Provincia ita inter Montes, ac Alpes, & ubertate Soli, & temperie Poli felices plantata, ſuccedaneo conjugio ſibi copulavit & Sveviam, & Alſatiam, & dum domeſticæ pietatis exemplo in aliis firmavit Fidem, Apoſtolici laboris zelo in aliis peccati libertatem ligavit, ac incrementa frugum juſtitiæ Dei ita multiplicavit, ut Sacra Sedes eidem tum in laboris præmium, tum ad zeli ſtimulum Miſſionariorum privilegia jam anno 1608. *communicaverit, Documento Authentico in Archivo Lucernæ adhuc aſſervato. Sine intermiſſione ſuam proſequitur Spartam, eo quidem fructu, ut intra ſeptem annos, videlicet ab anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo tertio uſque ad annum milleſimum ſeptingenteſimum quadrageſimum in Matricula Sacræ Congregationis pro more annotaverit:*

A Fratribus exceptas Confeſſiones Sacramentales, Milliones ſexaginta quinque, octuaginta duo millia, ſeptingentas, & triginta quatuor.

Conciones habitas, viginti octo millia, ſexcentas, & novemdecim.

Ca-

Digitized by Google

[illegible] Germanicæ partes à ſua origine ſequitur, eſtque Provinciarum Teutonicarum Decana, ac diverſis cum iis fruitur privilegiis. In medio Acatbolicorum virens, inoffenſo pede illorum terras excurrit, & dum crebra ab iis humanitatis & charitatis recipit argumenta, eorum Sectas modeſto, diſcretoque zelo, tum per libros, tum per ſcripta, tum verbo, tum exemplo, potenter impugnat, hinc & non ſemel in Curia Romana, ex ore Eminentiſſimi D. Joſephi Cardinalis Firrao, qui olim ibi Nuntium Apoſtolicum egerat, necnon & aliorum &c. laus de illa perſonuit, quod hæreſis in Helvetiæ partibus plurimùm ſe dilâtaret, ſi Apoſtolicus Capucinorum fervor, effuſi veneni progreſſum non inhiberet.

Quantùm de S. Fidelis à Sigmaringa Proto-Martyris gloria participet, præpoſita huic Tomo exhibet Dedicatio. Hujus Sacras exuvias dum Curiæ in Capella Fratrum conſervat, tenet & Altorffii jam ab anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo nono Cadaver Fr. Apollinaris, qui prædicti Sancti Martyris Frater ſecundùm carnem germanus, & Provinciæ unitæ Definitor fuit. Eo ipſo tempore, & puncto, quo Fidelis in Rhætia ſub fuſtibus & gladiis Martyrium ſubiit, hæſit & Apollinaris in pulpito Conſtantiæ quaſi entheus, laudeſque neo-Sanctorum Confeſſorum Ignatii Lojolæ, & Franciſci Xaverii ad tempus interrupit, ut gloriæ neo-Martyris, & Fratris raptus congauderet. Præter eximiæ virtutis memoriam, reliquit Apollinaris Vitam S. P. Franciſci latino metro conſcriptam, quam ante quatuor annos è pulvere extractam typus in hac Provincia publici juris, & uſûs fecit.

A Fidele, & Apollinare non ſejungo Fr. Victorem à Solodoro, ex antiquo Nobilium de Wallier Stemmate, qui Primi in Miſſione Socius traditur, & cum Secundo eundem quietis & ſepulturæ locum eodem anno habuit. Hic à Patre, ſub Sereniſſimi Ducis à Longa Villa nomine Ducatum Neoburgi gubernante, Pariſios miſſus, dum prius Chriſtianiſſimi Regis Ephebum egit, caſtris poſtmodum deſtinatus, ſtrenui belli & militum Ducis famam ſibi comparavit. Patre autem vitâ functo, ad Matrem regreſſus, ejuſque aſſenſu veneranda Jeroſolymę Sanctuaria inviſendi lachrymis potius quàm verbis obtento, Lucernę ad B. Virginis Aram ſuperno lumine illuſtratus deſiderium ſacræ peregrinationis in Vitę Capucinę votum anno 1595. convertit. Inter noſtrates ita illico in virtute profecit, ut illum ceu Evangelicę perfectionis exemplar ſuſpicerent: à rebus ſæculi ita abhorruit, ut de iis nec loqui, nec quid audire vellet: donum orationis, & lachrymarum arcto cuſtodivit ſilentio, & poſt exantlatos plurimos

Fr. Franciſcus Sebaſtianus ab Altorffio, ex celebri Beroldingorum Stirpe, vitæ innocentiam rigidioris pœnitentiæ exemplo ſervavit: in actibus ſuis prudens ut ſerpens inceſſit, ita, ut non ſolùm ei omnia Provinciæ munia fuerint collata, ſed etiam à Sæcularibus Vir conſiliorum ſit habitus. Donum orationis fuit in eo peculiare, ac ſtudium Teologiæ myſticæ continuum, fœcundumque libris, quos uſui Meditationis, & Spiritualium exercitiorum pro Provincia aptatos, typis edidit. Pro fide, quę crebriora illo tempore ſubiit diſcrimina, certavit impiger, & fortis in bello militem Catholicum contra caſtra iniquitatis eduxit. Victima tamen fidei dum non occubuit, beatę confeſſionis titulo clarus obiit.

Exaltat Friburgum Nuithonum grato ſemper præconio Fr. Philippum ex Heriſau, claro Cantonis Appenzellenſis Oppido, qui de umbra Patriæ Sectæ ad admirabile veræ Fidei lumen translatus, inter nos luxit Sacerdos ſolidæ virtutis decore inſignis, & in Cathedra verba Evangelii ita ſtrinxit, ut Friburgenſes Eum ceu virum Apoſtolicum audire turmatim contenderent. In via olim errans, Angelica manu ad vias rectas deductus eſt; Spiritu prophetico aliis vitam, ſibimetipſi mortem prædixit: hanc pretioſam fuiſſe triplicatus Sol cum Cruce candida in aëre ſupra Conventum viſus, & plura ſubſequa probârunt prodigia.

Fr. Ludovicus à Lucerna, ex antiqua, & nobili Dominorum à Will Proſapia, pingues Canonicatûs Beronenſis proventus, paupere D. Franciſci portione commutavit, Vir magni ingenii, & perfectæ virtutis, in officiis Provinciæ, quæ geſſit omnia, Spirtum Seraphicum continenter exhibuit. Cultui Virgineæ Matris ſpecialiter addictus. Sanctuarium eidem Beatiſſimæ Virgini in Monte, quem Sylvam Dei dicunt, erectum. eruditis emblematibus exornavit, ac memoriam benedictione populi plenam reliquit.

Fr. Apollinaris à Svitio, ex Patritio Juziorum genere ortus, militiam Regis Chriſtianiſſimi deſeruit, ut eam Regis immortalis, & inviſibilis ſub vexillo S. P. Franciſci ſectaretur. In pulpitis fuit Præco eximius, in præfectura Provinciæ zelator ſtrenuus, & contra veritatis inimicos Defenſor intrepidus. Colunt memoriam ejus Annales Principalis Monaſterii Ordinis Sancti Benedicti ad Eremum B. V. Marię, quam S. Meinradi Martyrio ſacratam, Einſidlam etiam nuncupant; cum enim nonnulli Clerici Regulares hujus Sanctuarii poſſeſſionem ſub allegato neglecti Divini Officii prętextu ſibi in Curia Romana quęrerent, in hac pręſens Apollinaris, inhianti pietati larvam abſtraxit, valido veritatis teſtimonio ſubdola tentamina confutavit, callidumque opus reddidit irritum. Obtinuit quoque Romæ Indulgentias varias pro iis, qui in Eccleſiis locorum Svitii, Tugii, & Abbatiſcellæ Juventutem in Doctrina Chriſtiana inſtruunt, aut huic interſunt, & poſita contra fabricam noſtræ Domûs Arthę obſtacula feliciter ſuperavit: Spiritu Prophetico præditus Solodori vitâ ceſſit, cranio ejus

vigin-

Digitized by Google

quod quinque officiis ſuſcepit, Zelum Regularis Obſervantiæ cum diſcretione ita univit, ut, quantùm timoris, tantùm & amoris in Fratribus relinqueret. Vir Sanctus communiter eſt habitus, tum ob gratias, vel benedicendo, vel manus imponendo, vel preces fundendo variis conceſſas aut obtentas, tum ob vitæ innocentiam, quam illibatam ſervavit, tum ob extaticam devotionem, quâ in Deum, Deiparamque mirè exarſit. Stanislaus Rex Poloniæ, & Lotharingiæ Dux frequentius illius quęſivit alloquium, & in teſſeram ſuæ erga illum exiſtimationis & affectûs, Imagines S. Felicis à Cantalicio, & aliorum, Regia ſua manu miniatas in donum dedit; Filia autem ejus moderna Galliarum Regina, adhuc cœlebs, ſecreta cordis non ſemel ei patefecit, & adgeniculata benedictionem ab eo Weiſſenburgi expetiit. Oltæ infirmatus, ipſemet ſuum Confeſſarium è Cella vocavit, & ei agonem ſuum vicinum dixit. Occubuit quidem, vivit tamen in actorum gloria, & vitę Sanctę opinione.

Vivit & adhuc Fr. Apollinaris Svitenſis ex Patritia Weberianorum Gente, qui poſt plures in Miſſione Moſcovitica labores, Sereniſſimi, & ultimi Principis Jacobi Sobieski Theologus, & conſcientię arbiter electus, inſtante hujus Filiâ, Reginâ Anglię &c. Clementina, Sacris Indulgentiarum & Rituum Congregationibus fuit adſcriptus.

Continet Provincia

Conventus Fratrum XXIV.

Reſidentias Stabiles VIII.

Monaſteria Monialium Tertiariarum Capucinarum ſub delegata Fratrum curâ exiſtentium VI.

Aliarum VIII.

Mo-

Wunenſtein prope Tüffen, Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupati, Diœc. Conſtantien. quod, cum illarum Domus inter montes & aſperas ſylvas, ac ab Eccleſia Parochiali, cui ſubſunt, haud parum diſſita exiſtat, ita, ut difficulter, & ſubinde non ſine periculo, aliquoties verò poſſibile non ſit dictis Miniſtræ & Sororibus ob intemperiem & impetuoſas pluvias diebus Dominicis & Feſtis, ad Sacrum Miſſæ Sacrificium audiendum, & SS. Pœnitentiæ & Euchariſtiæ Sacramenta recipienda ad prædictam Eccleſiam Parochialem ſe conferre: & præterea ipſa Miniſtra & Sorores ſub cura FF. Minorum de Obſervantia nuncupatorum vivant, & ſecundùm privilegia, & Apoſtolicas immunitates, eidem Ordini FF. Minorum conceſſas, etiam Fratres & Sorores Tertii Ordinis pariter eadem privilegia, exemptiones dictum Fratrum Minorum quoad Oratoria, Sacella, SS. Altaris & Extremæ Unctionis Sacramenta, & adjacentia Cœmeteria, in quibus harum & illarum Familiarium cadavera ſepeliuntur, habeant, & fruantur. Quemadmodum quoque Alexander PP. VI. Prædeceſſor noſter, Miniſtris, Vicariis, & Cuſtodibus prædicti Ordinis FF. Minorum conceſſit, & indulſit, ut Sæcularem Sacerdotem, vel aliàs etiam Regularem cujuslibet Ordinis, qui ex dictorum Vicariorum, Miniſtrorum, & Cuſtodum licentia, prædictarum Sororum confeſſiones excipere, & alia Sacramenta adminiſtrare poſſit, admittere, & juxta eorum arbitrium dimittere poſſint; pro parte dictarum Miniſtræ & SororumNobis humiliter fuit ſupplicatum, quatenus ipſis & futuris Miniſtræ, & rum & Familiarium cadavera ſepeliri valeant, ſine præjudicio Parochi dictæ Eccleſiæ Parochialis, Superiorum Ordinis FF. Minorum Obſervantiæ, & præfatæ Miniſtræ, Sororum, ac earum Familiarium; & Sacellanus Deputatus, quamdiu iis inſerviet, omnibus & ſingulis privilegiis, exemptionibus, gratiis, quæ iiſdem Sororibus conceſſæ ſunt, potiri, frui, & uti liberè & licitè poſſit, & ita in præmiſſis earum ſtatui, & ſaluti providere, auctoritate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Diſcretioni Tuæ, Frater Epiſcope committimus & mandamus, ut, ſi res ita conſtitutas eſſe inveneris, omnes & ſingulos articulos iis auctoritate Apoſtolica concedas, non obſtantibus Apoſtolicis Decretis in Conciliis, ſive Provincialibus, ſive Synodalibus editis, nec non quibuſcunque Conſtitutionibus, & Ordinationibus. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris 11. Dec. MDXIII. Pontificatus noſtri anno primo.

Breve form. in Archivo Epiſcopali Conſtantiæ, de quo copia in Germanicum Idioma traducta in Archivo Parthenonis.

NOTA.

Moniales hujus Loci Wunenſtein, quæ defacto ſpirituali curâ Sant-Gallenſi gaudent, prius RR. PP. Obſervantibus ſubjectas fuiſſe, Apoſtolici Brevis contextus probat; acceptis poſtmodum Conſtitutionibus, quas Moniales Congregationis Lucernenſis ſervant, ex noſtris extractas, relationem ad noſtrum Ordinem acquiſiverunt.

Nun-

Digitized by Google

Quod attinet licentiam manducandi lacticinia tempore jejunii, Illuſtriſſimus D. Protector cum Sanctitate Sua deſuper locutus eſt, qui & reſpondit, *ſe concedere, & in hoc diſpenſare juxta morem aliarum Religionum in illis partibus*, inde, quod ab his fieri conſuevit, etiam à Vobis ſervari poterit.

Gaudeo de exemplo, quod ipſi quoque Acatholici de noſtra ſimplicitate & paupertate ſumunt. Advertite autem, ut hoc bonum principium cum veſtro honore ad ſolatium, ædificationem & ſalutem tot animarum errantium, quas Deus ad ſuum ovile reducere velit, ſartum tectum conſervetur. Gaviſus eſt de hoc plurimùm & ipſe D. Cardinalis Protector &c. me ſacris veſtris orationibus commendo.

Romæ 28. Januarii 1583.

Fr. in Chriſto, Procurator Ordinis.

Fr. Silveſter à Roſſano.

Epiſtola Originalis in Archivo Provinciæ.

pro uno anno tantùm, quàm ſuper interſtitiis, ſi pro Eccleſiarum iſtarum partium utilitate, vel divini cultûs ſervitio ita expedire judicaveris, ut ad ſacros, etiam Presbyteratus, Ordines &c. aliàs ritè promoveri poſſint, diſpenſandi, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium facultatem coucedimus. Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, Die XII. Martii MDLXXXVIII. Pontificatûs noſtri Anno tertio.

Aut. in Secret. Brev. Apoſt. Regeſt. menſ. & anni præd. fol. 14.

EPISTOLA

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Novitiarum Ordinis Ciſterc. Rathuſæ Profeſſionem, pro tunc à Fratribus noſtris recipi, P. Provinciali committitur.

Reverende Pater.

Illuſtriſſimi Domini mei Sacræ Congregationis Epiſc. & Regul. ſtatuerunt, ut Novitiæ Monaſterii Rathuſæ, impræſentiarùm ex S. Sedis diſpoſitione à veſtris PP. Capucinis gubernatæ, Sacram Profeſſionem in veſtris emittant manibus, ita tamen, ut juxta ſtatuta, & uſum Regulæ obedientiam ſuis promit-

Superioribus immutari interdicit, Fratres in eo privilegiis &c. Ordinis frui declarat, ac Litterarum ſuarum executionem Abbatibus Ordinis S. Benedicti Einſidlæ, & Montis Angelorum, necnon Decano Uranienſi committit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem ea ſuæ auctoritatis patrocinio confirmare, quæ ad divini cultûs, & Religionis propagationem piâ Chriſtifidelium largitione facta eſſe noſcuntur. Sanè, cum, ſicut accepimus, dilectus filius Caſpar Pfiffer ex Conſiliariis Civitatis Lucernenſis, Conſtantien. Diœceſis, pro devotionis affectu, quem erga Ordinem Fratrum Capucinorum Sancti Franciſci gerit, ductus, unum Monaſterium, ſeu Conventum pro ipſis Fratribus Capucinis cum Eccleſia in eadem Civitate Lucernæ magno opere, & ſumptu extruxerit, ac de licentia Superiorum eiſdem FF. Capucinis conceſſerit, ut ipſi Fratres in eodem Conventu pro tempore degentes in præfata Eccleſia Altiſſimo perpetuò laudes & ſacrificia offerre valerent. Cum autem ipſi Fratres eò, quia Eccleſia, & Monaſterium latius, quàm aliæ eorum Eccleſiæ ſoleant, extructa & ornata exiſtat, *illam*, niſi ad inſtar aliarum hujuſmodi eorum Eccleſiarum & Monaſteriorum moderetur, retinere fortaſſe renuant, & propterea prædictus Caſpar cupiat fundationem & conceſſionem hujuſmodi Apoſtolicæ Auctoritatis munimine roborari, & Eccleſiam ipſam aliquibus ſpiritualibus muneribus decorari, Nos ejuſdem Caſparis pio deſiderio benignè annuere, eumque, ac dictum Ordinem Fratrum Capucinorum ſpe- & ſingulos tam juris, quàm facti defectus, ſi qui intervenerint, in eiſdem ſupplemus, ac præfati Ordinis Fratribus, ut Monaſterium, ſeu Conventum, & Eccleſiam hujuſmodi recipere, ac illorum poſſeſſionem apprehendere, aut apprehenſam perpetuò retinere, ac in Monaſterio ſeu Domo præfatis, unum ejuſdem Ordinis Fratrum Conventum ad inſtar ejuſdem Ordinis aliorum Conventuum erigere, & inſtituere, qui omnibus, & ſingulis gratiis, privilegiis, indultis, exemptionibus, & Indulgentiis, quibus alii ſimiles Conventus fruuntur, potiuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, ſeu poterunt, quomodolibet in futurum, frui, potiri, gaudere, ac ſine ulla differentia uti poſſint, valeant, & debeant: utque ex eodem Conventu nullo tempore à quacumque perſona tam Eccleſiaſtica, quàm ſæculari, quacumque Auctoritate fulgente eiici, expelli, aut amoveri, vel aliàs moleſtari, perturbari, inquietari quoquomodo poſſint, auctoritate, & tenore præſentium præfatis concedimus, & indulgemus: ac præterea tam ipſis Fratribus, quàm quibuſcumque eorum Superioribus, & aliis, ne aliquid in dicti Monaſterii fabricâ, ſeu ornamentis mutare poſſint, expreſsè interdicimus, & prohibemus.

Quocirca Dilectis Filiis Sacræ Eremi Beatæ Mariæ, & Montis Angelorum Abbatibus, ac Henrico Decano Uranienſi per præſentes committimus, & mandamus, ut ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel per alios, uti, & quando opus fuerit, præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque ſolemniter publicantes, dictis Fratribus, & Conventui in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eos præmiſſorum eorumdem effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper à quopiam, quavis auctoritate, quomodolibet moleſtari, contradictores per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione

poſtpo-

Digitized by Google

contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, Die XIX Februarii Anno MDXCIV. Pontificatus noſtri Anno tertio.

M. Veſtrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo Lucernæ.

Indulgentias plenarias, eandem Eccleſiam Conventûs Fratrum Lucernæ in feſto B. Virginis Mariæ ad Cœlos Aſſumptæ viſitantibus, & aliàs centum dierum coram quindecim Capellis in via ad Conventum erectis orantibus largitur.

PAULUS PAPA V.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes litteras inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem, cœleſtibus Eccleſiæ theſauris piâ Charitate intenti, omnibus utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Eccleſiam Domûs FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum ſub invocatione B. V. Mariæ, in Wâſemlin, prope & extra muros Oppidi Lucernæ, Conſtantien. Diœceſis, die feſto Aſſumptionis dictæ B. Mariæ Virginis, à primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſti hujuſmodi ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione,

Scipio Cobellutius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ, ab hoc tempore ſemper renovatum.

Senatui Friburgi Nuithonum, litteras à Fr. Paulo à Ceſena Commiſſario ſibi redditas, exhibitaque huic humanitatis officia ſibi relata eſſe reſcribit, ac zelum Senatûs, Pontificii amoris fide commendat.

A tergo: *Dilectis Filiis Conſuli, & Senatui Friburgenſi, Eccleſiaſticæ Libertatis Defenſoribus.*

PAULUS PAPA V.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUM jucunditate legimus litteras, quas ad Nos dediſtis Dilecto Filio Religioſo Viro Paulo de Cæſena, Ordinis Capucinorum Commiſſario, qui de ſingulari veſtra erga Sanctam hanc Apoſtolicam Sedem pietate, & devotione, deque humanitatis, & charitatis officiis, quibus illum excepiſtis, multa Nobis ſignificavit. Nos quidem Vos valde diligimus in viſceribus Chriſti, & magnum ſolatium capimus audientes veſtrum zelum, quem ut augeat Deus ad Religionis Catholicæ propagationem, veſtramque ſalutem, vehementer optamus, & Benedictionem noſtram Apoſtolicam Vobis peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub

An-

Digitized by Google

volentiæ ſenſus explicat, ejuſque conſtans erga Sedem Apoſtolicam ſtudium laudibus ornat.

A tergo: *Dilectis Filiis, Conſuli, & Senatui Reipublicæ Friburgi Eccleſiaſticæ libertatis Defenſoribus.*

PAULUS PAPA V.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUod in determinatione controverſiæ occaſione novi Monaſterii Ordinis Capucinorum apud Vos erigendi, & ex benignitate, qua Vobis conceſſimus Altare Privilegiatum iſtic in Eccleſia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis pro celebratione Miſſarum ad impetrandam à Deo Animabus Chriſtifidelium, qui in charitate obierint, peccatorum ſuorum Indulgentiam, agnoveritis peculiarem charitatem, qua Vos in Domino proſequimur, ut ſcribitis: de quibus Nobis tanta cum ſignificatione veſtri in Nos obſequii gratias egiſtis, ſanè Nobis valde gratum fuit, & cum jucunditate legimus litteras, quibus hoc officium filialis obſervantiæ, ac pietatis veſtræ Nobis præſtitiſtis; ſicuti perlibenter quoque intelleximus, Venerabilem Fratrem Ladislaum, Epiſcopum Venafranum, olim apud Vos noſtrum Apoſtolicum Nuncium, in omnibus, quæ ad ejus pertinebant munus, ſatisfeciſſe. Diligimus Vos Filii plurimùm ob zelum Catholicæ Religionis, atque ſtudium, quod profitemini, hujus Sanctæ Apoſtolicæ Sedis, ac ſemper ex animo gaudebimus, quoties ſe Nobis obtulerit opportunitas dandi Vobis nova ſigna paternæ noſtræ dilectionis. Interim cum omni charitatis affectu Benedictionem noſtram Apoſtolicam Vobis peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub

reſcribitur.

A tergo: *Peril. DD. Sculteto, & Senatui Civitatis Lucernæ Helvet. Cath.*

Perilluſtres Domini.

CUM Veſtræ Dominationes ſua mihi pia conſilia commendant, libenti animo fero, ut pluribus mecum agant, quàm mea in Vos benevolentia requirit. Siquidem mihi gratiſſimum eſt pietati DD. Veſtrarum id totum concedere, quod facit ad majorem illius commendationem. Egi cum Sanctiſſimo Domino noſtro de Patribus Capucinis evocandis ad Eccleſiam B.M. Virginis Werdenſtenianæ. Et ſicut Suæ Sanctitati grata fuit Religio veſtra in ea Eccleſia reparanda, ita gratiſſimum, ut à Veſtris Dominationibus eadem colenda Religioſiſſimæ Familiæ tradatur. Spero fore, ut hoc ipſum pietatis DD. Veſtrarum ſpecimen ſatis futurum ſit ad eos alliciendos. Cæterùm Sua Sanctitas Procuratori Generali ejuſdem Familiæ mandare non prætermiſit, ut devotioni rei veſtræ publicæ obſequatur, niſi grave aliquod incommodum obſit. Quod cum fuſiùs Helveticæ Cuſtodiæ Capitaneus DD. Veſtris renuntiaturus ſit, ego illis omnem à Deo felicitatem exoro, & meam paratam operam defero. Romæ 12. Julii 1614.

Peril. DD. Veſtrarum.

Studioſiſſimus
Scipio Card. Burgheſius.

Ex regeſt. epiſt. ad Principes, *&c. ab anno* 1609. *ad* 1614. *reſerv. in Arch. ſecret. Vatic. fol.* 584.

NOTA.

EXecutionem gratia non habuit.

PON-

puli noſtri erga eas benevolentia ſummopere adaucta eſt. Cum autem Domus iis per modum Monaſterii aſſignata, fuerit parva & anguſta, & numerus earum uſque ad triginta (res in hiſce partibus rara) excreverit, varia paſſæ ſunt incommoda. Quapropter Nos attenta illarum vita Religioſa, ac precibus, & inſtantiis Illmi, & Rmi Sanctæ Sedis in hiſce partibus Nuntii, qui tum RR. harum Matrum pietatem, & Regularem obſervantiam, tum habitationis anguſtias probè novit, incitati, iis locum pro conſtruendo Monaſterio illarum vocationi conformi aptum donavimus, & inſuper largo pecuniarum ſubſidio illius fabricam coadjuvimus. Quamvis autem ex hac parte jam magis conſolatæ defacto exiſtant, nihilominus ex alia cum anxietate adhuc vivunt, cum ſtabilis Moderator, & Viſitator, qui illas in plena, & vera Regulæ, & Statutorum obſervantia conſolidet, iis deficiat. Fungitur quidem Sacerdos Sæcularis, & Eccleſiæ noſtræ Collegiatæ Canonicus pius, & rectus impræſentiarùm hoc officio per modum proviſionis cum RR. Matrum ſatisfactione, ac noſtra; cum autem in ætate proficiat, & ſenſim hujus oneris reddatur inhabilis, alius Succeſſor idoneus ægrè reperietur. Cum Nos tamen ſufferre non poſſimus, ut Monaſterium, pro cujus decore tam ſolliciti laboravimus, & tot expenſas fecimus, in hoc notabili puncto maneat mancum, ad Paternam Sanctitatis Veſtræ benignitatem recurrimus, ac humillimâ filialique inſtantia Eidem ſupplicamus, quatenus tam pro plena harum RR. Matrum quiete, quàm noſtra conſolatione, & principaliter pro majore Dei gloria, & ſervitio deſuper opportuno remedio providere dignetur. Aliud autem magis proprium, ſecundùm noſtrum ju-

pendenda (prout retroacto tempore in quolibet caſu fecimus) & ad fideliter Sanctitatis Veſtræ, & Sanctæ Sedi obſequendum, prout tum vires noſtræ permittent, tum occaſio ſe præſentabit. Ad quod dum nos offerimus ex corde, cum debita reverentia ſacratos pedes oſculantes, ſanctam, paternamque Benedictionem precamur. Dat. 16. Julii 1619.

Sanctitatis Veſtræ.

Humillimi, & Obedientiſſimi Filii & Servi

Scultetus, & Senatus Civit. Lucernen.

Sanctiſſimus Dominus noſter Paulus PP. V. mandat attentis ſupra narratis, ut audiantur Confeſſiones harum Monialium ab illis Confeſſariis Capucinis, qui ad hunc effectum deputati fuerint à P. Provinciale noſtræ Provinciæ Helvetiæ. Mandat ulterius Sanctitas Sua, ut ab eodem P. Provinciale viſitentur, ſicut abs eo viſitantur aliæ Monaſterii in Urania prope Altorff, de quibus ipſe Pater ſcribit ſub die 14. Julii 1619. Sed hæc omnia ad triennium tantùm. In quorum omnium fidem Nos Fr. Hieronymus à Caſtro Ferrettorum, in Romana Curia Procurator Generalis, has præſentes manu propria ſubſcripſimus, & Sigillo officii noſtri ordinario muniri juſſimus, ac P. Provinciali ſubſcriptas, & munitas ad effectum executionis mittimus.

Datum Romæ die 21. menſ. Auguſti 1619.

Digitized by Google

Prædictam Confeſſionis facultatem Apoſtolicis Litteris confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

SPirituali dilectarum in Chriſto Filiarum, Prioriſſæ, & Monialium Monaſterii Sancti Franciſci Ordinis S. Claræ, Oppidi Lucernenſis, Diœceſis Conſtantien. conſolationi, quantùm cum Domino poſſumus, benignè conſulere, illaſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & earum ſingulares Perſonas à quibuſcunque excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti &c. abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illarum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis Filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum ad Chriſtifidelium Confeſſiones audiendas ab Ordinario Loci approbatis, quatenus ad quindecim annos duntaxat, vel infra, ac accedente dilecti Filii Miniſtri Generalis dicti Ordinis conſenſu, Sacras Prioriſſæ & Monialium dicti Monaſterii Confeſſiones, ac in caſu neceſſitatis etiam intra ejuſdem Monaſterii clauſtra audire, illiſque pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem, nec non abſolutionis, præterquam in caſibus Sedi Apoſtolicæ, ac eidem Ordinario reſervatis, beneficium impendere, necnon Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum eiſdem Monialibus pro tempore ægrotantibus, & intra eadem clauſtra adminiſtrare, liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium concedimus, & indulgemus: non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterii & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Decembris MDCXXV. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

V. Theatinus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Statuta & Ordinationes Monialium prædictarum approbat, iiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicit.

A tergo: *Dilectis in Chriſto Filiabus, Prioriſſæ & Monialibus Monaſterii S. Franciſci Ordinis S. Claræ, Oppidi Lucernen. Conſtantien. Diœc.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilectæ in Chriſto Filiæ ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

VEſtris in Nos, & Apoſtolicam Sedem Fidei, & devotionis meritis inducimur, ut votis veſtris, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuamus. Specialem itaque Vobis gratiam facere volentes, & veſtrûm ſingulares perſonas à quibuſvis &c. cenſentes, ſupplicationibus veſtro nomine Nobis ſuper hoc

hoc

Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd.

Fratribus, Indulgentias Ordinis in Eccleſiis ſæcularium, in quibus divina officia peragunt, lucrari poſſe declarat.

URBANUS PAPA VIII.

Dilectis Filiis Provinciali, & Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Helvetiæ ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendam veſtram Religionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, Vobis omnibus, & ſingulis verè pænitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis ſæcularium Provinciæ prædictæ, in qua, ſeu quibus per vos Divina Officia, ſeu Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrantur, devotè viſitaveritis, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, ut eas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequamini, quas conſequeremini, ſi aliquam ex propriis Eccleſiis veſtræ Religionis perſo-

NOTA.

ET vide extenſionem hujus gratiæ ad ſæculares fol. 23.

EPISTOLA

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Idæatum pro Sepultura Familiæ à Roll in Eccleſia Fratrum Altorffii conceſſa ornatum impediri, & ad Capucinæ ſimplicitatis limites reduci, Nuntio Apoſtolico ad Helvetos committitur.

Perilluſtris, & admodum Reverende Domine uti Frater.

EXpoſuit P. Procurator Generalis Capucinorum, quod Joannes Petrus unus ex Dominis de Roll Altorffii, ex affectu, & devotione, quâ erga prædictam Religionem & Eccleſiam eorum Conventûs ejuſdem Loci Altorffii, à Colonello Waltero à Roll ſuo Genitore conſtructi, fertur, nonnulla ornamenta pro Sepultura, quam idem ejus Pater, in dicta Eccleſia pro ſe, & ſuis Deſcendentibus conſtruendi, à fel. record. Clemente VIII. licentiam obtinuit, delineaverit, & præparet. Ad quod Eminentiſſimi Domini mei, dicta ornamenta dictæ Religionis inſtituto contrariari cenſuerunt, & à me Dominationi Veſtræ ſcribi juſſerunt, quatenus ſolita ſua prudentia & dexteritate dictum Jo: Pe-

Digitized by Google

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

A Fratribus noſtris Loci Stantii Monialium Tertiariarum Capucinarum confeſſiones excipi, Miſſam celebrari, cum ingreſſu Clauſuræ SS. Sacramenta infirmis adminiſtrari debere, P. Miniſtro Generali ſignificatur.

Reverende Pater.

CUm à ſua Sanctitate, huic S. Congregationi Libellus ſupplex Monialium Tertiariarum S. Claræ, Loci Stantii, Diœc. Conſtantien. fuerit remiſſus, quo ſupplicârunt pro confirmatione nonnullarum declarationum, & articulorum proviſionalium, abs Illuſtriſſimo Domino Farneſe, Patraſſi Archiepiſcopo, tunc Apoſtolico ad Helvetos Nuntio ſub 6. Septemb. 1643. circa Clauſuram, aliaſque Monaſterii neceſſitates, uſque dùm alia Româ ſuperveniret diſpoſitio, factorum: cumque in dictis declarationibus in ſpecie contineatur, ut PP. Capucini harum Monialium confeſſiones excipere, Miſſam celebrare debeant, & in caſu morbi Monaſterium ingredi poſſint ad SS. Sacramenta infirmis adminiſtranda, Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi Domini mei voluêre, ut Paternitas Veſtra deſuper informetur, quatenus nihil innovet, quin prius notitiam dederit, & S. Congregationis reſolutionem deſuper exſpectaverit.

Romæ 22. Decemb. 1645.

Ex Regeſto Autographo Congreg. prædictæ.

QUÆ perenni à Vobis obſequio in Catholica Religione conſtanter propugnanda, culta jamdiu eſt Apoſtolica Sedes, meritò Vos eadem viciſſim tueatur, & quæ pietatis, ac publicæ tranquillitatis ſunt, veſtris votis ultro ſubſcribat ipſa, annuatque. Quamobrem, quod pio nunc ſtudio petitis de Religioſis Capucinis apud Vos commorantibus, perſcripſimus ad noſtrum iſthuc Apoſtolicum Nuntium, ut perfici pro tradita ſibi authoritate, curet; eaque Vobis inſtruat in Domino ſolatia, quibus & Divinum proferri cultum, & veſtram in ſpectatæ Religionis, ac virtutis Viros laudabilem obſervantiam augeri perpetuò intelligamus. Parem in reliquis, quæ ſaluti, commodiſque veſtris conducere arbitrabimur, Pontificiam impoſterum charitatem pollicemur, eâdemque nunc Apoſtolicè Vobis, ac paternè benedicimus.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Januarii MDCXLV. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Gaſpar de Simeonibus Secret.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *f.* 85.

NOTA.

QUos Fratres hæ Litteræ Pontificiæ concernant, & quale eorum negotium tangant, Annales Provinciæ notant.

EPI-

Digitized by Google

N O T A.

JUſſa S. Congregationis, & Sanctiſſimi Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus D. Fridericus Borromæus, Patriarcha Alexandrinus, tunc Nuntius Apoſtolicus &c. prompta executione complevit, per Litteras P. Viſitatori Generali inſcriptas, tenoris ſequentis:

Admodum Reverende Pater.

Communicata Nobis de mandato Sanctiſſimi à S. Congregatione, Epiſc. ac Regul. negotiis conſtituta, concedendi erectionem novi PP. Capucinorum Monaſterii, in Arthenſi Pago ædificandi, occaſionem præbet, quâ Pat. Veſtræ occupationibus ulteriores faciamus moleſtias. Earum ſumma eſt, ut velit in ipſa, quam aliàs inſtituere deberet, Viſitatione Provinciæ, & præſertim in Locis ſupradicto Arthenſi Pago finitimis, informationem ſumere opportunam circa eas conditiones, quas eadem S. Congregatio requirere in novis ejuſmodi erectionibus conſuevit, Nobiſque ſpecialiter demandavit.

Debebit itaque examinare, an ſufficientes conſtructioni & fabricæ ſumptus haberi poſſint, ſitum opportunum & commodum eligere, & pro tali effectu certum habere, ab aliis circumſtantibus non longè Conventibus informationem exquirere, an nova ejuſmodi erectio ipſis præjudicium afferre poſſit, de Populi conſenſu, ac ſatisfactione prædictos Patres habendi requirere: ita etiam de facultatibus & animo circumcirca habitantium, unde ſperari poſſint neceſſaria pro ſuſtentandis ad minus duodecim Religioſis, tum etiam, ſi providendi ſacram & religioſam ſuppellectilem media ſuppetant. Tranſmiſſâ nobis deinde à Pat. Veſtra ſuper prædictis punctis relatione, liberum erit principium ædificio & conſtructioni Conventûs; quod opus, uti ſperamus, Divinamque Bonitatem enixè rogamus, ad Fidei Catholicæ incrementum, Cantonum Catholicorum laudem, Deique Omnipotentis gloriam haud dubio conſurget. Noſtram denique ſemper Pat. Veſtræ ſingulari virtuti propenſam voluntatem offerimus. Hochenrein 23. Novemb. 1659.

P. V. A. R.

Studioſus

Fridericus Patriarcha Alexand.

Originale in Archivo Provinciæ.

Per-

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecti Filii ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

QUÆ literis veſtris, & voce Dilectorum Filiorum Caroli, & Joannis Leonardi Betſchart de rebus ad negotium Capucinorum ſpectantibus expoſuiſtis, attentè audivimus, eiſque profectò debitæ conſiderationis examen impendetur. Porrò autem erit prudentiæ veſtræ, propriæ quietis rationem ſedulò habere, ac his, quæ ob eam vobis parandam decernentur, æquitatem & moderationem animorum accomodare; quod ſanè pro paterna, qua Vos in Domino complectimur, charitate magnopere cupimus, & ab Auctore bonorum omnium Vobis, Dilecti Filii, poſtulamus, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertientes. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xx. Auguſti MDCLX. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

Franciſcus Nerlius, Archiepiſcop. Florent. Secret.

Autogr. in Secret. Brevium ad Principes *fol.* 76.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Provinciæ Helveticæ tui Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis noviſſimè in hâc Alma Urbe celebrato Definitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ prædictæ vaſtitatem, ob quam uni ſoli Miniſtro Provinciali penitus eſt impoſſibilis viſitatio conſueta, vigore Regulæ, & Conſtitutionum Generalium omnino requiſita ad conſervandam Diſciplinam Regularem, aliiſque graviſſimis cauſis conſideratis cenſuit eidem Provinciæ ſubveniendum eſſe per convenientem diviſionem, de hujus S. Sedis Apoſtolicæ licentia faciendam. Quare ipſi Exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, pietate, integritate, & Religionis zelo, plurimùm in Domino confiſi, Tibi, ut in actu Viſitationis memoratæ Provinciæ à Te benedicente Domino faciendæ, eandem Provinciam in duas, unam quidem Helveticam, alteram verò Rhenanam ſuperiorem, ſeu Svevicam, reſpectivè nuncupandas, Auctoritate noſtra Apoſtolica dividere, ac utrique Provinciæ hujuſmodi Conventus, Domos & Hoſpitia Provinciæ ſic dividendæ reſpectivè aſſignare, cæteraque in præmiſſis & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna facere, & exequi, liberè, & licitè poſſis & valeas, facultatem & licentiam, auctoritate prædicta, tenore præſentium tribuimus, & impartimur, ea tamen lege, ut per ejuſmodi diviſionem ſuffragia in Capitulis Generalibus Ordinis prædicti augeri non poſſint, ſed cujuſque Provinciæ ſic diviſæ Miniſtri Provinciales unà cum Cuſtode alternatim

natim

Digitized by Google

inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hâc vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Septembris MDCLXVII. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Breve formatum in Archivo generali Ordinis, Armario Provincia Helvetica.

P. Miniſtro Generali impedito, diviſionis executionem Fr. Stephano à Cæſena committit.

A tergo: *Dilecto Filio Stephano à Cæſena, Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſori.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Aliàs pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Provinciæ Helveticæ, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Nobis expoſito, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis noviſſimè in hac Alma Urbe celebrato, Definitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ præfatæ nimiam vaſti- cultatem & licentiam eadem Auctoritate Apoſtolica tribuimus, & impertiti ſumus, eâ tamen lege, ut per hujuſmodi diviſionem ſeu ſuffragia in Capitulis Generalibus Ordinis præfati augeri non poſſint, ſed cujuſque Provinciæ ſic diviſæ Miniſtri Provinciales, unà cum Cuſtode alternatim eligendo in dicto Capitulo intervenire deberent, ita, ut tria tantùm vota, nempe duorum Miniſtrorum Provincialium, & unius Cuſtodis conſtituerent: utque in Præfatis Provinciis diviſis novi Conventûs erigi impoſterum nullatenus poſſent ſine expreſſa licentia dictæ S Sedis, per litteras in ſimili forma Brevis expedienda, quæ derogaret hujuſmodi prohibitioni, & aliàs, prout in noſtris deſuper & in forma Brevis die VII. Septembris proximè præteriti expeditis litteris, quarum tenorem præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

Cum autem, ſicut Fratres præfati Nobis denuo nuper exponi fecerunt, memoratus Miniſter Generalis viſitatione Provinciarum dicti Ordinis in Regnis Neapolis, & Siciliæ conſiſtentium facienda præpeditus, in Helvetiam tàm citò ſe conferre nequeat, interea verò periculum ſit, ne incomoda, quibus Provincia ſupradicta, propter nimiam ejus vaſtitatem premitur, magis ingraveſcant, Nobis propterea iidem Fratres humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Fratres ſpeciali favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, Ordinis uſu, integritate, ac Religionis zelo plurimùm in Domino con-

In nomine Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, Humanati Jeſu Chriſti Domini noſtri, Beatiſſimæque ſemper Virginis Mariæ, & Seraphici Patris noſtri Franciſci. Amen.

Quia Magiſtrâ experientia evidenter patuit, frequentem Miniſtri Provincialis in anno per ſingulos ſuæ Provinciæ Conventus diſcurſum, & Viſitationem adeo regulari obſervantiæ eſſe neceſſarium, ut vix ſemel poſſit prætermitti, quin vitæ auſteritas, ſeveritas morum, & totius diſciplinæ Religioſæ ædificium ruinæ fiat proximum. Hinc eſt, quod cum in pluribus noſtris generalibus Comitiis in Alma Urbe celebratis, & potiſſimum in præterito anni elapſi Capitulo coram tota Definitione, nec non & in Viſitationibus plurium PP. Generalium multoties expoſitum fuerit, atque ab ipſiſmet bene viſum, & compertum, Provinciam Helveticam ita finibus, & ambitu vaſtam, ac numero Conventuum adeo dilatatam, ut minimè poſſibile ſit Miniſtro Provinciali ſingulis ejuſdem Provinciæ Conventibus binas (imò nec fere unam integram) viſitationem impendere, atque adeo ſancitum, dividendam fore, quippe quæ præ ſitûs opportunitate, & Monaſteriorum multitudine de facili in duas valeat reſecari Provincias. Pro cujus Diviſionis executione exoratus modernus Summus Pontifex Clemens IX. libentiſſimè votis annuit, inſtantibus & petentibus, imò urgentibus variis Magnatibus, & præſertim S. Cæſ. Majeſtate Leopoldi I. Imperatoris feliciter regnantis per Sereniſſimum, & Eminentiſſimum D. Cardinalem de Haſſia, atque Illuſtriſſimis Dominis Cantonum Catholicorum, & ideo Breve ſuper hoc ſpecialiter conceſſum, & Admodum R. P. noſtro Generali Fortunato à Cadoro porrectum, & exhibitum expediri fecit, tenoris ſequentis, videlicet:

A tergo: *Dilecto Filio Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt. Reſiduum, ut ſupra, in primis Pontificiis Litteris.

Poſtea verò, cum idem A. R. P. Generalis, uti aliis præpeditus negotiis, ac urgente ipſius Viſitatione in extremis Italiæ plagis, haud potuerit huic intereſſe Diviſioni, & ita ſupradictum Breve nullatenus effectum ſuum ſortiri, idem D. Papa de hoc certioratus aliud expedivit Breve, Nobis immediatè tanquam Viſitatori, atque Commiſſario Apoſtolico ſuper iſtam Diviſionem directum & emanatum, ex cujus tenore de verbo ad verbum fideliter deſcripto, quid in eo Sanctitas ſua mandet, & præcipiat, rimari cuique licebit:

A tergo: *Dilecto Filio Stephano à Ceſena, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſori.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Aliàs pro parte. Reliqua, ut ſupra, in ſecundo Brevi.

Quam-

Digitized by Google

Nos Fr. Stephanus à Cæſena Viſitator, & Commiſſarius Apoſtolicus, tanquam vice Pontificia fungentes in iſto Diviſionis articulo, vigore præſentis Decreti, memoratis Brevibus innixi dicimus & decernimus, quod hæc ipſa Provincia, quæ à principio uſque modò integra, indiviſa, atque unita nominabatur (quoad nos Capucinos) Helvetica, quippe, quæ complexabatur Helvetiam, Sveviam, Briſgojam, Alſatiam, aliaſque fortè Regiones quoquo nomine nuncupatas, ex nunc diviſa & partita in duas exiſtat Capucinorum Provincias, & pro duabus Provinciis hinc inde cenſeantur, & infacto ſint duæ diſtinctæ, & ſeparatæ, eadem, qua fungimur, Apoſtolica Auctoritate ſententiamus, definimus, & declaramus, non ſolùm iſto, ſed & omni alio meliori modo: ſingula Monaſteria utrique aſſignando, & dividendo loca, Regiones, & confines ſequenti ſerie, & ordine, videlicet:

Helveticæ Provinciæ Monaſteria.

1. *Altorffium.*
2. *Stansium.*
3. *Svitium.*
4. *Lucerna.*
5. *Appencella.*
6. *Badena.*
7. *Solodorum.*
8. *Tugium.*
9. *Frauenfelda.*
10. *Enſisheimium.*
11. *Rapperſuila.*
12. *Surſejum.*
13. *Kienſisheimium.*
14. *Friburgum Nuith.*
15. *Bremgartha.*
16. *Tanna.*
17. *Briſacum Vetus.*
18. *Hagenoa.*
19. *Delemontum.*
20. *Obernehemium.*
21. *Sulzium.*
22. *Sarna.*
23. *Olta.*
24. *Melſium.*
25. *Wila.*
26. *Seleſtadium.*
27. *Lanſera.*
28. *Schuphemium.*
29. *Bruntrutum.*
30. *Curia, Miſſio.*
31. *Artha, Miſſio.*
32. *Bullum, Miſſio.*
33. *Molſisheimium.*

Sveviçæ, ſive Rhenanæ Superioris Provinciæ Monaſteria.

1. *Rheinfelda.*
2. *Friburgum Briſg.*
3. *Conſtantia.*
4. *Feldkirchium.*
5. *Biberacum.*
6. *Neoburgum.*
7. *Uberlinga.*
8. *Enga.*
9. *Rottenburgum.*

10. *Cella.*
11. *Ravenſpurgum.*
11. *Rottvila.*
13. *Marchio-- Bada.*
14. *Haslachium.*
15. *Offenburgum.*
16. *Brigantium.*
17. *Wanga.*
18. *Wilerſtadium, Miſſio.*

10. *Riedlinga.*
20. *Bludentum.*
21. *Immenſtadium.*
22. *Waldishutum.*
23. *Lauffenburgum.*
24. *Marchdorffium.*
25. *Villinga.*
26. *Bezavium.*
27. *Möskirchium.*

Confinia duarum Provinciarum ſic, ut ſuprà, diviſarum, ſive limites ab utrâque parte in futurum exactè ſerventur, amplius non tranſgrediendi, cenſeanturque ſecundùm Rhenum Fluvium, ejuſque decurſum, ultra quem una, altera verò citrà terminetur Provincia, à Curia Marchiobadam uſque cum ſuis territoriis extraneas Provincias excludentibus; exceptis Curiâ, & Briſaco, uti quæ ad Helvetiam; item Conſtantiâ, Lauffenburgô, & Rheinfelda cum ſuis utriuſque Provinciæ reſpectivè territoriis, quæ ad Svevo-Rhenanam ſpectabunt, ita tamen, ut cum loca quædam unius Provinciæ alterius Conventibus adeò propè adjaceant, quod Religioſa ſervitia impendi à propriâ extraneit commodè nequeant, vicinioribus Con-

Ita Ego F. Stephanus à Ceſena, Viſitator, & Commiſſarius Apoſtolicus decrevi, ac definivi.
Ego Fr. Perfectus Conſtan. p. t. Helvet. Capucinorum Provinciæ Provincialis im meritus, nomine meo, & totius Provinciæ, approbavi, & acceptavi.
Ego F. Pelagius Stauff. Briſg. Capucinus, Definitor indig. ſupradicta omnia, & ſingula approbavi, & acceptavi.
Sic, & Ego F. Bonagratia Habſeu. Alſata, Cap. Definitor indignus.
Ego F. Placidus Friburg. Briſg. Cap. Definitor indig. omnia, & ſingula approbavi, & approbo, & accepto.
Ego Fr. Jannarius Worblingenſ. Capuc. Definitor indig. ſupradicta omnia, & ſingula accepto, & approbo.

Ex parte Helvetiæ.

Ego F. Benjamin Rapperſvilanus Cap. Ex-Definitor indig. ſuprafacta amplexor.
Sic & Ego F. Appollinaris Sniteuſ. Cap. Cuſtos indig.
Sic & Ego F. Joan. Baptiſta Tugienſ. Cap. Guardianus indig.
Sic & Ego F. Bonaventura Tugien. Cap. Guardianus hujus loci Wilenſis.
Sic & Ego F. Creſcentiu Lucernenſ. Vicarius ejuſdem loci Wilenſis Capucinus.

Autographum in Archivo Provinciæ.

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

In Provincia tum Superiorum electiones, tum Familiarum diſtributiones, tum omnes actus Capitulares liberos, & ab omni coarctatione immunes eſſe debere, declaratur.

Beatiſſime Pater.

FRatres Minores Provinciæ Helveticæ, Capucini nuncupati, Provincialis & Definitores, humiles Filii ad pedes Veſtræ Sanctitatis proſtrati, omni, quâ poſſunt, & quâ par eſt, demiſſione & reverentia ſupplicant, quatenus in ſuis electionibus Capitularibus, tam Provincialibus, quàm Localibus, nec non & in Familiarum ſuarum, Fratrumque diſpoſitione liberè procedere valeant juxta Conſtitutiones ſuas, Apoſtolica auctoritate roboratas; qua in re non ſemel tantùm cum notabili communis pacis & tranquillitatis perturbatione impeditos ſe fuiſſe ingemuerunt, & non ſine fundamento reformidant ulterius impediendos cum aperto Regularis Obſervantiæ evertendæ periculo, machinantibus in hunc finem quibuſdam paucis Adverſariis. Sanè ſufficit præfatæ Provinciæ malum, quo vexatur exterius bello graſſante, & omnia devaſtante per totam Alſatiam, in qua decem Conventus Fratres Capucini Provinciæ Helveticæ inhabitant; at contra illud Scripturæ, afflictis ſuperadditur afflictio, &, dum bellum penè neceſſaria adimit corpori, machinationes contra Conſtitutiones vitam auferunt ſpiritûs, nullum relinquentes locum paci, & tranquillitati: à quibus cum ſe extricare per ſeipſos non valeant imbecilles Filii Capucini, ad Pedes Patris Clementiſſimi fiducialiter confugiunt, id unum petentes (ad quod cogi deberent, ſi non peterent, vel renuerent) ſcilicet

Digitized by Google

[illegible] formam pariter obſer-vent; & ab iis, ad quos ſpectat, obſervari faciant, contrariis quibuſcunque non obſtantibus. Romæ 31. Maii 1677.

Card. Gaſpar Carpineus.

Autographum exemplar in Archivo Provinciæ.

Provinciæ poſt diviſionem duos ad Capitulum Generale Cuſtodes cum P. Miniſtro Provinciali ablegandi, novaſque Domos ſine Sanctæ Sedis licentia &c. conſtruendi facultatem largitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Paſtorale faſtigium, meritis licèt imparibus, Divinâ diſpoſitione evecti &c.

Reſiduum vide ſupra fol. 20.

ſalutarem enim admodum futurum Fidelibus ibidem degentibus hujuſmodi facultatem, planè confidimus. Pietatem autem, zelumque veſtrum commendantes, de benevolentia Noſtra certiores Vos facimus, Vobiſque Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Januarii MDCXCII. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Marius Spinula Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Regeſt. menſ. & anni præd. fol.* 120.

DECRETO

S. Congregationis Generalis de propaganda Fide habitæ die 16. Novemb. 1722.

P. Provinciali pro tempore quoad uſum pecuniarum in Miſſionibus Rhætiæ ſub quibuſdam articulis providetur.

REferente R. P. D. Petro Aloyſio Caraſa, Archiepiſcopo Lariſſæ, Secretario, Sacra Congregatio cenſuit, ſi Sanctiſſimo placuerit, diſpenſandum eſſe cum Patre Provinciali pro tempore Provinciæ Helveticæ Ordinis Capucinorum, in caſu defectûs fidelis Syndici circa pecuniæ uſum Curiæ, Zizerii, Un-

dervazy

Digitized by Google

Ociavis Decreto prædicto R. P. Procurator Generalis Literas, quæ ſequuntur.

Reverende, ac in Chriſto Obſervantiſſime Pater.

Participo R. P. Veſtræ Decretum S. Congregationis de propaganda Fide, quod hiſce accluſum inveniet, cujus tenorem cum clauſulis bene advertendis Ipſamet proplanè percipere & intelligere poterit. Porro cum uſus, & tractatio pecuniæ non permittatur, niſi cum debitis cautelis, circumſtantiiſque urgentiſſimis, R. P. Veſtræ injungo, ut prius omni, qua par eſt, ſedulitate, & exactitudine circumſpiciatur de aliqua Perſona Catholica, ac fideli, ſed non Religioſa, quæ munere Syndici ritè fungi velit & poſſit, &, ut neutiquam hac facultate utatur, niſi tantùm in caſu, quo alius modus omnis deeſſet fideliter adminiſtrandi & impendendi eleemoſynas Miſſionum allegatarum. Quæ omnia dum punctualiter obſervanda eſſe confido, me in omnia Sancta commendo &c. Romæ die 19. Decemb. 1722.

Fr. Petrus Maria, Proc. & Commiſſarius Generalis.

Autograph. in Archivo prædicto.

Privilegium aliàs Altari S. P. Franciſci Eccleſiæ antiquæ Stantii conceſſum ad Altare S. Mariæ Magdalenæ in Eccleſia noviter extructa in perpetuum transfert.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum felic. record. Clemens PP. VIII. Prædeceſſor noſter, ut Eccleſia Conventûs Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Loci Stantii, Conſtantien. Diœc. ſimili eouſque privilegio minimè decorata, & in ea ſitum Altare Sancti Franciſci hoc ſpeciali dono illuſtretur, auctoritate ſibi à Domino tradita conceſſit, ut, quoties ab aliquo Sacerdote dictæ Eccleſiæ duntaxat, Miſſa Defunctorum pro anima cujuſcunque Chiſtifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraſſet, celebraretur, anima ipſa de theſauro Eccleſiæ Indulgentiam conſequeretur, quatenus Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus à Purgatorii pœnis liberaretur, prout in dicti Clementis Prædeceſſoris Noſtri Literis deſuper, & in ſimili forma Brevis die XIII. Martii MDXCVII. Pontificatûs ſui anno ſexto expeditis, uberiùs continetur.

Cum autem, ſicut Dilecti Filii moderni Guardianus & Fratres dicti Conventûs Nobis nuper exponi fecerunt, præfata veteri deſtructâ, nova à fundamentis Eccleſia reædificata fuerit, ac proinde privilegium prædictum per Nos, ut infra, transferre, de benignitate Apoſtolica dignaremur, Nos ſupplicationibus dictorum Exponentium Nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, privilegium Altari S. Franciſci pro animabus Chriſti fidelium

Inſtante Ludovico, Galliarum Rege, Conventus Alſatiæ à Provincia ſeparantur, & in Provinciam eriguntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum terrarum Orbem diffuſæ regimini Divinâ Providentiâ præſidemus, ſolicitudo Nos admonet, ut felici proſperoque Religioſorum Virorum, Divinis Officiis, ſub auſterioris vitæ diſciplina mancipatorum, ſuavique Chriſti odore de bona converſatione fragrantium ſtatui, regimini & progreſſui, interdum etiam per novarum Provinciarum Inſtitutionem providere ſtudeamus, ſicut ſublimium Principum de Eccleſia Dei optimè meritorum vota poſtulant, ac rerum, temporum, locorum, & Perſonarum qualitatibus maturè perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum, atque ſalutem Animarum expedire in Domino arbitramur.

Nomine ſiquidem Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper expoſitum fuit, quod, cum Provincia Helvetiæ, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quæ Conventibus variis in Ditionibus ſitis conſtabat, inter alios Conventus hujuſmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alſatia, dominio ejuſdem Ludovici Regis Chriſtianiſſimi ſubſunt, multiplicia incomoda, detrimentaque præfatis Conventibus Alſatiæ, eorumque Fratribus enata fuiſſent, ac proinde Fratres præfati Definitorio Capituli Generalis in Alma Urbe noſtra noviſſimè celebrati expoſuiſſent, nullum aliud efficacius hujuſmodi damtorio Generalis Capituli ſusceptam, minimè ſtatui, & religioſæ tranquillitati præfatorum Fratrum & Conventuum Alſatiæ uſquequaque conſultum ſit, præfata verò Cuſtodia undecim ad præſens Conventus, & quatuor hoſpitia, nec non Conventus ſinguli pro regulari obſervantiâ, & diſciplinâ Religioſos numero ſufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, quàm præfato Conventuum numero conſtituuntur, ideoque ex præfatis Hoſpitiis (utpote, in quibus ſufficientes Religioſi ſunt) formales Conventus facile erigi valeant; & ſi Fratres Helveti eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejuſdem Ludovici Regis Chriſtianiſſimi exiſtentium, ac in Helvetia poſitorũ geſſiſſent, etiam antehac erigi potuiſſent: hiſque accedat, quod in Cuſtodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuò habentur, ac quorum numerus augeretur, ſi per Miniſtrum Provincialem regeretur, Philoſophiæque ac Theologiæ ſtudia vigerent; quodque intra dictæ Cuſtodiæ limites, illius Fratres ad victum, & veſtitum neceſſaria abundè, nec magno labore, ex quæſtuatione, ac Fidelium liberalitate colligenda inveniant. Quibus, aliiſque gravibus rationibus conſideratis, plurimùm expedire videtur, Cuſtodiam præfatam in Provinciam erigi. Nobis propterea ejuſdem Ludovici Regis nomine humiliter fuit ſupplicatum, ut in præmiſſis opportunè providere, & (ut infra) indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur pro ipſius Regis Ludovici deſiderio hac in re, quantùm in Domino poſſumus, favorabiliter annuere, ac firmiori ſolidiorique memoratorum in Alſatia, prædicti Regis dominio ſubjecta, ut præfertur, Conventuum ſtatui & quieti, proſperoque regimini providere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus incli-

Digitized by Google

tis, quibus ante ejuſdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hoſpitia, Domus, Superiores & Fratres, aliæq; Perſonæ tam de jure, quàm de uſu & conſuetudine, & aliàs quomodolibet utuntur, & fruuntur, gaudentq;, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere poſſint liberè & licitè, eadem auctoritate, harum ſerie ſimiliter, & perpetuò concedimus & indulgemus. Decernentes ipſas præſentes Litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab his reſpectivè inviolabiliter obſervari, ſicque in præ- modolibet conceſſis, confirmatis & innovatis.

Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hâc vice duntaxat, ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

Pro D. Cardinale Oliverio

Archiepiſcopus Emiſſenus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

NOTA.

PRO Litterarum harum Apoſtolicarum executione fuit à Rmo P. Generali Commiſſarius Generalis per Patentes ſubſequentes deputatus R. P. Salomon Villinganus, Actualis Provinciæ Amerioris Auſtriæ Miniſter Provincialis, qui ea, qua polluit, ſagacitate, opus abſolvit, ſubnexo Inſtrumento:

In Nomine Sanctiſſimæ Trinitatis, Jeſu Chriſti D. N., Deiparæ ſemper Virginis Mariæ, ac Seraphici P. N. Franciſci. Amen.

Poſtquam Sanctiſſimus noſter Benedictus XIII. ad inſtantiam Chriſtianiſſimi Galliarum Regis Ludovici XV. Breve Apoſtolicum edidit de dato Romæ ad S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Decemb. 1728. Pontificatûs ſui Anno V. ad effectum Alſatiam erigendi in Provinciam propriam: & in hunc finem per Eminentiſſimum D. Cardinalem Lercarium Litteris ex Urbe datis ſub 9. Martii 1729. Rmo P. Hartmanno Brixinenſi Ordinis Capucinorum Miniſtro Generali plenam contulit poteſtatem & authoritatem conſtituendi Commiſſarium pro executione hujus negotii: placuit eidem Reverendiſſimo Patri id Nobis ſubſignatis concredere per Litteras Commiſſoriales, ſequentis tenoris:

Reverendo in Chriſto Patri Salomoni Villingano, Fratrum Capucinorum Provinciæ Anterioris Auſtriæ Provinciali Actuali.

Fr. Hartmannus Brixinenſis Ordinis Cap. Miniſter Generalis (l. i.) ſalutem in Domino.

Cum Sanctiſſimus D. N. Benedictus Divina Providentia Papa XIII. ad inſtantiam Chriſtianiſſimi Galliarum Regis Ludovici XV. Ordinis noſtri Conventus cum Hoſpitiis in Alſatiæ Territorio eidem Chriſtianiſſimo Regi ſubjecto conſiſtentes, qui ante Comitia Generalia noſtra Romæ ultimò celebrata tanquam compars Provinciæ Helveticæ, ab ejuſdem Provinciali æquè, ac cæteri in Helvetia poſiti regebantur,

poſtea

Digitized by Google

[illegible] Paternitate Veſtrâ Reverendâ ,vi præfatæ Commiſſionis noſtræ Præſidente, conſeſſus, ſeu Congregatio prædictorum RR. Patrum fiat, in qua omnia ex utraque parte emergentia dubia, vel quæ pro tempore oriri poſſe timentur, concorditer in Domino, ac Spiritu Unitatis deciſa, declarata, ac determinata remaneant, quæ ſcriptis conſignata Paternitati Veſtræ Reverendæ auctoritate roborata, & ab utroque RR. Definitorio reſpectivè ſubſcripta in utriuſque Provinciæ Archiviis reponantur, ac in perenne fœderis monumentum perpetuò aſſerventur. Ad quorum omnium, & ſingulorum complementum plenariam facultatem tam vi Pontificiæ nobis commiſſæ, quàm ordinariæ poteſtatis noſtræ, Reverendæ Paternitati Veſtræ delegamus, concedimus, & impertimur, præcipientes univerſis Fratribus noſtris, ad quos pertinet, ut eidem in omnibus prædictis annexis vel connexis, incidentibus, vel dependentibus perinde, ac nobiſmet ipſis obedientiam præſtent. Finito demum compoſitionis negotio ad propriam revertendi Provinciam facultatem pariter, ac Benedictionem Paternam affectuoſiſſimè in Domino elargimur.

Datum & ſignatum in Conventu noſtro Lugdunenſi S. P. Franciſci 13. Apr. 1729.

Fr. Hartmannus Brixinenſis Miniſter Generalis ind.

Nos igitur tanquam Commiſſarius Apoſtolicus literis præmiſſis, ea, qua par eſt, animi ſubmiſſione ac reverentia ſuſceptis, munus nobis injunctum modo præſcripto condebitè executuri, de conſenſu Illmi D. Marechalli Comitis de Bourg in ſcriptis prævié obtento, contulimus nos Neo-Briſacum ad Conventum, & Locum Alſatiæ, Regi Chriſtianiſſimo ſubjectum, ibique coram R. P. Patritio ex Hegenhaimb, Capucinorum Alſatiæ pro tempore Cuſtode, & quatuor aliis eò expreſſè convocatis Patribus Guardianis vicinioribus, Colmariâ, Seleſtadio, Weinbachio, & Obernehemio, facta legitimatione noſtra, de eorumdem conſilio Capitulum illicò conſcripſimus Argentinam ad diem 17. Jun. anni currentis 1729.

Porro in his Provincialibus Comitiis omnibus & ſingulis pro exigentia, & neceſſitate debitè ac legitimè factis, ac diſpoſitis cum neo-electis RR. PP. Provinciale, & Definitoribus profecti ſumus ad Conventum Dornacenſem, ubi RR. PP. Provincialis, & Definitores Provinciæ Helveticæ prævié deſuper informati, jam erant congregati de quorum omnium conſilio atque conſenſu cum matura deliberatione concluſa, atque ſtatuta ſunt ſequentia:

I. Ut à Nobis, tanquam Commiſſario, per circulares ad omnes utriuſque Provinciæ Conventus literas exarandas publicetur, cuilibet Religioſo liberum eſſe ad Helveticam, vel Alſaticam tranſire Provinciam, ita tamen, ut intra ſpatium unius menſis, videlicet uſque ad primam diem Auguſti excluſivè quiſque ſeſe reſolvat, idque binis RR. Patribus Provincialibus decenter notificet, qui hoc non fecerit, præſumetur velle permanere in Provincia, in qua defacto moratur.

II. Hoſpitium Tabernis Montium deinceps ſubjectum ſit & incorporatum Provinciæ Alſaticæ.

III. Binis Conventibus Provinciæ Helveticæ Bruntruti, & Dornaci maneat diſtrictus per omnia, ſicut ante Diviſionem, ſalvis tamen juribus Provinciæ Alſaticæ pro varietate temporis.

IV. Ex Archivo Provinciali Provinciæ Helveticæ fideliter extradantur RR. Patribus Alſatiæ, quæcunque ipſis neceſſaria, aut utilia eſſe poterunt.

V. Conſuetæ Charitatis exhibitio mutua utrimque continuetur, ſicut ante hâc, excluſis tamen Profeſſis ab anno 1730. incluſivè.

Ultimò tandem ſtatutum fuit, ut nobis, tanquam Commiſſario, ad augmentum obligationis, ac utriuſque Provinciæ RR. Patribus Diviſionis negotium tractantibus exhibeatur triplex Charitas ab omnibus & ſingulis Religioſis noſtris per Helvetiam, & Alſatiam. Nomina autem RR Patrum ſunt ſequentia.

Digitized by Google

cia conſignatum, authoritate nobis collata, omni meliori modo confirmamus, & corroboramus, ſperantes, & in Domino confidentes, quòd, ſicuti iſti RR. Patres utriuſque Provinciæ in ſumma pace, & optima intelligentia, cum maxima ædificatione noſtra per omnia, & in omnibus amiciſſimè convenerunt, ita jugiter in eodem ſpiritu unitatis, & perpetuæ charitatis vinculo conjuncti ſint permanſuri.

Acta, & facta ſunt hæc in Conventu Dornacenſi Provinciæ Helveticæ die 3. Jul. 1729.

Fr. Salomon Villinganus, Provinciæ Capucin. Anterioris Auſtriæ Miniſter Provincialis & Commiſſarius Generalis Ind.

P. Nazarius Rhætus Provinciæ Capucin. Helvet. Provincialis ind.
F. Martinianus Tugienſ. Def. Ex-Prov. Cap. ind.
F. Antonius Maria Lucern. Def. Cap. ind.
F. Benno Stant. Def. Cap. ind.
F. Manſuetus Friburg. Def. Cap. ind.
F. Gratianus Arth. Ex-Def. Cap. ind. Cuſt.

P. Patritius ex Hegenheimb Provinciæ Capuc. Alſatiæ Provincialis ind.
P. Bonagratia ex Hochſtetten Def. Cap. ind.
F. Fintanus Dambacen. Def. Cap. ind.
F. Edmundus Thannen. Def. Cap. ind.
F. Serenus Cæſarmont. Def. Cap. ind.

Facultates Miſſionariæ, quæ de S. Sedis mandato Provinciæ concedi, & à quocunque Nuntio Apoſtolico confirmari ſolent.

Dominicus, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Archiepiſcopus Epheſinus, ad Helvetios, Rhætos, ac Valeſianos, eorumque confœderatos & ſubditos, nec non ad Conſtantienſem, Baſileenſem, Sedunenſem, Curienſem, & Lauſanenſem Civitates & Diœceſes cum poteſtate Legati à Latere Nuntius &c.

CUm pro parte & ad inſtantiam A. R. Patris Provincialis RR. PP. Capucinorum Helveticæ Provinciæ fuerimus inſtanter rogati, ut aliquas facultates Patribus ſuæ Provinciæ intra diſtrictum noſtræ Nuntiaturæ exiſtentibus, ad tantò ferventius ſalutem Animarum, dum ſic expoſiti remanent, procurandam, de benignitate Apoſtolica concedere dignaremur, ejuſdem ſupplicationibus clementiſſimè annuentes, ſubſequentes facultates ad totum tempus noſtræ Nuntiaturæ duraturas concedimus:

I. Et in primis adminiſtrandi omnia Sacramenta, etiam Parochialia, in Diœceſibus, ubi non erunt Epiſcopi, vel Ordinarii, vel eorum Vicarii, vel in Parochiis, ubi non erunt Parochi, vel, ubi erunt, de eorum licentia.

II. Abſolvendi ab hæreſi, Apoſtaſia à fide, & à Schiſmate quoſcunque, etiam Eccleſiaſticos, tam Sæculares, quàm Regulares, non tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi S. Officium exercetur, niſi in locis Miſſionum, in quibus impunè graſſantur hæreſes, deliquerint; nec illos, qui judicialiter abjuraverunt, niſi iſti nati ſint, ubi graſſantur hæreſes, & poſt judicialem abjurationem illuc reverſi, in hæreſin fuerint relapſi, & hoc in foro conſcientiæ tantùm.

III. Abſolvendi à caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis primò converſos ad Fidem Catholicam tantùm, remiſſis aliis ad Nuntium Apoſtolicum.

IV. Abſolvendi à cenſuris inflictis contra injicientes manus violentas in Clericos, vel Presbyteros, dummodo non ſit ſecuta mors,

vel

VIII. Diſpenſandi in caſibus tantùm occultis cum eis, qui jus petendi debitum conjugale amiſerunt ob affinitatem ſupervenientem, cum gravi pœnitentia ſalutari, remotâ occaſione peccandi cum Uxoris, ſeu Mariti conſanguinea, ſeu conſanguineo, dummodo nequeat ob periculum ſcandalorum ſcribi & exſpectari à S. Nuntiatura diſpenſatio.

IX. Item diſpenſandi ſuper impedimento occulto affinitatis ex copula illicita in primo, vel primo & ſecundo gradu, quando agitur de Matrimonio jam contracto, cum gravi pœnitentia ſalutari, & remotâ occaſione peccandi cum conſanguinea, ſeu conſanguineo putatæ ſeu putati Conjugis, cum qua, ſeu cum quo erunt, & cum clauſula, dummodo Mulier rapta non fuerit, vel, ſi rapta fuerit, in poteſtate raptoris non exiſtat, & in diſpenſationibus hujuſmodi facultatum tenor inſeratur, cum expoſitione temporis, ad quod fuerunt conceſſæ. In quorum &c.

Datum Altorffii Uriorum ex Palatio noſtræ Reſidentiæ 29. April. 1730.

D. Paſſioneus Archiep. Epheſinus.

Joan. Baptiſta Caſtoreus Cancel.

Authographum in Archivo Provinciæ.

NOTA.

JAM anno 1608. Provinciæ huic Privilegia Miſſionum à S. Sede conceſſa fuiſſe ſupra in præmio fuit relatum, iiſque unita adhuc Anterioris Auſtriæ Provincia quietè ſemper uſa fuit, præſcripto ſuo tempore renovatis. Contigit autem, quod R. P. Perfectus Conſtantienſis, qui tempore diviſionis Provinciarum, & utriuſque Provinciæ Provincialis, & Miſſionum Præfectus inſimul erat, Documentum Apoſtolicum commiſſæ Præfecturæ cum Privilegiis ſecum ad ſuam Anterioris Auſtriæ Provinciam, inſignes Miſſiones per Wirtenbergiam, partem Rhætiæ &c. tunc numerantem detulerit, ex quo Provincia Helvetica diutius iis ob omiſſam illorum renovationem privata extitit. Erroris gnari Superiores efficaciùs, & per libellos ſupplices, typis vulgatos, Sacræ Congregationi de Propaganda Fide pro nova illorum communicatione inſtiterunt, fuitque negotium ſeriò & diu in Curia Romana agitatum, ab Epiſcopis, ad quorum Diœceſes Provincia extenditur, arbitrium & votum deſuper petitum, ac denique his in diverſa ſenſa abeuntibus, à dicta S. Congregatione reſolutum, quod, cum Provincia in medio Acatholicorum ſita, ſpeciale, & probatum de Eccleſia haberet meritum, & ex vi ſuæ originis foret Miſſionatia, illi quoque ab Apoſtolicæ Sedis Nuntio, tunc Dominico Paſſionei, ea Privilegia, quæ huic magis proficua viderentur, concedi deberent, à Succeſſoribus DD. Nuntiis Apoſtolicis confirmanda: prout jam ſtudioſè practicatur, eâ meliore ſorte, quod, dum Sacra Congregatio aliis Provinciis Privilegia ſua ad loca Miſſionum reſtringit, ab Illuſt. DD. Nuntiis econtra toti Provinciæ illa concedantur, ſolo Articulo V. excepto, quem Illmus D. Nuntius Carolus Durinus ad loca Miſſionum primus limitavit.

Capucinorum difficilioribus obeundis Miſſionibus emicare videtur in Helvetica Provincia, ubi auſterioris vitæ exemplo, & Apoſtolico munere, præſertim in adjuvandis Catholicis, deſertam prope Vineam Domini colere ſatagunt. Inter plurima pietatis, ac Religionis opera, Dominicæ Paſſionis cultum impenſiùs promoventes, Viam Crucis, qua patientis Domini Myſteria faciliùs meditantur, inſtituere cupiunt; quod quidem opus, ut uberiori fructu coaleſcat, opportunum, imò neceſſarium adſtruunt à S. Sede Indulgentias eidem pio operi conceſſas aſſequi poſſe. Verùm, cum earum erectio tantummodo ad Fratres ſub regimine P. Generalis Obſervantiæ limitata ſit Vigore Brevis SSmi D. N. incipientis: *Exponi &c. ſub Datum 16. Januarii 1731.* Quorum in Provincia Helvetica neque Conventus, neque Miſſionarii degunt, ut teſtatur etiam P. Vice-Commiſſarius Generalis Obſervantiæ; hinc Patres Capucini ſupplicant pro facultate erigendi Viam Crucis in eadem Provincia cùm conceſſione conſueta Indulgentiarum. Remiſſis itaque à SSmo D. N. huic Sacræ Congregationi precibus, porrectis à P. Generali Capucinorum, inſtante etiam nomine totius Helvetiæ, ne ſcilicet tam præclaro ſpirituali emolumento careant incolæ Fideles, Acatholicique magis, ac magis ædificentur; dignabuntur idcircò EE. VV. reſpondere.

An Patribus Miſſionariis Capuccinis degentibus in Helvetica, ubi non adſunt Patres Minores de Obſervantia, danda ſit facultas erigendi Viam Crucis cum Indulgentiis adnexis in caſu? &c.

Reſpondit: *Auditis RR. Patribus Obſervantiæ, & ad Mentem, quæ in Sacro conſenſu concors fuit, ut ſemoto quocunque irreverentiæ periculo, quod in Locis Acatholicorum ſubeſſe ſupponebatur, petita facultas Provinciæ concederetur; in audientia autem Pontificia Sanctiſſimum inter- et Emin. D. Cardinalem*

Dilecto plurimum in Chriſto R. P. Miniſtro Provinciali, Ordinis Minorum Capucinorum, Provinciæ Helvetiæ, ejuſque ſucceſſoribus ſalutem.

Cum à Summorum Romanorum Pontificum largitate, & clementia conceſſa nobis ſit, veluti peculiare noſtri Ordinis decus, & ornamentum facultas erigendi ubique Terrarum Vias Crucis, quas ajunt, ad illarum ſimilitudinem, quæ in ſanctis Paleſtinæ locis, ac præſertim Hieroſolymis ſunt, dummodò tamen id fiat per aliquem ex noſtris Fratribus, Miniſtro Generali, totius Ordinis Fratrum Minorum immediatè ſubjectis, qui ad id priùs neceſſariam à Superiore Generali obtinuerit facultatem. Cumque aliundè Eminentiſſimus, ac Reverendiſſimus DD. S.R.E. Cardinalis Picus nobis perhumaniter ſignificaverit, Catholicos Helvetiæ Populos magnoperè efflagitare, ut detur ipſis tam pium, ac Sanctum exercitium inire, & Indulgentias ei annexas lucrari; & inſuper ductus zelo, ac ſtudio Chriſtianæ Pietatis fovendæ, ac propagandæ dignatus ſit à SSmo D. N. Clemente XII. feliciter regnante, nobis opportunam impetrare poteſtatem, quâ in prædictis locis Helvetiorum, in quibus Conventus noſtri Ordinis non reperiuntur, neque ea, ob nimiam diſtantiam, noſtri Religioſi adire poſſunt; ad erectionem Viæ Crucis Patres Minores Capucinos ſufficere valeamus, quemadmodum ſuis literis heſterna die nobis communicavit; quapropter nos vehementiſſimè cupientes ad majorem D.i Gloriam, & ad memoriam Paſſionis D. N. Jeſu Chriſti jugiter in Fidelium mentibus augendam Sanctiſſimum Viæ Crucis exercitium ubique agi, & celebrari, Tibi, Admodum Reverende Pater Miniſter Provincialis prememoratæ Provinciæ, ac Succeſſoribus tuis pro tempore exiſtentibus, facultate à SSmo D. N. Papa Clemente XII. nobis benignè conceſſa, per has noſtras litteras copiam facimus, quatenus per vos ipſos, aut per alios Religioſos Viros,

veſtræ

Digitized by Google

Don Zenobius Valmori de Florentia, Abbas Generalis totius Ordinis Camaldulenſis A. RR. PP. Provinciali, ac Definitoribus Actualibus, & Habitualibus Provinciæ Helveticæ Capucinorum ſalutem in Domino.

Unigenitus Dei Filius aſſumptâ in Immaculatæ Virginis Utero humanæ Carnis ſubſtantiâ, ita Redemptionis noſtræ opus ſalutiferâ morte ſuâ conſummavit, ut ejus Sanctiſſima Vitæ, ac Paſſionis Myſteria nobis exempla forent, quatenus tutiſſimum ad Cœlum iter, & pararetur, & monſtraretur. Ideò Divinitùs factum eſt, ut B. Michael Camaldulenſ. Eremita Coronam Domini ad ipſius Chriſti Jeſu Vitam, Paſſionem, Mortemque recolendam, repetitâ per tres Decades, ac ter quoque inſuper Dominicâ Oratione, necnon quinquies, initio ſcilicet, poſt quamlibet Decadem, & tandem in fine, diſtributâ Salutatione Angelicâ, inſtitueret. Quod ſaluberrimum orandi genus, vel cùm primum inſtitutum eſt, Sanctæ Apoſtolicæ Sedis approbatione, ac uberi Indulgentiarum dono, atque piorum frequenti recitatione ſtatim confirmari cæpit, ac propagari, idque in dies inter Fideles jugiter ampliatur, ſolidaturque. Nos itaque conſiderantes muneris noſtri partes eſſe, Sanctiſſimæ hujus Coronæ cultum, quantùm in nobis eſt, augere, ac etiam, ubi Ordo Noſter neque Monaſteria, neque Eremos habet, extendere, idcirco in totâ Provinciâ Helvetiæ in id noſtros veluti Coadjutores ex Venerab. Ordine veſtro Paternitates Veſtras admodum RR. Provincialatûs, ac Definitoratûs reſpectivè officio durante, veſtroſque, dum tamen prædictis actu muneribus fungentur, ſucceſſores aſſumimus, quibus vigore Apoſtolici Indulti Nobis per Litteras in formâ Brevis à SS. DD. N. PP. Benedicto XIII. conceſſi, eadem communicatur facultas, quâ Eremitæ, ac Monachi noſtri tantùm per S. Sedis prædictæ conceſſionem potiuntur, tradendi, ac benedicendi Domini Coronas, ad hoc, ut recitantes, ſeu deferentes ipſas, Indulgentias lucrentur, prout ad Majorem Dei gloriam, & Animarum ſalutem communicamus ac impertimur. Et inſuper auctoritatem erigendi præfatæ Coronæ Domini ſocietates, ſeu Confraternitates in eâdem Provinciâ, quoties expedire acciderit, concedimus. Quâ communicatione, & conceſſione Vos, & unuſquiſque veſtrûm uti ſic poteritis, quouſque duntaxat Ordo Camaldulenſium in veſtris Regionibus Monaſteria, Eremos, & loca qualibet fixa non conſtituerit, & ita concedimus, indulgemus, ac declaramus ad preces R. P. P. Michaelis Helveti, dicti Capucinorum Ordinis, & moderni Germaniæ Secretarii Generalis. In quorum fidem &c. Datum Faventiæ ex Monaſterio noſtro SS. Hippolyti, & Laurentii Die 21. April. 1735.

D. Zenobius Abbas Generalis ſupradictus.

Loco ✝ Sigilli.

D. Aurelius Stecchi Abbas Cancel. Camald.

Recipit, & Fideles ad Confraternitatem B. V. Mariæ de Monte Carmelo, vigore facultatis ſubnexæ.

Fr.

Digitized by Google

ut nomina conſcripta tranſmittantur ad viciniorem Confraternitatem, ut in libro notentur ejuſdem Confraternitatis. *Datum Romæ in Conventu noſtro SS. Thereſiæ, & Joan. à Cruce, die 15. Jun. 1736.*

Fr. Iſidorus à Cruce Vic. Generalis, qui ſupra.

Locus ✝ Sigilli.

Fr. Pompejus à S. Bernardino, Secret.

Et impeſtitur Abſolutionem generalem; & Indulgentiam Plenariam in Articulo mortis Fratribus, & Sororibus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii.

Nos Fr. Thomas Ripoll, S. Theologiæ Profeſſor; ac totius Ordinis Prædicatorum humilis Magiſter Generalis, & Servus, Omnibus præſentes inſpecturis ſalutem in Domino ſempiternam.

Exponi Nobis fecit A. R. P. Provincialis Provinciæ Helveticæ, Ordinis Fratrum Capucinorum, quod pluribus in Eccleſiis per præfatam Provinciam à Nobis, ac à Prædeceſſoribus noſtris, Auctoritate Apoſtolicâ canonicè erectæ exiſtant Confraternitates SS. Roſarii, & ejuſdem Fratres, ac Sorores adeo numero excreverint, ut ob diſtantiam locorum, & loca alpeſtria Ordinarii Directores, & Capellani dictarum Confraternitatum per ſe ipſos nequeant ſufficere ad impertiendam Fratribus, & Sororibus ex hâc vitâ decedentibus Abſolutionem Generalem: ne autem hujuſmodi Sodales hoc ſpirituali gratiarum theſauro priventur; Nobis ſupplicavit, ut quibuſdam Sacerdotibus ſui Ordinis facultatem concederemus impertiendi dictam Abſolutionem Generalem. Nos piæ ejuſdem petitioni benignè annuentes, harum ſerie, & Auctoritate Apoſtolica Nobis conceſſa damus licentiam, & facultatem illis Sacerdotibus, & Confeſſariis dicti Ordinis, & Provinciæ, quos A. R. P. Provincialis pro tempore ad id munus deſignaverit, ut in abſentiâ Sacerdotis Ordinis Prædicatorum, aut Ordinariorum Directorum, ſeu Cappellanorum dictarum Confraternitatum, quorum jus, & facultatem ſalvam volumus, Fratribus, & Sororibus dictæ Confraternitatis in Articulo Mortis Indulgentiam Plenariam à Summis Pontificibus conceſſam, mediâ conſuetâ formâ Abſolutionis Generalis applicare valeant. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Quibuſcunque in contrarium non obſtantibus. Gratis ubique, & ſemper. In quorum fidem his propriâ manu ſubſcriptis Sigillum officii noſtri apponi juſſimus. Datum Romæ in Conventu noſtro S. Mariæ ſuper Minervam, Die 10. Octobris 1739. Anno Aſſumptionis noſtræ decimoquinto.

Fr. Thomas Ripoll, Magiſter Ordinis.

Regiſtr. pag. 7.

Locus ✝ Sigilli.

Fr. Emericus Langenwalter Magiſter, & Socius.

Benedictionem cum Indulgentia Plenaria pariter largiuntur Fratres hujus Provinciæ in Articulo Mortis omnibus Chriſtifidelibus indiſtinctè, facultate Apoſtolicâ petitâ & obtentâ, ut ſequitur.

BEATISSIME PATER.

Fr. Benno Stantienſis, Capucinus, Provinciæ Helvetiæ Miniſter Provincialis, Sanctitati Veſtræ humillimè ſupplicat pro facultate; ut tam ipſe, quàm omnes alii Religioſi ſui ſubditi Chriſtifidelibus, quibus in

mor-

tatur.

A tergo: *Dilectis Filiis Landamano, & Conſilio Pagi Uranienſis.*

CLEMENS PAPA XII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUò magis de veſtro erga Nos, atque Apoſtolicam Sedem obſequio, dignaque Religioſiſſimis Filiis obſervantia certum atque exploratum Nobis eſt, eò dolentiùs percipimus, Vos omnibus veſtræ Ditionis gravibus ſub pœnis mandâſſe, ne ſe diſpoſitioni factæ ab Ordinario Curienſi quoad adminiſtrationem Cappellaniæ Curatæ in Realp audeant opponere; vi cujus eadem Fratribus Capucinis fuerat commiſſa, quamvis legitimâ, diuque meditatâ ſententiâ à Venerabili Fratre Archiepiſcopo Edeſſæ, Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis apud Helvetios Nuntio pronuntiatum aliter fuerit, poſt accerſitum triplici citatione, ac plures hebdomadas exſpectatum ipſum Commune, ſiquid haberet, quod Uranienſi Clero, ſuum jus poſtulanti, contradiceret. Hanc enim verò Eccleſiaſticæ juriſdictioni, noſtroque Adminiſtro inflictam Decreto veſtro injuriam, nec ferri à Nobis poſſe, & nimis à veſtra, Maiorumque veſtrorum Religione alienam, Vos tandem reputaturos non dubitamus; utque ad eam promptè benevolentiſſimèque removendam, eo ipſo Decreto abolito, inducatis animum, Vos pro commiſſo Nobis Apoſtolicæ ſervitutis munere, eximiaque in veſtram Rempublicam paterna charitate noſtra ſummopere incendimus, atque adhortamur, vehementer nem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die III. Decembris MDCCXXXVIII. Pontificatûs noſtri Anno Nono.

Jo: Vincentius Luccheſinius Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *reg. menſ. & anni præd. fol.* 294.

Controverſiam de Sacellano Curato in dictoLocoRealp conſtituēdo agitatam ad ſe avocat, & in talem, Sacerdotem Sæcularem, vel Regularem, præſertim Fratres Noſtros deinceps eligi poſſe declarat, à Parocho Urſariæ unicè confirmandum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRaviſſima omnium Eccleſiarum ſollicitudo à Paſtorum Principe Jeſu Chriſto, cujus ſupremas vices, planè immerentes, gerimus, imbecillitati noſtræ injuncta expoſcit, ut ad æternam Animarum ſalutem, ſuaviter fortiterque procurandam, ita Apoſtolicæ providentiæ, Auctoritatiſque partes collocare ſtudeamus, ut curam Ovium Nobis divinitùs commiſſam iis Ductoribus in partem concredamus, quos verbo, & exemplo ad ſalutaria paſcua præeuntes, illæ non fugiant, ſed eorumdem vocem audientes ſequantur.

Quoniam autem, ſicut Nobis nuper exponi

Digitized by Google

erectionis Cappellaniæ Inſtrumento contenta, illud quoque conceſſum fuit, ut Cappellanus ab Hominibus Realpenſibus electus, à Parocho ejuſdem Parochialis Eccleſiæ Urſeræ primùm confirmari, deinde ab Epiſcopo, pro tempore exiſtente, Curienſi, Loci Ordinario approbari deberet, prout in prælaudato Inſtrumento, cujus tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, uberiùs aſſeritur contineri.

Primus itaque, quem hujus novæ Cappellaniæ Cappellanum inſtituerunt, fuit quidam Sacerdos Monachus Ordinis, & Monaſterii præfatorum; poſt hunc Presbyteri quoque Sæculares fuerunt, qui propter redditaum, emolumentorumque tenuitatem, loci aſperitatem, ac nivium pericula poſt paucos annos curam hujuſmodi relinquebant, adeo, ut ab Anno MDCCX. ad Annum MDCCXXXV. undecim conſequenter Cappellani numerentur, qui Cappellaniæ munus, vix aditum dimiſerunt.

Quamobrem ad pro tempore exiſtentem Epiſcopum Curien. habito recurſu, ut miniſterium Cappellaniæ prædictæ à dilectis pariter Filiis Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum exerceretur, ab eodem Epiſcopo Curien. votorum ſuorum compotes facti, obtinuerunt inſuper patentes Litteras, Die VII. Maii MDCCXXXV. expeditas, adjectâ tamen conditione, ut collaudatio etiam Sæcularis Poteſtatis Uraniæ accederet, prout factum fuit.

Interea dum ſuſcepto cum magno Animarum ſolatio, ac fructu, Cura hujuſmodi ab iiſdem Fratribus Capucinis adminiſtraretur, quatuor, aut quinque Capellani in Oſpital, dicti *Clero Uranienſe*, ut, inde Fratribus Capucinis antedictis expulſis, unus ipſorum ſubrogaretur, apud eumdem Epiſcopum Curienſem inſtiterunt, ac inſimul, ut Univerſitati, & Hominibus Realp prædicta commendarentur, petierunt, ob incapacitatem verò ab ipſo Epiſcopo Curienſi rejecti, Apoſtoli-

hujuſmodi, & revocatione ſententiæ cujuſcunque deſuper editæ, Exponentes prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero quemcunque Sæcularem, ſive in ſubſidium Sacerdotem cujuſvis Ordinis, ac præſertim dicti Ordinis S. Franciſci Capucinorum Regularem, de ſuorum Superiorum licentia à pro tempore exiſtente Rectore, ſeu Parocho Eccleſiæ Parrochialis Vallis Urſeræ prædictæ unicè confirmandum, & à pro tempore pariter exiſtente Epiſcopo Curienſi ad Sacramentorum adminiſtrationem pro idoneitate, & capacitate approbandum Univerſitati, & hominibus prædictis eligendi, & nominandi facultatem, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari; Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuntios, alioſque quoslibet, quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his, à quoquam, qua vis auctoritate ſcien-

ter,

Digitized by Google

Nos Matthæus, Divina Miſeratione, tituli S. Pudentianæ, Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Sedunenſis, & Felix Frey, Artium Magiſter, Præpoſitus Eccleſiæ SS. Martyrum Felicis & Regulæ Præpoſituræ Tigurinæ, Conſtantien. Diœceſis, Provinciæ Moguntinæ, arbitri, arbitratores, ſeu amicabiles Compoſitores ad cauſam & cauſas, ac à Partibus infraſcriptis concorditer electi, notum facimus univerſis, & ſingulis præſentium Inſpectoribus, & quos præſens tangit negotium, ſeu quomodolibet tangere poterit in futurum, harum ſerie litterarum, quod hodie die videlicet datarum præſentium Tiguri in Curia Præpoſitali noſtri prælibati Præpoſiti coram Nobis Matthæo Cardinali, ac Felice Præpoſito, in Notarii publici, ac teſtium fide dignorum ſubſcriptorum, ad hoc vocatorum præſentia perſonaliter comparuerunt providus Vir Nicolaus Molitor, Incola loci de Realp, Parochiæ Urſeren. Curienſis Diœceſis, Procurator, & eo nomine univerſorum Habitatorum, & Incolarum dicti loci de Realp, & ab eiſdem ad infraſcripta ſolùm, & in ſolidum generaliter, & ſpecialiter conſtitutus, prout de ſuæ Conſtitutionis mandato per certas litteras Conſtitutorias, induſtriâ honorabilis Domini Thomæ Trutman, Curati de Aragno Seduneu. Diœceſis, conceptas, & ſubſcriptas, ac ſignato providi Viri, Joannis Chriſten, dicti loci Amani ſubſignatas legitimè edocuit unâ cum provido Viro Geringo Renner, Procuratore Fabricæ Cappellæ S. Crucis, ſitæ in dicto loco de Realp ex una - & Venerabilis Vir Dominus Philippus Faner, Rector Parochialis Eccleſiæ S. Columbani de Chilib ſeu Urſeria Principalis principaliter pro ſeipſo, unà cum provido Viro Caſparo dicto Barthlome Advocato, ſeu Procuratore præfatæ Eccleſiæ Parochialis in Urſeria, & Potente, ut aſſeruit, reliquorum Parochianorum Eccleſiæ ejuſdem Partibus ex altera. Præfatus itaque Nicolaus Molitor Procurator univerſorum Habitatorum, & Incolarum dicti loci de Realp litteras commiſſionis Reverendi Patris, & Domini D. Antonii Puccii Subdecani Eccleſiæ Florenſinenſis, tunc SS. D. N. Papæ, & Apoſtolicæ Sedis ad Helvetios cum poteſtate Legati de latere Nuntii, ejus verò ſigillo rotundo de cera rubea in capſula ſigillatas, ſanas alioquin, integras & illæſas, ac omni prorſus vitio ac ſuſpicione carentes, uti in ejus prima facie apparuit, unà cum litteris quibuſdam citatoriis Patentibus in forma ſolita & conſueta, dictarum Litterarum Nuntii Apoſtolici vigore, per Venerabilem, & egregium quondam Virum Dominum Joannem Mants, utriuſque juris Doctorem, & præfatæ Eccleſiæ Turicenſis, dum viveret, Præpoſitum, & præſentis cauſæ Judicem, & Commiſſarium contra & adverſus dictum Dominum Faner, Rectorem Eccleſiæ in Urſeria, ejuſque, & ſingulos alios, ſuum communiter, vel diviſim intereſſe putantes, ad inſtantiam dictorum Habitatorum, & Incolarum loci de Realp datis, ejuſdemque Domini Judicis, & Commiſſarii ſigillo effectualiter appenſo emanatis, ac præfato Domino Philippo Rectori in partibus legitimè inſinuatis, & executis coram Nobis Matthæo Cardinale, & Felice Præpoſito arbitris, arbitratoribus, ſeu amicabilibus Compoſitoribus reproduxit, quarum quidem litterarum Domini Nuntii Apoſtolici ſupradicti tenor ſequitur, & eſt talis:

Antonius Puccius Subdecanus Eccleſiæ Florentinenſis, Cameræ Apoſtolicæ Clericus, ad Dominos Helvetios magnæ Ligæ veteris Superioris Alemanniæ cum poteſtate Legati de latere Nuntius, Dilecto Nobis in Chriſto Præpoſito Eccleſiæ SS. Martyrum Felicis, & Regulæ, Oppidi Turicenſis, Conſtantien. Diœc. Provinciæ Moguntinæ ſalutem in Domino ſempiternam.

Humilibus ſupplicum votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Nobis in Chriſto Hominum, Habitatorum, & Incolarum Villæ Realp Curien. Diœceſis petitio continebat, quod, cum ipſa Villa Realp inter aſperrimos montes ſita exiſtat, & ab Eccleſia Matrice per unum magnum milliare Alemannicum diſtet, Homineſque & Habitatores, ac Incolæ præfati, præſertim tempore hyemali, dum nives & pluviæ inundant, dictam Eccleſiam Matricem ſine maximis difficultate & periculo pro Sacramentis Eccleſiaſticis recipiendis, & Infantibus baptizandis, ac divinis audiendis adire non poſſint, ſæpeque numero evenerit, quod infantes ſine Baptiſmo, & infirmi ſine Eccleſiaſticorum Sacramentorum proviſione ab hoc ſæculo migrârint. Et ſicut eadem petitio ſubjungebat, ſi Hominibus habitatoribus, & incolis præfatis Sacerdotem idoneum ſuis expenſis ſuſtentandum, quouſque eidem Cappellæ cenſus, redditus & proventus annuos applicent, & eandem ſufficienter dotent, qui ut Cappellanus apud præfatam Capellam reſideret, eiſque Habitatoribus & incolis præfatis Eccleſiaſtica Sacramenta mini-

ipſius Eccleſiaſticæ Matricis pro tempore exiſtentis præjudicio, perpetuò, libere, ac licitè retinere, & babere poſſint, & valeant, quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis nequaquam obſtantibus, Auctoritate Apoſtolica præfata de ſpecialis dono gratiæ indulgeas, pariterque concedas. In quorum fidem bas præſentes fieri, noſtrique Sigilli juſſimus & fecimus appenſione communiri. Datum Turregi Conſtantien. Diœceſ. Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo, quingenteſimo decimo octavo Kalend. Octobris, Pontificatûs præfati D. N. Papæ Anno ſexto.

Quibus quidem Litteris Domini Nuntii Apoſtolici præinſertis, ſic Nobis, ut præmittitur, præſentatis, atque per dictum Nicolaum Molitorem Procuratorem Habitatorum, & Incolarum loci de Realp agentem in præſentia præfatorum, Dñi videlicet Philippi Fauer, Rectoris Eccleſiæ in Vrſaria, ac Caſparis cognomento Bartbolome, Advocati ſeu Procuratoris dictæ Eccleſiæ, ac reliquorum Parochianorum ejuſdem Eccleſiæ, ut ajebat, Potentis, unacum Litteris Citatoriis, & earumdem executione à tergo dictarum Litterarum Citatorialium deſcripta, & atteſtata reproductis, ſubſequenter Partes præfatæ binc inde tam Nicolaus Molitor, & Geringus Renner nomine univerſorum babitatorum, & Incolarum loci de Realp, principalium Agentium, quàm D. Pilippus Fauer, Rector Eccleſiæ in Vrſaria ex adverſo Principalis per ſe, ac Caſpar Bartbolome Advocatus, ſeu Procurator ejuſdem Eccleſiæ, & ut ajebat, Potens reliquorum Parochianorum præfatæ Eccleſiæ, etiam ex adverſo Principalium, & præſentis cauſæ reorum, cupientes, ut aſſerebant, litium anfractus evitare, ac illis, quas præter litem ipſam ſubituri erant, parcere expenſis & laboribus, in Nos Matthæum Cardinalem, & Felicem Præpoſitum ſupradictos, eanquam arbitros, arbitratores, & amicabiles Compoſitores, ac amicos communes ſuper omnibus litibus, quæſtionibus, controverſiis, cauſa, & cauſis de & ſuper impetrato Indulso Apoſtolico ſupra inſerto, & illius occaſione coram præfato quondam D. Joanne Mants, tunc Præpoſito, Judice & Commiſſario Auctoritate Apoſtolica Partibus deputato, moti, intentati, & pendentes, voluntariè & ex certa ſcientia, non per errorem, aut aliam ſiniſtram machinationem seducti, ſed ſponte & liberè pro ſe, ac Partibus ſuis ſupranominatis, eorumdemque ſucceſſoribus univerſis concorditer compromiſerunt, & conſenſerunt, Noſque in præſentia ſubſcriptorum Notarii & Teſtium elegerunt, conſtituerunt, aſſumpſerunt, & ordinaverunt communiter, & concorditer in arbitros, Compromiſſarios, arbitratores, ſeu amicabiles Compoſitores, & amicos communes, dantes & concedentes nobis plenam & liberam poteſtatem, poſſe in præmiſſis omnibus & ſingulis de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii examinare, cognoſcere, arbitrari, æſtimare, terminare, pronuntiare, ſententiare, deffinire, componere, præcipere, & ſtatuere, ratione, æquitate, amore, vel arbitrio, altè vel baſiè, ordine juris ſervato, vel non ſervato, omni die, bora, & loco, & aliàs qualitercunque, quantum, & prout Nobis videbitur meliùs expedire, renuntiantes in bis omnibus actitatis in cauſa prælibata, ac omnibus ex eis ſubſecutis, & jure quolibet ex ipſis quolibet quæſito.

Et inſuper Nos Matthæum Cardinalem, & Felicem Præpoſitum ſupradictos, quatenus bujuſmodi arbitrium ad ipſorum rogatum in Nos benignè ſuſciperemus, bumili cum inſtantia rogaverunt, & petiverunt; promittentes denique in manibus dicti Notarii publici, ſtipulantes & recipientes vice omnium & ſingulorum quorum intereſt, intererit, aut intereſſe poterit, fide datâ pro ſe, dictiſque Partibus ſuis, & Succeſſoribus eorundem univerſis, quod dando arbitrio, ſententiæ, & præceptis noſtris ſtare, & obtemperare, & in nullo contrafacere vel venire velint quovis quæſito ingenio, & colore.

Nos igitur Matthæus Cardinalis, & Felix Præpoſitus, arbitri, arbitratores, & amicabiles Compoſitores ad cauſam & cauſas prædictas, ac ipſis à Partibus, ut præfertur, concorditer electi, bujuſmodi de Nobis factæ electioni benignè conſentientes, volenteſque, quantùm cum Deo poſſumus, litium prædictarum anfractus amputare, quæſtiones ſedare, controverſiis & diſſenſionibus obviare, cauſamque & cauſas prædictas debito fine terminare, viſis prius, & auditis, ac intellectis utriuſque Partis juribus, & rationibus, pleniùſque diſcuſſis omnibus & ſingulis, quæ Partes ipſæ binc inde dicere, & proponere voluerunt, deque veritate narratorum in præinſertis litteris Domini Nuntii Apoſtolici diligenti facta Inquiſitione pleniùs informati, & ſuper bis omnibus deliberatione maturâ præbabitâ, pro bono pacis & concordiæ, & ex vigore compromiſſionis prædictæ, de utriuſque partis voluntate, beneplacito, & conſenſu arbitrando dicimus, deffinimus, & pronuntiamus in bunc, qui ſequitur, modum:

Imprimis itaque decernimus, quod Litteræ D. Nuntii Apoſtolici per illos de Realp impetratæ in ſuo robore perſiſtere debeant, & ita Homines, Habitatores & Incolæ loci, conceſſorum in præinſertis litteris

per

[illegible], necnon ornamentum, & decorem inſtar aliorum Parochianorum in omnibus, & per omnia contribuere debere, & ad conferendum ſeu contribuendum adſtrictos eſſe abſque ulla retractione, ſeu retardatione, dolo & fraude in his omnibus ſemotis.

Et per hanc noſtram pronunciationem, Definitionem & Decretum volumus & ordinamus dictas lites, quæſtiones, & controverſias eſſe ſopitas & extinctas penitus, & omnino: & ſic arbitrando mandamus, deffinimus, decernimus, & inviolabiliter fieri & obſervari præcipimus, atque jubemus. Latum autem fuit prædictum arbitrium per Nos Matthæum Cardinalem Sedunenſem, & Felicem Præpoſitum Turicenſem arbitros, arbitratores, ſeu amicabiles Compoſitores prædictos, & præſentibus Partibus antedictis, organo Notarii publici ſubſcripti lectum, & publicatum, & ab ipſis Partibus, ſeu Procuratoribus, ſeu Potente prædicto mox & incontinenti expreſsè emologatum, ratificatum, confirmatum & approbatum. In quorum omnium & ſingulorum fidem, & teſtimonium præmiſſorum Nos Matthæus Cardinalis, & Felix Præpoſitus, arbitri, arbitratores, & amicabiles Compoſitores antedicti præſentes Litteras, ſive præſens publicum Inſtrumentum, hujuſmodi arbitrium noſtrum continentes ſive continens, ad requiſitionem & inſtantiam dictarum Partium fieri, & per Notarium infraſcriptum ſubſcribi, publicarique mandamus. Nos Matthæus Cardinalis proprio noſtro, quo utimur, Nos verò Felix Præpoſitus, quia ad præſens proprium non habemus, Capituli noſtri Sigillo fecimus communiri. Datum & actum Turegi ſub Anno Domini milleſimo quingenteſimo decimo octavo Indictione Sexta, Die verò Lunæ decima quinta menſis Novembris, Pontificatûs SSmi in Chriſto Patris & D. N. D. Leonis Divina Miſeratione Papæ Decimi Anno ſexto, præſentibus ibidem egregiis, ac venerabilibus & circumſpectis Viris Dñis Michaele Sandri. Jurium Doctore, Decano Eccleſiæ Wratislavienſis, & Remberto de Kerſenbrogk, Clerico Oſnabruggen. Diœc. Familiaribus Matthæi prælibati Cardinalis Sedunenſis teſtibus ad præmiſſa vocatis, atque rogatis. Et ego Sifridus LuterWyn de Briſaco Presbyter Conſtant. Diœc. Publicus Apoſtolica, & Imperiali Auctoritatibus Notarius, Venerabiliumque, & circumſpectorum Dominorum Præpoſiti antedicti, & Capituli Turicenſis Secretarius, ac Scriba juratus &c. &c.

Exemplar in Archivo Reſidentiæ, ſeu Hoſpitii Urſarienſis.

um ad diem obitûs &c. tertiam, ſepti-
mam, & trigeſimam obitûs Monialium extendit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

OMnium ſaluti paternâ charitate intenti, ſacra interdum Loca ſpiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum Animæ D. N. Jeſu Chriſti, ejuſdemque Sanctorum ſuffragia meritorum conſequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam ſalutem per Dei miſericordiam perduci valeant. Volentes igitur omnes & ſingulas Eccleſias Monaſteriorum Monialium Tertii Ordinis S. Franciſci, Capucinarum nuncupatarum, Lucernæ, Uraniæ, Stantii, Tugii, Friburgi Nuith. Solodori, Appenzellæ, Badæ, S. Mariæ Angelorum in Toggio, Neckerſegg, Roſchachii, Grimenſtein Wunenſtein, Altſtetten, Enſishemii, Seckingæ Oppidorum Conſtantien., Lauſanen. & Baſileenſ. reſpectivè Diœcesûm in Helvetia, & extra exiſtentium, in quibus aliud Altare privilegiatum non reperitur conceſſum, & in-
liæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur, ita, ut ejuſdem D. N. Jeſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus, ipſumque Privilegium ad idem Altare majus, & reliqua earumdem Eccleſiarum Altaria die, quâ aliquam ex Monialibus Monaſteriorum prædictorum ab humanis decedere contigerit duntaxat, ſeu tempore, quo ejus cadaver in qualibet ex dictis Eccleſiis expoſitum erit, ac tertiâ, ſeptimâ, & trigeſimâ poſt obitum diebus auctoritate & tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque. Præſentibus ad ſeptennium tantùm valituris. Volumus autem, ut præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 1. April. MDCCXLV. Pontificatûs noſtri Anno quinto.

D. Card. Paſſioneus.

N O T A.

SEptennalem Brevis hujus renovationem Ven. Monaſterium Monialium ad S. Annam Lucernæ procurare hucuſque conſuevit, & perget, tum, quod ad hunc finem inter omnia Monaſteria magis opportunum exiſtat, tum, quod originale Brevis conſervet; de hoc autem renovato, exemplar authenticum cuilibet Monaſteriorum in Brevi expreſſorum attentè ſemper tranſmittet. Privilegium autem ad Altaria duntaxat majora reſtrictum eſſe, ſepoſitâ omni aliâ quæſtione, advertatur.

Præ-

Digitized by Google

Badæ, Pfannerock, Neckerſegg, Tugii, Roſchachii, Grimenſtein, Wunenſtein, Altſtetten, Enſishemii, Seckingæ Oppidorum, ſeu Locorum, Conſtantien., Lauſanen., &

D. Card. Paſſioneus.

Breve ſirmatum in Archivo Lucernæ.

PRO-

Digitized by Google

PROVINCIA
ANTERIORIS AUSTRIÆ.

Ipſa etiam Concordia ea, quæ ſtrictiore inter ſe fœdere ligavit, & in compagem uniit, aliquando ſolvit, & nimio numero aucta, pro opportuniore rerum ductu, in partes ſeparat. Coaluerant in Provinciam unam Helvetica, & Anterioris Auſtriæ, dum hæc Priori, Provinciæ titulo jam inſignitæ, ſuos Sveviæ, Briſgoviæ &c. junxit Conventus, & mutuo conſenſu gubernium pro ratione meritorum inter ſe diutius diviſerant. Ipſe autem concors illarum ſpiritus, virtutis exemplis, quæ per Fratres ſpargebant, junctus, dum Conventus ita multiplicavit, ut ſolitæ Provincialis viſitationis beneficio potiri haud valerent, eas Anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo octavo ſecuit in partes, ita tamen, ut in diviſis Provinciis indiviſus vigeat amicus uſus, & memoria unitatis venerando reciprocæ harmoniæ ſacramento conſtanter confoveatur.

Retinente ſuum primævum nomen Helveticâ, hæc illud Anterioris Auſtriæ tandem ſelegit, tum, quod potiores illius Ædes in ditione Auſtriæ Anterioris ſitæ forent, tum, quod talem nominet Diploma Auguſtiſſimi Imperatoris Leopoldi, quo Provinciæ novellæ ſpecialem Auſtriacæ Domûs protectionem pollicetur, & quod tenoris eſt ſequentis:

Nos Leopoldus, Divinâ Gratiâ electus Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ & Sclavoniæ Rex, Archidux Auſtriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, Wüthembergiæ, Comes Habſpurgi, Tyrolis, Goritiæ &c.

Notum ſit omnibus, quibus noſſe fuerit opportunum. Venerabilis Religioſus, ac devotus P. Angelicus Wolffacenſis, Vicarius Generalis, humillimè Nobis expoſuit, & inſtantiſſimè ſupplicavit, quatenus Nos, tanquam Imperator Ro-

ma-

Digitized by Google

nia. In quorum omnium fidem has noſtras ſigillo Cæſareo munitas dedimus Laxenburgi IV. Maii MDCCI. &c.

Provincia hæc inter varias perſecutiones, & concatenatas quaſi temporum calamitates ad florem, quo impræſentiarùm clareſcit, excrevit, magna ex parte Acatholicis permixta indeſeſſo ſemper labore uberes in Vinea Domini collegit, & adhuc colligit, Fidei & virtutis fructus. Inde eam tum Sacra Sedes ſolitis Miſſionariorum Privilegiis, tum Celſiſſimi, ac Reverendiſſimi Epiſcopi, Auguſtanus videlicet, Baſileenſis, Conſtantienſis, Curienſis &c. facultate Fideles pœnitentes à caſibus ſibi aliàs reſervatis abſolvendi communire ſolent, prout autographa Documenta in Archivo Provinciæ reconſervata probant. Eſtque fœcunda Filiorum illuſtrium Mater: Teſtis in Cœlo Fidelis, *ex Sigmaringa, hujus Provinciæ, & Hochenzolleriani Principatûs Oppido, Miſſionarius Apoſtolicus, S. Congregationis de propaganda Fide dictæ Protomartyr, qui nuperâ ſuâ Apotheoſi non ſolùm gloriam hujus Provinciæ, ſed etiam totius adauxit Religionis. Semen Sanguinis glorioſi ſterile in Provincia non manſit, ſed, ubi Martyres non genuit, plures beatæ Confeſſionis titulo inſignes produxit. Jam in ortu unitæ Provinciæ hâc claruit Fr. Joannes Baptiſta Polonus, Magni olim Poloniæ Cancellarii Filius, ac jam in adoleſcentia Regni Senator; cujus venerabilia exta, noſtra Conſtantiæ Eccleſia, diutinâ jam devotione diſcernit, illuc de veteris Domûs Eccleſia ſub ſparſi ſuaviſſimi odoris prodigio translata. Hic, dum cum Principe Regis Poloniæ Filio exteras luſtravit Regiones, felici ſorte Mediolani ad Palatium S. Caroli Borromæi divertit, ibique Sanctitatem Archi Præſulis non tantùm miratus, ſed & illius vi ad propoſitum mutandæ vitæ allectus, regiam ſocietatem dimiſit, inter Capucinos Habitu pœnitentiæ vanitatem mundi deflere cœpit, & in ſemita virtutis tam felici aſcenſu adolevit, ut ſanctus Antiſtes eum in opus novæ tunc Helveticæ Coloniæ ſecerneret. Inter Apoſtolicos labores virtutem ita poliit, ut ad Definitoratûs munus fuerit evectus. Habuit cum S. Fidele peculiarem ſocietatem, dum fuit illius & Guardianus, & Confeſſarius, ac tandem in proceſſu Apotheoſeos teſtis. Potens opere & ſermone tantò familiarior entheâ converſatione & pietate cœlo videbatur, quantò exoſior orco, cujus tentatio ad mortem uſque producta dum reddidit virtutem Joannis Baptiſtæ celebriorem, prædictio futurorum, donum curationum, & ſanctitatis opinio commendant eam memoriâ poſterorum digniſſimam.*

Quâ non minus dignus eſt Fr. Mathias Augienſis, ex equeſtri Herbſteniorum gene-

Digitized by Google

ſtratus eſt verbis: Ecce verus Iſraelita, in quo dolus non eſt.

Habet in præſentia in Definitoratûs, & Commiſſariatûs Generalis munere Sectatorem Fr. Maximilianum à Wanghena, cujus meritum (præter ea, quæ laudabiliter, & fortiter, vel in favorem Ordinis, vel Provinciarum, præſertim Germanicarum, ab eo acta nominatim & ſparſim memorat præſens Bullarii opus) aptè compendiat ſola reflexio, quod ingenti ſuâ induſtriâ cauſam S. Martyris Fidelis ad Beatificationis, & Canonizationis terminum ſolus produxerit, ita quidem, ut forſan eo non laborante, Religio Filium ſuum ſupra ſanctitatis candelabrum poſitum non conſpiceret.

Profuit hæc Provincia, & aliis Ordinis Provinciis, dum hæ ab illa Commiſſarios habuêre Generales. Exercuit hoc munus Fr. Mathias Augienſis prædictus bina vice in Provincia Rhenano-Colonienſi,

Fr. Sigiſmundus Rottenburgenſis, Provincialis, in Rhenana.

Fr. Lucianus Montifontanus, Provincialis, in Provincia Walloniæ.

Fr. Angelicus Woiffacenſis enuntiatus in eadem, & poſtmodum, ceu Definitor Generalis, in Flandro-Belgica.

Fr. Theodoſius ex Bürs, Provincialis, in Bavarica.

Fr. Marcus Jacobus Bibracenſis, Provincialis, in eadem.

Fr. Udalricus Montifontanus, Definitor, in Cuſtodia Poloniæ.

Fr. Salomon Villinganus, Provincialis, in Provincia Helvetiæ, Alſatiam ab hac ſeparans.

Fr. Maximilianus à Wanghena prælibatus, illud quidem in Regno Neapolitano incepit, complere tamen in utriuſque Siciliæ Regnis juxta Generale Diploma ob fata temporum nequivit.

Conſtat univerſim Provincia

Conventibus XXXI.
Reſidentiis IV.
Monaſteriis Monialium Capucinarum, quarum curam, & viſitationem delegatam habet IV.

Pic-

voluptate accepimus, Te, quod complures jam annos procurare non deſtitiſti, nimirum, ut Servi Dei, Fratres Minores Ordinis S. Franciſci, Capucini nuncupati, ab iſta inſigni Civitate Conſtantiæ reciperentur, jam tandem Dei benignitate eſſe conſecutum, & ex publico Senatûs iſtius conſenſu, ac Decreto Tibi conceſſum eſſe, ut tuis ſumptibus Domum, & Conventum extruas, Eccleſiam ædifices, Sacram ſuppellectilem appares, & denique Religioſos illos introducas, qui Deo Altiſſimo divinis officiis celebrandis, & omnibus eorum Regularibus Inſtitutis piè obeundis aſſiduè ſerviant. Illudque in primis Nobis adjumento erunt, & Deus ipſe, cujus gloriam quæris, Tecum erit. Tu ergo eſto forti animo, & pro tuo loco, & officio perge causam Dei adjuvare, ut Tibi Dominicæ ſuæ gratiæ abundantiam in via, & præmia in patria ſempiterna largiatur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, Die xv. Martii MDCIII. Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

M. Veſtrius Barbianus.

Ex Boverio Tomo ſecundo fol. 975.

NOTA.

Eouſque furor hæreſeos, quæ ſæculum decimum quintum & ſextum dirius vexavit, Conſtantiæ progreſſus eſt, ut Epiſcopus cum pio Clero Uberlingæ exul, Sanctorum delubra ſacrilego auſu fœdata amarè, & diutius deflere cogeretur. Fuit autem hujus Civitatis felicitas, quod Imperiali anathemati ſubjecta, victrice Imperatoris Caroli V. Marte ſubacta, hujus jura revereri debuerit: ex eo enim Arca Fidei ad ſuam ſedem rediit, & Miniſterium Altaris liberiore exercitio refloruit. Ut deliteſcentes inter domeſticos parietes ſectarum Reliquiæ ſenſim & penitus comprimerentur, Jacobus Fuggerus ex Baronibus, nunc Comitibus de Kirchberg, Weiſſenhorn &c tunc Eccleſiæ Cathedralis Præpoſitus & poſtmodum Epiſcopus in conſummationem operis Fratres noſtros vocavit, iiſque habito, quorum intererat, aſſenſu Domum ſumptibus ſuis conſtruxit, pietatem ejus ſummo Pontifice per præpoſitas litteras commendante. Ad fabricam ſelecta eſt in ſuburbio area, ſeu ille ipſe locus, in quo olim flamma pertinacem Joannis Huſſ perfidiam caſtigavit, ut, ubi anteſignanum crimen periit, pietas reſurgeret, & locus ſceleſto cinere contaminatus, erecto Seraphicæ Crucis trophæo purgaretur.

Opportunius autem ut noſtri Operarii Apoſtolicæ prædicationis Miniſterio fungerentur, triplex illis Cathedra, videlicet illa in Eccleſia Collegiata ad S. Stephanum, alia in Eccleſia, pariter Collegiata, ad S. Joannem, & tertia in Eccleſia S. Pauli, fuit aſſignata, in quibus uſque ad hodiernum diem Verbum Dei uberè fructu diſſeminare pergunt.

Non quievit autem Jacobi pietas in munere Domûs ædificatæ, ſed novo ſemper incremento eam probavit verè ſingularem: nec duntaxat Mytrâ Conſtantienſi decoratus, uni ex Fratribus conſcientiæ ſuæ arcana confidit, Eccleſiam pretioſa ſuppellectile, & maximi pretii calice ornavit, ſed etiam, quos amavit tenerè in vita, in morte quoque unus ex iis fieri voluit, in Habitu, & in Eccleſia noſtra ſepultus, appoſito ad tumbam, de veteri Eccleſia ad novam tranſlatam, ſequenti Epitaphio:

Digitized by Google

bus novam Domum prope Civitatem Ulmæ conſtruendi facultatem largitur, &, ut horum unus pro Confeſſario, & alius pro Concionatore dictis Monialibus inſerviat, concedit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo Fidelium quorumlibet, præſertim piis vitæ, Divinique Numinis obſequiis vacantium ſtatu ſalubriter dirigendo, conſiderationis extendentes intuitum, ad ea, per quæ eorum Domorum Regularium propagationi, eorumque Religionis incremento providetur, vigilantiæ Noſtræ partes propenſiùs impartimur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilectæ in Chriſto Filiæ Abbatiſſa, & Moniales Monaſterii Monialium Ordinis Sancti Franciſci, Terræ Seſſingæ, prope Oppidum Civitatem nuncupatum, Ulmæ, Conſtantien. Diœceſ. Provinciæ Moguntin. quod pro Divini cultûs, & Fidei Catholicæ augmento, hæreſumque extirpatione, ac pro earum, & publico ſervitio in dicto Oppido Seſſingæ, ac loco decenti & honeſto, unam Domum Ordinis Fratrum Capucinorum tam ſuis introitibus annuis, qui eis ſuperſunt, quàm eleemoſynis, & ſubventionibus, quæ a multis Catholicis in dicto Oppido Ulmæ commorantibus offeruntur, conſtrui facere cupiunt: Quare Nobis humiliter ſupplicari fecerunt Abbatiſſa & Moniales prædictæ, ut ſuper præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur eas in ſuo laudabili propoſito confovere, ac ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Ordinis Fratrum Capucinorum, in qua duodecim ad minus Fratres ſint, cum Eccleſia, Sacriſtia, Dormitorio, Hortis, Hortalitiis, & Officinis neceſſariis & opportunis, & aliis ad dictorum Fratrum habitationem requiſitis conſtruendi & ædificandi, ac conſtrui & ædificari faciendi, ſervata tamen forma literarum fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri deſuper editarum, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium, licentiam & facultatem concedimus & impertimur, eiſque pariter indulgemus, dictamque Domum ex tunc, prout, poſtquam conſtructa fuerit, in Domum Regularem Ordinis FF. Capucinorum pro duodecim ad minus Fratrum dicti Ordinis, qui inibi ſub Regularis diſciplinæ obſervantia juxta ejuſdem Ordinis Fratrum Capucinorum regularia inſtituta vivere, Diviniſque Officiis in ipſa Eccleſia inſiſtere, & unus ex eis pro Confeſſario, alius verò pro Prædicatore eiſdem Abbatiſſæ & Monialibus inſervire teneantur, auctoritate & tenore præmiſſis perpetuò erigimus & inſtituimus: necnon Guardiano, aliiſque Fratribus, & perſonis quibuſcumque in dicta Domo pro tempore degentibus, quod omnibus & ſingulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, antelationibus, favoribus & gratiis tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Domus, illarumque Guardiani & Fratres de jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo uti, potiri, & gaudere, necnon quæcumque Capitula, Ordinationes, Conſtitutiones, & Statuta, felix regimen, & adminiſtrationem dictæ Domûs Regularis, illiuſque Fratrum pro tempore exiſtentium concernentia, licita tamen & honeſta, ac dicti Ordinis Fratrum Capucinorum Regularibus Inſtitutis; ſacriſque Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon Concilii Tridentini Decre-

Scipio Cobellutius.

Autographum in Archivo Secretariæ Brev. Apoſtolicorum Regeſto menſis & anni prædictorum fol. 203.

A Fr. Columbano à Rottenburgo, nomine Joannis Henrici, Epiſcopi Baſileenſis, Sacra Apoſtolorum limina inviſente, calamitates Diœceſeos à ſe amplè auditas eſſe reſcribit, & Epiſcopum de Paſtorali vigilantia commendat.

vam etiam percepimus conſolationis materiam, quod Te Paſtorali vigilantia ac zelo mirificè inſignitum nihil prætermittere audivimus, quod ad Animarum profectum, ad Religionis præſidium, ad Eccleſiaſticorum jurium tutelam conferre queat. Perge, Venerabilis Frater, operam, quam Altiſſimo devoviſti, ſedulò impendere, ac pro certo habeas, nullum à Nobis officium prætermiſſum iri, quo plane perſpectum ſit, omnes iſtius Epiſcopatûs rationes ad Pontificiam ſolicitudinem pertinere. Apoſtolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ amanter impertimur, cujus piis conatibus ab æterno Paſtore præſidium, & felicitatem precamur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Junii MDCXXXXIII. Pontificatûs Noſtri Anno XX.

Julius Roſpiglioſius Secretarius.

Autographum in Secret. Brevium ad Principes *Regeſto menſis prædicti fol.* 237.

N O T A.

SPreto nuptiali thalamo, lachrymiſque Parentum neglectis, Fr. Columbanus à Rottenburgo, ex prænobili Prechtiorum Stirpe Habitum D. Franciſci aſſumpſit, & juventutis florem variâ virtute ornavit. Stimulum carnis, qui eum acriùs colaphizavit, dum nec oratione, nec jejunio, nec flagro compeſcere potuit, ferro brachii venam ſcidit, & ſanguine moleſtas flammas extinxit. Diutius naturæ defectus, terſioris eloquii impediit libertatem, reddiditque linguam ejus tremulam; invocato S. Cordulæ Virginis patrocinio vinculum ita fuit ſolutum, ut in Cathedra velut alter Chryſoſtomus haberetur; rigidus ſuimetipſius cenſor, affabilem in Provinciæ gubernio ſeſe omnibus exhibuit Miniſtrum. Per terras hæreticas gradiens à petulante bubulconum manipulo poſt ſarcaſmos & opprobria perticis, & oblongis ſerulis circa pedes ad ſanguinem uſque cœſus, triſtantem deſuper Socium animavit cum verbis, *Patientia ex vepribus decerpit roſas*. Energumenum ſigno Crucis à maligno hoſpite liberavit, & dum Coquum ex eo, quod, quid pro prandio pararet, non haberet, conquerentem, verbis *Deus providebit* ſolatus, contra omnem ſpem ex Lacu Acroniano piſcis prehenſus eſt, Fratribus opiparam menſam præbens. Sæpius Fratres in locis longinquis moribundi, blandè apertâ Cellæ portâ ad mortem ejus Benedictionem petiêre, dicentes: *Benedicite Reverende Pater*, quos, licèt ille non videret, cum tamen eorum noſceret vocem, illorum mortem liberè vulgavit. Non ſolùm in atriis Domûs Domini Columbanus ſicut Cedrus Libani floruit, ſed & in aulis, Principes virtute ædificavit, & horum amorem captivavit: teneriùs illum Celſiſſimus Princeps & Epiſcopus Baſileenſis Joannes Henricus dilexit, eumque, ut ſuo nomine limina Apoſtolorum inviſat, ſelegit. Annis & meritis plenus 6. Octobris 1643. mortali vitæ finem dedit, & immortalis, ut piè credimus, initium cœpit.

bium cum Eccleſia à fundamentis in Heitterſheimb conſtruxit, & ex zelo augendæ Fidei Catholicæ illud RR. PP. Capucinis donare ſtatuit, perſuaſus, quod exemplari illorum vita multi ex circumvicinis Acatholicis ad veram fidem forent convertendi. Eapropter glor. mem. Paulo Papæ V. Orator ſupplicavit, quatenus dictis Patribus illud acceptare injungeret. Fuit quidem gratia obtenta, & iis nomine Oratoris præſentata, ſub allegato tamen Religioſorum defectu ſeſe excusârunt, & parati ad obediendum inducias petiverunt. Has cum Orator ſuis ſubditis in devotione conſervandis nocivas cognoſceret, Eccleſiam Divinis Officiis privatam manere noluit, & ideo cum PP. Minoribus Conventualibus deſuper contraxit, credendo, quod, quæ polliciti erant, obſervarent, & cultum divinum majore Populi fructu exercerent. Cum autem, uti prædictum eſt, Acatholici cum eorum terris memoratum Monaſterium circumdent, eximium Animarum lucrum PP. Capucini ibi colligere poſſent, cum in majore, quàm alii Religioſi, æſtimatione habeantur, & exemplo devotionis, & ſanctæ eorum vitæ multi commoti in dies convertantur. Hinc Orator ad Sanctitatis Veſtræ pedes recurrit, in viſceribus Chriſti rogans, quatenus enuntiatam, & à Paulo PP. V. conceſſam gratiam innovare, confirmare, & Patribus Capucinis acceptationem prædicti Monaſterii præcipere dignetur. Ultra quod hoc ad majus Dei obſequium, & Fidei Catholicæ exaltationem tendat, id quoque pro gratia recipietur &c.

Ad quem Libellum, Summi Pontificis mentem expreſſit Epiſtola ſubjuncta, R. P. Provinciali ita inſcripta.

Reverende Pater.

Redditur mihi præſens Libellus ſupplex, qui, uti ex tenore liquet, Sanctitati Suæ pri-

Fr. Hieronymus à Caſtro Ferettorum
Procurator Generalis.

Autographum in Archivo Ordinis Armario Provinciæ Anterioris Auſtriæ.

NOTA.

AD executionem deducta non eſt Pontificia facultas.

DECRETO

S. Congregationis de Propaganda Fide.

Die 8. Auguſti 1667. habitæ

Domum Wilerſtadii Fratribus ad formam Hoſpitii reſtitui jubetur.

AD relationem Eminentiſſimi D. Cardinalis Pallottæ, S. Congregatio attentis narratis in ſupplici libello, ac viſis teſtimoniis D. Epiſcopi Spirenſis, Oratorum inſtantiis benignè annuens, licentiam eiſdem conceſſit reſtituendi ſupradictam Domum ad formam Hoſpitii, quibuſcunque contrariis non obſtantibus.

Datum Romæ *ut ſupra*.

A. Cardinalis Barberinus.

Exempl. Authent. in Archivo Provinciæ.

NO-

Digitized by Google

Sacra Congregatio in negotio juſtè pro more actura, de illius ſtatu abs Celſiſſimo Epiſcopo Spirenſi informari petiit, per litteras ſequentes.

Perilluſtris, ac Reverendiſſime Domine uti Frater.

Supplicem libellum præſentibus adjunctum, Sacræ huic Congregationi Epiſc., & Regul. negotiis præpoſitæ pro parte Fratrum Conventûs Ordinis S. Auguſtini, loci Wilenſis, iſtius Diœceſis, nuper exhibitum, Emi Domini ad Amplitudinem Tuam tranſmitti mandaverunt, ut deſuper ei libeat eandem S. Congregationem certiorem reddere, ita pro injuncto ſibi munere exequatur, libellum ipſum unà cum ſuis remittendo. Et ipſe ei diuturnam incolumitatem ex animo precor. Romæ 20. Septemb. 1663.

Partes ſuas attentè explevit Alteſatus Epiſcopus, ablegato ad Sacram Congregationem ſubnexo teſtimonio:

Nos Lotharius Fridericus, Dei gratiâ Epiſcopus Spirenſis, Præpoſitus Weiſſenburgenſis, & Odenheimenſis, S. R. I. Princeps &c. &c.

Notum facimus per præſentes, quod pro parte PP. Capucinorum in Civitate Wilana, Diœceſis noſtræ Spirenſis, Nobis humiliter fuerit expoſitum, quatenus præfati Patres, uti Miſſionarii S. Sedis Romanæ de propaganda Fide, in prædicta Civitate Wilana, Domunculam beneficio Conſulum ibidem conceſſam, & ſatis ruinoſam inhabitent, eamque verò ulterius ſine præſenti vitæ periculo, ob ejus minantem ruinam incolere ſecurè & tutò non poſſint, niſi perneceſſaria reparatione eidem occurratur. Quoniam verò hinc ex parte PP. Auguſtinianorum ibidem contra illos exceptum, quaſi habitatio ejuſmodi in præjudicium illorum vergere videatur, Nos viſis & examinatis omnibus, factâque per Noſtros ſufficiente relatione, atteſtamur per præſentes, quod Domuncula iſta, quam prædicti Patres inhabitant, pro commoda inhabitatione videatur perquam neceſſariò reſarcienda, & reædificanda, neque aliquid de erigendo Monaſterio, juxta P. Superioris PP. Capucinorum ſupranominatorum Provinciæ Helveticæ exhibitam Nobis ſupplicam humilem conſtet. In cujus rei fidem haſce ſigillo noſtro munitas dedimus Spiræ in Palatio noſtro, ipſâ Principum Apoſtolorum Petri & Pauli die, Anno milleſimo ſexcenteſimo, ſexageſimo quinto.

Atteſtatum hoc ex ipſa teſtantis Perſonæ auctoritate validiſſimum, firmius adhuc reddidit teſtimonium Magiſtratûs Wilani, eidem S. Congregationi tranſmiſſum, ut ſequitur:

Notum, ac manifeſtum facimus infraſcripti, qualiter jamdudum cum intrinſeco cordis dolore Nobis innotuerit, PP. Capucinos Civitatis noſtræ Wilanæ, Diœc. Spirenſis, Romæ traductos eſſe per libellum ſupplicem FP. Auguſtinianorum, habitantium in dicta Civitate noſtra, quod vicinam Domum, imò contiguam Conventui PP. Auguſtinianorum in formale Monaſterium erigere prætendant: unde S. Congregatio negotiis Epiſc. & Regular. præpoſita mandavit per ſcriptum aliquod Româ 20. Septemb. 1663. Ordinario Spirenſi, quatenus præfatam S. Congregationem hac de re certiorem reddere velit, & ſupervenit Româ Monitorium inhibitionis, à Prothonotario Apoſtolico, Domino Paulutio Albertonis ſub dato 8. Julii 1665.

Hinc infraſcripti, Dei, pacis, ſalutis Animarum, & veritatis amore ducti, tenore præſentium atteſtamur, PP. Capucinos Wilanos hucuſque non cogitaſſe Domunculam noſtram ipſis ad uſum conceſſam, ruinoſam

ſam

Digitized by Google

Andreas Eblin Conſul.
Michaël Grein Conſul.
Weitpertus Meiſter à Secretis.

Epiſcopali, & Magiſtrali teſtimoniis præpoſitis robur ultimum addidit epiſtola, qua Auguſtiſſimus Imperator Leopoldus, Civitatis, & Fratrum cauſam, patrocinio Emin. Cardinalis Haſſiæ, Germanicæ Nationis apud S. Sedem Protectoris ſuffulciri juſſit epiſtolâ, quæ ſequitur:

Reverendiſſimò in Chriſto Patri, & Illuſtriſsimo Domino Friderico, S.R. Eccleſiæ tit. S. Nicolai in Carcere Tulliano Cardinali, Landgravio Haſsiæ, noſtro in Curia Romana Oratori, Magiſtro Ordinis S. Joannis in Alemannia, Nationis Germanicæ Protectori, dilecto Nobis amico, Cognato, & Principi amicitiam & omne bonum &c.

Qualia obſtacula, PP. Auguſtiniani in noſtra, & S. Imperii Urbe Wilana PP. Capucinis, inibi conceſſam ab ipſa Urbe fabricam conſtruentibus, Romæ apud S. Congregationem de propaganda Fide obtruſerint; uti nec minus, quantùm eadem Civitas allaboret, quò dictos Capucinos (qui non ſolùm graviſſimis belli temporibus, ſed & inde huc uſque zelosè atque conſtanter, ſacram ibidem, & in vicinia Catholicam Religionem cultivârunt, & etiamnum cultivant.) ultra, & præſertim mediante fabricâ nuncupatâ penes ſe conſervare queat, cumque in finem, quatenus Nos hoc in caſu per Charitatem veſtram, tanquam Germanicæ Nationis Protectorem, interponere noſtram auctoritatem dignaremur, obſequentiſſimè ſupplicet, id omne Charitas veſtra ex adjectis copiis à dicta Civitate die 12. Septemb. nuperrimè datarum ad Nos litterarum percipere poterit Cum ergo hanc ſupplicantium intentionem & inſtantiam in ſeipſa non injuſtam videamus, eoſque ideo clementiſſimè ſatisfactos eſſe cupiamus; nec etiam ambigamus, Charitatem veſtram ſeipsâ juxta notiſſimum in conſervanda, & propaganda Catholica Religione, & laudatiſſimum zelum officio ſuo non defore, præſertim verò ſæpedictorum ſupplicantium debitis inſtantiis eſſe delaturam, Charitatem veſtram unà clementiſſimè requirentes in noſtrum favorem dictos ſupplicantes bene commendatos habere, remque ſua ex parte dirigere velit, quatenus iiſdem rebus ſic conſtitutis, deſiderio ſuo ſe potitos eſſe præſentiant, & hiſce noſtris clementiſſimè impertitis promotorialibus perfrui queant. Id quidem juxta beneplacitum Divinæ Voluntatis, & intentionis erit, Noſque Charitati veſtræ noſtram amicitiam, & Cæſareum favorem, omneque bonum confirmamus. Datum Viennæ, Die 1. Octob. 1668.

Operari amplius non poterat Cæſarea Epiſtola, utpote re jam confectâ, antequam Emin. D. Cardinalis eam recepiſſet: causâ enim à S. Congregatione Epiſc. & Regul. ad S. Congregationem de propaganda Fide, ex eo, quod locum Miſſionis concerneret, translatâ, viſiſque Ordinarii conſenſu, & Civitatis inſtantiis, hæc edidit in noſtrum favorem decretum, huic Notæ antepoſitum.

Innovati ſunt litis motus Anno 1701. dum Fratres Eccleſiam ad octo duntaxat paſſus ampliare parabant: quod ut RR. PP. Auguſtiniani impedirent, Romanæ Curiæ implorarunt remedia, & contra ut Fratres id perficerent, Ordinarius loci, & Archiepiſcopus Elector Trevirenſis, litteris curavit, S. Congregationis de propaganda Fide Cardinali Præfecto inſcriptis, ſub hoc tenore:

Eme, ac Rme Domine Obſervandiſsime.

Eminentiæ Veſtræ pro conſpicuo, quo præfulget in S. Congregatione de propaganda Fide præſidio, decenter hiſce referendum duxi, qualiter ad inſtantias Incolarum Civitatis Wilanæ, Diœceſis meæ Spirenſis, & exhibita ab eiſdem fide dignorum teſtimonia conſenſum ordinarium de amplianda ſolummodò PP. Capucinorum ibidem Capella ad octo circiter paſſus ſine cujuſcunque præjudicio tantò libentius conceſſerim, quod ejuſ-

Digitized by Google

nos ſe reſolverent ſub pœna mille Ducatorum, & Excommunicationis Altaria collateralia deponere, & unum de ſuis ſex Patribus amovere, vel ſua gravamina intra menſis ſpatium Romam ſubmittere deberent. Debito quidem reſpectu fuit acceptatum à Fratribus noſtris Monitorium, cum autem non tam Sereniſſimi Ducis Wirtenbergiæ, Acatholici, animum hujuſmodi vexæ uſque ad offenſam irritarent, quàm ex penuria Operariorum res Catholica apertè pateretur, & primarii Ducis Miniſtri, aliæque primæ Nobilitatis Perſonæ contra ſcandalum publico teſtimonio clamarent, fuit cauſa in S. Congregatione de Propaganda Fide 15. Maii 1715. diſcuſſa, & in ea lecta replica, qua PP. Auguſtiniani utrique controverſo prius puncto amicè annuebant, & à ſe extra Sac. Congregationis Tribunal nihil movendum eſſe ſpondebant, quod R.P. Procurator Generalis &c. R. P. Cuſtodi Conſtantienſi, ſequenti ſignificavit Epiſtolâ:

A tergo: *Reverendo in Chriſto Patri Obſervandiſſimo, Fr. Fideli Conſtantienſi Ex-Provinciali ac Cuſtodi Capucin. Conſtantiæ.*

Reverende in Chriſto Pater.

Epiſtolis per Reverendam Paternitatem Veſtram uſque modo ad me datis reſponſum dedi, iterumque humaniſſimæ ſuæ ultimò acceptæ reſpondere non detrecto, ſignificans Reverendæ Paternitati Veſtræ, Patres Auguſtinianos huic Sac. Congregationi de Propaganda Fide paratos ſe præbuiſſe nullum impedimentum afferendi noſtris Wilerſtadienſibus Miſſionariis pro poſtulata Altarium erectione, nec non pro multiplicandis Religioſis, & de his pariter certioraſſe Patres noſtros Wilerſtadienſes. Sacra igitur Congregatio, laudando hanc religioſam conventionem & aſſenſum, nullum ſuper hoc interponere Decretum cenſuit, cum Partes inter ſe tam amicabiliter, & laudabiliter convenerint, & hæc ſicuti majore approbatione non indigent, ita R. P. Miniſtri Provincialis munus erit quamprimùm Miſſionibus providere de Operariis juxta Locorum exigentiam, ſimulque manum adhibere in erigendis Altaribus pro Wilerſtadienſi Eccleſia. Quod ſi fortè impoſterum aliquid impedimenti Patribus noſtris afferatur, tunc ad Sacram Congregationem iterum, atque iterum recurram, pariterque non prætermittam Sacro Tribunali deſiderium noſtrorum Miſſionariorum patefacere pro obtinenda ſuper præmiſſis declaratione, quæ ſi impetrari poterit, eam ad manus Reverendæ Paternitatis Veſtræ remittam. Attamen impræſentiarùm non erit ullo modo retardanda talis Miſſionariorum expeditio, necnon Altarium erectio. Et hæc ſunt, quæ mihi pro reſponſo ſignificanda occurrunt Reverendæ Paternitati Veſtræ, cujus orationum opem implorans, ſum ex corde

P. V. R.

Romæ 25. Maii 1715.

Addictiſſimus in Chriſto Servus

Fr. Joan. Antonius Proc. & Commiſſ. Generalis Capuc.

Exemplaria autogr. hujus Cauſa tum in Arch. Gen. Ordinis, tum in illo Provinciæ.

Con-

Digitized by Google

In Dynaſtia Mahlberg ad inſtantias Epiſcopi Argentinenſis, & Marchionis Badenſis, S. Rom. Imp. Principum, novam Fratrum Domum conſtrui concedit.

A tergo: *Dilecto Filio, Miniſtro Generali Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Provinciæ anterioris Auſtriæ, Ordinis Minorum, S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quòd, cum tam dilectus Filius, Nobilis Vir, Marchio Badenſis, Sacri Romani Imperii Princeps, qui Dynaſtiam, *Mahlberg* nuncupatam, intra limites dictæ Provinciæ in Diœceſi Argentinenſi ſitam, à Lutherano Marchione recuperavit, ſuæque Ditioni adjecit, quàm Venerabilis Frater Epiſcopus Argentinenſis ipſos Exponentes ſollicitè requiſiverint, ut in eadem Dynaſtia, quæ magna ex parte adhuc hæretica, ad Fidem tamen Catholicam recipiendam utcunque diſpoſita exiſtit, Conventum Fratrum dicti Ordinis erigerent, qui tam pro Catholicis in fide confirmandis, quàm pro hæreticorum ad ejuſdem Fidei Catholicæ veritatem converſionem juxta laudabile eorum inſtitutum omni ſtudio, induſtria, & charitate laborare deberent, ac ad eum finem etiam memorati Principis natus jam defunctus, præter aream, ad Conventum hujuſmodi conſtruendum aliquot millia florenorum in ſuo ultimo teſtamento reliquerit; & Chriſtifideles in illis Partibus interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi novum Fratrum Provinciæ, & Ordinis præfatorum Conventum in ſupradicta Dynaſtia de Mahlberg, de conſenſu tamen memorati Epiſcopi Argentinenſis, ac concurrentibus cæteris ad, vel juxta Conſtitutiones Apoſtolicas requiſitis, auctoritate noſtrâ Apoſtolica, perpetuò, ſine cujuſquam præjudicio erigendi, & inſtituendi, quamcunque neceſſariam, & opportunam facultatem, & licentiam, eadem auctoritate, tenore præſentium tribuimus, & impertimur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XX. Julii MDCLXXI. Pontificatus Noſtri Anno tertio.

I. G. Sluſius.

Autogr. in Secret. Brevium Apoſt. Regeſto menſ. & anni præd. fol. 17.

NO-

disposuerit, ut pro conſtruenda Patrum Capucinorum Miſſione quædam pecuniaria ſumma impenderetur, & dicta Miſſio fundaretur in illo loco, qui relictæ Viduæ, aut Hæredibus magis opportunus videretur. Dominam igitur Viduam & Nos quod attinet, benignè annuere & concedere non gravamur, ut præfata Miſſio in noſtra Dynaſtia Mahlberg conſtituatur, prout à Reverendiſſ. Domino Ordinario & Epiſcopo Argentoratenſi benigniſſimè jamjam datus eſt conſenſus, quo & Nos, tanquam Dominum Territorialem, ſuam trahit in ſequelam, animumque addit, incepto totius Religionis Orthodoxæ incremento maximè proficuo operi noſtrum conferendi auxilium. Charitatem ergo Veſtram amiciſſimâ familiaritate requirere volumus, ut, cum res adhuc unicè in conſenſu S. Sedis Apoſtolicæ hæreat, pro ea, qua pollet, auctoritate, efficiat, quatenus in Romana Curia conſenſus Sanctiſſimi Patris obtineatur. Quem favorem reciproca & obſequioſiſſima promptitudine (utut jam aliàs Eidem, tanquam noſtro Cognato, obſtrictiſſimi) promereri ſatagemus &c. Badenæ 29. April. 1671.

Wilhelmus, Dei gratia Marchio in Baaden & Hochberg &c.

Utriuſque Documenti Exemplar Auth. in Archivo Provinciæ.

Provinciæ ad Capitulum Generale duos Cuſtodes cum P. Miniſtro Provinciæ ablegandi, novaſque Domos ſine S. Sedis licentia &c. conſtruendi facultatem largitur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Paſtorale faſtigium, meritis licèt imparibus, Divinâ diſpoſitione evecti. *Reſiduum vide fol. 20.*

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Reformatio Monialium, Tertii Ordinis Sancti P. Franciſci, Loci Marchdorffii, Apoſtolico ad Helvetos Nuntio committitur.

SUpplicantibus Monialibus Tertii Ordinis S. Franciſci Loci Marchdorffii pro tranſitu ad ſtrictiorem Reformationem:

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis & con-

Quapropter æque de ſcrupulo conſcientiæ anxiæ, ac de Spiritus profectu ſollicitæ, aliam opportuniorem ſtationem quæſiverunt, eamque in Oppido Marchdorffii, à Celſiſſimo ac Reverendiſſimo D. Epiſcopo Conſtantienſi, ac Domino Territoriali datam acceperunt.

Perſonante poſtmodum famâ de Reformatione Monialium ad S. Annam Brigantii & Lucernæ, Tertii Ordinis regulam ſub Habitu & analogica Capucinorum vita profitentium, ſupplicârunt & illæ S. Congregationi Epiſc. & Regul. pro ejuſdem reformationis amplexu, & inductione, quæ etiam, receptâ à Reverendiſſimo D. Vicario Generali Conſtantienſi informatione, Illuſtriſs. Domino Nuntio Apoſtolico, tunc Jacobo Cantelmo, Archiepiſcopo Cæſareæ &c. per antepoſitum Decretum pro executione fuit commiſſa.

Cum nimiam tandem à loco S. Nuntiaturæ, cujus juriſdictioni ſuberat, diſtantiam, *ſpirituali* Monialium ſolatio haud parum præjudicare comperiretur, iis, quod ſequitur, à Sacra Sede fuit indultum.

Moniales eaſdem à juriſdictione Nuntii Apoſtolici eximit, eaſque illi Principis & Epiſcopi Conſtantienſis, ſub ſpirituali Fratrum noſtrorum directione ſubjicit.

A tergo: *Venerabili Fratri, Julio, Archiepiſcopo Rhodien., Noſtro & Sedis Apoſtolicæ in Dominio Helvetiorum & Rhætorum Nuntio.*

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ven. Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilectæ in Chriſto Filiæ, Moniales Monaſterii Oppidi ſeu Loci de Marchdorff, Tertii Ordinis S. Franciſci, Conſtantienſis Diœceſis, Provinciæ Moguntinæ, quod ipſæ Inſtitutum Dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Ordinis ejuſdem S. Franciſci, Capucinorum nuncupatorum de Sedis Apoſtolicæ licentia amplexæ ſunt, directioni verò, & viſitationi Fraternitatis Tuæ, & pro tempore exiſtentis Noſtri, & dictæ Sedis in Dominio Helvetiorum, & Rhætorum Nuntii ſubditæ reperiuntur.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictum earum Monaſterium ab Oppido Lucernæ, ubi dictus Nuntius reſidere conſuevit, & Fraternitas Tua de præſenti reſidet, longè diſtet, adeoque dictæ Exponentes ad Te, & dictum Nuntium, cum id ſpirituales ipſarum, aliæve prædicti Monaſterii neceſſitates expoſcunt, occaſione & tempore opportunis ad illas nuntiandas, & exponendas deficientibus, recurſum, ad hoc, ut illis provideatur, abſque diſpendio habere non poſſint; à Civitate verò Conſtantienſi nonniſi paucis milliaribus idem Monaſterium diſſitum ſit, ac proinde ipſæ Exponentes ſe juriſdictioni, directioni, & viſitationi Venerabilis Fratris moderni, & pro tempore pariter exiſtentis Epiſcopi Conſtantienſis, auctoritate Noſtra ſubjici, prædictoſque Fratres Capucinos, quorum Inſtitutum, ſicut præmittitur, profitentur, quoſque proinde ad ſpiritualem earum directionem, ad quam, prout etiam ad ipſarum, dictique Monaſterii viſitationem Tu eos jam, ut ipſæ aſſerunt, admiſiſti, quibuſcumque aliis Religioſis, aut Presbyteris ſæcularibus aptiores eſſe exiſtimant, in ſpirituales earum Directores eadem auctoritate deputari ſummopere deſiderent, ac ad id memorati moderni Epiſcopi Conſtantienſis, qui, ut eædem Exponentes deſiderii ſui hujuſmodi compotes faciliùs reddantur, aliud Monaſterium Monialium eorumdem Ordinis, Inſtituti, & Diœceſis, in confiniis dicti Oppidi Lucernæ poſitum, ac ſuæ juriſdictioni ſubjectum, Tuæ & pro

indulgeas, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Monaſterii & Ordinis prædictorum, etiam &c. ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCXCIX. Pontificatus Noſtri Anno nono.

J. Franc. Card. Albanus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſis & anni prædictorum fol. 15.

Benedictionem.

Religionis zelus, vitæ ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque, ſicut Nobis nuper exponi feciſti, Dilectus Filius Bonaventura à Ferraria, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Miniſter Generalis, ac Sac. Palatii Apoſtolici Prædicator, Te, qui (ut accepimus) Provinciæ anterioris Auſtriæ ejuſdem Ordinis Frater expreſsè profeſſus, Cuſtos, & ex-Miniſter Provincialis exiſtis, nec non noviſſimè Commiſſarii, ac Viſitatoris Generalis Provinciarum utriuſque Siciliæ dicti Ordinis munus laudabiliter obiviſti, in officio Poſtulatoris Cauſæ Canonizationis B. Fidelis à Sigmaringa, ipſius Ordinis Alumni, in Romana Curia, quo ritè, ac ex Superiorum tuorum animi ſententia hactenus functus fuiſti, confirmaverit, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, juribus, & facultatibus neceſſariis & opportunis, Tibique inſuper ad tuam Provinciam præfatam eundi licentiam impertitus fuerit, ita tamen, ut, ubi Cauſæ Canonizationis hujuſmodi neceſſitas, vel utilitas exegerit, ad almam Urbem reverti tenearis, & aliàs, prout in binis prædicti Bonaventuræ, Miniſtri Generalis, patentibus literis deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis haberi volumus, uberiùs continetur. Nos firmiori præmiſſorum ſubſiſtentiæ proſpicere, Teque præfatorum meritorum intuitu ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à

plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, Tibique in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis, ad quos ſpectat, exactè obſervari debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris Die VI. Octobris MDCCXXXIV. Pontificatûs Noſtri Anno Quinto.

Pro D. Card. Oliverio

P. L. Jacquet.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſis & anni præd. fol. 4.

Dilecta in Chriſto Filia, Nobilis Mulier, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Quàm gratum Nobis, quantæque lætitiæ fuerit, è Nobilitatis Tuæ officioſiſſimis litteris intellexiſſe, omni Te ſtudio ſanctiſſimæ colendæ noſtræ Religioni dare operam diligenter, atque eximiâ ſolertiâ imbuendam curare Catholicis inſtitutis eximiam tuam Sobolem, ut à vera Parentum fide non aberret, ſatis profectò nec aſſequi verbis, nec dare Tibi in conſpectum poſſumus. Conjicies tamen, ſi ad Paternam Charitatem quâ Vos in Chriſto complectimur, advertas animum, unde tanta Nobis de veſtra ſempiterna felicitate ſolicitudo emergit, anxioſq; reddit, ut Vobis tutum ad ipſam muniamus iter. Laudavimus igitur ingenti plauſu diligentiam Tuam, quâ Te in avita Religione quotidie magis confirmas, eamque cum pietate conjunctam inſtillari ſtudes tenellis Filiis, quorum non ſine ſingulari gaudio accepimus literas, teſtes futuræ in ea retinenda conſtantiæ ſuæ, obſervandæque præcipuâ veneratione Apoſtolicæ Sedis: ſimul autem precati ſumus Deum Optimum Maximum, ut nunquam non iis propitius adſit, & magnum conferat rerum quoque humanarum pręmium. De hac noſtra aſſidua obſecratione ac benevolentiſſima erga Nobilitatem Tuam, illuſtreſque Liberos voluntate diutius loquuti ſumus cum Dilecto Filio, Maximiliano, Religioſæ Capucinorum Familiæ Alumno, qui Nobis veſtras literas reddidit, Eumque juſſimus Te Pontificiæ benignitatis certiorem reddere, & munuſculum inclitis Natis Tuis Noſtro nomine tranſmittere, pignus Paterni amoris, quo ſanè eiſdem favemus.

Cùm verò ille pridem Nobis renuntiâſſet, Te vehementer percupere, ac Nos ſummis precibus obteſtari, ut Principem Federicum, tertiogenitum Tuum, aliquo inſigni Germa-

niæ

Digitized by Google

Ex Arch. Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 637.

A dicto Fr. Maximiliano, litteras à ſe gaudenter receptas, conſtantemque erga S. Religionem animum in iis viſum eſſe, Carolo Eugenio, Wirtenbergiæ Principi reſcribit.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Carolo Eugenio, Wirtembergiæ Principi.*

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REddidit Nobis à Nobilitate tua literas, omni refertas humanitatis, venerationis, officiique ſignificatione, dilectus Filius Maximilianus, è Religioſa Capucinorum Familia, quæ quidem literæ Nos mirificè exhilarârunt: præſeferunt enim, quo conſtantiſſimo ſis animo erga Sanctiſſimam noſtram Religionem, & quibus ad eam ritè colendam egregiis moribus inſtituaris. Quapropter ſingulari, ac verè paterno amore amplexi Te ſumus, optimæ Genitricis induſtria, ac ſedulitate à teneris annis incipientem virtutis iter, ac populis imperio tuo ſubjectis certam ſpem afferentem, bene ſibi fore ex hac tua inſigni pietatis indole, quam Catholica veritate, ac legibus imbutam, uberrimis eos locupletaturam felicitatis fructibus, nemo ſane dubitare poteſt. Imple igitur, Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſactam de Te exſpectationem, & in propoſito, quod pro ſempiterna ſalute feliciter tenes, Orthodoxæ ſectandæ Religionis, obſervandæque

nerationis comitem, Habitu Clericali Sæculari incedere poſſe, eidem Duci, Emin. D. Cardinalis Pontifici à Secretis ſignificat.

SERENISSIME DUX.

QUod è periculoſa variolarum infirmitate Deus Opt. Max. Celſitudinem tuam ſalvam, ac ſoſpitem evaſiſſe dedit, ſummopere lætor, & gratias ſupremi Numinis benignitati quàm maximas habeo, atque ago; cujus ſingularem pro ſalutis tuæ conſervatione providentiam, ſi in tanto periculo perſpectam habuiſti, optimè intelligis, omnes illius fructus ad ipſius Dei gloriam, & cultum, ad omnium virtutum proſecutionem &c. eſſe referendas. Hoc ut commodiſſimè aſſequi poſſis, cum Celſitudo Tua à me petierit, ut pro R. P. Hermenegildo Capucino, totius educationis tuæ Directore, impetrarem à Sanctiſſimo Domino Noſtro licentiam incedendi habitu Clericali Sæculari, quò faciliùs aſſiduum ſe Tibi Comitem præbere poſſet, honeſtiſſimum hoc Celſitudinis Tuæ deſiderium Sanctitati Suæ expoſui, atque benignum ab eo aſſenſum obtinui. Quod ut eidem P. Hermenegildo, & Pontificio, & meo nomine, notum facias, Te rogo, minimè dubitans, quin is eam ſemper in veſtitu modeſtiam ſervet, quæ Eccleſiaſticum Virum, atque illius potiſſimùm Profeſſionis hominem maximè decet.

Ac ſi quæ ſunt alia, quæ à me tuâ causâ agi, vel apud Summum Pontificem curari velis, Te oro, ut ea mihi vel per literas mandes, vel per R. P. Maximilianum, quem ſemper libentiſſimè excipiam, neque enim committam, ut Celſitudini Tuæ ulla in re, opera, ſtudio, officiosè deſim: tuas enim præclaras virtutes, ſummopere diligo, quas & olim cre-

Digitized by Google

Conceſſionem Capellæ B.V. Mariæ Lauretanæ extra Oppidum Stüehlingen à Joſepho, Principe de Furſtenberg, Landgravio &c. ad formam Cuſtodiæ, à Fratribus acceptatæ, Epiſcopalemque deſuper conſenſum confirmat, ac Capellam dictam, Regularem eſſe declarat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Maximilianus à Wanghena, Definitor Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum ipſe, dum Miniſtri Provincialis Provinciæ Auſtriæ anterioris munere fungebatur, ad uberius promovendam animarum ſalutem præviis approbationibus, & licentiis tum Venerabilis Fratris Bonaventuræ à Ferraria, Archiepiſcopi Ferrarien. tunc temporis Ordinis hujuſmodi Miniſtri Generalis, tum bo. mem. Joannis Franciſci, Epiſcopi Conſtantienſis, tum dilecti Filii, Nobilis Viri, Ioſephi Principis de Fürſtenberg Landgravii in Stüehlingen novam Coloniam, ſeu Hoſpitium prope Capellam B. Mariæ Virginis Lauretanæ extra Oppidum Stüehlingen nuncupat. Conſtantien. Diœceſis erexiſſet, eandemque Capellam dictus Epiſcopus Conſtantienſis Fratribus Ordinis prædicti aſſignaverit, ac Eccleſiam Regularem declaraverit, ipſeq; Maximilianus dictam Capellam propter vaſa argentea, & aliam ſacram ſupellectilem, paupertati Ordinis prædicti non conformem, ad ſolam cuſtodiam acceptaverit, quemadmodum conſtat ex conſenſu memora- fuerit expoſitum, qualiter pro uberiori Animarum ſalute, ac divino cultu ſingulariter promovendo extra Oppidum Stüehlinganum prope Cappellam B. M. Virginis Lauretanæ, quam ex nunc Regularem eſſe volumus, novam Coloniam, ſive Hoſpitium erigere intendant, obtento ad id Sereniſſimæ Domûs Principum de Fürſtenberg, ſeu Dominorum in Stüehlingen Territorialium aſſenſu, Nobis originaliter exhibito, noſtrum quoque, tanquam Ordinarii dicti loci Stüehlingen efflagitantes conſenſum, ad executionem hujus operis de jure omnino neceſſarium; Idcirco Nos, cum petitionem hanc æquitati conformem, ac bono publico, quàm maximè utilem, atque ſalutiferam fore judicemus, & ad emanatam citationem edictalem ſe nemo oppoſuerit, tali petitioni favorabiliter in Domino annuentes, ut Colonia per dictos PP. Capucinos loco præmiſſo erigi poſſit, ac valeat, noſtrum per præſentes impertimur conſenſum, Decano Capituli committentes, ac mandantes, ut noſtro nomine, & auctoritate præmemoratos PP. Capucinos in novam Coloniam, ſive Hoſpitium introducat, atque immittat, prædicto huic operi, ad Dei gloriam, Cælitumque honorem, ac Animarum ſalutem unicè tendenti felix facturus auſpicium. Concedimus inſuper præmemoratis PP. Capucinis licentiam conſervandi SSmum cum SSmo Oleo pro ſua tantùm, & Peregrinorum devotione, abſque minimo tamen Eccleſiæ Parochialis præjudicio, in quorum omnium indubitatam fidem has litteras à Vicario noſtro in ſpiritualibus Generali ſubſcribi, & Sigillo noſtro Pontificali communiri juſſimus. Datum Conſtantiæ Anno Domini MDCCXXXVI. Auguſti Indict. XV. Loco ✠ Sigilli. = Franciſcus Joannes-Anton. Epiſcopus Uthin. Suffragan. & Vic. Generalis. = Quoniam autem dictus Maximilianus, nomine etiam memorati Joſephi Principis, ut inſtitutum Ordinis hujuſmodi perpetuò ſalvum, & illibatum remaneat, & ex legiti-

adjicimus, omneſque & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus & ſanamus, eiſdem Fratribus ejuſdem Ordinis, ut ipſi eandem Cappellam, ac ſuppellectilem Sacram, aliaque

Pro D. Card. Paſſioneo

Cajetanus Amatus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

N O T A.

PRæter facultatem Celſiſſimi ac Reverendiſſimi Principis & Epiſcopi Conſtantienſis Apoſtolico Brevi inſertam, Sereniſſima Furſtenbergica Domus ſuum conſenſum expreſſit ſubnexis duobus Documentis.

Nos Frobenius Ferdinandus, Dei gratia S. R. I. Princeps de Fürſtenberg, Landgravius Baari, & Stüeblingæ, Comes in Heiligenberg, Wertenberg, Baro in Gundelfingen, Dominus in Hauſſen, Vallis Rinzinganæ, Môskirchii, Weiſſenſteigæ, Wildenſteinii, Trochtelfingæ, Fungenavii, & Weitbræ &c. aurei velleris Eques, Sacræ Cæſareæ, & Reg. Cathol. Majeſtatis actualis Conſiliarius Intimus &c.

Poſtquam Ad. RR. PP. Capucini laudabilis Provinciæ ante-Auſtriacæ æquè, ac etiam totus Venerabilis Clerus in Landgraviatu Stüeblingenſi exiſtens, Domini Cognati noſtri actualis Cæſarei Conſiliarii intimi, & Principalis Commiſſarii ad Comitia Ratisbonenſia, Principis Joſephi de Fürſtenberg-Stueblingen Charitati ſingularia emolumenta Spiritualia ex hoſpitio quodam PP. Capucinorum in ejuſdem Charitatis Landgraviatu, & Urbe Stüeblingen exſtruendo enaſcitura expoſuiſſent, ac pro eo inſtantiſſimè ſupplicâſſent, altefata etiam Charitas in ejuſmodi Capucinorum Hoſpitii erectionem ipſamet inclinet, â Nobis autem noſtrum ceu Agnati conſenſum, pro parte Principalis Furſtenberg-Moskirchenſis lineæ noſtræ ad hæc requiſiviſſet, & Nos huic pio, utili ac ſalutari altefatæ Charitatis ſuæ, Ejuſque ſubditorum propoſito, quo Eidem cœleſtis benedictionis abundantia proventura eſt, libenter omne, quantùm in Nobis eſt, momentum afferre deſideremus, ideo pro parte memoratæ noſtræ Principalis Fürſtenbergicæ Domûs, & Maſculorum deſcendentium noſtrorum in hujuſmodi Hoſpitii erectionem Stüeblingæ, virtute præſentium omnem conſenſum noſtrum impertiri, ac ſupra altefatæ Domini Cognati noſtri Charitati ſuæ, hujuſce Deo placituri operis promotionem, omni meliore modo recommendare voluimus. In quorum robur has propria manu ſubſcripſimus, & Principali Sigillo noſtro firmavimus Môſskirchii die 23. Martii 1737.

Frobenius Ferdinandus, Princeps de Fürſtenberg &c.

Nos

Digitized by Google

ci Brigantii commorantibus, per novem dies, Feſtum Nativitatis D.N.J. Chriſti immediatè præcedentes, peculiaris devotionis opera peragentibus, varias Indulgentias impertitur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ſicut accepimus, in Eccleſia Monaſterii Monialium Tertii Ordinis Sanct. Franciſci Reformatarum, Oppidi Brigantii, Diœc. Conſtantien. Provinciæ Moguntinæ, per novem continuos dies, immediatè antecedentes Feſtum Nativitatis D. N. Jeſu Chriſti multa chriſtianæ pietatis opera ad Capellam, ſeu Altare, ſeu Oratorium intra clauſtra dicti Monaſterii ipſæ exercere conſueverunt, ſeu intendunt, Nos ad augendam earumdem Monialium devotionem paternâ charitate intenti, omnibus & ſingulis Monialibus, ac aliis in dicto Monaſterio degentibus, verè pœni- [...] novem dierum ſingulis annis dictam Capellam devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, in reliquis ex prædictis novem diebus eis, & Monialibus, aliiſque prædictis, ut ſupra, viſitantibus, & ibidem orantibus ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis iis, ſeu aliter quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, præſentibus ad ſeptennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, ſi pro impetratione &c. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XXVI. Auguſti MDCCXL. Pontificatûs noſtri Anno primo.

D. Card. Paſſioneus.

Breve formatum in Archivo Monaſterii ſupradicti.

N O T A.

MOnaſterium prædictum, ex nomine S. Annæ notum, & tam exactâ vitæ Monaſticæ obſervantiâ; quàm perfectâ clauſurâ admodum celebre, à Triumviris Fratribus Germanis, Caſparo, Magno, & Thoma Schmid de Wellenſtein, prope Brigantium in loco, *Ried* nuncupato, anno poſt Virgineum partium milleſimo ſexcenteſimo quarto conditum, à ſuis incunabulis ſub Viſitatione & Spirituali directione RR. PP. Conventualium, uſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum undecimum conſtitit, quo abs Illuſtriſſimo Domino Ladislao, Apoſtolico apud Helvetos Nuntio, Epiſcopi Conſtantienſis juri commiſſum eſt. Hic vicinis Augiæ majoris Brigantinæ, vulgò *Mererau* Abbatibus, Ordinis S Benedicti illius curam ab eo tempore uſque in hodiernum diem delegare conſuevit, quorum indefeſſo zelo, ſocioque Fratrum noſtrorum Brigantii commorantium ſtudio regularis diſciplinæ florem proſequitur. Poſt abſolutam parvæ habitationis & Eccleſiæ fabricam prima Profeſſa, & Antiſtes (quam Matrem vocant) extitit Venerabilis Soror Urſula Schmid de Wellenſtein, ipſius Con Fundatoris Thomæ, & Mariæ Magdalenæ Miltoblerin Filia, quæ inter complures variantis fortunæ caſus gubernium ab anno 1606. uſque ad annum 1629. magnâ virtute tenuit, primaque fuit, quæ cum Sorore Anaſtaſia Sigerin, ex Parthenone in Wunenſtein huc vocatâ, reformationem induxit, factâque dicto anno 1629. officii renuntiatione, beatæ mortis ſtudio ſe totam dicavit, quam & anno 1642. pridie Kal. Decemb. in odore ſuavitatis ſubiit.

PRO-

S at non erat immortalis gloriæ Heroj & Principi, Alexandro Farneſio, Parmæ & Placentiæ Duci &c. diſcolas Flandriæ Ditiones juri Philippi II. Hiſpaniarum Regis, Cognati ſui per cumulatas victorias ſubegiſſe; ſat non erat ſubactas à fœdo hæreſeos jugo purgâſſe, & libertati Filiorum Dei reſtituiſſe. Voluit & inſuper, ut, qui introductus eſſet avitus Catholicæ Fidei decor, vigili Operariorum labore cum incremento ſolidaretur. Eapropter anno milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto Fratres noſtros Pariſiis aſcivit, eoſque Antuerpiæ firmari, à S. Sede popoſcit. Annuit hæc Principis voto, & Deus Fratrum zelo benedixit in virtute, ita ut iis ſucceſſivè variæ ſint oblatæ ædes, & edicto, quo Carolus V. ſub decem Marcarum auri pœna fundationes novorum Monaſteriorum inhibuit, derogari, ac Fratribus libera Cœnobia conſtruendi facultas concedi debuerit, prout & hæc conceſſa eſt ſequenti Regis Catholici diplomate.

Philippus, Dei gratiâ Rex Caſtellæ &c. Univerſis has literas lecturis ſalutem.

Nobis Fratres Minores S. Franciſci, Capucini nuncupati, exponi fecerunt, quòd bon. mem. Dux Parmæ & Placentiæ, Nepos noſter, & tempore ſui obitûs Eques noſtri Ordinis, Velleris aurei, necnon Gubernator & Capitaneus Generalis Ditionum Belgicarum, bonâ adductus devotione, eos in dictas haſce Ditiones advocaverit, & loca etiam eis aſſignaverit pro extruendis Monaſteriis; jam ſicut numero & multitudine plurimùm creverunt, ita percupiunt magis, magiſque verbo, & exemplo animabus proficere, bonumque ipſum commune Belgii ſpiritualiter promovere ad Dei gloriam: quod & reipſa futurum ſperant, dummodo velimus conſentire, ratam quoque habere erectionem Monaſteriorum, quæ ipſi hactenus in hiſce noſtris Ditionibus excitârunt, idque non obſtante edicto perpetuo, quod fecit glorioſæ memoriæ Carolus V. Imperator, noſter Pater & Dominus, Anno 1553. die decima Octobris, prohibens ſub pœna decem marcarum auri, ne impoſterum ullæ ædificentur, fundentur, & dotentur Eccle-

diſponentem legem Suæ Imperialis Majeſtatis; eoſque à pœnis omnibus, & mulctis ibi appoſitis, tam pro tempore præterito, quàm pro ſuturo eximimus. Quocirca mandamus Nobis Dilectis, & fidelibus omnibus Præſidentibus, Cancellariis, & Conſiliariis noſtris in Geldria, Flandria, Arteſia, Luxemburgo, Namurco &c. & aliis omnibus Judicibus, Officialibus & Subditis noſtris, ut permittant, & patiantur dictos Fratres Capucinos, eorumque Succeſſores uti, frui, & potiri plenè, pacificè, & in perpetuum hac noſtra præſente approbatione, & conceſſione in hiſce noſtris Belgicis Ditionibus, nullamque illis hac in re faciant, vel fieri patiantur moleſtiam, vel impedimentum nunc, vel impoſterum: quoniam hæc eſt noſtra voluntas. In horum omnium teſtimonium juſſimus præſentibus Literis affigi noſtrum Sigillum. Datum in noſtra Urbe Bruxella, die 29. Julii Anno 1595.

Regio hoc favore aucta Provincia, & paucorum annorum intervallo ab Atrebato Leodium uſque extenta, trium aliarum Provinciarum Matrem triplicatâ ſciſſione ſe conſpexit. Facta fuit prima anno milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto, quo in Flandro-Belgicam, & in Gallo- vel Wallo-Belgicam, quarum prima Flandrico, & alia Gallico idiomate utebatur, fuit diviſa, prout infra inter hujus ultimæ Provinciæ Documenta videre erit. Exivit poſthæc currente anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primò Cuſtodia, & poſtmodum Provincia Inſulenſis, & partitionem anno milleſimo ſeptingenteſimo quarto complevit Provincia Leodienſis.

Ab ortu ſuo Flandro-Belgica zelum pro Domo Dei, & animarum ſalute aſſumptum nunquam interrupit, & dum in primariis Flandriæ & Brabantiæ Cathedris, quæ ad præſens uſque tempus retinet, Verbum Dei diſſeminavit cum fructu, per Miſſionarios ad Acatholicum Belgium ablegatos confregit hæreſin in potentia. Apoſtolicus hic fructus, vitæ Evangelicæ junctus, fuit felix ſemen gloriæ, qua ſibi populi animos reddidit devotos, & ad vitæ ſuæ ſequelam etiam eos, quibus fortuna Natalis obſequioſa mundani faſtûs commercia adpromiſit, feliciter traxit.

Primos horum dignè pono duos Fratres ſecundùm carnem Germanos, Natione Scotos, nomine Archangelos, quorum miram vitam varius vulgavit typus, & qui cum Matre in Eccleſia noſtra Conventûs Gandenſis ultimam tubam exſpectant ſub Sepulchro, cui hoc adjunctum eſt Epitaphios.

Domi-

Digitized by Google

Kalend. Januarii MDCVI.
Quam in anima æternam felicitatem
Cœlo læta obtinuit,
Eandem in corpore cum duobus Archangelis
Uno XXI. Martii MDXCII.
Altero II. Auguſti MDCVI. defunctis
Hîc ſecura exſpectat.

Preſſo ab Archangelis ſpiritûs veſtigio alacri greſſu inſliterunt

Fr. Oneſimus Bruxellenſis, celebris in hiſtoria Marchionis de Lede Frater germanus, qui graſſante anno 1633. Trajecti ad Moſam lue epidemicâ Martyr amoris occubuit.

Fr. Hyppolitus Bruxellenſis, ex illuſtri ſamilia de Merode, & Baronibus de Pallant, inſignis Verbi Dei præco.

Fr. Didacus Brugenſis, ex proſapia Comitum de Maldeg, & Familiæ primogenitus, qui defunctâ Conjuge, & relictâ prole maſculinâ Habitum paupertatis induit, & ſui conſilii habuit ſequacem (præter duos Fratres Germanos, Fr. Angelinum, & Fr. Archangelum) Fr. Baſilianum Brugenſem, ſibi ſanguine junctum.

Fr. Eugenius Gandenſis, ex Baronibus de Trieſt, Frater Uterinus Antonii, Epiſcopi Gandenſis, ob collata Eccleſiæ dona æternaturâ memoriâ digniſſimi.

Fr. Baſilianus Gandenſis, ex præclariſſima Proſapia de Seclyn, exemplaris vitæ Religioſus.

Fr. Alexander Gandenſis, ex prænobili, & antiqua Familia Dominorum de Borluut, Vir Dilectus Deo & Hominibus.

Fr. Carolus Bruxellenſis, cum ſuo Fratre Germano Deſiderato, ex genere Ducum Crojaci, Arſchoti, & Arembergii, de quo infra fuſior redibit memoria.

Inter hos dum alii varia & prima Provinciæ munia, diſciplinâ morum & Sapientiæ laudabili geſſêre, Fr. Carolus prælibatus binâ vice ſuo aſſeſſu, Forum Deſinitorii Generalis decoravit.

Habuitque in hoc munere anteceſſorem, Fr. Cyprianum Crouſers Antuerpienſem,

Digitized by Google

Ex Ordine Capucinorum, Epiſcopus Tricalenſis
Suffraganeus Eminentiſſimi Cardinalis de Alſacia
Archiepiſcopi Mechlinienſis,
Demum Epiſcopus Antuerpienſis
Hîc jaceo
Ultimam judicii diem expectans.
Sors mea, quæ te latet, Lector.
Mihi modò nota eſt
Aut benigniſſimum Redemptorem
Aut æquiſſimum Judicem experior.
Hîc ſta
Et enixo meo voto annue,
Tu hunc, & illum ex nunc
In æternum lauda.
Idem enim Deus eſt, Sanctus & juſtus
In omnibus operibus ſuis
Ora pro me, ut æterna
R. J. P.

Celebrioris vitæ Fratres (præter memoratos duos Archangelos Scotos) & Ordinis & Provinciæ annales referunt non paucos, quibus tres, quorum famâ ætas noſtra ornata eſt, duntaxat adjungo. Fratrem videlicet Norbertum Furnenſem, qui in diebus vitæ ſuæ, ut Sol proceſſit in virtute, & in cujus obitu viſus globus igneus cælum rectà conſcendens, & ſole clarior, Eum in hemiſpherio divinæ viſionis, ceu ſolem micare indicavit.

Cucurrit in odorem unguentorum divinę gratiæ Fr. Elzearius Geldrienſis, & ſicut illibatæ vitę ſpecimina ſemper dederat, ita poſt octo vel novem mortis horas ê ſiniſtris naribus rubra, & paulatim in formam pulcherrimę Roſę, cum foliis coagulata materia, & ê naribus dextris alia fragi immaturi & albicantis materia pullulavit. Stupuit prodigium hoc, Medici examine & cenſurâ probatum, anno 1733. innumerus populus, cujus devotionem, ne in tumultum degeneraret, armatus miles cobibere debuit.

Simi-

Digitized by Google

SIXTUS PAPA V.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

ACcepimus, & legimus litteras à Veſtra Celſitudine ſub 17. menſis proximè præteriti datas, quibus Nobis ſignificat, ſe ſummopere deſiderare, ut quatuor ii Capucini, qui nuper Pariſiis Antuerpiam venerant, ibidem permanere poſſint ob fructum, quem jam fecerunt, & quem faciendum eſſe ab iis ad ſalutem Animarum illius populi, ex bono eorum exemplo ſperare oportet. Quocirca impensè laudamus zelum Veſtræ Celſitudinis, quæ æquè ſuâ induſtriâ, ac pietate, necnon armis & bellica fortitudine nititur populum illum reducere ad verum Dei noſtri cultum.

Cum autem Cardinalis Tit. S. Severinæ, Ordinis Capucinorum Protector ſit, expedire judicavimus, ut cum ipſo hoc negotium tractaretur; qui proindè litteris ad memoratos Religioſos ſcriptis, iis facultatem impertitur, domicilium Antuerpiæ figendi, quò ſucceſſivè & alii deſtinabuntur. Quo pacto & facto tam Celſitudinis Veſtræ deſiderio, quàm iſtius Populi conſolationi erit ſatisfactum: cui Benedictionem noſtram impartimur. Datum Romæ, die VIII. April. MDLXXXV.

Ex Annal. Boverii. tom. 2. fol. 186.

Julius Antonius Sanctorius, Dei gratia S. R. E. Cardinalis Presbyter, tit. S. Bartholomæi, nuncupatus de S. Severina, Protector, Corrector, & Gubernator Congregationis Fratrum Capucinorum Auctoritate Apoſtolica deputatus, RR. PP. Fr. Felici Pedonenſi, Fr. Antonio Gandenſi, Fr. Joanni Landenſi & eorum ſociis, ejuſdem Congregationis Capucinorum Religioſis, ſalutem in Domino ſempiternam.

EX litteris Sereniſſimi Principis Parmenſis, & ex iis, quas tu, Fr. Felix, ſcripſiſti ad R. Patrem Provincialem Pariſienſem, ab ipſo poſtea Nobis tranſmiſſis, maximo noſtro gaudio, & cum debita Domino Deo gratiarum actione intelleximus, Vos Pariſiis conceſſiſſe Antuerpiam, Belgii Urbem, atque illic plurimum ſpiritualem fructum veſtra exemplari vita, converſatione, boniſque operationibus feciſſe. Itaque, ut magis, magiſque in ſervitio Dei valeatis, ad Divinæ Majeſtatis gloriam, animarumque ſalutem, bonos facere progreſſus, Vobis per præſentes litteras, in virtute ſanctæ Obedientiæ, noſtraque auctoritate, item expreſſo Suæ Sanctitatis mandato, mandamus, ordinamus, atque committimus, ut permaneatis in ea, quam dixi, Urbe Antuerpia, lociſque vicinis, diligenter, ſedulò, & cum calido zelo perſeverantes in dicto ſervitio, ac bonis operibus ad utilitatem Animarum ſuſceptis, ſimulque ſtudeatis omnimodam ſatisfactionem, ac conſolationem dare, tum Sereniſſimo Domino Principi, tum omnibus Catholicis, Vos gerentes, uti conſueviſtis, in Regulari Obſervantia, ac diſciplina; & in primis piâ, religioſâque prudentiâ amoventes omnem ſcandali

Digitized by Google

A Fratribus oblatam à Magiſtratu Antuerpienſi Domum acceptari, Cardinalis Montaltus litteris ad Fr. Felicem Pedonenſem datis monet.

Reverende Pater.

MIhi Magiſtratus Urbis Antuerpienſis longiſſimâ epiſtolâ perſcripſit, quantum gaudium ex eo acceperit, quod decretum ſit, Te, tuoſque ſocios in dicta Urbe habitaturos eſſe: ſiquidem à Vobis maxima ad omnes conſolatio ſpiritualis derivare ſolet. Veruntamen, ut idem Magiſtratus ſcribit, parùm juvaret me impetraſſe, ut iſtihic permaneatis; niſi etiam acciperetis locum, quem vobis ipſe Magiſtratus, & quidam alii pii, & chriſtiana charitate moti homines adſcribere & erigere deſiderant; ad hoc, ut majori commoditate Regulam veſtram ſervare, exercitiaque veſtra ſpiritualia præſtare, atque per ea, non modò ipſi Urbi, ſed etiam vicinis proficere, & prodeſſe valeatis. Deinde mihi ſignificatum fuit, iſtam loci oblati acceptionem expedire ſummopere ſervitio divino, & augmento veſtræ Sanctæ Religionis, bonoque Animarum. Quod cum ita ſe habere intellexerim, ego, ut ipſi Magiſtratui, Populoque Antuerpienſi rem gratam faciam, non poſſum committere, quin vos exhorter, & quàm maximo affectu, ut dictum locum quamprimùm acceptetis, atque ad illius erectionem pro veſtro uſu eleemoſynas, & ſubſidia particularium perſonarum, quæ pium, ſanctumque iſtud opus promovere cupiunt, admittatis. Hoc autem ſi præſtiteritis, non modò ſolatium magnum dabitis iis omnibus, qui veſtram cohabitationem tanto ardore deſiderii peroptant, verùm & mihi rem gratiſſimam & ſummè ſatisfactoriam facietis. Quod certè (ita mihi perſuadeo) maximè placebit veſtro P. Generali, & aliis Superioribus. Ita-

dreæ, Tertii Ordinis S. P. Franciſci, in Civitate Trajecti, Apoſtolica confirmatione munit.

A tergo: *Venerabili Fratri, Epiſcopo Leodien.*

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Guardianus & Fratres Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Oppidi Trajectenſis, Leodien. Diœceſis, quod ipſi aliàs jam à ſeptennio, vel circiter pro eorum neceſſario uſu & ejuſdem Domûs ampliatione à dilectis in Chriſto Filiabus Abbatiſſa, ſeu Superiориſſa & Monialibus Monaſterii S. Andreæ, Tertii Ordinis S. Franciſci, ejuſdem Oppidi, quemdam hortum dictæ eorum Domui adjacentem, & ad prædictum Monaſterium legitimè ſpectantem pretio mille florenorum monetæ illarum partium emerunt, prout in publicis deſuper confectis ſcripturis pleniùs dicitur contineri.

Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Guardianus & Fratres prædicti emptionem hujuſmodi pro illius validitate, & ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimùm deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eoſdem Guardianum, & Fratres ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus prævia Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ & Monialium prædictarum à quibuſvis

S. Card. S. Suſannæ.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 240.

In Provincia nova Monaſteria, non obſtantibus Conſtitutionibus Clementis VIII., aliorumque Summorum Pontificum recipi,&conſtrui indulget.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD uberes, & ſuaves fructus, quos dilecti Filii, Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci, Capucini nuncupati, in Eccleſia militanti, cujus Regimini Divinâ diſponente clementiâ præſidemus, in dies afferunt, mentis noſtræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipſo Ordine fructus in dies proventuros eſſe ſperantes, ad ea meritò libenter intendimus, quæ ipſorum Fratrum Capucinorum augmento conducere poſſunt, quæ verò illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoſcuntur, de medio tollere procuramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Idcirco ſupplicationibus pro parte dilecti Filii, Procuratoris Generalis dicti Ordinis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum, S.R.E. Cardinalium, negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum Superioribus, ut in Belgicis Provinciis, Flandria videlicet, & Wallonia, nova Monaſteria, ſeu Domos, ſervatâ tamen formâ in iis recipiendis Sacrorum ceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XIV. Septembris MDCXVIII. Pontificatûs noſtri Anno decimo quarto.

S. Card. S. Suſannæ.

Autographum in Archivo Secretariæ Brevium Apoſtolicorum Regeſto menſis, & anni præd. Eorum fol. 408.

Decretum S. Congregationis Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, de obedientia & cautione, ab Epiſcopis in collatione SS. Ordinum prætenſa, non præſtanda confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NOmine dilecti Filii, Miniſtri Provincialis Provinciæ Flandriæ, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, quod aliàs à Ven. Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, S. Concilii Tridentini Interpretibus, ema-

concedit ad Ordines ſuſcipiendos , nequaquam cogi poſſe ab Epiſcopis ad reverentiam & obedientiam, illis exhibendam , aut ad hujuſmodi fidejuſſionem præſtandam , neque ullum pium Antiſtitem debere , aut tuta conſcientia poſſe ab eorumdem Fratrum ordinationibus hoc ſolo prætextu abſtinere , quod ea formula exhibendi Epiſcopo reverentiam , & obedientiam ſervata , vel fidejuſſio præſtita non fuerit = Coſmus Cardinalis de Torres . Loco ✠ Sigilli .

Cum autem , ſicut eadem expoſitio ſubjungebat , Miniſter Provincialis prædictus plurimùm cupiat Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia , & obſervantia, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri. Ideo Nobis humiliter ſupplicari fecit , ut ejus votis hujuſmodi annuere de benignitate apoſtolica dignaremur . Nos igitur Miniſtrum Provincialem prædictum ſpecialibus favoribus , & gratiis proſequi volentes , & à quibuſvis excommunicationis , ſuſpenſionis , & interdicti , aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis , Cenſuris, & pęnis à jure, vel ab homine quavis occaſione , vel cauſa latis , ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati , Decretum præinſertum hujuſmodi , Apoſtolica Auctoritate , tenore præſentium perpetuò approbamus , & confirmamus , illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus , ac omnes , & ſingulos , tam juris , quàm facti defectus , ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint , ſupplemus , ipſumque Decretum , ac omnia , & ſingula in eo contenta ab omnibus, ad quos ſpectat , & in futurum quomodolibet ſpectabit , firmiter , & inviolabiliter obſervari , ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios , & Delegatos &c. Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , judicari , & definiri debere , ac irritum , & inane , ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter , vel ignoranter

Congregationem Equitum Dominicæ Paſſionis, in Civitate Bruxellenſi ad auxilium Fratrum pro digniùs celebranda 40. horarum oratione inſtitutam , variis indulgentiis & indultis ornat .

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

CUm , ſicut accepimus , in Oppido Bruxellenſi , Mechlin. Diœc. una pia Chriſtifidelium Congregatio Equitum Dominicæ Paſſionis Canonicè inſtituta exiſtat , cujus Confratres , in diverſis charitatis & pietatis operibus , & præſertim in auxiliandis Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci, Capucinis nuncupatis, in celebranda oratione 40. horarum, per eoſdem Fratres de licentia Sedis Apoſtolicæ inſtitui ſolita , ſeſe exercere conſueverint , Nos , ut Congregatio hujuſmodi majora in dies ſuſcipiat incrementa , de omnipotentis Dei miſericordia , & de Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus & ſingulis de cætero dictam Congregationem ingredientibus die prima eorum ingreſsûs , ſi verè pœnitentes , & confeſſi , SS. Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint , plenariam Indulgentiam , ac tam ipſis pro tempore deſcribendis , quàm etiam deſcriptis in dicta Congregatione Confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo , ſi pariter verè pœnitentes , & confeſſi , ac Sacra Communione refecti , vel quatenus id facere nequiverint , ſaltem contriti nomen Jeſu , ſi potuerint , ſin autem , corde devotè invocaverint , etiam plenariam ; nec non eiſdem Confratribus , qui tribus diebus , quibus ipſi quotannis juxta iſtius Congregationis inſtitutum in Oppido prædicto convenire conſueverint , plenariam ſimiliter omnium peccatorum indul-

durante duntaxat, â quibuſvis peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, quantumcunque gravibus & enormibus, non tamen

V. Theatin.

Breve format. in Arch. Conventûs Bruxellenſis.

N O T A.

DE celebri hac, in Eccleſia noſtra Bruxellenſi inſtituta Equeſtri Congregatione; quam R. P. Philippus Bonanni Soc. Jeſu in ſuo Libro ſeu Catalogo Ordinum Equeſtrium & Militarium reticet, memoriam laudis, aliàs jam Tomo tertio fol. 249. per tranſennam factam, repeti, ejuſque gloriam tum ex parte inſtituentium, tum ex parte primorum Confratrum, tum ex parte finis, Poſterorum pietati fuſius commendari, ratio dictat æquitatis.

Inſtituentes fuêre noſter P. Hiacynthus à Caſali, qui eam conſuluit; Sereniſſima Hiſpaniarum Infans, Belgii Clavum regiâ vice tenens, Iſabella Clara Eugenia, quæ illi ſpecialem addixit protectionem; & Reverendiſsimus D Jacobus Boonen, Archiepiſcopus Mechlinienſis, qui eam approbavit ſequenti Diplomate:

Jacobus, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratia Archiepiſcopus Mechlinienſis omnibus has viſuris ſalutem.

Inter multa, quæ RR. PP. S. Franciſci Minores Capuccini ad Dei honorem & animarum ſalutem promovendam quotidie præſtant, eximius ſemper fuit fructus Orationis 40. horarum quotannis pluribus locis ab illis celebratæ: at nunquam meliori ordine, & feliciore ſucceſſu in hiſce partibus, quam nuper in hac Urbe Diœceſis noſtræ, operâ R. A. P. Hyacinthi Caſalenſis, præfati Ordinis Prædicatoris Apoſtolici, haberi vidimus, adeo, ut non tantùm Sereniſſima Hiſpaniarum Infans, Iſabella Clara Eugenia (tertii Ordinis S. P. Franciſci Filia piiſſima) totaque Urbs iſta, ſed etiam viciai undique ſummis votis optant devotiſſimam iſtam ſolemnitatem, omni ſtudio quotannis repeti. Cum autem in ea re mulsùm enituerit plurimorum Virorum Principum, atque Magnatum pietas, qui nomine Equitum Paſſionis Dominicæ, & Habitu humili pœnitentium ſponte aſſumpto, ordinem pulcherrimum præfatæ ſolemnitatis indefeſſo ſtudio in auxilium dictorum PP. Capucinorum exactè ſervari curârunt, & populo ad diligenter in loco orationis ſtatis cuique horis & deſtinatis claſſibus conveniendum ante-ſignati fuerunt. Nos etiam ſummopere deſiderantes tam præclara devotionis incentiva fovere, & ſatisfacere enixo hac in re deſiderio præfatæ Sereniſsimæ Infantis, per haſce litteras erigimus devotam Congregationem 40. Magnatum, Principum, ſive aliorum præcipuæ nobilitatis, aut dignitatis Procerum, qui nuncupabuntur Equites Dominicæ Paſſionis ſub invocatione & patrocinio Seraphici P. Franciſci, quorum ſtudium & officium erit tum in genere diligenter quibuſcunque pietatis operibus pro ſua devotione incumbere, tum ſingulari modo Patribus Capucinis auxilio eſſe, ut Orationem 40. horarum, quam optimo ordine quotannis celebrare poſſint in augmentum honoris & cultûs SS. Eucharistiæ, & memoriæ Dominicæ paſſionis, necnon ad promovendam ſalutem animarum juxta modum & formam præſcribendam, cujus Congregationis præfata Sereniſsima Infans ſe ſpecialem Protectricem declaravit. Ut autem hæc pietatis opera alacriùs obeamus, ſupplicamus, quantùm poſſumus, Sanctiſsimo Domino noſtro Papæ, ut gratias & indulgentias, quas præfata Congregatio humilibus precibus petere intendit, concedere dignetur. In cujus rei fidem haſce manûs noſtra ſubſcriptione & Sigillo munitas dedimus. Bruxellis 13. Julii anno à Chriſti Nativitate 1624.

Jacobus Archiepiſcopus Mechlinienſis.

Digitized by Google

nem accendere, non alii poſthac admittentur ad Societatem illam, quàm inſignioribus titulis præcellentes, veluti Magnatum ſoboles, germanique Fratres velleris aurei, domûs regiæ Præpoſiti, Tribuni ſupremi militum, ſive, quibus præcellens locorum cuſtodia eſt commendata.

III. Placet, ut hæc Societas ad numerum 40. aſcendere valeat, tum quod numerus hic myſterium in ſe habeat, conformitatemque cum 40. horis; deinde quod ſufficiens videatur, etiamſi occurrat aliquos fore abſentes, cum, etiamſi adfuerint omnes, erit, quomodo ſine confuſione impendantur.

IV. Intentum autem hujus Congregationis erit, Patribus Capucinis præſtò eſſe, quatenus in ſingulos annos celebrare valeant Orationem 40. horarum, modô & formâ, quibus hoc anno celebrata fuit; quin imò ſi aliqua difficultas ſeſe exerat, vel aliquid enucleandum ſit, conſilium ſumendum à Patre Guardiano erit, vel ab alio quodam Patre ad hoc deputato, In quem finem & illi Congregationi ſeſe ſiſtent.

V. Qui quidem omnes, quotquot in Urbe Bruxellenſi fuerint, tertiò in anno convenient ad Conventum prædictorum Patrum Capucinorum, primâ hebdomadâ Adventûs, die converſionis S. Pauli, & primâ hebdomadâ quadrageſimæ, quibus diebus ſinguli communicabunt, fietque eis concio conveniens.

VI. Habebunt curam Directores ſingulis ſignificare diem Congregationis futuræ, rerumque gerendarum; quod ſi aliquem eorum abeſſe contigerit, ſignificabitur Directoribus, quatenus ejus loco alius ſubrogetur.

VII. In his tribus Congregationibus ſolummodo licitum erit aliquos admittere voce tamen ſecretâ, qui quidem à Directoribus proponentur, ſic tamen, ut admittantur cum Suffragiis majoris partis illorum, qui tunc in Congregatione adfuerint.

VIII. Singulis annis primâ Congregatione eligentur duo Directores voce ſecretâ, cui & cæteri obedient in executione eorum, quæ mandabuntur ceſſante omni privilegio anteceſſionis, idque in conſiderationem humilitatis paſſionis Chriſti Jeſu crucifixi, quam præcipuè tali in occaſione tenentur profiteri Confratres; eoque magis, quod ſub protectione Beatiſſimi ac Seraphici P. Franciſci militent.

IX. In ſecunda autem Congregatione agetur de ordine, qui habendus erit in celebratione 40. horarum, quid de parochiis diſponendum &c. item qualiter officia ſint deſignanda; quomodo horæ partiendæ, & cætera diſponenda, in quem finem etiam 7·P. Capucini providebunt de Prædicatoribus.

X. Quod ſi aliqui ſumptus faciendi ſint, nulluſque velit eos in ſe aſſumere in particulari, æqualis erit omnium ſolutio.

XI. Orationibus hiſce durantibus Confratres Paſſionis Jeſu Chriſti Domini Noſtri eodem Habitu utentur, quo hoc anno, Habitu ſcilicet Capucinico cum fune groſſo, geſtantes baculum in manibus cruce ſuperextentâ, nullique licitum erit mutationem aliquam inducere.

XII. Procurandum eſt ſingulis annis opus quoddam pium ſingulare, veluti carceratos aliquos redimere, orphanas maritare &c.

XIII. Si quis ex prædictis Confratribus in Domino dormierint, cæteri ſingulatim tres Miſſas pro anima defuncti dici curabunt.

Ex Manuſcriptis in Archivo Provinciæ aſſervatis.

Mona-

Digitized by Google

pucinarum, ſeu Pœnitentium nuncupatarum, Tertii Ordinis S. Franciſci, tam per bo. mem. Jacobum Blazen, olim Epiſcopum Audomaren. in ſua Diœceſi primùm, ſeu ab aliis Epiſcopis, poſtea per diverſas Diœceſes erectorum, quàm impoſterùm, ſervatis ſervandis, erigendorum ſtatui, ac regimini, & gubernio, quantùm cum Domino poſſumus, conſulere volentes, ſupplicationibus Venerabilis Fratris Pauli Epiſcopi Attrebaten. Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum, S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus omnia, & ſingula Monaſteria prædicta ſuperioritati, juriſdictioni, viſitationi, correctioni, curæ, & gubernio in ſpiritualibus, & temporalibus Ordinariorum locorum dumtaxat, non autem Regularium Ordinum Superiorum, abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia, ſubſint, & ſubeſſe debeant, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium volumus, & decernimus. Nec non eiſdem Monaſteriis, illorumque pro tempore exiſtentibus Superioribus nuncupatis Monialibus, ac perſonis, rebus, & bonis quibuſcunque, nec non Confeſſariis, & Cappellanis omnia & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, gratias, Indulgentias, & Indulta, quæ aliis dicti Ordinis Monaſteriis Monialium, illorumque Superioribus, Matribus, Monialicontenta quæcumque ſemper valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eiſdem Monaſteriis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari; ſicque per quoſcumque Judices, ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Auguſti MDCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno ſeptimo.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Apoſt. Regeſto menſ. & anni præd. fol. 412.

N O T A.

Plura Monialium Congregationis Audomarenſis reperiuntur in hac Provincia Domicilia, quæ ad calcem hujus Tomi danda annotat Tabula; ſunt & plura Apoſtolica Documenta, ad favorem & commoda illarum emanata, quæ Bullis &c. Provinciæ Inſulenſis, in qua primævus hujus Capucinæ Congregationis locus exiſtit, immiſcebuntur.

Digitized by Google

Provinciæ Flandro-Belgicæ in Belgio inſtitutæ, Nobis expoſitum fuit, quod auxilio Eleemoſynarum à diverſis Chriſtifidelibus piè contributarum fuerunt ſuperioribus annis multæ dicti Ordinis Domus Regulares in dicta Provincia conſtructæ, & quotidie novæ conſtruuntur, ac proinde contigit, ut in pluribus locis poſt Domorum Regularium hujuſmodi conſtructionem relictæ ſint quædam Domunculæ, vel areæ, vel hortuli, ſeu exigua ædificia, quæ nunc videntur ſuperflua uſui dictorum Fratrum, vel ſunt extra clauſuram dictarum Domorum Regularium, vel illis ita incommodè cohærent, ut vel neceſſe ſit illa vendere, vel expediat cum aliis ædificiis, vel areis, vel hortulis commutare, ut ea ratione habitatio dictorum Religioſorum commodior, & utilior fiat. Quocirca dictus Provincialis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut circa prædictorum exiguorum ædificiorum, & aliorum prædictorum venditionem, illorumque pretii applicationem opportunè, ut infra, providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Quod prædicta exigua ædificia, domunculæ, hortuli, vel areæ, quamvis fortaſſe illorum aliqua ipſis Domibus Regularibus incorporata fuiſſe videantur, per Syndicos dicti Ordinis vendi, & pretium ex illorum venditione redigendum aliis ipſarum Domorum Regularium neceſſitatibus applicari, vel cum aliis ſimilibus ædificiis, vicinis domunculis, hortulis, vel areis, quæ videbuntur poſſe habitationem dictorum Religioſorum reddere commodiorem, commutari liberè, & licitè, & abſque ullo pænarum, à jure contra rerum Eccleſiaſticarum alienatores ſtatutarum incurſu poſſint, & valeant, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium, concedi-

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. regeſto menſ. & anni præd.

Ex Eccleſia Domûs Bruxellenſis Reliquias ſacras extrahi vetat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CONſervationi Sacrarum, Sanctorum, & Sanctarum Reliquiarum, quæ, ut aſſeritur, in Eccleſia Domûs Fratrum Ordinis S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Oppidi Bruxellen. Diœc. Mechlinien. aſſervantur, quantùm cum Domino poſſumus, benignè conſulere, ipſiuſque Domûs Guardianum, & Fratres ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c., & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quiſquam, quavis auctoritate fungens, ſub quovis prætextu, & ex quacunque cauſa, ratione, vel occaſione Reliquias prædictas tam præſentes, quàm futuras, aut aliquam earum partem à dicta Eccleſia aſportare, ſeu extrahere, ſeu, ut aſportentur, vel extrahantur, permittere audeat, ſeu præſumat, ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis, per contrafacientes incurrendis, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium interdicimus, & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus

Digitized by Google

Fr. Carolus qui ſupra.

Dictæ autem ex Cœmeterio S. Priſcillæ extractionis, & donationis fidem firmat teſtimonium ſubnexum.

Alexander Victricius, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia
Epiſcopus Alatrinus.

Univerſis &c. notum facimus, & atteſtamur, qualiter Nos, dum Viceſ-gerentis munere fungeremur, ad majorem Dei gloriam, & Sanctorum ſuorum honorem donavimus Adm. R. P. Carolo Bruxellenſi, Ordinis Capucinorum Diffinitori Generali, necnon Provinciæ Flandriæ Miniſtro Provinciali Corpus S. Agapiti Martyris, *tunc temporis à Nobis de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii X. ex cæmeterio Priſcillæ extractum, facultate eidem P. Carolo, tunc à nobis attributâ, præfatum Sacrum Corpus penes ſe retinendi, aliis donandi, extra Urbem ferendi, & in quacumque Eccleſia, Oratorio, vel loco pio publicæ Fidelium venerationi exponendi, de Ordinarii licentia, in quorum fidem, ab eodem Patre nunc requiſiti, has præſentes manu noſtra ſignatas, & Sigilli noſtri impreſſione munitas per noſtrum Secretarium juſſimus expedire, hâc die 27. Februarii anni Jubilæi 1650.*

Alexander, Epiſcopus Alatrinus.

Et ſimile fuit atteſtatum de quolibet dictorum Sacrorum Corporum diviſim, ab eodem D. Epiſcopo Alatrino datum.

Poſuit inſuper in eadem Eccleſia fatus P. Carolus plura Capita, crura, & oſſa SS. Martyrum ex Societate S. Mauritii, plura Crania &c. SS. Martyrum & Virginum ex Societate S. Urſulæ, aliaſque plures Sacras Reliquias, quarum Authenticam fidem cum ſuprapoſitorum atteſtatorum autographis, Archivum noſtræ Bruxellenſis Domûs conſervat.

Ca-

Digitized by Google

Tuo Nos certiores fieri voluiſti. Porro autem in hujus officii pio religioſoque ſtudio, Tuam, Domûs Tuæ, ac ſpeciatim Patris Caroli, Capucini Patrui, quem probè novimus, & cujus memoriam grata recordatione recolimus, eximiam in hanc Sanctam Sedem & Nos obſervantiam perlibenter agnovimus. Quare Tibi, ſelectiſſimæ Conjugi, & Nuptiis Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur; eamque tantùm proſperitatis pro ſpe ſobolis, Majoribus tuis dignæ, tum omnium aliarum rerum felicitate Tibi, & univerſæ Familiæ Tuæ afferre planè vellemus, quantùm ſingularis, veræque charitatis ex Paterno corde noſtro proficiſcens haurire potuit. His ut ſucceſſum optatum auctor bonorum Deus pro ſua miſericordia prolixè largiri dignetur, ab eo ſummis precibus poſtulamus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Julii MDCLX. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

Franciſcus Nerlius, Archiepiſcopus Florent. Secret.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 57.

cium, animo ſane perlibenti audivimus. Porro ſperamus fore, ut pietas, & zelus tuus, Sanctæ Fidei, & cultûs Divini rebus, vel exemplo vel orationibus adhuc diu prodeſſe poſſit. Quare, ut ætatis & valetudinis rationibus indulgeas, & Pontificias curas noſtras precibus & ſacrificiis juvare perſeveres, valde cupimus. Ipſi viciſſim à Domino Tibi Divinæ gratiæ fructus uberes & aſſiduos petimus, Apoſtolicam Benedictionem impertimur, qua etiam dilectum Filium, Nobilem Virum, Ducem Areſcoti, Nepotem tuum, & univerſam ejus Domum paternè donamus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die IV. Junii MDCLXI. Pontificatus noſtri Anno ſeptimo.

Franciſcus Nerlius, Archiepiſcopus Florent. Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. fol.* 157.

N O T A.

FR. Carolus Bruxellenſis. Filius Principis Caroli, Ducis Croyaci, Arſchoti, Aremberhgii &c. ac Annæ Duciſſæ Croyaci, Principiſſæ de Chimay, in ſæculo dictus Antonius, Comes de Seneghem. faſtum aulæ & mundi periculis obnoxium penſans, hilari animo ad Evangelicæ egeſtatis cancellos properavit, & quarto Martii 1616. ætatis ſuæ anno 23. chlamydem Ducalem Habitu noſtro Gandavi commutavit. Exacto laudabiliter tyrocinio conſueta Clericorum munia alacris humilitatis Spiritu explevit, & dum ingenium, quod natura ei dederat feliciſſimum, ſtudio Philoſophico, & Theologico excoluit, ea modeſtæ doctrinæ & regularis obſervantiæ ſpecimina præſetulit, ut eum in virum eximium evaſurum commune ſtatuerit omen. Nec hoc fefellit, nam jam anno, à ſacra Profeſſione undecimo, in Guardianum Conventûs Furæducenſis, cujus conſtructionem in Sylva Soniæ ille incepit, & opitulante Sereniſſimæ Hiſpaniarum Infantis Iſabellæ Claræ Eugeniæ favore perfecit, fuit conſtitutus. Eum autem in gubernii limine monſtravit diſcretionem, & regularis diſciplinæ Zelum, ut per continuos quadraginta annos in officiis tum Guardiani, tum Definitoris, tum Miniſtri Provincialis, tum Definitoris Generalis, raro virtutis exemplo perſeveraverit.

Eruditionem ejus teſtantur tum Flores Seraphici, in quibus laconico quidem, eleganti tamen ſtylo geſta Fratrum noſtrorum, ab anno 1525. uſque ad annum 1580. miraculis ac ſanctæ vitæ opinione illuſtrium, veſti-

Digitized by Google

r. Carolo cura fabricæ demandata. Hic proin morâ non interjectâ formavit prototypon, eo felicius, quò difficilius, cum fabrica in declivio montis aſſurgere deberet. Ad hujus normam Cœnobium collato à Sereniſſima Familia Arembergica triginta millium florenorum ſubſidio eâ inceptum eſt celeritate, ut 20. Martii anni 1651 Sereniſſimus Princeps Leopoldus, Archidux Auſtriæ, & Belgii Gubernator, fundamentis tum Eccleſiæ, tum Conventûs primum lapidem injecerit, & anno ſequenti ſtructura templi menſe Julii, necdum integrè conſummata, ſed & ſacra ſupellectile decorata, anno 1652., Sacro oleo cultui Dei fuerit dicata. Interim, dum Carolum anno 1650. memorato, ſeu Miniſtrum Provincialem Comitiis Generalibus Ordinis, Romæ indictis adeſſe, & ibi ceu ſecundò electum Definitorem Generalem diutius morari oportebat, procurando novæ Eccleſiæ Bruxellenſi Sacrarum Reliquiarum theſauro opportunum tempus eſſe credidit, præſertim, cum regnantem tunc Summum Pontificem Innocentium X. ex conceſſo ſæpius acceſſu, ſibi benevolum probâſſet. Non contentus proin dono Crucis aureæ, particulâ Sanctæ Crucis, aliiſque Sanctorum Reliquiis refertæ, quam Sanctiſſimus Pater aliàs ad pectus geſtare conſueverat, & ei in donum dederat, cordatâ pietate, integra Sanctorum Martyrum Corpora pro Eccleſia memorata popoſcit. Annuit Pontifex petitioni, data Alexandro Victricio, Viceſ gerentis officio in alma Urbi fungenti facultate, ex Cœmeterio Priſcillæ ea effodiendi.

Octo eorum cum ſolitis Martyrii ſignis & propriis nominibus, ſuprà ad calcem Apoſtolici Brevis, illorum extractionem ex Eccleſia Bruxellenſi prohibentis expreſſis, Carolo præſente reperta, eidemque conſignata, præbuerunt copiam Sacræ pompæ & lætitiæ, qua ad Eccleſiam noſtram, comitante ea Clero Sæculari & Regulari fuerunt translata, & in ſeptem Eccleſiæ aris collocata, duo nimirum in ara Sanctuarii, & aliud in qualibet ara collaterali, die feſto annuatim per octo dies continuos, videlicet à 23. Julii uſque ad trigeſimum ſub ritu duplici primæ claſis indicto & fixo.

Potens dum fuit Carolus ſermone, humilis manſit corde, ita, ut in Ordine Generalatum, & in Eccleſia Cardinalatum, ut ferunt, recuſaverit. Habuit Reges & Principes virtutis ſuæ teſtes, & ipſe Alexander Papa VII. litteris ad ejus Nepotem datis non ſolùm præclaras Caroli dotes commendavit, ſed etiam aliis litteris huic inſcriptis de recuperata ejus ſalute applauſit.

Plenus meritis & diebus Bruxellis in Conventu à ſe conſtructo 5. Junii 1669. ætatis ſuæ 76. à vinculis mortis ſolutus tranſiit ad gloriam æternitatis, ſepultus ſub parvo marmoreo Lapide cum humili epitaphio ſequenti.

A. R. P. Carolus de Arembergh, Bruxellenſis Jubilarius, ex-Provincialis
Definitor & Commiſſarius Generalis anno MDCLXIX.
v. Junii R. J. P.

Ex annalib. Provinciæ, Bibliot. Belgica Joan. Franc. Foppens part. 1. fol. mihi 149. Wadingo, Torricilla &c. & Bibliotheca Script. noſtri ord. P. Dionyſii Gennen. qui dum Eum tertiò Generalem Definitorem electum, & Antuerpiæ mortuum ponit, innocens errat.

DE-

Digitized by Google

Dominum noſtrum facta, & attentis relatio-nibus Emin. Dominorum Cardinalium Ac-ciajoli, dicti Ordinis Capucinorum Protecto- [illegible]

Autograph. in Secret. S. Congreg. menſ. & anni prædict.

N O T A.

SUbactis circa annum milleſimum ſexcenteſimum ſexageſimum octavum Gallico juri nonnullis Belgii Civitatibus & locis, in quibus Flando-Belgica Provincia regulares habuit Conventus, Rex Chriſtianiſſimus hos ab aliis, ſub ditione Regis Hiſpaniarum ſitis ſeparari voluit. Hunc in finem varii quidem ablegati fuère Commiſſarii, qui tamen auditis, quæ Patres Provinciæ Flandro-Belgicæ producebant prægnantia, motivis inde re infectâ diſceſſerunt. Revixit Regia petitio ad annum milleſimum ſexcenteſimum octuageſimum tertium, & causâ per præpoſitum Decretum Eminentiſſimo Cardinali Comprotectori remiſsâ, & hunc inter-et PP. Procuratorem & Definitores Generales, Romæ tunc reſidentes, maturiùs diſcuſsâ, fuit ſeparationis executio, juxta facultatem Definitorio Generali ab Eminentiſſimo Comprotectore datam, novo, & ſequenti Decreto Generali confirmata.

In Nomine Domini.

Quoniam poſt dominiorum temporalium variationem in Flandria & Wallonia, neceſſe viſum fuit noſtras regulares Provincias variare, obſtante tamen Bullâ S. M. Urbani VIII. editâ XVIII. *Junii* MDCXLIII. *quæ incipit*, Salvatoris & Domini noſtri *&c. A. R. P. Miniſter Generalis Ordinis noſtri Sanctiſſimo D. N. Innocentio Papæ XI. humiliter pro licentia jam dudum ſupplicavit, & remiſſo à Sanctitate ſua ejus libello ſupplici ad S. Congregationem negot. & conſult. Epiſcoporum & Regularium præpoſitam, ipſa hæc S. Congregatio acceptis votis Eminentiſſ. & Reverendiſſ. D. D Cardinalium Acciajoli Protectoris, & Felicis Roſpiglioſi Comprotectoris Ordinis noſtri, cenſuit, approbante etiam eodem Sanctiſſimo, dictum libellum ſupplicem poſſe remitti eidem Eminentiſſimo Comprotectori, ut veris exiſtentibus narratis, petitam prædictarum Provinciarum variationem, juxta præfatorum dominiorum diverſitatem, pro ſuo arbitrio, & prudentia Oratori impertiretur, ita tamen, ut numerus ipſarum Provinciarum minimè augeatur, ſed duæ ſemper, & non ultra perpetuò permanere debeant, ſua verò Eminentia facultatem præfatam juxta formam & tenorem dicti Decreti, A. R. P. Miniſtro Generali conceſſit, ſed, quia dictus A. R. Pater in viſitatione Provinciarum Regni Neapolitani eſt occupatus, determinationem hujus negotii Nobis commiſit.*

Ideo Nos infraſcripti Procurator, & Commiſſarius Generalis, ac Deffinitores Generales, maturè conſideratis omnibus conſiderandis, inhærentes præfatis Decretis & remiſſionibus, cenſuimus & decrevimus, ac tenore præſentis Decreti cenſemus, & decernimus, omnes ac ſingulos Conventus noſtrarum Provinciarum Flandriæ & Walloniæ exiſtentes in Regionibus, quæ ex conventionibus pacis Aquiſgrani & Neomagi factis, ſpectant ad Dominium Regis Chriſtianiſſimi, cum Eccleſiis, Hoſpitiis, quæſtuationibus, & juribus ipſis competentibus eſſe dividendos & ſegregandos in perpetuum à prædictis Provinciis Flandriæ & Walloniæ reſpectivè, eoſque, ſicut & alios Cuſtodiæ Inſulenſis, in unam Provinciam uniendos, ſicque cenſemus, decernimus, dicimus & declaramus hâc & omni meliore forma & modo &c. non obſtante prædictâ Bullâ Salvatoris & Domini *&c. cæteriſque quibuſcunque, quæ idem Sanctiſſimus Dominus noſter voluit non obſtare. In fidem &c. Romæ* x. *Octobr. MDCLXXXIII.*

Ita eſt, Fr. Joannes Baptiſta à Sabbio, Procurat., & Commiſſarius Generalis Capucin.
Fr. Bonaventura à Recineto, Diffinitor Generalis.
Fr. Carolus Maria Maceratenſis, Diffinitor Generalis.

Exemplar. authent. in Archivo Generali Ord. Armario Provincia Flandro-Belgica.

Cla-

… Congregationi particularis benigne annuit, cum neceſſariis, & opportunis clauſulis, & derogationibus. Romæ &c.

C. *Card. Carpineus.*

Exempl. Auth. in Arch. Generali Ord. Armario Provincia Flandro-Belgica.

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Fratribus Loci Sancti Trudonis, Sanctimonialium Confeſſariis Ordinariis, Clauſuram ad Infirmarum confeſſiones excipiendas ingrediendi facultas conceditur.

Emi ac Rmi Domini.

MAter Ancilla (ita in Flandria Abbatiſſam vocant) & Moniales Capucinæ Oppidi S. Trudonis Diœc. Leodienſis humillimæ Eminentiarum Veſtrarum Oratrices, habentes Confeſſarium Ordinarium ex Conventu Capucinorum dicti Oppidi, cujus operâ (ob regulam, dictis Patribus ingreſſum intra Clauſtra Monialium prohibentem, tempore infirmitatis, etiam extremæ, privantur, ſupplicant EE. Veſtris, quatenus dignentur impartiri licentiam dictis Patribus pro tempore Confeſſariis ſupplicantium Clauſtra ingredi ad effectum Infirmarum confeſſiones excipiendi, ac Viaticum, Oleum ſacrum, aliaque neceſſaria adminiſtrandi. Quam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, attentis narratis cenſuit, & declaravit, Religioſos Capucinos, quatenus ſint Confeſſarii Ordinarii Sanctimonialium, poſſe Clauſuram ingredi ad effectum præmiſſum, juxta Decreta ejuſdem S. Congregationis, aliàs deſuper edita. Romæ 19. Septembris 1698.

Exemplar autograph. in Secret. S. Congreg. prædictæ.

Electionem Diſcretorum Localium inſtante Philippo Rege Catholico in Provincia abolet.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri, Philippi, Hiſpaniarum Regis Catholici, Nobis expoſitum fuit, quòd, cum aliàs ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum, Regnorum utriuſque Caſtellæ, veteris ſcilicet & novæ nuncupatæ, Ordinis Minorum S. Franciſci, Capucinorum nuncupatorum, ex Electione Diſcretorum, qui à Conventibus ad effectum ſua Suffragia in Capitulis Provincialibus ſerendi eligi conſue-

præfatus Philippus Rex, commune hujus quoque Provinciæ bonum promovendi ſtudio ductus, uſum eligendi Diſcretos prædictos in eadem Provincia ſimiliter abrogari, & Apoſtolicæ deſuper authoritatis Noſtræ partes interponi plurimùm deſiderent. Nobis propterea ejuſdem Philippi Regis nomine, humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur piis ipſius Philippi Regis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, attento voto Venerabilis Fratris Noſtri, Nicolai, Epiſcopi Portuenſis, S.R.E. Cardinalis Acciajoli nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, ad quem ſupplicem libellum Nobis ſuper præmiſſis porrectum remiſimus, remotionem, & abolitionem Diſcretorum hujuſmodi in dicta Provincia Flandro-Belgica ad impediendas relaxationes, & evitanda præjudicia, quæ in Regularem Obſervantiam ex illorum electione irrepere ſolent, expedire, ac in Religionis, ejuſque regiminis bonum ceſſuram eſſe cenſentes, Diſcretos prædictos in eadem Provincia, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium tollimus, pariter & removemus: Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ... præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Auguſti MDCCII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

F. Oliverius.

Autogr. in Arch. Secr. Brev. Apoſt. Regeſto menſ. & anni præd. fol. 9.

Suppreſſis Diſcretis immediatos PP. ex-Provinciales, Definitores actuales, & Provinciæ Cuſtodes, non Guardianos, ſubſtituit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte chariſſimi in Chriſto Filii noſtri, Philippi, Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis expoſito, quòd, cum aliàs ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regnorum utriuſque Caſtellæ, veteris ſcilicet & novæ nuncupatæ, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, ex electione Diſcretorum, qui à Conventibus ad effectum ſua ſuffragia in Capitulis Provincialibus ferendi, eligi conſueverant, in religioſæ pacis, & concordiæ, ac regularis diſciplinę præjudicium paſſi fuerant, fel. rec. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas, in ſimili forma Brevis, die XXIX. Martii MDCXCIII. expeditas Litteras, Diſcetos præfatos in dictis Provinciis ſuſtuliſſet, removiſſet, ac ſubindè inter alia remotionem, & abolitionem Diſcretorum hujuſmodi, expeditaſque deſuper Litteras prædictas,

Digitized by Google

[illegible] continetur.

Cùm autem, ſicut dilectus filius modernus Miniſter Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, in Litteris noſtris prædictis, nulla aliæ voces loco ſuffragiorum, quæ priùs Diſcreti, & ſocii habebant, ſubrogata reperiantur: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui Venerabilem Fratrem Nicolaum Epiſcopum Portuenſem, S. R. E. Cardinalem, Acciajolum nuncupatum, dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem audiverunt, conſilio, vice, & loco prædictorum Diſcretorum, in Provincia Flandro-Belgica hujuſmodi, ſicut præmititur, ſublatorum, & abolitorum, immediatos Ex-Provinciales, actuales Definitores, & Cuſtodes ejuſdem Provinciæ Flandro-Belgicæ, dummodò tamen Guardiani non ſint, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſubrogamus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Decernentes eaſdem &c. *Reſiduum ut in Litteris præcedentibus*.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XVI. Maii MDCCIV. Pontificatus noſtri Anno quarto.

F. Oliverius.

Aut. in dicto Arch. reg. menſ. & an. præd. f. 57.

vis, die XXIX. Martii MDCXCIII. expeditas literas, Diſcretos prædictos in dictis Provinciis ſuſtuliſſet, & removiſſet, ac ſubinde inter alia remotionem, & abolitionem Diſcretorum hujuſmodi, expeditaſque deſuper litteras prædictas ad Provincias Bœthicæ, & Navarræ per alias ſuas itidem in forma Brevis litteras die XII. Septembris ejuſdem anni deſuper emanatas extendiſſet, & ampliaſſet, dilecti verò Filii Fratres, Provinciæ Flandro-Belgicæ ſupradicti Ordinis eadem damna, & incommoda ex ſimili Diſcretorum electione pati cogerentur, tam ipſi, quàm prædictus Philippus Rex, commune hujùs quoque Provinciæ bonum promovendi ſtudio ductus, uſum eligendi Diſcretos prædictos in eadem Provincia abrogari, & Apoſtolicæ deſuper auctoritatis noſtræ partes interponi plurimùm deſiderabant: Nos piis ipſius Philippi Regis votis hâc in re favorabiliter annuere volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, attento voto Venerabilis Fratris noſtri Nicolai, Epiſcopi Portuenſis S. R. E. Cardinalis Acciajoli nuncupati, Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, ad quem ſupplicem libellum Nobis ſuper præmiſſis porrectum remiſeramus, remotionem, & abolitionem Diſcretorum hujuſmodi in dicta Provincia Flandro-Belgica ad impediendas relaxationes, & evitanda præjudicia, quæ in regularum obſervantiam ex illorum electionibus irrepere ſolebant, expedire, ac in Religionis, ejuſque regiminis bonum ceſſuram eſſe cenſentes, Diſcretos prædictos in eadem Provincia auctoritate Apoſtolica ſuſtulimus pariter, & removimus, & aliàs prout in noſtris, itidem in ſimili forma Brevis die XXVIII. Auguſti MDCCII. expeditis literis,

Digitized by Google

eorundem Diſcretorum electionem, pro qua pluries, nedum Superioribus Generalibus, & dicto Nicolao Epiſcopo Cardinali, & Protectori, ac Nobis, præſertim in Comitiis Generalibus die XIII. Maii Anni MDCCXII. in Alma Urbe noſtra celebratis ſupplicaverant, reſtituti ſummopere deſiderent: Nobis propterea prædicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur; Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XIV. Julii MDCCXIV. Pontificatus noſtri Anno decimo quarto.

F. Card. Oliverius.

Autogr. in dicto Archivo Reg. menſ. & anni præd. fol. 10.

NOTA.

Libellus ſupplex à P. Generali, &c. SSmo pro præmiſſa reſtitutionis, ſeu uſûs Diſcretalis & defacto in Provincia vigentis gratia porrectus, fuit tenoris, qui ſequitur:

BEATISSIME PATER.

Fratres Michael Angelus à Raguſa, Ord. Min. S. Franciſci Capucinorum Miniſter Generalis, Jo. Antonius à Florentia, ejuſdem Ordinis in Romana Curia Procurator, & Commiſſarius Generalis, Timotheus à Flexia, & Timotheus à Rodenas, Definitores Generales Romæ exiſtentes, ad S. V. Pedes humiliter provoluti reverenter exponunt: Qualiter inſtante ad Sanctitatem Veſtram Sereniſſimo Philippo Quinto Hiſpaniarum Rege Catholico, ac ſupplicantibus Fratribus Provinciæ Flandro Belgicæ ſupradicti Ordinis; ut ad tollenda damna, & incommoda, quæ ex electione Diſcretorum, qui à Conventibus ad effectum ſua ſuffragia in Capitulis Provincialibus ferendi, eligi conſueverant, in Religioſæ Pacis & concordiæ, ac Regularis Diſciplinæ præjudicium patiebantur, Sanctitas Veſtra uſum eligendi Diſcretos prædictos abrogare, & abolere dignaretur; Placuit Sanctitati Veſtræ, attento voto Eminentiſſimi Cardinalis Acciajoli, dicti Ordinis Protectoris, per Apoſtolicum Breve datum, die 28. Auguſti 1702. Pontificatus ſui Anno ſecundo, cujus copiam dant, præfatum uſum eligendi Diſcretos in eadem Provincia Flandro Belgica tollere, ac removere. Cum autem ab eo tempore, experientiâ docente, non ſolùm damna, & incommoda ex Diſcretorum electione ſublata non fuerint; ſed majora in gravius Religioſæ Pacis & Concordiæ, ac Regularis Obſervantiæ præjudicium etiam cum ſcandalo, & ſæcularium admiratione emerſerint, ac in dies emergant, ac proinde prædicti Fratres Provinciæ Flandro Belgicæ pluries, nedum Superioribus Generalibus Ordinis; ſed & Eminentiſſimo Cardinali Acciajoli Protectori, ac Sanctitati Veſtræ, præſertim in Comitiis Generalibus die 13. Maii anni 1712. Romæ celebratis, pro eorumdem Diſcretorum electione, ac reſtitutione ſupplicaverint.

Hinc

RESCRIPTO

Sacræ Pœnitentiariæ.

Breve, quo duobus Fratribus ad Reverendos PP. Ciſtercienſes Reformatos Vallis Aureæ tranſire datum fuit, revocatur, & dicti Fratres Habitu Ciſtercienſi necdum induti, ad Provinciam regredi jubentur.

Eminentiſſime ac Reverendiſſime Domino Domine.

EMinentiæ Veſtræ in humillima veneratione exponitur, qualiter PP. Benedictus, & Tranquillinus de Loò, Fratres Germani, Presbyteri expreſsè Profeſſi Fratrum Capucinorum Ordinis Sancti Franciſci, Provinciæ Flandriæ, conſenſum nuper petierint à Superioribus ejuſdem ſuæ Provinciæ tranſeundi ab Ordine noſtro ad Monaſterium Aureæ Vallis, Ordinis Ciſtercienſis, primitivæ (uti dicitur) Strictioris Obſervantiæ, in virtute alicujus gratioſi Reſcripti, ſub decimo octavo Kalend. Septemb. hujus anni decurrentis à Sacra Pœnitentiaria obtenti ſub ſpecioſo prætextu arctioris vitæ, & majoris perfectionis ibidem acquirendæ.

Cum autem Miniſter Provincialis, & Definitores ſupradictæ Provinciæ ex certa ſcientia agnoverint, ejuſmodi preces, à Fratribus illis porrectas, omnino fictitias eſſe: ideo petitam deſuper licentiam nullo modo impertiri ſe debere, ſed potius in conſcientia obligari ſe credunt, Eminentiæ Veſtræ, quæ totam ejuſdem Reſcripti validitatem expreſsè in precum veritate ipſamet conſtituit, in demiſſima obedientia veraciter exponere non ſolùm ejuſdem motivi, gratis allegati, inſubſiſtentiam, ſed etiam graviſſimum præjudicium, quod non tantùm eidem Provinciæ, & toti Capucinorum Ordini, ſed toti reſpectivæ Reipublicæ Chriſtianæ infallibiliter ex ejuſmodi tranſitu oboriri videtur. Et quidem inſubſiſtentia allegati motivi abundè patet exinde, quia præfati Religioſi zelum illum perfectioris vitæ nunquam apud nos oſtentârunt, cum ne quidem perfectè ſecundùm Regulam, & Conſtitutiones noſtras vivere ſtuduerint: ſed quietis Monaſticæ, ſolitudiniſque pertæſi, ſæcularium utriuſque ſexûs tumultum ambientes, & ex ambitioſa ſuperbia uſque ad nauſeam ſuis Fratribus moleſti, graveſque ſemper extiterunt ſuis Provinciæ, & Locorum Superioribus, à quibus cùm partim ob diſcolos mores, partim ob periculoſas familiaritates, quas præſertim P. Tranquillinus jamdudum habuit, & etiamnum habet cum hominibus in Belgio, de mora, doctrina ſuſpectis, ad prætenſa Ordinis officia promoveri non potuerint: ideo Provinciam ſcriptis Epiſtolis, & vivâ etiam voce proſcindunt, ac diffamant, laxitatiſque arguunt, qui tamen ipſi modernum ejus, & moderatum rigorem perferre non volunt; unde penitus præſumi non poſſe videtur, quòd hujuſmodi indiſciplinati Religioſi, qui modernam Provinciæ ſuæ perfectionem nullatenus attingunt, tranſitum iſtum petierint zelo perfectioris vitæ, ſub quo colorato prætextu per-

cellat. Per ejuſmodi tranſitum ad Ciſtercienſes, quorum primitivæ Inſtitutionis jactata perfectio longè inferior eſt perfectione Evangelica Ordinis Seraphici, optimæ famæ, & æſtimationi tam Ordinis, quàm Provinciæ graviſſimum planè, & irreparabile infertur præjudicium ex manifeſta totius Populi incomprehenſibili admiratione, eòque majori omnium ſcandalo, cùm ab immemoriali tempore in illis partibus nullum habeatur à Capucinis ejuſmodi tranſitûs exemplum, per cujus dolendam introductionem aperietur diſcolis omnibus porta lata, & ſpatioſa, ad excutiendum obedientiæ frænum, & ad penitùs evertendam laudabilem Ordinis diſciplinam.

Et quod indelibilem ignominiæ notam, quam præfati Religioſi Provinciæ, & Ordini inurere conantur, ſupra modum adauget, eſt, quòd diſcedere velint à Religione, quæ Sacræ Sedi Apoſtolicæ ſubjectiſſima, ubique terrarum, & præſertim in illis partibus, ubi jura, & dogmata S. R. E. tam acriter hodie impugnantur, ſingulari ſemper contra quoſcunque inſultus conſtantia, & fortitudine emicuit, ſeque transferre non erubeſcant ad illud Aureæ Vallis Ciſtercienſium Monaſterium, cujus Abbas cum tota ſua familia ex publica voce & fama de perverſa morali doctrina eſt omnium ſuſpectiſſimus, ita,ut Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus DD. Cardinalis Pœnitentiaria nunquam conceſſiſſet, nullum & invalidum declarare, Patribus Benedicto, & Tranquillino, qui petito, & non ſtatim obtento conſenſu Superiorum furtivè è Conventu auffugerunt, reditum ad propriam Religionem injungere, & Ordinis noſtri, illarum præſertim partium,, Religioſis ad Sac. Pœnitentiariam recurrentibus, pro conſervatione boni communis ampliorem gratiam ultra non concedere, niſi ut ad aliam Ordinis noſtri Provinciam conferre ſe poſſint, ſi alicubi benevolos receptores invenerint.

Quam Gratiam Deus &c.

Fr. Petrus Maria à Lucca Proc.
& Commiſs. Generalis.

Sacra Pœnitentiaria conſideratis omnibus ſupra expoſitis, ſumptoque prius in voce Emi & Rmi D. Cardinalis de Boſſou ſapientiſſimo Oraculo ſcribendum eſſe cenſuit Illuſtriſſimo D. Internuntio Bruxellenſi Domino Joſepho Spinelli = Breve illud Sacræ Pœnitentiariæ cenſeri revocatum, dummodo prædicti duo Religioſi, in Monaſterio Aureæ Vallis necdum ſuſcepti, & Habitu Ciſtercienſium induti fuerint. Die 13. Novemb. 1721.

Exempl. autogr. in Arch. Gen. Ord. Armario Provincia Flandro - Belgica.

PRO-

Digitized by Google

trum perículosè Galilæum prodidit, feliciter econtra varietas linguæ, quæ Flandrum inter- et Wallonem viget, Conventibus noſtris Walloniæ conduxit, dum eos in Provinciam elevavit, & propria gubernii jura addixit. Fuit autem & poſtmodum dominii diverſitas, quæ nitorem extenſi regiminis minuit, dum Conventus Leodienſes ab ea ſecuit.

In vario hac ſuo ſtatu Provincia conſtitit ſemper firma in teſtamento ſacræ Profeſſionis, & regularis obſervantiæ apici, incenſo ſtudio adhæſit. In generatione gentis ſuæ, quâ gloriam adepta eſt, numerat Viros glorioſos, numerat Parentem, Fr. Oneſimum Montenſem, qui ſundamenta Provinciæ poſuit in Montibus veræ virtutis, Spiritu fortitudinis illa contra ſubdola conſilia, & contradictionis molimina corroboravit, iiſque ſuperædificavit exemplum illibatæ ſuæ vitæ, quinquies expleto Provincialatûs munere in omnes diffuſum.

Fr. Ludovicus Bovinienſis, ſicut fuit ejuſdem virtutis amator, ita & officii Sectator, ſui rigidiſſimus cenſor, & aliis affabilis charitatis Rector. Dono linguæ, quo excelluit, animas indefeſſè quæſivit, & tum in Provinciæ ambitu, tum Verdunii, tum in aliis Lotharingię partibus, plures earum Sacro Miſſionum exercitio Chriſto lucrifecit, dum peccatores ad pœnitentiam, errantes in viam ſalutis, & hæreſeos labe infectos ad puram Eccleſiæ doctrinam duxit. Operatur & adhuc hodiedum anima ejus in ſpeculo ſeu imagine, operatur in libris, quos Cardanus generatim animæ imaginem ſeu Speculum *nominat, operatur, inquam,* in Speculo animæ Chriſtianæ, in Speculo vanitatis Mulierum, ac Volumine Concionum, *ſui laboris & Spiritus libris, Gallico typo vulgatis.*

Jactavit cogitatum ſuum unicè ſuper Dominum Fr. Martinus Nivellenſis, Sacerdos, nec niſi loca mœroris amica quæſivit, ut æterna cogitaret: mundum & humanę Societatis fœdus ita abhorruit, ut & proprię Sorori, Marchioni Cæſaraugu-ſtę, vulgò de Saragoſa, nuptę, & in Hiſpanias abiturę, etiam ad replicatas preces, nec verbo nec oculo valedicere voluerit.

Ex hac Provincia Sereniſſimus Joſephus Clemens, Elector Colonienſis & Princeps Leodienſis à Luxemburgo, Ferdinandum Arlunenſem, & Sereniſſima Bavarię Duciſſa Fratrem Godefridum, ad ſecretiora conſcientię conſilia, & aularum obſequia aſſumpſerunt: Civitates extraneę, prę ſertim Bruxellenſis, Sacri verbi Pręcones vocârunt

runt

in obſequio peſte correptorum mortui ſunt, comprobata.

Tenet in laude & benedictione perpetua Sereniſſimum Principem Carolum, Croyaci, Arſchoti, Arembergii & Ducem, qui præter beneficia ſparſim Ordini noſtro ampliſſimè collata, tum Anghienſem Domum noſtram ſolo ſuo ſumptu conſtruxit, tum Eccleſię ſuppellectili, injuncto Hęredibus ſuis perpetuę elemosynę onere conſuluit, tum in ejuſdem Eccleſię noſtrę crypta, quam & Sereniſſimę Suę Familię monumentum eſſe voluit, in Habitu Ordinis noſtri ſepeliri diſpoſuit, problemate relicto, an noſter Anghienſis Conventus uberiùs beneficiis Sereniſſimæ Domûs coadjuvetur, an verò illius Eccleſia, hujus exuviis celebrius decoretur. Cum Provinciâ Flandro-Belgica, cum qua in unam eandemque prius coaluit Provinciam, decorem originis bipartitur, unionis privilegiis, facultate conſtruendi Domos ſupra fol. 87. memorata &c. potitur, &

Numerat Conventus Fratrum x.

Monaſterium Monialium Congregationis Audomarenſis 1.

RESCRIPTO PONTIFICIO.

Conventus Walloniæ in Provinciam erigi ratihabetur.

Beatiſſime Pater.

Miniſter & Definitores Generales Ordinis FF.Min. S.Franciſci Capucinorum humillimi Sanctitatis Veſtræ Oratores exponunt, ſtatum Provinciæ Belgicæ ex idiomatis ibi vigentis diverſitate eum eſſe, ut pro opportuniore Regularis Obſervantiæ cultu illam in duas Provincias diſtinctas ſeparari congruum æquè ac neceſſarium judicaverint. Ut autem hujuſmodi ſeparationis executio, quæ variis difficultatibus obnoxia comperitur, feliciore, & citiore ſucceſſu procedat, Sanctitati Veſtræ, tum pro Apoſtolico conſenſu, tum pro opportunis facultatibus demiſiſſimè ſupplicant. Quam gratiam &c.

Die 14 *Sept.* 1615. *Sanctitas Sua concluſum Definitorii Generalis ratihabet, ſeparationem ex adductâ & aliis rationibus confirmat, & P. Commiſſarium illuc ablegandum opportunis & neceſſariis facultatibus communit &c.*

Scipio C. Burgheſius.

N O T A.

Ad opus ſelectus eſt R. P. Honoratus Pariſienſis Commiſſarius Generalis, cujus acta R. Definitorium Generale ſequenti approbavit Decreto:

Nos Generalis, & Diffinitores Capituli Generalis Fratrum Minorum Capucinorum, quod jam celebratur Romæ in noſtro Conventu S. Bonaventuræ. Intellectis modo & ratione, quibus anno 1616. *Provincia Belgica diviſa fuit in duas Provincias, nimirum Flandricam, & Wallonicam, ſeu Gallo-Belgicam*

Digitized by Google

in actio Oppidano acceptent, quod, ſi acceptaverint, illud Donatori protinus reddant, ac reſtituant. Provincialis, qui contra fecerit, vel fieri permiſerit, privatus ſit ſuo officio: ſi verò ſubditus fuerit, qui hoc præſumpſerit, per tres annos privatus ſit voce activa & paſſiva.

Ad componendas autem controverſias, quæ oriri poſſent inter præfatas Provincias ſuper terminos cujuſvis Provinciæ, judicavimus expedire, ut duobus Patribus utrinque ad arbitrandum electis, negotium hoc, & controverſia committatur, & omni appellatione poſtpoſitâ terminetur ab eiſdem: ut verò minus cuilibet parti ſuſpecti ſint Patres Arbitri, judicavimus, eos, qui ex Wallonia arbitri deputandi erunt, per Provincialem & Diffinitores Flandros, qui verò ex Flandria, per Provincialem, & Diffinitores Wallones, eligendos eſſe.

Ordinamus etiam, ut quantùm ad Prædicatores, quando Prædicatore Flandro egerent Wallones, vel Wallones Flandro, poſſint Provinciæ Belgicæ ſibi mutuò opem ferre.

Statuimus inſuper, ne de cætero Flandri Novitios Wallones, neque Wallones Novitios Flandros ad Habitum Ordinis admittant, ſed quemlibet remittant ad ſuam Provinciam, ex qua oriundus eſt, ut ibidem ad Ordinem recipiatur, ſi Prælati id judicaverint expedire.

Cæterùm, quia diſcurſus Fratrum è vicinioribus locis unius Provinciæ ad alterius Provinciæ propinquiores Conventus non modicas turbationes poſſet generare, Nos hujuſmodi pertubationum occaſiones amputare volentes ordinamus: Primò, ne ullus omnino Superior, aut Prælatus cujuſvis præfatarum Provinciarum (excepto Provinciali, aut Cuſtode in urgenti caſu) poſſit mittere Fratres ſuos, non ſolùm ad Conventum aliquem viciniorem alterius Provinciæ, ſed neque etiam extra limites Provinciæ propriæ, quamvis in loco, ad quem mittit, non ſit Conventus Fratrum.

Ordinamus Secundò, ne Provinciales dictarum Provinciarum quemque ex ſuis ſubditis extra limites ſuæ Provinciæ, niſi ex cauſa rationabili, mittant, qualis cenſeri non debet cauſa quærendæ eleemoſynæ, vel peregrinandi ad loca pia, niſi bis, vel ter in anno, ad noſtram Dominam Aſperi Collis, ad maximam inſtantiam primariorum Benefactorum, vel ob aliam ſimilem neceſſitatem.

Ordinamus Tertiò, quod, quando ex aliis juſtis cauſis alter Provincialis mittit quemquam de ſuis ad locum alterius Provinciæ, in quo Conventus Fratrum non eſt, ſtatim de hoc certiorem faciat Superiorem loci vicinioris dictæ alterius Provinciæ.

Ordinamus Quartò, ne Fratres quomodocumque, aut ex quacumque cauſa ad aliquem alterius Provinciæ locum, in quo Fratres noſtri habent Conventum, venientes, præſumant negotia quæcumque agere, niſi prius ipſum Conventum acceſſerint, & de negotiis agendis cum Superiore Conventûs communicaverint: nec poſſint foras ad agenda dicta negotia egredi, niſi de licentia dicti Superioris, & cum ſociis ab ipſomet aſſignandis.

Ordinamus Quintò, ne Fratres etiam ex obedientia ſui Provincialis in alteram Provinciam venientes ultra proximiorem Conventum progredi præſumant, niſi habito Provincialis dictæ Provinciæ conſenſu, multò minus ulterius in aliena Provincia, Conventibus ad partem relictis, quovis pergant.

Quoniam verò ſæpe incidere poteſt neceſſitas Fratribus Wallonibus negotiandi Bruxellis, apud Nuntium Apoſtolicum, aut communem utriuſque Provinciæ Principem, ejuſque Officiales; ob hanc cauſam liceblt Provinciali Wallonum, ejuſmodi verâ neceſſitate incidente, mittere Bruxellas certum Patrem exemplarem ſingulis annis in Capitulo, vel Congregatione Provinciali, per PP. Diffinitores ad dictum effectum nominandum, qui Pater, quamdiu erit Bruxellis, debebit charitativè & amicè tractari: nec impediri poterit à Superiore, vel Fratribus Bruxellenſibus, quominùs extra Conventum ad ſua negotia peragenda exeat, cum ſuo ſocio, ſi expreſsè id contineatur in obedientia. Imò etiam teneatur in ſuo adventu ad Conventum manifeſtare Superiori Bruxellenſi ſaltem in genere qualitatem negotiorum, quorum gratia venit. Interea illum poterunt Fratres Bruxellenſes accuſare apud P. Provincialem Wallonum, caſu, quo ſe in negotiis tractandis, vel in

Digitized by Google

Electionem duorum Fratrum, unius quidem in Miniſtrum Provincialem, & alterius in Definitorem, in eodem Capitulo factam ſanat.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Fratres Provinciæ Walloniæ, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ noviſſimè celebrato, duo Fratres Germani ejuſdem Provinciæ Profeſſores, unus quidem in Miniſtrum Provincialem, alter verò in Definitorem dictæ Provinciæ reſpectivè electi fuerunt, contra quoddam Decretum, à fel. record. Alexandro Papa VII. Prædeceſſore Noſtro editum, quo prohibetur expreſsè, ne duo Fratres Ordinis prædicti primo conſanguinitatis gradu inter ſe conjuncti inſimul ſint in Definitorio Provinciali.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, in electione hujuſmodi bona fide proceſſum fuerit, attento, quod hujuſmodi Decretum in Provincia prædicta nunquam fuit notificatum; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſos Exponentes, ac Miniſtrum Provincialem, & Definitorem prædictos ſpecialibus &c. volentes, & eorum ſingulares Perſonas à quibuſvis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, electionem de perſonis memoratorum Fratrum in Miniſtrum Provincialem, & Definitorem Provinciæ prædictæ reſpectivè factam, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium validamus, omneſque & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper propter præmiſſa quovis modo intervenerunt, ſupplemus & ſanamus; ac prædictum Definitorem ad actus, qui in proximè futuro Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ ei tamquam Definitori competent, auctoritate & tenore prædictis, quatenus opus ſit, habilitamus: eâ tamen lege, ut prædictum Alexandri Prædeceſſoris Decretum in ſupradicta Provincia Walloniæ poſthac inviolabiliter obſervetur. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, pleniſſimè ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam &c. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum &c. attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Junii MDCLXXI. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

I. G. Sluſius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. regeſto menſ. & anni præd. fol. 29.

A Pro-

Digitized by Google

riam, & Religionis incrementum, expedire in Domino arbitramur.

Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius, modernus Procurator Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quòd, cum Nos aliàs, nempe Anno MDCCII. negotium petitæ diviſionis Provinciæ Valloniæ dicti Ordinis novendecim Conventibus, quorum decem in Hiſpanici, & novem in Leodienſis Dominii temporalis locis reperiuntur, conſtantis, ad Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, die ſecunda Junii ejuſdem Anni celebratum, examinandum remiſiſſemus, ibique auditis hinc inde Fratrum tam dictorum decem, quàm præfatorum novem Conventuum ſuper diviſione hujuſmodi ab eis poſtulatâ, petitionibus, decretum fuiſſet, ut Commiſſarius Generalis ad dictam Provinciam deputaretur, qui ſuper dicta diviſione omnes ejuſdem Provinciæ Religioſos audiret, Principum, ac Populorum ſenſus exploraret, & diviſionis hujuſmodi neceſſitatem examinaret, ac, quatenus ea evitari non poſſet, illius modum, & formam, membraque, confinia, & omnia ad pacem, charitatemque inter partes diviſas ſervandam conducentia, ſedulò diſcuteret, illorumque relationem cum ſuo voto conſultivo ad hanc Almam Urbem tranſmitteret, Dilectus Filius Angelicus Wolſacenſis, Ex-Vicarius, & actualis Definitor Generalis dicti Ordinis ad ejuſmodi Commiſſarii Generalis munus, utrâque parte ipſum unanimiter petente deputatus, ac ad Provinciam præfatam miſſus, peractis ibi, quæ ipſi peragenda erant, apertâque ſuper dicta diviſione in ordine ad prætenſam ſeparationem. Primus: Nomen, & Sigillum Provinciæ Walloniæ retinebunt ditionis Regis Hiſpaniæ Conventus; Pro Conventibus autem Principatuum Leodienſis, & Stabulenſis in Sac. Rom. Imp. ſitis, conficietur Sigillum novum, & vocabitur Provincia Leodienſis. Secundus: Quælibet Provincia ſe contineat intra limites ſuorum Conventuum, & ſuorum diſtrictuum; Regii nempe, intra limites Conventuum Montenſis, Athenſis, Anghienſis, Sonnegienſis, Caroloregienſis, Namurcenſis, Eupenſis, Arlunenſis, Luxemburgenſis, & Sancti Joannis Baptiſtæ juxta Martiſvillam. Leodienſes verò intra limites Sanctæ Margarithæ, & Sancti Michaelis Leodii, Vervenſis, Spadani, Stabulenſis, Malmundarii, Huyenſis, Dionatenſis, Tudinienſis, abſque eo, quod liceat Regiis aliquem ex Conventibus Leodienſibus jam memoratis, aut Leodienſibus aliquem ex præfatis Conventibus Regiis jure belli, vel alterius cujuſcumq; prætextûs prætendere, aut occupare. Et hæc, quantum ad Conventus utriuſque Nationis. In caſu autem ſupervenientis alicujus controverſiæ, decident utriuſpue Nationis Patres. Tertius: Quoad diſtrictus verò utriuſque partis Conventuum, in quibus quæruntur lanæ, butyrum, calefactio, & cætera ſubſtentationi neceſſaria, Conventûs Thudienſis diſtrictus à parte Caroloregii extendatur uſque ad Lerne S. Angeli, Montigny, Letigneux, Nalines, & Famioulle incluſivè, à parte verò Hannoniæ uſque ad Binchiam. Diſtrictus Caroloregius ex parte Urbis Thudinienſis comprehendit Andelù, Containe, Marchiennes, versùs Dio-

& Pagi adjacentes uſque ad Walnpach, & Ourt incluſivè, Salmes cum ipſius Terra Bellin, Leſtailles, & Pagi adjacentes uſque Boholimerlè, & Stembach incluſivè. Quartus:

Cum autem Conventus utriuſque Nationis ſint inter ſe mixti, & neceſſariò ſæpius Regii per Leodios, & Leodii per Regios Conventus tranſire debebunt, obſervetur erga tranſeuntes omnimoda, & Seraphica charitas, juxta illud Regulæ: ubicunque ſe invenerint Fratres, oſtendant ſe domeſticos invicem inter ſe; & quilibet Provincialis in Capitulis, Congregationibus, & quotieſcumque Fratrum mutatio fiet, poterit per Conventus alterius partis, qui ſunt in tranſitu, mittere, non petitâ licentiâ illius Provincialis: ſed quando Fratres extra præfatos caſus volent ire ad Conventus alterius Provinciæ, debebunt obtinere Obedientiales utriuſque Provincialis. Quintus: Pro bona inter utramque Provinciam correſpondentia, Prædicatores, maximè Stationarii, a RR. PP. poterunt mitti de una ad aliam cum eorum conſenſu: & in Ordine ad Capitula reſpectivè pro Diſcretorum electione, ſervandæ ſunt Conſtitutiones. Sextus: Omnes utriuſque Provinciæ Sacerdotes celebrabunt unam Miſſam pro Fratribus, & eorum Patribus, & Matribus defunctis: idem charitatis munus ſecundùm Conſtitutiones exequentur Clerici, & Laici Fratres. Septimus: Juvenes ad Ordinem prætendentes recipiantur à Provincialibus ſuæ Nationis, etiamſi eſſent alterius diſtrictûs. Leodii 13. Julii 1703. Fr. Angelicus Wolfacenſis, Definitor, & Commiſſarius Generalis = Fr. Dioniſius Malmundarius Provincialis = Fr. Claudius Leodien. Definitor = Fr. Pacificus Droncenten. Definitor = Fr. Vincentius Senogen. Definitor = Fr. Barnabas Chiniacen. Cuſtos = Fr. Eligius Leodien. Cuſtos.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Procurator Generalis, attentis præmiſſis, dictam diviſionem expedire cenris, ſuper præmiſſis [illegible], ac præmiſſos articulos viderunt, atque maturè perpenderunt, conſilio, dicto Angelico Ex-Vicario, & Definitori, necnon Commiſſario Generali ſupradictos decem Conventus ab aliis novem Conventibus præfatis, ſicut præmittitur, auctoritate noſtra Apoſtolica perpetuò ſegregandi, & ſeparandi, ac ex his decem, unam Wallonam, ex præfatis verò novem Conventibus ſic ſegregatis & ſeparatis, alteram Leodienſem reſpectivè nuncupandas Provincias dictâ auctoritate itidem perpetuò erigendi, & inſtituendi, ipſiſque novis Provinciis, & illarum Conventibus prædictis limites, confinia, diſtrictus, & quæſtuationes juxta articulos præinſertos, authoritate præfata aſſignandi, omniaque, & ſingula alia in eiſdem articulis contenta, & expreſſa, prædicta authoritate ordinandi, ſtatuendi, & executioni demandari faciendi, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem, & licentiam eadem authoritate, tenore præſentium, tribuimus, & impertimur; ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis authoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas &c. Non obſtantibus &c. Wallonicæ, ac illius Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento &c. confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus &c. & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 1. Martii MDCCIV. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

F. Oliverius.

Autograph. in Secret. Brevium Apoſt. Regmenſ. & anni præd. fol. 13.

NO-

[illegible] amplius differendæ ſeparationis evidenter demonſtrantia motiva, non ſolùm moderni hujus Wallonicæ Provinciæ ex utrâque Natione primarii, ac potiores Patres, quin & Sereniſſimus Leodienſis ex unâ, & Catholicus Rex ex alterâ parte, imò ipſemet Auguſtiſſimus Imperator, itemque Rm̄us P. Generalis, totaque R. A. Definitio Generalis per R. A.P. Procuratorem Generalem in Curiâ inſtantiori efficaciâ in tantum, ac tamdiu apud ſummam Sanctam Sedem ſollicitârunt hanc, toties tentatam totque annis deſideratam ſeparationem, quouſque tandem eandem optatò obtinuerunt per Breve Apoſtolicum, cum in finem 1. Martii 1704. quarto anno Pontificatûs SS. D. N. Clementis XI. PP. Maximi expeditum, Altefato Sereniſſimo Principi Leodienſi conſignatum, ab hoc ad me, hâc in parte Delegatum Commiſſarium Generalem, directum, ac heri veſtris Reverendis, & Adm. Venerandis Paternitatibus de verbo ad verbum prælectum.

Nos igitur Fr. Angelicus Wolfacenſis Ordinis Capucinorum Generalis Definitor, & pro hâc Wallonicâ ſeparatione (primitus ſolùm diſquirendâ, nunc verò exequendâ) huc ablegatus Commiſſarius Generalis, inſpectâ ſæpius, perpensâ maturiùs, ac penitiùs examinatâ benefatâ Bullâ Pontificiâ, Nobis conſignatâ, & ad executionem demandata: poſt præviè etiam de jure, ac more Religionis noſtræ factam convocationem Capituli hujus Almæ Provinciæ, aliorumque præliminarium expeditionem: habito item conſilio, & aſſenſu præcipuorum Patrum, præſentis Capituli Vocalium: attentâque ſemper memoratâ Provinciæ hujus neceſſitate quaſi inevitabili, talem ſeparationem exigente: aliis denique variis cauſis, gravibus rationibus, ac urgentibus motivis, ad hoc ipſum Nos permoventibus, bene libratis & exactè ponderatis.

Fatenus Nos F. Angelicus, qui ſuprà, Apoſtolica Auctoritate à Sua Sanctitate, itemque à ſupremo Ordinis noſtri Miniſtro Generali, hâc in parte mihi conceſſâ, ac demandatâ ſæpefatam hanc de præterito Wallonicam Provinciam, defacto in duas diſtinctas, ac diſparatas dividimus Provincias, & in perpetuum diviſas, ac in eâdem hucuſque commixtas Nationes Hiſpano Regiam & Leodio-Stabulenſem ab invicem ſeparandas, ac ſeparatas eſſe declaramus, atque decernimus, ita ut Hiſpano-Regia ſub antiquo nomine Wallonica & Sigillo S P.N. Franciſci Seraphici: Leodio-Stabulenſis verò ſub nomine Leodia, & ſub Sigillo D. Joſephi denominetur, atque dignoſcatur.

Ita quidem, ut taliter conſtituta nova Wallonica Provincia ex veteri Wallonicâ hæc decem retineat Monaſteria, alphabetico denominata Ordine, nimirum.

Anghiam, Arlunum, Athum, Caroloregium, Eupenam, Luxemburgum, Martiſvillam, Montes, Namurcum, & Soneggium.

Quæ omnia loca ſub Dominio Regis Catholici in Ducatibus Luxemburgenſi, & in Comitatibus Hannoniæ, & Namurcenſi continentur.

Sic pariter, ut altera conſtituta nova Leodia Provincia ex antiquâ Wallonicâ hæc novem retineat Monaſteria, alphabetico ſimiliter ordine deſignata, ſcilicet:

Dionantum, Huyum, Leodium S. Michaelis in Urbe, Leodium S. Margarithæ in Suburbio, Malmundarium, Spadam, Stabuletum, Thudinium, & Verujam.

Quæ partim in Principatûs Leodienſis, & Marchionatûs Franchimontenſis Epiſcopali Dominio, partim ſub Stabulenſis Abbatiæ Principatu continentur.

Taliter igitur utraque diviſa, ac ſeparata Provincia, ſtatutis vicibus atque temporibus ſua celebrabit Capitula, more ſolito ſeſquiannua, quatuor Definitores, & Provincialem Miniſtrum eliget, Guardianos inſtituet, Familiaſque de more diſponet, & omnia ea tandem præſtare poterit, quæ aliis Provinciis noſtræ Religionis de jure, ac more competunt, hâc primâ tamen ſuæ fundationis vice, nonniſi ſub noſtrâ ratificatione, ſeu approbatione, veluti harum duarum novarum Provinciarum Erectoris.

Quoad utriuſque Provinciæ limites verò, & Conventuum diſtrictus, ſeu quæſturas, reſpectu unius loci ad alterum dicimus, ac decernimus, quod ſtandum in his, ac inſiſtendum priſtinis ſingulorum Conven-

tuum

Digitized by Google

Definitorium Hiſpano-Regium.	Definitorium Leodio-Stabulenſe.
Fr. Barnabas Chinacenſis, Provincialis.	*Fr. Claudius Leodien. Provincialis indig.*
Fr. Zacharias Athenſis, Definitor indig.	*Fr. Ambroſius Spadanus, Definit. indig.*
Fr. Angelus Montenſis, Definitor indig.	*Fr. Pacificus Dionantenſis, Definitor.*
Fr. Auguſtinus Namurcanus, Definit. indig.	*Fr. Franciſcus Leodius, Definitor.*
Fr. Paſchalis ex Wikerle, Definit. indig.	*Fr. Eligius Leodienſis, Definitor indig.*

Fr. Sigiſmundo Noel, Recollecto, ad Nos tranſeundi, *ob allegatum majoris perfectionis zelum*, facultas conceditur.

Leander, Tituli Sanctorum Nerei & Achillei, S.R.E. Presbyter Cardinalis Colloredo &c.

Dilecto Nobis in Chriſto Sigiſmundo Noel, Sacerdoti Religioſo Profeſſo Fratrum Minorum Recollectorum, Salutem in Domino.

EX parte tuâ Nobis oblata petitio continebat, quod Tu zelo majoris perfectionis ex Recollectorum Religione, ad illam Fratrum Minorum Capucinorum Te transferre deſideras; cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, tuum hujuſmodi deſiderium adimplere nequeas abſque Sedis Apoſtolicæ diſpenſatione, ideo pro tuæ conſcientiæ quiete cupis per ipſam Sedem Apoſtolicam tecum deſuper in utroque Foro diſpenſari: quare ſupplicâſti humiliter, ut tibi ſuper his de opportuno remedio providere dignaremur. Nos igitur, qui Pœnitentiariæ Domini Papæ curam gerimus, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Auctoritate Apoſtolicâ ſpecialiter Nobis conceſsâ Tecum, ut de tua Fratrum Minorum Recollectorum Religione, ad illam Fratrum Minorum Capucinorum, dummodo benevolos inveneris Receptores, Te transferre, ibique, peracto probationis anno, Profeſſionem, à Clericis emitti ſolitam, emittere Regularem, & poſt illam emiſſam inibi remanere & perſeverare licitè valeas, in utroque foro miſericorditer diſpenſamus; &, ut Provincialis Minorum Capucinorum, qui extiterit benevolus receptor, Te ad Habitum & Profeſſionem recipere poſſit, eadem Auctoritate Apoſtolicâ indulgemus. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Recollectorum & Capucinorum ſtatutis, ac Privilegiis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterùm, Tu rectâ viâ, neque Habitu Regulari dimiſſo, ad Fratres Capucinos Te tranſferas; nec tibi aliter, nec ultrà octo menſes præſentes litteræ ſuffragentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub ſigillo officii Pœnitentieriæ octavo Idus Julii Pontificatus Domini Clementis Papæ XI. Anno ſecundo.

A. Grimaldus Corrector.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

AB

Digitized by Google

ventes, ob ſiniſtram interpretationem alicujus Brevis Sacræ Pœnitentiariæ, vi cujus P. Fr. Bruno Bibaux, Limburgenſis, ejuſdem Provinciæ Walloniæ profeſſus, dum diſcretum & laudabilem Seraphici Capucinorum Inſtituti rigorem & diſciplinam regularem ſibi gravem ac pertæſum fieri permiſiſſet, nedum ex levitate & tepiditate ſui ſpiritûs, ſed (uti ex claris documentis conſtat) ex ſtudioſâ malitiâ facultatem, in Germaniæ & Flandriæ Partibus vix auditam, ſine ulla difficultate obtinuit ab Ordine Fratrum Minorum Capucinorum ad Patres FF. Recollectos, ſtrictioris obſervantiæ nuncupatos tranſeundi, ex eo duntaxat allegato ſpecioſo prætextu, quod *in ſuâ Fratrum Minorum Capucinorum Religione cum animi tranquillitate & conſcientiæ quiete diutius remanere non valeret &c.* Quæ verba, cum idem P. Bruno non referat ad ſuos irreligioſos & indomitos mores, quorum causâ planè nec ipſe, nec alius quiſpiam, cum animi tranquillitate & conſcientiæ quiete diu inter Capucinos vivere unquam potuit, nec poterit in futurum: Sed è contra abſolutè prætendat, eadem verba omnino referenda eſſe ad ipſam Religionem Capucinorum, ac ſi hæc ob Regulę & Conſtitutionum inobſervantiam in cauſa foret perturbatæ tranquillitatis animi ac conſcientiæ quietis; indeque dici nec poſſe, nec debere, ac ſi idem P. Bruno tranſitum feciſſet à laxiori ad ſtrictiorem Ordinem, ſalvo ſemper omni decore & honore, qui RR. PP. Recollectis intra ſphæram ſui Ordinis debetur, & à PP. Capucinis nullatenus denegatur &c. Et pro gratiâ. Quam Deus &c.

Sacra Pœnitentiaria retroſcriptæ petitioni reſpondet, tranſitum Religioſo Brunoni Bibaux, Limburgenſi, à Fratrum Minorum Capucinorum Religione ad aliam Fratrum Recollectorum ejuſdem Ordinis Sancti Franciſci, in quâ actu vitam ſuam degit, à Sede Apoſtolicâ per Sacram Pœnitentiariam conceſſum fuiſſe, non perfectioris vitæ ducendæ motivo, quod nec ab ipſo Religioſo Brunone in ſuâ porrectâ ſupplicatione, nec in Brevi Tranſitûs expreſſum fuiſſe reperitur, ſed unicè, quia ob ſuas privatas rationes inter Capucinos tranquillè & quietè ſe vivere non poſſe aſſeruit.

Datum Romæ in Sacrâ Pœnitentiariâ die 29. Februarii 1732.

P. Patriarcha Hieroſol. Sacræ Pœnitentiariæ Regens.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

PRO-

Digitized by Google

B viſionis Surculus iſte Provinciæ Leodienſi, quæ Auguſtis & Serenissimæ Domûs Bavaricæ Principibus, Leodienſis Eccleſiæ Epiſcopis, ſuam æquè radicem, ac ſuccedaneum florem poiiſſimum debet. Ad Principatum enim Leodienſem Erneſtus, utriuſque Bavariæ Dux, & Leodienſis Princeps Epiſcopus, Fratres noſtros anno Dominicæ Incarnationis milleſimo quingenteſimo nonageſimo octavo è Belgio vocavit, iiſque in ipſa Civitate Leodienſi fundum pro congruo incolatu comparavit. Exemplum Erneſti ſecutus eſt Maximilianus, pariter utriuſque Bavariæ Dux, Epiſcopus & Princeps Leodienſis, dum in Suburbio ejuſdem Civitatis Fratribus alterum Domicilium conceſſit, diplomate ſequenti:

Maximilianus Henricus &c.

Cum Nobis humillimè fuerit expoſitum ex parte inhabitantium Suburbium Sanctæ Margarithæ, Civitatis noſtræ Leodienſis, quod conſiderantes maxima inconvenientia, quæ de die in diem in dicto Suburbio accreſcunt, defectu Perſonarum Religioſarum, quæ ibidem ſaluti animarum invigilare poſſent docendo, & inſtruendo juventutem, adminiſtrando Sacramenta, aſſiſtendo infirmis, præſertim in articulo mortis, imò & accideret de nocte plures mori abſque ullo ſpirituali ſuccurſu alicujus Religioſæ Perſonæ ob portas Civitatis clauſas, conceperint bonam & ſalutarem reſolutionem procurandi ſub beneplacito noſtro, & auctoritate noſtra introductionem & erectionem Conventûs Religioſorum Mendicantium in dicto Suburbio ob ſupra dictos fines, & ad hunc effectum requirendi Patres Capucinos ad illud onus conſenſu noſtro ſuppoſito acceptandum. Et inſuper iidem inhabitantes Nobis ſupplicaverint, quatenus dictæ introductionis & erectionis gratiam ipſis concedere dignaremur.

Nos ergo conſiderantes tales reſolutiones, intentiones, & ſupplicationes non tendere, niſi ad majoris gloriæ Dei augmentum, cultumque, & procurationem ſalutis animarum, nihil aliud optantes, quàm noſtris Officiis paternis ad tam bonos fines contribuere, præhabitâ informatione, & conſenſu conformi Capituli noſtri Cathedralis, & certiores facti, PP. Capucinos, ut ſupra, requiſitos obtinuiſſe in ultimo eorum Capitulo Provinciali, nuper Inſulis in Flandria celebrato, poteſtatem dictum onus acceptandi, & defacto acceptâſſe, benignè conceſſimus, prout per præſentes concedimus, gratiam erigendi novum Conventum PP. Capucinorum in dicto Suburbio ſecundùm regulas, & inſtituta

eorum

re. Principum benevolentiæ grata ſemper correſpondit, ſubditum eorum populum tum probioris vitæ, & converſationis exemplo, tum miniſterio Spirituali ubique adjuvans.

Cum Flandro-Belgicis, inter ſuos quoque Viros illuſtres numerat Carolum ex Principibus de Horna, Ditionis Leodienſis Oppido, quem ad Epiſcopatum Brugenſem virtute duce aſſumptum fuiſſe, cum ſuperficie meriti, in primo Bullarii tomo memoratum eſt.

Sumit & jure merito partem de gloria Fr. Franciſci Titelmanni, Tomo ſecundo ſol. 14. *obiter tactâ, cum Haſſelet, Agri Leodienſis Oppidum, illum Orbi & Ordini dederit ex teſtimonio Bellarmini* Virum Sanctum & doctum.

Fr. Benedictus Leodius fuit illius meriti, ut ipſa prima & Sacra Sedes id per litteras Pontificias, mox cum ſynopſi de ejus vita videndas, Regibus & Principibus commendârit.

Fr. Claudius Leodius, quem erudita pietas quinquies ad Magiſtratum Provinciæ, etiam adhuc Wallonicæ unitæ, evexit, non recedet à memoria ejus, cum ab illius Spiritu hauſerit legem vitæ & diſciplinæ, & in illo viderit mirabilia perfectæ virtutis.

Laudes Capucini nominis non parum adaugent Moniales Capucinæ, è celebri S. Audomari Fano Leodium à Sereniſſimo Principe & Epiſcopo Ferdinando, anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto aſcitæ, dum enim meditantes diu noctuque in lege Domini, quæ ſurſum ſunt, quærunt, exemplo quoque auſterioris vitæ, fallacem mundi gratiam plagentes cogitant, quæ ſunt Dei, quomodo placeant Deo, ut ſint Sanctæ corpore & Spiritu.

Præter Monaſter. Monialium.
Continet Conventus Fratrum IX.

Digitized by Google

dictæ reſidentiæ neceſſarium, ſed ipſi Fundatori accomodatiſſimum propter ædiculam.

Romæ in loco Noſtro Capucinorum. Die, & anno, ut ſupra.

N O T A.

RAtihabuit fundationem hujuſce Domûs Sereniſſimus Princeps Elector Colonienſis, & Epiſcopus Leodienſis Ferdinandus, Diplomate ſubjuncto:

Ferdinandus Dei & Apoſtolicæ Sedis gratia Archiepiſcopus Colonienſis, S. Rom. Imp. per Italiam Archicancellarius, & Princeps Elector, Epiſcopus Leodienſis, Hildeshemen. Monaſterien. Adminiſtrator Stabulenſis, Berchteſgaeden, Coadjutor Paderborn. Comes Palatinus Rheni, Dux utriuſque Bavariæ, Weſtphaliæ, Angariæ, Bullonii, Marchio Franchimontenſis, Comes Loſſenſis &c.

Univerſis & Singulis præſentes noſtras litteras viſuris, lecturis, vel legi audituris ſalutem. Pro parte Religioſorum Patrum Capucinorum Nobis expoſitum extitit, ſibi conſtitutum eſſe Ordinis ſui Cœnobium ædificare in Oppido noſtro Dionatenſi, aſſignante locum, & conferente in ſumptum Magiſtratu dicti Oppidi, quod ut gratum, & ratum habere dignaremur. Nobis demiſsè ſupplicârunt, cui eorum ſupplicationi & pio deſiderio, quia ad gloriam Dei & Civium noſtrorum bonum & ſalutem tendit, lubentes annuimus. Quare tenore præſentium ædificationem dicti Cœnobii, & Magiſtratûs noſtri, ad tam pium opus donum gratum, ratum. & acceptum Nos habere declaramus. In cujus rei fidem præſentes manu noſtrâ ſubſcripſimus, & Sigilli noſtri appenſione muniri mandavimus. Datum in Civitate noſtra Leodienſi 27. Febr. 1613.

Ferdinandus.

Autographum in Archivo Provinciæ.

Per Fr. Benedictum Leodium, Miniſtrum Provincialem &c. Regi Chriſtianiſſimo Rem Catholicam in Germania commendat.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

NON ignoramus res Catholicorum in Germania apud Majeſtatem tuam commendatione non indigere, qui antehac ſatis perſpeximus, quàm feliciter ac glorioſè Religionem adversùs Hæretieos propugnaveris. Verùm cum paterna, quam Filiis debemus, benevolentia, atque animarum zelus Nos conquieſcere nunquam ſinant, facere non poſſumus, quin, quandocunque ſe dat occaſio, iteratis officiis eoſdem Tibi ſummo animi affectu commendemus. His porro verbis non Te languentem excitamus, ſed currentem impellimus, illudque enixè petimus, ut, ſi quibus in rebus iis adjumento eſſe poteris, Regiam beneficientiam tuam eorum utilitati exponere

re

Digitized by Google

Herbipolenſi de ærumnis Epiſcopatûs condolet, & Fratres noſtros commendat.

A tergo: *Venerabili Fratri Epiſcopo Herbipolenſi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

CApucini Fratres, qui calamitatum atque ærumnarum participes fuêre, quas Fraternitas Tua unà cum populis, iſtius Epiſcopatûs ditioni ſubjectis, paſſa eſt, occaſionem Nobis præbent, ut ipſis in Germaniam redeuntibus litteras ad Te demus, non tam charitatis in Te noſtræ, ac miſerationis indices, quàm teſtes Religionis & conſtantiæ tuæ. Norunt omnes, ac præſertim P. Benedictus Leodienſis, Rhenanæ Provinciæ Præpoſitus, quocum hac de re ſermonem habuimus, quem in Nobis doloris ſenſum gregis tui damna, atque vexationes excitârint; ſatis cuicunque apertum eſt, quantùm aſſiduitatis, ac diligentiæ in iis præcavendis & propulſandis impenderimus, atque in præſentia impendamus. Non enim paterna charitas in tam acerba Filiorum afflictatione ſine cura quieſcere Nos patitur. Idcirco ea aggredi non intermittimus, quæ illorum rebus aliqua ratione profutura videantur. Quod Fratres Capucinos in tua Diœceſi humaniter foves, pergratum Nobis eſt, tùm, quod Religioſam diſciplinam ſedulò cuſtodiunt, tum, quod impigri in Animarum ſalute procuranda Operarii ſunt. Eorum res ſi Tibi cordi erunt,

T curæ crediti ſunt, damna & calamitates, tantam in animo noſtro commiſerationem jampridiem excitârunt, ut eas non ex longinquo audire, ſed ipſis planè intereſſe Nobis videamur; neque, quod tam diræ acerbitatis procella ſæviet, in noſtra erit poteſtate, ut anxia veſtrorum periculorum ſolicitudine careamus. Hæc nimirum Nos antehac perpulit, & quotidie magis impellit, ut quæcunque ad veſtram utilitatem facere exiſtimamus, diligenter ac ſedulò procuremus. In tantis tamen malis ingens Nobis relictum eſt ſolatium, tua, tuique Gregis conſtantia, atque Catholicæ cuſtodiendæ Religionis ſtudium: quæ, ut omnibus exemplo ſunt, ita mœrorem, quem ex graviſſimis veſtris ærumnis percipimus, non mediocriter leniunt. Has literas à P. Benedicto Leodienſi, ex Ordine Capucinorum, Rhenanæ Provinciæ Præpoſito accipies, qui paternæ noſtræ erga Te charitatis teſtis erit. Illum, quamquam Tibi percharum eſſe ſcimus, tamen unà cum ejus Religioſis Fratribus libenter commendamus, quod Nos minimè lateat, quanto in Catholica Fide tuenda, atque animarum ſalute curanda adjumento Tibi eſſe poſſint. Fraternitati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum *ut ſupra.*

Franciſcus Herrera Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. fol.* 83. *à tergo.*

pridiem conceperamus, renovare non potuerunt; eſt enim aſſiduè animo noſtro veluti ex recenti vulnere infixus: Nos tamen excitârunt ad dandas Tibi literas, quibus Fraternitatis Tuæ conſtantiam, ac tuendæ Religionis ſtudium Deo, ac bonis omnibus gratiſſimum, atque ob inſignis virtutis exemplum univerſæ Eccleſiæ ſalutare fuiſſe teſtaremur. Id, quamquam mœrorem noſtrum non parum ſolatur, miſeriæ tamen, ac pericula, in quibus illi adhuc verſantur, ſollicitos, atque anxios Nos tamdiu tenebunt, quouſque Dei clementia ſedatis tempeſtatibus tranquillitatem Germaniæ afferat. In eam Nos ſicut hucuſque omnem curam, ac laborem intendimus, ita ſperamus fore, ut Divinum præſidium noſtros conatus ſecundet. Capucinos Fratres, quos Tibi valde acceptos eſſe novimus, atque in Animarum ſalute procuranda, vel cum vitæ periculo exerceri vides, plurimùm Fraternitati tuæ commendamus, cui etiam Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum *ſubſcriptum, & aſſervatum ut ſupra.*

Simili argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri, Archiepiſcopo Colonienſi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EA eſt paterna charitas, qua Fraternitatem Tuam, & Populos curæ tuæ creditos proſequimur, ut prætermittere non potueri-

vel rebus præclare geſtis animum avocare non poſſumus. Certè ſi, quæ in Catholicorum iſtius Diœceſis utilitatem ſummo ſtudio ſæpius aggreſſi ſumus, optatum exitum ſortita eſſent, nec illi in ſummis difficultatibus, ac miſeriis verſarentur, nec Nos ex jugi eorum commiſeratione aſſiduo dolore afficeremur. Capucinos Fratres, quos apud Te in Dei Vinea ſtrenuè laborare, ac pro Animarum ſalute pericula non ſubterfugere ſcimus, Tibique ea de cauſa gratos eſſe audivimus, plurimùm Fraternitati Tuæ commendamus, Deum interim orantes, ut veſtris jacturis, & damnis finem imponere dignetur. Datum *ſubſcriptum, & aſſervatum ut ſupra.*

Simili Argumento.

A tergo: *Venerabili Fratri Archiepiſcopo Trevirenſi.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUÆ de Fraternitatis tuæ anguſtiis, deque populi Tibi ſubjecti calamitatibus quotidie narrantur, ea uberem nobis miſerationis & doloris materiam præbent. Non enim ſine ingenti mœrore audire poſſumus, graviſſimas ærumnas, quibus Catholici conflictantur, tamdiu continuari, ac nullum ab

Digitized by Google

connrentur, & Helvetica ab eo viſitationis Generalis beneficium ſibi impenſum memorat. Æſtimavit & ipſe Pontificii Solii, & Catholici Orbis ſummus Arbiter Urbanus VIII. altioris ſapientiæ, qua claruit, Spiritum, & Litteris Pontificiis ad Regem Chriſtianiſſimum, Electores & Epiſcopos Imperii in ſubſidium periclitantis Fidei Eum ablegavit. Fabius Chiſius jam tempore, quo Apoſtolicum ad Tractum inferioris Rheni Nuntium agebat, palmari favore eum complexus eſt, huncque ad Pontificatûs apicem evectus renovavit, dum Benedictum Romæ præſentem, & illum crebrius accedentem audivit. Pro Joanne Philippo Principe Electore Moguntino, Archiepiſcopale Pallium ipſe Romæ accepit, & Ei in Choro Metropolitanæ Moguntinæ confuſâ invidiâ appendit. Hujus Suffraganeo, dum Regulares ſuæ Viſitationi apocrypho jure ſubjicere tentavit, reſtitit Benedictus zelo, quem modeſtum æquè ac ſerium Elector ſtupuit.

Spirituum Diſcretor, dum Abbatiſſæ, cujus præſtigiis Crucifixi Imago aliquoties ſanguinem ſtillare viſa eſt, & quam Colonia ſanctitatis famâ honoravit, munus Abbatiale deponere mandat, & ex furiis & ira, qua obedire tergiverſata eſt, ſagam eam detegit, eventu veritatem probante.

Francofurti contra ſe concitatum canem non ſine intuentium ſtupore, facto ſigno Crucis compeſcuit, & Paderbornæ Energumenorum factionem, Ordini noſtro minantem, & Virorum aliàs piorum ſuggeſtione & conſilio ſuffultam, tum erudito calamo, tum fervente oratione continuit. Lepidè in Trevirenſi RR.PP. Jeſuitarum Muſæo egit, dum enim callidè pro Doctoratûs Laurea quæſtio erat expoſita, an in inferno eſſet Ordo, & in caſu, an Prælati ſint vocitandi Priores vel Guardiani? argutè Benedictus Rectores eos nominandos intulit, & ex D. Paulo firmavit, *Rectores tenebrarum harum*.

Animæ Defunctorum ex tenera pietate, qua illas adjuvit, habuit ſibi familiares, ita ut noctu ſæpius ad Januam cellæ pulſarent, & placidè illius ſuffragia poſcerent. Cuſtodiam Weſtphalicam viſitans in ædibus Parochi pernoctans, & media nocte àd perſolvendum penſum Matutinum cubitu ſurgens, faculam in atrio Domûs ſcintillantem advertit, & dum Spiritum ſua ope indigum ſub ea latere ſuſpicatur, hic quæſitus, ſe Parochi Sororem, poſt inceſtum occiſam fatetur, & corpus pavimento atrii contectum benedictæ terræ mandari, ſibique ad S. Aras parentari rogat. Vota Sororis Benedictus piè exequitur, & Fratrem Parochum Spiritu compunctionis ſalubriter replevit. In Dæmones mirum exercuit imperium, & dirè eos exorciſmis torſit. Vexârunt & hi variè Benedictum minis, quibus & verbera addita fore fatebantur, niſi recitatio Officij Mariani, ab illo nunquam omiſſa, eos impediviſſet. Curſum Viſitationis Helveticæ dum necdum explevit, curſum vitæ 15. Februarii 1660. Lucernæ conſummavit.

DE-

ligioſos Capucinos, quatenus ſint Confeſſarii Ordinarii Sanctimonialium, poſſe clauſuram ingredi, ad effectum præmiſſum juxta Decre-

Sacroſancti Apoſtolatûs officium, quod ineffabilis Sapientiæ, atque Clementiæ Dei altitudo = *reſiduum vide ſupra fol.* 107.

N O T A.

ET labellum ſupplicem ex parte Ordinis Summo Pontifici porrectum lege, ut ſequitur.

BEATISSIME PATER.

Procurator Generalis Capucinorum ad pedes S. V. humiliter provolutus reverenter exponit, qualiter in Comitiis Generalibus ſeu Ordinis, celebratis die 2. Junii, anno 1702. ſupplicatum fuit S. V. pro parte tam Cæſareæ, quàm Catholicæ Majeſtatis, ac Sereniſſimi Principis Leodienſis, per ipſorum Principum Miniſtros, aut Oratores, quatenus Provincia Capucinorum Vallonica, in qua ſunt Conventus decem & novem, quorum decem ſunt ſub Hiſpaniæ, novem ſub Leodienſi ditionibus, divideretur in duas. Placuit S. V. hujuſmodi negotium examinandum Religioni in dicto Capitulo Generali remittere, in quo auditis hinc inde PP. tam Vallonibus Regiis, quàm Leodienſibus ſuper prætenſa diviſione ab utriſque poſtulata, ſancitum fuit deputare Commiſſarium Generalem ad dictam Provinciam viſitandam, qui omnes illius Religioſos audiret, Principum, ac Populorum ſenſus exploraret, neceſſitatem prædictæ diviſionis examinaret, &, quatenus non potuiſſet evitari diviſio, ejuſdem modum, formam, membra, confinia, & omnia ad pacem charitatemque ſervandam inter partes diviſas conducentia seriò diſcuteret, & eum ſuo Voto conſultivo ad hanc Almam Urbem referret.

Ad hujuſmodi munus Commiſſarii Generalis deputatus fuit P. Angelicus Wolfacenſis ex Provincia Auſtriæ anterioris, & jam totius Ordinis Vicarius Generalis, & actualiter Generalis Deffinitor, utrâque parte unanimiter ipſum petente, & facto cum S. V. verbo expeditus in Valloniæ Provinciam prædictam, ubi omnibus peractis, quæ ſibi peragenda erant, refert, & ſuum ſenſum producit, ut ſequitur.

Primò eſſe neceſſariam omnino diviſionem dictæ Provinciæ, ſeparando à Leodienſibus decem Conventus, ſcilicet Eupejæ, 2. Luxemburgi, 3. Arluni, 4. Martiſuillæ, 5. Caroloregii, 6. Montis ſeu Mons, 7. Athi, 8. Augiæ, 9. Sonnegii 10. Namurci, qui ſubſunt Dominio Regis Hiſpaniæ, eos aſſignando Vallonibus regiis ex iis unam conſtituendo Provinciam ex una parte, quæ Provincia appellabitur Provincia Valloniæ, ex altera verò novem Conventus Leodienſes, ſcilicet 1. Verviæ, 2. Spadæ, 3. Malmundarii, 4 Stabuleti, 5. Dionati, 6. Thudinii, 7. Huy, 8. Leodii S. Michaelis, 9. Leodii S. Margarithæ à Vallonibus, & alteram conſtituendo Provinciam, quæ appellabitur Provincia Leodienſis, ita, ut una Provincia, ſcilicet Vallona ex decem, altera, ſcilicet, Leodienſis ex novem conſtent Conventibus, cum limitibus, & confiniis jam ab ipſo P. Commiſſario vel aſſignatis, vel aſſignandis; & juxta concordata, aut concordanda circa diſtrictus, quæſtuationes, & alia neceſſariò ſtatuenda, ſive ſtatuta in loco loci juſtitiæ diſtributivæ, charitati, & paci conſentanea.

Hinc præfatus Procurator Generalis, nomine totius Deffinitionis Generalis, & ſuæ Religionis, omnia exponit ſummo S. V. judicio, & zelo, & ſimul (attentâ neceſſitate à prædicto P. Commiſſario Generali probata in viſitatione prædicta) ſentit, & credit expedire diviſionem, ut ſupra poſtulatam, Oratoribus concedere, quatenus S. V. ſic placeat, & ſuper ipſa ad eam exequendam Breve expediri, & ad prædictum Commiſſarium dirigi, ut adimpleat omnia ea, quæ jam ad hoc ſunt deſignata, & diſpoſita, ac Diffinitorio Generali communicata, & ab iſto approbata, juxta ea, quæ hîc annexa traduntur, & alia, quæ in Domino expedire videbuntur.

DE-

Digitized by Google

di pro Novitiis ad Ordinem admittendis; verùm, quia dictam ſuam mentem in commiſſione datam pro hac Novitiorum ad miſſione ſpecialiter non expreſſit, dubium ortum eſt dictis Patribus ex lectione declarationis S. m. Nicolai III. quæ dicit, licentiam ad Ordinem recipiendi ſpecialiter ſeu expreſsè Vicariis Provincialibus eſſe committendam, quippe, quod illam ex officio non habeant, an Fr. Nicolaus Leodius, quem tempore ſuæ Commiſſionis præfatus P. Pacificus ad Habitum admiſit die 14. April. anno 1709. poſt annum probationis expletum, poſſit validè Profeſſionem emittere? Pro cujus dubii reſolutione, & quidem ad majorem cautelam, cum ex teſtimonio dictorum Patrum P. Procuratori Generali conſtet, præfatum Fr. Nicolaum ad Ordinem bonâ fide in abſentia P. Provincialis fuiſſe admiſſum, annuentibus quidem omnibus Definitoribus, eumque laudabiliter annum probationis abſolviſſe, ac nuperrimè omnium votis pro emittenda Profeſſione fuiſſe admiſſum.

Sacra Congregatio Emin. ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot. & conſultat. actu viſitationis terminanda.

IN cauſa Leodien. Præcedentiæ, vertente inter Fratres Laicos Profeſſos Ordinis Capucinorum, Provinciæ Leodienſ. ex una, & Clericos non Profeſſos ejuſdem Ordinis, & Provinciæ partibus, & altera.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum & Regularium Præpoſita, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, & perpenſis juribus, ac rationibus per Laicos informantes deductis, referente Eminentiſſimo Gualterio cenſuit, ac decrevit omnia remittenda eſſe, prout præſentium tenore benignè remiſit ad Patrem Miniſtrum Generalem in actu viſitationis, etiam cum facultatibus ejuſdem Sacræ Congregationis. Romæ 21. Martii 1715.

L. S.

T. Cardinalis de Abdua.

F. A. Nitenus Secretarius.

NOTA.

VIgore hujus facultatis emanatum eſt Decretum, quod ſequitur.

In nomine Domini Amen.

Nos Frater Michaël Angelus à Raguſio, FF. Min. S.P. Franciſci Capucinorum Miniſter Generalis.

Præſentato olim nomine Fratrum Laicorum Capucinorum hujus Leodienſis Provinciæ Eminentiſſimis, ac Reverendiſſimis DD. Cardinalibus Sacræ Congregationis ſuper negotiis Epiſcoporum, & Regularium ſupplici libello, quo in publicis functionibus ſuper Clericos Novitios præcedentiam petebant, eadem S. Congregatio ſub die 21. Martii anni 1715. dedit ſubſequens Reſcriptum, videlicet omnia ad P. Generalem in actu viſita-

Titularem Eccleſiæ Fratrum loci Spadæ Beatiſſimam Virginem Mariam, & non Sanctum Waltherum eſſe declaratur.

Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini

FRater Paulus Leodius, modernus Provincialis Capucinorum Provinciæ Leodienſis, Eminentiis Veſtris humillimè exponit, quatenus Eccleſia Conventus Capucinorum oppidi Spadæ Diœceſis Leodienſis erecta expenſis Domini Waltheri Livello de anno 1645. fuit conſecrata ab Illuſtriſſimo ac Reverendiſſimo Domino Richardo Paulo Stavio, Suffraganeo Eccleſiæ Leodienſis, & in lapide marmoreo poſito ſupra portam hujus Eccleſiæ delineatum reperitur: *Deo Optimo Maximo, Matri Virgini, SS. Walthero, & Franciſco Templum hoc publico commodo, Domum privato Fratrum Capucinorum uſui à fundamento erexit Dominus Waltherus Livello Leodius* 1646. Familia hujus Conventûs S. Waltherum in Patronum & Titularem tenuit, de eo in choro fecit commemorationem & illius diem feſtum cum octava celebravit die 5. Junii ſingulis annis. Archiepiſcopali, quod ſequitur: *Spadæ die 2. Julii 1645. fuit conſecrata Eccleſia, & Altare Majus Capucinorum in honorem Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Secundum Altare à dextris in honorem S. Waltheri, & Tertium in honorem S. Franciſci.*

Quapropter in dubium venit, an S. Waltherus ſit Titularis ejuſdem Eccleſiæ, cum ejus nomen non reperiatur in Martyrologio Romano, ſed ſolùm de eo mentionem habeat in ſuis operibus Henſchenius & Baronius aſſerentes, S. Waltherum fuiſſe Socium S. Bonifacii, cujus diem feſtum Eccleſia celebrat.

Ideo præfatus Provincialis ſupplex exorat Eminentias Veſtras, quatenus dignentur benignè ſecernere ac judicare, an S. Waltherus ſit verè Titularis Eccleſię Conventûs Capucinorum Oppidi Spadæ? & quatenus Negativè, ſupplicat de die feſto Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis Mariæ pro Titulari & pro gratia &c.

Reſpondetur ad primum, Titularem Eccleſiæ non eſſe S. Waltherum, ſed Beatiſſimam Virginem, & patet ex conſecratione ejuſdem facta ab ipſo Suffraganeo Leodienſi.

Ad ſecundum, ex antecedenti ſequitur feſtum Aſſumptionis Beatæ Virginis eſſe Titulum Eccleſiæ prædictæ.

N. M. Tedeſchi Archiepiſcopus Apamenus Secretarius.

N O T A.

RECeſſus FF. Recollectorum dedit nobis Domûs hujus Eccleſiæ poſſeſſum, uti paret ex litteris ſequentibus.

Ferdinandus Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia electus, & confirmatus Archiepiſcopus Colonienſis, S. Rom. Imp. per Italiam Archicancellarius, & Princeps Elector, Epiſcopus Leodienſis &c. &c.

Venerabilibus & Religioſis, Devotis. Nobis Dilectis, Fidelibus Capucinis Oppidi noſtri Malmundarienſis ſalutem in Domino. Cum accepimus Fratrem Reginaldum Maillòt, Ordinis S. Franciſci Recollectum, derelictâ Domo, ac Oratorio & Supellectili, quæ in Pago noſtro de Spa habebat, extra noſtras Provincias abſque reverſionis ſpe receſſiſſe, ne, quæ per Fideles ei in pios uſus donata ſunt, in alios diſtrahi contingat, ſur-

Tempore, quo Fratres Capucini in Oppidum Huenſe in Diœceſi Leodienſi appulerunt, pia donatione obtinuerunt ejuſdem Vineæ partem, ex qua Conventum, & hortum ſibi conſtituerent; quia tamen, creſcente neceſſario Fratrum numero, Conventum & hortum ampliari opportuit, diverſas alias dictæ Vineæ petias contiguas atque adjacentes ab illarum Poſſeſſoribus titulo emptionis acquiſivêre, ex qua quidem emptione varias obligationes; ſeu onera quoad cenſus integræ Vineæ infixa contraxerunt.

Inter cæteras obligationes, ea ſubſidiaria adeſt duarum *Amarum* cum dimidia vini, quas unus ex Compoſſeſſoribus dictæ Vineæ debebat ſingulis annis præſtare Parocho S. Remigii, ejuſdem Oppidi, pro fundatione unius Miſſæ S. Sebaſtiani feriâ quartâ cujuslibet hebdomadæ ab ipſo Parocho canendæ; Quia verò ſub finem alterius ſæculi Parochus prædictus dictam annuam præſtationem conſequi non valebat à prædicto Compoſſeſſore, utpote, qui partem Vineæ ad ſe pertinentem incultam reliquerat, judicialiter proinde egit contra Fratres, qui, licèt inviti, invitoq; eorum vocationis ſpiritu, actionem regreſsûs contra ſuos authores, ſeu venditores, uti Sponſores liberæ poſſeſſionis dirigere, & in judicio contendere coacti fuerunt, diverſis profectò, tamquam agitatæ difficultatis ignaris, ſuper rei novitate pro magis, minuſve ſiniſtro cujuſque ſtudio, diverſa opinantibus; Quapropter, ne rurſus præfatos Fratres in jus vocari, eoſque novis conteſtationibus exponi contingat, modernus S. Remigii Parochus plus æquo aliàs ex dicta fundatione (uti pronum eſt credere) præmiſſa, ut ſupra narrata ſunt, habentur, ſubdit nullum aliud excogitari poſſe medium, quo Fratres Oratores à prædictis oneribus, ſuo cum ſtatu vix compatibilibus, abſolvantur, & actibus forenſibus ſubducantur; dum inſuper, niſi benigna accederet Apoſtolica confirmatio, eorum hortus, utpote nudo ſepimento à reſiduo Vineæ ſeparatus, variis externorum, præcipuè verò protervæ juventutis curſitationibus, ac prædatoriis luſibus expoſitus permaneret.

In anteacta Sacra Congregatione reſcriptum fuit = Procuratori Generali Ordinis pro informatione, & voto = Is itaque modò exponit, quod, ſi Sacræ Congregationi dignum & juſtum videatur, ut Parochialis Eccleſia S. Remigii liberetur ab onere decantandi Miſſam ſingulis quartis feriis in dicta Eccleſia, eò, quod ſtipendium ſeptem ſcutorum monetæ Romanæ tanto oneri ferendo non ſit proportionatum, & PP. Oratores, ſtante & urgente publica & manifeſta neceſſitate horti eorum Conventûs de licentia, & approbatione S. Sedis, onus prædictum ad ſuam Eccleſiam aſſumere, eidemque ſatisfacere velint, ad liberandum Conventum ab ulterioribus vexationibus, ipſe Procurator Generalis nihil habet in contrarium, ſed potius addit preces, licet dignius, & Inſtituto Seraphico convenientius foret, ſi PP. Capucini Oratores ab onere perpetuo dicendi dictam Miſſam benignè eximerentur, iiſque aſſignaretur certus Miſſarum numerus pro unica vice applicandus cum extinctione oneris prædicti, prout S. Sedem in ſimilibus caſibus facere conſueviſſe aſſerit.

Die 22. Julii elapſi añi S. Congr. nullâ ſuper Oratorum inſtantia captâ reſolutione, reſcripſit:: Quod exhiberentur Inſtrumenta aſſertarum em-

Ex tenore quidem dictarum ſcripturarum conjicere licet, fundum variaſque petias Terræ, ſeu Vineæ Oratorum horto contiguæ, tum ex pia largitione memorati Joannis Chriſtiani, ejus executore teſtamentario, aut forſan hærede neceſſarias veriſimiliter pecunias ſubminiſtrante, tum ex munificentia quondam Comitiſſæ à Groesbek, Oratorum Conventui, acceptante ſcilicet Syndico, nec Fratribus ad actus deſuper geſtos ullibi comparentibus, neque ullatenus concurrentibus, fuiſſe acquiſitas; adeo, quod aliàs culpa, ſiquæ in terceſſerit, in modernos Guardianum, aut Fratres rejici non poſſit, exceptâ tamen acceptatione fundationis Miſſæ nuncupatæ S. Sebaſtiani, de qua in eorum precibus agitur, ex cauſis, genuinè expoſitis, bona fide conſummata; Quod enim ad obſervantiam voti paupertatis attinet, omninò crediderim, Oratoribus, neque aliis in hac ampla Diœceſi viventibus, poſſe quidpiam, quod Ordinis Conſtitutiones,

Concilii, ad quam Sanctiſſimus D. N. ſupplicem hunc libellum remiſit, attentis ſupradictis relationibus Procuratoris Generalis, *Ordinis Capucinorum, & Vicarii Generalis Leodienſis cenſuit, ſi Sanctitati Suæ placuerit, eidem Vicario Generali committi poſſe, ut veris exiſtentibus narratis enunciatum Miſſarum onus in Oratores, juxta petita, pro ſuo arbitrio, & conſcientia transferre poſſit, & valeat, & deinde ejuſdem Oratoribus indulgeat, ut præfato perpetuo Miſſarum oneri celebratione Miſſarum ſexcentum, pro una vice tantùm, ſatisfacere poſſint, ac ſatisfactum eſſe declaret; Factaque de præmiſſis per infraſcriptum Secretarium relatione SSmo D. N., Sanctitas Sua benignè annuit, ac S. Congregationis ſententiam approbavit die 21. ejuſdem Menſis Februarii 1742.*

C. A. Cavalchini Secret.

Ex Lib. Decretorum præd. S. Congreg. 92.

PRO-

Digitized by Google

I Tyrolenſis, partem Rhætiæ, & partem Norici complectens, ſalis, argenti, & auri ſodinis, variâque fluminum ſcaturigine felicem explicans regionem, & à tempore Principibus Auſtriæ fideli homagio parens. Terrenum ejus decorem ut Ferdinandus Archidux, inductione novi Regularis Inſtituti variaret, Fratres noſtros ſuaſu Sereniſſimæ ſuæ Conjugis, Annæ Catharinæ, Guilielmi Mantuæ Ducis Filiæ, & plurimâ erga nos pietate ferventis, in ſuæ Reſidentiæ Civitate Oeniponti ſtabilire decrevit. Rigidior aëris intemperies, quæ, hybernante præſertim tempore, Regionem occupat, plantandæ in ea noſtræ Religionis animum in Patribus noſtris nonnihil continuit, juſſu tamen Clementis Papæ VIII. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio miſſi ſunt OEnipontum è Provincia Veneta celebris Fr. Joannes à Venetiis, & alii ſex Comites, ut Sereniſſimi Archiducis voluntati morem gererent, & prima Provinciæ fundamenta ponerent. His ipſe Archidux primum injecit lapidem, calce hunc firmavit, & aurea numiſmata, quibus annus fundationis, nomen S.P. Franciſci, & Archiducis Effigies impreſſa videbatur, adjunxit.

Viſum in completa Domo Regularis vitæ exemplum, pietatem populi ita incendit, ut hinc inde tum in ipſo Tyrolenſi Comitatu, tum in contermina Bavaria, tum in Franconia plures Conventus conſtruerentur, unam, eandemque Provinciam diutius conſtituentes Viris conſpicuis florentem. Inter ſuos, ſeu ante-ſeu poſt diviſionem, principem locum ex æquo dat Fr. Hartmanno Brixinenſi, qui cum laude in primo Bullarii Tomo compendiatâ, noſtro tempore ſupremum Ordinis clavum tenuit, poſtquam prius Definitoris Generalis munus obiiſſet.

Anteceſſit eum in hoc Fr. Juvenalis Ananienſis, Vir, qui pietatem ſuam exemplis, & doctrinam libris probavit, ac Provinciam Flandro-Belgicam ceu Commiſſarius & Viſitator Generalis ſuavi zelo compoſuit.

Commendat adhuc Provincia Helvetiæ prudentiam Fr. Philippi Ennienſis, quâ & ipſe Commiſſarium Generalem in ea egit, ac ſemen ſuæ virtutis reliquit, haud aliter, ac fecit Fr. Albertus Raſſenſis, dum ſub eodem Commiſſario charactere prælibatam Flandro-Belgicam Provinciam viſitavit.

Viris officiis Ordinis claris ſi jungamus exempla honoris, quo Provincia per Alumnos nobiliore proſapiâ inclitos potita eſt, præire debet Sereniſſimus Dux Muti-

ta, ita & cum fructu à primævo tempore exercuit dilatandæ Religionis zelum, quem Excelſus Princeps, tunc Epiſcopus Salisburgenſis inſignem ſequenti commendavit epiſtola:

Marcus Sitticus, Dei gratiâ Epiſcopus Salisburgenſis, Romanæ Apoſtolicæ Sedis Legatus &c.

Devotis in Chriſto, & dilectis noſtris P. Ambroſio Dinckelſpilenſi, & P. Jacobo Auguſtano, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum Sacerdotibus S. P. D.

Non mediocri, Dilectiſſimi in Chriſto, conſolatione noſtra percepimus, Vos non ſolùm in Vangenrain, aliiſve Præfecturæ noſtræ Radſtadienſis ſubjectis locis, verùm etiam in Præpoſitura noſtra Werſenſi, videlicet ad S. Vitum, ad S. Joannem, & alibi crebris veſtris concionibus, exhortationibus, inſtructionibus, ſinceriſque affectibus, & charitate plenis, in populo à rectâ Fide aberrante, ad eam reducto, uberem feciſſe fructum. Ex quo ſedulitatem veſtram inſignem, & Catholicæ Religionis zelum, necnon multiplices inde tolleratos labores ſatis ſuperque perſpeximus; unde toti Religioni veſtræ quibuſvis gratiis, ac favoribus, omni datâ occaſione, obſtricti ſumus. Speramus autem Vos cœptam diligentiam, Operariorum bonorum inſtar, etiam in aliis vicinis locis diutius proſecuturos eſſe. Attamen, cum Nos minimè lateat, iſthoc hyberno tempore, quo profundis nivibus omnia rigent, & frigent, difficillimum Vobis futurum ſingulos adire Pagos, eapropter rogamus, & obſecramus, ut in Oppido ad S. Joannem in Pagav de cætero maneatis, ibidem enim Judici noſtro de veſtra ſuſtentatione jamjam mandatum dedimus. Quâ occaſione multa à Vobis bona ſperamus. Interim tamen, ſi Vobis viſum fuerit, etiam Vangenrainum ſubinde reviſere poteritis, quod ad beneplacitum noſtrum factum putetis. De reliquo benevolentiâ noſtrâ ſemper Vobis obligati manemus.

Datæ Salisburgi Anno 1615. die 21. Januarii.

Felicem quoque expertus piiſſimus Princeps eundem zelum, eundem in aliis quoque locis continuari non juſſit, ſed rogavit, aliâ & ſequenti epiſtola:

Marcus Sitticus &c.

Capucinis pro tempore in Pagav commorantibus S. P. D.

Gratiſſimum accepimus nuntium, adjuvante videlicet Omnipotentis gratiâ, necnon conſtanti veſtro ſtudio, atque aſſiduo labore, ſalutiferæ Reformatio-

nis

Complectitur Conventus Fratrum XXI.
Reſidentias VIII.
Monaſterium Monialium Capucinarum I.

Eccleſiam S. Catharinæ extra Muros Civitatis Brixinenſis Fratribus pro conſtruenda ibi Domo regulari concedi, titulumque beneficii, ac ejus proventus ad quoddam Eccleſiæ Cathedralis Altare transferri, Epiſcopo, & Capitulo ibidem committit.

A tergo: *Venerabili Fratri Epiſcopo Brixinenſi ac Dilectis Filiis Decano & Capitulo Eccleſiæ Brixinen.*

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ac Dilecti Filii ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm, ſicut accepimus, Dilecti Filii Provincialis, & Superiores Fratrum Ordinis Capucinorum Sancti Franciſci, Fraternitatis Tuæ, ac Dilectorum Filiorum Cleri, ac Nobilium, & Populi iſtius Civitatis Brixinenſis ſuaſionibus unumConventum ejuſdem Ordinis prope eamdem Civitatem erigere deliberaverint; cumque quædam Eccleſia ſub invocatione Sanctæ Catharinæ extra muros ejuſdem Civitatis ſita, & loco â prædictis Provinciali, & Superioribus Capucinorum pro erigendo dicto Conventu electo contigua, ad menſam veſtram Capitularem ſpectans, ſeu illi unita, valde commoda & apta futura ſit Fratribus Capucinis in prædicto Conventu pro tempore manſuris pro divinorum officiorum celebratione. Nos divini cultûs, & ejuſdem Ordinis augmento & propagationi, quantùm cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, ſupplicationibus pro parte tua, ac dictorum Cleri, Nobilium, & Populi, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Vos paternè in Domino hortamur, ut Eccleſiam præfatam eiſdem Fratribus Capucinis libenter concedatis, ac propterea Fraternitati tuæ, Frater Epiſcope, ut titulum beneficii, ac omnes fructus, redditus & proventus quoſcumque dictæ Eccleſiæ Sanctæ Catharinæ, ſi qui ſint, ab illa perpetuò diſmembrare, ac illa cum ſuis oneribus quibuſcumque ad Eccleſiam Cathedralem Brixinenſem ad aliquod Altare ejuſdem Eccleſiæ transferre, & eamdem Eccleſiam S. Catharinæ cum membris &

per-

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub AnnuloPiſcatoris ſexto nonas Martii MDCXIII. Pontificatus Noſtri Anno octavo.

Petrus Stroza.

Ex Regeſto Brevium ad Principes *Pauli Papæ V. anni* 8. *ep.* 284.

Caroli, Archiducis Auſtriæ, & Marchionis Burgaviæ zelum Catholicæ Religionis in ſuis ditionibus inſtaurandæ commendat, & pietatis officia, per Fr. Damianum ad ſe ablegatum præſtita, ſibi accepta fuiſſe reſcribit.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Carolo, Marchioni Burgaviæ.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Legimus cum jucunditate litteras, quas à Nobilitate tuaNobis reddidit DilectusFilius, Religioſus vir, Damianus, Frater Ordinis Capucinorum,ProvinciæTyrolenſisAlumnus, quem libenter vidimus, tuâ potiſſimùm causâ, atque commendatione. Sanè perjucunda nobis fuerunt, quæ de ſingulari tuo Zelo Nobis renunciavit, digna certè Viro Principe, & ex ea progenie, qua ortus es. Acceptiſſima itaque fuerunt Nobis officia filialis pietatis, & obſervantiæ, quæ per ipſum Damianum Nobis præſtitiſti, ſicut ex altera parte, ſumma cum animi alacritate Nobilitati tuæ deferimus paternum noſtrum amorem, prompti ac parati dare Tibi evidentiora ſemper ſigna noſtræ erga Te ſingularis dile-

Digitized by Google

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

MAgnoNos affecerunt ſolatio litterę Nobilitatis tuæ, quibus inſtaurandę Catholicę Religionis zelo in iſtis tuis ditionibus à Nobis efficaciter poſtulaſti, Tibi concederetur, ne Dilectus Filius pius, ac Religioſus vir, Auguſtinus, Frater Ordinis Capucinorum Sancti Franciſci, Prædicator Verbi Dei, iſtinc removeatur. Mirificè ſanè conſolatus es Nos ſignificatione utilitatis ſacrarum Concionum illius, ideo, ut rem Nobilitati tuæ gratam facere. mus, &, ut augeatur fructus laborum Religioſi hujus laudabilis Viri, mandatum eſt à Generali Ordinis Capucinorum Procuratore Dilecto Filio Provinciali Tyrolis, & Bavariæ, ejuſdem Ordinis, ne revocet à Te, aliovè tranſmittat eundem Fratrem Auguſtinum: attamen, ſi quid ſecus evenerit, idque Nobis renunciaveris, opportunè providebitur, ut juſto, ac laudabili deſiderio tuo plenè ſatisfiat. Augeat Dominus in Te dona ſuæ ſanctæ gratiæ, & Nos Nobilitati tuæ peramanter benedicimus. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris quinto Idus Julii MDCXV. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Petrus Stroza.

Autograph. in Archivo ſecreto Vaticano, Regeſto Brevium ad Principes *Menſ. & Anni præd. fol.* 17.

ſtuatione, pro neceſſario ſuo manutenimento, ad remedia in eorum Religione inſolita recurrere, & in ſpecie, loco vitæ ſolitariæ, & devotionis in choro peragendæ pro quærendo fruſto panis hinc inde vagari cogerentur; hinc Provincialis Provinciæ Tyrolenſis, in cujus Provincia Monaſterium Enniæ ſitum eſt, & Provincialis Provinciæ Brixienſis, in cujus Provincia reperitur Aſtorre, ex puro, & mero regularis diſciplinæ zelo, pro cujus conſervatione in hujuſmodi materia Summi Pontifices varias condiderunt Bullas, EE.VV. humillimè ſupplicant, quatenus PP. Reformatis Crucem plantare, aut alium quemcunque actum circa prædictas duas fabricas Fiemi, & Aſtorre intraprendere inhibeatur, & caſu, quo quid jam fuiſſet præſumptum, ulterius pergere non audeant. Pro quo ideo ſupplicant, cum inaudiverint, quod in loco Fiemi, etiam contra Capituli Tridentini prohibitionem Crucem erigere tentaverint, nec pro hujuſmodi inhibitione in præjudicium rationum PP. Reformatorum ſupplicatur, ſed ex fine duntaxat, ut EE.VV. de pauperrimo & ad manutenenda tot Mendicantium Monaſteria incapacis Vallis ſtatu informari dignentur. Quam gratiam &c.

NO-

Digitized by Google

pro nova inhibitione ſupplicavit, per ſequentem Libellum ſupplicem.

Beatiſſime Pater.

Patribus Minoribus Obſervantibus Reformatis Romā, per litteras Vicario Tridenti inſcriptas, in loco Fiemi Diac. Trident. ædificare, ſeu inceptam jam fabricam proſequi, tum ob præjudicium aliis Regularibus inde accreſcens, tam ob non ſervatas Bullarum Pontificiarum conditiones fuit inbibitum, hoc tamen non obſtante fabricam proſequuntur, allegantes, quod non Monaſterium, ſed Hoſpitium foret. Hoc autem merus eſt prætextus, cum fabrica iiſdem ſolemnitatibus, quibus ædificia Monaſteriorum incboantur, fuerit incepta. Inſuper fabricā ſemel terminatā, vel inibi 12. Religioſi degent? & ita erit Monaſterium ipſis interdictum; vel minor erit 12. Fratrum numerus? & ſic erit Hoſpitium, ſeu Conventinus, quem quoque fabricare nequeunt, cum ibi numerus à Bullis Pontificiis præſcriptus ſubſiſtere haud poſſit.

Inde, cum fabrica hujuſmodi ob ſummam Vallis paupertatem in notabile Monaſterii Ennia præjudicium tendat, Sanct. Veſtræ Provincialis Tyrolenſis ſupplicat, vel ut eam inbibeat, vel, ut eam Illuſtriſſimi Fagnani de Statu Regularium optimè informati conſilio remittat, quatenus ob paupertatem illorum locorum, tot Mendicantes nutrire non potentium, Religioſi pro inquirendo panis fruſto tota die, dum orationi chori incumbere deberent, vagari non cogantur. Pro qua &c.

Remiſſo ad Sac. Congreg. Epiſcop & Regul. Libello ſupplici, ſub 15. Decemb. 1662. ab hac fuit ordinatum, ut denuo Vicario Generali Tridenti ſcriberetur, quatenus ſub pœnis &c. prohibeat proſecutionent fabricæ: Epiſtola autem ab Auditore Eminentiſs. ac Reverendiſs. Card. Farneſii, noſtri Ordinis Protectoris, ad inſtantias D. Baronis Fiemi, volentis, ut rationes Partis primò audirentur, fuit ſuſpenſa.

Periculum in mora interpoſita advertens P. Procur. Generalis inſtitit Sac. Congregationi noviter pro impeditione fabricæ controverſæ, & EE. Patres per replicatas litteras, à Vicario Tridentino de expoſita loci paupertate, & Bullarum Pontificiarum executione informari petierunt, fuitque litterarum tenor, ut ſequitur.

A tergo: *Admodum Reverendo D. Vicario Tridenti.*

Admodum Reverende Domine. Cum P. Procurator Generalis Capucinorum expoſuerit, quod FF. Minores Obſervantes novum Conventum Fiemi illius Diac. in grave aliorum Mendicantium præjudicium, & in ſpecie Capucinorum ob magnam illorum locorum paupertatem, quæ ibi vigere aſſeritur, defacto fabricare prætendant, & pro opportuna proviſione ſupplicaverit, EE. Patres Dom. Tuæ ſcribi juſſerunt, quatenus diſtinctè de ſubſiſtentia expoſitorum, & ſpeciatim, cum qua licentia dicti PP. Reformati novum Conventum erigere cupiant? &, an circa hoc Bullæ Pontificiæ obſerventur, informet, & adjungat, an prætenſa locorum paupertas ſit vera & realis, & an præjudicium ſuppoſitum aliis emergat, referatque alia omnia, quæ ſignificanda occurrent. Deus &c. Romæ 1. Mart. 1663.

Martius Card. Ginettus.

Pondeſatā à Sac. Congregatione relatione, à Vicario Generali Tridentini tranſmiſſa, fuit ei injuncta executio ſequentis Epiſtolæ.

A tergo: *A. Reverendo Domino Vicario Capitulari Tridentino.*

A. Reverende Domine. Auditā relatione &c Super prætenſa erectione Conventûs FF. Minor. ſtrictioris Obſervantiæ S. Franciſci in Valle, ſeu loco Fiemi, iſtius Diac. repugnantibus Fratribus Capucinis, & viſis etiam litteris Dom. Tuæ, Emin. Patres duxerunt ad eam reſcribi, ut inbibeat eiſdem Fratribus præfatam Conventûs erectionem, ſeu proſecutionem intra Territorium dicti loci, abſque expreſſa

Digitized by Google

Litterarum harum effectum PP. Reformati novo effugio, videlicet appellatione ad Sanctiſſimum, quam minabantur, ſuſpendebant: hùc autem diutius in Romana Curia non introductâ, P. Proc. Generalis replicatas ad D Vicarium Capitularem Tridenti litteras obtinuit, & earum executionem Monitorio, ab Illuſtriſſimo Domino Auditore Cameræ, Paulutio Paulutio Albertonio, ad inſtantias Fratrum noſtrorum Enniæ ſub 18. Junii 1665. relaxato ſollicitavit. Effecit hoc, ut appellatio ad Sanctiſſimum compareret; cumque ad Sac. Congregationem fuerit remiſſa, cauſa noviter cum rationibus ab utraque parte adductis fuit diſcuſſa, & deciſa, ut ſequitur.

In cauſa vertente inter Fratres Minores de Obſervantia Reformatos ex una, & Fratres Minores Capucinos ex altera Partibus, prætendentibus dictis Reformatis erigere Conventus in Vallibus Aſtoris, & Fiemmi, non obſtante Capucinorum contradictione, Sacra Congregatio Emin. S. R. E. Cardinalium negot. & conſult. Epiſcop. & Regul. præpoſita, viſo Proceſſu, & actibus transmiſſis à Vicario Capitulari Tridentino, neque Partibus auditis, maturè examinatis, cenſuit & declaravit, non expedire novorum Conventuum FF. Reformatorum hujuſmodi in dictis locis fundationem, & erectionem, etiamſi iidem Capucini conſenſum præſtiterint, in contrarium deductis non obſtantibus quibuſcunque. Romæ 18. Decembr. 1665.

Martius Card. Ginettus.

Autogr. in Secret. Sac. Congreg. præd. de quibus exempl. authent. in Archiv. Generali Ord. Armario Provincia Tyrolenſis.

Provinciam in duas, Tyrolenſem & Bavaricam dividi, P. Miniſtro Generali committit.

A tergo: *Dilecto Filio, Miniſtro Generali, Ordinis S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Fratres Provinciæ Tyrolenſis, tui Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, noviſſimè in hac Alma Urbe celebrato, Deffinitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ prædictæ nimiam vaſtitatem, ob quam uni ſoli Miniſtro Provinciali penitus eſt impoſſibilis viſitatio conſueta, vigore Regulæ, & Conſtitutionum generalium omnino requiſita ad conſervandam diſciplinam regularem, aliiſque cauſis graviſſimis conſideratis cenſuit, eidem Provinciæ ſubveniendum eſſe per convenientem diviſionem, de hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia faciendam; Quare ipſi Exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cen-

Digitized by Google

cupatorum, Nobis expoſito, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis noviſſimè in hac alma Urbe celebrato, Definitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ prædictæ nimiam vaſtitatem, ob quam uni ſoli Miniſtro Provinciali penitùs eſt impoſſibilis viſitatio conſueta, vigore Regulæ, & Conſtitutionum Generalium omnino requiſita ad conſervandam diſciplinam regularem, aliiſque graviſſimis cauſis conſideratis cenſuerat, eidem Provinciæ ſubveniendum eſſe per convenientem diviſionem, de hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia faciendam. Nos ſupplicationibus, dictorum Exponentium nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis ininclinati, dilecto Filio, Miniſtro Generali, Ordinis prædicti, ut in actu viſitationis memoratæ Provinciæ ab eo faciendæ, eandem Provinciam in duas, unam quidem Tyrolis, & Bavariæ, alteram verò Sveviæ, & Franconiæ reſpectivè nuncupandas, authoritate noſtra Apoſtolica dividere, ac utrique Provinciæ hujuſmodi Conventus, Domos, & Hoſpitia Provinciæ ſic dividendæ reſpectivè aſſignare, cæteraque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuua facere, & exequi liberè, & licitè poſſet, & valeret, facultatem, & licentiam eadem authoritate tribuimus, & impartiti ſumus; eâ tamen lege, ut per hujuſmodi diviſionem, ſuffragia in Capitulis Generalibus Ordinis prædicti augeri non poſſent, ſed cujuſque Provinciæ ſic diviſæ Miniſtri Provinciales, unà cum Cuſtode alternatim eligendo, in dicto Capitulo intervenire deberent; ita, ut tria tantùm vota, nempe duorum Miniſtrorum Provincialium, & unius Cuſtodis conſtituerent; Utque in prædictis Provinciis diviſis novi Conventus erigi in poſterum nullatenus poſſent, ſine expreſſa licentia dictæ Sedis, per litteras in ſimili forma Brevis expedienda, quæ derogaret huic prohibitioni, &

alias,

Digitized by Google

vore gratiæ proſequi volentes, & horum ſingulares Perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis, ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de tua fide, ac omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem litteris conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XXV. Maii MDCLVIII. Pontificatus Noſtri Anno primo.

Joan. Gualterius Sluſius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

NOTA.

OPus abſolvit Fr. Hyacinthus Commiſſarius Apoſtolicus, ſequenti Inſtrumento.

Ad laudem Sanctiſſimæ & individuæ Trinitatis, Patris & Filii & Spiritus Sancti, Glorioſiſſimæ, ſemperque Virginis Mariæ, ac Seraphici Patris Noſtri Sancti Franciſci. Amen.

Quoniam Supremi Numinis Divinâ favente gratiâ, & Seraphici Patris Noſtri Franciſci protegente Spiritu, in Religione Fratrum Capucinorum, ita viget regularis obſervantia, vitæ auſteritas, & morum diſciplina, ut eorum converſatio, non modicam redoleat virtutum fragrantiam, quâ Populorum pietas excitatur, maximè in illis Regionibus, in quibus frumentum Catholicæ Fidei & veritatis, zizaniis hæreſum ab inimico homine ſuperſeminatur, ita ut omnes deſiderent Capucinos, fere omnes apud ſe eos habere contendant; imò etiam pluries Principes ipſi ad ædificanda Monaſteria leniter eos compellant, exiſtimantes, Capucinorum Monaſteria, Dei caſtra futura, ad oppugnandam Hæreticorum impietatem validiſſima. Hinc factum eſt, quod Tyrolenſis Provincia, omnium virtutum numero, non ſecunda, varias Regiones & has ampliſſimas ac aſperrimas amplexata brevi annorum curriculo, ad talem numerum Monaſteriorum excreverit, ut viſitatio Provincialis Miniſtri à Regula Seraphici Patris, & Conſtitutionibus Generalibus Capucinorum præſcripta, non ſine ejuſdem Provinciæ præjudicio, vel retardetur, vel penitus ex parte impediatur.

Eapropter primarii illius Provinciæ Patres difficultatem Viſitationis, & Religionis præjudicium experti. pluries & præſertim Generalium Comitiorum occaſione, petierunt Diviſionem ejuſdem Provinciæ, in duas, demumque facultatem dividendi, ab ipſa Sede Apoſtolica, ſuppliciter implorârunt. Quorum votis ac ſupplicationibus benigniſſimè annuens Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa IX. primo ſui Pontificatus Anno, expetitam diviſionem, per Generalem Miniſtrum ejuſdem Ordinis faciendam, per ſuas tandem litteras conceſſit, in forma Brevis, tenoris ſequentis.

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte &c. Exponi Nobis. *Reſiduum ut ſupra ſol. 129.*

Verùm, cum præfatus Miniſter Generalis, ſuo muneri ſedulò ſatisfaciens, in Viſitatione aliarum Provinciarum Italiæ detineretur, ne Diviſio tanto tempore deſiderata, non ſine gravi detrimento Provinciæ, diutius protraheretur, ab eiſdem Patribus ſupplicatione Diviſionis repetitâ, alias litteras itidem in forma Brevis, ab eodem ſummo Pontifice obtinuerunt, quibus eademmet Diviſio per Viſitatorem Apoſtolicam facienda indulgetur, prout ex earum tenore ſequenti clarè patet.

Digitized by Google

literas audiit, perpenſaque Provinciæ longitudine, latitudine, amplitudine, ac viarum aſperitate, aliiſque circumſtantiis, ac rationibus attentè conſideratis, evidenter comperimus, imò Ipſimet experti ſumus, verum eſſe, quod pro obtinendâ diviſione, apud Sanctam Sedem expoſitum fuit, nimirùm, dictam Provinciam, ob ejus nimiam vaſtitatem, non poſſe, ab unico Provinciali, commodè atque utiliter viſitari, & conſequenter ipſam fore, & eſſe. juxta ſententiam fere omnium Fratrum dividendam, non modo poſito in Brevibus Pontificiis, ſed modo, quo potuit, ob rationes urgentes Nobis occurrentes, ut juxta Conſtitutiones, Patres Provinciales, ſaltem bis in anno viſitent ſuas Provincias. Ideo poſt ſedulam ac maturam diſcuſſionem ac deliberationem, habito etiam conſilio & aſſenſu omnium præcipuorum Patrum præſentis Capituli Vocalium, attentâ ſemper memoratæ Provinciæ amplitudine & aſperitate, aliiſque cauſis & rationibus libratis atque diſcuſſis, denique conſideratis omnibus conſiderandis, Auctoritate Apoſtolicâ, in hac parte, Nobis conceſſâ, eam de facto Tyrolenſem Provinciam, in duas dividimus, & in perpetuum diviſam eſſe declaramus & decernimus, ita ut altera ſub antiquo Tyrolis nomine, & Sigillo Sanctiſſimi Sacramenti titulo decorata, retineat ſeptendecim Monaſteria, videlicet.

Tyrolenſis Provinciæ Monaſteria.

1. Oenipontum.
2. Saliſburgum.
3. Auguſta.
4. Bulſanum.
5. Brixina.
6. Meranum.
7. Ginzburgum.
8. Ennia.
9. Bruneggium.
10. Sterzinga.
11. Radſtadium.
12. Eppanum.
13. Mildorfium.
14. Schlanderna.
15. Lauffa.
16. Lana.
17. Weiſſenbornium.

Quæ intra limites reſpectivè Comitatûs Tyrolis partis Sueviæ, Archiepiſcopatûs Salisburgenſis, & Epiſcopatûs Brixinenſis continentur.

Altera verò, quam ſub nomine Bavariæ, ac ſub titulo & Sigillo Beatiſſimæ Virginis Oetinganæ, novam Provinciam eligimus ac inſtituimus, quæ intra limites reſpectivè Ducatûs Bavariæ, & Principum circuli Franconici, Partis Sueviæ & Palatinatûs ſuperioris continetur, habens Conventus ab aliis jam diſtinctos & ſeparatos; necnon Hoſpitia, ac Miſſionum loca, quæ in Bavaria, & Palatinatu, Suevia, & Franconia reperiuntur, videlicet.

Bavaricæ Provinciæ Monaſteria.

1. Monachium.
2. Roſenhemium.
3. Landishuta.
4. Ratisbona.
5. Straubinga.
6. Herbipolis.
7. Brunovium.
8. Dinckelſpila.
9. Euſtadium.
10. Waſſerburgum.
11. Mergethemium.
12. Deggendorfium.
13. Schardinga.
14. Danuberta.
15. Kizinga.
16. Bamberga.
17. Rieda.
18. Vilzhovium.
19. Gamundia.
20. Burghuſium.

21. Ni-

Digitized by Google

Itidem Nos Fr. Hyacinthus à Caſali, Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus, de conſilio Reverendorum Patrum utriuſque Provinciæ, dicimus, & decernimus circa limites utriuſque Provinciæ, reſpectu unius ad alteram; nec non unius Conventûs, reſpectu aliorum, nihil eſſe innovandum, ſeu immutandum; ita ut omnia Monaſteria ſua Jura conſervent, tam quoad Confinia & Quæſturam, quàm quoad Conciones: Nec ulterius ſe extendant, quàm ad ea loca, ad quæ ex antiqua poſſeſſione ſe extendere poſſunt, ut pax & concordia inter duas Provincias, in perpetuum conſervetur: Quin etiam charitas & amor; Quapropter ſuffragentur animabus Defunctorum Fratrum in perpetuum, tam unius, quàm alterius Provinciæ ab alterâ diviſæ, tam quoad Miſſas, quàm quoad Officia Defunctorum, ut moris eſt apud Clericos, & Laicos. Et ita hæ duæ Provinciæ, licet Regionibus ac Monaſteriis diviſæ, tamen unitæ ſpiritu ac charitate, & in vitâ, & poſt mortem, ſe invicem ſubſidiis & ſuffragiis adjuvabunt, prout neceſſitas, ſive charitas poſtulaverit.

Fr. Hyacinthus à Caſali Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus.

Ego Fr. Maſſæus Ananienſis, Provinciæ Tyrolenſis Miniſter Provincialis approbo.
Ita ego Fr. Hugolinus Fridbergenſis. Diffinitor.
Ita ego Fr. Barnabas Danuverdanus. Diffinitor.
Ita ego Fr. Maurus Sterzinganus. Diffinitor.
Ita ego Fr. Conradus Saliſburgenſis. Diffinitor.

Ego Fr. Henricus Weilhaimenſis. Provinciæ Bavaricæ Miniſter Provincialis approbo.
Ita ego Fr. Jodocus Landiſhutanus Diffinitor.
Ita ego Fr. Anacletus Hagenſis. Diffinitor.
Ita ego Fr. Juſtus Schesliclo - Bambergenſis. Diffinitor.
Ita ego Fr. Creſcentius Landiſhutanus. Diffinitor.

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Novam Fratrum Domum in Loco Imbſtii conſtrui committitur.

SAcra Congregatio Emin., ac Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium, negoti. & Conſult. Epiſcoporum & Regul. præpoſita, attentâ remiſſione libelli per Sanctiſſimum Dominum noſtrum factâ, & audito P. Procuratore Generali Ordinis, benignè commiſit Ordinario Loci, ut veris exiſtentibus narratis & auditis intereſſe habentibus, petitam facultatem pro ſuo arbitrio & conſcientia Oratoribus impertiatur, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, Conſtitutiones Apoſtolicas, & Or-

Digitized by Google

næ Magdalenæ, Principiſſæ Electri-
cis&c. Viduæ à Sacris Confeſſionibus,
varia privilegia impertitur.

A tergo: *Dilecto Filio, Gabrieli Cluſinenſi Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſori.*

ALEXANDER PP. VIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REligionis zelus, vitæ & morum honeſtas, aliaq; inſignia virtutum dona, quibus apud Nos digno comendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Te ſingulari paternæ charitatis affectu proſequamur. Nuper ſiquidem pro parte dilectæ in Chriſto Filiæ, Nobilis mulieris, Eliſabethæ Amaliæ Magdalenæ bo: mem. Philippi Wilhelmi, dum vixit, Comitis Palatini Rheni, ac S.R.I. Principis Electoris Heydelbergenſis, relictæ Viduæ, Nobis expoſitum fuit, quod, cum Tu, qui Frater expreſsè Profeſſus Provinciæ Tyrolenſis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, ac in Sacro Presbyteratûs Ordine conſtitutus, nec non verbi Dei Prædicator exiſtis, verbum Dei hujuſmodi in Auguſtana & Heydelbergenſi Civitatibus inter tot hæreticos cum maximo animarum fructu prædicaveris, necnon quinque annorum ſpatio in Aula memorati Philippi Wilhelmi Principis Electoris tanquam ſocius, tunc in humanis agentis Emerici Veſalienſis, dicti Ordinis Profeſſoris, permanſeris, ac interea optimum probitatis, religioſorumque morum exemplum præbueris, ipſa Eliſabetha Amalia Magdalena de tua prudentia, pietate, doctrina,

betham Amaliam Magdalenam permanere, ac in quibuſcumque locis, in quibus Conventus dicti Ordinis non reperientur, in ipſius Eliſabethæ Amaliæ Magdalenæ aula, ſeu decenti ei proxima domo degere, & commemorari, ita tamen, ut quandocumque, etiam durante biennio hujuſmodi, à Superioribus veſtris prædictis ad clauſtra revocari poſſitis, & interea memoratam Eliſabetham Amaliam Magdalenam comitandi gratia, dum iter fecerit, quoties opus fuerit, rheda, ſeu alio vehiculo vehi liberè & licitè, ac abſque ullius pænæ, per Conſtitutiones Ordinis prædicti quomodolibet impoſitæ, incurſu valeatis, & veſtrûm quilibet valeat, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus & indulgemus. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XXV. Januarii MDCXCI. Pontificatûs noſtri Anno ſecundo.

I. F. Card. Albanus.

Autog. in Secret. Brev. Apoſtolicor. Regeſto menſ. & anni præd. f. 214.

Eidem

Digitized by Google

candum Tibi duxerimus, ſi videlicet pium ac eximium hujuſmodi Miniſterium proſequendo benemereri in dies apud Deum, & homines pergas. Cæterùm, quemadmodum Regiæ voluntati obſecundare præcipuè Nobis cordi eſt, ita libenter occaſiones amplectemur, teſtandi, quo Te in amore, ac exiſtimatione habeamus, dum Tibi, dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die decima nona Februarii MDCC. Pontificatus noſtri Anno nono.

Ulyſſes Joſeph Gozzadinus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. f.* 222.

Circa eundem Fr. Gabrielem ea, quæ tranquillitati, ac decori conſulerent, ſtatuenda eſſe, eidem Hiſpaniarum Reginæ, ſignificat.

A tergo: *Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Mariæ Annæ, Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ.*

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

UBi primùm Pontificio munere aucti ſumus, explicari curavimus Majeſtati Tuæ

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die quinta Februarii MDCCII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Ulyſſes Joſeph Gozzadinus, Archiep. Theodoſiæ, Secretarius.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *reg. menſ. & anni præd. fol.* 266.

Dolentem de Fr. Gabrielis diſceſſu Hiſpaniarum Reginam ſolatur, & huic almam Urbem acceſſuro ſpecialia Pontificiæ benevolentiæ teſtimonia adpromittit.

A tergo: *Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Mariæ Annæ, Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ, Viduæ.*

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NON ſecus, ac pro paterna charitate noſtra debemus, afficimur eâ moleſtia, qua intimè ſe tangi teſtatur Majeſtas Tua, propterea, quod ſpirituali ſolatio, quod à pietate, ac ſalutaribus monitis Religioſi Viri Confeſſarii ſui percipiebat, in præſens deſtituitur. Confidimus tamen Te ſemper magis intellecturam eſſe, Nos nihil, ea in delibera-

Digitized by Google

Datum &c., die 1. Aprilis MDCCII.

Ulyſſes Joſeph Gozzadinus Archiep. Theodoſiæ Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *reg. menſ. & anni præd. f.* 275.

Hoc idem Reginæ prædictæ ſignificat, & arbitrio ſuo Pontificio totum perfici non poſſe dolet.

A tergo: *Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Mariæ Annæ, Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ, Viduæ.*

CLEMENS PP. XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRæferunt ſemper ſingularis, & eximiæ pietatis ſenſus literæ Majeſtatis Tuæ, quarum poſtremæ in eo etiam luculentiùs præſtantiam animi tui enuntiant, quia in iiſdem nedum teſtaris grata Tibi peculiariter accidiſſe teſtimonia propenſæ voluntatis, dilecto Filio, religioſo Viro, Gabrieli Cluſino, tuorum officiorum intuitu à Nobis exhibita, ſed præterea Te prorsus confidere, Nobis admodum cordi fore tua vota, quorum implementum ſcimus à Te vehementre exoptari. Qua in re perſpectum Tibi facere, quantùm in Nobis erit, curare non ceſſabimus, rectè Te de magnitudine paternæ noſtræ in Te charitatis ſenſiſſe: moleſtè cæteroquin ferentes, id omne arbitrio noſtro perfici non poſſe, non enim pateremur pia tua deſideria affectu ſuo diutius deſtitui, occaſionibus interim, quæ ſe

offe-

Digitized by Google

plurimùm commendat, & omnes Ordinis gradus ab illo rejici renuntiat.

A tergo: *Chariſſimę in Chriſto Filię noſtrę, Marię Annæ, Hiſpaniarum Reginę Catholicę Viduę.*

CLEMENS PP. XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Rectè equidem ſentiebamus de dilecto Filio, Religioſo Viro, Gabriele Cluſinen. ſi, Ordinis Capucinorum, præeunte præclaro Majeſtatis Tuæ judicio, magnum enim ſingularis ſuæ pietatis judicium apud Nos poſuerat ille, quem Tu virtute, ac religione adeò præſtans Regina ſpirituali animi tui regimini præfeceras: Uberiùs tamen idem opinionem de eo noſtram gravi prudentique ſermone coram adauxit, in quo enituit religioſæ humilitatis non vulgare ſpecimen, dum ipſe, quo amoliretur à ſe quoſcunque Ordinis ſui gradus, vehementer à Nobis expetiit, auctoritate noſtra eatenus communiri, quatenus ad eos ſuſcipiendos adigi non poſſet, quod Nos iteratis ejuſdem precibus eâ demum lege indulſimus, ut tamen muneris, quod apud Te obtinet, tum noſtræ, quâ eum proſequimur, charitatis ubique ratio haberetur; atque ita ex nunc ſervari mandavimus in ea Provincia, in qua interim morari, gratam veluti rem Nobis facturus, ultrò elegit; Decet enim, ut nullibi deſint ipſi documenta illius Paternæ

Autog. in locis prædictis.

Per exhibita Fr. Gabrieli Pontificiæ Charitatis officia Duciſſæ Dorotheæ Sophiæ plenè ſatisfactum eſſe, lætatur.

A tergo: *Dilectæ in Chriſto Filiæ, Nobili Mulieri, Dorotheæ Sophiæ, Parmæ & Placentiæ Duciſſæ.*

CLEMENS PAPA XI.

Dilecta in Chriſto Filia, Nobilis Mulier, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Ex litteris Nobilitatis Tuæ perlibenter intelleximus, Nos iis Paternæ Noſtræ charitatis officiis, quibus excipere ac fovere curavimus dilectum Filium, Religioſum Virum, Gabrielem Cluſinum, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, id conſecutos fuiſſe, quod planè optabamus, ut ſcilicet omnibus, Tibique præ cæteris, perſpectum eſſet, multì eos à Nobis fieri, quibus ſuffragatur judicium Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Mariæ Annæ, Hiſpaniarum Reginæ, Viduæ lectiſſimæ, Sororis tuæ, quæ propter decora, atque eximias, quibus ornatur, virtutes, ſingularem Pontificii animi Noſtri propenſionem demeretur. Hanc autem occaſionem, quam certè alacriter hoc nomine complexi ſumus, gratiorem quodammodo Nobis effecit ſpectata probitas mo-

& ingenium, quod natura ei indulſit feliciſſimum, ſtudiis in juventute ſua ita excoluit, ut Magiſterium Philoſophiæ mereretur; limina autem juris Canonici ingreſſus, de vocatione ſua Seriò cogitavit, & expleto 21. ætatis anno ſtrenuum in noſtra Religione Commilitonem induit. Primis Ordinis annis laudabiliter tranſactis, ſtudiiſque honorificè expletis, egregii Concionatoris, ac præclari Controverſiſtæ famam adeptus eſt, ita, ut à Sereniſſimo Electore Palatino Heidelbergam fuerit vocatus, ubi zelo prædicationis & Religioſæ converſationis exemplo plurimos, doctrinâ & ſanguine præſtantes, ad agnitionem veritatis Catholicæ deduxit, Fidem pluſquam centenis annis expulſam, reſtitui adjuvit, ac ſeptem Hoſpitia ſeu Familias, ut neo-Converſi Operariorum ſubſidio in recepta Fide magis conſortarentur, dextero ſuo zelo introduci curavit. Septem annis in Palatina Aula Sereniſſimæ Electricis, & Principis Friderici Confeſſarius Ordinarius, & aliorum Principum, ac Principiſſarum extraordinarius, munus hoc communi laude explevit. Sæpe ab Electrice requiſitus, tandem ab ipſa ejus Filia, Regina Catholica in Hiſpaniam aſcitus, ab hac in conſcientiæ ſuæ arbitrum, Elemosynarium Majorem, & Capellanum Regium fuit electus. Quantumvis per decem annorum ſpatium in totius quaſi Monarchiæ gubernio partem habuerit, oblatos tamen honores, ſpeciatim Inquiſitoris Generalis, Archiepiſcopatûs Valentiarum, & bina vice Cardinalatûs conſtanter recuſavit: ne etiam à Religione ad Prælaturas ullas promoveretur, exemptionis indultum abs Apoſtolica Sede obtinuit, humili ſuæ vocationis ſtatu ita contentus, ut ad exemplum D. Ephrem Syri, à S. Gregorio Nyſſeno commendatum, *ab omni vana, atque mundana abhorrens gloria, cum in hac adhuc peregrinaretur vita, ſi à quopiam ſe laudari animadvertebat, ægro animo ferens, aliumque aliàs colorem capiens, atque oculos in terram demittens, tenui ac ſubtili maderet ſudore, altoque ſilentio, verecundiâ linguam præpediente corriperetur.*

Domûs Dei & decoris illius particularis amator, plurimas Sacriſtias caſulis, Albis, calicibus, variâque Sacrâ Supellectile adornavit, opulenta munera, pinguemque elemoſynam ſuſtentationi ſuæ aſſignatam regiâ licentiâ & conſenſu in hujuſmodi pias cauſas, & alia charitatis ſubſidia diſtribuens. Caſtitatis non minus ſollicitus erat Cuſtos, adeo, ut nunquam adduci potuerit, ut ad portam cum fœmina, etiam Principiſſa vel Duciſsa loqueretur, non ſine magna ſæcularium æquè ac Fratrum ædificatione. Orationi & meditationi continuò, quoad licuit, incubuit, exercitia Spiritualia per duodecim dies ſingulis annis bis peregit, & Miſsæ Sacrificium, quantumque etiam occupatus aut defatigatus, nunquam intermiſit. Temperantiæ erat amiciſſimus, licet enim ab Aula, & aliis Amicis delicata quotidie cibaria illi mitterentur, ab iis tamen abſtinuit, & eadem ægrotis ac ſenio confectis Fratribus illico diſpenſari rogavit.

Hiſpaniæ Magnates, ſeu *Grandes*, ut vocant, Gabrielem Grandem Dei Servum, & Magnum Fratrem Minorem appellare conſueverant, eò quod inter tot Aulæ pericula, & occaſionum illicia non tantùm ab illicitis ſibi temperaret, ſed & ex malo bonum elicere noverit raro ſuæ virtutis exemplo, & felici Auſicorum magiſterio. Vitam laudabilem mors pia ſecuta eſt, ſibimetipſi prædicta; quamprimum enim novum Monaſterium Cluſinenſe de longè aſpexit, hæc ad Patrem Socium verba protulit: *Hæc requies mea, hic habitabo, quoniam elegi eam.* Omen complevit eventus, nam ſexto Decembris 1706. affectu hemiplectico fuit obrutus, cui, dum febris acuta acceſſit, duodecimo ejuſdem menſis circa horam ſeptimam. Serotinam, ſibi ad extremum usque halitum præſens, oculis in Crucifixi imaginem intentus, inter devota ſuſpiria, & Fratrum adſtantium luctum animam ſuo reddidit Creatori, anno ætatis phyſicæ quinquageſimo quarto, & Religionis trigeſimo quarto.

Ex Protocollo Provinciæ, & manuſcriptis Archivi Generalis Ordinis.

DE-

Digitized by Google

tur, ita tamen, ut formam ſimplicis Hoſpitii minimè excedat. Romæ 24. Jannarii 1694.

Autographum in Archivo Secretariæ Congreg. prædictæ.

Calices, Paramenta &c. â Regina Catholica, Maria Anna, Vidua, Capellæ Lauretanæ in Eccleſia Fratrum Oppidi de Chiuſa donata, aliis Eccleſiis commodari, ſeu â dicta Capella extrahi vetat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ſicut nomine Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Mariæ Annæ, Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ, Viduæ, Nobis nuper expoſitum fuit, ipſa Conventum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, in Oppido ſeu loco de Chiuſa, Brixinen. Diœceſis, Provinciæ Tyrolenſis, ac in eo pro peculiari erga Beatiſſimam Virginem Dei Genitricem, Mariam devotione, Capellam ſub invocatione ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis Lauretanæ, ſuâ impenſâ fundaverit, necnon ad uſum Capellæ hujuſmodi Calices, Cande-

re, prætextu, cauſa, vel occaſione alii cuivis Eccleſiæ, Capellæ, vel loco pio, aut perſonis quibuſcumque commodare, ſeu ab eadem Capella, vel illius Sacriſtia extrahere & aſportare, ſeu, ut commodentur, & extrahantur, aut aſportentur, permittere audeant quovis modo, ſeu præſumant, ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ & paſſivæ pœnis, per contrafacientes ipſo facto, abſque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, interdicimus & prohibemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Conventûs & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentis prohibitionis exemplum in valvis Capellæ vel Sacriſtiæ ſupradictæ, aut alio loco conſpicuo, ubi ab omnibus cerni & legi poſſit, affixum aſſiduè remaneat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Octobris MDCCII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

F. Oliverius.

Autograph. in Archiv. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 60.

Digitized by Google

vitro amicta.

Lampades argenteæ tres, quarum duæ filogranâ cinctæ.

Thuribulum argenteum cum Navicula, & Liber Miſſalis argento contectus, & cæruleo boloſerico ligatus cum ſua theca.

Argentea Crucifixi imago.

Duæ Tabellæ nigro colore obductæ, in quibus imagines S. Petri & S. Jacobi ex argento confectæ ſunt.

Tabella alia argentea, S. Paſchalem de Baylon repræſentans.

Altariolum S. Michaelis, cujus ambitus ornatu vitreo eſt diſtinctus.

Petium argenteum cum pede ſimili, cui Chriſtus, & S. Maria Magdalena innituntur.

Scudella Lauretana ex argento inaurato, & filogranâ cincta.

Luminaria ſex ex chryſtallo & chalybe, & Crux, in qua particula de Ligno Sanctæ Crucis continetur.

Tabellæ Secretarum, Lavabo, & Evangelii S. Joannis, Legile pro Miſſali, quatuor ampullæ, tabella pro oſculo Pacis, Ciborium, quatuor vaſa florum ex chryſtallo & chalybe, quorum quodlibet ſuam thecam ſeu ciſtulam habet.

Duplex par Luminarium ex chryſtallo cum Cruce, in qua particula de Carne Sancti Caroli Borromæi conſervatur.

Duæ ampullæ, labore ex auro inaurato cinctæ, cum thecis, & Crux chriſtallina, in qua Chriſtus ex auro confectus eſt.

Oſtenſorium ex argento inaurato, in quo Spongia, Sancti Caroli Borromæi Sanguine tincta exhibetur.

Major Secretarum Tabula cum duobus aliis minoribus pro Lavabo & Evangelio S. Joannis, ex vitro pellucido, cupro deaurato cinctis.

Particulæ de Cilicio & Habitu S. P. Franciſci in Theca chryſtallina; item Particula de oſſibus S. Antonii Patavini chryſtallo & argento contexta, cum ſuis authenticis.

Tabulæ duæ cum Cera Papali ornatu argenteo amictæ.

Duæ ciſtulæ affabrè elaboratæ, vitro clauſæ, in quibus figuræ Nativitatis D. N. Jeſu Chriſti, & trium Magorum ſeu Regum ex ebore conſervantur.

Tabula acu picta, cujus ambitus ſeu coronis teſtudineo labore, & argenteo ornatu confecta eſt, & quæ B. V. Mariam cum Puero Jeſu, & S. Joannem Baptiſtam repræſentat.

Alia tabula, in qua itidem imago B. V. Mariæ cum Filio in vitro picta eſt, cum ambitu teſtudineo concinnè confecto.

Duæ Tabulæ, quarum una S. Joannem Baptiſtam, & alia Sanctam Luciam repræſentant, cum aurea coronide.

Tabula in ligno depicta, B. V. Mariam cum Filio, & SS. Bartholomæum Apoſtolum, & Dorotheam Virg. & Mart. exprimens.

Duæ aliæ Tabulæ minores, quarum una Aſcenſionem Chriſti & alia B. V. Mariam exhibent, vitro cooperta.

Tabulæ Indianæ ſex, conchis margaritiferis ornatæ, cum aliis petiis minoribus.

Calceus Pontificius de Ven. Servo Dei Innocentio Papa XI.

Caſula, antipendium, Velum Calicis, Burſa Corporalis cum aureis & argenteis frangiis in ſerico albo.

Similia, Serico, auro & corallis artificiosè contexta.

Similia ex Sericis floribus in albo Subſerico confecta, inter quæ in medio antipendii B. V. Maria Immaculata ex Serico facta cernitur.

Similia ex albo milsitio Serico, cum floſculis ſericis.

Similia ex Subſerico diverſi coloris cum vittis aureis.

Duo Velamina larga ejuſdem coloris cum pulvino ſeu cuſſino.

Planeta, Antipendium, Velum Calicis, & Burſa Corporalis ſericis floribus contextæ, in quorum antipendio nomen B. V. Mariæ eminet.

Similia ex albo ſubſerico, in quibus vita S. Patris Franciſci exprimitur.

Caſula alia ex ſimili materia, cum Velo Calicis & Burſa Corporalis ſerico & auro contextis.

Alia itidem cum Velo & Burſa artificioſe in ſubſerico picta.

Alia ſericis floribus diſtincta Caſula, cum Velo & Burſa paribus.

Ca-

Digitized by Google

Sacras Reliquias à ſe Cluſinam mittendas eſſe Reginæ pollicetur, & Fr. Gabrielis commendationem plurimùm à ſe æſtimari ſignificat.

A tergo: *Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ, Mariæ Annę, Hiſpaniarum Reginę Catholicę Vidue.*

CLEMENS PAPA XI.

Chariſſima in Chriſto Filia noſtra ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

DUM Maieſtas Tua ſe, quàm maximè diligeret decorem Domus Dei, extructis ornatiſque munificè ſacris Ædibus intra fines Tridentinæ Diœceſeos tam probe teſtata eſt, par fuit, ut Regiæ liberalitati Pontificia charitas ita adæreret, ut ſpiritualibus Eccleſiæ theſauris locus ipſe per Nos ditaretur, quò magis Divinus in eo cultus non ſine multa Tui Nominis, tuæque virtutis commendatione augeretur. Erit noſtræ præterea in Te paternæ voluntatis curare, ut inſignis aliqua pars ex Reliquiis Martyrum eò loci deferatur, ut Fidelium illorum votis, tuiſque in primis, magnâ ſemper Religione refertis, quantùm res patitur, fiat ſatis. Cæterùm, de quo gratum Nobis animum officioſè profiteris, id Nos libenti animo præſtamus, fovemus ſcilicet propenſa, ac peculiari charitate dilectum Filium, Religioſum Virum, Gabrielem Cluſinum, tum intuitu commendationis tuæ, quæ plurimùm apud Nos ponderis meritò obtinet, tum ob probitatem ſingularem ejuſdem religioſi Viri. Interim verò uberem felicitatem Majeſtati Tuæ apprecamur, eidemque Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XXVIII. Aprilis MDCCIII. Pontificatus noſtri Anno tertio.

Ulyſſes Joſeph Archiep. Gozzadinus.

Autog in Secret. Brev. ad Princ. *reg. menſ. & anni præd. fol.* 64.

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Confeſſario Sanctimonialium Capucinarum, Civitatis Salisburgenſis, extraordinario, ad audiendas Ægrotantium Confeſſiones clauſuram ingrediendi facultas conceditur.

Beatiſſime Pater.

MOniales Ordinis S.P. Franciſci, Capucinæ, Monaſterii & Eccleſiæ B.V. Mariæ de Laureto, Civitatis & Archi-Diœceſis Salisburgenſis in Germania, humillimæ Oratrices ad pedes Sanctitatis Veſtræ demiſſiſſimè provolutæ exponunt, qualiter ab initio fundationis earum Monaſterii pro Confeſſore extraordinario habuerint aliquem Religioſum Capucinum, ſibi ab Ordinario loci benevolè conceſſum, & à Provinciali dicti Ordinis itentidem determinatum, quod ipſis maximum

in

Digitized by Google

HÆreticæ pravitatis contagia, quæ cum ingenti animarum jactura, & Catholicæ Religionis detrimento nonnulla Diœceſis tuæ loca inficiunt, & perturbant, quemadmodum in tuis ad Nos literis in amaritudine Sacerdotalis cordis deploras, animo quoque noſtro pro ea, quam gerimus, omnium Eccleſiarum ſollicitudine graviſſimum vulnus impoſuerunt. Sed hauſimus ex vigilantia, & paſtorali zelo Fraternitatis Tuæ, de quo ſemper præclarè ſenſimus, inſigne ſolatium, quum miniſterium tuum implere, & animarum neceſſitatibus mirifico ſtudio conſulere pergas.

Cæterùm Tibi planè perſuadeas, nullum Nos Apoſtolatûs noſtri officium omiſſuros, & apud Cæſaream Majeſtatem ſedulò inſtantes eximiam ejus pietatem ad explenda vota Fraternitatis Tuæ, & Orthodoxæ cauſæ rationes tuendas excitare enixè curaturos. Tot autem tantiſque malis opportunum remedium fore cenſentes, ſi Fratrum Capucinorum Miſſiones in iis Parochiis lociſque conſtituantur, quæ Hæreticorum error afflavit, Venerabili Fratri Archiepiſcopo Epheſino noſtro atque hujus Sanctæ Sedis ad eandem Cæſaream Majeſtatem Nuntio negotium dedimus, ut dilectum Filium Miniſtrum Generalem eorundem Fratrum Capucinorum hortaretur, ut Salisburgum divertens cum Fraternitate Tua de iiſdem Miſſionibus conſtituendis agat, & conferat. Quod procul dubio ſalutare conſilium futurum confidimus, ut Fraternitas Tua omni ope juvare, & provehere geſtiat.

Interea ſtudioſæ noſtræ voluntatis pignus Apoſtolicam Benedictionem, quam cœleſtis præſidii & optatæ tranquillitatis auſpicem eſſe cupimus, Tibi, Venerabilis Frater, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die x. Novembris

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

PAſtorum Princeps Jeſus Chriſtus, cujus ſuprema in Catholicæ Eccleſiæ procuratione vices, per ineffabile Divinæ Providentiæ conſilium, infirmitati noſtræ demandatas, planè immerentes, Nos gerimus, ea Pontificium animum noſtrum, in ovibus ſuo Sanguine redemptis, & per viam æternæ perditionis pergentibus ad orthodoxum ovile reducendis ſollicitum, cæleſtis conſolationis copiâ, & lætitiæ magnitudine cumulare dignatus eſt, ut gaudio ſuperabundantes incredibili, jubilemus Deo in voce exultationis.

§. 1. Enim verò Venerabilis Frater Leopoldus, Archiepiſcopus Salisburgenſis, pro eximia pietate ſua, ſingulari Orthodoxæ Religionis zelo, injuncto Paſtoralis Miniſterii munere cuſtodiens vigilias ſuper grege ſibi commiſſo, ſumma cum nominis ſui laude, laboribus plurimis, ac diſpendiis ex ſua, in qua commorabantur, ampliſſima Diœceſi ejectis, ac procul expulſis viginti duobus millibus, & amplius Hæreticis, eorumdem Terras Catholicæ Fidei Cultoribus habitandas attribuit.

§. 2. Præterea veritus, ne temporis proceſſu perditiſſimis hominibus antiquas Sedes ſubleſtè repetentibus, & ibidem nova execrandæ hæreſis ſemina occultè ſpargentibus iterum illic peſtiferæ ſegetis germina ſoboleſcerent, ut aut nequitia elidatur, opportunè, nullis parcens induſtriis, & ſumptibus providere ſtuduit. Inter cæteras autem utiliſſimas providentiæ ſuæ ad ſuſceptum ſaluberrimum opus conficiendum initas rationes illa in pri-

dis Apoſtolicæ Legatus Natus, & Primas Germaniæ &c.

§. 4. Quamvis Nos divinâ favente clementiâ ad Archiepiſcopale Solium evecti, à prima incuntis Regiminis noſtri die antiquius nihil unquam habuerimus, quàm Religionis, & Catholicæ Fidei noſtræ curam, quæ ſemper, & ubique omni ævo, in omni Imperio, & apud quamcumque gentem præcipua fuit, quæque ſecurum eſt publicæ felicitatis pignus, cujus firmamento ſtant Regna, conſervantur Principatus, continentur ſubditi, omnigenique boni tutiſſimum eſt fulcrum, tantùm tamen abſuit, ut hæreſis, hoſtis ejus perniciſſimus, vinceretur, ut potius animus meminiſſe horreat, ipſaque refugiat oratio teterrimum illud bellum, quod eapropter adversùs Nos, Catholicam Religionem, & Principatum ipſum inferre tentârunt ipſimet ſubditi noſtri, dum exurgens noviſſimè fatale monſtrum ex omnibus priſtinarum hæreſum concretum, ſtragem late Sacrorum totâ Provinciâ noſtrâ circumferre, everrere Aras, diſturbare Templa, Principis majeſtatem in contemptum, hujus mandata in ludibrium, jura omnia Divina, & humana per inauditum furorem, & veſaniam nefariè, & fœdifragè violare parabat, nihil ſceleris, nihil doli, nihil iniquitatis intentatum, & inauſum relinquens, ut & plebem reliquam novitatis illecebrâ corrumperetur. Pluribus neceſſe haud eſt rem exprimere, quia hæc per ſe liquet, & loquuntur id ſatis, & clamant tot publica acta, tot deſuper habitarum Inquiſitionum volumina; obliti verò haud ſumus, qui tunc ſermones hoſtium, qui rumores amicorum forent, cum dicerent palam

Digitized by Google

unam Eccleſiam, ſicut unum Baptiſma amplecti volebant. Relegavimus, alios aliis mediis ad meliorem reduximus frugem, atque hâc demum viâ retulêre ſuperi conſtantiæ noſtræ præmium, ſtetit Archiepiſcopatus, & vicit, vicit pariter Eccleſia, & triumphavit & obtinuimus inſimul, quod ab annis ultra biſcentum humana vis nulla conſequi, aut induſtria poterat, quod piorum omnium vota flagitabant: quod Fideles omnes à Deo enixè precabantur, at juvantibus in id mirificè Cœleſtibus ipſis, qui hoc ipſum Nobis reſervârunt opus. Verùm enimverò, quod ita tamen comprimi non potuerit peſtiferum hujus feralis hydræ virus, quin aliqua pars ejus non reſideret adhuc in Provinciæ noſtræ viſceribus, atque ſpiraret rurſus immanis hæc Bellua, licèt centum petita vulneribus, centum vinculis conſtricta ſenſim iterum gliſcens, & ad reliqui perniciem Corporis tacita contagione ſerpens, clam invalitura in dies, in flammas & incendia, ſi quis ventilabit, etiamnum eruptura, dum alitur doloſo cinere ſuppoſitus ignis, niſi tempeſtivè malo jam noſtro edocti, congrua repagula ponamus, atque obviemus appropriatis remediis, antequam morbus rurſus æſtuare incipiat; non deſint nimirum in futurum amplius, qui miſereantur ſuper Turbam, ne plures, ut hactenus evênit & meminiſſe dolet, dimittantur jejuni, & deficiant in via, dum Parochis, aliiſque locorum Paſtoribus in peragendis Sacrificiis excipiendis Confeſſionibus, adminiſtranda SS. Euchariſtia, viſitandis Infirmis, aſſiſtendo Moribundis, aliiſque animarum curæ functionibus continuò, & ex aſſe irretitis non erat, qui parvulis frangeret panem, inſtrueret ignorantes, flecteret dubios, atque ad Eccleſiæ ovile reduceret longè, latèque diſſitas oves, hinc eſt, quod, poſtquam pro paſtorali ſollicitudine animum, noſtraſque de funditus extirpanda hæreſi curas in omnem partem diu, multumter cum ad effectum præmium inter alios plures ſtrenuiſſimos Chriſti milites, PP. Capucini, Venerabilis Ordinis S. Franciſci, Provinciæ noſtræ Salisburgenſis, pro zelo, quo flagrant ad animarum ſalutem, operam ſuam detulerint, ſtatuimus & ipſos quoque in partem laboris vocare, divinaque freti ope, & conſtanti experientia docti, decrevimus in Domino, decernimuſque ad ſtabiliendam in Diœceſi noſtra, maximè intra Montes Orthodoxam Religionem ad profligandas hæreſes, atque ad propagandam majorem Dei, Sanctæque Matris Eccleſiæ & Archidiœceſis noſtræ gloriam, eiſdem PP. Capucinis, Provinciæ prætactæ prope Oppidum Noſtrum In Werffen ad effectum tantummodo peragendæ Apoſtolicæ Miſſionis Sedem ſtabilem figere, atque ſub legibus, pactis, & conditionibus infra dicendis in perpetuum firmare.

§. 5. Primò itaque damus, concedimus, & tradimus antelatis Patribus ab omni, & quocumque onere reali, mixto, ſeu perſonali penitus liberam, & immunem tantam quantitatem prædii noſtri, nuncupati *Majenfeld*, hactenus ad gaudendum Præfecto noſtro in Werffen conceſſi, & ſiti prope, & ſuper Oppidum prædictum, quæ nimirum Orientem versùs exiſtit, quæque ſat ſit pro deſuper extruendo Miſſionis Hoſpitio, & ædificanda parva Eccleſia atque hortulo, jugera ſcilicet duo circiter, prout prædium prædictum cum quantitate extrahenda, hac undequaque linea rubra ſignata ad oculum præbet delineatio, Nobis exhibita, præſentibus noſtris annectenda.

Secundò, curabunt econtra illi cum tota Provincia, ad permetipſos ultro oblata, Benefactorum eorum largitionibus ipſam Domum Miſſionis deſuper ædificari, quatuor Patrum Miſſionariorum atque unius Fratris Laici habitationi congruam & aptam, additis duobus Cubiculis, Hoſpitibus, ſeu P. Provinciali uſui futuris, præter Refectoriolum,

Cu-

tum, atque neceſſariis ad uſum Sacelli, ſic, ut nec Nobis, Provinciæ noſtræ, vel & ſubditis ipſis de diſtrictu Miſſionis Capucinorum fiant oneroſi, lignis ab igne tantummodo demptis, quæ Nos & Succeſſores Noſtri perpetuis futuris Temporibus ad uſum & neceſſitatem Miſſionis Domûs ſuppeditari mandabimus.

Quintò. Deſignabimus ipſis ad peragendum Apoſtolicæ Miſſionis officium totam Præfecturam Werfenſem, cum adjacenti Præfectura in Biſchoffhoven, Præfecturam in Abbatenau cum illa de Golling, quà hæ omnes latè patent quoad temporalem per Nos eorum Præfectis delegatam juriſdictionem.

Sextò. Quia verò Miſſionarii ipſi tam latum, longèque diſſitum diſtrictum peragrare haud poſſent, ſi excurrentes neceſſariis ad ſe alendos pecuniis non fuerint inſtructi, hinc aſſignamus memoratæ Domui Miſſionis annuos florenos centum ex Capitali, Statibus Provinciæ à ſecreta Deputatione noſtra ex mulctis, hæreticis vel de hæreſi ſuſpectis hactenus indictis conflato, & ad quincunces uſuras cum omnimoda immunitate ab omni decimatione, ſteura, aliove excogitabili onere reali, aut perſonali elocato, volentes inſuper, & mandantes, ut, quæ hactenus per inquiſitiones per Capucinorum Miſſiones factas in Præfecturis Werffen, & Radſtatt, tum & in Præfectura Wagrain indictæ fuerunt, nondum tamen exactæ, vel ad Caſſam Miſſionis tranſmiſſæ, aut, quæ in futurum dictabuntur pecuniariæ pœnæ adversùs ſubditos, Miſſioni eorum commiſſos, per præfatam ſecretam deputationem noſtram ſeparentur, denturque ſucceſſivè in cenſum, ut ſupra, cum præciſè in finem, ut Domui Miſſionis prædictæ ad uſum & effectum, de qui,

Miſſionis quoad ea, quæ Miſſionis munus concernunt, in omne ævum immediatè & unicè noſtris, Noſtrorumque Succeſſorum mandatis ſubjecti, directione tamen, & viſitatione P. Provincialis illæſâ, & intactâ relictâ; in ceteris autem Nobis, & Succeſſoribus noſtris ſine ulla contradictione præſtabunt & adimplebunt ea omnia, ad quæ Regulares exempti, juxta præſcriptum Sacri Concilii Tridentini, noſtrarumque Conſtitutionum Synodalium & Provincialium, & Ordinariis locorum aliàs tenentur, ſalva proinde in hac Miſſionis Domo, & quoad Miſſionarios ibidem exiſtentes, Diœceſana & Ordinaria noſtra juriſdictione, jure Principatûs Terræ & Advocatiæ, ſic tamen, ut Nobis, & Succeſſoribus Noſtris dumtaxat, unicè & immediatè, uti præmiſſum eſt, remaneant ſemper etiam quoad iſta ſubjecti.

Nonò. Miſſionariorum Officium, finis, atque præcipua, imò unica cura ſit, per Præfecturas, ut dictum eſt, ipſis deſignatas, inceſſanter de loco ad locum, et, ſi neceſſe viſum fuerit, de domo ad domum excurrendo & cathechizando, Miſſionibus continuò vacare, Rudes in Doctrina Chriſtiana inſtruere, dubitantes in veritate noſtræ Fidei confirmare, in hæreticos, vel de hæreſi ſuſpectos, horum Conſultores, Fautores, Receptatores, librorum Acatholicorum detentores, vel detentorum conſcios & non revelantes, eos in Provinciam ferentes & intrudentes, eorumque auxiliatores, conſcios, & participes inquirere atque denuntiare, Verbum Divinum, & Fidei dogmata ubivis, & etiam ex Cathiedra (ſic tamen, ut Ordinariorum non diſturbentur Eccleſiaſticæ functiones) intra ipſis deſignatum diſtrictum tradere, ſic & pœnitentiæ Sacramentum (ſolâ demptâ Conf-

eorum, quibus ipſi ſubditi intra deſignatum diſtrictum per demandatam â Nobis juriſdictionem ſubſunt, ſedulò invigilare, datoque defectu, Religioni directè vel indirectè pernicioſo, ſi fraterna admonitio eum non tollat, Nobis & Succeſſoribus noſtris ad proprias aures referre: eâ ipsâ ratione, quâ è converſo noſtris Decanis Ruralibus feriò demandabimus, perſpectum habendi, an Miſſionarii ipſi Miſſionis muneri debitè incumbant, hocque adimpleant ex aſſe, quidve adversùs has noſtras leges, conditiones, & pacta operentur. Quod ſi prҽter ſpem omnem noſtram contrarium daretur, eos ad adimplendum, & his legibus parendum fraternè moneant; ubi verò nec hâc viâ defectus tollantur, & hos ſimiliter Nobis habeant referre. Præcipuè verò curabunt ipſi Miſſionarii, ut Eccleſiaſticus & Civilis Magiſtratus concordes vivant, utpote qui, cum non ſint duo diſtincta corpora, ſed unius corporis diſtincta membra, ſicut concordia eorum totius Reipublicæ unica eſt Anchora, quâ ſublatâ fluctuant omnia, & Religionis contemptus oritur, ſic ea ſervata tutò firmat, & immotam ſecuritatem promittit.

Undecimò. Ablegabuntur eapropter à Patre Provinciali, & Nobis præſentabuntur Viri tum ſcientia, tum & ſanctimonia vitæ clari, ſimplicitatem cum aſtutia commixtam habentes, cordati, ſagaces, graves, & prudentes, in Polemica & in his, quæ ſunt ad bene formandam hæreticæ pravitatis Inquiſitionem, ſufficienter verſati, robuſti, atque graviſſimis Miſſionis laboribus ſuſtinendis idonei, & apti, quique eſſe debeant, vel à Sancta Sede Apoſtolica, vel à Sacra Congregatione de Propaganda Fide approbati, id eſt, neceſſariis ad Miſſiones Apoſtolicas peragendas privilegiis inſtructi.

Duodecimò. Ut verò penitus â ſubditis, miniſterio Miſſionis eorum commiſſis, ſint independentes, vetitum ſit Miſſionariis pro celebratione Miſſarum eleemoſynam ab illis ac- nomini ob gravem cauſam eis nullus denegaturi.

Decimoquartò. Liberum econtra ſit ſemper Nobis & Succeſſoribus noſtris, etſi erigenda Domus Apoſtolicæ Miſſionis finem principaliter præſeferat, alios etiam, cujuſcumque Religionis vel Ordinis, in diſtrictum Miſſionis Capucinorum deſignatum, ad Miſſiones mittere, ipſos autem Miſſionarios Capucinos alibi ad Miſſiones (ad tempus tamen) ablegare, fundatione Domûs ſemper firmâ.

Decimoquintò. Quod ſi verò Capucinorum Religio, Domus hæc Miſſionis, ſeu Miſſionarii futuris perpetuis temporibus adverſus prædictas leges, pacta, & conditiones, quidque per recurſum, ſive diſpenſationem, Privilegia, per latas, vel ferendas in contrarium ſanctiones, ſeu & demum per aliam quamcumque viam excogitabilem de mundo, de facto, vel de jure attentare, ſalubremve intentionem hanc noſtram, quæ eſt, ut penitus è Provincia noſtra eliminentur hæreſes, invertere, modificare, vel aliter huic quoquo demum modo derogare præſumpſerint, noverint illæ & iſti, ſe Omnipotenti Deo, Nobis, Succeſſoribus, & Venerabili Capitulo Noſtro ſtrictiſſimam rationem reddituros, ſeque indignationem noſtram, Succeſſorum noſtrorum, & præfati Venerabilis Capituli incurſuros, ſine quorum, & hujus expreſſo conſenſu, præmiſſis legibus, pactis, & conditionibus nemo, quâcumque etiam auctoritate fulgeat, unquam poterit derogare; ſiquidem derogationem aliquam, modificationem, vel commutationem hujuſmodi noſtræ piæ intentionis non impetrandi, aut aliter per ſeſe, vel alios quidquam in contrarium non attentandi, quin potius verò prædicta omnia & ſingula perpetuis futuris temporibus pro poſſe eorum fideliter, & jugiter adimplendi, ſæpe memoratus Pater Provincialis, & Definitores proprio eorum, Succeſſorum, & totius Provinciæ nomine, datis in id & Nobis extra-

Digitized by Google

teris continentur, noſtro conſenſu peracta, proindeque perpetuis venturis temporibus obſervanda eſſe, pro cujus roboratione Sigillum noſtrum Capitulare appendimus, & Nos ſupra dicti Præpoſitus, Decanus, ac Senior haſce literas manibus propriis ſubſcripſimus. Datæ Salisburgi die vigeſima ſecunda menſis Maji Anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſexto.

Andreas Jacobus, Comes de Dietrichſtein, Præpoſitus Salisburgenſis.

Leopoldus Erneſtus, Liber Baro de Firmian, Decanus.

Franciſcus Maximilianus, Comes de Liechtenſtein, Senior.

Pro PP. Capucinis Civitatis Radſtadienſis intra Montanam ſitæ per totam nominis ejus Præfecturam.

Nos Leopoldus, Dei gratiâ Archiepiſcopus, & Princeps Salisburgenſis, S. Sedis Apoſtolicæ Legatus natus, Primas Germaniæ &c.

§. 8. Ferventibus votis in id unicè intendentes, ut hoſte noſtro (hæreticos, ſeditioſos ſubditos noſtros intelligimus) Deo opitulante, jam fugato, is deleatur penitus, ne intrent (ut perhorreſcimus) poſt diſceſſionem noſtram novi lupi rapaces, gregi non parcentes, neve hæreſis, Herculea veluti hydra,

§. 9. Primò. Vel à ſummo Pontifice, vel à Sacra Congregatione de Propaganda, ſeu ab eo, cui talis delegabitur facultas, approbati, neceſſariiſque ad Miſſiones Apoſtolicas Privilegiis inſtructi, nec ſibi, vel Succeſſoribus tuis integrum erit, poſtquam illi ſemel fuerint ad Miſſiones noſtras delecti, eos amovere, niſi, ubi primi integrum abſolverint annum, ſubrogatione, & præſentatione ſubinde, atque ſucceſſivis perpetuis temporibus ea ratione faciendâ, ut unus, vel alter ſaltem adſit, qui jam per annum in præmiſſo Ordini tuo aſſignato diſtrictu Miſſionarii exercuerit munus, notos habeat ſubditorum, & Incolarum mores, ſit in re Miſſionum practicus, potenſque inſtruere noviter advenientes: & quos pro tempore Miſſionarios quoad ea, quæ Miſſionis munus concernunt, immediatè, & unicè noſtris, noſtrorumque Succeſſorum mandatis, quoad diſciplinam Monaſticam verò Tibi, & Guardiano eorum volumus, & ſinimus eſſe ſubjectos.

Secundò. Horum Miſſionariorum porro unica cura erit, inceſſanter intra prædictum Radtſtadienſis Præfecturæ diſtrictum, de loco ad locum, &, ſi neceſſe fuerit, etiam de domo ad domum excurrendo, Miſſionis Apoſtolicæ munus alacriter explere, cathechizando, rudes in Doctrina Chriſtiana inſtruendo, reducendo dubitantes ad viam Veritatis, hoſque in hac confirmando, in hæreticos, ſeu de hæreſi ſuſpectos, horumque Conſultores, Fautores, Receptatores, librorum Acatholicorum detentores, vel detentorum conſcios, & non revelantes, eos in Provinciam noſtram ferentes, ſeu intrudentes, horumque auxiliatores, conſcios, ſeu participes inquirendo, hoſque & alios hujuſmodi farinæ homines Nobis, vel, cui per Nos &

Digitized by Google

um Miſſionarii Apoſtolici exigit munus, jure ſepulturæ, alioque quocumque Parochiali ſemper & ubique Ordinariis locorum reſervato.

Tertiò. Volumus inſuper, quod ipſi Miſſionarii in vitam & mores non modò ſubditorum, ipſis intra prædictæ Præfecturæ fines quoad Miſſionis Miniſterium commiſſorum, ſed & eorum, quibus ipſi ſubditi ex delegata noſtra juriſdictione ſubſunt, ſedulò invigilare teneantur, datoque defectu, Religioni directè, vel indirectè pernicioſo, ſi fraterna admonitio illum non tollat, Nobis & Succeſſoribus noſtris ad proprias aures deferre, eâ ipſa ratione, qua econtra noſtris demandabimus Decanis ruralibus, perſpectum habendi, an Miſſionarii ipſi Miſſionis munus debitè adimpleant, & aſſequantur ex aſſe, quidve operentur adversùs hæc noſtra mandata, Nobis defectus, ubi hos, ſi aliqui præter ſpem noſtram omnem contigerint, fraterna admonitio non diſſipet, debitè relaturis.

Quartò. Quare præſentabuntur ſemper Viri cum ſcientia, tum & vitæ ſanctimonia clari, juſti, incorrupti, integri, ſuaves. & inſimul ſeveri, graves, ſagaces, tam in Polemica, quàm in iis, quæ ad promovendam hæreticorum Inquiſitionem conducunt, bene verſati; Nec accipient illi à ſubditis, quoad Miſſionis munus eis ſubjectis, eleemoſynas pro Miſſis, aliave munera, forent licèt eſculenta, poculenta, multò minus adhuc collecturas, ſeu quæſtuas inſtituent, his & illis cæteris de Monaſterio Patribus, ut hactenus habuerunt, illæſis retentis: qui Miſſionarii inſuper perdurante Miniſterii eorum prædefinito tempore Radtſtadienſem Præfecturam egradi non poterunt, à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris non præhabitâ licentiâ, eis veruntamen non niſi gravi de cauſa deneganda.

Quintò. Licèt autem Ordini tuo Apoſtolicæ Miſſionis munus in prædicta Radtſtadienſi Præfectura privativè committamus, liberum tamen Nobis, & Succeſſoribus noſtris eſſe vo- tenti Deo, Nobis, Succeſſoribus noſtris, atque venerabili Capitulo noſtro diſtrictam redituros rationem, voſque noſtram, horumque indignationem noveritis incurſuros.

Actum Salisburgi in Metropoli noſtra hac die 14. menſis Martii Anni 1737.

Leopoldus &c.

Pro Patribus Capucinis Monaſterii in Dambsweg, Vallis Lungaviæ, ad confines Carinthiæ, per totam Præfecturam Moſsheimenſem.

Nos Leopoldus, Dei gratiâ Archiepiſcopus, & Princeps Salisburgenſis, Sanctæ Sedis Apoſtolicę Legatus Natus, Primas Germanię &c.

Noverit Paternitas Tua, quàm veſana, proterva, hæretica pravitas caput ſuum in hac Provincia noſtra non ita pridiem extulerit, quàmque inſanis conatibus, abjectâ prorſus fronte, emotaque mente contra ipſam Principalem dignitatem noſtram damnabiliter inſurgere non dubitaverit; & noverit quoque, quanto Paſtoralis animi noſtro dolore palam jam graſſante hæreſi, armata etiamnum vi obſiſtere fuerimus coacti, viginti & ultra è Provincia pulſis millibus Lutheri, aliorumque hæreſiarcharum colluvie, peſte ſimul, & exitio involutis. Quia verò ſtatuimus firmiſſimè toto virium niſu hoſtem adhuc latitantem tamdiu perſequi, donec, quod Prædeceſſores noſtri voluêre ſemper, potuêre nunquam, extremâ internecione per Dei gratiam penitus extinxerimus, hinc de tua ſollicitudine, vigilantia, & cura concreditas noſtras oviculas ſub unius Paſtoris ovili jugiter continendi clementer confiſi, cumque Capucinorum Monaſterium in Oppido noſtro Dambsweg à Prædeceſſoribus noſtris ad arcendam à Regione

noſtra

iuoinde, atque ſucceſſivis perpetuis temporibus eâ ratione faciendâ, ut unus, vel alter ſaltem adſit, qui jam per annum in præmiſſo Ordini tuo aſſignato diſtrictu Miſſionarii exercuerit munus, notos habeat ſubditorum, & Incolarum mores, ſit in re Miſſionum practicus, potenſque inſtruere noviter advenientes: & quos pro tempore Miſſionarios quoad ea, quæ Miſſionis munus concernunt, immediatè & unicè noſtris, noſtrorumque Succeſſorum mandatis, quoad diſciplinam monaſticam verò Tibi, & Guardiano eorum volumus, & finimus eſſe ſubjectos.

Secundò. Horum Miſſionariorum porro unica cura erit, inceſſanter intra prædictum Lungavienſis Præfecturæ diſtrictum de loco ad locum, &, ſi neceſſe fuerit, etiam de domo ad domum excurrendo, Miſſionis Apoſtolicæ munus alacriter explere, cathechizando, rudes in Doctrina Chriſtiana inſtruendo, reducendo dubitantes ad viam veritatis, hoſque in hac confirmando, in hæreticos, ſeu de hæreſi ſuſpectos, horumque conſultores, fautores, receptatores, librorum Acatholicorum detentores, vel detentorum conſcios, & non revelantes, eos in Provinciam noſtram ferentes, ſeu intrudentes, horumque auxiliatores, conſcios, ſeu participes inquirendo, hoſque, & alios hujuſmodi farinæ homines, Nobis, vel cui per Nos, & Succeſſores noſtros demandabitur, ſine aliqua Perſonarum acceptatione, omnique ſepoſito humano affectu, denunciando, Verbum Divinum, & Fidei Dogmata ubivis, & etiam ex Cathedra (ſic tamen, ut Ordinariorum non diſturbentur Eccleſiaſticæ functiones) intra ipſis deſignatum præmiſſum diſtrictum tradendo, ſic & Pœnitentiæ Sacramentum (ſolâ demptâ Confeſſione Paſchali, ſi locorum Curiones ultro non annuerent) ipſi Miſſionis munus debitè adimpleant, & aſſequantur ex aſſe, quidve operentur adverſùs hæc noſtra mandata, Nobis defectus, ubi hos, ſi aliqui præter ſpem noſtram omnem contigerint, fraterna admonitio non diſſipet, debitè relaturis.

Quartò. Quare præſentabuntur ſemper Viri cum ſcientia, tum & vitæ ſanctimonia clari, juſti, incorrupti, integri, ſuaves, & inſimul ſeveri, graves, ſagaces, tam in Polemica, quàm in iis, quæ ad promovendam hæreticalem Inquiſitionem conducunt, bene verſati; nec accipient illi à ſubditis, quoad Miſſionis munus eis ſubjectis, eleemoſynas pro Miſſis, aliave munera, forent licèt eſculenta, & poculenta, multò minus adhuc collecturas, ſeu quæſtuas inſtituent, his & illis cæteris de Monaſterio Patribus, ut hactenus habuerunt, illæſis retentis; qui Miſſionarii inſuper perdurante Miniſterii eorum prædefinito tempore Lungavienſem Præfecturam egredi non poterunt, à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris non præhabitâ licentiâ, eis veruntamen non niſi gravi de cauſa denegandâ.

Quintò. Licèt autem Ordini tuo Apoſtolicæ Miſſionis munus in prædicta Lungavienſi Præfectura privativè committamus, liberum tamen Nobis, & Succeſſoribus noſtris eſſe volumus, alios quoque alterius Religionis Viros in Lungavienſem diſtrictum ad tempus mittere, Miſſionarios de diſtrictu verò alibi etiam, & extra illum ad Miſſiones, pariter tamen ad tempus, ablegare, Miſſione pro Patribus tui Ordinis veruntamen in Lungavia prædicta, harum tenore ſemper fixâ, & in ſuo robore firmâ manente.

Curabit proinde Paternitas tua, tuique Succeſſores omnes, perpetuis futuris temporibus, ut tam ſalutare noſtrum propoſitum alacriter exe-

modernos memorati Ordinis, & Inſtituti reſpectivè Superiores, ut admitterent, exciperent, & accepta haberent, propoſuiſſet, iidem moderni Superiores, eâ, quâ par erat, animorum conſenſione, & obedientiâ, jam accepta, & rata habuerunt, ad Nos etiam tranſmiſit, ſuppliciter rogans, ut ea approbare, & confirmare dignaremur. Nos verò illa, ut quoad omnes partes prius accuratiſſimè examinarentur, ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis propagandæ Fidei præpoſitorum remiſimus.

Porro Congregatio prædicta tam inſtitutione Miſſionum prædictarum, quàm Capitulis, regulis, & legibus hujuſmodi maturo examine perpenſis, ad Nos retulit, æquum eſſe, ut piis ejuſdem Leopoldi Archiepiſcopi votis, & precibus obſecundantes, præfata omnia tanquam proficua, & ſalutaria approbaremus, & Apoſtolicæ Auctoritatis noſtræ munimine roboraremus.

Nos itaque eumdem Leopoldum Archiepiſcopum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de ejuſdem Congregationis Cardinalium conſilio, non ſolùm Inſtitutionem Miſſionum, ab ipſo Leopoldo Archiepiſcopo ſuſceptam, ſtatutamque, verùm etiam præinſerta capitula, regulas, & leges, ac ſignanter omnes, & ſingulas aſſignationes ab eodem Leopoldo Archiepiſcopo pro Miſſionum hujuſmodi manutentione factas, ut præfertur, & ab Archiepiſcopis Salisburgenſibus Succeſſoribus ſuis, perpetuis futuris tempo-

emptionibus, quibus hujuſmodi Apoſtolici Miſſionarii tam de jure, uſu & conſuetudine, quàm aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, aut uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant, auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus.

Volumus quoque, ut Miſſionarii ſic, ut præmittitur, inſtituti, ac deinceps in prædicta Diœceſi inſtituendi, tam eidem Leopoldo moderno, quàm pro tempore exiſtentibus Archiepiſcopis Salisburgen quoad regimen & directionem in iis, quæ ad exercitium Miſſionis pertinent, ſubjacere, eiſque omnino parere debeant, ac neceſſarias facultates ad Miſſiones prædictas exercendas ab eiſdem Archiepiſcopis, juxta eis tributam, & deinceps ſingulis quinquenniis per organum memoratæ Congregationis Cardinalium renovandam, mediante formulâ tertiâ præfatarum facultatum, auctoritatem, in totum vel in partem, ſicut eiſdem Archiepiſcopis magis in Domino expedire videbitur, recipiant, ſervatâ ſemper eorumdem Archiepiſcoporum tam circa facultates, quàm circa loca, & tempus eaſdem exercendi moderatione, nullo verò modo extra fines ſuæ reſpectivè Miſſionis iis uti queant, ad quam donec, & quouſque pervenerint, nullâ prorſus exemptione, & privilegio gaudere poſſint.

Hortamur demum paternè ſimul, & efficaciter eoſdem Archiepiſcopos, ne graventur quolibet quinquennio, nempe cum renovari ſibi prædictæ formulæ tertiæ facultatem poſtulabunt, Nos, ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem per organum ejuſdem Congregationis de fructu, & progreſſu dictarum Miſſionum certiorare, ſalvâ tamen in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore

Digitized by Google

COnſultò, ceu ad rem Capucinam non facientia omiſſa ſunt ea, quæ Miſſiones tum RR. PP. Ordinis Sancti Auguſtini in Præfectura Hallenſi, & Monte Turnberg, à Salinarum Foſſoribus inhabitato, tum RR. PP. Ordinis Sancti Benedicti, in loco Schivarzachii pro Præfecturis ad S. Joannem, Wagrain, Groſſar, Gaſtein. Goldegg, & ad S. Vitum, tum RR. PP. Ordinis S. P. Franciſci, Recollectis nuncupatis in loco Hunſdorff circa Præfecturas Taxenbacenſem, Raurenſem, & Zellenſem, ab eodem altè & ſæpefato Principe Archiepiſcopo conceſſas concernunt, & in iiſdem litteris Apoſtolicis extensè enarrantur, cum caſu exigente, in citato Bullarii Romani Tomo facili negotio reperiri poſſint.

PRO-

BAVARICA.

INter alia pietatis monumenta, quibus Sereniſſima Domus Bavarica præcelſa ſua de Eccleſia Dei merita adaugere non ceſſat, illud minimum cenſeri haud debet, quod, poſtquam Sanctis, Anathematum miraculis inclita Templa, & Odea, Epiſcopia Prælatis, Canonicis Cathedras, Sanctuaria Sacerdotibus, Peregrinis Xenodochia, ægris Noſocomia, miſeris Gerontotrophia &c. magnifico ſumptu condidit, etiam Religioſis Ordinibus auguſta excitaverit Domicilia, ita, ut tota Regio nil niſi Religio, & unum quoddam gentis Templum, *celebri Bavariæ Sanctæ auctore Radero, teſte & præcone*, videatur. *Habet noſter Sacer Ordo piiſſimæ & munificæ hujus erga Regulares dignationis palmare exemplum, cum præter Cœnobia extra Boicæ terræ limites eidem conſtructa, & præter Eccleſias Sacro ornatu, vagâque Supellectile hinc inde adornatas, in ipſo Electoralis Ditionis ſinu tres Conventus, illum videlicet Monachii, Landishuti, & Straubingæ ſolo ſuo ære à fundamentis erexerit, & aliorum fabricas liberali diſpendio ita adjuverit, ut florentem impræſentiarùm conſtituant Ordinis Provinciam.*

Nec domos autem, nec Eccleſias, Fratres otioſæ aſceſeos voluêre ſibi eſſe Delubra, in utriſque explent, quod eorum fundationis eſt ſcopus. Sunt Eccleſiæ illorum felix Sacrarium, in quo præoccupant faciem Dei in confeſſione, & in pſalmis jubilantes offerunt orationes ſuas in expiationem populi. Sunt Eccleſiæ illorum Evangelica illa Piſcina, ad quam infinitus congregatur populus, qui motâ compunctionis aquâ Sacramento regenerationis lavatur, & gratiâ Salutis potitur. Sunt glorioſæ Palæſtræ, in quibus alii erudiuntur ad Fidem, alii invitantur ad Orationis exercitium, alii in virtutis exercentur officiis. Sunt & illorum Conventus publicum aſylum & Jatrion, ubi puſillanimis recipit ſolatia, miſer auxilia, & gens cuncta Charitatis præſidia.

Nec inter anguſtos Domuum & Eccleſiarum muros clauſi laborant, excurrunt Evangelizantium pedibus, ſacri lucri avidiſſimi, in campos, & Miſſiones, ab aliis ob Incolarum inopiam neglectas excolunt, non quærentes, quæ ſua, & turpis lucri ſunt, ſed quæ Jeſu Chriſti. Diſcurrunt per amplas Electoralis Ditionis Paræcias, & in iis non ſolùm diebus Dominicis, & Feſtis, verùm etiam per quadrageſimam ex Sacro Ambone Populum erudiunt ad ſalutem. Tenet Eccleſia Cathedralis Euſtadienſis Fratrem, qui Pœnitentiarii partes in ea adimplet, & populi conſcien-

tiam

Digitized by Google

Wildenau, & *Conradus Monheimenſis*, *quorum primus ex Illuſtriſſima Comitum de Abam Stirpe oriundus*, *ternâ vice Provinciæ Præfecturam adminiſtravit*, *vitæ ſuæ ſeriem ad omnigenæ virtutis amuſſin duxit*, & timens Dominum in die Defunctionis fuit benedictus: *Alter verò in ſæculo publicus Jurium Ingolſtadii Doctor*, & *in Ordine Provincialis*, *doctrinam eâ pietate conjunxit & prudentiâ*, *ut*, *dum in publico theſium certamine paucis ſuos vincebat antagoniſtas*, *victos abſque ullo eorum rubore è labyrintho reduceret*, & *dubium reliquerit*, *an ex virtute*, *quâ exemplar fuit*, *Sanctior*, *an ex facundia*, *quâ oraculum audiit*, *doctior extiterit?*

Concurrunt & ad Provinciæ decus exteri & celebres Ordinis Viri, *dum vel ſuo incolatu vel gubernio eam honeſtârunt*. *Diutius in illa perſtitit Ven. Dei Servus*, *Fr. Laurentius à Brunduſio*, *Viſitatoris officio fungens*, *quem Sereniſsimus Dux Maximilianus*, *teſte prædicto Radero tom. 4. Bavariæ illuſtr. fol. 169. magnopere ſuſpexit*, & *coluit*, *cujus Miſſæ*, *ad tertiam nonnunquam horam in crypta noſtra protractæ*, *ipſe Princeps inſerviit*, & *à quò Fata de Domo Bavarica à B. V. Maria eidem revelata audiviſſe traditur*, *quæ noſtra ætas forſan completa eſſe compatiens conſpexit*.

Fr. Remigii à Bozzuolo, *Monachii Guardiani merita idem Raderus in dicto Tomo fusè deſcribit*, & *breviter memorat Tomus Bullarii ſecundus fol. 254*.

Nec Sereniſsima Domus, *nec Provincia unquam oblivìſcentur Fr. Hyacinthi à Caſali*, *dum enim prima*, *illius operâ*, *Electorali Dignitate*, *juxta legenda in Tomo Bullarii tertio fol. 246. decorata*, *altera ejus exemplo variè ædificata eſt*.

Fr. Marci ab Aviano nomen adhuc ibidem clareſcit, & *dum* Vir Sapiens *illam* benedictionibus *implevit*, *ij*, *qui harum prodigia viderunt*, *illum* laudant inceſſantes.

Continet Provincia Conventus Fratrum XXVI.
Reſidentias XI.
Monaſterium Monialium I.

Digitized by Google

rentio Brunduſino, Ordinis Capucinorum ex Hiſpaniis remeanti, manendi apud Te. Valdè deſideramus in omnibus, quæ cum Domino poſſumus, Tibi gratificari, potiſſimum autem in his rebus, quibus pietatem, & religionem tuam foveri, & adjuvari poſſe exiſtimamus. Dominus Tibi cuncta proſpera, atque ſecunda concedat, & Nos Nobilitati Tuæ peramanter benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Pridie Idus Decemb. MDCIX. Pontificatus noſtri Anno quinto.

Petrus Stroza.

Ex Archivo Vaticano ſecreto Regeſto Brevium ad Principes *Menſ. & Anni præd. Epiſt,* 233.

Pietatem Ejuſdem Sereniſſimi Ducis, Fr. Felicis à Cantalicio Beatificationem ſollicitantis commendat.

A tergo. *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Duci Bavariæ.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ACcepimus litteras Nobilitatis Tuæ, quas de negocio Beatificationis bonæ memoriæ Felicis, Fratris Ordinis S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum ad Nos dediſti, & licèt Tibi gratificari pro tuis ſingularibus meritis, & noſtra in Te paterna charitate magnopere deſideremus, tamen, quoniam negocii gravitas ita poſtulat, cum tanti momenti ſit, quid fieri oporteat, ſedulò conſiderabimus.

Litteras à Fr. Laurentio à Brunduſio ſibi conſignatas eſſe, eidem Sereniſſimo Duci ſignificat.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Duci Bavariæ.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRo ſingulari amore, quo Nobilitatem Tuam in viſceribus Chriſti proſequimur, gratiſſimum Nobis ſemper accidit, quoties evenit, ut de Te, aut de tuis ſecundis rebus nuncium accipiamus. Quare perjucundus fuit Nobis adventus dilecti Filii, pii, ac prudentis Viri Laurentii Brunduſini, Fratris Ordinis Capucinorum, qui Nobis litteras tuas reddidit, & de tua optima valetudine, deque continuo ſtudio tuo in protegenda Catholica Religione, quæ maxime deſiderabamus, Nobis renunciavit. Te à Nobis unicè diligi ob tuas præſtantiſſimas virtutes, & ob filialem pietatem, & obſervantiam, quam in Te experti ſumus, ut omnino credas, crebròque id à Te in mentem revocari deſideramus, & benedictionem noſtram Apoſtolicam Nobilitati Tuæ peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Marcum &c. Kal. Junii MDCXIII. Pontificatus noſtri Anno nono.

Ex Arch. prædicto Regeſto 58. *fol.* 112.

In

Digitized by Google

impleat, præſertim cum de tua eximia pietate alenda, atque augenda res eſt. Dominum Nobilitati Tuæ, tuiſque deſideriis propitium optamus, ipſumque precamur, ut Te continua cœleſtis ſuæ gratiæ protectione cuſtodiat, & ab omnibus adverſitatibus tueatur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die decima octava Junii milleſimo ſexcenteſimo decimo octavo. Pontificatus noſtri Anno tertiodecimo.

Ex Arch. Vaticano ſecret. Regeſto Brev. ad Principes *diverſorum annorum fol.* 348.

Apoſtolicis Litteris, ratione Habitûs ad Fratrum noſtrorum favorem emanatis, RR. PP. Ordinis S. P. Franciſci Reformatos Bavariæ non affici declaratur.

PRO Fratribus Reformatis S. Franciſci de Obſervantia, Provinciæ Bavariæ petentibus declarari, ſe non eſſe comprehenſos in literis, in forma Brevis à SS. D. N. ſuper Habitu deferendo per Fratres Reformatos S. Franciſci, emanatis ſub die x. Januarii MDCXXIV. ad inſtantiam Fratrum Capucinorum.

Sanctiſſimus Dominus Noſter habitâ relatione, & viſis litteris Epiſcopi Friſingenſis, in quibus teſtatur dictos Fratres Reformatos Provinciæ Bavariæ geſtare Habitum diſtinctum, & diverſum à Fratribus Capucinis quoad rotunditatem Capucii, & latitudinem

Cardinalis Bandinus.

Exempl. in Arch. generali Ord. Armario Provinciæ Bavariæ.

Domos ſeu Conventus Bavariæ à Provincia Tyrolenſi ſeparari &c. P. Miniſtro Generali committit.

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Fratres Provinciæ Tyrolenſis &c., *æquè harum Litterarum reſiduum, ac alias litteras, quibus hujus diviſionis executio P. Hyacinto à Caſali &c. fuit commiſſa, vide cum diviſionis inſtrumento ſupra fol.* 130. 131. *& ſeq.*

Digitized by Google

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SEdula officia, quibus Nobilitas Tua Fratribus Capucinis Bavaricæ, ac Tyrolenſis Provinciæ ſuffragatur, illius indices pietatis ſunt, quæ præcipuè inter decora, quibus inſigniris, jure ſibi optimo vindicat principatum. Gratificari quocirca Nobis ipſis reputabimus, precibus, ubi dabitur tuis, indulgere. Hujuſce tamen erga Te propenſionis noſtræ ductum ſequi non poſſumus in præſentia Cuſtodum, ſuffragiorumque paritatem in diviſis Provinciis ſtabiliendo. Cum enim huic conſilio è directo adverſetur nuperum fel. rec. Deceſſoris noſtri Decretum, accurato res examine penſanda Nobis profectò fuerit.

Conſulturi verò præjudiciis, quæ Fidei orthodoxæ propagationi evenire fortaſſe poſſent ex ratardata novorumConventuum erectione, tuis annuentes votis, prædictorum Capucinorum Generali ſubjectas ſibi Provincias viſitaturo facultatem impartiemur, quoties id divino cultui amplificando opportunum duxerit, novas iſtis in Regionibus ſui Ordinis Stationes erigendi, quas ſcilicet Catholicæ Religionis incremento admodum profuturas eximia in hunc ſcopum Religionis univerſæ ſtudia Nobis prorſus pollicentur.

Optatis autem inſuper tuis de non adjungendis Provinciæ Tyrolenſis Conventibus, eidem Generali, ſeu alii cuilibet Commiſſario in Germaniam profecturo, expreſsè injungemus, ut in hac re, quantùm fieri poterit, Nobilitati Tuæ obtemperare curet. Ut prædictam FF. Capucinorum Religionem continenti patrocinio foveas, ex animo interim cupimus, Tibi, dilecte Fli, Apoſtolicam Benedictionem ex omni cordis noſtri ſenſu impertientes.

dinandi Mariæ, Ducis Bavariæ & S. R. I. Principis Electoris Conjugi.

CLEMENS PAPA X.

Dilecta in Chriſto Filia, Nobilis Mulier, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

POntificiæ charitatis ſolatia ſunt accuratæ commendationes Nobilitatis Tuæ, rationibus Patrum Capucinorum Bavaricæ, nec nec Tyrolenſis Provinciæ ſuffragantes, in iis enim præclaris expreſſa votis illius elucet præſtantia pietatis, quæ divini cultûs in amplificationem ſedulò incumbenti voluntatem Tibi noſtram apprimè conciliat. Huic autem, quantùm cum Domino poſſumus, reſpondere exoptantes, diligentiori reſervantes examini Cuſtodum ſuffragiorumque paritatem à prædictis Patribus in diviſis Provinciis, necnon in dividendis expetitam (nupero ſcilicet fel. rec. Deceſſoris noſtri in contrarium Decreto id à Nobis prorſus exigente) neceſſariam in præſentia eorumdem Generali ſubjectas ſibi Provincias viſitaturo facultatem impertiemur, ad novos ſui Ordinis Conventus, ubi ſic ad Orthodoxæ Fidei propagationem opportunum duxerit, abſque aliquo Apoſtolico Diplomate iſtis in Regionibus erigendos; Te enim adjuvante uberrimam ad Catholicæ Religionis incrementum ab eximiis tantorum in Vinea Domini Operariorum laboribus omnino Nobis meſſem pollicemur.

Tuis inſuper votis de non adjungendis Provinciæ Tyrolenſi Conventibus in Bavariæ Provincia exiſtentibus indulturi, prædicti Ordinis Generali, ſeu Commiſſario iſtuc profecturo mandamus, ut in hoc negotio, quò maximè potuerit, Nobilitati Tuæ morem gerere ſtudeant, cui propitium interea, faventemque bonorum omnium Auctorem Deum precamur

camur

Digitized by Google

Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet = In Cauſa Friſingen. erectionis novi Conventûs Fratrum Capucinorum S. Franciſci, in Civitate Erdingana, ejuſdem Diœceſis; Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus noſter hujuſmodi cauſæ cognitionem iterum benignè remiſit, viſis, & accuratè perpenſis rationibus ab Ordinario Friſingenſi deductis in ejus literis ad Nuntium Coloniæ reſidentem datis ſub die 26. Aprilis proximè præteriti, referente Eminentiſſimo Acciajolo, cenſuit, ac decrevit per Ordinariummet deveniendum eſſe ad fundationem, & erectionem petitam Conventûs dictorum Fratrum Capucinorum; Non obſtantibus &c. Romæ 17. Julii 1693. = F. Cardinalis Carpineus. A. Altovitus Secretarius. = Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut dilectus Filius, Nobilis Vir, Maximilianus Emanuel, utriuſque Bavariæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, Nobis per dilectum Filium Abbatem Pompejum de Scarlattis, ſuum Conſiliarium intimum ſtatûs, & in Romana Curia Adminiſtrum ſubinde exponi fecit, dictus Maximilianus Emanuel Dux, Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactiùs, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri plurimùm deſideret: Nos ejuſdem Maximiliani Emanelis Ducis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis &c. cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum

Autograph. in Archiv. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 83.

Conventus Franconiæ à Provincia ſeparat, & ſeparationis inſtrumentum confirmat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

INjuncti Nobis Divinitùs Sacroſancti Apoſtolatûs Officii ratio exigit, ut paternam Chriſti Fidelium, qui è fluctibus ſæculi in portum Religionis ſub arctioris vitæ inſtituto confugerunt, curam gerentes, ad ea, per quæ felici, proſperoque illorum regimini, & gubernio conſulitur, libenter intendamus, Paſtoraliſque muneris Noſtri partes propenſâ deſuper charitate interponamus, ſicut locorum, Perſonarum, rerum, & temporum qualitatibus maturè penſatis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis incrementum expedire in Domino arbitramur.

Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Dilectus filius modernus Procurator, & Vicarius Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod, cum Nos aliàs, nempe anno MDCCIX. negotium petitæ Diviſionis Provinciæ Franco-Bavaricæ dicti Ordinis, quæ ex Nationibus Bavaricâ, Franconicâ, Svevicâ coaleſcit, & computatis Conventibus, Conventuum fabricis, Hoſpitiis, ac Miſſionibus ſexdecim in Bavariâ, undecim in Franconia, ſex in Svevia, ſeptem

Digitized by Google

„ Generali, & per eandem Provinciam Viſi-
„ tatore, & Commiſſario Generali in hoc lo-
„ co noſtro Landishuti in Bavariâ Congre-
„ gati, cum viſitatâ jam per eundem A. R. P.
„ Commiſſarium totâ Provinciâ, & auditâ
„ ſuper ejus diviſione omnibus Fratribus,
„ in eamque unanimiter conſentientibus, No-
„ bis commiſerit, ut tametſi hæc cauſa divi-
„ ſionis Provinciarum mediante ſuprema ſu-
„ perioritate Religionis ſpectet ad Summum
„ Pontificem, nihilominus ad omnem me-
„ liorem finem & effectum Nos deſuper,
„ & ſuper ejus modo, quæ nimirum Mona-
„ ſteria, & loca uni, quæ alteri parti ob-
„ veniant, inter Nos ipſos præviè, amicè, &
„ charitativè, & tanquam ad modum humil-
„ limi projecti conveniremus, Nos igitur
„ benè conſideratis utrinque, ac maturè
„ perpenſis, & diſcuſſis omnibus, nec non au-
„ ditis ejuſdem A. R. P. Commiſſarii opor-
„ tunis conſiliis, ac dirigentibus monitis,
„ invocatâ Spiritus Sancti gratiâ, & implo-
„ rato Omnipotentis Dei auxilio, qui dat
„ omnibus affluenter, & non improperat,
„ dividens ſingulis, prout vult, inter nos ip-
„ ſos amicè, & charitativè in hunc modum
„ convenimus, ut, ſi Sanctiſſimo placuerit,
„ & ſupremæ ſuperioritati Religionis benè
„ viſum fuerit, Provincia hæc noſtra nunc
„ Franco-Bavarica ita in duas dividatur, ut
„ una quidem ſub priori & priſtino nomine
„ Bavariæ, ac Titulo & Sigillo Beatiſſimæ
„ Virginis Mariæ Octinganæ habeat & reti-
„ neat ſequentia Monaſteria, Hoſpitia, &
„ Miſſionum loca, hîc juxta alphabetum poſi-
„ ta, videlicet: 1. Ardinga, 2. Brunovium,
„ Burghuſium, Deggendorffium, Landiſ-
„ hutum, 6. Monachium, 7. Neoforum,
„ 8. Ratisbona, 9. Rieda, 10. Roſenhe-
„ hemium, 11. Schardinga, 12. Straubin-
„ ga, 13. SchWandorffium, 14. Traunium,
„ 15. Turckemium, 16. Vilshovium, 17. Waſ-
„ ſerburgum, 18. Burglengenfelda, fabrica
Mo-

Digitized by Google

,, ſint, reſolvi non potuit, obſtantibus talibus rationibus, quæ nec intra ſolum Ordinem, nec pro nunc evacuari poterant, evacuandis verò, uti omnino ſperamus, uſque ad proximum Capitulum Generale ſequenti anno futurum: Hinc diſpoſitionem & reſolutionem circa dicta 3. Monaſteria Euſtadium, Donawertam, & Wembdingam, cui videlicet parti, vel in toto vel in parte cedant, ad Rmam Definitionem Generalem prædicti proximi Capituli Generalis utrimque humiliter remiſimus, ſicut defacto remittimus, permanentibus interea iiſdem tribus Monaſteriis in ſtatu quo, & ſub priori juriſdictione, & regimine Superiorum Provinciæ Bavaricæ, ſupplicantes humillimè Sanctitati Suæ ad Sanctiſſimos ejus pedes demiſiſſimè provoluti, atque ſupremam Superioritatem Religionis humiliter deprecantes, ut hic diviſionis modus firmus permaneat, & ſalvus conſiſtat. Quod pro gratia &c. Quam Deus &c. In quorum fidem &c. Datum in Conventu noſtro Landishuti in Bavariâ die XXII. Aprilis MDCCXI. = Fr. Raphäel Gindinganus Capuc. Miniſter Provincialis indignus. = F. Conradus Monhaimenſis Capuc. Diffin., Cuſtos, Guardianus, & ex-Provincialis indig. = F. Adrianus Capuc. à Wildenau, Deffinitor, ex-Provincialis indig. = F. Elzearius Monacenſis Cap. Diffinitor, & Guardianus Brunovii indig. = F. Vitalis Neoforenſis, Capucinus, Guardianus Monachii, Cuſtos Bavariæ ex-Diffinitor indig. = F. Eucharius Stozberg. ex-Lector & Cuſtos Franconiæ Capuc. indig. = F. Joſeph Oxovienſis Capuc. Concionator, ac Guardianus Carloſtadii indig. = F. Emanuel Roiſenfreg. Capucin. Concionator

cationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequẽdum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, dicto Antonio ex Provinciali, Diffinitori, & Commiſſario Generali ſupradictam Provinciam Franco-Bavaricam juxta præinſertæ ſcripturæ deſignationem, & diſpoſitionem, Auctoritate noſtra Apoſtolica perpetuò dividendi, ac ex Conventibus, Conventuum fabricis, & Miſſionum locis ab eâ juxta eandem præinſertæ ſcripturæ deſignationem, & diſpoſitionem ſegregandis, & ſeparandis, alteram Provinciam Franconiæ nuncupandam ſub memorato titulo, & Sigillo S. Joſephi cum omnibus juribus, privilegiis, & facultatibus, aliis Provinciis dicti Ordinis competentibus, reſervatâ, prout in ipſa præinſerta ſcriptura exprimitur, dicto Definitorio Generali proximi futuri Capituli Generalis facultate, & auctoritate, decernendi, cui ſupradicti 3. Conventus Euſtadii, Donawertæ, & Wembdingæ adjudicandi ſint, dicta auctoritate itidem perpetuò erigendi, & inſtituendi, necnon juxta concordata, ſeu concordanda, ipſis duabus Bavariæ, & Franconiæ Provinciis, & illarum Conventibus prædictis limites, confinia, diſtrictus, & quæſtuationes Auctoritate prædicta aſſignandi, omniaque & ſingula alia juſtitiæ diſtributivæ, charitati, & paci conſentanea, dictâ Auctoritate ordinandi, ſtatuendi, & executioni demandari faciendi, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem & licentiam eadem auctoritate tribuimus, & impartimur; Decernentes eaſdem præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere,

& fo-

Digitized by Google

& Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſ·

N O T A.

SEdulam exactamque Apoſtolici hujus Brevis executionem firmat & probat inſtrumentum, à P. Commiſſario & Definitore Generali editum, ſub tenore ſubjuncto.

In Nomine Sanctiſsimæ, & Individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti, Beatiſsimæ, & Glorisſiſsimæ Virginis Mariæ Immaculatæ, ac Seraphici Patris Noſtri Franciſci. Amen.

Deus, cujus Unigenitus, Lapis ille angularis, qui facit utraque unum, cum in ſubſtantiâ noſtræ carnis apparuit, alto ex Olympi Vertice, ceu Monte deſectus lapis Terras in imas decidens, Domûs ſupernæ, & infimæ utrumque junxit angulum, tametſi unitatem diligat, diſperſa congreget, & congregata conſervet, ac plures inhabitare faciat unius moris in domo. exigente tamen naturâ rerum, & varietate temporum, quandoque diviſionem amat, dividens ſingulis, prout vult. Sic à principio diviſit aquas ab aquis, dein gentem à gente, & Regnum à Regno: quibus ſorte diviſit Terram in funiculo diſtributionis, ut creſcerent, & multiplicarentur, & replerent eam: quia in hac magnâ Domo ejus manſiones multæ ſunt, & cui vult, dat illas Factor, Creator omnium.

Sicut autem ab initio Creaturæ, ita & nunc, ac evidenter in hâc noſtrâ Franco-Bavaricâ Provinciâ, quæ, cum ab ortu nativitatis ſuæ Provincia Tyrolenſis appellaretur, & eſſet, utpote una, eademque cum illâ, creſcente ubertim magnitudine ejus, multiplicatoque Monaſteriorum, & locorum numero, inſtantibus primariis illius Patribus Anno Domini 1668. Apoſtolica Auctoritate in duas, Tyrolenſem nimirum & Bavaricam diviſa eſt; aſſignatis cuique ſuis diſtinctis locis, & Monaſteriis. Quæ, cum Provinciæ Bavaricæ viginti novem obtigiſſent, viginti quinque ſcilicet Monaſteria, & quatuor Miſſionum loca; tractu temporis Benedicente Domino, & currentibus Mundo, & populo Terræ, ac Principibus ejus in odorem unguentorum, quem Capucini ſuæ bonæ converſationis ſtudio & labore in Vineâ Domini ubique ſpargebant, euſque crevit, & aucta eſt, ac magnitudinis & amplitudinis, numerique locorum eò pervenit, ut inter Monaſteria, Monaſteriorum fabricas, Hoſpitia, & Miſſionum loca univerſim quadraginta & unum numeraret. Quo factum, ut viſitatio ejus Miniſtris Provincialibus toties, quoties à Conſtitutionibus noſtris præſcribitur, nedum ultra modum difficilis, ſed & impoſſibilis redderetur, atque adeo inde Regulari Obſervantiæ, & Clauſtrali Diſciplinæ, quæ ex crebriori debita ſuperiorum Viſitatione, quæ cuſtodit Spiritum ſubditorum, nata eſt non ſolùm illæſa conſervari, ſed etiam incrementum ſumere, vel labefactata reſtitui, non leve præjudicium emergeret. Cumque hæc viſitationis difficultas & impoſſibilitas vel maximè inde procederet, quod Monaſteria & loca in Franconiâ nimis procul diſtarent à Bavaria, ab eaque longiùs ſepararentur, atque hinc illinc, & inde huc tranſitus tam prædictis Miniſtris Provincialibus, quàm aliis Fratribus pro exigentiâ rerum & temporum hinc inde commigrantibus, neceſſariò per loca Acatholica faciendus eſſet, cum illorum non levi moleſtiâ, & aliquando mortificatione.

Hinc ob hanc, & alias, eaſque plures rationes & difficultates, quæ ſucceſſivè augebantur, & ingraveſcebant, tam Patres Superiores Provinciæ, quàm Patres Franconiæ diviſionem ejuſdem Provinciæ, nominatim ſeparationem Franconicæ à Bavaricâ in binis Capitulis Generalibus, & aliàs, ac alibi inſtanter & ſollicitè depoſcebant. Cumque ad hæc etiam preces Principum ad Sanctiſſimum Dominum Noſtrum Papam Clementem XI. accederent, & Sua Sanctitas rem Definitorio Generali in Capitulo Generali anno 1704. celebrato commiſiſſet, factum eſt, ut ad opus Commiſſarius Generalis deputaretur, Nobiſque, licèt imparibus viribus, id officii munus & onus imponeretur.

Quo, ut par eſt, obedienter ſuſcepto, & acceptis ad hoc ibidem Romæ, ubi poſt Capitulum Generale etiamnum morabamur, opportunis & neceſſariis facultatibus, tempore proprio inde nos movimus: Et depoſito in tranſitu per Noſtram Provinciam Styriæ, quo ibidem adhuc gravabamur, Provincialatûs onore, munitique

Digitized by Google

[illegible], ad quos ſpectabat, aliorumque, quorum intereſſe videbatur, intentione & voluntate, & reperto, quod ipſi illam nedum non averſentur, ſed etiam apprimè deſiderent; tum de ejus modo duntaxat ſolliciti fuimus, & ad id tertiam Congregationem Patrum inſtituimus.

Quæ ex præcipuis Provinciæ Patribus Bavaris, Franconibus, Palatinis, & Svevis (qui & ipſi impræſentiarùm ſuper ſuæ Nationis Monaſteria audiri voluerunt) Landisbuti coactâ, in eâ de præfato modo diviſionis, ſeu quæ Monaſteria & loca uni, quæ alteri parti obveniant, tractatum eſt: Et auſpicante Deo, qui dat omnibus affluenter, eò brevi inter ipſos amicè, & charitativè deventum, & ita conventum eſt, ſicut ex immediatè antelecto Brevi Pontificio, in quo eadem Conventio ad verbum inſerta eſt, percipere fuit, & infrà per Nos juxta ejuſdem Brevis tenorem ſtatuetur, & deſignabitur. Quâ Conventione dein per Nos, unà cum aliis actibus, & diſtincta relatione commiſſionis noſtræ Romam ad A. R. P. Vicarium & Procuratorem Generalem miſſâ, ab eoque ad Sanctiſſimum ſupplicatione factâ, inde præfatum Apoſtolicum diviſionis Breve emanavit, Nobiſque per eundem A. R. P. Vicarium, & Procuratorem Generalem huc tranſmiſſum fuit.

In quo, quia Nobis Apoſtolica Auctoritate quæcunque neceſſaria, & opportuna facultas, & licentia tribuitur, hanc defacto Franco-Bavaricam Provinciam juxta ſupradictæ mutuæ conventionis deſignationem & diſpoſitionem eadem Apoſtolica Auctoritate perpetuò dividendi, ac ex Conventibus, Conventuum fabricis, & Miſſionum locis, ab ea juxta eandem conventionem ſegregandis, & ſeparandis, alteram Provinciam Franconiæ nuncupandam ſub Titulo, & Sigillo S. Joſephi cum omnibus juribus, privilegiis & facultatibus, aliis Provinciis Ordinis competentibus, eadem Apoſtolica Auctoritate itidem perpetuò erigendi, & inſtituendi: Necnon juxta concordata, ſeu concordanda ipſis duabus Bavariæ & Franconiæ Provinciis etiam illarum Conventibus limites, confinia, diſtrictus, & quæſtuationes aſſignandi, omniaque & ſingula alia juſtitiæ diſtributivæ, Charitati & paci conſentanea eadem Auctoritate ſtatuendi, & executioni demandari faciendi.

Nos Fr. Antonius à Cramburgo, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum, Definitor Generalis, & Provinciæ Styriæ Ex-Provincialis, necnon in hac Franco-Bavarica Provincia Viſitator, & Commiſſarius Apoſtolicus, prædicto Apoſtolico Brevi omni demiſſione, reverentiâ, & reſpectu debitè obtemperando, ac tenori ejus per omnia inhærendo, convocato de more, nec non ex ſpeciali Ordinatione A. R. P. Procuratoris, & Vicarii Generalis, occaſione proximorum Comitiorum Generalium, Capitulo Provinciali hujus Franco-Bavaricæ Provinciæ in hoc loco noſtro Monachii, eandem nunc, & de præterito Franco-Bavaricam Provinciam, Apoſtolicâ Auctoritate Nobis in hac parte, ut ſupra, conceſſâ, ita perpetuò in futurum dividimus, & diviſam eſſe dicimus, decernimus, ſtatuimus, & declaramus, ut ipſa ex una parte ſub priori & priſtino nomine Bavariæ, ac Titulo & Sigillo Beatiſſimæ V. Mariæ Oetinganæ habeat, & retineat ſequentia Monaſteria, Hoſpitia, & Miſſionum loca, alphabetico ordine hic poſita, nimirum.

1. *Ardinga.*
2. *Brunovium.*
3. *Burghuſium.*
4. *Deggendorſium.*
5. *Landishutum.*
6. *Monachium.*
7. *Neoforum.*
8. *Ratisbona.*
9. *Rieda.*
10. *Roſenhemium.*
11. *Schardinga.*
12. *Straubinga.*
13. *Schwandorffium.*
14. *Traunium.*
15. *Turckemium.*
16. *Vilshovium.*
17. *Waſſerburgum.*
18. *Burglengenfelda, fabrica Mon.*

cum omnibus juribus, privilegiis, & facultatibus, aliis Provinciis Ordinis noſtri competentibus, eadem Auctoritate Apoſtolica perpetuò erigimus & inſtituimus, ac perpetuò erectam & inſtitutam eſſe dicimus, decernimus, ſtatuimus, & declaramus: aſſignantes ei ſupradicta 14. Monaſteria, Monaſteriorum fabricas, & Miſſionum loca, cum reſervatione facultatis, & auctoritatis juxta tenorem Brevis Pontificii, & in conformitate conventionis Patrum ad invicem, ut ſupra, Definitorio Generali proximè futuri Capituli Generalis, decernendi: cui ex ipſis duabus Provinciis reſidui adhuc 3. Conventus, nempe Euſtadium, Donnberta, & Wembdinga, adjudicandi ſint: reſervantes præterea, ac porro Nobis, quid juxta adhuc concordanda circa limites, Confinia, Diſtrictus, & quæſtuationes ipſius utriuſque Provinciæ, & illarum Conventuum aliaque omnia, & ſingula juſtitiæ diſtributivæ, Charitati, & paci conſentanea alibi diſtinctim ordinandum, & ſtatuendum ſit. Ita dicimus, decernimus, ſtatuimus, declaramus, ordinamus, dividimus, ſegregamus, ſeparamus, erigimus, inſtituimus, reſervamus, non ſolùm hoc, ſed & omni alio meliori modo. In quorum fidem &c. Datum in Conventu Noſtri Monachii die 11. Menſis Auguſti Anno 1711.

Ita eſt, Fr. Antonius à Cramb. Definitor, & Commiſſarius Generalis.

Definitio Bavarica.

Ego Fr. Vitalis Neoforenſis Palatinus, Provinciæ Bavariæ Miniſter Provincialis, approbo.

Ita Ego Fr. Victor Monacenſis, Definitor.

Ita Ego Fr. Conradus Monheimenſis, Definitor.

Ita Ego, Fr. Jordanus Waſſerburganus, Definitor.

Ita Ego, Fr. Polycarpus Roſenhemianus, Definitor.

Definitio Franconica:

Ego Fr. Lucas Rottenſel. Provinciæ Franconicæ Miniſter Provincialis, approbo.

Ita ego, Fr. Nicolaus Randerſagranus, Definitor.

Ita ego Fr. Emmanuel Wiſensleigtanus, Definitor.

Ita Ego, Fr. Bruno Mariæ-Vall., Diffinitor.

Ita Ego Fr. Floridus Lamgheim., Definitor.

Conventus Dinckilſpilanum, & Gamundenſem à Provincia Franconiæ demembrari, & Bavaricæ cum omnibus juribus re-uniri concedit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

PAſtoralis Officii Nobis divinitùs commiſſi ſollicitudo Nos admonet, ut Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Chriſti jugo mancipatorum quieti, & commodis, quantùm Nobis ex alto conceditur, conſulere jugiter ſtudeamus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius, Joannes Antonius a Florentia, Procurator, & Commiſſarius Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, tam ſui, quàm dilecti pariter Filii Michaelis Angeli à Raguſa, Miniſtri Generalis dicti Ordinis nomine, quod in diviſione Provinciæ Franco-Bavaricæ ejuſdem Ordinis in duas Provincias, nempe Bavaricam, & Franconicam per dilectum etiam Filium Antonium à Cramburgo, tunc Miniſtrum Provincialem Provinciæ Stiriæ, ad hoc munus obeundum, à tunc exiſtente Miniſtro Generali prædicti Ordinis in Commiſſarium Generalem ſpeciali-

ter

Digitized by Google

tur, pro illorum à ſupradicta Franconicâ Provinciâ ſeparatione, & alteri Provinciæ aggregatione pluribus ea de cauſa ſcriptis epiſtolis inſtiterint; Ipſe verò Michael Angelus Miniſter Generalis memoratam Provinciam Franconicam perſonaliter viſitans, ſeparationem prædictorum duorum Conventuum ab illa pro bono pacis, & utriuſque Nationis tam Franconicæ, quàm Svevicæ tranquillitate unicè neceſſariam fieri exiſtimet, jamque ad id Miniſtri Provinciales, & Definitores, ac Fratres utriuſque Provinciæ in Capitulis Provincialibus noviſſimè celebratis, aſſiſtente dicto Michäele Angelo, Miniſtro Generali, conſenſum ſuum præſtiterint, ac proinde præfati Michael Angelus Miniſter Generalis, ac Jo: Antonius Procurator Generalis, & Commiſſarius opportunè in præmiſſis à Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimùm deſiderent, Nos illorum votis, hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Michaëli Angelo, Miniſtro Generali, ut ipſe per ſe ipſum, vel per Commiſſarium ad id ſpecialiter ab eo deputandum, prædictos duos Conventus, Dinkelſpilanum ſcilicet, & Gamundianum, cum eorum juribus, quæſtuationibus, & pertinentiis, necnon eoſdem Fratres Svevos á ſupradicta Provincia Franconica ſeparare, & ſegregare, eoſdemque Conventus, & Fratres Provinciæ Bavaricæ hujuſmodi iterum unire, & aggregare reſpectivè liberè, & licitè, ac validè poſſit, & valeat, quamcumque neceſſariam, & opportunam

F. Card. Oliverius.

Autographum in Archivo Secretariæ Brevium Apoſtolicorum Regeſto menſis & anni prædictorum fol. 16.

Facultatem erigendi Viam Crucis ad omnia Provinciæ loca in quacunq; Diœceſi exiſtentia ampliat, & Litteris Apoſtolicis firmat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum jamdudum ſanè dignus & laudabilis in plurimis Chriſtiani Orbis partibus Dominicæ Paſſionis memoriam pio quodam Exercitio, vulgò Viâ Crucis, ſeu Calvariæ nuncupato, ſtatutis precibus, locisve recolendi uſus inoleverit, & ad præſens, ſicut accepimus, in Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Provinciæ Bavaricæ maximè vigeat: Nos, ut devotio hujuſmodi majora in dies acquirat incrementa, eamque cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris, quorum diſpenſationem Fidei noſtræ commiſit Altiſſimus, confovere, atque excitare volentes, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, atque ſupplicationibus dilecti in Chriſto Filii, Nobilis Viri, Maximiliani Joſephi, Bavariæ Ducis, S.R.I. Principis Electoris nomine Nobis ſuper hoc humiliter

conceſſerunt, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus. Non obſtantibus noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis In-

Jo. Florius Subſtitutus

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

NOTA.

Jam ante emanatas haſce Apoſtolicas Litteras, Illuſtriſſimo ac Reverendiſſimo D. Joanne Franciſco Stoppani Archiepiſcopo Corinthi, & Nuntio Apoſtolico apud Auguſtiſſimum Imperatorem Carolum VII. reſidente, tum pietatem populi Bavarici, tum Fratrum noſtrorum meritum commendante, gratia fuerat conceſſa, & juſſu Pontificio expedita per litteras Secretariæ Status ſequentes.

Illuſtriſſime ac Reverendiſsime Domine.

Relatio, quam Illuſtriſſima Dom. Veſtra nobis repetiit de pietate populi Bavariæ, in quo S. Religio Catholica uſque modo pura & illibata fuit conſervata, etiamſi aliàs tota quaſi Germania contagio hæreticali fuerit infecta, eò faciliùs Sanctitatem ſuam movit ad exaudiendas preces & inſtantias Dom. Veſtræ à PP. Capucinis ibi factas, quò magis annuitur & conceſſio redundat in Spirituale dicti populi commodum. Quamobrem Sanctitas Sua dignata eſt concedere Eccleſiis PP. Capucinorum Bavariæ deſideratam Viam Crucis cum iiſdem indulgentiis, & in eadem forma, qua & quibus eam gaudent Eccleſiæ PP. Minorum Obſervantium Reformatorum. Cum gaudio proin Illuſtriſſimæ Dom. Veſtræ hujus conceſſionis præbeo notitiam, cum per eam memoria tam digni Miniſtri Apoſtolici penes populum Bavariæ, apud quem morari illum contigit, perpetuetur. Romæ 3. April. 1745.

Dom. Veſtræ Illuſtriſſimæ.

Card. Valenti.

Autographum in Archivo Provinciæ.

Cum autem deſuper fuerit æquivocatum, & gratiam nonniſi ad Conventus intra Bavariæ limites exiſtentes extendi poſſe prætenſum, inſtante noviter moderno Sereniſſimo Electore Maximiliano Joſepho gratiam ad omnes Provinciæ Bavaricæ Conventus, ſeu eorum Eccleſias, ſub quacunque juriſdictione Epiſcopali, & etiam extra Bavariæ Ducatum exiſtentes, eam ampliatam eſſe, ſuprà poſito Apoſtolico Brevi fuit declaratum.

PRO-

Digitized by Google

PROVINCIA
FRANCONIÆ

E*Tiam à S. Joſepho, B. V. Mariæ Sponſo, cujus cultui palmariter inſiſtit, & larga protectionis dona recipit, nomen tenet. Fundamenta ſua poſuit Wirceburgi in Franconiæ Metropoli, Tyrolenſi Provinciæ cum Bavarica commixta, ſuitque Julius, Sac. Rom. Imperii Princeps, Epiſcopus Wirceburgenſis, & Franconiæ Orientalis Dux, qui Anno milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto primam ibi Fratrum Domum ære ſuo conſtruxit, ſueqe pietatis rationes ſequenti Diplomate patefecit.*

Julius Dei gratia Epiſcopus Herbipolenſis, & Franconiæ Dux.

Magnus Sancti Baſilii teſtimonio Paſtor, & Præſul in Eccleſia habitus eſt Gregorius Neocæſarienſis, & miraculorum patrator, dum ad Pedum paſtorale, Sacramque Infulam vocatus in Civitate Neo Cæſareæ omnes fermè à Religione Chriſtiana invènit alienos, & moriens ſeptendecim, non plures reliquit Infideles. Sanctiſſimi iſtius Viri præclariſſima veſtigia ſectanda, & imprimenda duximus, quamprimùm ad Clavum Eccleſiæ adhibiti Diœceſin hanc Herbipolenſem accepimus, miſerè deformatam, regendam, ut vix, aut ægrè admodum tam atroci malo remedium, vulneri tam profundo efficax medicina, ac ſalutaris inveniri, & adhiberi poſſe crederetur. Juvit tamen præpotens Deus ſua pro immenſa in Nos bonitate conatus, & ſtudia noſtra, ut illa non ferro, non flamma, ſed paternis cohortationibus ad obſequium rediret Eccleſiæ, & diſcuſſis errorum tenebris, purioris & ſincerioris doctrinæ lucem aſpicere inciperet intra breviſſimum temporis ſpatium; pro quo raro admodum, & eximio beneficio Numini ſupremo debitas nunquam referre poſſumus gratias.

Id

Digitized by Google

nes oculis, quàm auribus credere.

Porro, cum inter Religioſos Ordines, eos modò eminere videamus, qui Sancti Franciſci æmuli, & Sectatores laudatiſſimum ejus Inſtitutum ſeveriore vivendi ratione, ad litteram, & genuinum regulæ ſenſum revocatâ, exprimere conantur, ut eo etiam nomine, quod à priſco S. Patris Habitu diſcedere ne tranſverſum unguem velint, Capucinorum nomen indepti ſint.

Hanc ob cauſam eos potiſſimum ad Metropolim noſtræ Diœceſis ex Provincia Bavarica, & Tyrolenſi evocandos duximus, ut tam ſacris ipſorum concionibus, in quo genere præſtantes plerumque homines habent, quàm vivo vitæ exemplo Religioſi, Clericique noſtri, quorum non exiguus divinâ largiente gratiâ in Civitate noſtra Herbipolenſi numerus extat, ad integritatem vitæ, & ſuos mores ad primævum inſtitutum, à quo pravitate temporum deflexerunt, contemplatione normæ directioris efformare ſtudeant. Neque dubitamus, quin Religioſorum, & Clericorum recta ſectantium, populus lubenti & prompto animo veſtigiis inſiſtere concupiſcat; ut idcirco exiſtimemus, à Patribus Capucinis inter cæteros fidos, ſtrenuoſque Operarios operam maximè fructuoſam Vineæ Dominicæ excolendæ allatum iri, ut, quemadmodum per quietem Innocentio III. viſum eſt, eorum Patrem collabentem Lateranenſem Baſilicam ſuis humeris ſuſtinere, ſic ipſi Parentis exemplo incitati, reſtitutam hac in Diœceſi Religionem veram, ac veterem conſervare, ac propagare conentur.

Ad hunc finem feliciùs aſſequendum in loco commodo ac ſalubri templum, & Monaſterium prope Carthuſiam, Angelorum hortum nuncupatam, intra Civitatis muros exteriores ſitam, prædictis Fratribus Capucinis erigi, & à fundamentis totum ædificari noſtris ſumptibus curavimus. Confidimus in Patris Luminum miſericordia, qui noſtris cœptis auctor fuit, & hanc Nobis mentem, ut Religionem Nobis chariſſimam in noſtra Civitate plantaremus, cœlitùs inſpiravit, quod felici principio feliciorem finem concedet, noſtroſque Succeſſores eâdem accendet pietate, ut fundationem noſtram non tantùm conſervare, & augere, ac creſcente Religioſorum numero, ne elemoſynæ (quod Deus avertat.) deficiant, advigilare ſtudeant &c. Datum Herbipoli, die XXV. Octobris Anno MDCXVI.

Julius, Epiſcopus Herbipolenſis.

Spei Religioſiſſimi Principis concordavit ſubſequæ operationis effectus, quantumvis enim hæc Provincia paucis abhinc annis hoc charactere fuerit inſignita, nihilominus jam primò manè, ſeu Provinciis Tyrolenſi & Bavaricæ unita, exiit in Vineam

Do-

exponentes maxima cum charitate, ſingulariq; exemplo, concionibus, diuturnæ chriſtianæ explicationi, SS. Sacramentorum adminiſtrationi, necnon infirmorum, maximè peſte infectorum viſitationi diu noctuque ſtrenuè inſudârunt: tandem & ipſi piè defuncti, & hîc (cum clauſtralis eorum ſepultura tunc prophanata exiſteret) ſepulti fuére, quibus uti de Eccleſia hac, totaque Civitate bene meritis Magiſtratus hoc monumentum poſuit.

Eſt & æviterna laude dignum noſtri Fr. Stephani Labacenſis Opus, inſignis videlicet Archiconfraternitas SS. Corporis Chriſti, quæ in Cathedrali Herbipolenſi floret, ab eo ſub auſpiciis Celſiſſimi, ac Rmi Principis, & Epiſcopi Philippi Adolphi ab Ehrenberg inſtituta, pietate ſucceſſorum Principum per Diœceſin propagata, & per hodiernum Principem, & Epiſcopum cum perpetua Sanctiſſimi adoratione continuata.

Inter alios autem Viros, qui tum à Confeſſionibus Celſiſſimorum, ac Reverendiſſimorum Principum, & Epiſcoporum fuerunt, tum in officiis Provinciæ claruerunt, tum editis libris ſanam, & ſingularem, ac virtute unctam doctrinam probaverunt, numerat FF. Abrahamum Kizinganum, Edelbertum Rottenſelſenſem, Eucharium Stocksbergenſem, Franciſcum Antonium Wirceburgenſem, Joannem Caſparum Mergentheimenſem, Joſephum Oxovium, Iſaac Oxovium, Lucam Rottenſelſenſem, Nicolaum ex Randerſac, Stanislaum Wirceburgenſem, Victorianum Mergentheimenſem &c., quorum merita Annales Provinciæ ampliant.

Reſtringitur ad Conventus XII.

Reſidentias VIII.

Fran-

Digitized by Google

Benedictionem.

FRetas, ac communitas Fraternitatis tuæ Officiis preces per nonnullos Religioſos Viros, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, qui ex iſtis partibus Romam ad Generalia ſui Ordinis Comitia nuper convenerunt, Nobis oblatas pro obtinendâ ſeparatione Conventuum Provinciæ Franconicæ â Bavaricâ omni charitate complexi, mandavimus rem in ipſis Comitiis, auditis Provinciali, ac Cuſtodibus Bavariæ, diligenter expendi. Cum verò ex deliberatione eâ occaſione communiter habitâ, ac Nobis explicata conſtare videatur, utriuſque Provinciæ tranquillitati expedire, ut ad hujuſmodi ſeparationem deveniatur; nihil jam ſupereſt, niſi, ut per Commiſſarium Generalem ex eodem Ordine deligendum utraque Provincia luſtretur, & media, ope ac conſilio eorum, qui plurimùm in rem ſua auctoritate conferre poſſunt, tuoque inprimis, per eum proponantur Superioribus ejuſdem Ordinis Romæ commorantibus, quatenus Nos, his auditis, ac omnibus ritè perpenſis, ſtatuere, prout ſecundùm Deum judicabimus, opportunè valeamus. Quæ omnia Tibi ſignificanda eſſe duximus, ut congruam à Nobis officiorum tuorum rationem à Nobis habitam fuiſſe intelligat Fraternitas Tua, cui in pignus benevolentiæ Noſtræ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Junii MDCCIX. Pontificatus Noſtri Anno nono.

Ulyſſes Joſ. Card. Corradinus.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd.*

Nobis fuerunt à Dilecto Filio, Vicario Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, benignè annuendum duximus humili, enixæque ejus ſupplicationi, ut Conventus ejuſdem Ordinis in Provincia Franconiæ conſtituti, à ſuperioritate, ac juriſdictione dilecti itidem Filii, moderni Provincialis Miniſtri, ac pro tempore exiſtentis Provinciæ Franco-Bavaricæ, cui hactenus ſubjecti fuerunt, eximerentur, ac ſegregarentur, & ex ipſis alia Provincia, Franconiæ deinceps nuncupanda, cum omnibus juribus, privilegiis, & prærogativis, quibus cœteræ dicti Ordinis Provinciæ gaudent, erigeretur. Id porro ipſum ut primo quoque tempore perficiatur, aliis Noſtris in ſimili forma Brevis literis die 26. Junii nuper elapſi datis, dilecto etiam Filio, Antonio à Cramburgo Exprovinciali Provinciæ Stiriæ, & actuali prædicti Ordinis Definitori Generali opportunam attribuimus facultatem. Gratum profectò, ac jucundum admodum Nobis fuit Fraternitatis quoque Tuæ votis ea in re ſatiſfacere potuiſſe, cui cæteroquin aſſidua, & luculentiora paternæ noſtræ voluntatis argumenta exhibere præter modum cupimus. Tibique interea, Venerabilis Frater, uberem bonorum omnium copiam ab eorum largitore Deo ex animo precamur, & Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Auguſti MDCCXI. Pontificatûs Noſtri Anno undecimo.

Joannes Chriſtophorus Battellus
Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. fol.* 28.

Idem

co-Bavaricæ, cui antea ſuberant, eximerentur, ac ſepararentur, & ex ipſis alia peculiaris Provincia, Franconiæ deinceps nuncupanda, cum omnibus juribus, privilegiis, & prærogativis, quibus cœteræ dicti Ordinis Provinciæ potiuntur, erigeretur, quemadmodum aliis noſtris, in ſimili forma Brevis die vigeſimâ ſextâ Junii nuper elapſi datis litteris, quibus dilecto itidem Filio, Antonio à Cramburgo, Exprovinciali Provinciæ Stiriæ, & actuali prædicti Ordinis Definitori generali, amplam ad id tribuimus facultatem, uberiùs continetur. Optatis porro Fraternitatis tuæ ea in re ſatisfeciſſe magnopere gaviſi ſumus, qui opportunitates omnes propenſam admodum voluntatem erga Te noſtram declarandi libenter amplectimur. Ejus interea ſolidum argumentum Tibi, Venerabilis Frater, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Auguſti MDCCXI. Pontificatus Noſtri Anno undecimo.

Joannes Chriſtophorus Battellus Secretarius.

Autograph. loco ſuprà citato fol. 29.

burgo, cui voluntatis ſuæ exequendæ munus demandavit. Fecit hoc tum de conſilio Eminentiſſimi Cardinalis Acciajoli, in cujus clientela eſt Ordo veſter, tum audito Vicario Generali ejuſdem Ordinis, tum demum, ut precum, quas illi porrexiſtis, rationem haberet, Voſque hoc beneficio pro ſua in Ordinem & Nationem veſtram ſingulari benevolentia atque amore proſequeretur. Id tamen Sanctitas ſua enixè cupit, ut, quod veſtris rationibus, atque utilitati futurum eſt, id magis Inſtituto veſtro, & regularis diſciplinæ obſervantiæ bene vertat, ita, ut majori ex commodo atque concordia, quam nova Vobis affert Provincia, animos ſumentes, magis atque magis vitæ morumque ſanctitati operam detis impoſterum. Idcirco, quemadmodum ad litteras veſtras reſcribere, ſic id ſignificare me juſſit Sanctitas Sua, quæ Paternam Vobis omnibus Benedictionem elargitur, & veſtris precibus ſe, Eccleſiamque, tot undique malorum fluctibus agitatam commendat, atque Ego PP. Veſtris à Deo omnia fauſta precor. Romæ 29. Auguſti 1711.

Paternitatum Veſtrarum.

F. Card. Paulutius.

Autogr. in Archivo Provinciæ.

Digitized by Google

Domos Dunckelſpilanam & Gamundianam â Provincia ſeparari, & Provinciæ Bavariæ uniri confirmat.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

PAſtoralis Officii Nob's divinitus commiſſi ſollicitudo Nos admonet, ut Religioſorum Virorum. *Reſiduum vide pariter ſupra fol.162. Inter ipſa Bavariæ Documenta f.155. reperies & locum, in quo litteræ Apoſtolicæ primæ diviſionis, ſeu Conventuum Bavariæ æquè, ac Franconiæ á Provincia Tyrolenſi ſegregation.s extenduntur.*

principalem S. Joſephi ab ipſis factæ humillimè ſupplicantium, Sacra eadem Congregatio Rituum, audita prius relatione P. Procuratoris Generalis prædicti Ordinis, attento, quod hujuſmodi electio, ſervatis ſervandis, & juxta formam Decreti Generalis S. M. Urbani Papæ VIII. die 23. Martii 1630. editi facta fuerit, eamdem electionem approbavit, & S. Joſepho prædicto, ut præfertur, ſic in Patronum electo, prærogativas omnes Patronis Principalibus competentes attribuit, atque conceſſit, Die 20. Novembris 1717.

F. Card. de Abdua Præſ.

Autographum in Archivo Secretariæ Congreg. menſ. & anni præd. f. 214.

N O T A.

DEcsetum Generale, quod ſuprà adducitur, ordine Urbani Papæ VIII. de Electione Sanctorum in Patronos emanatum, fuit & eſt tenoris, qui ſequitur:

Sacra Rituum Congregatio, annuente SS. D. N. in Electione Patronorum mandavit infraſcripta in poſterum ſervari debere, declarans, quod aliter facta electio nulla ſit ipſo jure.

Primò. Quod eligi poſſint in Patronos ii ſolùm, qui ab Eccleſia univerſali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati duntaxat.

Secundò. Quod de Patrono Civitatis electio fieri debeat per ſecreta ſuffragia à Populo, mediante Conſilio generali illius Civitatis & Loci; non autem ab Officialibus ſolùm, &, quod accedere debeat conſenſus Epiſcopi, & Cleri illius Loci. Idemque ſervari debeat in Patrono Regni, qui pariter eligi debeat per ſecreta ſuffragia à populo ſingularum Civitatum Provinciæ. Et quod Repræſentantibus Regnum, Civitatem, Provinciam, nulla competat facultas eligendi Patronos, niſi ad hoc habeant ſpeciale mandatum: & ulterius intervcniat conſenſus Epiſcopi, & Cleri dictarum Civitatum.

Et tertiò. Quod cauſæ electionis novorum Patronorum debeant in S. Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum cauſa cognita ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmiſſorum ignorantia ullo unquam tempore poſſit allegari, eadem S. Rituum Congregatio ſupradictum Decretum imprimi, & publicari mandavit. Romæ 23. Martii 1630.

Joan. Baptiſta Card. Detus.

Autog. in Secret. Congreg. menſ. & anni præd.

PRO-

Digitized by Google

E ... pariat fructum felicem, ſui exemplum, *nec inter actionis locum coerceatur, ſed famâ duce ad exteras quoque oras propagetur, ibique incendat cupidinem ejuſdem quærendi uſuram. Talis fuit Virtus à Fratribus noſtris per Galliam, Hiſpaniam, Germaniam, & Italiam ſata, dum horum Regnorum & Nationum cancellos egreſſa, & per exteras terras prævolo plauſu translata, etiam in Civitate Pragæ eoipſo tempore, quo Celſiſſimus, & Reverendiſſimus Archiepiſcopus & Princeps Zbigneus, ex Comitibus de Berka à Lippa, & Duba nobiliorem Eccleſiæ ſuæ partem ſævo hæreſeos exitio correptam & corruptam altiùs ingemuit, feliciter perſonuit, Eundemque ad Fratres noſtros Pragæ ſtabiliendos incitavit.*

Quàm ardens in Eo fuerit deducendi ad opus ſui conſilii ſtudium, elucet ex Litteris, quibus ad P. Hieronymum de Sorbo, tunc Ordinis Miniſtrum Generalem datis, Fratrum noſtrorum ſubſidium popoſcit, quæque in ſuo autographo ita ſonant:

Reverende Pater.

Quanta fuerit olim in hoc Bohemiæ Regno, jam indè poſt ipſius converſionem, & multis deinceps temporibus, Fidei & Catholicæ Religionis ſinceritas; quantus hominum ardor in complectendo, & modis omnibns amplificando cultu divino, frequentes adhuc Eccleſiæ, & Monaſteria, in quibus Homines Religioſi Deo aſſiduè ſerviebant, magnis ſumptibus & ædificiis conſtructa facilè teſtantur, quæ tametſi pleraque poſtmodum refrigeſcente charitatis fervore, & ſupervenientibus propter hæreſes inſtinctu introductas, bellaque, animorum diſſidiis, dignitatem & eximium ſuum ſplendorem amiſerint, nihil tamen Nobis accideret optabilius, quàm, ſi noſtro etiam tempore, dum hac paſcendi gregem Domini curâ (licèt indigni) fungimur, videremus priſtinam hîc iterum pietatem reſtitui, ac floreſcere. Quod equidem ſperare poſſemus, dummodo in tam copioſa & abundanti meſſe, qualis in hoc Regno conſpicitur, plures exiſterent Operarii, qui bonæ vitæ exemplo, & convenientibus mediis ea, quæ injuriâ temporum interciderunt, denuo paulatim erigant, devios, & hæreſum erroribus implicatos ad rectam Catholicæ Fidei ſemitam iterum reducant, & Po-

Digitized by Google

plis ab iiſdem adductorum fieri ſolet acceſſio. Cupientes proinde id, quod apud Nos deliberavimus, in effectum pervenire, & paternum erga eoſdem Fratres animum declarare, Reverendam Paternitatem veſtram enixè rogatam volumus, ut ſex vel quinque Perſonas de numero ſui Ordinis Fratrum deligere, eoſque ad Nos Pragam, ut iidem pro conceſſo ſibi talento fructum in Bohemia faciant & animas, hæreticorum fraude ſeductas, Deo lucrentur, ablegare velit: nam Sacræ etiam Cæſareæ Majeſtatis, ſub cujus protectione ipſis vivendum erit, ad id conſenſum jam obtinuimus, & ejuſdem Majeſtatis benigniſſimam voluntatem & deſiderium, ut iidem Fratres huc mittantur, perſpeximus. Aliàs ipſis de habitatione commoda, quam unà cum Templo & horto jam deſignavimus, cæteriſque omnibus neceſſariis opportunè proſpicietur. Cum etiam intelligamus aliquos inter eoſdem eſſe, qui Germanicam linguam in uſu habeant, tales Paternitas Veſtra huc ordinabit, qui germanicè concionari, cum hominibus loqui & tractare poſſint.

Quod ſi hæc juſta, & ſolo Dei gloriam propagandi ſtudio profecta requiſitio noſtra locum apud Paternitatem Veſtram invenerit, prout minimè dubitamus, poterit eadem Nobis reſcribere. Qui Patres, poſteaquam venerint, Nobis erunt gratiſſimi & acceptiſſimi, paternoque amore noſtro ita fovebuntur, ac eorundem numerum Deo volente brevî etiam hîc augebimus, Nos ipſius devotis Orationibus commendantes. Pragæ 10. Februarii Anno 1597.

Zbigneus Archiep. Pragenſis.

Utque hujus petitionis effectus certiùs ſubſequeretur, officia Illuſt. DD. Cardinalium Camerini, & Paravicini, Litteris ſubſequentibus interpellavit: quorum primæ ad primum datæ, ita ſonabant.

Illuſtriſſime & Reverendiſſime Dom. Domine.

Etſi Dominus Fenzonius, quoties mihi ſcribit, non intermittat de candido Illuſtriſſimæ & Reverendiſſimæ Dominationis Veſtræ erga me animo facere mentionem, tamen hoc ipſum pergatum omnino per ſe, etiam multò gratiùs accidere ſolet, ſi propriis Illuſtriſſimæ ac Reverendiſſimæ Dominationis Veſtræ literis ad me perferatur, quas cum nuper ex Comitiis Principum & Ordinum

Sile-

ngerem, vel etiam ipſimet Capucini, poſteaquam venirent, ſibi habitationem, quam crederent maximè opportunam, deligere poſſent. Interim ſibi Dominatio Veſtra perſuadere velit, iiſdem, qui plurimùm exoptantur, & magnum in hac Provincia fructum facturi videntur, tam de Eccleſia, quàm omnibus aliis rebus neceſſariis, accedente præſertim Suæ Majeſtatis Cæſareæ clementiſſimâ voluntate ac ordinatione, opportunè proviſum iri. Si quid aliud obſtat circa hoc negotium, id quoque ſuperari poſſe arbitror, dummodo Illuſtriſſima & Reverendiſſima Dominatio Veſtra hanc mihi gratiam faceret, ut apud Sanctitatem Suam, & Illuſtriſſimum Cardinalem Sanctæ Severinæ, vel, ubi aliàs neceſſum fuerit, pro iiſdem Capucinis huc mittendis intercedere & tractare non deſiſtat.

Quod reliquum eſt, Illuſtriſſimæ Dominationi Veſtræ officia mea addictiſſima ſtudioſè defero, meque ipſius ſolito amori reverenter commendo, quam Deus ſalvam & incolumen conſervet, ac bonis omnibus augeat.

Pragæ die 4. Maii Anno 1597.

Zbigneus Archiepiſcopus Pragenſis.

Aliæ autem ad D. Cardinalem Paravicinum datæ, erant tenoris ſequentis.

Illuſtriſſime ac Revendiſſime Dom. Domine Colendiſſime.

Cum nuper intellexiſſem Illuſtriſsimam & Reverendiſſimam Dominationem Veſtram, cognitâ petitione meâ pro Fratribus aliquot Capucinis, quos huc mitti deſiderarem, unà cum Illuſtriſſimo & Reverendiſsimo Domino meo Colendiſsimo Cardinale Camerino de hujuſmodi deſiderio meo apud Sanctiſsimum Dominum Noſtrum verba feciſſe, accidit hoc mihi imprimis gratum, quod inde ipſius erga me propenſionem in juvandis hujus Eccleſiæ rebus promptam voluntatem non obſcurè perſpiciam. Etſi quidem Sanctitas Sua, ut accepi, deſiderium iſtud benignè quidem approbavit, verùm nihilominus reſ-

pon-

Digitized by Google

& agere dignetur, obnixe rogo. Pragæ 4. Maij Anno 1597.

Zbigneus Archi. Epiſcopus Pragenſis.

Ipſa operis gravitas, illud quidem accelerari ſuaſit, modus tamen ſuavioris & felicioris executionis id uſque ad tempus Capituli Generalis differri monuit. Hoc, Anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, feliciter exacto, novam in Bohemia Coloniam plantari, jubente Summo Pontifice Clemente VIII. ſancitum, & duodecim Fratres ſub Duce, & Præfecto Ven. Dei Servo, Fr. Laurentio à Brunduſio, tunc Ordinis Definitore Generali Pragam Operarii ablegati ſunt. In horum appulſu percrebuêre illico exaltationes Dei in gutture Catholici Populi, quibus Viris in ſubſidium Fidei à Deo miſſis applaudebat; viſi ſunt indeſeſſi eorum labores & ſtudia, quibus declives à veritate oves ad vias rectas reduxerunt, jacta fundamenta Provinciæ, ad imitationem Civitatis Apocalypticæ, ex duodecim Fratribus, ceu lapidibus pretioſis conſtructæ, per Bohemiam, Auſtriam, & Styriam diffuſæ, ac in Diœceſi Olomucenſi peculiari, & ſequenti Diplomate firmatæ:

Franciſcus, miſeratione Divinâ S.R.E. Tit. S. Silveſtri Preſbyter Cardinalis à Dietrichſtein, Epiſcopus Olomucenſis, Princeps, Regalis Capellæ Boemiæ Comes, Sacræ Cæſareæ Majeſtatis Conſiliarius, ejuſdemque Regnorum, ac ditionum Hęreditariarum Protector.

Dilectis Nobis in Chriſto Venerabilibus, & Religioſis Fratribus, Commiſſario Generali, ac cæteris Sacri Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum ſalutem in Domino.

Cum nuper à Nobis enixè petieritis, ut de noſtra ordinaria authoritate Vobis & veſtro Ordini licentiam & facultatem concederemus, manendi & commorandi in noſtra hac Diœceſi Olomucenſi, & ea omnia exercendi, quæ ex inſtitutis veſtris ad Dei Opt. Max. gloriam & fidelium ædificationem & ſalutem pertinent. Hinc pro noſtra erga Gregem Dominicum cura, & ſollicitudine, Nobis

Digitized by Google

Epiſcopatus 20. Martii Anno 1604.

F. Cardinalis à Dietrichſtein Epiſcopus Olomucenſis.

Fuit autem, & eſt adhuc tum certum Divinæ Providentiæ beneficium, tum ſingularis ipſius Provinciæ prærogativa, quod inter Acatholicos plantata, ea ſumpſerit gloriæ incrementa, ut Verbi Dei prædicatione primas & plures Cathedras annuâ & ordinariâ proviſione adminiſtret, potior Pœnitentium confluxus in eorum Eccleſiis videatur, plures Acatholici annuatim illorum doctrinam pro ſua converſione implorent, populus in iis innocentis pænitentiæ exemplum pio affectu revereatur, & Proceres Regni paſſim Domicilia iis erigere mutuâ æmulatione contenderint.

Ædificârunt enim Cardinalis & Princeps Erneſtus de Dietrichſtein Conventum Nicolſpurgenſem cum Domo Lauretanâ, & Viſcovienſem, quorum primo Principes Succeſſores, & ſecundo Principes & Epiſcopi Olomucenſes largâ charitate proſpiciunt.

Principes de Liechtenſtein, Conventum Rumbergenſem cum Domo Lauretana.

Comites de Waldſtein Conventum Hradiſtienſem in Bohemia, & Trebitienſem in Moravia.

Comites de Noſtiz, Conventum Falkonovienſem in Bohemia, & Swidnicenſem in Sileſia.

Comites de Trautmanſdorff Conventum Teinicenſem.

Comites de Würben Fulnecenſem, cum Domo Lauretanâ.

Comites de Colloredo Oppoczenſem.

Amplior autem debetur Principibus de Lobkovitz benedictio, cum non ſolùm Supremus Regni Cancellarius Zdenko de Lobkovitz decretatam jam Fratrum è Regno expulſionem impediverit, & in memoriam gratiæ, quâ ad preces Ven. Dei Servi, Laurentii prædicti, Stemmatis ſuipropagationem à Deo impetravit, Conventum Raudnicii fundaverit, verùm etiam alii Lobkovitzienſes Bilinenſes, & Montſerratenſes Domum noſtram Pontenſem amplâ charitatis ſtipe ſuſtentent, & Pragæ celeberrimam Domum Lauretanam, cujus bona Princeps de Lobkovitz Major natu, ceu Rector, & Patronus ſemper curat, ſpirituali Fra-

trum

Digitized by Google

Comitia Generalia, ceu Cuſtos Bohemiæ accedens.

Fr. Samuel Plſnenſis, ſeu (ut alii ſcribunt) à Pilſenburgo, Bohemus, nobilem ortum, quem de Nobilibus Greiffenſelſiis traxit, virtute, qua inter nos adolevit, longè exceſſit. Atlas Provinciæ *dictus, cum tempore, quo Saxonica perſecutio, ſacra & prophana ſacrilego auſu commiſcuit, onus Provincialis gubernii portaverit magnanimus, & providâ prudentiâ, hæreſeos molimina feliciter contuderit. Quarta vice Provincialis, & quarta vice ad Comitia Ordinis Generalia miſſus, Definitor Generalis proclamatus, & deffinito aliàs hujus officii tempore non expleto, beatæ æternitatis metam octavo Julii 1664. Raudnicii attigit.*

Fr. Valerianum ex Comitibus de Magnis hic inter Viros illuſtres nudè & obiter recenſuiſſe ſufficiat, geſta enim ejus effusè referet redux de eo memoria, Pontificiis Literis, quæ ejus vitam commendant, immixta.

Fr. Alexius Burgundus, ſpiritu intelligentiæ repletus, Brunenſem ad S. Jacobum Cathedram per plurium annorum ſpatium poſt ſuppreſſum Acatholicorum inſultum eo ſpiritu curavit, ut Cardinalis de Dietrichſtein, Brunæ exiſtens, neglectis etiam Marchionatûs Moraviæ negotiis ad audiendam vocem ſermonum ejus properaret, & Illmus D. Comes à Kauniz, præcipuus Moraviæ Dynaſta, potius ſe à cibo, quàm à Concione P. Alexii abſtinere velle affereret. Dumque Civitas Styrenſis Apoſtolico Alexii labore ſeſe à perſonatæ hæreſeos zizaniis plenè purgatam eſſe publicis tabulis firmat, Pragenſis econtra, in prælibata Saxonicæ impietatis calamitate, qua cum afflictis quondam Hebræis, Sanctificationem deſertam, & Altare profanatum, portas exuſtas, *& Paſtores veros in muneris ſui exercitio, aut impeditos, aut depoſitos, aut cum Regularibus expulſos, mœſta ingemuit, ab eodem Alexio nec minas, nec illata verbera timente, ſeſe à lue ſervatam grata confitetur. Fuit & ille primus, qui in Eccleſia S. Thomæ apud* RR. PP. *Auguſtinianos Evangelicum Ambonem, fruſtra frendente hæreticâ Hydrâ, conſcendit; expulſis è Civitate* RR. PP. *Societatis Jeſu, Lectiones Theologicas in Univerſitate Epiſcopali, binâ vice quotidie è Conventu Hradſchinenſi deſcendens, continuavit, Hæreticos ad publicum de rebus fidei certamen vocavit, ac pauperum, egenorumque in tempore tribulationis paternam geſſit curam, ita ut non ſit delenda illius memoria, ſicut nec illa*

Fr. Marquardi Halberſtadienſis, qui ejuratâ, in qua natus erat, hæreſi, & de Eccleſia & de Provincia bene meruit; de illa, dum illius commoda indefeſſo ſtudio quæſivit, de hac verò, dum bis eam peculiari Regulæ, ac clauſtralis Obſervantię zelo gubernavit, & anguſtum Conventum Pragæ in Hradſchin cum Bibliotheca in auguſtiorem reduxit formam. Sicut Eaergumenos haud parum ſolatus eſt, proterviam Spiritûs

nequam

genem Religioſis illis Viris, qui Ordinem & inſtitutum, quod vulgò Capucinorum dicitur, profitentur, aſſequetur propediem Reverendiſſima Dominatio Veſtra Superis benè faventibus id, quod piè admodum viſa eſt hactenus expetere, ſiquidem de Mandato Sanctiſſimi Domini noſtri jamjam itineri ſe accingunt ex ea Familia ſelecti Patres duodecim, ut ſe ad Vos recipiant, Vobiſcumque morentur. Veſtræ autem pietatis erit, eorum curam ſuſcipere, omninoque proſpicere, ne quid ipſis in itinere deſit, præſertim trans Oenipontum, ubi nullæ ſunt Domus, ſeu Conventus hujus inſtituti, in quibus illi excipi, ac diverſari poſſint. Hos igitur charitati veſtræ magnopere commendat Sua Sanctitas, ego verò pluribus ad hoc Rmam Dominationem Veſtram hortari deſino, quippe qui planè perſuaſum habeam Ipſam ad id, quod eſt ſuarum partium, cumulatè præſtandum, ſuâ ſponte ſatis eſſe propenſam. Itaque non omittet, ut aliqua in re iis defuiſſe videri poſſit, quos hinc accerſendos putavit. Quod reliquum eſt ipſi Reverendiſſimæ Dominationi Veſtræ omnia ſtudia, atque officia defero, Deum O. M. precaturus, ut eam quàm diutiſſimè incolumem tueatur. Romæ die 7. Julii 1598.

Perilluſtris ac Rmæ Dom. Veſtræ.

Amicus, & uti Frater Studioſiſſimus.

Cinthius Card. S. Georgii.

Exemp. auth. in Arch. Provinciæ.

quoad alios Chriſtifideles ad decennium duraturas.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

PIas Chriſtifidelium Societates canonicè inſtitutas, ac pietatis & charitatis operibus ſollicitè incumbentes, ut in ejuſmodi piorum operum exercitio magis confoveantur, & eorum animarum ſalus augeatur, ſpecialibus favoribus & gratiis, ac cœleſtium munerum donis libenter proſequimur, prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire. Cum itaque, ſicut accepimus, in Civitate Pragenſi, una utriuſque Sexûs Chriſtifidelium Confraternitas ſub invocatione Diſciplinantium Paſſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti ordinariâ authoritate canonicè inſtituta exiſtat, cujus Confratres in diverſis pietatis & charitatis operibus ſe exercere conſueverunt, & inter cætera ſoleant Feria v. in Cœna Domini ex eorum Eccleſia, ſeu Oratorio Proceſſionaliter per Civitatem procedere, ſeque diſciplinare magna cum Catholicorum ædificatione; Cumque pro ipſius Confraternitatis proſpera directione infraſcripta Capitula ediderint, quæ à Venerabili Fratre Zbigneo, Archi-Epiſcopo Pragenſi, confirmata & approbata fuerunt, eaque nunc pro majori eorum firmitate cupiant Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri. Nos illorum pio deſiderio favorabiliter annuere, ac illis ſpecialem gratiam facere volentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, infrà poſita Capitula cum omnibus & ſingulis in illis contentis, Auctoritate Apoſtolicâ, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & appro-

Digitized by Google

loribus in amariſſima paſſione perpeſſis, præcipuè verò in dira & crudeli ejus flagellatione, concluſerunt die Veneris Sancto veſperi devotam ſupplicationem inſtituere, & pro memoria prædictæ Paſſionis Domini noſtri Jeſu Chriſti uſque ad ſanguinem ſe flagellare. Ad cujus rei memoriam quidam induti cappis de tela alba, more Diſciplinantium, aliiſque comitantibus accenſis cereis longâ veſte de tela nigra indutis, omneſque facie coopertâ tranſegerunt ſuum bonum, & ſanctum deſiderium. Iidem hoc anno milleſimo ſexcenteſimo quarto magis in tali opere accenſi, & inflammati, creſcente numero primario Perſonarum devotarum, & Deum timentium, necnon Dominorum præcipuorum prioris anni numerum ſuperantium, eandem Proceſſionem publicè die Veneris Sancti veſperi ſingulari ędificatione, & utriuſque ſexûs populi compunctione, qui magna frequentia ad hanc devotionem concurrerat, exhibuerunt. Ubi divinitus à Deo inſpirati Sodalitatem Diſciplinantium determinârunt fundare, quæ Confraternitatis, ſeu Sodalitatis Paſſionis nomine nuncuparetur. Quod, ut meliori modo, & ordine fieret, cogitaverunt hanc ſuam novam Sodalitatem Archi-Confraternitati Romanæ conjungere pro participandis gratiis, & indulgentiis conceſſis iis Confratribus à diverſis Summis Pontificibus. Et pro felicioris ſalutis via unicè convenerunt, in hac Sodalitate Regulam Tertii Ordinis obſervare, & à S. Patre Franciſco inſtitutam, & à Nicolao IV. Pontifice anno ſecundo ſui Pontificatus, & à Leone X. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo primo multis gratiis, & indulgentiis confirmatam, quæ ad ſequentia novem capita reducitur.

De conditionibus eorum, qui ad hanc Sodalitatem adſcribentur.

CAPUT I.

Nemo in hanc Sodalitatem recipietur, rigere, qui notabiliter delinquerent in officio boni Chriſtiani, & ſi quis ſcandaloſè viveret, nec poſt tertiam admonitionem ſe emendaret, talem debebit à Sodalitate excludere. Eligentur præterea aliqui ex Sodalibus, qui deputabuntur pro Conſiliariis, & Coadjutoribus Miniſtri. Ii curam habebunt operum miſericordiæ, quæ exercenda erunt Sodalibus ægrotis, & egenis, tum etiam aliis pauperibus, ad Sodalitatem non ſpectantibus, prout charitas poſtulat Chriſtiana.

De Habitu Sodalium.

CAPUT III.

Sodales hujus Congregationis utentur veſtimentis coloris ſubcinericei, aut nigri, ſed honeſtis abſque curioſitate, aut vanitate confectis: providebunt etiam, ut ea veſtimenta ſint viliora pro conditione ſtatûs eorum. Cingentur cingulo S. Franciſci. Verùm in Proceſſionibus, quæ fient die Veneris Sancti, aut, quæ ordinabuntur à Miniſtro aliis opportunitatibus, obſervabunt modum priùs jam inceptum, nempe ut ii, qui ſe flagellabunt, induantur cappis de alba tela viliori, cincti fune ſimplici ſive craſſo. Ii verò, qui hos cum facibus comitabuntur, utentur cappis de nigra tela, omnes tamen habebunt facies contectas, & inſigne ſuper eas cappas *Imago Crucifixi.*

De abſtinentia, & jejunio Sodalium.

CAPUT IV.

Sodales hujus Congregationis abſtinebunt ab eſu carnium omni die Mercurii, per annum jejunabunt verò quolibet die Veneris in memoriam Paſſionis Domini noſtri Jesu Chriſti, prçterquam hi fuerint ægroti, aut in itinere. Priuſquam incipient cibum ſumere,

re,

Digitized by Google

ter in anno v. g. in feſto Nativ. Domini noſtri Jeſu Chriſti, Paſchatis & Pentecoſtes: Multò tamen melius eſſet, ſi quilibet præter eas vices confiteretur, & Sacram Communionem perciperet omnibus feſtis Salvatoris noſtri, Beatæ Virginis, & in præcipuis Solemnitatibus Sanctorum Religionis S. Patris Franciſci, pro conſequendis multis indulgentiis, conceſſis à Sixto Pontifice Maximo iis, qui geſtant cingulum S. Franciſci, præterquam quod debeant etiam communicare in feſto Portiunculæ, quod cadit in diem 2. Auguſti, pro conſequendo magno illo jubilæo Aſsiſienſi.

De officio à Sodalibus recitando.

CAPUT VI.

Ii, qui poterunt recitare horas Canonicas more Romano, recitent, qui verò non poterunt, dicent ad minus quotidie duodecim Pater noſter, & Ave Maria pro Matutino, addendo in fine cujuslibet precationis Gloria Patri &c. Sed ante inceptionem Primæ, & Completorii dicent etiam Credo &c. Pſalmum Miſerere, ſi tamen non ſint recitaturi officium parvum de Paſsione Domini, quod habetur adjunctum in officio parvo B. Virginis, ſiquidem hæc Sodalitas appellatur Paſsionis.

De iis rebus, quas Sodales devitare tenebuntur.

CAPUT VII.

Cavebunt Sodales à conviviis parum honeſtis, & ubi immoderatè cibus & potus ſumitur. Nec interſint Comediis & ſpectaculis, vel nugis hiſtrionum, & fugiant tales bet faciet aliquam eleemoſynam conformem ſtatui ſuo, quam Miniſter collectam cum conſilio Sodalium in juvandis Sodalibus infirmis, & egenis, & pro aliis rebus neceſſariis diſtribuet; quoties verò ſimul convenire volent, providebunt ſibi de aliquo Concionatore, qui ad eos exhortationem de pœnitentia habeat, quò meliùs in incepta via ſalutis progrediantur.

De Sodalibus infirmis & defunctis.

CAPUT IX.

Ubi quis Sodalium infirmitate aliquâ correptus fuerit, tenebitur Miniſter illum perſonaliter viſitare (ſi tamen integrum ei fuerit) ad minus ſemel in hebdomada, ſitque ſollicitus, & procuret, ut quotidie aliquis ex Conſiliariis & Coadjutoribus ſuis eundem infirmum accedat, & procuret, ut illi omnia neceſſaria tam animæ quàm corporis in bona charitate ſuppeditentur, &, ubi contingat ægrotum vitâ diſcedere, de eo omnibus Sodalibus indicabitur, qui pro ordine Miniſtri funus devotè ad ſepulturam proceſſionaliter comitabuntur, & pio affectu exequiis intererunt, ac Officiis divinis, donec ſepeliatur: & quilibet Sodalium (ſi Sacerdos ſit) pro anima defuncti unam Miſſam celebrabit: Sæculares verò quinquaginta pſalmos recitabunt, addendo in fine cujuslibet Requiem æternam &c. vel, ſi legere neſciunt, centum Pater noſter recitabunt, pariter in fine cujuſque ſubjungendo Requiem &c. In fine anni, priuſquam Miniſter officium reſignet, Anniverſarium curabit pro animabus omnium Sodalium defunctorum, cui aderunt frequentes Sodales, & quilibet eorum vel dicat Miſſam (ſi Sacerdos

conceſſerunt.

Præterea, ut Confraternitas prædicta majora in dies ſuſcipiat incrementa, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem de cætero ingredientur, die primo eorum ingreſsûs, ſi verè pœnitentes & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, Plenariam; Ac tam ipſis nunc & pro tempore deſcribendis, quàm deſcriptis in dicta Confraternitate Confratribus, in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi pariter verè pœnitentes & confeſſi, Sacraque communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, ſaltem verè contriti nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam; Ac tam ipſis nunc & pro tempore Confratribus, quàm aliis utriuſque ſexûs Chriſti fidelibus, & verè pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra communione refectis, qui Superiorem Eccleſiam, vel inferiorem Capellam, ſeu Oratorium, ubi dicta Confraternitas eſt inſtituta, in Feria V. in Cœna Domini, ac prima Dominica Menſis Martii ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, quoad Confratres præfatos Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus; quò verò ad alios, non Confratres, decem annos & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Inſuper dictis Confratribus ſimiliter verè pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui ſuperiorem Eccleſiam ſeu Capellam inferiorem, vel Oratorium, ubi dicta Confraternitas inſtituta exiſtit, in Nativitatis Domini... mentum tam in Proceſſionibus quàm ad infirmos, aut aliàs, ubicunque & quomodocunque deferatur, pro tempore comitati fuerint, aut, ſi impediti, campanæ ad id ſigno dato, ſemel Orationem Dominicam, & ſalutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam pro animabus defunctorum dictæ Confraternitatis Confratrum recitaverint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignorantes ea præcepta, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut quandocunque aliud pietatis & charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum ſexaginta dies de injunctis eis pœnitentiis relaxamus. Præſentibus pro Chriſti fidelibus, non Confratribus, ad decennium duntaxat, in reliquis verò perpetuò valituris. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Ianuarii Anno MDCIV. Pontificatus Noſtri Anno primo.

M. Veſtrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Con-

Digitized by Google

bus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui Eccleſiam ſuperiorem, vel Oratorium inferius Confraternitatis Paſſionis Domini noſtri Jeſu Chriſti, in Civitate Pragenſi canonicè, ut accepimus, erectæ, in feſto Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti, à primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis ejuſdem diei ſingulis annis devotè viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quoad Confratres dictæ Confraternitatis, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus; quoad alios verò Chriſtifideles decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Inſuper iiſdem Chriſtifidelibus, & verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui præfatam Eccleſiam, ſeu Oratorium in ſingulis Dominicis Adventûs, necnon in Dominica Paſſionis, & Dominica Palmarum, piè, ut prædicitur, viſitaverint, & oraverint: quoad Confratres in ſingulis Adventus, ac Paſſionis, & Palmarum Dominicis præfatis quindecim: quoad alios verò non Confratres in tribus ultimis Adventûs tantùm decem annos, & totidem quadragenas, ut præfertur, relaxamus. Ac poſtremò ipſis Confratribus dumtaxat, ſimiliter verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui quovis modo pro hæreticorum converſione operam ſuam piè contulerint: quoties id egerint, quindecim annos, & totidem quadragenas de injunctis, ſeu aliàs, ut ſupra, relaxamus. Præſentibus pro Confratribus præfatis perpetuò, pro aliis verò Chriſtifidelibus ad decennium dumtaxat valituris.

PAULUS PAPA V.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NON ſine noſtra ſpirituali lætitia legimus litteras Majeſtatis tuæ, à Dilecto Filio, Valeriano, Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Religioſo, Nobis redditas, & quæ ipſe præterea Nobis enarravit de cauſis, quæ Te inducunt ad novam Ordinis militaris promovendam erectionem, ſolam divini Nominis gloriam, & Catholicæ Fidei utilitatem ſpectantem, in quo, ſicut aliis noſtris litteris Majeſtati tuæ indicavimus, tua ſingularis, ac ſatis perſpecta pietas, & Religionis zelus maximè elucet. Nec poteſt non magnopere commendari conſilium tuum; quod ut confirmet Deus, ſuppliciter precamur. Nos quidem, cum opus tam bonum, ac tam laudabile ſit, quando eò res perducta fuerit, ut modis, conditionibus, & formâ ex more hujus Sanctæ Sedis in confirmandis militaribus Ordinibus hujuſmodi requiſitis confirmari poſſit, Majeſtati tuæ promptè, libenterque gratificabimur. Tribuat Tibi Dominus tam pia deſideria cordis tui, Teque continuâ cœleſtis ſuæ gratiæ protectione cuſtodiat, & Nos Apoſtolicam Majeſtati tuæ benedictionem noſtram amantiſſimè impartimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Aprilis MDCXVII. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Ex Archivo Vaticano ſecreto Regeſto Brevium ad Principes *anni prædicti fol.*202.

Ab

redeunte verò iſtuc Dilecto Filio, Valeriano, Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Religioſo, voluimus iterum Te noſtris litteris ſalutare, & Apoſtolicam benedictionem Tibi impartiri. Quæ ad rem ſunt, Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Sigiſmundo, Poloniæ, ac Sueciæ Regi ſcribimus. Ea igitur, ex ejus Majeſtate, & ex ipſo Valeriano cognoſces. Dominus tua bene cœpta ſecundet, tuumque eximium Catholicæ Religionis zelum cœleſti favore proſequatur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Aprilis MDCXVII. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Ex Archivo & loco prædictis fol. 305.

DECRETO

S. Congregationis de Propaganda Fide habitæ die 20. *Aprilis* 1626.

Regi Poloniæ, Fr. Valerianum in illud Regnum mitti non poſſe ſcribi, & ſe excuſari jubetur.

Significante Apoſtolico Poloniæ Nuntio, Regem non ſolùm introductionem Fratrum Capucinorum in illud Regnum approbare, ſed etiam ſummopere illam exoptare, petereque, ut inter primos Capucinos illuc mittendos Fr. Valerianus Magnus, Bohemiæ Provincialis, annumeretur, Sacra Congregatio ad relationem Illuſtriſſimi Cardinalis Bandini decrevit, ut ſequitur:

Primò. Quod agatur cum Procuratore Generali Capucinorum, ut Fratres ſui Ordinis doctrinâ, moribus, prudentia, & diſciplina regulari præſtantes, quot neceſſarios eſſe judicaverit, eligat, eoſque in Poloniam ad ſint miſſuri.

Card. Ludoviſius Præfectus.

Ex Archivo S. Congreg. menſ. & anni præd.

DECRETO

Ejuſdem S. Congregationis de Propaganda Fide habitæ 21. *Julii* 1628.

Fr. Valerianum â Provincialatu eximi, & Archiepiſcopo Pragenſi in Fidei negotiis aſſiſtere ſancitur.

Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino noſtro approbante, mandavit Illuſtriſſimo Domino Cardinali Ludoviſio, ut cum Generali Capucinorum agat, de abdicatione Provincialatûs Bohemiæ â Perſona Fratris Valeriani Magni, ut is ab onere illius officii liberatus poſſit in graviſſimis Bohemiæ negotiis, ad fidem Catholicam in eo Regno propagandam pertinentibus, Archiepiſcopo Pragenſi aſſiſtere, illique conſilio & opera inſervire.

Ex Arch. Secret. S. Congreg. menſis, & anni prædictorum.

DE-

Digitized by Google

Evangelium D. N. Jeſu Chriſti annunties, & gentes illas doceas ſervare, quæcumque S. Mater Eccleſia Catholica Apoſtolica Romana præcipit, & præſertim, ut Judicium univerſale eiſdem conteſteris. Tu itaque rei magnitudinem, & Apoſtolici muneris tibi commiſſi gravitatem ſeriò perpendens, in primis cave, ne ad hæreticorum conciones, aut ritus quoſlibet, quovis prætextu vel cauſa accedas: deinde omnem adhibe curam, ut miniſterium tuum dignè, ac fideliter, etiam cum ſanguinis effuſione, ac morte ipſa, ſi opus fuerit, implens, ut immarceſſibilem Coronam à Patre Luminum recipere merearis. Datum Romæ ex Sac. Congreg. de Prop. Fide die 23. Martii milleſſimo ſexcenteſimo vigeſimo nono Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi D. N. Anno ſexto.

Oct. Epiſcopus Oſtien. Card. Bandinus.

Franciſcus Ingolus Secr.

Ex Archivo prædicto.

DECRETO

Ejuſdem S. Congregationis habitæ die, & anno prædicto varia circa Miſſionis circumſtantias præſcribuntur.

1. REferente Illmo D. Card. S. Sixti, Sacra Congregatio de Propaganda Fide, decrevit Patri Valeriano Magno, Mediolanenſi, Ordinis Capucinorum, Miſſionario Apoſtolico concedendas eſſe litteras Patentes Miſſionis in Bohemiæ Regnum cum facultatibus aliàs à diatè ſubjiciendos eſſe poteſtati, juriſdictioni, & directioni ejuſdem Sanctiſſimi D. N. vel Sac. Congregationis tantùm.

4. Cenſuit, concedendum eſſe eidem Patri Valeriano, ac uni ex Sociis per eum aſſumendo, uſum currus, equi, aut alterius generis jumenti ad iter peragendum apti, in duobus tamen caſibus tantùm, videlicet neceſſitatis ſuæ valetudinis, vel neceſſitatis negotii, expediendi pro Fidei Catholicæ propagatione, & animarum ſalute, donec in præfatis negotiis fuerit occupatus.

5. Inhibendum, ac præcipiendum eſſe Superioribus Localibus Religionis Capucinorum, cæteriſque Eccleſiaſticis Perſonis, ſive Sæcularibus, etiam in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutis, ſive Regularibus, cujuſcumque Ordinis, Religionis, Congregationis, aut Inſtituti, & quocunque nomine nuncupentur, ne eundem Patrem Valerianum, ejuſque Socios conjunctim, vel diviſim, quovis quæſito colore, vel prætextu, aut aliàs quomodocumque in negotiis ad Miſſiones prædictas quomodolibet ſpectantibus impedire, moleſtare, aut inquietare audeant ſub pœna indignationis Sanctiſſimi D. N., & pro tempore Romani Pontificis.

Et poſtremò, ut meritum ex obedientia, ultra illud, quod ex operibus bonis provenit Chriſti Domini Operariis, idem Pater Valerianus, ac ejus Socii conſequi valeant, Sac. Congregatio cenſuit, præcipiendum eſſe eidem Patri, ut omni diligentia, ac ſtudio in præfatis Miſſionibus, ac in negotiis ad eas ſpectantibus cum Sociis aſſumendis ſtrenuè laboret, & Sanctum ejuſdem Chriſti Domini Evangelium Populis Bohemiæ, ac illis Germaniæ Superioris, ad quos à præfato Nuncio Coloniæ dirigetur, & præſertim eorumdem Populorum Principibus, & Dominis libera

Digitized by Google

decretum, illum ſedulò moneat, & hortetur ad tanti muneris proſecutionem, & executionem.

Oct. Epiſcopus Oſtien. Card. Bandinus.

Ex Archivo prædicto.

Eundem Fr. Valerianum ex Sapientia & pietate laudat, Eumque ad munus Miſſionarii Apoſtolici in Boemia & Germania ſuperiore ſtrenuè obeundum, ſtimulat.

A tergo: *Dilecto Filio, Valeriano Magno, Sacerdoti Capucino.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXperta planè feliciter hactenus eſt Eccleſia progigni ex ſapientia & pietate tua fructus ſalutis populis, panem Angelorum eſurientibus. Quæ autem officia ſollicitudinis tuæ in Boemia habuerunt Deum authorem & ſuffragantes Coelites, non caruerunt certè Romæ plauſu & Pontificiæ authoritatis commendatione. Quare Nos & Sacra Congregatio, propagandæ fidei negotia curans, decrevit virtutem tuam Regnis ſalutarem ex umbra religioſæ Cellæ educandam in lucem gentium, atque Aulas Dominantium. Cum igitur Te charitate Apoſtolica complexi ſimus, & Regni cœleſtis negotia differentem libentiſſimè audiverimus, volumus, Te benedictione noſtra armatum ad ea caſtra redire, in quibus pugnans adversùs Principes tenebrarum extollere potes trophæum Crucis Chriſti. Proinde Angelis cuſtodientibus, tuis. Nos certè eum orabimus, ut in ſemitis non ſolùm Divinæ legis, ſed etiam Chriſtianæ fœlicitatis pulchri ſint pedes evangelizantium pacem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Aprilis MDCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

Joannes Ciampolus Secr.

Autog. in Secret. Brev. ad Princ. *reg. menſ. & anni præd. fol.* 28.

Eundem Fr. Valerianum, à Duce Mechelburgi Romam ablegatum, ceu facundum litterarum Interpretem, & dignum commiſſi negotii Curatorem à ſe auditum eſſe, Eidem Duci nuntiat.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Duci Mechelburgi.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

VOta & conſilia Nobilitatis tuæ dum propagare conantur Religionis Imperium, digna ſunt, quæ triumphent in conciliis juſtorum, & armentur patrocinio Bellatoris Omnipotentis. Dextera Domini faciat virtutem in dextera Nobilitatis tuæ, per quam fulmina Divinæ ultionis in perfidiam impiorum Eccleſia gaudet contorqueri. Nos certè benedicimus Tibi, cupientes tanto Duci gratulari victorias, quibus hæreſis exarmetur & deterreatur Barbaries. Accepimus lIteras tanti negotii indices, & libentiſſimè audivimus,

qui

Digitized by Google

A tergo: *Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Ferdinando, Hungariæ & Boemiæ Regi illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo.*

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

QUod dilectum Filium, Patrem Valerianum Magnum, ex Ordine Capucinorum à tuis negotiis, quibus hic tenebatur, expeditum & liberum eſſe vis, ut in Poloniam, quo illum Chariſſimus Filius Noſter, Uladislaus Rex vocat, quantocius proficiſcatur, quodque à Nobis petis, ut ipſi eò ſe conferendi poteſtatem faciamus, libenter aſſentimur Majeſtâti tuæ, cum præſertim agatur de Divina gloria, quacum Poloniæ Regis negotia, quæ per Religioſos Viros tranſiguntur, conjuncta eſſe ſolent. Itineri igitur primo quoque tempore ſe committet, paternam noſtram charitatem erga Te ac Poloniæ Regem, Sororis tuæ Filium, ubique teſtaturus: Majeſtati tuæ Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris III. Julii MDCXXXIV. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. f.* 193.

tuis deſideriis ſingulari deſiderio indulgeamus, dubitandum Tibi non eſt, ne in poſterum quoque eorum, ubi opportunitas poſtulaverit, præcipuam rationem habeamus. Interim Altiſſimum precamur, ut Te, atque iſtud Regnum Divino ſuo præſidio clementer tueatur, & Majeſtati tuæ Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Ianuarii MDCXXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno quintodecimo.

Julius Roſpiglioſus Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *Regeſto menſ. & anni præd. fol.* 56.

Facultates conceſſæ à SS. D. N. Innocentio X. eidem Fr. Valeriano, Miſſionario in Saxoniam Electoralem, Marchiam Brandenburgicam, Haſſiam, & Dantiſcum deputato.

1. ADminiſtrandi omnia Sacramenta, etiam Parochialia, Ordine & Confirmatione exceptis, & quoad Parochialia in Diœceſibus, ubi non erunt Epiſcopi, vel Ordinarii, vel eorum Vicarii, vel in Parochiis, ubi non erunt Parochi, vel, ubi erunt, de eorum licentia.

2. Abſolvendi ab hæreſi & Apoſtaſia à Fide, & à Schiſmate quoſcunque, etiam Eccleſiaſticos tam Sæculares, quàm Regulares, non tamen eos, qui ex locis fuerint, ubi Sanctum Officium exercetur, niſi in locis Miſſionum, in quibus impunè graſſantur hæreſes,

vel etiam retentis beneficiis, ſi fuerint Parochialia, & non deſint, qui Parochiis præfici poſſint.

5. Tenendi & legendi, non tamen aliis concedendi, libros hæreticorum, vel Infidelium, de eorum Religione tractantium, ad effectum eos impugnandi, & alios quomodolibet prohibitos, præter opera Caroli Molinei, Nicolai Machiavelli, & libros de Aſtrologia Judiciaria principaliter vel incidenter, vel alios quovis modo de ea tractantes, ita tamen, ut libri ex illis Provinciis non efferantur.

6. Celebrandi Miſſam quocunque loco decenti, etiam ſub dio, ſub terra, unâ horâ ante auroram, & alia poſt meridiem, bis in die, ſi neceſſitas cogat, ſi tamen in prima Miſſa non ſumpſerit ablutionem, & ſuper Altari portatili, etiam fracto aut læſo, & ſine Sanctorum Reliquiis, & præſentibus Hæreticis, aliiſque excommunicatis, ſi aliter celebrari non poſſit, & non ſit periculum ſacrilegii, dummodo inſerviens Miſſæ non ſit hæreticus, vel excommunicatus.

7. Diſpenſandi, vel commutandi vota ſimplicia, etiam caſtitatis, ex rationabili cauſa in alia pia opera, non tamen Religionis.

8. Diſpenſandi in foro conſcientiæ ſuper irregularitate ex delicto occulto proveniente, & non deducto ad forum contentioſum, non tamen ex homicidio volontario, aut bigamia.

9. Diſpenſandi in tertio, & quarto gradu conſanguinitatis, & affinitatis ſimplici & mixto, & in ſecundo, tertio, & quarto mixtis, non tamen in ſecundo ſolo, quoad futura Matrimonia, quo verò ad præterita, etiam in ſecundo ſolo cum his, qui ab hæreſi vel infidelitate convertuntur ad Fidem Catholicam, & in prædictis caſibus Prolem ſuſceptam declarandi legitimam.

10. Diſpenſandi ſuper impedimento criminis, neutro tamen Conjugum machinante: ac reſtituendi jus petendi debitum amiſſum.

fuerint, ſi tamen ipſa fidelis fiat, retinere poſſint, niſi prima noluerit converti.

15. Concedendi Indulgentiam Plenariam primò converſis ab hæreſi, atque etiam fidelibus quibuſcunque in articulo mortis, ſaltem contritis, ſi confiteri non poterunt.

16. Concedendi Indulgentiam Plenariam in Oratione quadraginta horarum, ter in anno de conſenſu Epiſcoporum, ſi ibi erunt, indicenda diebus beneviſis, contritis, & confeſſis, & Sacra Communione refectis, ſi tamen ex concurſu Populi, vel expoſitione SS. Sacramenti nulla probabilis ſuſpicio ſit ſacrilegii ab Hæreticis, Infidelibus, aut Magiſtratum offenſum iri.

17. Concedendi ſingulis Dominicis, & aliis diebus feſtivis decem annorum indulgentiam iis, qui ejus concionibus intervenerint, & plenariam iis, qui prævia Sacramentali peccatorum ſuorum confeſſione Sacram Euchariſtiam ſument in feſtis Natalis Domini, Paſchatis, & Aſſumptionis B. V. Mariæ.

18. Lucrandi ſibi eaſdem Indulgentias.

19. Singulis ſecundis feriis non impeditis officio novem lectionum, vel eis impeditis, die immediatè ſequenti celebrando Miſſam de Requiem in quocunque Altari, etiam portatili, liberandi Animam ſecundùm ejus intentionem à Purgatorii pœnis, per modum ſuffragii.

20. Deferendi Sanctiſſimum Sacramentum occultè ad Infirmos ſine lumine, illudque ſine eodem retinendi pro eiſdem infirmis, in loco tamen decenti, ſi ab hæreticis aut infidelibus ſit periculum ſacrilegii.

21. Induendi veſtibus ſæcularibus, ſi aliter vel tranſire, vel permanere non poterit, in locis Miſſionum.

22. Recitandi Roſarium, vel alias preces, ſi Breviarium ſecum deferre non poterit, vel Divinum Officium recitare non valeat.

23. Benedicendi paramenta, & alia utenſilia ad Miſſæ Sacrificium neceſſaria, ubi non inter-

Digitized by Google

... ad partes Germaniæ, alii Mediolanum ſeceſſerunt, domicilia ibi fi-
gentes. Ortus eſt ex his ultimis ſæpe enunciatus Fr. Valerianus, habuitq; Conſtantinum de Magnis, & Octaviam Carcaſſulam Parentes, quorum Matrimonio Deus quinque maſculæ prolis ſorte benedixit, trinâ Mediolani, & alia binâ Pragæ ſuſceptâ: ad hanc enim Boemiæ Regiam Conſtantinus cum ſua Familia ſub Rudolpho II. ſe contulit, repetiturus ibi notabilem pecuniarum ſummam, Maximiliano Imperatori II. mutuò datam, & bello Hungarico conſumptam. Negotii moras facilè capit, aularum morem qui callet. Ex iis quoque evênit, ut ſtabilia bona, quibus in Ducatu Mediolanenſi gaudebat amplis, ſenſim vel conſumerentur, vel ob lites Regio Fiſco addicerentur, ita ut Familia (priſco licèt ſplendore ſemper retento) egeſtate non parum premi cœperit. Sublato è vivis Conſtantino, Franciſcus Filius natu minimus ob præclara geſta, & eximia militaris peritiæ argumenta, non ſolùm bona confiſcata reacquiſivit, verùm etiam à Ferdinando II. & III. variis honoribus fuit inſignitus, primò quidem in S. Rom. Imp. Equitem mox in Baronem, ac tandem in Comitem creatus. Dum autem poſt Patris mortem Maximilianus, tertiò & Mediolani genitus (noſter poſtmodum Valerianus) ſub cura Matris hæſit, ſpeciali eum præ aliis hæc complectebatur amore; dum enim aliorum aut vivacior, aut morbis affecta natura plures ei pariebat moleſtias, quieta econtra Maximiliani indoles fuit illi continua gaudii occaſio. Sagax hujus ingenium, & nativa docilitas otio ne torperet, Pallade eam inter Scholas excoluit, in hiſque eos fecit progreſſus, quibus & Fratres & Condiſcipulos anteivit. Interno quodam motu Capucinos adire, & Ven. Dei Servum, Fr. Laurentium à Brunduſio, tunc Pragæ concionantem, audire geſtiit, exinde ſtatûs religioſi animum concepit, huncque poſt lectum de quatuor noviſſimis librum, ſelectu noſtri Inſtituti firmavit, ac par pietatis conſilium Fratri ſuo Jo: Baptiſtæ, quo familiariùs uti conſueverat, facilè ſuggeſſit.

Interea dum Carolus de Magnis, Maximiliani Patruus, à Rodulpho Imperatore in Poloniam ablegatus, de liberatione Archiducis Maximiliani, qui a parte Procerum ad coronam vocatus, in prælio contra Sigiſmundum III. Jagellonium infeliciter inito, captus fuerat, ſollicitè egit, cum Apoſtolico ibi Nuntio, Hyppolito Aldobrandino, poſtea ſub nomine Clementis VIII. ad ſolium D. Petri evecto, familiarem conſuetudinem iniit, & cum eo unum ex Conſtantini defuncti Filiis Romam ad ſtudia & ſortem deſtinari concluſit. Fuit Maximilianus ob excellentes, quæ in eo fulgebant, dotes ſelectus, qui autem paratis ad iter omnibus, conſtitutis famulis, aptatâ ſupellectile, dieque diſceſſûs jam indicto, vocationis ſuæ memor, cum Fratre Jo: Baptiſta paternam Domum reliquit, & ad Capucinos ſe contulit, in ipſa jam via Sathanæ technas expertus; nam dum trajectâ, quæ Pragam interſecat, Moldaviâ, Montem, quo ad Capucinos itur, aſcendit, marſupium pecuniis refertum reperit, & ne has & alias luſui &c opportunas negligeret, internè ſuadentem audivit: curioſè quidem Maximilianus crumenam luſtravit, ex primo autem, quem extraxit, nummo aureo, dolum inferni agnovit: datis inde Famulo pecuniis in pauperes erogandis, lotiſq; manibus iter abſolvit, & inter Sacros cum Fratre clauſus noſtri Conventûs muros, die Myſterio Marianæ Annuntiationis ſacro, uterque Habitu donatur, nomine præhabito juxta Religionis morem depoſito, & illo Jo: Baptiſtæ in Tiburtium & alio Maximiliani in Valerianum commutato. Fuit quidem unus, & idem in utroque religioſi propoſiti zelus, diſpar tamen exitus; Tiburtius enim morbo correptus, ex Medicorum conſilio ad patrios regreſſus eſt lares, & recuperatâ ſalute in pugna, in qua partes Ducis ſtrenuè geſſit, glande percuſſus occubuit: conſtans econtra in ſtadio ſuo cucurrit Valerianus, novâ ſemper arte à Dæmone tentatus: auro dum illum excæcare non potuit, blanditias Matris adhibuit. Hæc teneriore affectu erga Filium mota, ut ſeverioris Inſtituti ſemitam linqueret, ſuaſit, pectus autem adamante firmatum in Filio dum reperit, confuſa Domum repetiit.

Contra nova tentamina Valerianus ut ſe muniret, & Patrum ſectaretur exempla, dirius cum corpore agere cœpit, vigiliis, flagris, ſiti, ſale &c. illud ita extenuando, ut flavo colore obtectum, tabeſcere cœperit. Cogitârunt jam Patres de illo dimittendo, dum autem Medicus exceſſum auſteritatis, morbi cauſam eſſe reperit, fervor interdictus eſt mortificationis. Abſoluto probationis anno vota Deo nuncupavit, ætate quidem nedum completâ, per piam autem Epichejam à Patribus remiſſâ, noſcentibus, quod gratia Dei *properaret educere illum de medio iniquitatum*.

in Valerianum enim eminùs viſum, & ad mortem ſeſe jam parantem, Sclopetarius miles bombardam dirigit, pulvere autem tormentario ignem non concipiente, & pecuniis, quas quærebat miles, non repertis, illæſum abire permiſit.

Superârunt tandem opitulante Cœlo feliciter tot pericula, quibus quidem uterque ſemper fuit expoſitus, diriùs tamen habitus Valerianus, ut *portaret jugum Jeſu Chriſti ab adoleſcentia*, *diſceretque propter verba labiorum ejus cuſtodire vias duras*.

Pragæ ſtudio addictus illico vaſti ingenii ſui dedit ſpecimina, & ſubtili mentis acumine abſtruſa Philoſophiæ, & Theologiæ paradoxa feliciter, & ad ſtuporem uſque attigit. Lectio Librorum fuerat ei continua, & memoria ita felix, ut, quæ legeret, vel audiret, radicata teneret. Curſu ſtudii exacto, Concionatorium munus incepit, annuntiando juxta S. Regulæ præſcriptum populo vitia, & virtutes, pœnam & gloriam, neglecto, qui diſpergit, quæſitæ orationis faſtu: nec aliud, præter S. Scripturæ textus, & Patrum ſententias notare ſeu ſcribere conſueverat, facundiâ, quam ei dederat natura miram, cætera ſupplente: inde quoque uberrimus viſus eſt ſalutis fructus, ubicunque eum concionari contigerat.

Laxavit Angelus iræ phialas ſuas anno milleſimo ſexcenteſimo decimo tertio, & effuſo peſtifero tabo Viennam infecit. Saluti Valeriani ut conſuleretur, Nicolſpurgum ſecedere cum aliis juſſus eſt. In via ad arcem Wilderſdorff, quæ Principem Gundackerum de Liechtenſtein, non ita pridem ope à P. Valeriani ad Fidem Catholicam converſum, Patronum & Dominum coluit, divertunt, & in ea, quadragenariæ contumaciæ leges ſarvant, vitam clauſtralem extra Clauſtrum ducentes. Hàc terminatâ, Nicolſpurgum tendunt, quo Valerianus Linzium ad Imperatorem Mathiam & ejus Conjugem Annam vocatur, Cæſareæ concionaturus Aulæ, quod & ſolitâ facundiâ, & verè Apoſtolico explevit zelo. Ad finem anni dum Viennam cum duobus Sociis pergit, nova vitæ diſcrimina ſubit. Crembſii enim ſereno cœlo navem mercibus onuſtam conſcendit, cum ſpe eodem die Viennam attingendi. Navi de littore vix ſolutâ, mutatur cœli facies, invaleſcunt venti, fluctus Danubii æſtuant, & glacie coacervatâ, & aquæ incumbente navis ita cingitur, ut, dum de vita actum eſſe omnes timebant, eam ſalvare omnes (Nauclero excepto) niterentur. Durum hoc iis non accidit, qui calceati & ocreati erant, ita acerbum autem erat Valeriano & Sociis, ut, dum nudipedes per fruteta glacie cooperta penetrare non poterant, ad navim regredi cogerentur: timere quidem cœli tonum non debebant, at præ frigore ſeſe noctu morituros exiſtimabant. Tabellarius, qui cum iis è navi egreſſus erat, miſeram eorum conditionem animo volvens, puero, ut cum igniario bene diſpoſito, celeri pede Capucinos inquireret, mandavit. Adfuit & hic iis tempore, quo præ frigore vix non rigebant; fuitque miſerentis Dei beneficium, dum ad deſertam Inſulam in medio Danubii ſitam redacti, ex acervo aridi ligni gelata membra, jam per duos dies jejuni refecêre, panis micis, quas in navi diſperſas reperêre, contenti. Nocte ad ignem inter divinas laudes conſumptâ, læti ad navim regrediuntur, quæ quidem remo uſque ad pagum Trebenſem feliciter fuit acta, at tandem glacie in medio Danubii ita obſeſſa, ut nec pergere, nec retrocedere amplius poſſet. In manifeſto vitæ periculo omnes vota Deo nuncupant, ejus gratiæ animam precibus commendant, aſſereſque, quibus navis tecta erat, diſſolvunt, ſtructuri ſuper glaciem pontem, dum interim dicti pagi Incolæ non ſine compaſſione, & ſubmerſionis periculum, & rei exitum ad littus intuebantur. Viſo ab eorum quodam acuminato Capucio, illico quoſdam de noſtris Religioſis in illo diſcrimine conſtitutos eſſe, intulit, & quatuor Piſcatoribus, ut poſthabito omni periculo in eorum præſidium properarent, commiſit. Eſt & hoc actum feliciter, cum navis piſcatoria impoſitos Fratres ad littus duxerit. Concreto frigore & triduano jejunio languentes illico Matrona ad Hoſpitium vocavit, & eâ charitate refecit, quæ præteritum duræ conditionis & languoris ſtatum adæquavit. Inde dum illi ſe per ignem & aquam tranſiviſſe, & in refrigerium eductos fuiſſe, grati Matronæ aſſerunt, hæc ſomnium ſuum adimpletum, & à ſe tria Lumina in cœlo viſa, & poſt hæc tres Religioſos ex Danubii procella evadentes, in hypocauſto ſuo viſa & viſos eſſe Valeriano narravit.

Salvus divinâ virtute anno milleſimo ſexcenteſimo decimo quârto Concionator Italicus, & Lector Viennæ deſignatur; biennio tamen necdum completo, lecturam deſerere & ad Sigiſmundum III., Poloniæ Regem, anno milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto ſe conferre juſſus eſt. Statuerat Hic in Podolia, fertili quidem Poloniæ ad plagam Orientalem Provincia, à Tartaris autem & Turcis penitus devaſtata, quaſdam erigere Colonias, quæ forent veluti valida contra horum incurſiones propugnacula, ab Equitibus Immaculatæ Conceptionis, ad hunc finem inſtitutis, cuſtodienda. Exceptum Regiâ benevolentiâ Valerianum, & de conſilio plenè inſtructum Rex Romam, ut Pontificiæ auctoritatis acceſſu rei acceleretur effectus, ablegavit. Telam hic inceptam inopina rupit irruptio, qua Guſtavus Adolphus, Rex Sveciæ, Regnum Poloniæ invaſit.

Digitized by Google

..., in conciliis de vera Religione contra Hugenottos diſputantem, & in aulis de Statûs ratione diſcurrentem audivit, & nomen ejus *Magnum* uſque in hodiernum diem ſervavit. In Germaniam revocatus reliquit pacis tractatum in ſpe certioris ſucceſsûs. fuitque juſſu Pontificio ultima illius concluſio Apoſtolico ibi Nuntio commiſſa, ita tamen, ut à cœpto Valeriani conſilio & viâ non deflecteret. Seriem autem & filum diſſecuit Parca, dum gl. m. Gregorius Papa XV. Sacrum diadema cum homine depoſuit, & fatale naturæ penſum ſolvit.

Redux Viennam, Definitor, Pragæ Guardianus, & Philoſophiæ Lector anno 1623. conſtituitur, ubi, dum Familiæ præfuit exemplo virtutis, & Scholis profuit diſciplinâ doctrinæ, Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus D. Erneſtus Adelbertus ab Harrach, Archipræſul Pragenſis, & poſtmodum S.R.E. Cardinalis, Eum ſibi à Confeſſionibus, & Theologum ſelegit, & in intricato Carolinæ, ſeu Carolo Ferdinandinæ Univerſitatis transferendæ negotio, conſiliis illius & operâ, uti alibi fuſius referetur, plurimùm utebatur. Electus anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto Miniſter Provincialis negotia fori linquere, & ad iter Romam pro Comitiis Generalibus inſtituendum, ſe convertere debuit, ubi & anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto memoriam, alias jam in Alma Urbe præclarè geſtorum, & rari ſuæ ingenii laudem renovavit.

Conſcriptum in reditu ad Provinciam Capitulum graſſans peſtis, quæ Pragæ viginti duo millia hominum conſumpſerat, impedivit, inde dimiſſo Provincialatûs munere, Sacræ Congregationis juſſu, anno 1626. Pragam ſe conferre debuit, quatenus aſſumpto Miſſionarii charactere intentam ab Eminen. D. Cardinale Archiepiſcopo Religionis reformationem coadjuvaret. Animo timido hanc ſpartam ſuſcepit, cum Carolinæ Univerſitatis negotium involveret: eam enim ad RR. PP. Societatis Jeſu transferri, & fundationi & libertati obſtare credidit, & tum ſibi, tum ſuis ex contradictione certum odium imminere prævidit. Quapropter ut cautè incederet, inducias evicit, & eodem anno cum Eminentiſſimo D. Cardinale Viennam ad Cæſarem pro melius ſtabiliendo Reformationis & Univerſitatis articulo ſe contulit. In conſilii partes ibi vocati Reverendiſſimus D. Antonius, Cremiphanenſis Monaſterii Abbas, & poſtea Viennenſis Eccleſiæ Præſul, quatuor intimi Imperatoris Conſiliarii, & quatuor puncta ſequentia diſcuſſa ſunt. Primò, de modo Pragenſem Civitatem, totumque Bohemiæ Regnum, hæreſi infectum expurgandi. Secundò, de modo Religionem Catholicam in eo ſolidandi. Tertiò. de reſtitutione bonorum Eccleſiaſticorum, ad manus alienas jam raptorum. Quartò demum, de modo Univerſitatem Carolinam, ſeu à Carolo Imperatore IV. fundatam, ad antiquam libertatem reducendi. Fuitque ad primum reſolutum, quod à modo coactivo, ceu manſuetudini Chriſti minùs congruo, eo magis deberet abſtineri, quod Fides vera eſſet Donum Dei, & per adhibitam hucuſque militum vim nemo ſine periculo reditûs ad vomitum poſſet compelli. Prædicantes tamen è toto Regno exules Paſtoribus Catholicis ſupplendi forent, Civitaſque Pragenſis in diſtinctos diſtrictus, quibus pro incolarum numero Operariis Regularibus providendum eſſet, deberet dividi.

Ad ſecundum. Quod, cum in tam vaſto regno unicus Archiepiſcopus ſeu Paſtor innumero gregi paſcendo par non foret, ei quatuor alii Epiſcopi adjungi (fundatis in 4. regni circulis tot Epiſcopatibus) & in Civitate Pragenſi (præter Archiepiſcopale) duo alia Seminaria erigi deberent.

Ad tertium. Quod bona Archiepiſcopatûs, quorum reſtitutionem facta jam alienatio reddidiſſet moraliter impoſſibilem, à pientiſſimo Imperatore ex annuo Salis proventu compenſanda, & annuatim dictis 4. Epiſcopiis ac Seminariis ex eo certa pecuniarum ſumma foret pendenda.

Quartum Univerſitatis punctum tenuit in ſtatera ſuſpenſum, præviſum, felici ſucceſſu certius præjudicium.

Fuêre quidem Regulares nonnulli, qui totam Reformationis machinam abſque aliorum conſortio in ſe ſuſcipere, & ex pecuniis & bonis à Regia Camera in compenſationem ſupradictam aliàs erogandis, tot Collegia & Seminaria erigere ſpondebant; at, dum exin (præter alia incommoda) Epiſcopatuum erectionem ſupprimi Valerianus advertebat, fortis reſtitit, articuliſque, à Sacr. Congregatione de propaganda Fide ratihabitis, cum eodem Eminentiſſimo Cardinale Pragam reverſus eſt. Sedulò hic & feliciter Miniſterio ſuo Apoſtolico incubuit, & interprete Reverendiſſimo D. Joanne Erneſto Piatiſio, tunc Eccleſiæ Cathedralis Olomucenſis Canonico, & poſtea ejus Epiſcopo, nec non & aliis Viris Religioſis concurrentibus, plurimos ad Orthodoxæ fidei amplexum duxit: Edidit & ibi publico typo anno 1628. celebrem *de abſurda Acatholico-*

lico-

Digitized by Google

rolio Taurinum ad Cæſarianos diſcurrens ſcola primorum, circa Pinarolii retentionem ita exploravit, ut Cæſarem, in Comitiis Ratisbonæ agentem, de mittendo in Italiam validiore milite moneret. Vario quidem Miniſtri Galli uſi ſunt artificio, ut Valerianum ad ſuas partes traherent, Stetit ille in ſuo teſtamento fidelis, & velut murus æneus commoda Domûs Auſtriacæ, cui ſe tot titulis devinctum noverat, incorrupto quæſivit ſtudio.

Functus ſua legatione, Viennam, Pragam, & tandem Ratisbonam conceſſit, ubi dum candidum Cæſaris animum ex reſtituta Duci ſuo Mantuâ æquis laudibus extulit, omen ſuum de Pinarolio à Gallis ad ſpeciem reſtituto, & poſtmodum novo emptionis motivo ab iis prætenſo, adimpletum audivit. Solutis Ratiſbonæ Comitiis, & Walſteinio ſupremam belli Præfecturam abdicante, aperta eſt nova & Germaniæ Catholicæ fatalis Scena, cum Saxoniæ Dux, occupatâ Pragâ, varia rei Catholicæ paraverit detrimenta, & Neophytos periculo regreſsûs ad aratrum expoſuerit.

Ex fuga Procerum, & illorum, quos Fidei zelus retinere debuiſſet, adauctum eſt malum, eò infelicius, quod medium, quò latiùs ſerpens illius curſus inhiberetur, haud afforet. Solus Valerianus memor verborum, quibus Miſſionis munus à S.Congregatione ei fuit collatum, & quibus *omnem curam Miniſterium dignè, & fideliter, etiam cum effuſione Sanguinis, ac morte ipſa adimplendi adhibere* monitus fuit, ſurrexit velut alter Pontifex Mattathias, & cum Fratribus ſociis, violatam Eccleſiæ Legem à ſervitute potentiæ eximere, conſtitutoſque in periculo Pragenſes ab exitio ſalvare decrevit. Hinc, dum Socii tum concionibus, tum functionibus Parochialibus, tum publicis diſputationibus periclitanti rei Catholicæ diu noctuque invigilârunt, infectum jam populum, aut coactum, ab acceſſu ad Scholas & Eccleſias Acatholicorum arcentes, Valerianus negotia Epiſcopatûs aſſiduo curâvit ſtudio, Heterodoxos Theologos ad publicum Fidei certamen frequentiùs provocavit, eoſque ut comparere juberet, ipſum Saxoniæ Ducem, qui cum Magnatibus illius virtutem cum metu æſtimavit, enixè ſemper, incaſſum tamen, rogavit. Ita dum ſpe Martyrii, quod anhelavit ardentiùs, in laboribus deſudavit, inſtante apud Electorem D. Comite Terska Pragâ liber dimiſſus eſt, cum Emin. Archiepiſcopo Romam iturus. Quietè dum Znoymæ in Moravia, ubi Walſteinius reaſſumpto Generalatûs officio novum conduxit militem, ad iter ſe præparat, Regnum Poloniæ bellico tumultu involvitur, Sceptrum ex morte Sigiſmundi III. viduum, utroque hujus Filio Uladislao, & Caſimiro potenter ambiente. Major Procerum pars Uladislao tum ob jus antiannitatis, tum ob præclara bellica geſta ſuffragabatur, obſtitit autem falſa aliorum ſuſpicio, qua illum hæreticis favere ſpargebant, & ideo Caſimirum, virtute & merito Fratri non ſecundum, cum Clero ad thronum ſublimari contendebant. Valerianus, cui regia indoles & illibata Uladislai conſcientia perſpecta erat, eum ſceptro ſine palmari injuria privari non poſſe, Walſteinio aperit, de hujus conſilio Viennam ad Cæſarem pergit, eique partes Uladislai, & meritum commendat. Accedit Fidei Valeriani Imperator, & needum ſuum patrocinium apud Proceres Regni pro Uladislao adpollicetur, ſed etiam Valeriano Romam cum Emin. Cardinale de Harrach profecturo, ut ibi Pontificem ad partes Uladislai moveret, opportunè ſuggeſſit. Feliciter hoc factum, & Uladislaus Pontificio Cæſareoque officio munitus, Coronam adeptus eſt. Hanc Valeriano ſe debere Rex memor, voluit eum gaudii ſui participem, adeoque ad Coronationis ſuæ ſolemnia Cracoviam invitavit. In ſuo appulſu contra ſpem omnia denuo ſurſque, deque verſa reperit, Schiſmaticis, niſi prævia iis juxta pacta daretur ſatisfactio, homagium præſtare renuentibus. Valerianus, ut motum ſopiret, nihil intentatum reliquit, edoctuſque à Rege & Clero de præjudicio, Religioni Catholicæ, & Poloniæ ex Schiſmaticis à Regni obedientia ſeparatis impendente, congreſſum, in quo negotium, in duas partes ſciſſum, à Doctoribus Theologis maturiùs diſcuteretur, indici conſuluit. Omnes, paucis exceptis, ſenſui Valeriani in hoc contradicunt, veritate rei per clamorem ſuppreſſâ, ac ipſemet, quaſi magis ad Regis beneplacitum, quàm ad rei veritatem propenderet, cum Rege ceu Schiſmaticus traducitur. Soluto infeliciter congreſſu, alioque in alium diem indicto, Valerianus autographum Theologo-Politicum attentiore ſtudio examinat, priorem mentem ſuam validâ ratione firmat, ac eam contra quemcunque à ſe propugnandam eſſe, ingeniâ libertate proponit. Factum eſt ad hæc ſilentium, res cum Schiſmaticis cum ingenti Religionis emolumento compoſita, & Rex ſummo acclamantis populi jubilo diademate regio inſignitus.

Gemuit interim Smolenskum, Lithuaniæ Urbs, ad Boriſthenem ſita, ſub ſæviore obſidione à Moſchis ad plures jam menſes protracta, eapropter felicia redditurus Regni ſui primordia Rex copioſum inſtruit militem, quo, exemplo Regis ad pugnam accenſo, anguſtiatam Urbem, magna hoſtium jactura, majore proprii valoris gloriâ, & maximo Regni decore, feliciter liberavit. Inter applauſus, quibus Redux excipiebatur, ille cogitatum ſuum ad Deum, à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum originat, & qui de

Re-

Digitized by Google

qui pacem cum Svecis initam nunciavit. Turbatur de novitate rei Cæſar, & illico quatuor ex intimis ſuis Conſiliariis ad Valerianum ablegat, deſperatæ rei remedium ab eo petituros. Hic, ſicuti hujuſmodi difficultates ſolvendi ſingulari dono pollebat, ita Cæſari ſuggeſſit, ut per eundem Veredatium à Rege, ne Comitia ſolvat, nec pacis pacta ſubſcribat, requirat, fœduſque ab ipſo cum Polonia concludendum, & Oratorem illuc mittendum, adpolliceatur. Conſilium & factum eodem quaſi momento confluxêre, & Valerianus, quem Cæſar, & Regi, & Regni Proceribus chariſſimum meminerat, è veſtigio ad Legationem fuit ſelectus. Expeditis jam, quas Credentiales vocant, litteris, & fixo ad poſterum diem diſceſſu, rediit ex ſuperiore Auſtria ad Cæſaream Aulam intimus Conſiliarius, & Epiſcopus Viennenſis, Vir aliàs ſingularis meriti & integræ Fidei, qui pacis rumorem, nonniſi commentum eſſe, quo Poloni Cæſarem ad ſuas partes trahere, & novo bello implicare quærerent, verboſiùs contendit: hinc inde dum diſceptatum eſt, alius Veredarius pacem cum Svecis jam publicatam, & Comitia ſoluta retulit. Extulit ad Cœlum oculos Imperator ad fatalem nuntium, & Valeriani conſilium à ſe neglectum altiore ſuſpirio, indignatione commixto, conqueſtus eſt.

Acuêre dolorem Cæſareum Uladiſlai litteræ, quibus opem pro recuperando hæreditario Sveciæ Regno à Cæſare negatam, fœduſque cum Polonia rejectum exprobravit, acriore ſtylo exaratæ; quibus cum reſponſum Cæſareum concordâſſet, manſit utriuſque animus non parum irritatus. Agitatur ad hæc Valerianus, nocivaſque ſequelas exin pro Domo Auſtriaca timens, Medlingam, ceu ad locum ſolitarium receſſit. Diu non poterat ibi quiete frui, cum Imperator voluerit eum lateri ſuo aſſiſtentem. Inde dum facta mutari, bellumque cum Svecis evitari non poſſe prævidit, militem Germaniæ ſtipendarium, à Polonis necdum dimiſſum, à Cæſare conduci conſuluit, exaggerato moræ periculo, & adjuncto omine, quod Sveci aliàs illum ſuo militi eſſent commixturi.

Cæſari, penuriam ærarii alleganti, media quidem Valerianus dictavit, & ſemetipſum pro conquirendo ære Mediatorem obtulit, at nullus erat inter Aulæ Miniſtros, qui hæc intelligeret, iique, qui ſe Sapientes dixerunt, *conſilium inopis confuderunt, & ab ipſo declinantes inutiles facti ſunt*, & infelices teſtes completi ominis Valeriani, Germano milite à Polonis dimiſſo, avidiſſimè à Svecis ad ſua ſtipendia aſſumpto, cujus & abuſu Germaniam invasêre, illamque eâ ferociâ, quam poſteritatis memoria adhuc horret, velut ex antris emiſſi venti devaſtârunt.

Nec malorum finis: averſio, quæ animo Uladiſlai contra Domum Auſtriacam diutius otioſa inhæſit, in apertam tandem vindictam degeneravit; in Conjugem enim, Eliſabetham, Comitis Palatini Filiam, omnibus quidem regii animi dotibus, ſi Religionem Catholicam exceperis, ornatam, ſeligere ſtatuit, fueruntque hymenæi ignes in illius corde jam ita accenſi, ut publicas amoris ſcintillas vibrarent. Haud leviter æquo piiſſimum Cæſarem Regia hæc propenſio perculit, tum, quod Rex Catholicus, ſibi ſanguine junctus, thalamum acatholico conſortio contaminare cogitaret, tum, quod Eam ſibi decerneret, quę eſſet jurati & infenſiſſimi ſui hoſtis filia. Quæſivit quidem, quibus connubium hoc impediret, in Aula media, at, dum, qui ea ſuggereret, non adfuit, ad Valerianum, ab adulatoribus offenſum, & neglectum, denuo ad Regem ablegandum, ſuum volvit cogitatum, & ſelectum. Ex ęquo Spartam hanc odioſam alienare à ſe debuiſſet, curaturus tamen æquè Catholicæ Religionis, ac Domûs Auſtriacę commoda, Varſaviam ſe contulit, Cæſaris nomine conceptum diſſuaſurus connubium. Ibi dum Cæſareas litteras Regi conſignavit, faciem hujus contra morem ad ſeriam majeſtatem compoſitam, & ad rugas, ubi de Cæſare agebatur ſermo, contractam advertit. Ubi autem & Valerianum, ſepoſito Oratoris charactere, adeſſe meminit, Rex ſeveritate in elementiam, & ridentis affectûs leporem converſâ, in verba prorupit: *ergone adeſt, & meus Valerianus?* & vario Regiæ benevolentiæ munere eum eſt complexus. Ex quo viam negotii tractandi aptam ſibi apertam eſſe ratus, præprimis ſenſum enuntiatarum Litterarum Cæſarearum mitiùs interpretari, vinculum mutuæ inter utrumque Principem ſtabiliendæ harmonię ſuadere, & præjudicia Matrimonii, cum Acatholica concludendi, cumulatâ ratione exponere cœpit. Spopondit extemplo Rex amicitiæ renovationem, receſſum autem à Matrimonio ob Regii verbi fidem, impoſſibilem eſſe repoſuit, ſubridenſque Principiſſæ Palatinæ effigiem, in tabula expreſſam monſtravit, quatenus ex hac

viſa

Imp. Electores Ratisbonæ congregatos mitteret, ſuo concurſu electionem Ferdinandi III. in Imperatorem curaturum, ſuaſit. Æquum cenſuit Rex Valeriani conſilium, & altefatum Supremum Regni Cancellarium Ratisbonam deſtinavit, eo ſucceſſu munus ibi ſuum explentem, ut in Sacri Romani Imperii Principem fuerit evectus.

Hiſce omnibus tam prudenter æquè, quàm feliciter in Polonia actis, Valerianus & ipſe Ratisbonam ſeceſſit, daturus Neo electo Imperatori ſuæ Legationis rationem: gratiam, quà neo Cæſar illum excepit, hic memorare ſupervacaneum eſt, cum ipſa Valeriani geſta ad votum Aulæ eam innuant, ſciviſſe ſat ſit, quod, cum paratos honores humilitas illius reſpueret, ejus Familia iis fuerit decorata, & titulo Comitum de Magnis inſignita.

Gedanum, ſeu Dantiſcum, celebre ad Viſtulam Emporium, quo Valerianum cum Rege Poloniæ ad initium anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi ſexti ire contigit, novum explicuit gloriæ theatrum ex diſputatione, Valerianum inter et Bartholomæum Nigrinum, magnæ notæ Calviniſtam, & fatæ Civitatis Paſtorem inita. Vulgaverat typis Lipſiæ anno 1631. Joannes Botſacus, tunc Theologiæ Licentiatus, & poſtmodum Lutherani Gymnaſii Gedanenſis Rector Librum, quem ante Valerianum nuncupavit, opus Valeriani de Acatholicorum credendi regula prædictum impugnantem, & per illum molem Valeriani ædificii è fundamentis concuſſam & excuſſam credidit. Inde ante victoriam triunphum præcinens, Valerianum ad ſua argumenta in proſcenio Eccleſiæ ſolvenda audacior quàm doctior provocavit. Opportunè & forſan contra Botſaci opinionem Valerianus de hujus Libro æquè, ac garrulâ libertate inſtructus, cum Aula Regis comparuit, quin Botſacum, varia arte Theologicam arenam declinantem, inveneris. Adiit inde ipſa Gymnaſii penetralia, & quò blandiùs inter conſuetas Theologorum diſputationes Botſacum laceſſivit, eò aſtutius ille tela vitavit. Nigrinus inde, tum caducum Botſaci metum vindicaturus, tum reſonantes jam in Valeriani gloriam applauſus ſopiturus, cum illo congredi ſtatuit. Fortuitò quoque illum in ædibus D. Comitis Gerhardi Denhoff Calviniſtæ invênit, ibique uſque ad horam, quâ ad Regem fuit vocatus, familiariùs egit, indicto jam ad poſterum diem in iiſdem ædibus congreſſu privato. Tantum autem effecit Valerianus, ut tranſiret in publicum, ad ſtatutamque horam non ſolùm Cives, ſed & Aulici, & inter Magnates, Regis Galliarum Orator, ſupremus Regni Poloniæ Cancellarius, aliique tum Catholici, tum Acatholici Proceres fuerint invitati, materiâ de Acatholicorum credendi regula, quam Valerianus in ſuo opere abſurdam notavit, & Nigrinus Libro typis edito à nota impiéta vindicate quæſivit, in diſputationis argumentum ſelectâ & fixâ, in Theologicæ Monomachiæ Patrinos conſtitutis, pro parte quidem Valeriani, Principe Georgio Oſſolienſi, & pro parte Nigrini prædicto D. Comite Denhoff, Notatioque uno ad omnia, quæ utetque voce dictaret, ex conventione typis finita diſputatione edenda, calamo excipienda rogato. Incepit argumentum Valerianus, Nigrinus reſpondit, & ſeſſione terminatâ ea, quæ dictata fuère, utriuſque Patrini annulo ſignata, in Scrinio fuère clauſa. Ad 6. vel 5. dies protracta eſt diſputatio, totidem quoque horis pro qualibet ſeſſione conſumptis. Cumque inter diſputantes mira eniteret modeſtia, & non triumphus, ſed veritas quæreretur, tale fuit totius conſeſsûs ſilentium, ut, qui proximum alloqueretur, non videretur. Tandem Valerianus eo anguſtiarum Antagoniſtam adegit, ut argumentum, ex conceſſis à Valeriano illatum perpendens, moram reſponſi poſceret: elapſo tamen, quod conceſſum erat, dimidiæ horæ ſpatio, vox Nigrini adhuc faucibus hæſit, & contra veritatem pugnari non poſſe, in Concilio Magnatum, muto faſſus eſt ore. Dejectum Paſtoris confuſi animum cum teſtimonio juſtitiæ erectutus ſurrexit & Valerianus, ad Auditoreſque converſus dixit: mutum ad argumenta mea Nigrinum non miremini, ſuccubuit ille, non, quod ſcientia me non longè ſuperet, ſed, quod cauſam de ſe caducam defenderit: à me victus ille non eſt, ſed à veritate, quæ ſemper triumphat: illum contriſtatum gaudeo, non ideo, quod contriſtatus ſit, ſed quod contriſtatus ſit ad ſalutem. Fremuit quidem ad hæc dentibus Acatholicus conſeſsus, jubilante econtra voce Catholicus & Valeriano & ſibi applauſit, Valeriani quidem de gratia, qua ei, de teſtimoniis Domini in conſpectu populi ad ædificationem loqui datum fuerat, ſibi autem de voluptate, quâ veritatem Fidei contra falſa dogmata vindicatam audivit. Placuit eouſque Regis Chriſtianiſſimi Oratori modeſtia colloquii, & conjuncta argumentorum emphaſis, ut, ſi illud, vel ſimile repeti contingeret, ſe Pratiſiis, etiam Gedanum, nec viæ incommodis, nec expenſis attentis reverſurum aſſereret. Splenduit & victoriæ decor ex ſocio converſionis fructu: regius enim Ephæbus Acatholicus, dum ex Nigrini ſilentio ſectæ ſuæ falſitatem concluderet, Fidei Catholicæ veritatem ſelegit, à RR. PP. Dominicanis inſtructus.

A ter-

[illegible] ſancti Viri, & reverentia hæc, moderati animi argumenta, prohibere non potuerunt, quin non quorumdam occultis artibus, & Veſtra Sanctitas, & alii plures nonnihil de eximio favore, quo hactenus hunc hominem proſequebantur, remiſerint. At ego exiſtimo maculam Regiæ dignitatis, ſi Regia laus, Regiuſque favor, & notam inuſſerit, & periculum paraverit illi, quem eouſque Prælatum cupit. Quapropter hiſce litteris ita expono rationes, quibus adducor, ut ſperem eas probandas eſſe Urbi & Orbi, nedum Sanctitati Veſtræ.

Cumprimis autem, Pater Beatiſſime, ego ſatis intelligo ac perpendo, quid debeant Regibus, Principibus Chriſtianis, ſeu Catholicis, & Eccleſiæ, quam Regum mamilla lactavit, & Summi Pontifices, quos Sanctorum pedum Regia oſcula (ut alia ſileam) ſummè venerabiles aſſerunt. Neque me latet Regum Poloniæ prærogativa, quam penſare debent, qui Chriſtianum moderantur Orbem: ſceptrô noſtrô regimus populos & nationes illas, quæ militarem & aſperam inclementiore Cælo vitam ducunt, quò faciliùs compeſcant maximos, ac potentiſſimos Chriſtiani Nominis hoſtes, Tartaros, Turcas, adeo, ut Polonorum ſanguine & potentiâ plurimum pacis & tranquilitatis Orbi Chriſtiano accedat. Neque duntaxat antiqua monumenta recolo: Ego ipſe, vix inauguratus Rex, armatum pectus unacum ſubjectis Populis objeci Moſcis, Turcis, Tartaris, ac Svecis illo effectu, quem Orbis non ignorat. Itaque, Beatiſſime Pater, probè ſcio, quàm honeſtè aveam, vel unum ex Orbe Virum, me humiliter petente, univerſaliori Eccleſiaſtico Regimini à Veſtra Sanctitate admoveri, modò intelligat hunc ferre poſſe eam dignitatem animô incorruptô. Quapropter horum conſcius, in ipſo mei regiminis exordio, oculos, mentemque conjeci in Fratrem Valerianum, Magnum, quem dum accuratè contemplor, hic mihi viſus eſt ſingularis Divinæ Providentiæ ſtudiô in eam dignitatem efformatus, elaboratuſque magnis rebus agendis; nam ſi animi dotes, vitæ inſtitutum, eruditionem, res geſtas & mores expendo, eminent: nec tamen effero Viri ingenium, habet ea indoles ſummos, qui illam admirentur, notior eſt, neque ea latet Sanctitatem Veſtram; vitæ ſingularis inſtitutum delegit, quô nullum eſt in Eccleſia magis compoſitum ad normam Evangelii. Eruditionis ſuæ ſpecimen dedit contra Hæreticos, quartum nactus Antagoniſtam, qui novam inſtituit hæreſim; ut ſeſe ſubducat ab objectis abſurdis, faſſus reliquorum neminem ſtare poſſe adversùs Valerianum Magnum. Sunt ex illis, qui me præſente dicant & ſentiant, non extare apud Catholicos aliud opus, quô illi magis proſtringantur. Id verò eſt radius unus illius lucis, quam in apertum collocare diſponit: quantùm auctoritatis in bonum Catholicæ Fidei ſibi conciliaret in orbe, ſi Leo prodiret nunc agnitus ex ungue? Oriuntur aliquando, Beatiſſime Pater, aſtra quædam inter mortales, quæ ſuaptè ſplendore viam ſibi expediunt ab omni impedimento, imò cùm ipſe ſibi ſit impedimento, quippe Capucinus, non tamen, cum maximè vellet, licuit perſonam ſuam circumſcribere clauſtrô, quin ea exiliat in ipſum Orbem Chriſtianum, ſed & intra Ordinem ſuam explicavit virtutem: nil illi defuit dignitatis, quod una Provincia conferre potuit, neque defuiſſet, quæ univerſum Ordinem concernunt, ſi abſtractus à Veſtra Sanctitate Miſſioni Auſtriacæ, & Boemicæ integrô decenniô non fuiſſet præfectus. Quid verò in hac Miſſione præſtiterit, ea ſunt, Beatiſſime Pater, Teſte Urbe, quæ poſſet meritis munire, & exornare plures, Cardinalitiâ dignitate inſigniendos. Vidit Eccleſia ſub Veſtræ Sanctitatis Pontificatu Urbem Pragam, Ordineſque Regni Boemici hactenus maxima ex parte hæreticos, veræ luci planè reſtitutos, clavum ſolerter, ſummaque prudentiâ gubernante Illuſtriſſimo Domino Cardlnale ab Harrach, Archiepiſcopo Pragenſe. Cæterùm ex Clero nemo univerſaliùs, nemo majore Auctoritate Apoſtolica ſuffultus, nemo Valeriano Magno impenſiùs ſuam operam totô penè decenniô ibi reformationi contulit, & hæc anguſtiora ſint: hujus Viri opera uſi ſunt ſummi Pontifices, Cæſares, Reges, in iis etiam, quæ Orbis Chriſtiani politicam pacem, & tranquillitatem ſpectant, cujus rei gratiâ viſus eſt in Aulis Summorum Pontificum, Cæſarum, Regum Galliæ & Poloniæ, Principum Electorum S. R. Imperii, Ducum & Principum, Belgii, Lotharingiæ, Sabaudiæ, Bavariæ & aliorum, apud quos non minuit, ſed auxit præſentia famam, ita, ut ejus induſtria in difficillimis negotiis paſſim à potioribus deſideretur, & ipſo fruſtra reluctante adhibeatur. Quibus omnibus ſi accedat ſine labe morum caſtimonia, haud puto, Sanctitatem Veſtram reperturam plurimos, in quos omnia illa concurrant. Hic verò annos natus quindecim, inſtitutum, quod dicunt Capucinorum, ſuſcepit, in quo annis triginta quatuor converſatus, necnon in Aulis omnium penè Catholicorum Princi-

inſtituto cum tanta innocentia, & fructu portet jugum Chriſti, iis proximè [illegible] *gativam: Quos enim ego exiſtimem, Beatiſſime Pater, idoneos Eccleſiaſtico Regimini, ſi illi non cenſentur, qui juxta Salvatoris inſtitutum ſine ſacculo, ſine pera, ſine calceamentis ad apicem perfectionis Evangelicæ contendunt? Ea enim ſunt rudimenta Apoſtolicæ dignitatis, quæ à Chriſto inſtituta ſunt rudimenta Apoſtolicæ Virtutis: neque cavendum videtur Apoſtolicæ Virtuti ab Apoſtolica Dignitate, quaſi extinguenda ſit lucerna, ſi de ſub modio transferatur ad candelabrum.*

Quin imò nil æquè acuit virtutis ſtudium, quàm virtuti tributus honor, nec puto ſuperbos erigi in ſpem obtinendæ dignitatis, ſi ii potiùs promoveantur, qui ob Fidem Catholicam ſibi quærunt flagra, cruces, mortem, ſin verò ſecùs mos ferat, malis artibus accedit auctoritas, quod conſtiterit eas virtuti prælatas. Quamobrem boni omnes non aliud quidpiam ardentiùs exoptant, quàm coruſcare cœlum Eccleſiaſticum viris Apoſtolicis, qui ut Apoſtoli, ſic illi ex eorum numero aſſumantur, quos Evangelica vivendi forma à carne, & ſanguine diviſerit. Porro hac enarratione Sanctitati Veſtræ conſtare volo, quàm accuratè mihi poſtulanti aliquem ad Cardinalatum proſpicere ſategerim, ab omni difficultate, quam Sanctitas Veſtra introtenere poſſet, conſcius, quàm grave id ferrem. Virum præterea nominavi magnæ indolis, Orbi Chriſtiano clarum, mihi charum, de S. Sede Apoſtolica, & de Veſtra Sanctitate optimè meritum, proprio fuſo ſanguine ob Fidem Catholicam jam purpuratum, quem clauſtra non capiunt, nec, tametſi velit, ſinitur ſibi vivere. Hunc ut Sanctitas Veſtra ad meam Regiam commendationem Cardinalitia dignitate exornet, poſtulo, ac poſtulo enixè & humillimè, qua in petitione plura verba non impendo, ratus, non profutura, ubi conteſtata Viri virtus, Regia commendatione ſuffulta, non profuerit: quod mihi pertimeſcendum non videtur à Veſtra Sanctitate, quæ ex officio, & propria prudentia dignitates Apoſtolicas diſtribuit ad menſuram Apoſtolicæ Virtutis, Regiamque dignitatem, ac meritum ſua conſideratione non tranſibit, quin potius multis argumentis ſuam erga me benevolentiam Paternam declarabit, quam humillimis meis obſequiis promereri, ac eam compenſare conabor. Servet Chriſtus Sanctitatem Veſtram quàm diutiſſime Sanctæ Eccleſiæ incolumem.

Datum Gedani pridie Nonas Februarii, Anno Domini 1636.

Ejuſdem Sanctitatis Veſtræ

Obſequentiſſimus Filius

Vladislaus Rex Poloniæ & Sueciæ.

Debuiſſent juxta pacta, Diſputationis acta publico committi typo, Nigrinus autem, ne rubor inter parietes in faciem ejus inductus, publicæ ignominiæ famâ adaugeretur, hunc ſupprimi à Valeriano petiit, victo parcere glorioſiùs eſſe dicens, quàm certantem vincere. Interrupit ille exemplo Nigrinæ confidentiæ verba, ſeque in Schola Chriſti & diſputare, & parcere didiciſſe repoſuit, gloriamque triumphi non ſibi, ſed Spiritui veritatis deberi, nec de illius confuſione ſe lætari, ſed de ſalute cogitare adjunxit, ac acta, quæ in manu gerebat, è veſtigio flammis injecit.

Chriſtiana hæc Valeriani humanitas in corde Nigrini id effecit, ut de meliore Catholicorum parte ſeligenda cogitaret. Cura domeſtica, & ſtatûs ratio diſtulit quidem propoſitum, conſtans tamen vivumque ſemper id per litteras retinuit, Gedano Brunam ad Valerianum datas. Ruptis tandem, quæ obſtabant, repagulis, ipſemet tandem ad Valerianum properavit, dolores podagræ, quos viarum moleſtiæ reddebant acutiores, viriliter contemnens.

Volavit in amplexus Gedano expulſi hoſpitis Valerianus, eique ſuum de Catholicorum Regula Librum ad præcipuos Heterodoxos reſponſis adauctum, & ſub prælo adhuc ſudantem porrexit. Lectum in unius noctis ſpatio Nigrinus reſtituit, ſeque gratiâ Dei Catholicum dixit, ac talem ſe litteris ſummi Pontificis, & S. Congregationis de Propaganda Fidei clientelæ commendavit. Fama facti commovit ubique Populum, vel ad fremitum, vel ad plauſum, & dum plures Lutheri & Calvini aſſeclas traxit in Nigrini exemplum, acuit aliorum linguas in ſagittas, dum diſputationis acta in reprobum torsêre ſenſum, & gloriam Valeriani verterunt in opprobrium, etiam Regis, Procerumque teſtimonio vilipenſo. At ipſe Nigrinus ſe ve-

Digitized by Google

Rex colloquium de Fide publicum inſtituere ſtatuerat, recenſeret.

Eo anno videlicet milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio agebantur Comitia Generalia Ordinis; in quibus de Miniſterio Generali Valeriano conferendo crebrior currebat diſcurſus, noviter autem & eouſque invidia illum impetiit, ut nec Regis, nec ſuo voto confecto inde recedere debuerit. In ſuo ad Provinciam appulſu à S. Congregatione in Poloniam ſe conferre jubetur, ut colloquium, quod Rex Torunii indixerat, omni, quo poſſet, niſu impediret. Interim dum Urbanus VIII. Pontificium triregnum cinere mortalitatis commutavit, & Innocentius X. in Petri Sede fuit collocatus, Rex quà prece, quà ratione inſtitit, ut colloquium indictum, ex quo plurima commoda rei Catholicæ ſperari deberent, ſaltem connivendo permitteret, ſi approbando ſuffragari nollet, cum receſſus nonniſi Catholicorum formidinem argueret, & Acatholicorum ſuperbiam acueret. Utque Pontificius aſſenſus certiùs ſequeretur, Valerianum denuo Romam ablegavit, ſuperadditâ illi commiſſione, ut & ibi de Ruthenorum Schiſmaticorum cum S. Sede unione, quam quidam Epiſcopus, Vir inter illos potens urgebat, & ex ſua converſione opportunam cenſuit, unitim tractaret. Benevolas hac vice invênit Romanæ Curiæ aures, fuitque utriuſque negotii ordo Nuntio Apoſtolico, in Poloniam profecturo, pro executione commendatus, non tamen eo, quo ſperabatur, succeſſu ſecundatus, invidiâ colloquium ita accelerante, ut Valerianus in eo comparere nequiret, ex quo nec lucrum rei Acatholicæ acceſſit, nec ulterius de Ruthenorum unione fuit actum.

Felicius inde ut in Polonia res Fidei curaret & Miſſionis, Cracoviæ in Suburbio Hoſpitium, in quo & vitæ Capucinæ, & Librorum compoſitioni, ad Acatholicos, qui contra eum ſcripſerant, confutandos incubuit. Inter hos Joannes Amos, Comenus, ſub nomine Ulrici de Neufeld latitans, pro opere *Echo vera* intitulato, abſurdi ſui laboris, quo Valeriani librum de credendi regula traduxit, primus recepit mercedem. Anguſtiorem Dux Oſſolienſis dum vidit Valeriani habitationem, aliam & ſuam fori Cracovienſis Domum, incolatu S. Joannis à Capiſtrano cultam, quam & Valerianus uſui Miſſionariorum Capucinorum inſcripſit, illi decrevit. Longas quieris moras in ea non protraxit, a Rege Varſaviam vocatus, qui ut de regio ſuo in illum affectu novum præberet ſpecimen, eum denuo ad purpuram promoveri, irrito licet conatu, poſtulavit, Reginâ ex Emin. Cardinalis Mazzarini inſtinctu, hujus Fratrem, ex Ordine PP. Prædicatorum commendante. Repetiit inſtantias Rex, & redituro Romam Internuntio precum ſuarum effectum commendavit. Iterata repulſa dum Regem haud parum irritavit, Valerianus econtra religioſâ indifferentiâ conſilii Divinæ Providentiæ ſe totum commiſit, in ligneis ædibus, regio horto conterminis, quibus pro opportuno devotionis exercitio ſacellum adjunctum erat, in humilitate & paupertate vitæ Capucinæ leges ſervans, & Miſſionariæ charitatis officiis indefeſſè incumbens. Reddidit illa per Poloniam celebria Necromantæ ſeu Magi converſio, qui eximiæ Religionis, ſeu Ordinis Profeſſor, & Sacerdotali charactere inſignitus partim curioſâ malitiâ, partim aſtu alterius Magi ſeductus, ſi ex Italiæ partibus intra 4. dierum ſpatium Varſaviam duceretur, ſe animamque ſuam Dœmoni ſcripto pacto obſtrinxit; Attigit miſer ſtygio equo ductus Varſaviam, & amicum ſuum ex eadem Religione non procul à Capucinorum Hoſpitio morantem inviſit.

Utrumque Regius Hortulanus cum aliis conterraneis ad cœnam invitat, & eâ durante Dœmon, Necromantæ ciſtam, in qua Hortulanus ſui laboris, & ſudoris lucra per plures annos collecta, pro ſuæ ſenectutis præſidio cuſtodierat, callidè oſtendit, utque ex ea pecuniis ſuæ penuriæ provideret, ſuadet. Placuit conſilium, cœnâque finitâ, Sacerdos Necromanta, maligno Spiritu opem præbente, & cane ad cuſtodiam Domûs poſito, ad vota ſilente, Ædes intrat, & Hortulano dormiente ablatam ciſtam in puteo, regio horto contiguo abſcondit, cochlearibus argenteis, & paucis aliis ex ea duntaxat detractis. Deo diſponente detegitur Fur, qui, cum humanis viribus furtum committi haud potuiſſe conſtaret, interrogatus, diabolicâ arte id à ſe patratum eſſe fatetur, & Magum ſe denuntiat. Volat Valerianus his auditis ad Magum, & miſertus animæ ſeductæ eum ad pœnitentiam monet. Reluctatur ille, & dum nocte ſequente ſe Gedani dormiturum aſſerit, mediis ſpiritualibus, ne progredi poſſet, à Valeriano impeditur. Deluſa hæc Magi ſpes præbuit huic anſam fortiore eum arguendi zelo, inde, ut animam ſuam Chriſti Sanguine redemptam, & Sacræ Profeſſionis vinculo Deo ligatam à ſervitute Dœmonis liberet, hujuſque operibus forti animo abrenuntiet, opportunè importunè inſtat, obſecrat, increpat, pectuſque, quod ferro durius primò probaverat, commotum tandem

Rex Eum quidem, utut à pluribus malè viſum, in aula tenuit, collectum autem contra Turcas militem dimiſit, & Comitem Straſnicenſem, in aula Cæſarea infidelitatis inſimulatum, in Sileſiam, Oppoliæ & Ratiboris Ducatui Regio Nomine præſidentem ablegavit. Acrior interea in dies ſæviit in hæreditariis Cæſaris Provinciis belli ſtrepitus, & Svecorum furore in Bohemia, Moravia, Auſtria &c. omnia ſuſque deque fuêre converſa.

Diſpoſitis, quæ dictorum Ducatuum regimini prodeſſe poterant, Comitem Straſnicenſem ad Regiam Aulam regredi oportuit, ubi, ut ad partes Regis Galliarum tranſiret, hujus Orator tentavit, ei Ducatum Sileſiæ proprium, & Fratri rubeum Galerum, toties ei denegatum, pollicens. Appendit in bilance Comes tum aurea promiſſa, tum certa, dicto tranſitui connexa diſcrimina, tum averſum à ſe Cæſaris, & Regni Procerum animum, & dum nutantem animum firmare non potuit, habitâ ab ipſo Oratore venia Valeriani conſilium requiſivit. Corripuit hic acerbiùs inconſtantem Fratris erga Cæſarem Fidem, & turpe facinus, quo & propria, & Familiæ generoſa facta contaminare cogitaret, fuſiore ſermone ei demonſtrans, partim, quod fatis temporum indulgendum ſit, ut patientia, tot aſſaltibus laceſſita, majore gloriâ coronetur, partim, quod Principatus infami titulo acquiſiti, & purpura, venali perfidia maculata, non ſint niſi ignominiæ pignora, ſatiuſque ſit manere fortunæ luſum, quàm degeneri actione beneficiorum Cæſareorum memoriam obſuſcare. Ex quo Cæſarem liberavit à periculo, vana Oratoris promiſſa eluſit, & in Fide tenuit Fratrem, quem tamen, gratiâ Cæſaris in furorem verſâ, repudium Gallicæ gratiæ, illi à quodam Principe exprobratum, diriùs & diutius agitavit.

Confuſo hoc in Polonia rerum ſtatu, Valerianus Litteris S. Congregationis ad Miſſionarium Fidei Catholicæ cultum, Dantiſcum ſecedere juſſus eſt, ubi autem fructum, quem ſperavit copioſum, impedivit diſceſſus a dicta Urbe, illi à Catholicis illico in appulſu indictus. Litteras S. Congregationis exhibet legitimas, Miſſionarios Apoſtolicos è locis ſuæ Miſſionis à Catholicis ejici non poſſe allegat, & Fidei nocivum ſimultatis artificium ingeniâ ſpiritûs libertate objurgat, quin ad ſaniora reduceret, qui doloſè contra eum agebant. Humaniùs illum Acatholici ibi exceperunt, & ſicut ob vivam nominis illius, & habitæ cum Nigrino diſputationis memoriam ſibi de illius adventu gratulabantur, ita, ad eum de Philoſophicis, Mathematicis, ac Polemicis ſcientiis differentem audiendum turmatim confluxerunt, eumque ſibi Magiſtratûs conciliavit affectum, ut de inſtituendo congreſſu, in quo articuli, Acatholicorum ad Fidem Romanum regreſſum impedientes, concitis ex utraque parte Theologis diſcuterentur, decretorium conſenſum præſtiterit, & Joannes Botſacus præliminarem jam habuerit cum eo diſcurſum Inſpectâ tamen temporum criſi durum ſibi judicavit in arenam, in qua Catholicos ipſos, potiores hoſtes eſſe prævidit, conſcendere, inde elevatâ ad Cœlum facie deploravit inopina fata, & anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octavo Viennam receſſit.

Vix hic jucundum ſtudiorum ſuorum laborem incepit, felicior exercendi zeli ſeſe obtulit illi occaſio, converſio videlicet Sereniſſimi Principis Erneſti, Haſſiæ Landgravii, Calvini ſectâ polluti, æternæ memoriæ laude digna. A veritatis tramite ne in illius relatione deflectam, eam ipſis verbis, quibus ad Amicorum preces ipſe P. Valerianus deſcriptam reliquit, enarro, ut ſequitur:

Anno Domini 1650. ego Fr. Valerianus Mediolanenſis agebam Viennæ omnibus procul negotiis, & Miſſionibus Apoſtolicis, cum Princeps Piccolomineus menſe Octobris (ſi bene memini) ſignificavit mihi adeſſe in Cæſaris aula Principem quendam, Haſſiæ Landgravium, hæreticum, qui mecum conferre deſideraret, dubia quædam, Religionem concernentia propoſiturus, proinde me rogabat, ut in eum finem ſecum vellem prandium ſumere, eundemque Principem alloqui, uti factum eſt multis ex Magnalibus præſentibus, inter quos DD. Comes Montecucoli, Comes Strozzius & alii. Argumentatio mea cum præfato Principe tranſiit cum applauſu totius Aulæ, cujus teſtes eſſe poſſunt omnes, qui aderant. Poſt illas conferentias D. Comes Strozzius me invitavit in poſterum diem ad prandiũ, qui mihi renuenti, eò quod non eſſet mei moris, vel apud ipſos meos Germanos Fratres extra Monaſterium comedere, confidit ſub roſa, requiſitum ſe fuiſſe à Domino Landgravio ad me invitandum, ſiquidem & ipſe intereſſe vellet, ut tali opportunitate plura mecum conferre poſſet. Ita factum eſt. Abſoluto prandio, Princeps in conclave quoddam ſemotum mecum ſe recepit, ubi ſumma cum fiducia patefecit animum ſuum, ſe ſcilicet, quoad doctrinam Calviniſticam non eſſe in ſua conſcientia quietum, jamque à multis annis ad fidem Catholicam valde propenſum eſſe, recenſuit, qualiter dum eſſet in poteſtate Cæſarianorum ex prælio captivus, frequenter cum Capucinis in Refectorio fuerit pranſus, & delectatus ex eorum ad menſam lectione. Ex quibus colloquiis animadverti, Virum eſſe ingenio præditum, Deum timentem, quique de præſentibus controverſiis audiſſet, & legiſſet multum. Poſt hunc congreſſum ſecundum me ſecretò convenit apud D. Comitem Truxſeſſ, qui eo ipſo tempore mecum agebat de amplectenda

Fide

[illegible] ob ſuæ Conjugis in Calviniſtica fide duritiem: timidum ad me in arcem ſuam excipiendum, ne ipſa fortè turbaretur. Notum mihi præterea fuit, illum à piè defuncto Duce Neoburgico & ab illis Patribus Jeſuitis, qui illi aderant, fuiſſe non modicè preſſum, ut ante meum adventum ſe declararet Catholicum. Denique percepi, diſpoſitam ab illo fuiſſe diſputationem quamdam inter me, & tres celebres hæreticos, Crocium, Calixtum, & Haberkornium. Perveni poſtmodum ad locum quemdam, unâ duntaxat Leuca ab arce Rhinfelſenſi diſtantem, ubi habitabat cum ſua aula, ut eò me introducerem circa noctis medium, quatenus meus adventus, ſenſim innoteſcens, minùs acerbè toleraretur à Principiſſa & aliis: brevi tamen cum eadem familiaritatem contraxi, & tandem illam reduxi ad Fidem Catholicam, in cujus converſione Deus non aliâ uſus eſt Perſona, præter me, prout ipſa publicè faſſa eſt. Hac occaſione conferebam cum Principe frequentiùs, & familiariùs, jamque erat Catholicus, differebat ſolummodo declarationem publicam, ut appareret, quem effectum eſſet paritura inſinuata Diſputatio, à me eo modo reformata, uti ſæpius S. Congregationi notum feci, cujus eventûs intermitto narrationem, ſiquidem jam ſatis innotuit, non tamen prætereundum eſt aliquod enarrare incidens, cujus notitia congruit fini, qui per hanc enarrationem intenditur.

Dubitabatur, an Doctor Haberkornius eſſet venturus Rhinfelſam, juſſus à D. Landgravio Darmſtadino, ut mecum diſputaret, in quem finem ego ibidem detinebar: at ſuperveniens Celſ. Princeps Sulzbachenſis, Comes Palatinus, qui aliàs jam dudum ſummopere optabat mecum agere de quibuſdam dubiis, Religionem concernentibus, me ibi reperto, non mediocriter gaviſus eſt, triumque circiter dierum ſpatio ſua mecum colloquia continuavit; inde cum diſceſſum pararet, profecturus Duſſeldorpium, rogavit me per D. Landgravium, ut ad incboata colloquia continuanda iter illud ſecum peragere vellem, quod & feci, cum prius conveniſſem cum D. Landgravio, ut, quamprimum de adventu reſciret Haberkornii, protinus per citatum Curſorem redderet me certiorem, uti fecit, tali tamen tempore, quo Rhenus, aſſiduis pluviis turgidus, inundaverat occidentalem plagam, in qua ſita eſt Arx Rhinfelſenſis, Orientali montuosâ ſiccâ remanente, per quam confeſtim me contuli Rhinfelſam, ubi reperi quemdam P. Jeſuitam, eò vocatum à D. Landgravio, dubitante (ut aſſerebat) utrum ob præfatam inundationem me eò conferre poſſem; quo caſu Pater ille meas debuiſſet diſputando ſupplere vices.

Ego mecum duxeram P. Bartholomæum Vernenſem, Guardianum Capucinorum Coloniæ, & ejuſdem Provinciæ Definitorem, nec non & P. Benignum Elbingenſen Capucinum, Græcæ, ac Hebraicæ Linguæ peritum. Tunc requiſitus à D. Landgravio, ut dictum P. Jeſuitam admitterem ad diſputationem, iteratò proteſtante, quod illum nullatenus vocâſſet, ſi in mentem ſibi venire potuiſſet, orientalem Rheni ripam non eſſe inundatam; reſpondi, me quemvis alterius Ordinis Religioſum ac Theologum, præter Jeſuitam, admiſſurum, ſiquidem divulgâſſet Capucinos eſſe ignorantes; hinc ſi illum admitterem, ſpargeretur, Jeſuitas fuiſſe vocatos in ſupplementum ignorantiæ Capucinorum, quod non tam mihi, quàm toti Capucinorum cœtui foret dedecori: liberum eſſe Principi, vel Jeſuitas admittere ad colloquium cum hæreticis, quàm me; ſi illos admiſerit, me abiturum, ſi me, tunc abeant ipſi. Quapropter ille P. Jeſuita, cum quo tamen confidenter ſum converſatus, reverſus eſt Moguntiam, & ſubſecuta eſt diſputatio, publicata & impreſſa Coloniæ.

Terminatâ diſputatione cum Haberkornio D. Landgravius cum Celſiſſima Conjuge, & totâ aula, ac ego cum illis profecti ſumus Coloniam, quò appulimus die quinto Januarii anno 1652. ubi ſequenti die, qui erat de tribus Regibus feſtus, publicam fidei emiſerunt profeſſionem in manibus Emin. Electoris Colonienſis, & nonnullis diebus interjectis, D. Landgravius fecit exercitia ſpiritualia in noſtro Monaſterio, expiando peccata ſua per Sacramentalem Confeſſionem, factam ab eo prædicto P. Bartholomæo, & à Domina Landgravia P. Benigno, uterque verò de meis manibus ſacram ſumpſit ſynaxim, cum interventu Ducis Neoburgici, qui in noſtro Monaſterio inſtruxit prandium, cui interfuit ipſe D. Landgravius cum Celſiſſima ſua Conjuge, quæ particularitates omnes typo prodiêre.

Et quia in habitatione, mihi in arce Rheinfelſenſi aſſignatâ, erectum fuit primum altare in parvo quodam cubili, ubi uterque Princeps prima vice interfuit Sacroſancto Miſſæ Sacrificio, à me celebrato, non ſemel, ſed ſæpius publicè declarârunt, ſe velle ibidem altare ornatum conſervare, ſuamque converſionem

à Deo

Modum formamque hanc diſputationis ſervari ſuaſit tum attenta Principum, aliorumque curioſitas, quâ merita partium diſſidentium reſcire cupiebant, tum commodum ipſorum Diſputantium, cum non libros, ſed actiones curtas legere eos oporteret. & ideo ad eas reſpondere facili negotio poſſent, tum cautela, ut, quod vel objiceretur, vel reſponderetur, negari amplius haud poſſet, aliâſque ex litteta impreſsâ effugiis via occluderetur, & ex paucis replicis, cujus partis doctrina prævaleret, cognoſceretur. Ne & una ex partibus ad reſponſum dandum ſe arctatam fuiſſe conqueri poſſet, nullum erat reſpondendi tempus præfixum & cuicunque ſenſa ſua adhibito aliorum conſilio digerere permiſſum.

Methodo taliter ſtabilitâ, datum eſt Rhenofelſæ ſacræ pugnæ initium, P. Valeriano Herbipoli apud Electorem Moguntinum, & Habetkornio in ſuis ædibus permanente. Fuit & per integros menſes producta, D. Landgravio quæſtiones proponente. Has cum hic adducere grave foret, omni licèt ex parte digniſſimas, Lectorem ad earum typum à me remitti neceſſe eſt. Unicè meminiſſe juvat, acriùs agitatam fuiſſe de Summi Pontificis infallibilitate quæſtionem, quam Valerianus Sacri textûs, Conciliorum &c. invincibili concluſit *ERGO Romanus Pontifex, cum definit ex cathedra quæſtiones de fide, errare non poteſt.*

Jam ex prima Valeriani actione callidus Calixtus ſuam ut ignaviam palliaret, vario artificio diſputationis filum abrupit, Valerianum ſupetbo ſupercilio contempſit, Leoninâ pelle (ut olim de Aſino fabulatum eſt) ſibi aptatâ, ut confuſionis timorem, quo præoccupabatur, abſconderet: Quod vafri prætextûs exemplum & alii duo ex eodem fine ſectari conſultum duxerunt. Ex relicta tamen arena non defuit veritati triumphus, ex ſubſequo Landgravii cum Sereniſſima Conjuge Fidei Catholicæ amplexu conſpicuus, quem ut Valerianus mundo redderet illuſtriorem, Coloniæ acta Diſputationis typis vulgari curavit. Sathan ut operis gloriam impediret, famulum Typographi nocturnâ illuſione turbavit, nam, dum alium in vicino cubili prælo pariter occupari credidit, lumine apprehenſo neminem vidit, & ex technis Stygiis detectis, alacrioris laboris animum ſumpſit.

Abſoluti typi exemplaria, novitatis avida cupido in omnem diſtraxit terram, & diverſæ cenſuræ partum progenuit, haud aliter, ac olim de doctrina Chriſti, in quo omnes theſauri Sapientiæ & Scientiæ Dei congeſti latebant, accidit, *dum murmur multum erat in turba de eo, quidem enim dicebant, quia bonus eſt, alii autem dicebant non, ſed ſeducit turbas*: eadem opinandi contrarietas audita eſt de Valeriani doctrina, & evulgato exactæ diſputationis opere; dum enim alii illud ex fructu converſionis Landgravii bonum probârunt, alii econtra in eo ſcrutati ſunt Iniquitates: ex eodem proin flore Apes mel ſuxerunt. & araneæ venenum confecerunt. Severiore tamen morſu, acta de Pontificis Infallibilitate convulſa ſunt, & quod ex iis non leve Eccleſiæ præjudicium illatum ſit, variè eſt ſparſum. Incaluit diſſonus rumor in ipſis Comitiis Ratisbonæ anno 1653 & per Imperii Civitates diffuſus, Romæ infelici Echo perſonuit. Clamârunt contra Valerianum, tanquam læſæ Majeſtatis reum, & Acatholicorum fautorem, cum his contra Papæ privilegia arma præbuiſſet, & triumphum paraſſet: clamârunt eo ipſo tempore, quo Valerianus tum à Sacra Congregatione, tum ab ipſo Summo Pontifice, Innocentio X. litteras, eidem de converſione Landgravii amplo præconio gratulantes in manibus terebat recentes. Gloriæ proin Scena, in qua hucuſque Valerianus comparuerat, illico convertitur in cataſtrophen, proceditur contra eum ipſo facto, omnis cum hæreticis diſputatio ab Apoſtolico Nuntio ei interdicitur, mittitur Ratisbonam Libellus auctoris Anonymi, formis Colonienſibus cuſus, quo contra hæreticos edito, Valerianus, quaſi Primatum Romani Pontificis ex Libris Divinis probari non poſſe in diſputatione Rhenofelſæ ſtatuiſſet, argutè & eo ipſo falsò carpitur, cum ibi de Primatu nunquam, ſed de ejus effectu, videlicet Infallibilitate, fuerit diſceptatum.

Non terruit mota tempeſtas magnanimum Valerianum, qui doctrinam ſuam puram & ſanam ſciens, animoſior ad ejus proceſſit defenſionem, exaltavit in fortitudine vocem ſuam, contra eos, qui acuerant contra eum dentes ſuos, venenum aſpidum, quod ſub labiis eorum latebat, exſpuentes: Sumpſit calamum, & velociter ſcribens, Anonymi Colonienſis adulteram doctrinam non ſolùm epiſtolâ Apologetica, P. Bonaventuræ Ruthenſi Capucino inſcriptâ ſolidiſſimè confutavit, ſed etiam ex confuſa Primatûs & Infallibilitatis quæſtione eum de crimine falſi liberè arguit. Juncturus majus diſputationi Rhenofelſenſi robur, acta diſputationis per ſex menſes cum Haberkornio continuatas typis edi voluit, laudantibus, qui veritatis amici erant, typum, paſſione tamen eorum, qui occultè ſemper contra eum machinabantur, illum impediente. Sedatus dum nonnihil motus credebatur, prodiit in lucem alius Libellus, ſub ficto M. Iocoſi Severi Medii nomine, cujus tamen verum Auctorem Catholicum fuiſſe Roma Valeriano retulit, qui, ut Valerianum liberiore ſtylo impeteret, hæretici Perſonam ementiri non erubuit. Commentario typis edito, & in ſecunda editione appendice & appendicula adaucto. Hic ſe & Capucinos contra larvam impietatis protexit. At, quò fortiùs ille contra

hoſtes

rerum, factam autem juris publici, violenter ſupprimere nitebantur, Typographo, ſi exemplaria iis conſignaret, duplo vel triplo expenſarum oblato: at irritus fuit omnis conatus, cum unum exemplar Papæ Alexandro VII. cum epiſtola ſub 10. Novembriis 1660. exarata, alia duodecim, tot S. R. Eccleſiæ Cardinalibus cum totidem epiſtolis, & aliud Imperatori Leopoldo Pragâ jam fuiſſent tranſmiſſa. Illico inde ignis erupit in flammas, audiri hinc inde ſtrepitus, facti pro illius ſuppreſſione recurſus, & ab Apoſtolico Nuntio exemplaria, ſi quæ afforent, ſibi deferri mandatum. Excitatos rumores ut Valerianus ſedaret, Anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo, quinto Januarii Pragâ ſolvit, & Viennam properavit, ubi quidem Apoſtolico Nuntio Apologiæ impreſsæ rationes expoſuit, ſeque ad ejus defenſionem paratum exhibuit, fuit autem tunc hora, quâ Valeriano, velut emeritæ Militiæ Heroi debebatur laurea, gloriâ honoris, & opere fortitudinis conſummata: prima namque Februarii, ſeu in Vigilia Hepapante ſeu feſti, quo Simeon Senex famoſus Chriſtum Jeſum, lumen ad revelationem, gloriam plebis Iſrael in templo à ſe viſum exultavit, & B. V. Maria purificationis legem complevit, Valerianus econtra Senex famoſus, annoſus de ſemetipſo in opprobrium gentium poſito turbari, & ſquallidæ purificationis phylacam adire debuit: horâ etenim nocturnâ octavâ ejuſdem vigiliæ, quartâ videlicet poſt occaſum ſolis, comparuerunt in Monaſterio noſtro Viennæ D. Auditor Nuntii Apoſtolici, unuſque ex Secretariis Cæſareis, qui vocatis P. Guardiano & uno ex ſenioribus Patribus cellam Valeriani, cum Sociis P. Ludovico à Salice, & Fr. Fortunato Tridentino refectiunculam ſumentis, ſerii accedentes, Pontificium Mandatum de illo carcerando expoſuêre, Cœſareo brachio communitum. Stupuit ad novitatem facti Valerianus, & quo ex titulo ad carceres eſſet ducendus, quæſivit: cauſam à ſe neſciri iis reponentibus, ille ſe quidem abſque titulo contumaciæ, fugæ, aut ſententiæ carcerari non poſſe, Pontificio tamen & Cæſareo mandatis reſiſtere nolle reſpondit. Exceptus inde curru, & armato milite cinctus, per plateas facibus & funalibus illuminatas ad carceres! quid? Valerianus ex nobili proſapia ortus, doctrinâ & integritate morum præſtans, ultra 34. annos Miſſionarius Apoſtolicus! Quid? Valerianus verè Magnus, toties ad Reges & Principes Legatus, ad purpuram Cardinalitiam iteratò commendatus, ab ipſis Summis Pontificibus paſſim laudatus, carceri includitur!

Illuceſcente die tota urbs audito, quod accidit, tenebrarum opere, in ſtuporem acta, carcer ob accurſum Nobilium utriuſque ſexûs converſus in aulam, & inter tumultum platearum clamor auditus eſt, *Vivant Capucini*, *vivat P. Valerianus*, dum ii, qui eum perſecuti ſunt, loquebantur vanitates, injuriam, ab iis factam inde velantes. Diutius Valerianus in patientia poſſedit animam ſuam, & conflictum cogitationum vario divertit ſtudio: tandem, quorſum negotium tenderet, à Nuntio Apoſtolico quæſivit, & proceſſum compilari rogavit: quo, ſe Judicem in cauſa non eſſe, replicante, ad Cæſarem appellavit, qui dum & ipſe rem à ſe tangi non poſſe repoſuit, Valerianus cum Propheta exclamavit; *circumſpexi, & non erat auxiliator, quæſivi, & non erat, qui brachium adjuvaret meum*: Inde ab indole, quæ arduis premi, opprimi non poteſt, incitatus, epiſtolam ad P. Ludovicum, Socium ſuum conſcripſit, quâ multoties copiarâ & animi ſeu integritatem, & violentæ actionis caſum libero explicavit ſtylo: nec mirum, cum conſcientia, criminis neſcia reddat hominem audacem, dum econtra læſa eum facit timidum, hinc & ſæpius Valerianus dicere ſolebat: *Si me mea conſcientia in aliquo accuſaret, nemo timidior eſset, at verò ſtante mea conſcientia à nemine terreſieri potero, proprium enim eſt veritatis, ut maneat & invaleſcat in æternum.* Ejus autem efficaciæ fata epiſtola eſt viſa, ut Apologiam longè ſuperare Vir in aula Cæſarea omni exceptione major aſſereret. Interim certatim pro Valeriani liberatione ab amicis actum eſt, fuitque Sereniſſima Marchioniſſa Badenſis, affinitate cum illo juncta, prima, quæ de eo liberando, adductis, quæ ab eo Eccleſiæ, & Sanctæ Sedi præſtita erant, obſequiis, cum Nuntio Apoſtolico contulit, at Româ manus ſibi ligatas eſſe, hic repoſuit. Adivit & ipſum Cæſarem Sereniſſimus Marchio, & longa ſerie ei retulit tum à Patruo Valeriani ſub Sigiſmundo Rege Poloniæ res pro Domo Auſtriaca feliciter geſtas, & Maximilianum Archiducem victum & captum illius operâ libertati reſtitutum, tum in Hungariæ bello à Patre Valeriani Cæſari Rudolpho ingentem pecuniariam ſummam in ſubſidium ſubminiſtratam, tum Joannem Baptiſtam Valeriani Fratrem pro Cæſare dimicantem, plumbeo globo trajectum, tum alium Valeriani Fratrem Comitem in Straſnitz non ſolùm

in

Digitized by Google

inibi moras cœpit, & continuavit, uſque dum Salisburgum, ubi uſque ad aliam Romanæ Curiæ diſpoſitionem eum cunctari oportuit, ſeceſſit. Mirabile dictu & viſu; vix hæc liberioris auræ copia Valeriano fuit data, omnes beneficii partem ſibi adſcribebant: dum jacuit Valerianus in umbra carceris, multi de ejus caſu exultabant, & hi ipſi poſtmodum primi erant, qui ſub amicitiæ, & fidelitatis ſipario, Eidem de immutata ſorte congaudere properabant. Inter hos ſemel noctu, abſque ſolito apparatu, & tempore, quo quinque Comitiſſæ Valerianum inviſerant, comparuit & unus ex præcipuis, qui tragedæ ſcenæ telam ſolertiùs texerant. Valerianus blandâ facie excipiebat, quem larvâ fictæ amicitiæ contectum noverat: honorem, quo ex viſitatione Comitiſſarum fruebatur, ei in acceptis retulit, ſeu ſuæ libertatis primario motori. Vix autem Comitiſſæ abierant, hæſit hic confuſus ex morſu, quo interiùs angebatur, & hilaritatem vultûs, conſcientiæ bonæ indicem, in Valeriano agnoſcens, lachrymis, quas improbi conſilii confeſſio ex corde ejus expreſſit uberes, ingenium ſuæ ſimulationis accuſavit, ita ut turpitudinem facti confeſſus, oculiſque, quos præ rubore elevare non poterat, in terram demiſſis, veniam precatus ſit. Properat in charitatis amplexus Valerianus, & dum ſe ab eo non læſum, & manui Dei à ſe omnia adſcribi repetiit, in pace, & ſub verè chriſtianæ humanitatis officiis eum dimiſit.

Statuto ad diſceſſum Salisburgum die, in ipſa Ferdinandi III. lectica (ita in honoris argumentum, jubente Auguſtiſſimo Imperatore Leopoldo) Valerianus Viennâ, quam inſigne ludentis fortunæ theatrum in ſe comperit, ſolvit, Lincium vectus, ubi Cives illum communi applauſu, & Proceres æmulæ charitatis obſequiis exceperunt, multique horum, ut diutius illius gauderent conſortio, ſe comites illi in via Salisburgum junxerunt. Attigit hoc, anno prædicto 2. Aprilis, à Celſiſſimo ac Rmo Principe Archiepiſcopo Guidobaldo, ex Comitibus de Thun &c., quem inter et Valerianum jam à multis annis amica viguerat conſuetudo, & qui ſe hujus contubernio verè felicem æſtimaverat, ſingulari gaudio exceptus. Quantùm proin Celſiſſimus Princeps Ei de ſuo fato indoluit, tantùm apud ſe cunctantem gratiis cumulavit. Victum ei & ſociis præbuit affluenter, illum ad menſam ſuam vocavit frequenter, ac in ſuo deliciarum horto, quem Mirabellum vocant, habuit hoſpitem lætanter; fecit & illum ſecretiorium ſuorum conſiliorum participem, voluit Eum Pontificiarum functionum, quibus Valerianus delectabatur, præſentem, ſeu aſſiſtentem, illiuſque altam doctrinam humili virtute ſociatam continuo commendavit præconio. Tentatus non ſemel Princeps, ut afflicto adderet afflictionem, & ſuæ dilectionis favores, vel penitus detraheret, vel eos ſaltem reſtringeret, noluit autem in aliorum obſequium, alieno ſe polluere peccato, & Valerianum, Sanctum Domini, inter territorii ſui limites tangi ſe nolle conſtanter aſſeruit. Statutum quoque erat, ut peractâ S. Corporis Chriſti octavâ, quam Salisburgum peculiari celebrat pietate, Valerianus cum Principe diutius ruris deliciis gaudere deberet, at uno ictu ſævior podagra, quæ inter dictam octavam Valerianum obruit, ruralis voluptatis idæam pervertit, divinoque factum eſt conſilio, ut, qui velut alter Elias zelo zelatus eſt pro Domino exercituum, ad hujus quoque exemplum pane Angelorum de Cœlo præſtito cibatus, hoc ipſo tempore ambularet in fortitudine cibi illius uſque ad montem Dei: malum enim in dies incaluit, ſtomachi convulſione adauctum, & dolores, vires Senis, non niſi in amaræ Dominicæ paſſionis lectione aut meditatione lenimen patientiæ quærentis euſque debilitârunt, ut ſpem ſalutis timor mortis longè ſuperaret. Illico accepto deſuper nuntio Celſiſſimus Princeps languentem accedit, & Burghuſio Medicum, qui collato cum aliis conſilio diſcrimini obviaret, per celeres equos vocari, & interim media Pharmacopææ, quæ dolores lenirent, adhiberi jubet. Occurrente de iis, quæ Viennæ acta ſunt, ſermone, æger in conſpectu Celſiſſimi Principis, Comitis, qui ei à cubiculis erat, P. Guardiani, aliorumque Fratrum, ea ex averſione quorumdam Regularium, tum ob negotium Carolinæ Univerſitatis, tum ex eorum apud Sanctam Sedem denuntiatione pullulâſſe ſincerè, & fusè faſſus eſt: ne tamen exinde ſe odio contra eos, aut vindictæ cupidine agitatum eſſe poſteri ſuſpicari poſſent, coram omnibus puræ ſuæ conſcientiæ teſtimonium perhibuit ſequenti proteſtatione.

Proteſtor coram Deo, coram Celſitudine Veſtra, coram R. P. Guardiano, & cæteris, qui hîc adſunt, me nullo unquam odio fuiſſe affectum contra Religioſos N. N. imò diligo illos, & darem pro illis meam vitam, fateorque inter illos eſſe quàm plurimos timentes Deum, qui deſiderant, & petunt reformationem. Denuntiavi tamen illos tanquam ſuſpectos -- conſiderans enim pleraſque eorum actiones & omiſſiones diſſonas -- ſenſi me vehementer urgeri ſtimulis meæ conſcientiæ ad præfatam denuntiationem, ob idque pluribus annis oravi Deum, ut inſpiraret mihi in negotio tam arduo, quid agendum: tandem fruſtra amplius reſiſtens, debui illos denuntiare &c. Non leve ex candido hoc ſermone Celſiſſimus Princeps concepit ſolarium, & ædes repetiit, dum interim Valerianus Sacra exomologeſi animam à labe purgavit, nocteque ſubſequâ,

mor-

Digitized by Google

tio jacentis,ceteroꝗ penicillo depingi, & æneæ tabulæ incidi curavit cum inſcriptione.

R. P. Valerianus Capucinus, patriâ Mediolanenſis, ex Stirpe Comitum de Magnis: magnus opere & ſermone, pietate, Religione & doctrinâ eximius, nominis ſui implevit omen. Ad omnes in Provincia ſua Auſtriaca dignitatum gradus evectus eſt: Miſſionarii Apoſtolici munus per annos triginta quinque ardenti animarum zelo & fructu obivit: Orthodoxæ fidei propugnator, & Acatholicorum, quà dictis, quà ſcriptis inſectator fuit acerrimus: hinc ab iis in Auſtria Superiore anno 1618. prope Lincium nodoſo fuſte mortiferas plagas retulit, & pro fide Catholica proprio ſparſo ſanguine purpurari meruit. Legationibus quoque Magnatum ſæpe inſigniter functus eſt: piis demum pro Chriſto & ejus Eccleſia laboribus ſenioque confectus, Sacerdos Jubilæus, inter Crucifixi Redemptoris amplexus & oſcula placidè obdormivit in ſui Ordinis Conventu Saliſburgi 29. Julii anno 1661. ætatis ſuæ 75. & Religioſæ Profeſſionis 60. cujus virtus poſt funera vivit & fama, poſteritatem habens in libris & liberis, quos per Evangelium in Chriſto genuit.

Subinde dum Campanæ ſonus populum ad parentalia vocavit, turmatim hic ad noſtram confluxit Eccleſiam, in qua Cadaver expoſitum, & faciem eo nitore obductam conſpexit, ut dormientis potius, quàm mortui hæc eſſe videretur.

Exequiis abſolutis, & oratione funebri à R. P. Jodoco Guardiano & Definitore dictâ, poſitus eſt Valerianus Magnus in Fratrum ſuorum Minorum ſepulchro, ubi adhuc in pace quieſcit, ſibi, tempori, & invidiæ ſuperſtes.

Quod totum hucuſque à me fuſius deductum juſſu Celſiſſimi Principis Archiepiſcopi concinnè Religioſus quidam in ſequens arctavit

EPITAPHIUM.

Dubium huc gradum viator, & perplexam attolle
mentem.
Ut magnos olim propugnatores veritatis ſummos inter
montes
Humari conſtituit maximus Iehova,
Sic nutu ejuſdem Numinis præcelſa Iuuauii rupe
Conditus
Iſtahac ſub tumba, tubam magni diei exſpectat
Reverendus Pater Valerianus Magnus Capucinus,
Strenuus, & conſtans aſſertor veri, tenax recti,
Amans & ſequax Chriſti, verum Religioſi hominis
Simulachrum, Decus ſui Ordinis.
Viſus quidem oculis inſipientium mori, ille autem in pace
Hic in manu Domini ſecurus indormit.
Scende montem hunc viator, & ad culmen emerge,

Digitized by Google

Comitum de Magnis Familia [illegible] traxit originem,
Sed alta deſpiciens ſui generis, ut major fieret
coram Domino,
Minor Capuccinus factus eſt, in minorenni
Quaſi annorum quindecim ætate, jugum Domini
Juxta Conſilium Prophetæ portare eligens
Ab adoleſcentia,
Quod ſuſcepit, & ferre didicit in inclyta Praga.
Ordo iſte Seraphicus brevi eum ad omnia Bohemo-
Auſtriacæ Provinciæ evexit munera.
Concionatoris, Magiſtri Novitiorum, Guardiani,
Prælectoris
Philoſophiæ, ac myſticæ, & moralis Theologiæ;
Nec non Definitoratûs, ac Provincialatûs
Succeſſivè conferens dignitates.
Roma illum denique ad ſupremum Generalatûs apicem
Plurium ſaltem calculis deſideravit.
Miſſionarium Apoſtolicum ab anno 1626.
Vſque ad extremum
Vitæ ejus, Germania, Polonia, Bohemia, &
Hungaria, fructuoſè ipſum expertæ ſunt.
Hæc quatuor Regna, quæ Patrem Valerianum in vita
Orthodoxæ Fidei valoroſum, & acerrimum propugnatorem,
Invictum Hæreticorum inſectatorem, & ardentiſſimum
Animarum zelatorem admirabunda ſuſpexêre,
Nunc cum mœrore, & luctu, ceu præficæ, funus
Ejus conducunt.
Hoc porro Domus Auſtriaca glorioſa ſub Gregorio XV. Pontifice maximo, Viennâ Lutetiam Pariſiorum deſtinato uſa internuncio eſt ad componenda diſſidia tunc temporis inter ipſos Auguſtos, & Regem Galliarum
Gliſcentia, felici utique ſucceſſu:
Nam ſæpius deinde ab iiſdem etiam ad Romanos Pontifices, ac Sacri Romani Imperii Catholicos Electores, nec non ad Regem, Proceresque Poloniæ Legatus miſſus,
Tam arduo officio ita preclarè functus eſt,

Vt

Digitized by Google

Zelavit, veluti alter Pater Phinees, zelum Domini,
Et reputatum eſt ei à malevolis ad juſtitiam, ſeu ad
Inſipientiam:
Ille autem pro veritate contumeliam lucrum putavit,
Non ignorans apud hunc mundum ſeri beneficium,
Meti plerumque injuriam.
Hinc namque amabat pro Chriſto ſtultus, immo etiam cum
Chriſto ſeductor reputari, nulla ſibi magis in laude
Complacens, quàm quod ambulantes in tenebris
Deduxiſſet in viam lucis, & à tenebris cavere quoslibet
Luculentiſſimè docuiſſet.
Fruſtra autem & fera peſſima invidia moliebatur
Devorare eum, quem zelus Domûs Dei præocupans
Jam jam comederat, atque in eandem, ut verum
Juſtitiæ zelatorem, citiùs tranſtulerat.
En tibi Viator,
Valerianum Magnum, parvam etſi in epitomem minutũ,
Magnarum tamen rerum ingens compendium:
Qui magnus inter Minores, virtute, ingenio, & ſcientia,
Prudentia, eloquentia, rebus præclarè geſtis, Theologus
Profundus, rariori huic ſæculo ſingularis Philoſophiæ
Author & auctor, ſeris ſæculis venerandus:
De Sede Apoſtolica, de Domo Auſtriaca
Auguſtiſſima, necnon Regiæ Jagellonicæ,
Poloniæque Regno univerſo
Bene meritus.
Amor Principum, Reipublicæ Chriſtianæ ornamentum,
Jubiliarius Sacerdos, ſexagenarius Capucinus,
Piique ſui ſenii
Utique curriculo mortalibus raro luſtro peracto,
Anno DoMInICæ SaLVatIonIs obIIt;
Uſque ad mortem Chriſto, ejuſdemque in terris Vicario
Obediens; conſuetis Sanctæ Eccleſiæ Sacramentis

Digitized by Google

Beato Felici, feliciſſimo pauperi Capucinorum Patrono
Inſcripto, & dicato, cuſtodientibus lectum illius
Leonibus Lodronianis,
Felici depoſitus eſt
AETERNITATI.
Huic viator canenti lætus accine illud Pſalmi
30. *circa finem*
Abſcondiſti me Dñe in abſcondito faciei tuæ à conturbatione
Hominum.
Protexiſti me in tabernaculo tuo à contradictione linguarum.
Benedictus Dominus, quoniam mirificavit miſericordiam ſuam
Mihi in Civitate MUNITA.
Tandem ambula Viator, ſed vias rectas, ſic eſto Viator,
Ut certus fias comprehenſor.

Succinctiore opere Defuncto Valeriano alius Religioſus, qui juſtus meriti illius cenſor, & dignus laudis Præco fuit, parentavit, illiuſque memoriam cele brem reddidit, epitaphio ſequente:

✠

Hic gradum ſiſte Viator
Vide, audi, & mirare,
Parva hæc tumba
VALERIANUM
Capit Capucinum, Sacerdotem Jubilarium
Proſapia Magnum, *ſui abjectione ſeipſo Majorem,*
Pietate, Doctrinâ, & rebus præclarè geſtis
Inter Fratres Minores, ſuo ævo
Facilè Maximum
Hic Summis Pontificibus, dum viveret, charus
Auguſtis Auſtriacis, aliiſque Principibus pretioſus,
Populis erat Venerabilis
Miſſionarii Apoſtolici munus per trigintaquinque annos
Strenuè obiens,
Legationibus ſæpenumero præclarè fungens
Fidei Orthodoxæ propagationem

Re-

Digitized by Google

... Catholicorum vaſerrimas technas

Tandem fatigato

DEUS

Requiem dedit ab omnibus inimicis ejus

Tu verò, Viator, ne credito

totum hac ſpecu capi

VALERIANUM

Mortuum

Major pars ejus adhuc vivit in deſiderio

Et cordibus ſincerorum,

Anima Cœlum poſſidet

Bono odore famæ ejuſdem replente Mundum.

Jam abi Viator ad tuos, & narra omnibus

Quæ audiſti & vidiſti

Salisburgi in Conventu Fratrum Minorum Capucinorum

✠

Beati Mortui, qui in Domino moriuntur.

Nec defecêre de litteraria Republica Scriptores, qui venerabiles hujus Viri Umbras vario illuſtrârunt præconio, & nomine illius ſuis operibus immixto ſuam de eo æſtimationem probârunt.

Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus D. Joannes Caramuel, Epiſcopus, de Valeriano in ſua Theologia Fundamentali fol. 14. ita loquitur: *Reverendi Patris Valeriani Magni, Capucini, pietati & ingenio multum debet Europa; multum Eccleſia. Scripſit multa Philoſophica & Theologica, quæ cum fructu leguntur: edidit contra hæreticos plurima, ut, quæ qui legerit, eſſe Lutheranus aut Calvinianus non poſſit.*

Relatis ſupra fol. 190. Ardinghellus loco ibi citato adjungit: *Archiepiſcopale Collegium* (Pragæ) *ejuſdem induſtriâ pro Junioribus alendis, & litterarum informatione, ac chriſtiana pietate erectum eſt.*

Waddingus lib. de Scripr. Ord. Min. fol. mihi 328. Valerianum nuncupat: *Virum non ſolùm in re Monaſtica, verùm etiam & in Politica Chriſtiana, Principumque rebus maximis prudenter tractandis non vulgariter verſatum, & propterea Ferdinando II. & Ferdinando III. Imperatoribus, ac Vladislao Regi Poloniæ, præcipuiſque Dynaſtis Germaniæ, Bohemiæ, & Hungariæ apprimè charum & Familiarem.*

Moretus Dict. Univerſal. edit. ultimæ tom. 3. fol. 117. verbo *Erneſtus Landravius* vocat eum *Celebrem* Capucinum, & converſionem Landgravii Haſſiæ Caſſellenſis ad Fidem Catholicam fructum diſputationis Rhenofelſenſis fuiſſe affirmat.

Noſter P. Hierotheus Confluus in Annalibus Provinciæ ſuæ Rhenanæ fol. 52. acta prædictæ diſputationis commemorat, & fol. 204. Roſenthalium, qui Valeriani doctrinam libro anonymo impugnavit, à duobus Capucinis egregiè vindicatum fuiſſe recenſet.

Agunt de Eo Gravina in voce Turturis lib. 2. Joannes Paulus Creſcentius in præſidio Romano lib. 3. Phi-

Digitized by Google

Hiſtoria de Catholicorum Eccleſiaſtica Regula.

Apologemma Catholicum.

De articulatione Doctrinæ Chriſtianæ, ut eſt confirmabilis rationibus.

De hominis perfecta regeneratione per gratiam Redemptoris.

De infallibilitate Catholicæ Regulæ credendi. Ibidem apud eundem Typographum anno 1641.

Echo vera abſurditatum Joannis Amos Comens, latitantis ſub ficto nomine Udalrici de Neufeld, in quo Opuſcula Valerianus tam ſolidè confutat Hæreticum oppugnantem mutilatis plurium Doctorum Catholicorum ſententiis præfatos de Regula credendi Libros, ut non fuerit ulteriùs auſus illum provocare. Ibidem 1642.

Soliloquia Valeriani. Ibidem 1643.

Organum Theologicum, ſeu ratio argumentandi ex humano teſtimonio, ſeu ratione. Ibidem 1643.

Acta diſputationis Rheinfelſenſis, ſuper cujus diſputationis doctrina Celſiſſimus Princeps Erneſtus Haſſiæ Lantgravius, unà cum Principiſſa Conjuge ſuam ex Calviniſmo ad Fidem Catholicam converſionem ſolidavit. Ibidem 1643.

De Luce mentium, & ejus imagine: parvus quidem mole tractatus, ingens verò pondere ſententiarum, & doctrinarum; diſponuntur enim in gradus quadraginta, per quos aſcenditur ad contemplandum oculis non caligantibus Lucem creatricem, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, in 8.

Methodus convincendi, & revocandi Hæreticos ad Fidem Catholicam, ab ipſiſmet Hæreticis Ratisbonenſibus in Comitiis Electoralibus anno 1643. celebratis plurimùm collaudata.

Lux in tenebris lucens, quo Opuſcula ex factis Catholiciſmi, & Acatholiciſmi ad oculum demonſtratur, quæ ſit vera Eccleſia. Tom. 1. in 8.

Opuſculum contra Hermannum Coringium Hæreticum, ſatagentem ſubvertere, & concutere fundamenta Eccleſiæ, quo Valerianus examinat fundamenta concuſſionis, eademque in ipſum concutientem validè retorquet. Tom. 1. in 8.

Commentarius in M. Jocoſum, Severum Medium cum appendice, & appendicula. Eſt liber ſui Apologeticus ob doctrinam in Reinfelſenſi diſputatione adhibitam, falsò traductam, veluti hæreticam. Tom. 1. in 8.

Apologia Valeriani, qua impoſturas adverſariorum noviſſimè ſibi inuſtas vendicat.

Opera Philoſophica.

De Peripatu libri duo, in quorum primo totius ferè Ariſtotelis tradit ſynopſim: in altero verò ſuam profert de hac doctrina ſententiam.

De ſyllogiſmo demonſtrativo.

De Ente Rationis, & de ejus diſtinctione ab ente reali.

De propoſitionibus de per ſe notis.

Axiomata ex motu ad univerſam Philoſophiam.

Tractatus de Ente non facto.

De Ente non facto, ut eſt lux mentium.

De Ente non facto ſe multiplicante.

Tractatus de Arte Æterna.

De Ratione communi Entibus ut factis.

Tractatus de Ente immotivo.

Tractatus de Ratione communi Entibus motivis.

Tractatus de Syſtemate creato.

De gradibus Entitatis.

De Poſſibilitate vacui.

De Incorruptibilitate aquæ.

De Vitro mirabili fracto.

De Atheiſmo Ariſtotelis, quibus omnibus opuſculis demonſtrantur plures antiquorum Philoſophorum errores in doctrina philoſophica. Impreſſa ſunt Viennæ Auſtriæ anno 1643.

Extant & adhuc Manuſcripta ab eo relicta, quæ & lucem exſpectant publicam: videlicet *Philoſophia Valeria-*

Digitized by Google

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

EA ſunt Domûs à Dietrichſtein de Eccleſia Chriſti præclara merita, ut Sacra Sedes longam eorum in ſuis faſtis recenſeat ſeriem, & ii, qui hanc ex divinæ Providentiæ conſilio occupant, non poſſint non diſpenſare Apoſtolicos favores hæredibus ejus, in iis præſertim caſibus, qui Dei, Deiparæque cultum reſpiciunt. Sanè in terminis novum avitæ pietatis exemplum commendant litteræ, quibus Nobilitas Tua, Domum Laurerim Tibi, decorem & ordinatam Sanctæ tuæ Domûs curam diligenti, in ſolidę felicitatis acceſſum, paternæque noſtrę charitatis teſtimonium, Apoſtolicam Benedictionem impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XVI. Maij MDCXXXVII. Pontificatus Noſtri Anno decimo quinto.

Julius Roſpiglioſus Secret.

Autogr. in Archivo Vaticano Secreto Reg. Brevium ad Princ. *menſ. & ann. præd.*

N O T A.

TEnerrimæ fuère expreſſionis Litteræ, quibus Princeps enuntiatam flagitavit gratiam. & ſonârunt, ut ſequitur,

BEATISSIME PATER.

Quem reveror, Salvatoris Chriſti mei Vicarium in terris humillimè appellare audeo indigna uti Creatoris creatura, indignior ita Servatoris redempta Divini amoris teſſera.

Deliciarum divitiarum mihi quidquid duco eſſe, id eſſe exiſtimo Beatiſſimæ Mariæ Virginis meæ Nicolſpurgicæ Lauretanæ Eccleſiam, ad cujus Cæleſtis Dominæ pedes me toties projicio, ad cujus etiam pedes concredidi unicè dilectam Conjugem Annam Mariam Franciſcam natam Principiſſam à Liechtenſtein, & Sileſiorum Oppaviæ, Carvioviæque Duciſſam, jam recens defunctam & depoſitam, Depoſitum amoris mei erga Deum & erga hominem peremptorio ultimo illo judicio mihi agnoſcendum. Et in mea iſta Dilecta jam defuncta mihi deliciæ & divitiæ ſunt, omnibus, ultimiſque modis procurandi Lauretanam Nicolſpurgicam, ad cujus pedes & me quandocumque moriturum projectum cupio: Sanctitatem Veſtram cum deoſculatione pedum idcirco longè humillimè obſecrans, mihi ſupremi Judicis vices gerens in terris, dignetur Ipſa Optima maxima Dei Optimi Maximi vices mihi vivo adminiſtrare, & qui cuperem prælibatam Lauretanam Eccleſiam meam funditus à me extructam optimè, ſpiritualiſſimèque æternùm poſſe adminiſtrari, id à Veſtra Sanctitate mererer impetrare, ut quidquid Spiritualis Jurisdictionis eſſet, id benigniſſimè authoritate ſua Apoſtolicâ in Ordinem Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum, & pro tempore eorundem exiſtentem Guardianum transfunderetur, cum dictus Ordo mihi, atque meis, & hæreditariæ

Digitized by Google

Fundationem Capellæ ab Eminentiſſimo Cardinale de Dietrichſtein factam exhibet inſtrumentum, erectum ſub tenore ſequenti:

Nos Franciſcus, miſeratione Divina S. R. E. Tit. S. Mariæ Tranſ-Tyberim Presbyter Cardinalis & Princeps à Dietrichſtein, Epiſcopus Olomucenſis, Princeps, Regiæ Capellæ Boëmiæ Comes, Sac. Cæſareæ Majeſtatis intimus Conſiliarius, Ejuſdemque Regnorum ac ditionum hæreditariorum Protector.

Notum, teſtatumque facimus tenore præſentium omnibus, & ſingulis, quorum intereſt, vel in futurum intereſſe poterit. Quod erectâ fundatione Domûs Lauretanæ hic in Civitate Noſtra hæreditaria Nicolſpurgenſi, ipſaque Domo jam in opus perfectum, teſſeræ & monimenti loco debiti erga Glorioſiſſimam Virginem obſequii noſtri, gratique animi deductâ, ſuiſque Eccleſiaſticis ornamentis bene inſtructâ, illud Nobis ſemper curæ cordique fuit, ut exemplo Regii Prophetæ, decorem Domûs Dei, & locum habitationis gloriæ ipſius diligentis, decorem & mundum Beatiſſimæ Virginis Domûs quæreremus. Cum enim Ipſam Sponſus cæleſtis totam formoſam, pulchram & decoram, tanquam lunam, electam ut ſolem, in qua nulla ruga, nulla macula ſit, tantoperè deprædicet, nullum ipſi gratius officii genus præſtituros nos exiſtimavimus, quàm ſi locum illum & Domum, quam ipſi ſemel dedicavimus, & quàm ipſa inhabitat, ſemper mundam, puram, immaculatam, & ab omnibus ſordibus liberam conſervaremus. Qua de cauſa, cum Patres Capucini dictæ Domui Lauretanæ Monaſterium ſuum proximè adjacens habeant, perſpectâ ipſorum, quam in conſervandis purè, decenter & mundè apparamentis Eccleſiaſticis, Altaribus, ipſàque Eccleſia adhibent, curâ & diligentiâ, seriò apud ipſos inſtitimus, quô amore caſtiſſimæ Virginis id nobis concederent, atque unum è Monaſterio & Religione ſua, qui dictæ Domûs Lauretanæ decorem, puritatem, & decentiam, pro voto & deſiderio noſtro impigrè procuraret, Clericum Sacriſtam deſignarent. Quâ re ab illis obtentâ, hiſce noſtris literis nunc & in futurum declaramus, ſtatuimus, & irrefragabiliter ordinamus, ut dictus Capucinus ſacriſtiæ ſæculari, quantùm ad ea, quæ ornatum & munditiam concernunt, præſit. atque, ut omnium rerum, ornamentorumque Eccleſiaſticorum ad ipſam Capellam ſpectantium, necnon Altarium & totius Domûs Lauretanæ mundiſſima cura habeatur, beneque omnia conſerventur, diligenter procuret: Miſſis unà cum Adjutore ſuo ſæculari Sacriſta, quando & quoties opus fuerit, inſerviat, vel de aliis Miniſtris ambo ſolliciti ſint, in adornandis Altaribus, ut omnia quàm mundiſſima habeantur, ſummam diligentiam adhibeat, atque ad ea, quæ à ſæculari Sacriſta fiunt, ne aliqua negligentia, vel error, & defectus committatur, diligenter attendat, & commiſſorem eundem moneat; ſi autem admonitio locum non habeat, Guardianum ſuum informet, quod ipſe ad Præpoſitum, quatenus is hujuſmodi defectum maturè corrigat, deferet; Idem ipſe Præpoſitus, ſi Capucinus Sacriſta in aliqua re monendus fuerit, facturus. Volumus, ut is ſuo Guardiano tantùm, ſicut & ſæcularis ſecundùm fundationem ſuis Superioribus ſubſit. Quod autem campanas, munditiam externam, offertoria & alia omnia, quæ curæ ſæcularis ſacriſtæ antea incumbebant, attinet, ea omnia ſæcularis ſacriſta, etiam impoſterum, pari diligentiâ & promptitudine curabit, & ex illis, quæ ad ſe recipiet, vel pro occurrentibus & quotidianis Capellæ levioribus neceſſitatibus, Præpoſito, & Beneficiatis rationes dabit. Verùm nihil, quod Sacriſta Capucinus non approbaverit, facere præſumet; & quia dicti Patres Capucini audiendis diu noctuque peregrinorum Confeſſionibus inauditum impendunt laborem, hoſtias pro neceſſitate Communicantium provident, corporalia lavant, aliaque pia officia Domui Lauretanæ præſtant, dignum & juſtum eſſe judicavimus, ut horum laborum ſuorum aliquam recompenſationem & conſolationem experiantur. Quare decernimus, ut ex ærario Domûs Lauretanæ, Templo ipſorum cera vel Candelæ à Præpoſito & Beneficiatis eleemoſynæ locô tribuantur, omnem ea in parte ſcrupulum à Conſcientiis dicti Præpoſiti & Beneficiatorum Domûs Lauretanæ removentes, eoſque circa hoc factum tantùm liberos pronunciantes. Vinum verò, quod pro Miſſis legendis & ablutione Communicantibus datur, cum dicta Capella ſuum non habeat, tenebuntur hæredes noſtri Principes Nicolſpurgenſes, ad quod ipſos hiſce obligamus (niſi Nos, vel ipſi, aliter ſufficienter in hoc, tum domui Lauretanæ, tum Eccleſiæ Capucinorum provide-

vide-

Digitized by Google

laudi, honorique ſint futuræ. Inter quas, cum in hoc Capitulo, & Conventu unus Pater Franciſcus de Roveredo ſit, meminerintque probè Paternitates Veſtræ, quam de eo ſpem in ordine ad Guardianatum hoc anno ei conferendum, Nobis in ultima Congregatione fecerint, tum ſupervacaneum omnino exiſtimamus, hac de re eas amplius interpellare, quas & ſuis promiſſis & noſtris deſideriis ſatisfacturas indubitanter & certò Nobis pollicemur.

Cæterùm autem Paternitates Veſtras rogamus, ut, ſiquidem mutatio aliqua circa Familiam erit, de talibus Confeſſariis & in tanta quantitate Conventus providere velint, qui & præſtantia & diligentia ſua populo undequaque huc turmatim confluenti ſufficere queant; & quoniam etiam Cathedra ob continuum populi concurſum & frequentem multorum Principum adventum celeberrima eſt, Paternitatum Veſtrarum officii erit, talem hic præ aliis locis Concionatorem ſubſtituere, per quem & Religionis hoc in munere aliis præcellentis honor conſervetur, & Nos contenti reddamur.

Interim verò ejuſmodi perſonas expectantes, præſtolabimur etiam ultimam Paternitatum Veſtrarum, an Domûs Lauretanæ adminiſtrationem totalem ſuſcipere velint. reſolutionem. Sunt enim, qui non ſolùm inſtanter petunt, ſed ei quaſi prædæ inhiant. Cùm autem cum Patribus Capucinis hactenus optimè contenti ſimus, nec cupiamus etiam alios præter eos, & Patres Scholarum Piarum in Civitate noſtra admittere, gratiſſimum nobis foret, ſi ejus adminiſtrationem, ne exteros ad ejus curam vocare compellamur, acceptare vellent.

Hæc & alia particularia Paternitates Veſtræ à prælibato P. Franciſco, qui de propenſa in eas noſtra & conſtanti in Religionem Veſtram voluntate referet, accuratiùs intelligent; cui in omnibus, quæ Nomine noſtro iis expoſiturus eſt, exceptis, quæ perſonam ejus tangunt, & his adjunximus, fidem indubiam adhibebunt,

Patrem Ambroſium apud nos commorari optamus & petimus (Fratris enim loco & habemus & amamus) qui licèt, ex indulto ſpeciali & gratia Ordinis Superiorum manere poſſit, gratiſſimum tamen Nobis erit, ſi etiam Paternitatum Veſtrarum applauſus accedat. Per hæc omnia naſcetur Nobis nova obligatio Paternitatibus Veſtris aliis in rebus & toti Religioni ſerviendi, pro qua amplificanda & exornanda, uti libenter Noſtra offerimus. ita ferventer Nos ejus ſuffragiis conjunctim, & Paternitatum Veſtrarum SacroSanctis Miſſæ Sacrificiis diviſim commendamus.

Paternitatum Veſtrarum

Nicolſpurgi 4. Maji 1635.

Addictiſſimus amicus & Frater
Franciſcus Cardinalis à Dietrichſtein.

Quo gaudio Patres Provinciæ adminiſtrationem integram in ſe ſuſceperint; innuit datum ab iis reſponſum, formatum, ut ſequitur.

Eminentiſſime Cardinalis, Celſiſſime Princeps, noſtri Ordinis Clementiſſime Pater, & Fundator.

Obtinuimus ſexto hujus ſuæ Eminen. Celſitudinis clementiſſimam Epiſtolam, propter quam benediximus Dominum cœli & terræ; quia dignata eſt Sua Eminentiſſima Celſitudo noſtra pauca in Laureto Nicolſpurgenſi exhibita beneficia tanti facere, quod integram illius adminiſtrationem Nobis offerre dignata ſit. Quam gratiam, licet indigni, ambabus manibus, & cordis jubilo veneramur, & acceptamus, quantum nempe Sacra Regula, & noſtræ Conſtitutiones generales admittunt, excluſis nempe fundationibus, Be-

Antonio Mariæ de Reitta cum Socio quædam privilegia concedit.

A tergo: *Venerabili Fratri*, *Philippo Chriſtophoro*, *Archiepiſcopo Trevirenſi*, *S.R.I. Principi Electori*.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EA, quæ poſſumus Fraternitati tuæ Pontificiæ charitatis documenta dare, libenter exhibemus, & illorum, quæ à Nobis flagitas, quemadmodum par eſt, rationem habemus. Propterea cum rebus tuis ad optatum exitum perducendis, Religioſi Viri, Antonii Mariæ de Reitta, ex Ordine Capucinorum S. Franciſci, Confeſſarii tui, operam ut tam ille, quàm ejus Socius, ad ea, quæ indicâſti, negotia pertractanda, ubi longiùs digrediendum illis fuerit, equis vehi poſſint, &, cum vera neceſſitas exigere videbitur, aliquem adducant, à quo pecuniam tuo nomine erogante illis neceſſaria ſuppeditentur. Cætera nequaquam permittenda duximus, tanquam regulari diſciplinæ nimis adverſantia. Quod Tibi quoque pro conſueta tua pietate maxime probatum iri ſperantes, Fraternitati tuæ ab altiſſimo fauſta cuncta precamur, & Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xxx. Januarii MDCXXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno decimoquinto.

Julius Roſpiglioſius Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Princ. *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 52.

N O T A.

FR. Antonium Mariam, Virum virtute & doctrina inſignem fuiſſe probant & officia, quæ geſſit apud Sereniſſimum Electorem Trevirenſem, & encomia, quibus eum commendant varii Scriptores, inter quos Caramuel in ſecunda parte ſuæ Matremeticæ Apollinis Circularis Muſa ſecunda Cœleſti num. 348. pag. 7. poſt articulum, quo in Ordine noſtro Scientias omnes florere, & Viros doctos ſemper viguiſſe, aſſerit, de eo ita loquitur: *Et Pater Antonius Maria de Reitha mihi etiam nunc in cælo (ut ſpero) amiciſſimus, ingenio magno polluit, in omnibus Scientiis emicuit, ut ejus libri in lucem emiſſi teſtantur.* Hos enarrat Bibliotheca noſtra Scriptorum Ordinis ſequentes:

Opus intitulatum: *Oculus Enoch & Eliæ, ſive radius Sydereomyſticus, Planetarum varios motus ſolo excentrico tradens, nova & jucunda continens, ejuſque perfecta viſibilia magnalia prædicans*, cujus Tomus ſecundus agit de myſtica Aſtronomia cum titulo:

Theoaſtronomia, quâ conſideratione viſibilium, & cæleſtium per novos & jucundos conceptus prædicabiles ab Aſtris deſumptos Mens humana in inviſibilia Dei introducitur. Impreſs. Antuerpiæ apud Hieronymum Verduſium anno 1645.

Nova parodotica, ſeu mira & jucunda expenſio Viſionis Ezechielis Prophetæ Syſtigmatico mundo vago applicata.

Et *Faſciculus Indulgentiarum* à Paulo V. Regularibus conceſſarum, & ab Urbano VIII. confirmatarum. Impreſs. ibidem anno 1646.

Reliquit & in Scriptis *Commentaria in ſacram Geneſim*, & *Expoſitionem in Apocalypſin*, quæ, morte Ravennæ præventus, publici juris facere non potuit.

Eun-

Digitized by Google

Dilectum Filium, Religioſum Antonium Mariam Capucinum, Fraternitatis tuæ Confeſſarium, quem ad ſacra Apoſtolorum limina tuo nomine inviſenda Romam ablegaſti, libenter admiſimus, eumque ob proprias quidem virtutes, quibus magnopere commendatur, tum præſertim tuâ causâ humaniter excepimus, & commiſſa negotia diſſerentem attentè audivimus. Sanè, quemadmodum omnia vehementer optamus, quæ ad tuam dignitatem & Eccleſiarum tuarum commodum conferre valent, ita officia adhibere non prætermittimus, quæ rebus tuis opportuna arbitramur. Hæc autem ex eodem Sacerdote uberiùs cognoſces, qui, cum noſtræ erga Te charitatis affectum abundè perſpexerit, ejus locuples teſtis eſſe poterit. Fraternitati tuæ à bonorum omnium largitore felicitatem precamur, & Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xx Octobr. MDCXL. Pontificatus Noſtri Anno decimo octavo.

Julius Roſpiglioſius Secret.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. Menſ. & anni præd. fol.* 245.

autem, ne forſan ſucceſſu temporis ſacrum Corpus prædictum imminui contingat; Nos illius conſervationi, quantùm cum Domino poſſumus, benignè conſulere volentes, ſupplicationibus dicti Ludovici Provincialis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quiſquam, quavis auctoritate fungens, aliquam ſacri Corporis hujuſmodi partem, quovis prætextu, aut quæſito colore, cauſa, ratione, aut occaſione extrahere, aut aſportare, ſive, ut extrahatur, aut tranſportetur, permittere audeat ſeu præſumat, ſub excommunicationis pœna per contrafacientes incurrenda, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, interdicimus & prohibemus: Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in valvis dictæ Eccleſiæ, aut aliquo alio perſpicuo loco, quo ab omnibus cerni poſſit, continuò affixa remaneat.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Octobris MDCXLIII. Pontificatus noſtri Anno vigeſimo primo.

M. A. Maraldus.

Autogr. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 138.

Digitized by Google

Venerabilis Frater ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

PONtificiâ commendatione carere non debent conſilia pietatis, quibus Catholicæ Religionis commodis proſpicitur, & Vinea Domini tum novis Tabernaculis decorata, tum ſolertibus Operariis munita, latiùs propagatur. Hunc ad ſcopum magnopere Te eniti, ingenti noſtra voluptate in litteris tuis legimus, quibus tua circa Religioſos Sacerdotes, Fratres Ordinis S. Franciſci, Capuci-

illius cultu agendi Tibi adiiciet ſtimulos, dum Nos in noſtræ benevolentiæ pignus Apoſtolicam Benedictionem impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die XVIII. Maii MDCLIII. Pontificatus noſtri Anno nono.

Aut. in Archivo Vaticano ſecreto Regeſto Brevium ad Principes *Menſ.*, *& Anni præd.*

N O T A.

ADminiſtravit anno 1653. Epiſcopatum Wratislavienſem illius Suffraganeus, Reverendiſſimus Dominus Joannes Balthaſar Lieſch de Hornau, Epiſcopus Nicopolitanus, Cathedralis, & Collegiatæ ad S. Crucem Wratislaviæ Eccleſiarum Præpoſitus, Vir pietate, morum integritate, ſapientiâ, & eruditione, ac præcipuò zelo ſalutis animarum clariſſimus; Moderabatur pariter illo tempore, tanquam Capitaneus, Ducatum Sileſiæ, Oppolienſem, & Ratiborienſem Illuſtriſſimus Dominus D. Georgius Maximilianus Comes de Hoditz; præeratque Ducatui Glogovienſi Capitaneatûs tenens dignitatem, Excellentiſſimus D. D. Joannes Franciſcus Liber Baro de Fernemond, omnes vitæ ſine querela, & incontaminatæ Viri, ac ferventiſſimi Catholicæ Religionis Promotores, ſpeciales quoque Ordinis Capucinorum amatores, & fautores: hi juxta Decreti Cæſarei inſtitutionem congredientes, in unum, quomodo deſolatæ, hæreſibus undequaque repletæ poſſent ſubvenire Sileſiæ, conſultant, & inquirunt, & quia jam omnium illorum in Capucinorum Religionem directa erant vota, ideo modum prædictos Capucinos in Sileſiam inducendi ſollicitè explorant: convenientiſſimum tandem poſt longam & maturam deliberationem hoc concludunt medium, ut pro primo Capucinorum introitu iiſdem cedat Civitas Neoſtadienſis, in cujus Suburbio ſita erat Eccleſia, hortô & cœmeterio circumdata, cujus loci ſituationem, occaſionem, & commoditatem maximè opportunam pro habitatione Capucinorum ultimâ conceperunt concluſione; ne autem inani in longius tempus, hoc pro Gloria Dei maximè conducens opus retardaretur dilatione, animorum ſuorum unanimem reſolutionem neceſſariò ad Sereniſſimum, & Reverendiſſimum Carolum Ferdinandum. Principem Poloniæ, & Sveciæ, Epiſcopum Wratislavienſem, & Plocenſem, Ducem Oppolienſem, & Ratiborienſem deferendam eſſe duxerunt, qui zelo tantorum Virorum, & pio deſiderio mirificè recreatus, edictum mox publicari mandavit, in quo intimandum decrevit omnibus, qui aliquod jus, vel haberent, vel habere ſe putarent ad dictam Neoſtadii in ſuburbio Eccleſiam, intra terminum 30. dierum coram Curia Epiſcopali comparerent, ut decerni, & decidi valeret, an Patres Capucini Neoſtadium introduci, & Eccleſiam ſupradictam ſine ulla intereſſationum injuria & læſione occupare valerent. Decreti autem Epiſcopalis ad Valvas Eccleſiæ Neoſtadienſis appenſi tenor erat hic:

Caro-

ex Ambona publice proponentes, alta, clara, atque intelligibili voce, omnes, & ſingulos, vel communiter, vel diviſim, jus & intereſſe aliquod ad infraſcripta ſe habere putantes, aut quomodolibet prætendentes, ipſos, & quemlibet eorum, Uno Edicto pro tribus, vel peremptoriè citetis, quos etiam Nos citamus, ut coram Nobis & judice Noſtro Ordinario Niſſæ, vel, ubi tunc cum Curia Noſtra in Domino conſtituti fuerimus, trigeſima die ab executione præſentium proxima, ſi tunc fuerit juridica, alids prima ex tunc proximè & immediatè ſequenti die, executione tamen excluſa, hora Audientiæ cauſarum fieri ſolita, legitimè, perſonaliter, peremptorieque compareant, ad videndum & audiendum prædictos Religioſos PP. Capucinos Ordinis S. Franciſci in Civitatem Neoſtadienſem, ad certum locum ibidem ipſis deſtinatum introduci, & alia circa talem Eccleſiam fieri ſolita admitti, ac alia de jure neceſſaria eo in negotio peti fieri, ſtatui, & decerni, vel ad dicendum & allegandum cauſas juſtas, legitimas, & rationabiles, atque juridicas, quare præmiſſa fieri non debeant. Certificantes eoſdem ſic citatos, quod ſi ſive in prædicto citationis noſtræ termino comparuerint, ſive non, Nos tamen nihilominus ad ea ea omnia præmiſſa, & alia, quæ juris & juſtitiæ erunt, dante Domino Deo procedemus; contumacia ſeu abſentia illorum minimè obſtante.

In quorum fidem &c. Datum Niſsæ die 2. Junii An. 1653.

Carolus Ferdinandus.

Matthæus Impodoreck J. V. D. Cancell. & Notar.

Non modicam Decreti hujus evulgatio in Lutheranorum Conventu, & animis cauſavit conſternationem excitavit pertinaciam, animavit proterviam elapſo ſiquidem 30 dierum termino, dum tam ex parte Catholicorum, quàm Lutheranorum in Judicio Curiæ Epiſcopalis, Viri Conſulares Civitatis Neoſtadienſis comparuiſſent, Catholicis Senatoribus in extraditionem hujus Eccleſiæ, ac in ſuſceptionem Capucinorum conſentientibus, mordaciter ſimul, & contumaciter reſiſtebant Lutherani dogmatis Sectatores Civitatis Neoſtadienſis Viri Conſulares, jus ſuum in hoc fundantes, quod ad illos jus preſentandi pertineret ad Eccleſiam Neoſtadienſem, cujus cùm Eccleſia in Suburbio eſſet filia, eodem jure ad illam, ac ad Matrem, præſentandi ſe gaudere rati. Longò in hoc judicio verborum certamine diſſecabantur Partes diſſidentes, & pro & contra diverſa adferebantur argumenta, cujus tamen litigii & controverſiæ finem impoſuit definitiva Ipſius Sereniſſimi, & Reverendiſſimi Principis Poloniæ, & Sveciæ, Epiſcopi Wratislavienſis ſententia, quæ lata eſt die 18. Julii annò currente 1653. his verbis.

Audientia Cauſarum publica obſervata fuit die Veneris Niſſæ 18. Menſe Julii Annô 1653.

Coram Sereniſſimo Principe, ac Reverendiſſimo Domino Carolo Ferdinando, Dei Gratiâ Principe Poloniæ, & Sveciæ, Epiſcopo Wratislavienſi, & Plocenſi, Duce Oppolienſi. & Ratiborienſi uti judice ordinario ad jura reddenda, cauſaſque audiendas, ac decidendas, pro Tribunali ſedente, comparuit in judicio ſedente inſtigator cauſarum Curiæ præſentis, & tanquam legitimus Mandatarius Reverendiſſimi Domini Joannis Balthaſaris Lieſch ab Hornau, Epiſcopi Nicopolitani, Suffraganei, & ambarum Eccleſiarum Cathedralis S. Joannis & Collegiatæ S. Crucis Wratislaviæ Præpoſiti, ac Illuſtriſſimi Domini Georgii Maximiliani Comitis ab Hoditz, Capitanei Provincialis Ducatuum Oppolienſis & Ratiborienſis, & juxta exigentiam termini hodierni, ex vi literarum citationis in vim Cridæ Generalis in præſenti Curia emanatæ, & legitima, uti à tergo illarum apparuit, executione provenientis, & in diem hodiernam incidentis, reproductis iiſdem citationis ſeu cridæ Generalis litteris, accuſavit contumaciam omnium & ſingulorum ex adverſo, ſe jus aliquod ad negotium infraſcriptum habere putantium, aut quoquo

modo

Digitized by Google

ſtantibus & obſtantibus debita cum inſtantia ſe circa jura & Privilegia producta plenè & integrè conſervari petentibus omni &c.

Ex eo tunc Sereniſſimus Princeps, ac Judex Ordinarius ſedens, ex auditis, & bene intellectis partium controverſiis, allegationibus, oppoſitionibus, impugnationibus, ac defenſionibus hinc inde factis, viſis quoque & diligenter lectis, productis juribus, iiſque maturè diſcuſſis & conſideratis, ac eo vel maximè attento, quod nec in producto olim Sereniſſimæ Iſabellæ Reginæ Hungariæ privilegio, nec in Urbario, aut etiam in litteris hæreditariis allegatis, ullius filialis Eccleſiæ, præterquam Parochiæ, fiat mentio, & ſubſequenter nulla inde ejuſdem Capellæ cum Parochiali Eccleſia eliciatur, vel elici poſſit unio vel incorporatio, ſive etiam ſeparata illius Dotatio: Tum quoque eo conſiderato, quod pars adverſa præter allegata jura, nullas alias juſtas, legitimas, juridicas & rationabiles ad effectum impugnandæ & impediendæ prædictorum Patrum Capucinorum fundationis adferat cauſas: Ideo ex his & aliis rationibus in jure reſultantibus pium zelum & ſalutarem intentionem Dominorum Fundatorum hac in parte promovendo, ut tantò magis Cultus Divinus augeatur, & ſalus animarum creſcat, conſenſum & petitionem partis Catholicorum Fidei Romanæ admiſit, & approbavit. Oppoſitionem verò Communitatis partis Lutheranorum tanquam frivolam, & fruſtraneam, nullique fundamento innitentem rejiciendam eſſe duxit, & rejecit, ac ea non obſtante, cæteriſque in contrarium quibuſvis, prædictos Religioſos PP. Capucinos Ordinis S. Franciſci perpetuò fundandos, & ad prædictam Capellam pro ipſis deſignatam, tanquam locum commodum, cum debitis & ſolitis Solemnitatibus introducendos & in poſſeſſionem immittendos, eoſque manutenendos & conſervandos, cum eorum Succeſſoribus, Chriſti Nomine invocato, decrevit, uti quidem ſalvis & integris juribus, & omnibus privilegiis Civitatis Neoſtadienſis, omniumque Tribuum, ſicuti & Partis adverſæ in omnibus & per omnia reſervatis decrevit, literaſque erectionis & fundationis hujuſmodi in forma juris ſolita extradendas eſſe mandavit, hac ſua ſententia ad præmiſſa mediante, quam quidem ſententiam Pars adverſa acceptavit, ac ſeſe ſubmiſit, nec aliquam prætenſionem, nec ulla appellationis fatalia ſibi reſervando.

Præſentibus tunc Perilluſtribus, & Admodum Reverendis Dominis Gotthardo Franciſco Schaffgotſch, Cantore Wratislavienſi, Joanne Franciſco Wilczek, Cancellario Wratislavienſi, Archi-Diacono Oppolienſi, Decano Ratiborienſi, & Adamo Heltzelio Canonico & Parocho Niſſenſi, aliiſque quàm plurimis Teſtibus circa præmiſſa &c.

Ex actis cauſarum Curiæ ſuæ Serenitatis, Epiſcopatus Wratislavienſis, ſub Sigillo ejuſdem in fidem præmiſſorum extractum.

Anno ſequenti 1654. ad capiendum pro primo Conventu Sileſiæ in Civitate Neoſtadienſi locum Capucinos introduci juſsit Sereniſsimus Princeps, Carolus Ferdinandus, ſimul Dominus temporalis, & Epiſcopus illius Civitatis, diplomate ſequenti:

Carolus Ferdinandus, Dei Gratiâ Princeps Poloniæ, & Sveciæ, Epiſcopus Wratislavienſis, & Plocenſis, Dux Oppolienſis & Ratiborienſis.

Adm. Reverendis Wenceslao Simoni Lachnit Decano, & Commiſſario noſtro in ſpiritualibus Niſſenſi, Canonico Wratislavienſi, & Adamo Hieronymo Höltzelio, Eccleſiæ Cathedralis Wratislavienſis, & Collegiatæ Niſſenſis Canonico, Nobis in Chriſto dilectis, Salutem in Domino.

Noveritis, quia Nos pro parte, & ad inſtantiam tam Rmi D. Joannis Balthaſaris Lietch de Hornau, Suffraganei noſtri, & ambarum Eccleſiarum Cathedralis S. Joannis, & Collegiatæ S. Crucis Præpoſiti Wratislavienſis, quàm etiam Generoſi D. Georgii Maximiliani Comitis de Hoditz, Capitanei noſtri Provincialis Ducatuum Oppolienſis, & Ratiborienſis, ſervatis de jure ſervandis, & præmiſſis præmittendis, Religioſis PP. Capucinis Ordinis S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ certum locum, nimirum Capellam ad Civitatem Neoſtadienſem cum perpetua eorum fundatione in Diœceſi noſtra Wratislavienſi aſſignavimus, ipſoſque cum ſuis juribus, privilegiis, immuni-

tati

Joannes Caſimirus, Dei Gratiâ Rex Poloniæ, Princeps Magnus Lithuaniæ, Ruſſiæ, Pruſſiæ, Maſſoviæ, Samogitiæ, Smoloſcho, Liflandiæ, & Schernikoviæ: Svecorum, Gothorum, & Wandalorum Rex Hæreditarius, Dux Oppolienſis & Ratiborienſis &c.

Illuſtriſſime Comes.

Sub hoc noſtro Oppolienſi, & Ratiborienſi Ducatu degentes Capucini, Nos, tanquam recenter introducti, pro ſua, ſuæque fundationis protectione humillimè ſupplicarunt: prout originalia demonſtrant adjacentia. Cùm itaque Nos his Religioſis ob piiſſimum eorum zelum, reſpectum divinum, veræque Eccleſiæ honorem ac reverentiam, proximorumque ſalutem meritò benè addicti, & affecti ſimus, Sic eos, Nos non modò ſub Noſtra gratioſiſſima protectione ſuſcipimus, verùm etiam Ipſi eoſdem hiſce noſtris, cum hac intentione commendamus, ut eos ſicut apud Neoſtadienſem Magiſtratum, ita etiam, ubicunque neceſſitas requiſierit, in optima forma protectione ſua juvare, ac promovere velit, ac debeat: qualiter ſe facturum non dubitamus, ipſique Nos Regio noſtro favore bene affecti manemus. Datum Glogoviæ Superioris prima Decembris Anno 1655.

Joannes Caſimirus &c.

Exempl. Authent. in Archivo Provinciæ.

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Circa prætenſam à Laicis præcedentiam contra Clericos Novitios, uſum Provinciæ ſervari ſancitur, Brevi ſeu Decreto Urbani VIII. nullatenus obſtante.

Beatiſsime Pater.

CUM Pater Procurator Generalis Capucinorum inaudierit, porrectos eſſe Sanctitati Veſtræ à Fratribus Laicis Capucinis duarum Provinciarum Styriæ, & Bohemiæ libellos ſupplices, pro executione Brevis vel Decreti Urbani VIII. fel. mem. cujus vigoro Laicis profeſſis præcedentia ſupra Clericos Novitios conceditur. Cum tamen Breve memoratum in variis Provinciis, ſpeciatim in utraque dicta Provincia, fuerit nec lectum nec publicatum, nec executioni datum, prout idem P. Procurator Generalis ad libellos à S. Congregatione ad effectum informationis repoſuit, Sanctitati Veſtræ humillimè pro opportuno pacis in Ordine conſervandæ remedio & ordine ſupplicatur, ut quælibet dictarum Provinciarum obſervare pergat reſpectivè, quod defacto circa hujuſmodi præcedentiam obſer-

Romæ 16. Februarii 1661.

M. Card. Ginnettus.

Autograph. in Archivo generali Ordinis Armario Provincia Boemiæ.

Exempl. Authent. in Archivo Provinciæ.

N O T A.

PRæter Proceres Regni, qui hanc Provinciam Domibus ære ſuo fundatis juxta dicta fol. 175. ampliârunt, poſuit in ea & Cæſarea Auſtriæ Domus piiſſimæ beneficentiæ ſuæ monumenta, & præter elemoſynas pluribus Conventibus liberaliſſimè legatas, fundavit Anna, Auguſtiſſimi Imperatoris Mathiæ Coniunx nummis ſuis Conventum Budvicenſem, Ferdinandus III. Sutticenſem, Leopoldus I. Brigenſem, & Wratislavienſem. Fratreſque in hoc ultimo degentes non ſolùm ſpeciali Cæſarea protectione frui, ſed etiam Domûs fabricam ſumptibus Regiæ Cameræ Sileſiæ conſervari diſpoſuit, tabulis ſequentibus.

Nos Leopoldus, Divinâ ſavente Clementia Electus Romanorum Imperator, ſemper Auguſtus, ac Germaniæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ Rex, Archidux Auſtriæ, Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carnioliæ, Marchio Moraviæ, Dux Luxemburgi, ac ſuperioris & inferioris Sileſiæ, Wirtembergæ & Cſeckæ, Princeps Sveviæ, Comes Habſpurgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi, & Goritiæ, Landgravius Alſatiæ, Marchio Sacri Romani Imperii Burgoviæ, ac Superioris, & Inferioris Luſatiæ, Dominus Marchiæ Sclavonicæ, Portus Naonis & Salinarum &c.

Ad perpetuam rei memoriam: Notum facimus tenore præſentium, quibus expedit Univerſis.

Decet Religionis Noſtræ ſtudium, ut cultûs & laudis Dei, cujus clementiâ Nobis datum eſt, ut regnemus, aſſiduè promoveamus incrementum, eo præcipuè intenti, ut, quandoquidem graves Imperii, & Regnorum Noſtrorum ſollicitudines, Nobisque continuò impendentes curæ impediunt frequentioris noſtræ devotionis exercitium, quod in votis habemus, id piorum ac Religioſorum hominum precibus ad Deum pro Eccleſiæ Catholicæ, ac Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, necnon Imperii Regnorumque Noſtrorum conſervatione, & Animæ ſalute inceſſanter fundendis ſtudiosè compenſemus. Hinc conſiderantes attentiùs preces, vitæ auſteritatem, ſtrictamque obſervantiam, & perpetuum in profectum virtutis & arctiſſimæ unionis cum Deo collimans ſtudium, quo Viri Religioſi Ordinis Fratrum Capucinorum ad honorem & gloriam Sanctiſſimæ Trinitatis & Deiparæ Virginis Mariæ, necnon Sancti Patris Franciſci, in ſalutem Noſtræ, & refrigerium Auguſtiſſimi Cæſaris, Domini Avi, & Patris Noſtri Ferdinandi Secundi, & Ferdinandi Tertii, glorioſiſſimæ memoriæ, omniumque etiam prædeceſſorum Noſtrorum Animarum, nec non pro incolumitate & incremento inclytæ Domûs Noſtræ Auſtriacæ in Urbe Noſtra Wratislavienſi, quotidie piè & ſanctè occupantur, vigore præſentium, tanquam Imperator, Bohemiæ Rex, ac Sileſiæ Dux, de Cæſareæ & Regiæ poteſta-

… juſti attentius vacare poſſint, neque quovis modo ſæcularibus curis, & negotiis à piæ intentionis noſtræ propoſito, & vitæ ſuæ laudabili inſtituto divertantur, prætactum Monaſterium, omneſque illius perſonas, ac ipſis inſervientes cum univerſa eorum Familia contra omnem vim & violentiam, quocunque modo, vel à quibuſcunque ipſis pertimeſcendam, cum ſolita illic locorum immunitate Eccleſiaſtica in ſpecialem noſtram, Hæredumque, ac Succeſſorum noſtrorum protectionem recipimus, eoſdem, quando opus fuerit, defendere, protegere, & tueri promittentes.

Cupientes inſuper prædictum Monaſterium & Conventum ampliori gratiâ noſtrâ adhuc proſequi, unà decrevimus, & pollicemur totum illud ædificium ſartum tectum conſervare, ſumptibus ad hoc neceſſariis à Camera noſtra Regia Sileſitica, quando & quoties opus fuerit, erogandis.

Mandamus itaque univerſis & ſingulis noſtris Principibus & Statibus Eccleſiaſticis, & ſæcularibus, ſupremæ Curiæ noſtræ Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Militibus, Præfectis, Præſidentibus, Capitaneis, Vice Dominis, Gubernatoribus, Caſtellanis, ac Urbium, Civitatum, Oppidorum, & quorumcunque locorum & Communitatum Rectoribus & Conſulibus, ac aliis ſubditis Noſtris firmiter, & expreſſè, quatenus præfatos Fratres Capucinos, eorumque appertinentem Familiam, totumque ipſorum Conventum, ſeu Monaſterium, in prælibatis Privilegiis, Exemptionibus, libertatibus, juribus, prærogativis, immunitatibus, ac aliis gratiis, Beneficiis, & conceſſionibus non impediant, nec etiam in colligenda Eleemoſyna aliquam moleſtiam quovis modo eis inferant, aut inferri patiantur, quin potius ipſos ab omni malevolorum hominum impetitione protegant, atque defendant, hancque fundationem noſtram omnibus in locis, ubi pro ſecuritate dictorum Fratrum Capucinorum id fieri conduxerit, & de lege, vel conſuetudine opus fuerit, inſcribi, & quatenus ordo poſtulat, inſinuari curent, & mandent.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc noſtræ gratiæ paginam infringere, aut ei quovis auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, cujuſcunque dignitatis, vel ſtatûs exiſtat, præter iram, & ultionem juſti Dei vindicis, quam ſcire poteſt quilibet ex alto contra violatores ſacrarum Domorum provenire, etiam Noſtrorum Hæredum & Succeſſorum Noſtrorum graviſſimam indignationem, & pœnam centum Marcarum puriſſimi auri pro medietate noſtro Hæredum, & Succeſſorum noſtrorum Ærario, reliquam verò partem præfati Monaſterii uſibus applicandam, ſciat ſe incurſurum, teſtimonio literarum, manu noſtrâ ſubſcriptarum, ſigilloque noſtro Majori Cæſareô communitarum. Datæ in Civitate Noſtra Viennæ die ultima menſis Januarii. Anno Domini milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quarto, Regnorum Noſtrorum Romani, decimo ſexto, Hungariæ, decimo nono, Boemici verò, decimo octavo.

Leopoldus.

Jo. Hartwiglus Comes de Noſtitz, R. Boemiæ Cancellarius.

Autograph. in Archivo Provinciæ.

nuncupatorum ita ampla, vaſtaque ſit, ut uni ſoli Miniſtro Provinciali penitus ſit impoſſibilis viſitatio conſueta juxta præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum dicti Ordinis ad conſervandam Regularem Obſervantiam omnino requiſita; eaque de cauſa chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Leopoldus, Romanorum Rex illuſtris, in Imperatorem electus, ejuſdem Provinciæ neceſſitati per opportunam diviſionem à Nobis provideri plurimùm deſideret: Nos ejuſdem Leopoldi Regis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, ac dictæ Provinciæ commodis, & neceſſitati conſulere volentes, Teque à quibuſvis excommunicationis &c harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo Nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, pietate, integritate, & Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Tibi, ut in actu viſitationis memoratæ Provinciæ per Teipſum, ſi poteris, ſin minus, etiam extra viſitatiodem hujuſmodi, & per Commiſſarium idoneum ad id à Te deputandum, eandem Provinciam Bohemiæ, in duas, nominibus à Te imponendis nuncupandas, Auctoritate noſtra Apoſtolica dividere, ac utrique Provinciæ hujuſmodi, Conventus, Domos, & hoſpitia Provinciæ ſic dividendæ reſpectivè aſſigna- deroget hujuſmodi promotioni. Non obſtantibus fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri litteris, die XXVIII. Junii MDCXLIII. emanatis, per quas inter alia Provinciarum dicti Ordinis diviſio prohibita reperitur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XXII. Martii MDCLXXIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Regeſto menſ. & anni præd. fol. 25. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Arm. Provincia Bohemiæ.

N O T A.

Agitatum diu negotium tandem executioni datum eſt per tabulas ſequentes.

IN NOMINE DOMINI.

Nos Fr. Stephanus à Ceſena, totius Capucinorum Ordinis Miniſter Generalis. (L. I.)

Cum noſtri muneris ſit, & deceat eos, qui ad Regiminis apicem evecti ſunt, in illa præcipuè aciem dirigere, quæ commune Provinciarum, & Religionis bonum, ac majorem Dei gloriam, Chriſtifidelium utilita-

jective, juxta tenorem, formam, & præſcriptum ejuſdem Brevis, in duas Provincias dividimus, quarum altera in poſterum nuncupanda erit Boemica, altera verò Auſtriaca. Et ne per hanc diviſionem Religioſa, & fraterna Charitas, in ullo detrimentum ſentiat, aut patiatur, ſed mutuo amoris igne, inter utramque Provinciam, ut decet Viros Religioſos, ſemper vigeat, ac magis magiſque in dies ardeat & excreſcat, & penitus ab iiſdem eliminentur omnia, quæ proceſſu temporis diſſidiis & contentionibus, pabulum vel tenue poſſent ſubminiſtrare, Provincia Boemiæ ſic diviſa, per hoc idem Decretum, & eâdem authoritate, quâ ſupra, aſſignamus Conventus omnes, Domos & Hoſpitia, quæ hactenus conſtructa ſunt intra fines totius Regni Boemiæ, Moraviæ, & Sileſiæ: Provinciæ verò Auſtriacæ aſſignamus illa, quæ intra fines Auſtriæ Inferioris & Superioris continentur, videlicet.

Boemiæ Provinciæ Conventus.

In Boemia.

1. *Praga in Hradſchin.*
2. *Neo Praga.*
3. *Raudnitium.*
4. *Budvitium.*
5. *Pontum.*
6. *Sutticium.*
7. *Litomeritium.*
8. *Teinitium.*
9. *Crudimium.*
10. *Falconovium.*
11. *Neocolina.*

In Moravia.

12. *Bruna.*
13. *Olomucium.*
14. *Znoyma.*
15. *Iglavia.*
16. *Nicolſpurgum.*
17. *Viſcovia*
18. *Hoſpitium Fulneggii in Sileſia.*
19. *Neoſtadium*
20. *Nyſſa.*
21. *Wratiſlavia.*

Auſtriacæ Provinciæ Conventus.

In Auſtria Inferiori.

1. *Vienna* intra Urbem.
2. *Vienna* extra Urbem.
3. *Crembſium.*
4. *Neoſtadium.*
5. *Pruggum.*
6. *Corneoburgum.*
7. *Medlinga.*
8. *Tulna.*
9. *Waidbovia ad Thajam.*
10. *Hollobrunum.*

In Auſtria Superiori.

11. *Linzium.*
12. *Welſium.*
13. *Styra.*
14. *Gmunda.*
15. *Freyſtadium.*
16. *Waidbovia ad Ipſim.*
17. *Conventus Paſſavii.*

Et omnes alios Conventus, ſive Domos & Hoſpitia, quæ intra eoſdem utriuſque Provinciæ fines, etiam Regni Hungariæ, in poſterum erigentur, cum omnibus ſibi reſpectivè adjacentibus aut attinent bus

Ita Ego Fr. Cletus Monacenſis, Definitor. *Ita Ego Fr. Donatus Ingolſtadienſis, Definitor.*

Autographa exempl. in Archivis utriuſque Provinciæ.

Commendatam ſibi votorum paritatem in Comitiis Generalibus à Provinciis Boemica & Auſtriaco-Hungarica habendam, maturiore examine indigere, Auguſtiſſimo Imperatori renuntiat.

A tergo: *Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Leopoldo, Hungariæ & Bohemiæ Regi illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo.*

CLEMENS PP. X.

Chariſsime in Chriſto Fili noſter ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

PRæcipua animi noſtri cum voluptate perlegimus Litteras Majeſtatis Tuæ, Patribus Capucinis accuratè ſuffragantes &c. *Reſiduum tum litterarum, tum negotii quære* *ſupra fol. 11. & ſequent.* *poſt quæ, & alias Litteras Apoſtolicas, quibus huic Provinciæ æquè, ac Auſtriaco-Hungaricæ & paritas votorum in Capitulis Generalibus, & facultas novos Conventus ſine recurſu ad Sactam Sedem conſtruendi conceſſæ fuerunt,* *fol. 20. reperies.*

DECRETO

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Inſtantiæ circa Confeſſiones Monialium S. M. Magdalenæ, loci Ponti, à Fratribus noſtris ibi excipiendas, Emin. Cardinali Protectori pro executione remittuntur.

Beatiſſime Pater.

MOniales S. Mariæ Magdalenæ de Pænitentia nuncupatæ, Ponti, quod eſt Civitas Diœceſis Pragenſis, Sanctitatis Veſtræ devotiſſimæ Oratrices, in magna egeſtate viventes de ſolis eleemoſynis, non poſſunt debitè ſuſtentare Confeſſarium Eccleſiaſticum, & licèt in præfata Civitate ſit unus Parochus ad obeunda munia Eccleſiaſtica in cura animarum, eſt tamen & Conventus Patrum Capucinorum non procul diſtans à Civitate, quos Patres eædem Moniales pro ſuis ſpiritualibus neceſſitatibus perquam idoneos eſſe judicantes, ſupplicant humillimè, ut Sua Sanctitas eiſdem Patribus benignè concedat Confeſſiones earum audiendi, & alia Sacramenta adminiſtrandi, non obſtantibus eorundem Patrum Capucinorum Conſtitutionibus &c.

Sacra Congregatio Emin., ac Rev. S. R. E. Cardinalium negot. & conſult. Epiſc. & Regul. præpoſita, ſupplicem hunc libellum benignè remiſit Emo Ordinis Capucinorum Protectori, ut veris exiſtentibus narratis, &, quatenus in Domi-

Digitized by Google

Matthæus Ferdinandus, Dei & S. Sedis Apoſtolicæ gratiâ Archiepiſcopus Pragenſis, S. Rom. Imp. Princeps, Legatus natus, incly̆ti Bohemiæ Regni Primas, Sac. Cæſareæ, Regiæque Majeſtatis intimus Conſiliarius &c.

Admodum Reverende ac Religioſe Nobis ſincerè dilecte Pater Provincialis.

Ex annexa incluſiva Paternitas Veſtra prolixiùs percipere poterit, quid ad Nos in favorem Sanctimonialium Pontenſium Ordinis S. Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia, Roma proximè elapſis diebus emanaverit; eapropter Paternitatem Veſtram præſentibus paternè requirimus, ut ad maturandam hujus Sacræ Congregationis Decreti executionem (non attento, quod unius duntaxat Patris hîc fiat mentio) nihilominus propter libertatem Conſcientiæ duos idoneos Sacri Ordinis ſui & Conventûs Pontenſis Patres, quibus munus hujuſmodi Confeſſariorum ſecurè committere, & quos ad audiendas præfatarum Monialium juxta formam Sacrorum Canonum & Conſtitutionum Apoſtolicarum confeſſiones debitè approbare poſſimus, aſſignare, & Nobis præſentare non gravetur. Quod uti præmemorato Sacræ Congregationis Decreto conforme, ita ſperamus Paternitatem veſtram huic paternæ requiſitioni noſtræ locum daturam, qui manemus.

Pragæ ex Reſidentia noſtra Archiepiſcopali die 1. Junii 1674.

Paternitatis Veſtræ.

Matthæus Ferdinandus Archiepiſcopus.

Autograph. In Archivo Provinciæ.

Domum in Comitatu Opocznæ ad inſtantias Ludovici Colloredi erigendi facultatem tribuit.

A tergo: *Dilecto Filio, Miniſtro Generali, Ordinis FF. Min. S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm Nos Tibi Provinciam Bohemiæ tui Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, propter nimiam ejus amplitudinem in duas dividendi facultatem ſub certis modo, & forma tunc expreſſis tribuerimus, eâ lege inter cætera, ut in Provinciis ſic diviſis novi Conventus erigi in poſterum nullatenus poſſent, ſine expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia, per litteras in forma Brevis expedienda, quæ derogaret huic prohibitioni, & aliàs, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis, die XII. Martii MDCLXXIII. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberiùs continetur, Tuque vigore facultatis hujuſmodi eandem Provinciam Bohemiæ in duas, unam quidem Bohemiæ, alteram verò Auſtriæ reſpe-

Digitized by Google

Nos igitur ad ea,quæ in Divini Cultus, & religionis, piorumque operum incrementum cedere poſſunt, ex commiſſi Nobis cælitus paſtoralis officii debito propenſis ſtudiis intendentes, ac piis præfati Ludocici votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi unum Conventum Fratrum Ordinis præfati in dicto Comitatu Opocznæ,dummodo tamen in reliquis ea omnia, quæ circa hujuſmodi novorum Regularium Conventuum erectiones præſcripta ſunt, religiosè ſerventur, Auctoritate noſtra Apoſtolica erigendi, & inſtituendi, facultatem, & licentiam eadem auctoritate, tenore præſentium concedimus, & impertimur. Non obſtantibus prohibitione præfatâ, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die III. Martii MDCLXXIV. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G. Sluſius.

Breve formatum in Archivo generali Ord. Armario Provincia Boemiæ.

...chiepiſcopo Pragenſi, ut auditis intereſſe habentibus, & præſertim Superioribus Regularibus Provinciæ Auſtriæ ejuſdem Ordinis, quatenus ab illis nullum opponatur Canonicum impedimentum, ſibique conſtito, Fabricam Conventûs cum Eccleſia, Campanili, Choro, Sacriſtia, aliiſque officinis neceſſariis eſſe perfectam, & ſacris profaniſque ſupellectilibus ſufficienter inſtructam; quodque ex Fidelium pietate, & eleemoſynis, octo ſaltem Religioſi commodè ſuſtentari poſſint, ad petitam formalem erectionem & fundationem dicti Conventûs procedat, ſervatis quoad reliqua omnibus ex præſcripto Conſtitutionum Apoſtolicarum ſervandis.

Romæ 22. Novemb. 1675.

G. Card. Carpineus.

Exempl. Autog. in Arch. Provinciæ.

DECRETO

Sac. Congreg. Epiſc. & Regul.

Conſtructio novæ Domûs in Civitate Svidnicii conceditur.

Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini.

UT aliàs, Deo permittente, Provinciæ ſuperioris, & inferioris Sileſiæ, longè illæ quidem, latèque patentes in cœcam hæreſum caliginem præcipitantes confectæ ſunt, ita jam aliquo tempore per ſummam Dei miſericordiam bene multi ex illis populis, tanquam oves aberrantes, ad caulam Chriſti, & ovile reduci cæperunt operâ Religioſorum Virorum, atque in ipſis prædicatione, charitate & exemplo Patrum Capucinorum.

Quamobrem Sacra Cæſarea Majeſtas, quâ pie-

Digitized by Google

... approbando, pro iis Patres Capucini humillimè ſupplicant.

Quam Deus &c.

Sacra Congregatio Emin. ac Reverendiſſimorum Cardinalium negot. & Conſult. Epiſcoporum & Regularium præpoſita, attentâ relatione Emin. Epiſcopi Wratiſlavienſis, & audito P. Procuratore Generali Ordinis Capucinorum, ſupplicem hunc libellum benignè remiſit eidem Emo Epiſcopo, ut veris exiſtentibus narratis, & accedente conſenſu illorum, quorum intereſt, poſtquam ſibi conſtiterit, fabricam prædicti Conventûs cum Eccleſia, Campanili, Choro, Sacriſtia, Refectorio, hortis, & ſpatiis, numeris omnibus eſſe abſolutam, & ſuppellectili tam ſacra, quàm prophana ſufficienter inſtructam, ac in eo loco ſaltem duodecim hujuſmodi Religioſi ex eleemoſynis piorum Benefactorum commodè ali poſſint, ad petitam erectionem pro ſuo arbitrio & prudentia procedat, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ circa novorum Regularium Conventuum erectiones præſcripta ſunt, religioſè ſerventur.

Romæ 20. *Maii* 1678.

Gaſp. Card. Carpineus.

Exempl. Autographum in Archivo Provinciæ.

N... & erga Nos, & hanc S. Sedem fides, ac devotio promerentur, ut ſpirituali tuæ conſolationi paternâ pietate libenter conſulamus. Volentes igitur Te, quæ dilecti Filii, Nobilis Juvenis, Principis Gaſtonis Medices, dilecti etiam Filii, Nobilis Viri, Coſmi, Hetruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis Nati Uxor exiſtis, ſpecialis favore gratiæ proſequi, Teque à quibuſvis excommunicationis &c., & abſolutam fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut à quinque honeſtis Matronis provectæ ætatis, nec non aliquot Viris, moribus, & ætate gravioribus aſſociata, Conventum Oppidi de Reichſtadt in Regno Bohemiæ, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, qui (ut aſſeris) à quodam Duce Saxolavenburgenſi, Genitore tuo, dum viveret, ſufficientibus pro ſuſtentatione certi numeri Religioſorum eleemoſynis aſſignatis fundatus fuit, octo vicibus duntaxat quolibet anno de Superiorum dicti Conventûs conſenſu ingredi liberè ac licitè poſſis, & valeas, dummodo tamen neque Tu, minuſque Matronæ prædictæ inibi pernoctetis, licentiam Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium concedimus, & impertimur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, aut Conventûs, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat

Digitized by Google

dorff, Comitiſſa de Zoberin, Conventum Gajenſem, per Reſcriptum illimitatum Benedicti XIII. emanati 1728.
Renata Comitiſſa de Noſtiz, Conventum Svidnicenſem, per Breve Clementis XII. expeditum 31. Julii 1732. &c. &c:

Quorum Brevium, Decretorum &c. exempla authentica aſſervantur in Conventibus prædictis.

Fr. Vincentio à Wratislavia, prædictæ Hetruriæ Principiſſæ Confeſſario, ejuſdemque Socio, ut eandem Principiſſam itinerantem commodo Rhedæ comitentur, indulget.

A tergo: *Dilecto Filio Vincentio à Wratislavia, FF. Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Profeſſori.*

CLEMENS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Religionis zelus, vitę, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, ſuper quibus apud Nos fide digno commendaris teſtimonio, Nos inducunt, ut Te ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequamur. Cum itaque, ſicut dilecta in Chriſto Filia, Nobilis Mulier, Anna Maria Franciſca Principiſſa Etrurię Nobis nuper exponi fecit, ipſa Te, qui Frater expreſſè Profeſſus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum exiſtis, in ſuum Confeſſarium elegerit, Teque ſibi, etiam dum iter agit, ſemper adeſſe velit; Tu verò illam iter agentem propter provectam tuam ętatem, viriumque imbecillitatem pedibus ſequi nequeas, nec rheda tibi vehi liceat, attentâ expreſſâ Conſtitutionum dicti Ordinis prohibitione; Nobis propterea dicta Anna Maria Franciſca Principiſſa humiliter ſupplicari fecit, ut Tibi in pręmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Annæ Mariæ Franciſcæ Principiſſæ votis, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, Teque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & veſtrûm ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi, ac pro tempore exiſtenti ſocio tuo, Ordinis prædicti Profeſſori, ut de Superiorum licentia memoratam Annam Mariam Franciſcam Principiſſam comitandi gratiâ, dum iter fecerit, quoties opus fuerit, rhedâ, ſeu aliô vehiculo liberè & licitè, ac abſque ullius pœnæ per Conſtitutiones prædictas quomodolibet impoſitæ incurſu poſſitis, & valeatis, & veſtrûm quilibet poſſit, & valeat, Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores pręſentibus pro plenè, & ſuffici-

ci-

Digitized by Google

BENEDICTUS PP. XIV.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes litteras inſpecturis ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

AD augendam fidelium Religionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ theſauris piâ charitate intenti, omnibus utriuſque Sexûs Chriſtifidelibus, verè pœni-

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XVI. Novembris MDCCXL. Pontificatûs noſtri Anno primo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

N O T A.

OPus Lobkovitzianæ pietatis eſt celebris hęc Capella, amplo ære fundata, & Fratrum noſtrorum ſpirituali curę commiſſa, inſtrumento legitimè erecto, & tum ab Auguſtiſſimo Imperatore Leopoldo, tum ab ejus Filio, Auguſtiſſimo pariter Imperatore, Carolo VI. confirmato, ut ſequitur.

Nos Carolus Sextus, Dei gratiâ Romanorum Imperator electus, ſemper Auguſtus, Germaniæ, Hiſpaniæ, Hungariæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ Rex; Archi-Dux Auſtriæ, Marchio Moraviæ, Lucemburgi, &c. Sileſiæ Dux, Marchio Luſatię &c.

His literis palam profitemur, & notum facimus quibuſcumque, quod Nos Venerabilis Noſter, dilectus, devotus Frater Ludovicus Antonius Iglavienſis Ordinis Capucinorum, Provinciæ Boemiæ Provincialis, ſubmiſſiſſimè rogaverit, quatenus Nos à Noſtri Colendiſſimi Domini Parentis Leopoldi I. Majeſtate, & amabilitate Glorioſſimæ memoriæ, jam Anno 1676. ratificatum, & confirmatum Comitis Lobkovitz fundationis inſtrumentum, vi cujus Pragæ in Hradſchin à prænominata Familia cum Cæſareo & Regio, ac etiam Pragenſis illius temporis Archi-Epiſcopi conſenſu ædificata, & Comitum Lobkovitzianorum Dominio, Bylin dicto, inhærente capitali viginti millium Florenorum dotata Capella Lauretana cum appertinentiis contiguè ſituato Capucinorum Monaſterio in ſpiritualibus tradita, & incorporata, mentionatæ autem Comitum Lobkovitzianorum Familiæ Jus Patronatûs, uti etiam Juriſdictio, adminiſtratio, ordinatio, & diſpoſitio ſupra temporalia, & omnia huic fundationi & dotationi annexa, & appertinentia, reſervata fuerunt, ſimiliter clementiſſimè confirmaremus: Cujus tenor de verbo ad verbum ſonat, ut ſequitur.

Digitized by Google

Notum facio, & hiſce palam profiteor coram quibuſcumque, præſertim, ubi id neceſſarium. Poſtquam olim Illuſtriſſima Domina D. Benigna Catharina nata, & nupta Popeliana de Lobkovitz. ex divina inſpiratione ante multos annos cum clementiſſimo conſenſu ſuæ Cæſareę Majeſtatis Ferdinandi II. glorioſiſſimæ recordationis, ac etiam ſuæ Eminentiſſimæ Celſitudinis DD. Erneſti Adalberti, Sanctę Rom. Eccleſię Cardinalis, & Archi-Epiſcopi Pragenſis, Capellam ad noſtram Dominam a Laureto dictam, in Hradſchin præmemoratæ Regiæ Civitatis Pragenſis, unacum in circuitu adhærentibus ædibus, & abinde ad proximè adjacens Monaſterium FF. Min. Ordinis S. Franciſci RR. PP. Capucinorum ducto tranſitu, ex ferventiſſima erga Glorioſiſſimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotione ex ſuis propriis ſumptibus ædificaverit, atque, ut Deus in Sanctis ſuis ſemper zeloſiùs colatur, devotio Fidelium erga Beatiſſimam Cœlorum Reginam augeatur, prædictis RR. PP. Fratribus Minoribus Ordinis S. Franciſci Capucinis nuncupatis, Provinciæ Boemię, intuitu evidentis experientiæ, quàm ſalutaria & juxta conceptam ſanctam intentionem, cultus divinus, & pietatis exercitia (per quorum adminiſtrationem in ſpiritualibus devotio ergam prædictam Capellam notabiliter aucta eſt) proficua fuerint, ſæpe mentionatam Capellam B. Virginis à Laureto, cum omnibus in circuitu erectis cubiculis, ædibus, ambitu in omnibus ſpiritualibus, futuris, & perpetuis temporibus tradidit, & ita traditam habere voluit, ut prædicta Capella Lauretana cum appertinentibus, adhærentibus rebus, & ædibus, eorum Conventui, & Monaſterio propriè incorporata, & in omnibus & ſingulis ſpiritualibus adminiſtrationibus, ordinationibus, diſpoſitionibus, & exercitiis prædictæ Religionis Capucinorum, & in Hradſchin p. t. præpoſito Guardiano Superiori, vel alteri ab A. R. P. Provinciali Capucin. ad hoc deputato Priori, ejuſdem Ordinis, plenè ſubjecta eſſe debeat, ita, ut ab hoc Sacro Ordine nunquam, ſicut neque illorum Monaſterium, & Eccleſia, per aliquam perſonam tolli & aliis Sacerdotibus, vel Religioſis cujuſcumque Ordinis, dari, vel tradi, neque ille à quopiam in ſua adminiſtratione, ordinatione, diſpoſitione, & exercitiis omnium ſpiritualium inquietari, tentari, & turbari poſſit. Præterea mentionatam Capellam Lauretum dictam, cum omnibus adhærentibus, & appertinentibus ad peragendum cultum divinum, & alia ſpiritualia exercitia providit, & dotavit, ſpecialiter verò pro conſervandis ſartis tectis hujus Lauretanæ Capellæ, & illi adhærentibus, atque etiam pro procurandis ad perpetuam divini Cultus continuationem, & aliorum ſpiritualium exercitiorum neceſſariis requiſitis, quomodocunque nominentur, de ſuis in Prædio Poskovvitz ſibi per Regias Boemicas Provinciæ tabulas aſſecuratis quinquaginta millibus florenorum Rhenanorum, viginti millia, liberè in cenſum perpetuum aſſignare, tradere, & applicare voluit, & propterea non ſolum inſtrumentum apponi, ad Pergamenum mundari, & ab illius temporis P. Provinciali Capucinorum Viennæ pro ſua parte actualiter ſubſcribi, & appoſitione ſigilli ſui Ordinis roborari curavit, ſed etiam in ſuo lectulo mortis in ſuo condito, & Regiis tabulis Provinciæ in coloris olivei Quaterno Emptionum A. 1653. 14. Decembris B. 13. incorporato teſtamento & ultima voluntate §. 10. verſu pariter expreſſam mentionem fecit. Præterea etiam conſtantis intentionis fuit, ut ad ſæpe dictum Lauretum, ejuſdem appertinentia, diſpoſitionem, & dotationem jus patronatus, apud Popel-Lobkovitzianam Domum, & quidem quavis vice, apud Seniorem hujus Familiæ, & ab illa deſcendente linea remanere debeat, & jam dudum hanc bonam voluntatem olim Illuſtriſſimus D. D. Chriſtophorus Ferdinandus Popel de Lobkovitz, Supremus Provinciæ Præfectus Aulicus in Regno Boemiæ, meus Dominus Parens, tanquam olim Dominæ Fundatricis filius, primus proximus hæres, & eo tempore Senior Popel-*Lobkovitziani ſtemmatis, nominis, inſignis, & galeæ, & conſequenter ſuæ Defunctæ D.*Matris *bonam intentionem, ad plenum, actualem, & perpetuum effectum deducere, tenore unius in ſuo ſcrinio reperti, propria manu correcti articuli hujus Lauretanæ fundationis voluit, interea autem morte deceſſit. Nihilominus ante ſuum obitum hoc Capitale virtute facta, & Regiis Provinciæ Tabulis in ſexto viridi quaterno recordationum An. 1656. die* Sabathi, *in octava Sancti Martini 18. Novembris ſub Lit. C. 28. incorporatæ tranſactionis, cum olim Excellentiſſimo D. de Rothal, Prædium Poſkovitz ab omnibus eidem adhærentibus Hypothecis, & debitis mundavit, & ea de cauſa ad Lauretanam Capellam fundata viginti millia florenorum Rhenanorum à mentionato Prædio* Poſkovitz *abſtulit, ac ad* Dominium *Bylinenſe tranſtulit, & in illo hypothecavit.*

Ea propter virtute horum pro exequenda præmemoratæ Dominæ D. Benignæ Catharinæ Popelianæ de Lobkovitz, & mei D. Parentis intentione per hoc publicum inſtrumentum mentionata prius Poſkovitzio inhærentia, jam verò ad Bylinium aſſumpta, & in illo hypothecata viginti millia florenorum Rhenanorum in cenſum perpetuum,

& ir-

Digitized by Google

[illegible] regium Locumtenentem , & ſupremum Burgravium in Regno Boemiæ , uti etiam Illuſtriſſimum D.D. Wilhelmum Albertum Krakovvskii, S.R.I. Comitem de Kollovvrath, Dominum in Teinitzl, & Eichowitz , Romano-Cæſareæ Majeſtatis actualem intimum Conſiliarium Camerarium , Regium Locumtenentem , & ſupremum Judicem Principalem in prædicto Regno Boemię, ut ſe tamquam teſtes (citra tamen ſuum & hæredum ſuorum damnum , & præjudicium) penes nos ſubſcripſerint & ſimul firmaverint . Actum Viennę 22. Octobris Anno 1676.

W. Ferdinandus P.C. de Lobkovitz .
B. I. B. C. de Martinitz .

Fr. Marquardus Halberſtadienſis Capucinorum Miniſter Provincialis .
Wilhelmus Albertus Comes de Kollowrath.

Autograph. in Archivo Provinciæ .

Joannes Fridericus, Dei gratiâ Archi Epiſcopus Pragenſis S. R. I. Princeps , & Comes de Waldſtein, Legatus natus, Regni Boemiæ Primas, Sacri Equeſtris Crucis Ordinis cum rubea Stella per Boemiam, Moraviam, & Sileſiam , Poloniam ſupremus , &c. Generalis Magiſter .

Virtute Archi-Epiſcopalis juriſdictionis , & poteſtatis ſupra poſitam Lauretanam fundationem in omnibus clauſulis, punctis, ſicut de verbo ad verbum ſonat . ad literam , & ſenſum approbamus , ratificamus , & confirmamus . Ad hoc etiam clementer volumus , ut ab omnibus ita agnoſcatur , firmiter obſervetur , & nil in contrarium introducatur, quod eidem noxium , aut in uno vel altero quidquam derogare poſſit . In fidem Nos propria manu ſubſcripſimus . & noſtrum conſuetum ſigillum apprimi curavimus . Actum Pragę in noſtra Archi-Epiſcopali Reſidentia 7. Novembris 1676.

Joannes Fridericus Archi-Epiſcopus Pragen.

Joannes Franciſcus Liepure Aſſeſſor , & Cancellarius .

Dum igitur Nos clementiſſimè conſideramus , quod hæc Fundatricis pia intentio honorem Dei , & venerationem Glorioſiſſimæ Virginis Mariæ, cui nos etiam ferventer addicti ſumus, reſpiciat , ac etiam per tale inſtrumentum prędicti PP. Capucini eò melius ſtabiliantur .

Eapropter Nos deliberato animo , bono prępmiſſo maturo conſilio Noſtrorum Nobilium , Fidelium , Dilectorum , Conſiliariorum , & certa ſcientia ſupra inſertum fundationis inſtrumentum, tanquam Regnans Boemię Rex omnimodè clementiſſimè ratificavimus & confirmavimus , intendimus , ponimus , ordinamus , & volumus , ut ſępe dicti PP. Capucini in Hradſchin omnes , & ſingulas ſpirituales adminiſtrationes , exercitia , ordinationes , diſpoſitiones , & directiones , ſupra ſępe dictam Capellam Lauretanam in perpetuum habere , & illis omnibus , ut ſupra poſitum , & inſtrumento comprehenſum eſt , quietè uti , frui , & gaudere , et a nemine , ſive Religioſis , ſive Sęcularibus in contrarium inquietari, et impugnari debeant .

Et inſuper pręcipimus omnibus , et ſingulis noſtris modernis , et futuris Locumtenentibus , ſupremis Provin-

PP. Capucini eò meliùs ſtabiliantur.

Eapropter Nos deliberato animo, premiſſo bono maturo conſilio Noſtrorum Nobilium, Dilectorum, Fidelium Conſiliariorum, et cum certa ſcientia preinſertum fundationis inſtrumentum, tanquam Regnans Rex Boemie pariter clementiſſimè confirmavimus. Hoc agimus, & illud etiam ſcienter, præſentibus & virtute harum literarum confirmamus, intendimus, ponimus, ordinamus, & volumus, ut ſæpe dicti PP. Capucini in Hradſchin omnes & ſingulas ſpirituales adminiſtrationes, exercitia, ordinationes, diſpoſitiones, & directiones ſupra ſepedictam Lauretanam Capellam in perpetuum habere, & omnibus ſupra poſitis, & in inſtrumento contentis quietè uti, frui & gaudere, & à nemine, neque Religioſis, neque Sæcularibus in eo inquietari, & impugnari debeant.

Ex his præcipimus omnibus, et ſingulis noſtris modernis, et futuris Regiis Locumtenentibus, ſupremis Provinciæ Officialibus, et Judicii Provincialis Aſſeſſoribus, etiam omnibus noſtris Subditis, cujuſcumque dignitatis, ſtatus, et actus, qui in noſtro hæreditario Regno Boemiæ perſiſtunt, ut hanc à memorata Familia Lobkovitziana erectam, à Noſtro Colendiſſimo D. Parente Leopoldo I. piiſſimæ memoriæ confirmatam fundationem Capellæ Lauretanæ, atque hanc noſtram pariter ſubſecutam clementiſſimam Confirmationem omnimodè obſervent, et ſepè dictos PP. Capucinos apud eandem protegant, et manuteneant in contrarium non faciant, neque ab aliis, quicunque etiam eſſent, fieri permittant, ſub incurſione gravis pœne, et diſgratie. Hoc seriò intendimus.

In fidem he litere, ſignate noſtro Ceſareo, et Regio appensò majori ſigillo, date ſunt in noſtra Civitate Vienne vigeſima quarta die Menſis Novembris Anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo primo, Regnorum Noſtrorum Romani undecimo, Hiſpaniarum decimo nono, Hungariei, et Boemiei etiam undecimo.

Carolus.

Leopoldus Comes Schlick Cancellarius.

Ad mandatum S. C. Regieque Majeſtatis proprium Wilhelmus Krakowsky Comes à Kolowrath.

Joannes Chriſtophorus de Jordan.

Præter amplam fundationem temporalem fruitur hæc Capella ſpirituali, varioque Indulgentiarum theſauro, videlicet Indulgentiis plenariis (præter ſupradictas) pro Oratione 40. horarum, in una Dominica cujuslibet menſis, in feſto Annuntiationis B. V. Mariæ, & in aliis ejuſdem Solemnitatibus Indulgentiis 7. annorum & totidem quadragenarum: Indulgentiis 7. Altarium duodecim vicibus per annum, Indulgentiis ſolitis pro feriis Sextis Martii &c. Reperitur in ea pariter Altare tribus vicibus hebdomadatim privilegiatum, habentque & contiguæ Capellæ in feſtis Patronorum Titularium Indulgentias plenarias &c.

PRO-

SEU

AUSTRIACO = HUNGARICA.

QUantùm heroicâ virtute, & Sanguinis ſplendore ſemper Auguſta Domus Auſtriaca Religionem noſtram beneficiis cumulaverit, encomiis celebraverit, & præſidio in Curia Romana foverit, ſolus ille, qui in Ordinis, & Sæculi hiſtoria alienus eſt, ignorat; hinc, ſicut effuſam communis benevolentiæ ſeriem hic dari ſupervacaneum reor, ita magnalia, quæ Provinciæ Viennenſi fecit, ſpecialia, recenſeri dignum, juſtumque exiſtimo.

Præprimis, religioſum Fratrum noſtrorum zelum Curiæ Romanæ illuſtri teſtimonio commendare ſæpius dignata eſt, quod peculiariter elucet ex Litteris Auguſtiſſimi Imperatoris Ferdinandi III. ad Emin. D. Cardinalem Columna datis, ut ſequitur:

FERDINANDUS TERTIUS &c.

Reverendiſſime Pater.

Ubi percepimus brevî Capitulum Generale Ordinis Capucinorum in Urbe fore, non potuimus, quin Sanctitati Suæ Patres noſtrarum Provinciarum hæreditariarum ac Imperii commendaremus, uti Reverendiſſima Paternitas Veſtra ex annexis uberiùs intelliget. Et cum compertum ſit, Fratres hujus Ordinis in Vinea Domini bene, ac diligenter operari, magnumque fructum, tam Confeſſiones Sæcularium excipiendô, quàm Verbum Dei prædicando facere, deſideraremus illos in veteri utriuſque exercitio conſervari: quo fine etiam Rm̃a Paternitas Veſtra officia ſua, tum apud Suam Sanctitatem, tum alibi, ubi expedit, jungere, eòque rem perducere velit, cupimus, ne per ali-

Digitized by Google

Non dubitamus Sanctitati Veſtræ optimè conſtare, quòd tam in Romano Imperio, quàm Regnis, & Provinciis noſtris hæreditariis, Ordo Capucinorum paſſim vigeat, & hac maximè tempeſtate floreat, adeo, ut ſibi penes omnes, tam majoris dignitatis, quàm minoris claſſis, & conditionis homines non exiguum comparaverit affectum: & quod caput eſt, apud eos etiam, qui aliâ cenſentur Religione, propenſionem præ reliquis conciliaverit, quorum magna in Imperio copia, nec non in Provinciis noſtris aliquis adhuc reperitur numerus, & ſemina hæreſeos nondum plenè expurgata, eliminataque ſunt. Quæ omnia inde vel maximè originem ducunt, quod ejus Ordinis Fratres monaſticæ præſertim invigilent diſciplinæ, ac Vineam Domini diligenter excolant, inque Verbo Dei deprædicando ſingularem exhibeant zelum, necnon in excipiendis ſæcularium Confeſſionibus, juxta Populorum deſideria, aſſiduos & ſollicitos ſe præbeant; unde uber ac copioſus Religionis, Animarumque ſalutis fructus ex utroque emergit, ac penè neceſſarium videtur, ut his incumbant functionibus, cùm in plurimis tam Imperii, quàm Provinciarum noſtrarum partibus ſufficiens Clericorum, Sacerdotumque numerus haud habeatur, per quos ejuſcemodi functiones exerceri, tum maximè Confeſſiones ab omnibus excipi poſſint, quibus illi adminiculantur, magnumque referunt ſalutis commodum: Quod ſi ſecus fieret, non exiguum Religionis, ac Animarum diſpendium pertimeſcendum eſſet. Hinc eſt, quod, cùm brevi illius Ordinis Capitulum Generale in Vrbe fore perceperimus, Sanctitatem Veſtram eâ, quâ ſemper ſolemus, filiali obſervantiâ rogatam cupiamus, velit prædictos Fratres in prædicandi Verbi Dei, ac præſertim excipiendarum Confeſſionum exercitio ulteriùs conſervare, nec aliud quidpiam in contrarium admittere; vergeret enim illud in hiſce potiſsimum partibus tam in Ordinis diſcrimen, quàm ipſius Religionis detrimentum, quippe quò plures in Vinea Domini Operarii, quòque crebriores Dei Verbi Præcones efficiuntur, eò majus Eccleſiæ, ſalutiſque Animarum reſurgat incrementum, neceſſe, maximè ſi illud ipſum deſideriis populorum deſerviat, quod ſummæ ſibi curæ Sanctitas Veſtra ſemper habuit, & Nos id quoque prægnanti obſervantiæ noſtræ ſtudio rependere conabimur, Deum optimum maximum precantes, ut Sanctitatem Veſtram pro univerſalis Eccleſiæ bono diu ſoſpitem conſervet.

Datum in Arce noſtra Laxenburgi, die 28. Maii 1650.

Sanctitatis Veſtræ

Filius

Ferdinandus Tertius.

Dum

... pro poſſe laboraturos: Cum verò eos ad excolendam vineam, & promovendam hanc Dei cauſam ſufficienti Operariorum ad hoc neceſſariorum numero deſtitutos intelligamus, qui porro defectus inde ſuppleri poſſet, ſi Provinciali Boemiæ & Auſtriæ liceret, certum numerum Clericorum Ordinis Profeſſorum, qui quinquennium, aut etiam ſexennium in Religione abſolverunt, & aliàs idonei ſint, ad Sacerdotium promovere, necnon Studioſos Conventûs Lincenſis, quibus ad ſtudii complementum juxta Ordinis Conſtitutiones unus annus deeſt, ad officium Concionatorum admittere, qui capaces & idonei ad illud ſint.

Quare, ne noſtrum ſalutare propoſitum ob defectum Operariorum ulla ex parte impediatur, quinimo eò magis promoveatur, ideo Rmam Paternitatem Veſtram impenſè cupimus requiſitam, velit Miniſtro Generali Ordinis intentionem noſtram, ac vota pluribus explicare, & modis omnibus elaborare, ut Is permittat, ac Boemiæ, & Auſtriæ Provinciali expreſſam licentiam, & facultatem impertiatur, quatenus ille circa Clericos Profeſſos, & Studioſos Lincenſis Conventûs, ſuppoſita, ut ſuprà, idoneitate, de non completo annorum numero diſpenſare, eoſque reſpectivè ad Sacerdotium, & Concionatoris munus adhibere poſſit, & valeat.

Quod eò magis fore confidimus, cùm id ad Religionis, cauſæque Dei promotionem, & in ipſius etiam Ordinis bonum & augmentum cedat. Quod pergratum habituri, Rmæ Paternitati Veſtræ benevolentiæ noſtræ affectum in omne tempus confirmamus. Datum Pragæ die 9. Septembris Anno 1652.

Diſpenſatio ut certiùs ſubſequeretur, dedit & ad P. Miniſtrum Generalem ſimilis tenoris litteras, & ſequentes.

NOS FERDINANDUS TERTIUS &c.

Celare vos noluimus, Nos pro eximio noſtro in Deum, ejuſque Eccleſiam devotionis ſtudio, in Regnis & Provinciis noſtris, ac in Boemia & Auſtria præſertim, ſalutare Reformationis opus proſequi, ac à vera ſalutis via aberrantes ſubditos noſtros, ad Fidem Orthodoxam, verumque ovile Chriſti Salvatoris noſtri reducere conſtituiſſe, ac inter reliquos quoque Patrum Capucinorum operâ uti decreviſſe: non-

dubi-

Digitized by Google

Datum Pragæ Die 9. Septembris Anno 1652.

Ne quoque Conventum Viennenſem Fratrum extraneorum accurſu gravari, illiuſqne quietem turbari contingat, tales ſine expreſſo Cæſareæ Majeſtatis aſſenſu, ultra tres vel quatuor dies ibi detineri, Auguſtiſſimus Imperator Carolus VI. inhibuit, Decretum aliàs deſuper emanatum renovando, ſub tenore ſequenti.

Sacræ Cæſareæ, necnon Hiſpaniarum, & Hungariæ, Bohemiæque Regiæ Majeſtatis, Archiducis Auſtriæ, Dñi N. Clementiſſimi nomine, Patri Ephrem, Ordinis Capucinorum Conventùs hîc Viennæ Guardiano, hiſce perbenignè ſignificandum: reiteratis hucuſque vicibus recentiſſimè Aulæ expoſitum fuiſſe, quod ſpretis ſuperiorum temporum ſeriis inhibitionibus Cæſareis denuo nonnulli ſacri hujus Ordinis Religioſi ab aliis extraneis Provinciis non ſine gravi Conventuum, præcipuè verò hujatis Viennenſis diſpendio & moleſtia, abſque prævio Sacræ Majeſtatis Suæ aſſenſu, & permiſſu in Auſtriæ Ditiones venire, nullâque temporis habitâ ratione ad libitum hic commorari, & non ſolùm Aulam Cæſaream, verùm etiam alios Celſiſſimos Principes, & Magnates importunis ſuis acceſſibus laceſſere præſumant. Cum autem, uti compertum habetur, in aliis exteris Regnis & Ditionibus ejuſmodi Advenæ Religioſi Patres & Fratres ſine prævia ſupremi Terræ Principis licentia non adnittantur, qua de cauſa id etiam hîc nullatenus amplius concedendum, ſed publicis Ordinationibus, & bonæ diſciplinæ magis conſentaneum eſſe videtur, ut præfati Advenæ potius longè hinc retineantur, & conſultiùs in iis Provinciis, ubi in ſortem Domini vocati ſunt, vitam, & mores contineant. In quem finem itaque non immeritò altiſſimè præmemorata ſua Sacra Majeſtas prioribus nuper ab utraque glorioſiſſimorum quondam Prædeceſſorum feliciſſimæ recordationis Majeſtate, deſuper emanatis ſeveris inhibitionibus recenter inſiſtendo, clementiſſimè reſolvit, atque hujus tenore Decreti ſeriò mandat, & præcipit, ut in hujate Viennenſi Conventu futuris temporibus nullus Religioſus hoſpes extra iſthanc Provinciam profeſſus, abſque ſpeciali benigno Majeſtatis Suæ conſenſu ultra tres, vel quatuor dies detineatur, minùs unquam illorum aliquis ſub quocunque prætextu ad Aulam Cæſaream (niſi ob urgentiſſimam cauſam Auguſtiſſimæ Majeſtati ritè prius propoſitam, & ab eadem ratihabitam) recurrere amplius permittatur; ſecus facturus graviſſimam Aulæ Cæſareæ indignationem non evitaturus: hujus vigore Decreti Aulici Majeſtatis Suæ Cæſareæ Sigillo ſecretiore muniti, quod datum eſt Viennæ,

Digitized by Google

... Conventus intra Urbem Sacrum theſaurum, commixto argenti, auri, & gemmarum apparatu pretioſiſsimum commiſit, verùm etiam, ut affectus poſt mortem perennaret vivus, ſepulturam ſuorum Cadaverum in Capella, ſeu Crypta Sacra ad hunc finem in Eccleſia noſtra aptata delegit, prout fuſior deſuper ſequitur relatio. Hinc Provinciæ huic manet juſta ſacris verbis gloriandi ratio, quod *Mamillâ Regum*, Imperatorum, & Archiducum *lactetur*, & exuviarum illorum honorata maneat Cuſtos.

Nomen ſuum mutuat ab ipſa Archiducum, & Cæſarum Sede, Vienna, Auſtriæ inferioris Metrocomia, vel, cum Auſtriam, & Hungariam comprehendat, ex conflato utriuſque ſtatûs etymo ſe Auſtriaco Hungaricam ſcribit.

Apoſtolicus animarum zelus, effuſo Fratrum ſanguine, & ipsâ in odium Fidei illatâ morte celebris, ei coætaneus, & ſuæ originis ſcopus eſt: non enim Germania recipere conſuevit Fratres, qui ſacræ contemplationis otio ſibi ſoli vivunt, ſed eos amat, qui, dum largâ eleemoſynâ fruuntur, eam divinæ prædicationis, & Sacræ Pœnitentiæ Miniſterio, ac hæreticorum convertendorum labore, benevolentiæ & communionis memores, compenſant. Fulſit autem fatus in hac Provincia zelus eâ ſemper claritate, ut non ſolùm annuatim ingenti Pœnitentium numero ſacræ exomologeſeos beneficium impendat, verùm etiam plures à Fide vera devios ad ſemitam ſalutis deducat. Tempore quoque prædictæ Reformationis fuit euſque felix Fratrum labor, ut uno eodemque anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio, ſeptemdecim mille, ducentos, & quadraginta hæreticos operâ Fratrum noſtrorum ad Eccleſiam primitivorum Dei tranſiiſſe, Annales Provinciæ referant.

Jam prius verò Leopoldus Guilielmus, Archidux Auſtriæ, Epiſcopus Paſſavii &c. Verbum Dei in ore Fratrum ita fœcundum probavit, ut eos non ſolùm plurium Eccleſiarum Concionatores ordinarios conſtitui, ſed etiam, Parochis ad prædicandum impeditis, iis privativè pulpita committi mandaverit, Diplomate ſequenti.

Digitized by Google

& Hoſpitali, Corneoburgi, Tulnæ, Pruggi ad Laytham, & Waidbowiæ: necnou in Moravia Olomucii in Cathedrali, Brunæ, Nicolſpurgi, & Viſcoviæ per aliquot jam annos Verbum Dei plauſibiliter prædicâſſe, tanto quidem cum fructu, & Animarum lucro, ut ſingularem & benigniſſimam obinde hauſerimus complacentiam, & ſatisfactionem. Ne idcirco prædicti Patres in ſuſcepto prædicationis munere, & Apoſtolico ſuo zelo futuris turbentur aut præpediantur temporibus, aut cum unius, aut alterius Parochi mutatione, novoque ſuperveniente diſſordo introducatur, vel cauſetur, aut quocunque modo ordo violetur, hinc concedimus, ac harum virtute clementiſſimè indulgemus, ut Patres Capucini in prælibatis locis, cum præſcitu tamen, & conſenſu Parochi localis, Conciones impoſterum ſingulis diebus Dominicis & Feſtivis imperturbatè non tantùm continuare valeant, ſed inſuper volumus, & præcipimus, ut caſu, quo unus, alterve Parochus in præſpecificatis locis, nunc & futuris temporibus, Cathedram in Perſona propria conſcendere aut non poſſit, aut non velit, ea Patribus Capucinis, & nulli alii committatur, aut concredatur. Quocirca mandamus benigniſſimè utrique noſtro Paſſavienſi & Olomucenſi Officiali, ut ſæpedictos Patres Capucinos in hac cauſa defendere, eiſque pro temporis & cauſæ exigentia, aſſiſtentiâ ſuâ favere non intermittant. In cujus rei fidem & firmitatem hocce Decretum manu propria ſubſcripſimus, & noſtro Archiducali intimæ Cancellariæ Aulicæ ſigillo roborari fecimus. Actum Viennæ Die 2. Aprilis Anno 1644.

Leopoldus Guilielmus.

Dividit gloriam Virorum illuſtrium cum Provincia Bohemica tempore, quo eidem manſit unita; inter eos verò, quos vel ex ortu inter fines Provinciæ, vel ex alio titulo verè ſuos numerat, primum locum tenet Fr. Emericus à Commoromio, Hungariæ loco, quem præclara virtus ſecretiori Imperatoris Leopoldi Concilio commiſcuit, primum inter Ultramontanos Capucinos, ad Epiſcopium, & quidem Viennenſe in Auſtria, evexit, & inter Principes S. R. Imperii ſolium gloriæ tenere fecit, uti in primo Bullarii tomo fol. 130. partim notatum eſt, & infra ampliabitur.

Nomen Fr. Ludovici à Roſenhemio poſteritatis memoria eò tenaciùs apprehendet, cum ſingularis prudentia, & Religionis zelus in eo enituerit, & bina vice Definitor Generalis electus, Fratres exemplo humilitatis anteire ſtuduerit, deforme exiſtimans, ab iis, quos dignitate præſtaret, virtute ſuperari.

In Fr. Jovita Burgundo, qui in Auſtria Sacrum Habitum, & Viennæ quietis tumulum ſuſcepit, & trium Conventuum in Sileſia fuit promotor, par virtu-

tis

Digitized by Google

Facultatem abſolvendi eos, qui Turcas vel liberârunt, vel occultârunt, Fratribus noſtris conceſſam eſſe, Joanni ab Auſtria renuntiat, eidemque Fratres ſpeciatim commendat.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni ab Auſtria.*

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſſimus inter alia dilectis Filiis Guardiano & Fratribus Capucinis, qui ad procurandam ſalutem Chriſtifidelium claſſis, cui Tu ſummo cum imperio præfectus es, miſſi ſunt, facultatem abſolvendi eos, qui captivos Turcas vel liberârunt vel occultârunt. Quod quidem Tibi ſignificandum duximus, ut intelligas Nos id nulla alia de cauſa, ſed ſolùm tuo conſilio feciſſe, ne Tuorum animæ illaqueatæ remanerent, quod Te, & confœderatos bonam in partem accepturos eſſe confidimus. Quoniam autem peccatum dimitti non ſolet, niſi re ablatâ reſtitutâ, valde opportunum & expediens eſſe cenſemus ad ſervandas animas ipſas, ut Nobilitas Tua, cæterique fœderati veſtro edicto captivos Turcas habentibus de præterito condonaretis, adjectis graviſſimis pœnis, ſi id impoſterum quiſquam admittere auſus fuerit. Præterea eoſdem Guardianum, & Fratres Nobilitati Tuæ ex animo commendamus; gratum enim habebimus, ſi quæ tua eſt inſignis pietas, ipſi ſentiant noſtram hanc commendationem, quotieſcumque acciderit, ſibi plurimùm profuiſſe. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxx. Maii MDLXXII. Pontificatus noſtri Anno primo.

Autog. in Arc. Secr. Brev. Apoſtolicorum reg. menſ. & anni præd. f. 2.

FF. Mariano & Salvatori cum 2. Sociis in Perſidem ad prędicandum ibi Evangelium eundi licentiam, inſtante Maximiliano Archiduce Auſtriæ, largitur.

A tergo: *Dilecto Filio, Nobili Viro, Maximiliano, Archiduci Auſtrię.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Piis Servorum Dei deſideriis, ac ſtudiis benignè, quantùm cum Domino poſſumus, favemus, idque tanto propenſiùs, quando Catholicorum etiam Principum pro eis apud Nos preces intercedunt, præcipuè verò Nobilitatis Tuæ, quam ſingulariter amamus, & intra paterna viſcera noſtra gerimus. Quod igitur Religioſi illi Viri ex Ordine Minorum Capucini, quos Nobis diligenter commendâſti, Fratres Marianus, & Salvator, ac Socii duo, zelo Dei incenſi ad Fidem Catholicam diſſemi-

Digitized by Google

ctè, & feliciter agant, & verbo, atque exemplo animas multas Chriſto lucrentur, noſtram Apoſtolicam Benedictionem paternæ charitatis affectu impartimur.

Datum Romæ apud Sanctos Apoſtolos ſub Annulo Piſcatoris, die xxvi. Aprilis MDCIII. Pontificatus noſtri Anno duodecimo.

Ex Archivo ſecreto Vaticano Regeſt. Brevium ad Principes *menſ. & anni prædictorum fol.* 150. *à tergo*.

Michaeli Adolpho, Comiti de Althann, pro intento Redemptionis Fidelium ſub ſervitute Turcarum detentorum opere, quatuor Fratres in ſubſidium mitti, P. Miniſtro, ſeu P. Procuratori-Generalibus injungit.

A tergo: *Dilecto Filio, Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, ſeu ejuſdem Ordinis Procuratori & Commiſſario Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius, Michael Adolphus, Comes de Althan, quod ipſe Chriſtifidelium ſub miſera Turcarum ſervitute detentorum ſtatui pio charitatis affectu compatiens, ac illorum redemptionis opus promovere deſiderans, quò id meliùs atque efficaciùs exequi valeat, quatuor tui Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Religioſos ſecum habere, & propterea per Nos deſuper,

facultatem concedimus & impertimur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis etiam &c. roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xv. Januarii MDCXXVII. Pontificatus noſtri Anno quarto.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 5.

SS. Reliquias, à Mathia Imperatore, & Anna ejus Conjuge, Capellæ Cæſareæ in Eccleſia Fratrum noſtrorum Viennæ ſitæ donatas, inſtante Ferdinando, pariter Imperatore, recipi concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUm, ſicut nuper Veſtro nomine Nobis expoſitum fuit, aliàs clar. mem. Mathias, Romanorum Rex, in Imperatorem electus, & deinde ſimilis mem. Anna, illius uxor, dum viverent, nonnullas Sanctorum, & Sanctarum ſacrarum Reliquiarum particulas, quas apud ſe legitimè habebant, Vobis & Eccleſiæ veſtræ, ad effectum eas in Capella, Cæſarea nuncupata, in eadem Eccleſia ſita, collocandi donaverint, & aſſignaverint, ſeu donari & aſſignari voluerint, illaſque propterea ad effectum prædictum recipere poſſe ſummopere deſideretis. Nos ſpecialem Vobis gratiam facere volentes, & veſtrûm ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque eccleſiaſti-

cis

ſub Annulo Piſcatoris die XIX Junii MDCXXV. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

M. A. Maraldus.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Non obſtante, quod dictæ S. Reliquiæ in vaſis argenteis &c. forent repoſitæ, illas ad uſum à Fratribus acceptari poſſe confirmat.

A tergo: *Dilecto Filio, Provinciali Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciarum Bohemiæ, Auſtriæ, & Moraviæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

ALiàs pro parte Dilectorum Filiorum Guardiani & Fratrum Domûs Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Viennen. Nobis expoſito, quod aliàs clar. mem. Mathias, Romanorum Rex, in Imperatorem electus, & deinde ſim. mem. Anna, illius Uxor, dum viverent, nonnullas Sanctorum & Sanctarum ſacrarum Reliquiarum particulas, quas apud ſe legitimè habebant, eis & eorum Eccleſiæ, ad effectum illas in Capella, Cæſarea nuncupatâ, in eadem Eccleſia ſita collocandi, donaverant & aſſignaverant, ſeu donari & aſſignari voluerant, illaſque propterea ad effectum prædictum recipere poſſe ſummopere dianus & Fratres recipere & acceptare nequeunt, Nos ſupplicationibus dicti Ferdinandi Regis nomine Nobis iterum humiliter porrectis inclinati, Tibi per præſentes committimus & mandamus, ut Reliquiarum prædictarum in argenteis ſeu quibuſcumque aliis pretioſis vaſis, ut præfertur, repoſitarum, necnon ſacræ ſupellectilis & ornamentorum quorumcumque, pro dictæ Cappellæ ornatu ac ipſarum Reliquiarum decore confectorum uſum, non autem proprietatem, acceptes & recipias, ac per dictos Guardianum & Fratres acceptari & recipi cures & facias, ad effectum illas in Eccleſia, eà, quâ decet, reverentiâ, conſervandi: Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Domûs & Ordinis prædictorum, etiam &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XXVI. Auguſti MDXXVII. Anno quinto.

M. A. Maraldus.

Autogr. in Secret. Brevium Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 30. de quo Breve formatum in Archivo Provinciæ.

Di-

Digitized by Google

nandi Romanorum Regis, in Imperatorem electi Conjux, in executionem piæ mentis, bonæ memoriæ Annæ, claræ memoriæ Mathiæ, ſimiliter Romanorum Regis, in Imperatorem electi Conjugis, dictam Domum cum Eccleſia, & in eadem Eccleſia unam Capellam conſtruxerit, in qua Mathias, & Anna prædicti ſepulti ſunt, eandemque Capellam, ejuſque Sacriſtiam variis Sacris Reliquiis, & Reliquiariis, ac paramentis & ornamentis, aliâque ſacra ſupellectile inſtruxerit & ornaverit, Nos Sacrarum Reliquiarum, & Paramentorum, ac aliorum præmiſſorum conſervationi & manutentioni, quantùm cum Domino poſſumus, benignè conſulere volentes, ſupplicationibus dicti Guardiani Nobis ſuper hoc humilitèr porrectis inclinati, ne de cœtero quiſquam, quavis auctoritate fungens, Re-

etiam juramento, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in valvis dictæ Capellæ, ſeu Sacriſtiæ, aut aliquo alio perſpicuo loco, unde ab omnibus cerni poſſit, continuò affixa maneat.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Decembris MDCXXXII. Pontificatus noſtri Anno decimo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Brev. Apoſt. Reg. menſ. & anni præd. fol. 741. de quo Breve formatum in Arch. Provinciæ.

N O T A.

OMni ex parte convenit, hic individuari præcipuas Sacras Reliquias, cum parte ſupellectilis, quæ in Cæſarea hac Capella, ac Sacro Theſauro conſervantur, & præcipuè ſunt.

1. *Particula magna, aurô & ſmaragdo ornata de Sindone, quâ pretioſiſſimus Chriſti Domini ſanguis exceptus fuit.*

2. *Statua, ſeu Imago B. V. Mariæ argentea, ſub qua habetur Particula de Velo, ſeu peplo, ejuſdem B. Virginis, in quo divinus Puſio jacuiſſe traditur.*

3. *Similis ſtatua argentea Divi Joſephi, complectens particulam de illius Pallio.*

4. *Statua parva S. Sebaſtiani, ex rubro corallio formata, tenens particulam de vexillo, ac ſimul exhibens particulam de ſacris ejus oſſibus in corde aureo.*

5. *In effigie, ſeu ſtatua pectorali argentea, Cranium S. Chriſtinæ Virg. & Martyris.*

6. *In ſimili magna ſtatua argentea pectorali, exterius deaurata, magna Particula de S. Thecla V. & M.*

7. *In Simili argenta Imagine pectorali, margaritis & gemmis pretioſiſſimis diſtincta, Cranium S. Agnetis Virg. & Martyris.*

8. *In ſpeculo quodam ex Concha margaritifera formato, Reliquiæ S. Laurentii Mart. cum liquore, qui ex ejuſdem Corpore in Craticula poſito defluxiſſe dicitur.*

9. *In ſimili ſpeculo Cranium S. Vincentii Martyris.*

10. *In pari ſpeculo ex Concha Margaritifera Reliquiæ Epiſcopi Anglici, S. Thomæ à Cantuaria.*

11. *In æquali ſpeculo Particula de S. Petro Veronenſi Martyre.*

12. *In pretioſiſſima quadam argentea & deaurata magna Ciſta integrum Corpus S. Thimothei Martyris.*

13. *In argentea, ac deaurata Ciſtula, manus adhuc incorrupta S. Athanaſii, Eccleſiæ Doctoris.*

14. *In ſimili Ciſtula incorruptus Pes cujuſdam S. Innocentis Martyris.*

15. *Duæ Monſtrantiæ, ſeu Oſtenſoria argentea, decore, magnitudine, ac ultra centum librarum pondere pretioſiſſima, comprehendentia plures ſacras Reliquias, & oſſa Sanctorum, in iis denominatorum.*

16. *In columna eburnea Particula de Sacra Virga, quâ Salvator noſter flagellatus fuit. Pariter tres Particulæ de ſanguinea Columna, cui Chriſtus in flagellatione fuerat alligatus, ac Particula de menſa Sacræ Cœnæ Domini.*

17. In

item Particula de pallio S. Joſephi Nutritii Chriſti. Reliquiæ S. Chriſtophori, & Patritii, Hyberniæ Apoſtoli dicti, ac demum deni de S. Urſula V. & M. & unus pariter de S. Eliſabetha Hungariæ Regina. Hæ omnes Particulæ pendent in Arbore quadam, ex auro obrizo artificiosè confectâ.

36. Particula de ſacro Induſio B. V. Mariæ in parva ſtatua eburnea, adamantibus veſtitâ, ac effigiem ejuſdem B. Virginis repræſentante.

37. Statua ſeu Imago B.V. Mariæ, quam natura ipſa, nullo inſtrumento adhibito, efformavit ex ligno.

38. Duo ex auro ab Auguſtiſſima Imperatrice Anna conſuta loculamenta, plurimas Sanctarum Virginum & Viduarum ibidem ſpecificatarum Reliquias continentia.

39. Corbis ad formam Præſepis conſtructa, ac margaritis cincta, in qua Particulæ de vero Præſepio & faſciis Divini Puſionis aſſervantur.

40. In Theca eburnea cranium S. Infantis Innocentis.

41. In ſimili eburnea Theca particulæ de SS. tribus Regibus.

42. Arca ex ebelonio, in qua plurima ſacra Oſſa, Mandibula, Crania, & aliæ Reliquiæ de S. Mauritio, ejuſque Sociis habentur.

43. In Ciſta pretioſa ebore decorata, incorrupta manus S Euphemiæ Virg. & Mart.

44. Ex Ligno ſeu arbore S. Franciſci Seraphici (quæ ex baculo ejuſdem excrevit) ſtatua B. V. Mariæ artificiosè effigiata.

45. Speciosiſſima ciſtula oſſibus S. Floræ V. & Mart. referta.

46. Alia cum ſacris oſſibus S. Paulinæ Virg. & Mart.

47. In pari ciſtula Reliquiæ S. Sotteris Virg. & Mart.

48. In alia Reliquiæ S. Theclæ Virg. & Mart.

49. In alia Reliquiæ S Martinæ Virg. & Mart.

50. In alia Reliquiæ S. Euphemiæ Virg & Mart.

51. In ſimili Reliquiæ S. Prudentii Martyris.

52. Item ſacræ Reliquiæ S. Alumni Mart. in ſimili.

53. In ſimili Reliquiæ S. Iſidori Mart.

54. Ac in tali tandem Ciſtula S. Oſſa S. Alexii Romani Confeſſ.

55. In antiqua eburnea Monſtrantiola ſeu Oſtenſorio digitus S. Stephani Proto Martyris.

56. Item in argenteo Oſtenſorio digitus S. Leopoldi, Marchionis Auſtriaci.

57. Particula magna de ſacra Syndone, aurô obrizô, margaritis & gemmis veſtita, qua Sacrum Corpus Salvatoris noſtri in ſepulchro tectum erat.

58. Sacræ Reliquiæ Sancti Colomani Martyris, auro & margaritis ornatæ. Item laqueus, quo ſuſpenſus fuit.

59. Reliquiæ S. Sigiſmundi Regis & Mart. pretioſiſſimè adornatæ.

60. Capilli cum effigie S. Wenceslai Boemiæ Regis & Martyris, in magna torque ex Gagata artificiosè elaborata, ad modum & formam aurei velleris.

61. Reliquiæ S. Euſtachii Martyris, auro, argento, & unionibus incluſæ.

62. Tria ſacra Capita ex ſocietate S. Mauritii, &

63. Quatuor ſacra Capita ex ſocietate S. Urſulæ ſpecioſiſſimè decorata.

64. Duo Angeli ex ligno ſculpti, qui Altari majori Eccleſiæ noſtræ aptati, in conſpectu omnis Populi etiam quorumdam Acatholicorum, per gradus deſcendiſſe, ac in medio coram Sanctiſſimo, ſeu Venerabili tunc expoſito, profunda genuflexione facta, ad priorem ſuam ſtationem reverſi perhibentur.

65. Particula de S. Matre Anna in ſculpta ejuſdem effigie.

66. Cranium S. Adelgundis Abbatiſſæ in patina argentea.

67. Reliquiæ S. Kiliani, & ſociorum ejus in quadam argentea, ligno ebenino veſtita Arca.

68. In æquali argentea Arca Reliquiæ Sanctorum Proto-Medicorum Lucæ, Coſmæ, Damiani, & Pantaleonis.

69. Par-

Digitized by Google

85. *Pariter particula quædam de Virga Moyſis, auro veſtita.*

86. *Viſibilis gutta Sanguinis Chriſti Jeſu in chryſtallo, auro & pretioſis unionibus adornata.*

87. *In theca deaurata magna pars de brachio S. Longini, Capitanei.*

88. *Particula de Sancta Cruce Domini & Salvatoris noſtri, in chryſtallo, auro & gemmis ſpecioſiſſimè decorato.*

89. *Particula de S. Helena Imperatrice, decore pretioſa.*

90. *Alia magna particula de S. Cruce Jeſu Chriſti in aurea Cruce.*

91. *In capſula aurea, Sanguinis gutta Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti.*

92. *Sanguis S. Maximi Martyris, chryſtallo incluſus.*

93. *In ſimili chryſtallo ſanguis S. Bonifacii Martyris.*

94. *In quadam ex gemmis compoſita Arula particula de S. Matre Anna.*

95. *In æquali ſpecioſa Arula particula de Sac. Induſio B. V. Mariæ.*

96. *Pretioſiſſima, ex adamantibus, rubinis, aliiſque unionibus, auro, & margaritis adornata Arula, repræſentans in medio Crucifixum Dominum ex una margarita: formatum præterea continens particulam de Spinea Corona, ac etiam particulam de Veſte purpurea Chriſti Domini Salvatoris noſtri.*

97. *In æquali Arula, formâ, decore & pretio priori correſpondente, ſacra Spina adhuc ſanguinea de Corona Salvatoris noſtri.*

98. *In chryſtallo particula de ſacra veſte Chriſti Domini.*

99. *In magna aurea monſtrantia pretioſiſſimus Sanguis Chriſti Jeſu Domini noſtri.*

100. *Crumena elemoſynaria S. Stephani Regis Hungariæ auro contexta, pariter & tænia, qua caput tegebat, in criſtallo.*

101. *Corpus S. Succeſſi Martyris in arca, tabulis vitreis diaphana. Habentur præterea in hoc Cæſareo Theſauro & aliæ quàm plurimæ aliorum Sanctorum & Sanctarum Martyrum, Confeſſorum & Virginum Reliquiæ, Particulæ, Oſſa, aliaque memorabilia, quæ quidem omnia ſpecioſo pariter ornatu ſunt amicta, non tamen adeo pretioſo, prout Reliquiæ ſuperius ſpecificatæ.*

In eodem Sacello primum occupat locum inſignis, & miraculoſa Imago B. V. M. à noſtro F. Joſepho Antonio à Triviliano, Concionatore & Miſſionario Apoſtolico pro Auguſtiſſima Imperatrice allata, ab Auguſtiſſima autem publicæ venerationi Sacello Cæſareo expoſita: Hanc plurimùm adornant coronæ B. Virgini & Sanctiſſimæ Proli impoſitæ, ac ex auro & pretioſiſſimis unionibus & gemmis confectæ, necnon Coronis, quâ cingitur, quadrata argentea cum ſuis figuris & ſplendore deaurato, pretio ſuo ſex mille florenos excedens, ad quam diu noctuque quinque lampades argenteæ ardent. Eam inſuper inſigniunt anathemata aurea & argentea penè innumera, quæ ob gratias impetratas à copioſiſſimè confluente deponi ſolent Populo, cujus devotionem plurimùm augent Indulgentiæ, à S. M. Benedicto XIII. (ut infra dicetur) conceſſæ.

Quod ſacram Cæſarei hujus Sacelli ſupellectilem concernit, pro apparatu & faſtu Sacro adeſt præter gemmas, uniones & margaritas, quæ in magna copia viſuntur, ex argento, 1. Crucifixi Imago, unà cum Cruce & poſtamento, longitudinem duorum pedum & quatuor palmitum emetiens. 2. Imagines ſeu tabulæ argenteæ pro omnibus feſtis Domini. 3. Duo Angeli. 4. Sex magna ex Jaſpide confecta, & deaurata candelabra, quorum quodlibet ſex mille florenorum æſtimatur. 5. Duodecim magna candelabra pro Altari. 6. Duo alia ſat procera candelabra ponderis 44. marcarum & 16. unciarum. 7. Candelabra minora undecim. 8. Lampades decem, majores & minores. 9 Amula magna cum ſua luſtrica. 10. Paſtorale ex unicornu, cujus ſuperior pars argentea. Et alia multa vaſa, & res, quæ omnia ex puriſſimo argento factæ, aliquot centenas ſuo pondere efficiunt.

Spi-

Digitized by Google

operum inſtituta augentur, libenter intendi-
mus, ac his partes officii noſtri favorabiliter interponi mandamus, prout Perſonarum, rerum & locorum circumſtantiis debitè penſatis conſpicimus, in Domino ſalubriter expedire.

Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Marquardi Baronis Schwendi nuncupati, Adminiſtratoris, & Decani Eccleſiæ Patavienſis, ac Capituli dictæ Eccleſiæ petitio continebat: Quod aliàs ipſe Marquardus, S. Spiritûs gratiâ inſpirante, in honorem Glorioſiſſimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, Auxiliatricis humani generis, ac Sancti Franciſci, Capellam non collativam, in quodam Monte, Civitati Pataviæ proximo, ære ſuo, de voluntate & aſſenſu dicti Capituli fundavit, & dotavit, ac ei cohærentem Domum Ordinis Fratrum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum in Provincia Auſtriaca conſtruxit: Inſuper ſtatuit, quod prædicta Capella debeat in omnibus & ſingulis, quoad ſpiritualia, & Divini Officii exercitia, ac eorumdem ſpiritualium plenariam ordinationem, & diſpoſitionem totaliter ſubjacere prædicto Ordini, & pro tempore exiſtenti Guardiano Fratrum Capucinorum prædictorum ibidem commorantium: quoad temporalitatem verò, dotationem, proventus, oblationes, cenſus, & bona voluit eam ſimpliciter, & totaliter Decano pro tempore exiſtenti dictæ Eccleſiæ & prædicto Capitulo conjunctim, & ſimultaneè ſubjacere, ut, quicquid in dotationem, proventum, & pro oblatioue tunc, aut in futurum prædictæ Cappellæ datum, oblatum, aut offerendum foret, tam quoad ſacra quàm in prædiis, proventibus, redditibus, cenſibus, & pecuniis, eiſdem Decano pro tempore exiſtenti, & Capitulo prædictis ſubjaceat, & ſerviunt, & ibidem, ut in Capella, ipſis & habitationi ipſorum immediatè incorporatâ, Divina peragunt, nullo terreſtri ſalario, aut præmio, ſed cæleſti haud dubio honorandi) oblationes, & dona mobilia & immobilia, ad notabilem quantitatem ſe extenderent, adeo, ut Decano pro tempore exiſtenti, & Capitulo prædictis videretur non urgere ullam neceſſitatem fabricæ, cultûs, aut neceſſariorum dictæ Capellæ, de fructibus, redditibus & emolumentis ejuſdem Capellæ, ſalutarem elargitionem facere, & ad pios uſus hujuſmodi proventuum abundantiam applicare, declaravit idem Marquardus Baro & Adminiſtrator, ut tunc ante omnia potiſſima, & ſingularis habeatur ratio Viduarum & Puellarum, & Orphanarum dictæ Civitatis Patavienſis, & earum neceſſitati, & pudicitiæ conſulatur dote congruâ, aut alimentis. Statuit ad hoc idem Marquardus Baro & Adminiſtrator, ut id, quod ulterius de præſentibus emolumentis, & fructibus bonorum dictæ Cappellæ ſuperſuerit, impendatur in unum aut plures Alumnos Juris Canonici in probata Univerſitate Catholica ſtudioſos, qui à Seniore pro tempore exiſtente Familiæ, dicti Marquardi Baronis & Adminiſtratoris, Catholicæ tamen Religionis, pro tempore exiſtenti Decano, & Capitulo prædictis pro ſtipendio præſentabuntur, primariò verò curabunt Decanus pro tempore exiſtens, ac Capitulum prædicti, ut, ſi quæ indigentia, vel neceſſitas extraordinaria Domui Capucinorum hujuſmodi obveniret, iis, uti qui jugiter Cappellæ prædictæ inſerviunt, congruâ eleemosynâ ſuccurratur. Domus autem ejuſdem Marquardi Baronis, & Adminiſtratoris, quam ante aream dictæ Cappellæ extra Clauſuram eorundem FF. Capucinorum ædificavit, inalienabiliter in ſuum, & uniuſcujuſque

ſed ejus occaſio, & incentivum, in quantum fieri poteſt, vitandum ſit, ſtatuit, & voluit idem Marquardus Baro & Adminiſtrator, ex tunc in perpetuum, ut nulla ratione poſſit in prædicto Monte, vel circa, hoſpitium vel diverſorium erigi, aut pocillatio exerceri, quandoquidem dicta Civitas, ejuſque ſuburbium in pede dicti Montis juxta eſt, ubi hoſpitia abundè ſatis ſunt pro incolis, & advenis, niſi eſſet aliqua extraordinaria cauſa in Capitulo peremptorio unanimiter approbanda; voluit verò dictus Marquardus Baro, & Adminiſtrator, unumquenque de ſua Familia Baronum de Schwendi Seniorem, Catholicæ Religionis, inſpectionem habere poſſe, & inſtantiam facere apud Decanum pro tempore exiſtentem, ac Capitulum prædictos, aut etiam, quatenus opus erit, apud loci Ordinarium, ut huic dicti Marquardi Baronis, & Adminiſtratoris diſpoſitioni nullatenus contraveniatur, ſine prætenſionibus illius Juriſpatronatûs, aut Advocatiæ, quod nulli hominum, neque Eccleſiaſtico neque ſæculari, præterquam Decano, & Capitulo prædictis, unacum omnimoda diſpoſitione in temporalibus voluit competere.

Et quia ſanctè, piè, & juſtè inchoata, à malignis hominibus ſuggeſtione diabolicâ frequenter impugnari & impediri ſolent, ne hujuſmodi dicti Marquardi Baronis, & Adminiſtratoris opus, iniquorum calumniatorum malitia, ſucceſſu temporis poſſit infeſtari, aut in alium, vel alios Religioſos Ordines, cujuſcunque nominis, Religionis, & Ordinis exiſtant, transferri, vel immutari, neve etiam procreatis apud dictam Cappellam divitiis filia ſuffocet matrem, dictus Marqurdus Baro, & Admiuiſtrator prohibuit, ne quis prædictos Fratres Capucinos in exercitio, diſpoſitione, & ordinatione cultûs Divini, & ſpiritualium circa dictam Cappellam, neve Decanum pro tempore exiſtentem, & Capitulum prædictos in adminiſtratione, tuitione, diſpoſitione temporalium circa dictam Cappellam, atque Capellæ fundationem, dotationem, & ſtatuta præmiſſa approbare, & confirmare, aliâſque in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui bonorum operum incrementum ſinceris deſideramus affectibus, ac certam de præmiſſis notitiam habentes, præfatum Marquardum Baronem, & Adminiſtratorem, ac Capituli hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, ſententiis, & pœnis, â jure, vel ab homine quâvis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, necnon ſcripturarum prædictarum tenores &c. veriores, præmiſſis tamen non contrarios, præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Diſcretioni tuæ, attento, quod, ſicut aſſeritur, Venerabilis Frater noſter Epiſcopus Viennenſis vicinior Ordinarius exiſtat, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus fundationem, dotationem, & ſtatuta præmiſſa ejuſdem Capellæ, aliaque omnia, & ſingula præmiſſa, & prout illa concernunt ſcripturas deſuper confectas, licita tamen, & honeſta in ſe continentes, ſine tamen alicujus præjudicio, authoritate noſtra perpetuò confirmes, & approbes, illiſque perpetuò, & inviolabiliter Apoſtolicæ firmitatis robur adiicias, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quàm facti, & ſolemnitatum de Jure, uſu, conſuetudine, ſeu aliàs quomodolibet requiſitarum, vel neceſſariarum, & quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſuppleas, ac fundationem, dotationem, ſtatuta, & alia præmiſſa à dicto Marquardo Barone, & Adminiſtratore, ut præfertur, facta, & ordinata, ſemper, & perpetuò valida, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac tam per pro tempore exiſtentem Decanum, & Capitulum dictæ Eccle-

ſiæ,

Digitized by Google

nibus, necnon Domus Capucinorum, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, illis, illorumque Superioribus, & perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium

rem Anno Incarnationis Dominicæ, anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, XXII. Idus Auguſti Pontificatus noſtri Anno octavo.

Ja. Albaretus &c.

Exempl. in Archivo generali Ordinis Armario: Provincia Auſtriaco-Hungarica..

N O T A.

Sonat autographum Fundationis & diſpoſitionis, à piiſſimo Fundatore factæ in terminis, ut ſequitur:

IN NOMINE SACROSANCTÆ, ET INDIVIDUÆ TRINITATIS.

Marquardus, Dei gratiâ Adminiſtrator Plenarius Epiſcopatûs Paſſavienſis, & Vicarius ibidem, liber Baro à Schwendi, Sac. Cæſ. Majeſtatis Conſiliarius &c.

Cum ea, quæ temporis injuriâ & vetuſtate obumbrantur, ſcripturæ fulciantur ſuffragio in memoriæ ſtabilitatem. innoteſcere præſentibus volumus cunctis in perpetuum; Quatenus pro ſalute & remedio animæ noſtræ, conſiderantes, quod poſt mortem hominem nihil ſequitur, niſi, quod boni præmiſit in vita, Sancti Spiritûs gratiâ cælitus inſtigati, prævidimus ecce locum, in quo ex concepto liberè voto in honorem Glorioſiſſimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, Divæ Auxiliatricis humani generis, ſimul & Seraphici Patris Franciſci exſtruximus, & de modico exiguæ noſtræ ſubſtantiæ fundavimus Capellam ibidem in Monte Seraphico Patrum Capucinorum hic Pataviæ, de voluntate atque conſenſu totius Venerabilis Capituli Patavienſis, comparantes ei fundum, quem ære noſtro ab omni præſtatione & exactione reddidimus liberum, & fabricari fecimus eam in ſtructura congrua, prout patet. atque habitationi & Clauſuræ dictorum Capucinorum, quam ante annos aliquot ipſis in eodem monte extruximus, eandem ædificatam & incorporavimus, authoritate inſuper Sanctiſſimi Domini noſtri Urbani VIII. Pontificis Maximi ſtatuentes, quod præfata Capella B. Virginis Auxiliatricis debet in omnibus, & ſingulis quoad ſpiritualia, & divini Officii exercitationem, & eorumdem plenariam ordinationem ac diſpoſitionem totaliter ſubjacere & ſubeſſe Venerabili Ordini & Guardiano Capucinorum ibidem commorantium, prout ad inſtantiam, & preces noſtras unà cum Venerabili Capitulo Cathedralis hujus Eccleſiæ nobiſcum ad pedes Sanctiſſimi Domini noſtri deſuper emanatas, & per Bullam ſpecialem Suæ Sanctitatis approbatas, & Seraphico Ordini deſuper factam mentionem, Apoſtolica authoritate irrefragabiliter ſancitum. Obſecramus deſuper unumquemque Epiſcopum ac Succeſſorem, uti loci Ordinarium & Principem terræ, Dominum noſtrum Clementiſſimum, per viſcera Chriſti, ut in hoc, etiam in minimo contraveniri, ac deflecti aliquando, & Fundatoris animam in hoc contriſtari ullô modô patiatur.

Quoad temporalitatem verò, dotationem, proventus, oblationes, cenſus, & bona. volumus ea ſimpliciter & totaliter ſubjacere unicuicumque Decano pro tempore exiſtenti, & toti Venerabili Capitulo Patavienſi conjunctim & ſimultaneè, quorum conſcientiam deſuper oneramus, & quicquid dotatione, proventu, & obla-

Decanus, uti Officialis in matrimonialibus perpetuus, unà cum Venerabili Capitulo dotaturi eaſdem pro conditione, qualitate, & ſtatu uniuſcujuſque illorum, opem Deiparæ divæ Matris Auxiliatricis implorantes.

Deinde verò ſtatuimus etiam, ut id, quod ulterius de proventibus, emolumentis & fructibus bonorum ſupereſt, impendatur in unum & plures Alumnos juris Canonici in probata Univerſitate Catholica ſtudioſos, qui à Seniore Familiæ noſtræ, Catholicæ tamen Religionis, Venerabili Decano, & Capitulo pro ſtipendio præſentabuntur. Primariò verò curabit ſupradictus Decanus & Capitulum, ut, ſi quæ indigentia, vel neceſſitas extraordinaria Venerabili Cœnobio Patrum Capucinorum obveniret, iis, uti qui jugiter Capellæ ſerviunt, congrua eleemoſynâ ſuccurratur.

Domus autem noſtra, quam ante aream Capellæ extra Clauſuram Ordinis Capucinorum ædificavimus, inalienabiliter in noſtrum & uniuſcujuſque pro tempore exiſtentis Decani proprietatem & uſum, non debet intertenerí de proventibus Capellæ, ſed intertenеat eam unuſquiſque pro tempore Decanus de ſuo, ſi vult. ſi tamen vetuſtate, vel incendio, vel alio caſu fortuito deſtrueretur, reparetur pro uſu Decani rurſum de proventibus redituum Capellæ. Aliàs voluntariæ impenſæ in eam non fiant de proventibus Capellæ: omni inſuper jure, quod ex constructione & fundatione nobis competit, ut jure Patronatûs, Advocatiæ, aut quovis alio ſemel pro ſemper totaliter in Decanum & totum Venerabile Capitulum transfuſo, qui eò magis hanc noſtram diſpoſitionem ac fundationem manuteneri facient, authoritatem etiam Sanctiſſimi Domini noſtri, ac brachium pro tempore Epiſcopi, uti Principis terræ & Ordinarii deſuper, quatenus opus, implorantes.

Cum etiam non tantùm peccatum ipſum, ſed ejus occaſio & incentivum, in quantum fieri poteſt, vitandum ſit, ſtatuimus, & volumus ex nunc in perpetuum, quod nulla ratione poſſit in Monte hoc, vel circa Hoſpitium, vel diverſorium erigi, aut pocillatio exerceri, quandoquidem Civitas, ejuſque ſuburbium in pede montis juxta eſt, ubi Hoſpitia ſatis ſunt pro incolis & advenis, niſi eſſet aliqua extraordinaria cauſa urgentiſſima, quod tamen futurum non ſperamus, Capitulo peremptorio unanimiter approbanda.

Volumus etiam unumquemque de Familia noſtra Baronum de Schwendi Seniorem, Catholicæ Religionis, inſpectionem habere poſſe, & inſtantiam facere apud Decanum pro tempore & Venerabile Capitulum, aut etiam, quatenus opus erit, apud Dominum Ordinarium, ut huic noſtræ diſpoſitioni & fundationi nullatenus contraveniatur, ſine prætenſione tamen ullius juris Patronatûs, aut Advocatiæ, quod nulli hujuſmodi, neque Eccleſiaſtico, neque Sæculari, præterquam Decano & Capitulo unacum omnimoda diſpoſitione in temporalibus, volumus competere.

Cum autem omnia ſanctè, piè, & juſtè inchoata, à malignis hominibus ſuggeſtione diabolicâ impugnari, imò frequentiùs ſoleant impediri. Ne hujuſmodi opus noſtrum Religioſum ad honorem D Virginis, ac Seraphici P. Franciſci factum & feliciter conſummatum, iniquorum calumniatorum malitiâ ſucceſsû temporis audeat vel valeat infeſtari, aut in alium, vel alios Religioſos Ordines, cujuſcumque tandem nominis, Religionis, & Ordinis exiſtant, vel ſint, transferri, vel immutari. Neve etiam, uti fit perſæpe proh dolor! procreatis aſſiduâ pietate apud Capellam hanc ſenſim divitiis, filia ſuffocet matrem, recogitantes iterum, quatenus aſſiduis PP. Capucinorum diu noctuque ad Deum profuſis lacrymis, Mons hic coagulatus, Mons pinguis, Mons, in quo habitare viſum fuit Altiſſimo, & Deiparæ, infinitis dotibus cæleſtis gratiæ mediante interceſſione divæ Auxiliatricis meruit obumbrari. Inhibemus ſub æternæ damnationis, & anathematis pœna, ne quis præfatos Patres Capucinos in exercitio, diſpoſitione, & ordinatione Cultûs divini & ſpiritualium circa hanc Capellam, neve Decanum, & Venerabile Capitulum Pataviense, in adminiſtratione, fruitione, & diſpoſitione temporalium circa eandem, atque in obſervatione ejuſdem redituum ac proventuum in ejuſdem uſum ad honorem, ullatenus valeat turbare, vel inquietare.

Si quis autem, quod Deus avertat, auſu nefario hæc transgreſſus fuerit, ſi tertiò commonitus congrua ſatisfactione ſe non emendaverit, anathematis laqueo infallibiliter ſe irretitum, ſortem cum Dathan & Abiron, cumque Juda peſſimo mercatore partem ſe habiturum indubitanter agnoſcat.

Conſervantibus autem pax & miſericordia in præſenti & in futuro ſæculo Amen Amen.

Hanc noſtram Fundationem, & Ordinationem de communi Confratrum noſtrorum, ac totius Venerabilis Capituli voluntate & aſſenſu unanimiter erectam, authoritate Apoſtolicâ in omnibus & ſingulis confirmatam, & ſub comminatione anathematis latæ ſententiæ erga contravenientes tam Sæculares, quàm Eccleſiaſticos quo-

ſcun-

committitur.

M. Card. Ginettus.

SAcra Congregatio Eminentiſſimorum, ac Reverendiſſimorum S. Rom. Eccl. Cardinalium negot., & conſult. Epiſc. & Regul.

Ex Regeſto Secret. S.Congreg. menſ. & anni prædiƐt.

N O T A.

VIgore hujus Decreti Illuſtriſſimus D.Nuntius mentem S.Congregationis explevit, Decreto ſequenti:

Julius Spinola, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratiâ, Archiepiſcopus Laodicenſis, Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini Alexandri, divina providentia Papæ VII. Prælatus Domeſticus, & Aſſiſtens, ejuſdemque, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ apud S. Cæſaream Majeſtatem Leopoldi in Imperatorem electi, necnon per Germaniam, Hungariam, Boemiam, Auſtriam, Styriam, Carinthiam, Carnioliam, Croatiam, Goritiam, Tyrolim, univerſumque Romani Imperii Diſtrictum cum facultate Legati â latere Nuntius.

Viſis literis S. Congregationis ſuper negot. Epiſc. & Regular. ſub Datum Romæ die 30. Julii anno 1666. quibus inhærendo inhibitionem ad inſtantiam R. P. Provincialis Provinciæ Auſtriæ, & RR. PP. Reformatorum Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci in hoc S. Nuntiaturæ Tribunali obtentam, ac emanatam contra RR. Patres Capucinos ejuſdem Provinciæ de deſiſtendo ab incepta Fabrica Conventûs in Terra Hollobrun, revocavit, annullavit, ac nullius roboris & momenti eſſe declaravit, liberamque facultatem & licentiam eiſdem RR. PP. Capucinis Fabricam præfati Conventûs continuandi, ac perficiendi conceſſit, juxta tenorem prædictarum literarum, non obſtantibus quibuſcumque &c. ita &c. omni &c. In quorum fidem &c. Datum Viennæ ex Palatio noſtro Apoſtolico 16 Auguſti 1666.

Julius, Archiepiſcopus Laodicenſis, Nuntius Apoſtolicus.

Autograph. in Arch. Provinciæ.

Con-

Digitized by Google

erectionis &c. Instrumento, vide ſupra f. 218.

Duos novos Conventus in Hungaria ad vota Leopoldi Imperatoris erigi concedit.

A tergo: *Dilecto Filio, Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum.*

CLEMENS PAPA X.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper feciſti, quod, cum Nos Tibi Provinciam Boemiæ, tui Ordinis, Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, propter nimiam ejus amplitudinem in duas dividendi facultatem, ſub certis modo & forma tunc expreſſis tribuerimus, eâ lege inter cætera, ut in Provinciis ſic diviſis, novi Conventus erigi inpoſterum nullatenus poſſent ſine expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia, per litteras in forma Brevis expedienda, quæ derogaret hujuſmodi prohibitioni, & aliàs, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis. die XXII. Martii proximè præteriti expeditis, quarum tenorem preſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi volumus, uberiùs continetur, Tu vigore facultatis hujuſmodi eamdem Provinciam Boemiæ in duas, unam quidem Boemiæ, alteram verò Auſtriæ reſpectivè nuncupandas, in actu viſitationis diviſiſti.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Leo- omnia, quæ circa hujuſmodi novorum Regularium Conventuum erectiones præſcripta ſunt, religiosè ſerventur, Auctoritate noſtra Apoſtolica erigendi & inſtituendi, facultatem & licentiam, eadem auctoritate, tenore præſentium concedimus & impertimur. Non obſtantibus prohibitione præfata, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam &c. ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XV. Septembris MDCLXXIII. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G. Sluſius.

Autog. in Secret. Brev. Apoſtolicorum Regeſt. menſ. & anni præd. fol. 55.

Novam Domum in Loco de Poyſdorff conſtrui committit.

A tergo: *Ven. Fratri Epiſcopo Paſſavien.*

CLEMENS PP. X.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

SOllicitudo Paſtoralis officii, quo Catholicæ Eccleſiæ regimini divinâ diſpoſitione præſidemus, Nos admonet, ut circa ea, per quæ Conventus & alia Regularia loca ad divini cultûs & Religionis incrementum, ac Ani-

Digitized by Google

naltum negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum conſilio, Fraternitati Tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut, veris exiſtentibus narratis, & auditis intereſſe habentibus, poſtquam Tibi conſtiterit, fabricam prædicti novi Conventûs cum Eccleſia, campanili, choro, ſacriſtia, clauſtris, dormitorio, refectorio, hortis, & ſpatiis fuiſſe numeris omnibus abſolutam, & ſupellectili tam ſacra, quàm profana ſufficienter inſtructam, ad petitam erectionem novi Conventûs in dicto loco, quatenus ibi ſaltem duodecim hujuſmodi Religioſi ex eleemoſynis piorum Benefactorum commodè ali poſſint, Auctoritate noſtra Apoſtolica, pro tuo arbitrio, & conſcientia procedas; ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Conſtitutiones Apoſtolicas circa hujuſmodi novorum Conventuum Religioſorum erectiones præſcripta ſunt, religiosè ſerventur, ac ſalvâ ſemper in præmiſſis Auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam &c. ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XVI. Januarii MDCLXXV. Pontificatus noſtri Anno quinto.

I. G. Sluſius.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. regeſto menſ. & anni præd. f. 17.

munique de ejus operatione beneplacitum impreſſit. Ex quo & occaſio mihi nata eſt, Eidem, etiam ex ipſius ſuæ Sanctitatis mandato, ſignificandi paterna ſenſa, quibus Eam complectitur, & approbat omnes partes, quas in tam gravibus & periculoſis Religionis Catholicæ circumſtantiis ob progreſſum Turcarum, ſeditionem Hungariæ, alioſque Europæ motus, in quibus Hæretici, à Catholicis ſuffulti, armis Fidelium utuntur ad ſuæ ſectæ incrementum, adimplere ſtudet. Deploranda ſanè hæc eſt infelicitas, quâ continuus Sanctitatis ſuæ dolor progignitur, & digniſſima religioſo Paterni. Veſtræ ſtudio. Imputaretur ipſi à Deo ad culpam, ſi cum ſinceritate, & libertate, Sacro ſuo Habitui proportionata, repræſentare negligeret ſtatum rerum, quæ tanta paſſione, tantiſque periculis, quæ diſcernere privatum commodum haud permittit, cinguntur. Operetur P. V. omni niſu, ut difficultates occurrentes ſolvantur, animetque Aulam Cæſaream ad capiendas neceſſarias reſolutiones, à quibus derivet gloria Dei, à quo dum Pat. Veſtræ omnia bona precor, ex animo perſiſto.

Romæ 26. Novembr. 1672.

Pat. Veſtræ.

Fridericus Card. Borromæus.

Autogr. in Archivo Vaticano Secreto Reg. Brevium ad Princ. *menſ. & ann. præd.*

Eun-

Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Leopoldum, Imperatorem electum, per literas, & Nuncii noſtri vivam vocem vehementer hortamur, obſecramuſque, ut pacem, in qua omnis tuendæ publicæ ſalutis fiducia repoſita eſt, alacriter amplecti velit, donando etiam liberaliter, ſi ita res ferat, aliquid de rationibus, & juribus ſuis. Quia verò probè novimus, Te eum apud Majeſtatem ſuam gratiæ, & favoris locum obtinere, quem Pietas, Virtuſque tua meritò poſtulat, quique præſenti negotio prodeſſe plurimùm poteſt, eidem Nuncio injunximus, ut operâ, & officiis tuis in eo peragendo utatur. Rem nobis pergratam feceris, qui Paterno erga Te animo ſemper fuimus, non defuturi occaſionibus illum Tibi uberiùs declarandi, cui interim peramanter benedicimus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat die XVII. Julii MDCLXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Marius Spinula.

Autogr. in Secret. Brev. ad Principes *Reg. Menſ. & anni præd. fol.* 124.

Eundem Fr. Emericum Cathedrali Eccleſiæ Viennenſi Epiſcopum præfici, rem quidem arduam, difficultates tamen in obſequium ſemotas eſſe, Auguſtiſſimo Imperatori Leopoldo renuntiat.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro, Leopoldo, Hungariæ, & Boemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

REM planè novam, ac perdifficilem poſtulat Majeſtas tua, ut Religioſum Viri citamento Nobis eſt ſuſcepta ſpes, fore, ut ejus Viri virtus altiori loco poſita, non ſolùm Viennenſi Eccleſiæ, & Ditionibus Regniſque tuis, quà paſtorali vigilantia, quà ſalubribus conſiliis, ingentes utilitates ſit allatura, ſed etiam Germaniæ Clerum, ac præcipuè Epiſcopos ad veterem Eccleſiæ diſciplinam, pro qua reducenda tantopere laboramus, non mediocriter exemplo ſuo inflammatura. Præterea ad ſingularem Majeſtatis tuæ laudem, & Capitulorum Germaniæ documentum maximè pertinet, tam præclara electione declarari, qua pietate, ac zelo, quâ doctrinâ, ac prudentiâ ornatum eum eſſe deceat, qui eligi debet, ut in adeo excelſa dignitate exerceat artem artium, regimen animarum. Reliqua ſuper hoc negotio à Venerabili Fratre, Franciſco, Archiepiſco Theſſalonicenſi fuſiùs cognoſcet Majeſtas tua, cui Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Octobris MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri Anno quinto.

Marius Spinula Secret.

Aut. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. ad Princ. *Reg. menſ. & anni præd. fol.* 159.

NO-

Digitized by Google

ſtram Sanctitatem filiali obſervantia requirentes , ut dictum P. Emericum , Religionis ſuæ , & præſtitorum ſolemnium votorum nexu , Apoſtolica authoritate prius exſolutum , & ad capienda beneficia Clericalia habilitatum , atque ſub obedientia Sanctæ Sedi debita adactum , vel legitimum ejus Procuratorem de memorato Epiſcopatu Viennenſi , ſuiſque juribus & pertinentiis univerſis inveſtire , & canonicè (ut moris eſt) inſtituere , ac confirmare dignetur . Sanctitatem Veſtram de reliquo Eccleſiæ Dei diutiſſime ſalvam & incolumen ſupereſſe, ex animo filiali cupidiſſimè precamur . Datum in Arce noſtra Lincii die 14. Novembris 1680.

Leopoldus .

Quantùm de ſpe petitę Apoſtolicę proviſionis per antepoſitum Breve factà , Auguſtiſſimus gaviſus eſt , tantùm illius executionem commendavit per alias literas , & quidem ad Eminentiſſimum D. Cardinalem Cybo ita exaratas .

Leopoldus electus Romanorum Imperator &c.

Cumulatas profitemur Reverendiſſimæ Veſtræ Paternitati gratias , quod ſua , qua apud Summum Pontificem pollet , authoritate eundem diſpoſuerit , ut confirmationem Apoſtolicam futuræ noſtræ præſentationis Honorabilis Patris Emerici, ex Familia Capucinorum, ad viduatam Eccleſiam Cathedralem Viennenſem haud difficulter largiturus , idque Brevi ſuo Apoſtolico teſtatus ſit . Iſti igitur Apoſtolicæ bonitatis propenſioni confiſi præſentationis noſtræ literas ad ſuam Sanctitatem dirigi , & Reverendiſſimi Cardinalis Protectoris diligentiæ committi fecimus , ut illas quamprimum ad Pontificios Pedes deferret , ſummoque ſtudio curaret , quatenus Apoſtolica confirmatio deſuper in forma debita impetraretur . Cum itaque Reverendiſſima Veſtra Paternitas hujus piiſſimi operis telam feliciter exorſa ſit , Eandem porrò benevolè requirimus , ne fatigetur , in dictæ Eccleſiæ certiſſimum emolumentum, & animi noſtri haud vulgare ſolatium , honorifico huic negotio ſupremam manum imponere , & deſideratæ confirmationis Apoſtolicæ expeditionem pro ſolito ſuo erga Nos affectu impensè promovere . Reponemus hoc præclarum & pergratum ſuum officium inter cætera ſtudii erga Nos ſui perpetua monumenta , idque Cæſareæ noſtræ benevolentiæ promptitudine , per omnes benefaciendi opportunitates compenſabimus . Datæ in Arce noſtra Lincii die 14. Novembris 1680.

Leopoldus .

Aliæ ad Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Pium datæ ita ſonarunt :

Leopoldus &c.

Cum non ita pridem Venerabilis Wildericus , Epiſcopus Viennenſis , Princeps , devotus, Nobis dilectus, è vivis diſceſſerit , Noſque dicto Epiſcopatui de alio idoneo Præſule providere cupiamus , Sanctitati Suæ per adjunctas literas , quarum exemplum adjacet , pro jure Patronatus , Nobis tanquam Archiduci Auſtriæ competente , ad

Reverendiſſimi Cardinalis Cybo efficaci interpoſitione permotus, futuræ noſtra præſentationi ad viduatam Eccleſiam Viennenſem, qua in perſonam meritiſſimi Patris Emerici, ex Religione Capucinorum, collimamus, paternè annuere & gratificari intendat, idque Brevi ſuo Apoſtolico declarare dignata ſit. Hac Pontificiæ voluntatis inclinatione freti, noſtræ præſentationis literas ad Suam Sanctitatem exarari, eaſque Reverendiſſimo Cardinali Pio, Regnorum & Provinciarum noſtrarum hæreditariarum Protectori includi fecimus, Apoſtolicis manibus actutum offerendas: Et quia in Reverendiſſimi Cardinalis Cybo authoritate ad impetrandum ſupremum effectum, momenti ponimus plurimum, eundem per has annexas porro requirendum duximus, ut ad extrahendam confirmationem Apoſtolicam ulterioris operæ ſuæ ſolertiam accommodare velit, Devotionem tuam benignè requirentes, ut incluſas memorato Cardinali propediem mittere, ſuamet ipſa proficua officia ad efficiendum & conſummandum hoc pium negotium conferre non gravetur. Quod profectò ſingularis ſui erga Nos ſtudii argumentum erit, omni benevolentiæ Cæſareæ genere a Nobis rependendum. Datæ in Arce noſtra Lincii die 14. Novembris Anno 1680.

Leopoldus.

Alia, quæ eximium Fr. Emerici meritum concernunt, reperiet Lector in Tomo primo fol. 130. quæ omnia ibi & hic data concludunt aliæ literæ, quibus Auguſtiſſimus Eundem itineris & lateris comitem ſibi dari, mediante P. Ildephonſi Definitoris Generalis officio petiit, ita ſonantibus:

Leopoldus Divinâ favente clementiâ electus Romanorum Imperator, ſemper Auguſtus.

Honorabilis, Religioſe, Devote, Dilecte.

Vobis jam innotuiſſe nulli ambigimus, quod ob periculoſum Epidemiæ morbum, latiùs in dies hac in urbe ſerpentem, aliò Nos hinc ad tempus recipere atque conferre, proximèque hunc in finem diſceſſum meditari deſtinaverimus; & cum aſſiſtentia & opera Patris Emerici Guardiani Viennenſis in omnibus hactenus uti conſueverimus, talemque in modum eadem quotidiè indigeamus, ut ejus perſona & præſentia carere nequeamus.

Idcirco ab eodem benigniſſimè flagitavimus, ut iter nobiſcum ſuſcipere, Aulamque noſtram, ſeu comitari, ſeu ſequi ocyus vellet: qui ſe quidem ab initio, Guardiani, Definitoris, Concionatoriſque ſibi a Sacra Religione concreditorum officiorum intuitu valdè excuſavit, tamen ſe noſtræ diſpoſitioni & Sanctæ Superiorum obedientiæ ſubmiſit, id tamen ſine prævio aſſenſu tam Patris Generalis, quàm Patris Provincialis ſibi haud licere reſpondit.

Quapropter a Vobis benigniſſimè contendimus, velitis apud Reverendiſſimum Patrem Generalem Ordinis Veſtri eò allaborare, ut dicto Patri Emerico non tantùm in hoc, verùm etiam in omnibus aliis itineribus licentiam ac benedictionem Nobiſcum veniendi impertiri, ac, ſi opus, in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipere & jubere vellet, prouti hunc in finem peculiares ad ipſummet Patrem Generalem damus, ſimul & eaſdem cum copia Vobis hiſce includimus, ut eas ipſimet quàm proximè vel ei tradere, vel eò locorum, ubi modò moratur, ſecurè tranſmittere poſſitis, confidentes & Vos deſiderium hoc noſtrum eò promptiùs, lubentiuſque adimpleturos, quòd compertum Vobis ſit, continua ejus præſentia indiſpenſabiliter Nobis opus eſſe. De reliquo Vobis gratia noſtra Cæſarea benigniſſimè propenſi manemus. Datum in Civitate noſtra Viennæ, die 20. Auguſti Anno 1679. Regnorum noſtrorum, Romani vigeſimo ſecundo, Hungarici vigeſimo quinto, Boemici verò vigeſimo tertio.

Leopoldus.

Chriſtophorus de Abele.

Pa-

Digitized by Google

cis Afflictorum, in Capella Cæſarea conſervata, *inſignis* declaratur, & coram ea orantibus ſpecialiſſimæ Indulgentiæ conceduntur.

Beatiſſime Pater.

IMperatrix Regnans, Filia Sanctitatis Veſtræ obedientiſſima exponit, quod erga imaginem Beatiſſimæ Virginis Mariæ, *Conſolatricis Afflictorum*, cum Sanctiſſimo Puero Jeſu lactante in tela depictam, cum coroni de deaurata, menſuræ ordinariæ, â P. Joſepho Antonio â Triviliano, Miſſionario Capucino Italo eidem donatam, in Capella Cæſarea conſervatam, & magno populi affluxu ob gratias, quas B. Virgo diſpenſare ſolet, cultam, peculiari devotione feratur; quapropter Sanctitati Veſtræ debitâ veneratione ſupplicat, ut eandem, *Imaginem inſignem* declarare, & Indulgentias plenarias pro omnibus ejuſdem B. Virginis feſtis, pro Nativitate Domini noſtri Jeſu Chriſti, ac pro feſtis SS. Joſephi, Joachim, Annæ, Eliſabeth, & Caroli; nec non Indulgentias ſeptem annorum S. Miſſæ Sacrificium ibi audientibus concedere dignetur, cum facultate eas applicandi per modum ſuffragii, quatenus juxta Oratricis deſiderium devotio Fidelium erga eandem miraculoſam Imaginem augeatur. Quam gratiam.

Placet die 29. Auguſti 1727.

Benedictus PP. XIII.

Ex Audientia Sanctiſſimi die 29. Aug. 1727. Factâ per me relatione Sanctiſſimus benignè annuit, & propriâ manu, ut ſupra, ſignavit.

J. Archiepiſcopus Philippenſ. Auditor.

Autogr. in Archivo Provinciæ.

thedralis variis in rebus, & præcipuè adminiſtrando Matrimonii Sacramentum, & jubendo, ut Miſſæ in eadem Capella perſæpe cantentur ſine prævia P. Guardiani notitia, aliæque Miſſæ de Requiem celebrentur, etiam diebus duplicis ritûs, & majorum Ordinis Solemnitatum contra Decretum S. Congregationis Rituum; necnon illiuſmet Decreti tabellam, juſſu prædictorum Decani & Capituli abſtractam quoque fuiſſe â Sacriſtia, in qua reperiebatur appenſa.

Et quia repræſentatur, & aſſeritur fundationem ejuſdem Capellæ â Barone Schwendi factam, & confirmatam ab Urbano VIII. tribuere, & reſervare Patribus Capucinis, eorumque Patri Guardiano curam & directionem Exercitiorum ſpiritualium, necnon divinorum Officiorum, concedendo dumtaxat Decano & Capitulo adminiſtrationem aliarum rerum, propterea vult Sua Beatitudo, ut, quando præfati abuſus & attentata ſubſiſtant, Veſtra Illuſtriſsima Dominatio monere Decanum, & Capitulum, eiſque præcipere non omittat, ut ſeſe impoſterum abſtineant â quocunque actu læſivo jurium Religioſorum, & contrario diſpoſitionibus factis â Fundatore Capellæ.

Ego Illmam Dominationem Veſtram de Pontificia mente certiorem faciens, minimè dubito, quin eo lubentius curatura ſit illius adimplementum, quò magis mihi compertum eſt, quanto ipſa ferveat zelo pro juſtitia, & bono Eccleſiaſticæ diſciplinę. Et interim ipſius manus deoſculor.

Romæ die 18. Maii 1726.

Domin. Veſtræ Illuſtriſsimæ.

Servus.

F. Card. Paulutius.

Exemplar in Archivo Provinciæ.

Digitized by Google

Cardinalis Lercarius.

MOtus hac Epiſtola Celſiſſimus, & Reverendiſſimus Princeps, & Epiſcopus Paſſavienſis, cauſæ, Viſitatione Canonica factâ, ſequenti Decreto providere ſtuduit.

Nos, Dei gratiâ, Joſephus Dominicus Epiſcopus, & S. R. I. Princeps Paſſavienſis ex Comitibus de Lamberg &c. &c.

Venerabiles, Illuſtriſſimi, Nobis ſincerè Dilecti, Fideles.

Ex habita noſtra nuper ad ordinationem noſtram in Monte Beatæ Virginis Mariæ Auxiliatricis Canonica Viſitatione humillimè Nobis expoſitum eſt, qualiter à Venerabili noſtro Capitulo illuc Deputati ad varia propoſita quæſita, præcipuè circa rubricam literarum fundationis minimè reſponderint, ſed ea ad deſuper referendum acceperint. Quandoquidem verò hac ratione viſitatio plenum effectum ſortiri nequit, ideo prædicta interrogatoria, quorum reſponſio adhuc deſideratur, huic noſtro mandato adjungere voluimus, ut ad ſummum intra octiduum debita ad ea reſponſa reddantur, atque ad noſtrum Officium Eccleſiaſticum tranſmittantur. De cætero ſacris Canonibus omnino adverſatur, quod claves tam ad Tabernaculum, quàm ſacros Liquores Miniſtro Laico cuſtodienda relinquatur: & quamvis illæ in Sacriſtia aſſerventur, Patribus tamen Capucinis ad eas non pateat acceſſus, ſed exſpectare primum debeant, donec Janua ab Ædituo aperiatur. Eapropter clementiſſimè mandamus, ut à Venerabili noſtro Capitulo etiam memoratis Patribus Capucinis, quibus per piiſſimum Fundatorem ſpiritualia omni efficaciâ conceſſa ſunt, ad Eccleſiam perinde, ac ad Sacriſtiam clavis tradatur, atque Tabernaculi, uti & ſacrorum Liquorum cuſtodia iiſdem relinquatur: Æditui verò crebrior inebriatio juſtâ ſeveritate coërceatur, & inhibeatur. Quibus omnibus juri & æquitati fiet ſatis. Nos verò toti gremio Capitulari Paterno ſemper affectu benevoli manemus. Datæ in Civitate noſtra Paſſavienſi die 16. Septembris anno 1728.

Decreto hoc non obſtante, Reverendiſsimum Capitulum ad quæſtionis articulos reſpondere ſuperſedit, ita, ut habita quoque viſitatio ſuum non fuerit ſortita effectum. Hinc Frater Adrianus à Gravenegg, pro tempore Miniſter Provincialis, denuo ad Sacram Sedem humiles repetiit pro remedio preces. Quibus auditis, ſanctæ memoriæ Benedictus XIII. Pontifex Maximus, ad altefatum Epiſcopum ſequentem in forma Brevis dedit Epiſtolam.

Exempl. in Arch Provinciæ.

Cel-

Digitized by Google

NOn ſine gravi animi dolore accepimus à Dilecto Filio, Hadriano de Gravenegg, Ordinis S. Franciſci Capucinorum in Auſtria & Hungaria Miniſtro Provinciali, quæ iſthic in Eccleſia ſeu Capella, B. V. Mariæ Auxilatricis nuncupatâ, à Decano & Capitulo Cathedralis ſuæ Eccleſiæ innovata contra diſertam Inſtitutoris mentem, & fundationis Documentum, ab hac Sacra Sede confirmatum per Apoſtolicas litteras felic. recordat. Urbani VIII. Romani Pontificis, Prædeceſſoris noſtri datas XII. Kalendas Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, & contra apertiſſima jura Fratrum Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum quoad ſpiritualia, Divinique Officii exercitationes invaluiſſe, Nobis eſt renuntiatum. Mirifico tamen ſolatio Nobis fuit, quod Paſtorali zelo obviàm ire ſuſceperis, & ſuſceptâ ejus Eccleſiæ Epiſcopali viſitatione opportunum remedium adhibere curaveris novis rebus, adversùs Sacrorum Canonum, & Fundationis præſcriptionem, & Apoſtolicarum litterarum confirmationem admiſſis. Omnem proinde curam, mœroremque Nobis demiſſet ſollicitudo, & prudentia Fraternitatis Tuæ, ſi cœptam viſitationem abſolvere, & proviſionale Decretum, cujus exemplum accepimus, exequi potuiſſes.

Ne quid igitur ulteriorem Canonicis remediis moram objiciat, ſed abuſus temerè invecti prorſus eliminentur, à Fraternitate Tua editum proviſionale Decretum, noſtra etiam authoritate confirmamus, ejuſque executionem Tibi omnino injungimus, & mandamus. Volumus præterea, ut cœptam Viſitationem perficias, facultateſque Tibi neceſſarias & opportunas Tibi impertimur, ut impedimenta, ſi quæ obſiſtant, removere poſſis, & quæ in fundationis inſtrumento, Apo-

Fratribus in expeditione Militari contra Turcas cura Animarum in Hoſpitalibus Hungariæ, inſpectio Hoſpitalium, & infirmorum &c. committuntur, ac nonnulla privilegia conceduntur.

Camillus Paulutius, ſacroſanctæ Lateranenſis Eccleſiæ Canonicus, utriuſque Signaturæ Referendarius, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratiâ Archiepiſcopus Iconenſis, Sanctiſſimi Domini Noſtri Domini, Clementis Divina providentia Papæ XII. Prælatus domeſticus, & Aſſiſtens ejuſdem, ac dictæ Sanctæ Sedis Apoſtolicæ apud S. Cæſaream Majeſtatem, Carolum VI. in Imperatorem electum, nec non per Germaniam, Hungariam, Bohemiam, Croatiam, Auſtriam, Styriam, Carinthiam, Carnioliam, Tyrolim, Goritiam, univerſumque Romani Imperii diſtrictum cum facultate Legati de latere Nuncius.

Dilectis Nobis in Chriſto RR. Patribus Marcello Cremiſanenſi, Nicodemo Pruggenſi, Wendelino Reinbergenſi, Woltbero Pobonienſi, Geroldo Budenſi, & Narciſſo Welſenſi, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum ſalutem in Domino ſempiternam.

CUM Sanctiſſimus Dominus Noſter Papa non minùs ſpirituali, quàm corporali Militis Cæſarei curæ, in præſenti contra Turcas expeditione conſultum eſſe cupiat, ac ad ſublevandas Cæſarei ærarii vires concurrere libe-

ta, & pharmaca ritè præbeantur, habere poſſitis, & valeatis, Auctoritate Apoſtolica, Nobis à Sanctiſſimo ſpecialiter conceſſa, conſentiente, imò ſollicitudinem Pontificiam approbante Auguſtiſſimo Cæſare, per præſentes conſtituimus, & deputamus, ita, ut de modo, fidelitate, & vigilantia, quibus præfatæ militiæ in hoſpitalibus, ut ſupra, detentæ, de medicinis & alimentis proſpectum fuerit, Nos ſingulis menſibus, dum ratiocinia unà à Vobis ſubſcribenda, ad hanc Aulam deſuper mittentur, certiores reddere debeatis, & non aliter. Interim pro veſtro ſpirituali ſolatio, ac quò commodiùs infirmis aſſiſtere, veſtramque valetudinem curare valeatis, eadem auctoritate, ut ſuper altari portatili in itinere celebrare, & induſiis, ac fœmoralibus pro tempore commiſſi Vobis muneris uti, nec non pecuniam pro indigentiis veſtris contrectare, ſervare, & expendere valeatis, Vobis licentiam concedimus, & impertimur.

Datum Viennæ Auſtriæ ex Palatio ſolitæ reſidentiæ noſtræ die decima tertia menſis Julii 1739.

Archiepiſcopus Iconienſis Nuncius Apoſtolicus.

Autograph. in Archivo Provinciæ.

ex purgatorii pœnis ad æternam ſalutem per Dei miſericordiam perduci valeant.

Cum itaque, ſicut accepimus, ſubtus Eccleſiam Conventûs Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Civitatis Viennenſis, quædam Capella, in qua Cadavera Imperatorum, ſeu in Imperatores Electorum, eorumque Uxorum, nec non aliorum Principum, & Principiſſarum ex inclyta Domo Auſtriaca, ſeu in eam Nuptarum ſepulta ſunt, reperiatur, Nos Capellam hujuſmodi hoc ſpeciali dono illuſtrare volentes, authoritate Nobis à Domino traditâ, ac de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus authoritate confiſi, ut, quandocunque Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cujuſvis Ordinis Regularis Miſſam Defunctorum pro anima cujuſcunque Imperatoris electi, ejuſve Conjugis, Principis aut Principiſſæ ex Familia præfata, vel Principiſſæ in eandem Familiam nuptæ, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictam Capellam celebrabit, anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per modum Suffragii indulgentiam conſequatur, ita, ut ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis ſibi ſuffragantibus è purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque, præſentibus ad decennium tantùm valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die v. Aprilis MDCCXLII. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

D. Cardinalis Paſſioneus.

Breve formatum in Archivo Conventûs.

NO-

Digitized by Google

I N S C R I P T I O.

D. O. M. S.

Monumentum Auguſtiſſimæ Imperatricis, Annæ, Conjugis Auguſtiſſimi Imperatoris Mathiæ, Reginæ Hungariæ & Boemiæ, Archiducis Auſtriæ &c. piè Defunctæ vitæ & Imperio, 15. Decembris 1618.

II. Auguſtiſſimus Imperator MATHIAS, cujus ſequens eſt

I N S C R I P T I O.

D. O. M. S.

Monumentum Auguſtiſſimi, & invictiſſimi Cæſaris, Mathiæ, Regis Hungariæ & Boemiæ, Archiducis Auſtriæ &c. qui beato Fine vitam, & Imperium concluſit. Anno 1619. 20. Martii.

III. Sereniſſimus Archidux, PHILIPPUS AUGUSTINUS, Ferdinandi III., & Mariæ, Infantis Hiſpaniæ Filius.

I N S C R I P T I O.

Philippus Auguſtinus, Archidux Auſtriæ &c. Filius Ferdinandi III., Imperatoris Auguſti, ex Maria, Infante Hiſpaniarum, Philippi III. Regis Filia &c. natus 15. Julii 1637. denatus 22. Junii 1639.

IV. Sereniſſimus Archidux Auſtriæ, MAXIMILIANUS THOMAS, Ferdinandi III. & Mariæ, Infantis Hiſpan. Filius.

IN-

Digitized by Google

ſpaniarum Infantis, Philippi III. Regis Filiæ, Et Mariæ, eorundem Cæſaris & Auguſtæ Filiæ, ex utero paulò poſt mortem Matris ferrò extractæ, quarum Animæ in Cœlis, Corpora in terris hic tumulata univerſalem reſurrectionem exſpectant. Obierunt Lincy die 13. Maii 1646.

VI. Auguſtiſſima Imperatrix, MARIA LEOPOLDINA, Tyrolenſis, Ferdinandi III. ſecunda Conjux.

INSCRIPTIO.

Spes mea Dominus.

Hoc clauſa tumulo Maria Leopoldina, Auguſtiſſimi Cæſaris Ferdinandi III. Auguſtiſſima Conjunx, Hungariæ, & Boemiæ Regina, Sereniſſimorum Archiducum Leopoldi & Claudiæ Sereniſſima Filia. Ubi Auguſtam Prolem, Orbis delicium, vitæ dedit, vitâ exceſſit, digna ſæculis, vix imperii annum, ſimul & vitam, & maxima virtutum merita complevit die 7. Auguſti 1649.

VII. Sereniſſima Archiduciſſa, MARIA TERESIA, Filia Ferdinandi III. ex Maria Eleonora Mantuana.

INSCRIPTIO.

Maria Thereſia Joſepha, Archiduciſſa Auſtriæ, Filia Ferdinandi III. Imperatoris Auguſti, ex Maria Eleonora, Mantuæ Principiſſa, Caroli Filia, nata Kalendas Aprilis 1652. Denata 17. Julii 1653.

VIII. Auguſtiſſimus Romanorum, Hungariæ & Boemiæ Rex, FERDINANDUS QUARTUS, Primogenitus Ferdinandi III., & Mariæ Infantis Hiſpaniarum.

INSCRIPTIO.

Pro Deo, & Populo.

Ferdinandus Quartus, Romanorum, Hungariæ, Boemiæque Rex, Archidux Auſtriæ, Ferdinandi III. Cæſaris ex Maria, Hiſpan. Infante Filius Primogenitus, natus 8. Septemb. 1633. denatus 9. Julii 1654.

In

Digitized by Google

Vel ignotos ſolo aſpectu raperet.
Ne Cælebs orbi decederet, ſolus Virtutum Genitor
Genitorem ſuum Filii loco reliquit
Superſtitem, ſimulque imitandum.
Hoc facite, ita vovet, qui à cunis ad tumulum
uſque mortuo
Fidelis ad proprium uſque erit,
Et hoc monumentum in lacbrymarum otio meritò poſuit
Joannes Weichardus, Princeps ab Averſperg.

IX. Auguſtiſſimus Imperator FERDINANDUS III.

INSCRIPTIO.

Ferdinandus III. Romanorum Imperator, Hungariæ, Boëmiæque Rex, Archidux Auſtriæ &c. &c. Ferdinandi II. Cæſaris Filius, ejuſque inImperio Succeſſor & in Regnis, natus Græcii 13. Julii Anno 1608., denatus Viennæ, 2. Aprilis 1657.

Tumbæ ejuſdem etiam ſequens Epitaphium
appenſum cernitur.

Lege & luge, ora & plora,
En! quieſcit in hoc Ferdinandus III., Sarcophago,
Princeps pius Deo, & juſtus Populo

*

Imperator
Ex Sereniſſimo Familiæ Auſtriacæ Sanguine
Et virtute in terris
In Cælis.

Maria, & Leopoldina præivit, quò nunc ille ivit,
Eleonora ibit.
Tres ex unaquaque, unum ſuperſtitem reliquit Filium
Ut trini ſint, & uni in terris
(Diviſô Imperiô) cum uno Deo & trino in Cœlis.
Imperavit
Annis 21. priùs hoſtes videns in Imperio, quàm coronam acciperet
Ab Imperio.
Ne ante victoriam de hoſtibus ageret triumphum, ſine hoſtibus
Glorioſior poſt Bella imbella in pace ferenda, quam tulit Princeps
Pius Deo
Quam Bella imbella inferenda, quæ abſtulit Princeps Juſtus Populo
Moritur.
Eheu! moritur Ferdinandus annorum nondum 50. natus.
Sed quinquageſimus inter cælites pro Jubilæo fuit reſervatus.
Anno 1657. inter mortales ipſe erat mortalis, Imperio
Inter fata fatalis.
At Ferdinando inter mortales erat natalis.
Chriſto tunc 1. Aprilis reſurgente, mox ſecunda die cecidit Ferdinandus
Ut hoc Paſchate cum Chriſto ovaret tutiùs, & reſurgeret citiùs.
Oriente Sole noſtro Cæleſti, occidit Sol noſter Patriæ,
Ibi æternò oriturus, & nunquam moriturus.
Aurora tunc Ipſi, Ipſe Auroræ valedixit, quandò dixit.
Voluntas Dei vita mea: hac dixit, & vixit.
Hâc demum Auguſtus totius Mundi Monarcha
Anguſtâ conditur quinque cubitali in arca.
Cui vivus nemo par, nemo major, ſub ſphera ignis
Moriens pariatur Minoribus Capucinis
Qui eſt mundi gloriæ finis.
Hæc lege & luge, ora & plora
Plorando ne tace, ſed ora, requieſcat in pace.

X. Sereniſſimus Archidux, Ferdinandus Joseph, Filius Ferdinandi III. & Mariæ Eleonoræ Mantuanæ.

IN-

Digitized by Google

… Gubernator, qui natus Neoſtadii in Auſtria Anno 1614., die 6. Januarii, Viennæ die 20. Novembris CoMpLeVIt DIes sVos.

EPITAPHIUM.

In ſcopulum incidiſti, Viator, ſubſiſte, & lege
Ad hoc ſaxum ingentes titulos, dicam, orbis miracula, mors alliſit.
Archiducem, Antiſtitem,
Belli Imperatorem, Sereniſſimum
Leopoldum Gulielmum,
Imperatorum Ferdinandi ſecundi Filium,
Ferdinandi Tertii Fratrem,
Leopoldi Patruum.
Archidux
Natalium ſplendore Sereniſſimus, Auguſtâ Stirpe Auſtriacus.
Parentum appellatione, & innocentiâ vitæ Angelicus.
Indole flexibilis, ingenio docilis, morum decore Virgineus.
Animo candidus, ſermone affabilis, oculorum gratiâ Magneticus.
Affectibus temperatus, iraſci difficilis, placari facilis.
Vindictæ ignarus, beneſacere avidus, neminis bono inviſus
Suorum amans, charus ſuis, omnibus idem, ſingulis alius,
Virtute communis, æquè ac ſingularis.
Paucorum exemplo, honorem doctus ſpernere, & mereri.
Antiſtes.
A prima ætate ampliſsimis è Vaticano litteris
Sed propria virtute magis commendatus,
Uno Capite multis par Inſulis.
Raró Eccleſiis ſuis præſens, nunquam abſens,
Neceſsitate publica, conſenſu Pontificio, poſtulatione Cæſarea avulſus
vel ſic cura conjunctiſsimus,
Profuſus in Deum, liberalis in homines, in unum ſe parcus,
Æquè juſta negare, & iniqua condere neſcius.
Auxit Eccleſiarum nitorem, expunxit nomina, adjecit animas.

Digitized by Google

CoMpLeVIt DIes sVos.
Vigeſimâ Novembris.
Legiſti hæc Viator?
Abi
Et Principibus, Epiſcopis & Ducibus narra.

XII. Sereniſsimus Archidux, CAROLUS JOSEPHUS, Filius Ferdinandi III., & Mariæ Leopoldinæ Tyrolenſis.

INSCRIPTIO.

In hac urna clauditur magna mundi ſpes, Carolus Joſephus, Archidux Auſtriæ, Ferdinandi III. Cæſaris, & Leopoldinæ Auguſtæ Filius, natus Viennæ 1649., die 7. Auguſti, denatus Lincii 1664. die 27. Januarii, humatus Viennæ eodem anno die 21. Februarii. Cujus Animæ, quiſquis es, bene precare.

EPITAPHIUM.

Siſte Viator,
Tot inter coronas & ſceptra,
Quæ in hoc reconditorio deſodit mors,
Rari valoris gemmam inveniſti,
Multùm carbunculi habere credo,
Nam & in his tenebris mirè lucet.
Hic reconditur
Carolus Joſephus
Archidux Auſtriæ
Magni Cæſaris Ferdinandi Tertii
Ex Leopoldina nata Proles:
Cui Mater Auguſta ſic lucem dedit, ut ſibi adimeret,
Ita Animam inſpiravit, ut exſpiraret.
Et verè Prolem uſque ad mortem amavit, & animavit,
Tam carò chara ſoboles Matri ſtetit.
In hoc Principe combinata mundus obſtupuit ſenium & juventutem,
Nam in Annis

Pro-

Digitized by Google

XIV. Sereniſsimus Archidux, Joannes Auſtriacus, Filius Leopoldi I., & Margaritæ Hiſpan. Infantis.

INSCRIPTIO.

Hic jacet Joannes Auſtriacus, Leopoldi I., Imperatoris, & Margaritæ Hiſpanæ Filius, multis votis poſtulatus, præmaturo partu obtentus, præmatura morte ereptus, ſemi-horæ ſpatio vitam clauſit. Deplorabitur tantò diutius, quantò breviorem fecit ſui copiam, natus & denatus Anno Domini 1670. die 20. Februarii.

XV. Sereniſsima Archiduciſſa, Maria Anna, Filia Leopoldi I. & Margaritæ Hiſpan. Infantis.

INSCRIPTIO.

Hæc Urna tegit Mariam Annam, Apolloniam, Joſepham, Scholaſticam, Auguſti Leopoldi I. Filiam, tenellos Corpuſculi cineres lachrymis diluere vetuit Cœlo jam recepta Animula. Lucem primam aſpexit Divæ Apolloniæ Feſto, Anno MDCLXXII. clauſit XXIII. Februar.

XVI. Auguſtiſsima Imperatrix, Margarita Infans Hiſpan., & prima Conjunx Leopoldi I.

INSCRIPTIO.

Hâc tumbâ clauditur redacta in pulverem Margarita, Infans Hiſpaniarum, Philippi IV. & Mariæ Annæ Auſtriacæ Filia, Leopoldi I. Cæſaris prima Conjunx, quatuor Auguſtarum Prolium Mater, quarum tres in cælos præmiſit, unam ſuperſtitem in ſolatium afflictæ Auſtriæ, quia ſimilem ſibi, reliquit Mariam Joſepham, quintam, dum cum orbis exſpectatione maternis fovet viſceribus, præmatura mors Matri, & Proli vitam, Auſtriæ ſpem ſuccidit, vixit innocentiſsimè annos XXI. Menſes VIII., imperavit ſanctiſsimè Annos VI., Menſes

Digitized by Google

XVIII. Cor Auguſtiſsimæ Imperatricis Claudiæ Felicitatis: *Corpus enim apud RR. PP. Dominicanos tumulatum eſt.*

XIX. Sereniſſima Archiduciſſa, Maria Joſepha, Filia Leopoldi I. & Claudiæ Felicitatis.

INSCRIPTIO.

Hîc quieſcit Sereniſsima Archiduciſſa, Maria Joſepha, Clementia, Antonia, Franciſca, Dominica, Eva, Placida, Auguſtiſsimæ Imperatricis Claudiæ Felicitatis Proles ſecunda, ſub autumno effloruit, & æſtate exaruit, Anno MDCLXXV. die XI. Octobris, rore ſub Auroræ communem hujus vitæ ingreſſa auram, inter tertiam & quartam mundo apparuit: Anno MDCLXXVI. die XI. Julii poſt medium noctis horâ primâ & quadrante ſupra dempta ſolo, inſerta Polo, rurſum diſparuit, omnia quatuor anni tempora percurrit, nullum placuit, amodò laſſa quieti ſe dedit. Requieſcat in pace.

XX. Sereniſſimus Archidux, LEOPOLDUS JOSEPHUS, Filius Leopoldi I., & Eleonoræ Magdalenæ Thereſiæ Neoburgianæ.

INSCRIPTIO.

Sereniſsimus Leopoldus Joſephus, Guilielmus, Franciſcus, Antonius, Eraſmus, Archidux Auſtriæ hâc urnâ conditur, Viennæ natus 1682. 2. Junii, Laureaci 1684. mundo denatus eſt. Quantæ ob miram indolem ſpei, tanti ob præcocem mortem cauſa doloris, verè Filius Benoni.

XXI. Sereniſsimus Princeps, ſub conditione baptizatus, Filius Ducis Palatini & Mariæ Annæ, Archicuciſſę Auſtrię.

XXII. Auguſtiſsima Imperatrix, ELEONORA, Mantuana, tertia Conjunx Ferdinandi Tertii.

IN-

Digitized by Google

[illegible] Conjugis, quæ Viennæ Auſtriæ 4. Aprilis in Chriſto ſuaviter obdormivit 1689.

XXIV. Sereniſſima Archiduciſſa, Maria Margarita, Leopoldi I., & Eleonoræ Magdalenæ Thereſiæ Neoburg. Filia.

I N S C R I P T I O.

Hîc in tumba clauditur Maria Margarita, mundum 1690. die 22. Julii, Cœlum 1691. die 22. Aprilis ingreſſa: nimirum longo tempore non egent, ut maturæ reddantur dignæ cœleſtî coronâ Auſtriacæ Margaritæ.

XXV. Sereniſsima Archiduciſſa, Maria Antonia, Filia Leopoldi I. & Margaritæ Infant. Hiſpan.

I N S C R I P T I O.

Maria Antonia Joſepha, utriuſque Bavariæ & Palatinatûs ſuperioris Duciſſa, Com. Pal. Rhen. S.R.I. Electrix, Landgravia Leychtenbergii, nata Regia Princ. Hung., Boemię, Archidux Auſtrię, Burg., Tyrol. &c. &c. obiit Viennæ Auſtriæ 1692. die 24. Decembris, Princeps ortu, Conjugio, Partu, morte Illuſtriſsima.

Ex altera parte:

Conjugium iniit cum Maximiliano Emanuele utriuſque Bavariæ, & Palatinatûs Duce, Sac. Rom. Imperii Archidapif., & Electore &c. 1685., die 12. Julii, Viennæ Auſtriæ, quo tempore is jam ſæpius Turcas in Hungaria glorioſè devicerat: ortum traxit à Leopoldo I., Rom. Imperat. & Margarita Thereſia, Philippi IV. Regis Hiſpaniæ Filia 1669., 18. Januarii, partu feliciſſimo enixa eſt in ſpem Patriæ Sereniſſimum Joſephum Ferdinandum, Principem Electoralem, Viennæ Auſtriæ 1692., die 28. Octobris, mortem oppetiit, quia vixerat, pietate Auſtriaca, bimeſtri poſt editam Prolem, Auroræ inſtar, quæ dum Solem orbi peperit, extinguitur.

Se-

Digitized by Google

Hic quieſcit Sereniſſima Maria Eleonora, nata 1653. 21. Maii, primùm Michaelis, Poloniæ Regis, deinde Caroli V. Lotharingiæ Ducis, Chriſtianorum fortiſsimi Conjunx dulciſsima, tanta virtute, quantam fœmina capere poteſt, Eliſabetham, aut Brigittam ſui ſæculi ſancta mors abſtulit 1697., die 17. Decemb.

SYMBOLA.

Primum: *Mors metens flores.*
Inſcriptio.
Mitior eſſet, ſed cæca eſt, virtutum Compendium.
Secundum: *Sol & Luna.*
Inſcriptio.
Magno lucebam Fratre Leopoldo M. Soror.
Tertium: *Arbor trajecta jacens in terra.*
Inſcriptio.
Hoc quoque putreſcet Ferdinandi III. Filia.
Quartum: *Mors ſtans uno pede ſuper Galeam Altero ſuper alveare.*
Inſcriptio.
Fortem, dulcemque æquo pede Lotharingiæ Duciſſa.
Quintum: *Mors tenens vacuum annulum in una Manu, in altera Gemmam,*
Inſcriptio.
Eripui Gemmam.
Sextum: *Mors tenens duas coronas abreptas.*
Inſcriptio.
Jam nec Majeſtas, nec Amor.
Poloniæ Regina.

XXVIII. Sereniſsimus Archidux, LEOPOLDUS JOSEPHUS, Filius Primogenitus Joſephi Primi, & Amaliæ Hanoverianæ.

IN-

Digitized by Google

Magdalenæ Neoburg. Filiam, natam Viennæ 6. Martii 1687. Viator! flos quidem hic putruit, ſpirat tamen odorem, virtutem enim ſepultam non exiſtima.

XXX. Auguſtiſsimus Imperator Leopoldus Primus.

INSCRIPTIO.

Qui à Cæſaribus Primus tot victoriarum patratis prodigiis, pro pace ſupplicem ipſam coegit Turciam, hac quieſcit in urna, Leopoldus, orbis acclamatione Magnus. Obiit Anno 1705. Nonas Maii ætatis 65. Manet æternùm Diadema Monarchiæ, nunquam marceſcet Laurea Juſti, Pium mors ipſa coronat.

XXXI. Auguſtiſſimus Imperator Josephus Primus.

INSCRIPTIO.

Oſtendant terris hunc tantùm fata: Joſephus I., commodatus Orbi MDCLXXVIII. Regno Hungariæ MDCLXXXVIII., Regno Romanorum MDCLXXXXI., Amaliæ Wilhelminæ MDCXCIX., Imperio Romanorum, Boemiæ & Provinciis cæteris MDCCV., Cœlo redditus MDCCXI., die XVII Aprilis. Victor ubique perpetuus, amore & timore. Imperatori, Cæſari Auguſto, Joſepho Primo, ſemper invicto, Fratris Pietas.

XXXII. Sereniſſimus Archiepiſcopus Trevirenſis & Elector, Carolus, Filius Sereniſſimi Ducis Lotharingiæ, & Mariæ Eleonoræ, Archiduciſſæ Auſtriæ & Reginæ Poloniæ.

XXXIII. Sereniſſimus Archidux, Leopoldus Josephus, Filius Primogenitus Caroli VI., & Eliſabethæ Chriſtinæ Wolffenbit.

Digitized by Google

XXXIV. Auguſtiſſima Romanorum Imperatrix, Vidua, Eleonora Magdalena Theresia, Leopoldi I. Tertia Conjunx, nata Principiſſa Neoburgiana.

Inſcriptio ſupra loculum ligneum facta
ad mentem, & petitionem ipſiuſmet
Auguſtiſsimæ

Eleonora Magdalena Thereſia
Miſera Peccatrix
Mortua 1720., 19. *Januarii*.
Inſcriptio.
Supra Vrnam ſtanneam.
Diva
Eleonora Magdalena Thereſia
Palatina,
D. Leopoldi M.
Auguſta
Imperatorum Joſephi, & Caroli
Mater
Nata VI. Januarii MDCLV.
Mortua XIX. Januarii MDCCXX.

XXXV. Sereniſſima Archiduciſſa, Amalia, Caroli VI., & Eliſabethæ Chriſtinæ Filia.

INSCRIPTIO.

Pietati & Memoriæ
Imperatoris Caroli deſideratiſſimæ Filiæ
Sereniſs. M. Amaliæ Archi-D. Auſtriæ
Hiſpan. Infant.
Quæ publicæ ſpei nata MDCCXXIV. Non. Aprilis,
Brevis vitæ dies explevit Anno MDCCXXX.
XIII. Kal. Maii.
Novit Dominus dies Immaculatorum
Et hereditas Eorum in æternum.

Se-

Digitized by Google

Infandum dolorem renovant
Saori Cineres
Divi
Imperat. Caroli VI. Aug. P. ſel. PP.
Conſtantia & fortitudine Auſtriaci,
Nec ſolùm in utroque
Sed in omnibus Heroicis virtutibus
Conſummatiſſimi Perfectiſſimique
Cæſaris,
Qui adhuc in ſepulchro vivit.
Ut ſcias Viator, vel ſepultam
Majeſtatem nunquam interire.

I I.

Commodatus publicæ ſaluti
Anno Chriſti D. N. MDCLXXXV. Kal. Octobris;
Celeſti Patriæ redditus
Anno MDCCXL. XIII. Kal. Novemb.
Nullum potuit Monumentum clarius
Relinquere,
Quàm effigiem ſuæ Virtutis, Sapientiæ,
Pietatis,
Mariam Thereſiam Auguſtam,
Regnantis Juſtitiæ, & Clementiæ
Decus, Exemplar, Diſciplinam.
Vixit Ann. LV. D. XIX. Hor. IIX.

A. ☧. Ω.

Digitized by Google

Amalia Wilhelmina Auguſta
Cor ſuum
Ad Pedes Joſephi Imperatoris
Conjugis Dulciſſimi
Reponi juſſit
Die 14. Aprilis Anno 1742.

Corpus Auguſtiſſimæ hujus Imperatricis ſepultum eſt apud Moniales S. Franciſci Saleſii extra Urbem, ab ipſa funditus fundatas.

XL. Sereniſſima Archiduciſſa, Maria Magdalena, Antonia, Josepha, Gabriela, Filia Leopoldi I., duorum Auguſtiſſimorum Imperatorum Joſephi I., & Caroli VI., Sereniſſima Soror, nata 1689. Martii 26. mortua 1743., Maii 1.

INSCRIPTIO.

Cineres
Mariæ Magdalenæ
Archi-Ducis
Natæ XXVI. Martii MDCLXXXIX.
Mortuæ I. Maii MDCCXLIII.
Virtutem Poſteri imitentur.

Ma-

Digitized by Google

Uxor, quod Mulieres tam ex hujuſmodi Familia ortæ, quàm aliæ in eadem Matrimonio conjunctæ, tanquam ex Familia Fundatorum Conventûs Hollobrunæ nuncupat. Ordinis FF. Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, Paſſavien. Diœc. habitę fuerunt, & facultate tranſeundi per quamdam Januam dicti Conventûs, & accedendi unà cum earum comitatu tum Virorum, tum Mulierum ad quoddam privatum Oratorium dicti Conventûs, per quod proſpectus datur illius Eccleſiæ, ad effectum, ut ex illo ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium audiri poſſit, utpote Eccleſia parva & anguſta exiſtit, & populus magno concurſu ad illam accedere ſolet, gaviſæ fuerunt, donec quædam noſtræ in ſimili forma Brevis expeditæ litteræ ſuper clauſura quorumcunque Monaſteriorum Virorum Regularium die tertia Januarii 1742. emanatæ, ad earum notitiam devenerunt, propter quas hujuſmodi ingreſſus mulieribus vetitus fuit, Nobis propterea dicta Maria Thereſia Comitiſſa ſupplicari fecit humiliter, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremus. Nos igitur ipſam Mariam Thereſiam ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolutam fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Circumſpectioni Tuæ per præſentes committimus & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis, &, poſtquam Tibi de fundatione hujuſmodi conſtiterit, eidem Mariæ Thereſiæ Comitiſſæ, ut, ipſa vitâ ſuâ natali durante, ſupradictum Conventum, ad præmiſſum effectum duntaxat, ſervàtis aliàs ſervandis, ingredi liberè, & licitè poſſit & valeat, ſervatâ tamen in reliquis præfatarum

MDCCXLV. Pontificatus noſtri anno quinto.

D. Card. Paſſioneus.

Breve formatum in manu D. Comitiſſæ.

Aſsiſtentibus orationi 40. harum in Eccleſia Fratrum Viennæ, & Apoſtolicam Benedictionem & indulgentias plenarias pro die proximæ Comunionis largitur.

Beatiſſime Pater.

Occaſione Exercitii 40. horarum, quod Viennæ Auſtriæ in Eccleſia Patrum Capuccinorum in feſto Nativitatis Domini & Sancti Stephani Proto-Martiris, Anni elapſi: *vel* Dominica die Palmarum & Lunæ ſequentis Anno currente juxta morem celebratum eſt, aſtiterunt alternatim per ſingulas integras horas ſingulæ Perſonæ ſupremæ Nobilitatis, quæ in annexa charta notatæ leguntur, & præcipuè Sacræ Cæſareæ Majeſtates, Auguſtiſſimus Imperator, & Imperatrix, unà cum Eminentiſſimo, ac Celſiſſimo Cardinali Domino Domino Sigiſmundo S. Rom. Imp. Principe à Kolonitz, Archi-Epiſcopo Viennenſi, & Comitatu Aulico, excubantes in Oratione coram Diviniſſimo Sacramento. Quæ omnes & ſingulæ ad complementum propriæ devotionis & meriti, nec non Spiritualis Animarum ſuarum profectûs Apoſtolicam Sanctitatis Veſtræ Benedictionem, & Indulgentias plenarias ad diem proximæ Sacræ Communionis humiliter implorant.

Huic itaque ſupplicationi ſemper ſubſcribitur. Die Menſis Anno

Sanctiſſimus annuit, ut petitur.

Card. N. N.

PRO-

Digitized by Google

MAlum Lutheranæ Hæreſeos, quæ per quadraginta annorum curſum, Ducatum Styriæ toxico ſuo miſerè infecerat, induxit bonum, quod fundatio hujus Provinciæ ad hodiernum uſque diem multiplicat. Ut enim Sereniſſimus Archidux Auſtriæ, Dux Styriæ &c. ac poſtmodum Ferdinandus, Secundus hujus nominis Imperator Romanorum, reſtituto Anno milleſimo ſexcenteſimo Fidei Catholicæ flori conſuleret, vacillantes Neophytos in ſuſceptæ veritatis agnitione ſolidaret, contuſamque hæreſeos potentiam ſub fræno teneret ſubmiſſionis, Fratres noſtros à Sancta Sede in ſubſidium petiit, probè gnarus, quantùm eorum zelus, & religioſæ vitæ exemplum alibi Fidei conſervationi prodeſſet. Incidit & petitio in opportuna & ea tempora, quibus & Archiepiſcopus Zbignæus ad eundem finem, & ab eadem Sacra Sedes Fratres noſtros Pragam vocavit. Inde dum ſelectus, & Ven. Dei Servus, Fr. Laurentius, à Brunduſio, cum ſociis per Styriam iter illuc conficiebat, altiſſimè fatus Archidux eidem piâ humanitate excepto, fundum in ipſa Ducatûs Capitali Civitate, Græcii, pro conſtruenda Domo conſignavit. Manſit hæc ſub Cuſtodiæ Boemicæ jure, uſque dum aliis Conventibus aucta diſtinctæ Provinciæ acquiſivit formam.

Labor Evangelicus, quo hæc Provincia occupatur, eò major æſtimari debet, quod ad incultas Croatiæ, Sclavoniæ, & Licaniæ terras diffundatur, & ipſa Thraciæ confinia attingat, ſuntque fructûs præcones tum pœnitentes innumeri, qui ad Sacrum Fratrum tribunal confluunt, tum pulpita, in quibus cæleſtem panem frangunt, & jejunos reficiunt animos, & amplus eorum numerus, quos annuatim Fratres ad Ovile Chriſti ducunt.

Varia Scriptorum ſuorum deplorat & paſſa eſt infortunia, ita, ut amplior Virorum Illuſtrium ſeries non poſſit adjungi; prætermitti tamen non debet nomen Fr. Antonii à Cramburgo, qui noſtro tempore Definitorio Generali aſſedit, binâ vice electus, & ex zelo, quo jura Ordinis & Provinciæ ſarta tecta ſervari voluit, ac ex pietate, quæ doctam prudentiam comitem habuit, ſibi omnium exiſtimationem conciliavit.

Comprehendit Conventus Fratrum XXXIII.

Reſidentiam Miſſionariam I.

Monaſteria Monialium Capucin. I.

EPI-

gionis percipiunt, ab Amplitudine Tua diſpenſari ordinat. Romæ 25. Maji 1619.

Ex Regeſto Secret. Congreg. anni & menſ prædict. fol. 185.

Ab emptione Calicis Fratres eximit, & deſtinatos ad hunc ducentos florenos in ſubſidium Fabricæ loci de Cormons applicari indulget.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater, ſive dilecte Fili, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Superiores & Fratres Domûs Regularis, Ordinis Fratrum Minorum, S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Oppidi ſeu loci de Cormons, Aquilejenſis Diœceſis, quod aliàs dilectus Filius Iſidorus, in ſæculo Ærardus Teurbach, Herbipolenſis Diœceſis, Ordinem ipſum expreſsè profeſſus, in teſtamento per eum, antequam profeſſionem in dicto Ordine emiſiſſet, condito, inter alia ducentos Florenos monetæ Domui Regulari, & Fratribus prædictis in emptionem unius Calicis, & ſi quid ſupereſſet, in fabricam ejuſdem Domûs applicandos, & convertendos legaſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, certam tamen de præmiſſis notitiam non habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Patriarche, ſeu Diſcretioni tuæ, Fili Vicarie, per præſentes committimus & mandamus, quatenus conſtito Tibi legitimè de narratis, eoſdem Exponentes ab obligatione emptionis unius Calicis hujuſmodi, authoritate noſtra eximas, & liberes, ipſiſque, ut dictos ducentos Florenos in ſubſidium fabricæ Domûs hujuſmodi integraliter conſumere & applicare liberè, & licitè valeant, ſimili authoritate concedas, & indulgeas, dictique Iſidori voluntatem quoad hoc, quatenus opus ſit, ſufficienter & expreſsè commutes. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis; necnon Domûs & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Aprilis MDCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

S. Ghezzius.

Exempl. in Arch. Generali Ord. Armario, Provincia Styriæ.

Lega-

Digitized by Google

centum ſcutorum monetæ ſemel dumtaxat perſolvendam, Domui Regulari ejuſdem Ordinis loci *Prugg* reliquit, prout in teſtamento, ſeu aliis ſcripturis deſuper confectis pleniùs dicitur contineri. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Domus Regularis prædicta legato hujuſmodi non indigeat, ſed illius Guardianus, & Fratres dictum legatum omnino renunciaverint, dilectus verò pariter Filius Andreas de Zivellis, Laicus, Brixienſis Diœc., dicti Didaci Frater germanus, qui ad ſolutionem legati tenetur, maximâ egeſtate promatur, ſuiſque labore, & induſtriâ dumtaxat vivat, & propterea dictus Didacus, ob factum à ſe inadvertenter, & nullâ habitâ ipſius Andreæ paupertatis ratione legatum hujuſmodi, gravibus conſcientiæ ſtimulis agitetur, Nobis propterea dictus Didacus humiliter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur Didacum, & Andream prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Andream præfatum à ſolutione legati hujuſmodi, Apoſtolica authoritate, tenore præſentium abſolvimus, & liberamus, dictumque legatum ei gratioſè remittimus, & condonamus. Decernentes eumdem Andream deſuper à quoquam, quavis authoritate fungente, moleſtari, probari, vel inquietari nullatenus poſſe, ſicque per quoſcumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, & Domûs prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis

anni præd. fol. 72.

Fundationem Monaſterii S. Claræ, loci Goritiæ pro viginti Monialibus approbat, hoc Nuntio Apoſtolico in Germania exiſtenti ſubjicit, Dotem à Puellis, tum Originariis, tum Extraneis dandam determinat, privilegia Ordinis ei communicat, & locum pro educandis Puellis in illo erigi indulget.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei,

Dilecto Filio, noſtro & Sedis Apoſtolicæ Nuntio in partibus Germaniæ commoranti ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Debitum paſtoralis Officii Nobis Divinâ Diſpoſitione commiſſi expoſcit, ut ad ea, per quæ Monaſteria & alia regularia loca propagari, & in eis prudentes Virgines, ſpretis hujus mundi illecebris, & Religionis Habitu aſſumpto, uni ſponſo Jeſu Chriſto voto celebri Virginitatem ſuam præſtare, ac flores honoris, & fructus honeſtatis, æternamque beatitudinem conſequi valeant, propenſis ſtudiis intendamus, & in his ejuſdem Officii noſtri miniſterium favorabiliter interponamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Univerſitatis, & Hominum nobilium, ac Habitatorum, ac incolarum oppidi, Civitatis nuncupati, Goritiæ, Aqui-

Digitized by Google

[illegible] ſibi conceſſa fundarunt, & illius fabricam cum ſua Eccleſia & decenti Clauſura, omnibuſque ſuis membris neceſſariis & opportunis conſtrui curârunt, ac pro illius Dote redditus annuos, perpetuos, tutos, ac ſecuros, uſque ad ſummam octingentorum Scutorum monetæ Romanæ in bonis ſtabilibus, fructiferis & ſecuris, merè laicalibus, ac in dicto Oppido, & territoriis exiſtentibus pro viginti Monialibus, computatâ Abbatiſſa, & duabus Converſis aſſignârunt.

Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, ſi dicta fabrica in Monaſterium Monialium hujuſmodi erigeretur, ut infra, & Puellæ inibi monachari volentes in illo introducerentur, hoc in Divini cultûs, & fidelium devotionis incrementum, Puellarumque hujuſmodi ſpiritualem conſolationem & animarum earumdem cederet. Quare pro parte Univerſitatis, & Hominum, Nobilium, ac habitatorum & incolarum hujusmodi Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eis in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui Divini cultûs, & piorum operum augmentum, Religioniſque propagationem noſtris potiſſimum temporibus, ſinceris deſideramus affectibus, Univerſitatem & Homines, Nobiles, ac habitatores & incolas præfatos, eorumque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis Regularium præpoſitorum, Diſcretioni Tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus dictam fabricam omnibus ſuis membris abſolutam, & decenti clauſura munitam, in ferre & aſſignare, ac ſub cura, gubernio, regimine, adminiſtratione, correctione, viſitatione, ſuperioritate, & omnimoda juriſdictione Tui, & pro tempore exiſtentis Nuntii Apoſtolici in partibus Germaniæ commorantis perpetuò ſub exacta vita communi permanere debeant & teneantur, Apoſtolicâ auctoritate, ac ſi, vel poſtquam Monaſterium erigendum hujuſmodi debitâ & convenienti clauſura munitum, ſacrâque & profanâ ſuppellectile, omnibuſque ſuis numeris & partibus ſufficienter inſtructum, ac à Te viſitatum, & approbatum fuerit, necnon bona, redditus, & proprietates qualitatum ſuperiùs expreſſarum, per Univerſitatem & homines, alioſque ſupradictos validè & perpetuò donata & aſſignata fuerint, & non antea, nec aliàs, perpetuò, ſine alicujus præjudicio erigas & inſtituas, illique ſic erecto & inſtituto pro illius dote, ac congrua ſuſtentatione Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialium in eo pro tempore exiſtentium, dictos redditus annuos, tutos & ſecuros octingentorum ſcutorum, monetæ Romanæ hujuſmodi, ut ſupra, nec non omnia, & ſingula bona, redditus, proprietates, & jura tam per Univerſitatem, & Homines, Nobiles, ac habitatores, ac incolas hujuſmodi, quàm quoſvis alios Chriſtifideles in perpetuum, vel ad tempus, ac ſimul vel ſucceſſivè pro augmento Dotis Monaſterii per præſentes erigendi quomodocunque, & qualitercunque elargienda, donanda, relinquenda, & eroganda, & nunc pro tunc tanquam elargita, donata, relicta, & erogata fuerint, ita quod liceat Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialibus præfatis illorum omnium corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios, Monaſterii per præſentes erigendi nomine, ap-

præſentes erigendo , illiuſque Eccleſiæ , ac Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialibus, ut omnibus & ſingulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, conceſſionibus, exemptionibus, prærogativis, indultis, indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remiſſionibus, cæteriſque gratiis univerſis, tam ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibuſvis Monaſteriis dicti Ordinis, illorumque Abbatiſſis, ſeu Prioriſſis hujuſmodi in genere, vel in ſpecie quomodolibet nunc conceſſis, & pro tempore concedendis, ac quibus illa vel illæ, de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt & poterunt, quomodolibet in futurum, dummodo tamen ſint in uſu, nec revocata, ac ſub aliqua generali revocatione comprehenſa, ac ſacrorum Canonum, ac præſertim Concilii Tridentini Decretis, Apoſtoliciſque conſtitutionibus non adverſentur, & nemini præjudicialia, ſimiliter & pariformiter, ac æquè principaliter uti, frui, & potiri, & gaudere liberè & licitè valeant in omnibus & per omnia perinde, ac ſi illa Monaſterio erigendo hujuſmodi, illiuſque Eccleſiæ, ac Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialibus præfatis conceſſa fuiſſent, dicta auctoritate, tenore præſentium indulgemus, ac Univerſitati, Hominibus, Nobilibus, ac habitantibus & incolis hujuſmodi, ſeu ipſius Monaſterii ſic erigendi Abbatiſſæ, ſeu Prioriſſæ, & Monialibus, aut ab eis deputandis, ut ſtatuta & ordinationes, capitula & decreta, ad ejuſdem Monaſterii ſic erigendi, illiuſque perſonarum, rerum & bonorum temporalium, & ſpiritualium curam, regimen, gubernium, adminiſtrationem, ætatem, qualitates, victum, amictum, inſtructionem, directionem Monialium, & perſonarum Monaſterii per præſentes erigendi, diſciplinam, modumque, & formam recitandi Divina Officia, preces, & alia ſuffragia, quomodolibet pertinentia, ac

in dicto Monaſterio ſic erigendo introducendarum felici directione & in rebus, moribus, & inſtitutis Regularibus dicti Ordinis inſtructione, duas ipſius Ordinis Moniales expreſsè profeſſas, ad id voluntarias, ex aliis ejuſdem inſtituti Monialium Monaſteriis, ætate graves, & zelo conſpicuas, munuſque Abbatiſſæ, vel ſaltem Vicariæ, ſeu Magiſtræ Novitiarum aliàs laudabiliter expertas, de conſenſu tamen Superiorum, & expreſſa licentia dictæ Congregationis Cardinalium, ac ſervatâ formâ Decretorum Generalium ejuſdem Congregationis Cardinalium, nec non Conſtitutionum dicti Ordinis ad ſexennium educendi, ita, ut, ſi petierint & eidem Congregationi Cardinalium expediens viſum fuerit, in Monaſterio per præſentes erigendo, quoad vixerint, vel ad tempus, permanere poſſint, licentiam & facultatem, earumdem tenore præſentium concedimus & impertimur, Decernentes præſentes litteras perpetuò validas, & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcunque judices ordinarios vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam Legatos, & Vice-Legatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuntios judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his, à quoquam, quâvis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quinto, idibus Junii, Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

Bulla formata in Archivo Monaſterii Monialium.

NO-

Digitized by Google

Internæ Monaſticæ vitæ rationi correſpondet illarum Habitus, ex panno, qui noſtro ſimilis eſt, confectus. Sunt & Fratres noſtri, qui earum Confeſsiones extraordinariè excipiunt, ac illarum Profeſsioni majore plerumque numero aſsiſtunt. Figit quidem ſuprà poſita Bulla earum numerum ad viginti duntaxat, cum tamen Domui Dominus benedixerit, ordinariè triginta tres numerantur, Apoſtolico ad Imperium Nuutio ſubjectæ.

Ex manuſcript. Monaſterii.

DECRETO

S. Congregat. Epiſc. & Regul.

Erectio noſtræ Domûs in loco Varaſdini inhibetur.

IN cauſa erectionis Conventûs Capucinorum in Loco Varaſdini vertente inter PP. Minores Obſervantes S. Franciſci ex una - & ipſoſmet PP. Capucinos alterâ - Partibus.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſult. Epiſc. & Regul. præpoſita, Partibus hinc inde informantibus, referente Eminentiſ. Cardinale Caraffa, cenſuit non eſſe concedendam petitam Conventûs erectionem, ac propterea injungendum Ordinario Loci, ut ad eandem erectionem minimè procedat. Romæ die 9. Junii 1679.

Ex Archivo Secret. Congregat. menſ. & anni præd.

N O T A.

EX hujuſmodi Decreto, Sacram Congregationem de rei pondere & ſerie plenè non informatam fuiſſe, Domina Maria Magdalena Comitiſſa de Draskovich ſuppoſuit, ideoque novam & ſequentem dedit ad Eandem epiſtolam.

Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini.

Notum eſſe arbitror Eminentiis Veſtris, qualiter Filius meus anno præſenti Romæ exiſtens iiſdem porrexit libellum ſupplicem pro erigendo Conventu PP. Capucinis in Civitate Varaſdinenſi, ad cujus effectum aliud actum mihi non conſtat, quàm quod inaudiverim, S. Congregationem, ad inſtantiam Minorum de Obſervantia requirere ab Ordinario Zagrabienſi, quomodo res ſe habeat; & qualiter idem Ordinarius Sacræ Congregationi retulerit, quomodo pro priori negotium circa hoc agebatur, & quomodo ante aliquot annos Mi-

Digitized by Google

agnoſcit, niſi aliquæ Perſonæ Religioſæ, ad quas non pertinet, & hæ forſan per proprium intereſſe, aut perſuaſæ. Cum igitur & mihi inter alios non parum incumbat promotio hujus boni & juſti operis (ſiquidem apud me jam ante aliquot annos depoſitum ſit pium Legatum pro conſtruendo in dicto loco PP. Capucinorum Conventu, qui aliàs unicum habent in hoc Regno) neve etiam legantis anima privetur ſuo deſiderio abſque legitimo impedimento, devotiſſimè ſupplico Eminentiis Veſtris, dignentur injungere Ordinario Zagrabienſi, ut introducat dictos Religioſos Capucinos Varaſdinum, quod unicè deſiderat, & expectat, & nuper ſæpius tacto pectore proteſtatus eſt, quod in conſcientia teneatur dare veram & juſtam informationem, quod Capucini unacum aliis, qui ibi morantur, facillimè & commodiſſimè poſſint vivere, ſi S. Congregatio hoc ab ipſo requirat, aut ipſi demandabit. Ne ergo Eminentiis Veſtris iterum proximè futura Generalis Congregatio Regni in hoc moleſtiam inferat, quæ priora certò iterum iterumque confirmabit, Eminentiis Veſtris demiſſiſſimè ſupplico, dignentur imponere finem cum favorabili Decreto, ad Reverendiſſimum Ordinarium Zagrabienſem pro Capucinis. Et ſi aliunde tam rigidè, & minùs rationabiliter obſiſteretur, dignentur Eminentiæ Veſtræ requirere Proceſſum, Regni literas, & alia à R. P. Procuratore Generale Capucinorum, quibus me demiſſiſſimè commendo & maneo.

Emin. DD. Veſtrarum.

Ex Regeſt. Memorial. Archivi Procuræ Generalis fol. 769.

Devotiſſima Serva

Comitiſſa Maria Magdalena-Draskovich.

Protrahente S. Congregatione reſponſum in exactius rei examen, & longius tempus, alio medio Fabrica Monaſterii fuit incepta, & finita.

DECRETO

S. Congregat. Epiſc. & Regul.

In cauſa præcedentiæ Novitios Clericos inter- & Laicos Profeſſos ſolitum ſervari jubetur.

Beatiſſime Pater.

CUM Pater Procurator Generalis Capucinorum inaudierit, porrectos eſſe Sanctitati Veſtræ à FF. Laicis duarum Provinciarum Styriæ & Bohemiæ. *Reſiduum hujus libelli ſupplicis cum Decreto vide ſuprà fol. 215.*

DECRETO.

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

In lite de jure ſedendi in Eccleſia Collegiata Civitatis Fluminis, RR. PP. Reformatos, & Fratres noſtros promiſcuè ſedere ſtatuitur.

IN Cauſa Modruſien., ſeu Polen. Præcedentiæ, vertente inter PP. Minores Obſervantes Reformatos Conventûs Terſacti, Diœceſis Modruſien., prætendentes manuteneri in poſſeſſione ſedendi in ſcamno poſt Patres S. Auguſtini in Eccleſia Collegiata Civitatis Fluminis, Diœceſis Polanæ, tempore Concionum Quadrageſimalium ex una, &

Digitized by Google

& anni præd.

DECRETO

Sacr. Congregat. Concilii.

Controverſiam de Cadavere Fr. Joannis Antonii à Luca, Provinciæ Tuſciæ Miſſionarii, extra Monaſterium Defuncti, amicabiliter componi, Ordinario committitur.

Eminentiſſimi ac Reverendiſſ. Domini.

PRocurator Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum, Eminentiis Veſtris humillimè exponit, quod, cum è viquod juſtitiæ videtur eſſe, nihilominus, cum lis nimiùm protrahatur, & extraditio Cadaveris, rerumque omnium debita juſtitia differatur, Procurator Generalis ſui juris defendendi causâ Emin. Veſtris ſupplicat, ut de opportuno remedio providere dignentur. Et pro gratia &c.

Die 26. Septembris 1714. Sacra Congregatio Concilii &c. in cauſa Cadaveris Fr. Joannis Antonii à Luca, Capucini, extra Ordinem defuncti, viſa relatione Ordinarii, & attento recurſu P. Procuratoris Generalis eidem Ordinario ſcribendum eſſe cenſuit, ut Partes inter ſe amicabiliter conciliare, & Capucinorum juri conſulere ſtudeat.

B. Cardinalis Panciaticus Præfect.

Ex Archivo Secretariæ Congregat. menſ. & anni præd.

NOTA.

HOneſtum ortum, quem Fr. Joanni Antonio Civitas Lucenſis ex familia Striglioni dedit, reddidit ipſe jam in ætatis flore ſua virtute nobilem: & inter virtutes, quibus Noſtratibus Provinciæ Tuſciæ Anno 1668. adſcriptus enituit, Fides primum tenuit locum. Ex qua ingens ſalvandi animas in eo pullulavit deſiderium: hinc & ſe totum Sacro Miſſionum exercitio addixit, fructu verè ſtupendo, & eò inſigniore, cum ſignis & gratiis, præſertim Græcii, Deus Zelum ejus fecundaverit. Cum anno 1714. tertia vice Miſſionem per Ducatum Styriæ inſtituiſſet, in Parochiali Domo loci Straden gravi morbo correptus, 16. Auguſti ejuſdem anni, curſum vitæ conſumavit. Fratres quidem noſtri Conventûs Mureggenſis, à dicta Parochia parum diſſiti, Cadaver ad Eccleſiam noſtram transferri illico inſtiterunt, devoto autem aſtu R. D. Parochus illud in ſubterranea Eccleſiæ Parochialis crypta ſepeliri, viâ facti curavit. Religioſum exemptum, juriſdictioni alienæ poſt mortem ſubdi, & Ordinis jura lædi Fratres ægrè tulerunt, hinc dum viâ pacis hæc ſalvare haud poterant, illam juris in alma Urbe cœperunt. Roma unâ ex parte prætenſionem horum æquam, & ex altera tumultum in populo Stradenſi certum prævidens, medium ſelegit, & cauſam in pace componi commiſit. Reminiſcens pariter Reverendiſſimus D. Vicarius Generalis devotionis, quâ populus Stradenſis Defunctum, ceu Magnum Dei Servum, coleret, & ejus interceſſione fruges terræ à malo grandinis, cui terra illa plurimùm obnoxia foret, ſervari crederet, Fratribus, ut conniverent, Defunctumque in pace quieſcere ſinerent, conſuluit. Acceſſerunt hi in obſequium arbitrio, ita tamen, ut R. D. Parochus per Reverſales, in Archivo Provinciæ ſervatas, non ex jure, ſed pacis & popularis Devotionis ergò Depoſitum ibi relictum eſſe, fateri deberet.

PRO-

Digitized by Google

COLONIENSIS.

FOrtuitum ſub Sole nihil eſt, & quod tale ab homine putatur, arcana operatio eſt Divinæ Providentiæ, omnia ſuaviter diſponentis, & quælibet fortiter attingentis. Sortes, quibus nihil eſt magis caſuale, jaciuntur in ſinum, &, Scripturâ teſte, à Deo temperantur. Non fuit Fraterni odii caſus Joſephi in Ægyptum venditio, ſed Dei voluntate ſe illuc miſſum fuiſſe, Frater Fratribus proteſtatur. Vago incertoque per terram Suph circuitu quærit Saul aſinas Patris ſui Cis, & Samuelem invenit, qui Eum juxta æternam rerum ſeriem ungere debebat in Ducem Populi Iſrael, & Salvatorem ejus de manu Philiſthinorum. Lucet & in Provincia Colonienſi par Divinæ Providentiæ exemplum: divertit, ſecundùm Colonienſia faſta, Coloniam Frater Franciſcus, Hibernus, dirigens vias ſuas Moguntiam; firmat autem ibi greſſus ejus Divina Providentia, exequente ſecreta æternæ mentis Conſilia Illuſtriſſimo, ac Reverendiſſimo D. Nuntio Apoſtolico, Antonio Albergato, Vigiliarum Epiſcopo, & dum Franciſcus novam Moguntiæ meditatur Coloniam, Coloniæ Ubiorum radicem ejus ponit, quæ juxta aquas plantata, veluti platanus, ramos ſuos ad vaſtas Regionis plagas extendere, & in duplicem tandem arborem, ſeu Provinciam excreſcere debebat. Dum enim Apoſtolicus Miniſter Tractum Rheni ob liberè ſerpentium hæreſum inundationem in limo profundi fixum, & majora ſemper rei Catholicæ pericula in dies impendere penſiculatiùs cogitavit, ſimulque de zelo, quo Fratres noſtri per Galliam, Helvetiam &c. collabentem Religionem ſuccollarent, mirabilia in dies audivit, eos & Coloniæ ſtabiliri voluit. Coivit in pia conſilia Sereniſſimus Ubiorum Antiſtes & Elector Erneſtus; dedit & conſenſum Magiſtratus, qui definito aliàs conſilio aliorum Regularium (præter jam admiſſos) in Urbem inductionem inhibuerat; & apud Sacellum, à Reverendo Capitulo ad S. Cunibertum libenter conceſſum, jacta ſunt fundamenta, ſuper quæ Fratres noſtri, ceu vivi lapides Domûs ſpiritualis, fuêre ſuperædificati. Anguſtior autem cum hæc habitatio per quadriennale ſpatiùm probaretur, in agro Urſulano, ſeu loco, ſanguine Divæ Urſulæ celebri, aptior extructa eſt Domus, Itelio Friderico, Comite de Hochenzolleren, Metropolitanæ Eccleſiæ Decano, ac poſtmodum S. R. E. Cardinale, ultra triginta millia Imperialium ad fabricę uſum numerante.

In hoc Haceldema, ſeu Sacro Sanguinis agro exigua, & tenera Capucinorum planta, Deo incrementum dante, maturavit illico fructus honoris, frondeſque ſuas ita ex-

Digitized by Google

teratura, prudentia, morumque integritate, per quoſvis numeros abſolutiſſimum Virum celebrat, & qui nonnulla Joannis Tauleri opera, quibus fulmen Romanæ cenſuræ parabatur, à ſiniſtro ſenſu egregiè vindicâſſe dicitur.

Socius ejus laboris, & fundationis, Fr. Bonaventura ab Herbipoli, & cum eo in Provincia Belgia Profeſſus, euſque virtute ſuâ aſcendit, ut in ejus manibus Chriſtus viſibiliter in elevatione Sacræ Aræ ab hæreticis fuerit conſpectus.

Fr. Cunibertus Colonienſis, ſub Dio ſepultus, poſt plurium annorum intercapedinem incorruptus, flexibilis, & ſuavem ſpirans odorem repertus, Sanctos Dei aliquoties corruptionem non videre docuit.

Fr. Conſtantinus Barbanſonius, in Theologiæ myſticæ, vitæque contemplativæ ſtudio omnem penè vitam conſumpſit, & illas in eo fecit aſcenſiones, ut B. V. Mariæ apparitione poriretur, & occultas amoris ſemitas, quas præter Anatomiam Animæ, *& divinarum operationum, publico typo dedit, in ſe ipſo mirè expreſſit, ac Theophilis in contemplationis præſidium reliquit, ab Emin. D. Cardinale Bona in compendio Theologiæ myſticæ cap. 4. commendatas.*

Fr. Hilarion Peinanus, quartâ vice Provincialis, zelo Regularis Diſciplinæ, rarâ Diſcretione, & eximia pietate ſui memoriam reliquit æviternam.

Fr. Ervaldus Colonienſis, Vir ſimplex, rectus corde, B. V. Mariæ cultor præcipuus, hanc in ſuo agone ſalutantem vidit.

Fr. Marius Bonnenſis, & Joannes Wanburgenſis eam vitæ innocentiam conſervârunt, ut illorum cadavera, poſt duodecim annos incorrupta fuerint reperta, & recentem ſanguinem cum ſuaviſſimo odore emanantia.

Fr. Odoricus Veſetenſis prophetiâ & miraculis clarus, ac Fr. Sebaſtianus Aquenſis in liberandis energumenis excellens, aliique dono prædicationis, zelo converſionis hæreticorum, aliiſque virtutibus conſpicui Viri unito ſplendore exaltant gloriam Provinciæ.

Quidquid autem laudis, & virtutis in ea viget, & nitet, totum B. V. Mariæ patrocinio potiſſimum tribuit. Hanc Immaculatam poſuit in ſuo Sigillo, de ea in quatuor Conventuum Eccleſiis, videlicet Aldenhovienſi, Werlenſi, Benrodana, & Marcodurana gratiis coruſcas retinet Imagines, ad quas is eſt devoti Populi confluxus, ut in una unius loci Octava ultra triginta millia eorum, qui Sacrâ Synaxi reficiuntur, plerumque numerentur. Numerat & Provincia

Conventus Fratrum XXVIII.

Miſſiones ſeu Reſidentias V.

Monaſteria Monialium Congregationis Audomarenſis III.

AU-

Nuntius &c.

Reverendo Nobis in Chriſto Patri Fr. Franciſco, Ordinis Capucinorum S. Franciſci per inferioris Germaniæ partes & Tractum Rhenanum Provinciali, ſalutem in Domino ſempiternam.

Religionis zelus, aliaque laudabilia vitæ, doctrinæ & virtutum Nobis in tua perſona perſpecta Nos inducunt, ut Te ſpecialibus favoribus & gratiis proſequamur. Cum itaque Weſtphaliæ Boreales, ac Inferiores, & per Tractum Rhenanum partes, diverſis perſonis indigeant, quæ ibidem Verbum Dei, & Religionem Catholicam Apoſtolicam Romanam prædicent, propagent, ac pro viribus promulgent, & inter cœteros ad hoc munus obeundum veſtri Ordinis Fratres delegerimus, qui in ſanctitate & zelo Religionis oppreſſos ſublevent, jacentes & proſtratos erigant, confractos conſolident, & foveant, aliaque Chriſtianæ charitatis offica exerceant. Quod, ut majori cum fructu fiat, Tibi per præſentes authoritatem & facultatem concedimus cum iiſdem mittendis Fratribus diſpenſandi, ut tempore Miſſionis hujus durante poſſint, utriuſque ſexûs Chriſtifidelium confeſſiones audire, eoſque verè contritos ac pœnitentes in foro conſcientiæ abſolvere, & aliorum fidelium numero aggregare; præmiſſis tamen, quod in hujuſmodi abſolutionibus ſe non nimis faciles præbeant, ſed facultate cum diſcretione utantur. Præſentibus durante Miſſione hujuſmodi, & inter terminos & loca, ad quæ mittuntur, dumtaxat duraturis.

In quorum fidem & teſtimonium præmiſſorum, præſentibus propriâ manu ſubſcriptis, & ſigillo noſtro munitis, per Abbreviatorem noſtrum ſignaturam & ſubſcriptionem apponi juſſimus.

in Eccleſia noſtra Coloniæ canonicè inſtitutam, diverſis Indulgentiis ornat.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum, ſicut accepimus, in Civitate Colonienſi, in Eccleſia Fratrum Ordinis S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, una pia, necnon devota Chriſtifidelium Confraternitas, Paſſionis Domini noſtri Jeſu Chriſti nuncupata, canonicè inſtituta exiſtat; cujus dilecti Filii Confratres, in diverſis pietatis & charitatis operibus ſeſe conſueverunt exercere: Nos, ut Confraternitas prædicta, majora in dies ſuſcipiat incrementa, de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli, Apoſtolorum ejus, auctoritate confiſi, omnibus, qui dictam Confraternitatem in poſterum ingredientur, die primo eorum ingreſſûs, ſi verè pœnitentes, & confeſſi, S. Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam: Ac tam ipſis pro tempore deſcribendis, quàm jam deſcriptis in dicta Confraternitate Confratribus, in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi pariter verè pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti, Nomen Jeſu, ſi potuerint; ſin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam: necnon ipſis nunc, & pro tempore exiſtentibus Confratribus ſimiliter verè pœnitentibus, & confeſſis, ſacraque Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Eccleſiam, vel Capellam ſeu Oratorium in Inventionis, & Exaltationis S. Crucis feſtis diebus, à primis veſperis, uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, ſingulis annis, devotè viſitaverint; & ibi pro Chriſtianorum Principum concordiâ, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenariam ſimi-

ſociaverint: vel quaſcunque Proceſsiones per ipſam Confraternitatem de licentia Ordinarii faciendas, dictumque ſanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum, tam in Proceſsionibus, quàm, cum ad infirmos, aut aliàs ubicunque, & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut, ſi ad hoc impediti, campanæ ad id ſigno dato, ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint: aut etiam quinquies Orationem Domini-

poſterum aggregetur, ſeu quavis alia ratione uniatur, ſeu etiam quomodolibet inſtituatur, priores, ſeu quævis aliæ literæ Apoſtolicæ illis nullatenus ſuffragentur, ſed ex tunc eo ipſo prorſus nullæ ſint.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die xxx. Auguſti, MDCXIII. Pontificatus noſtri Anno octavo.

Scipio Cobellutius.

N O T A.

Quemadmodum teſte Regio Pſalte Deum in omnibus operibus ſuis mirabilem noſcimus, ita & hujus Archiconfraternitatis originem verè in Deo mirabilem reperimus: præter multorum enim opinionem aſſurrexit in opus excelſum, Eccleſiæ Dei glorioſum, & Germaniæ præprimis utile, fundatum in humili Capucinorum miniſterio. Vix enim hi in Alma Coloniæ Civitate ſedem fixerant, Illuſtriſsimus, & Reverendiſsimus D. Antonius Albergatus, Nuntius Apoſtolicus &c. memor zeli, quo Fratres noſtri in Gallia, Helvetia, in Brabantia, & Belgio, in Boëmia, Auſtria, & Styria, Tyroli, ac Bavaria &c. hæreticæ ferociç vires retunderent, & Catholicum gregem in opere ſalutis confortarent, eorum quoque operâ ad parem finem uti ſtatuit, Archiconfraternitate Dominicç Paſsionis ſub eorum directione inſtituenda in medium ſelectâ. Fovit conſilium Illuſtriſsimus, & Reverendiſsimus D. Itelius Fridericus, Comes Hochenzolleranus, Metropolitanarum Eccleſiarum Colonienſis, & Magdeburgenſis Prçpoſitus &c. Approbavit illud Reverendiſsimus Otho Gereon Epiſcopus Cyrenenſis, Suffraganeus Colonienſis &c., & plebs tota vulgatum æmulâ pietate acceptavit, ita ut anno 1612. poſtridie Circumciſionis in Sacello S. Servatii, Nobis à S. Cuneberti Collegio ad manſionem conceſſo, prima habita fuerit Congregatio, & latino ſermone Fr. Franciſcus noſter Hybernus ſanctitatem operis qualibet ſexta feriâ unito Cœtui explanaverit. Fratribus noſtris ad ampliorem habitationem tranſlatis, cœpit & Confraternitas proprium Oratorium: manſit tamen ſtabilis Fratrum noſtrorum directio, & ab illo tempore hucuſque continuata eorum ad Confratres ſermocinatio. Inde dum Ordinem noſtrum à Confraternitate ita honorari, P. Hieronymus à Caſtro Ferretorum, Ordinis noſtri Miniſter Generalis reſciit, Confratres omnes in Ordinis Filios cooptavit, eoſque omnium bonorum operum, quæ in Ordine, divinâ gratiâ juvante, peragi contingeret, participes reddidit, Literis Filiationis ita inſcriptis.

Illuſtriſſimis, Clariſſimiſque Viris, ac Dominis Generoſiſſimis, aliiſque omnibus de Confraternitate pientiſſima Crucifixi Salvatoris, & Paſſionis ejus Coloniæ.

Fr. Hieronymus à Caſtro Ferretorum, Miniſter Generalis Inſtituti FF. Capucinorum Seraphici Patriarchæ Franciſci ſalutem in Domino.

Cum juxta fidei Symbolum inter omnes Chriſtifideles magna ſit meritorum ſpiritualium communio, & ea *fiat*

Digitized by Google

Fr. Hieronymus, qui ſupra.

Sacrâ hâc meritorum communione decoratum Cœtum anno milleſimo ſexcenteſimo decimo tertio Altefatus Nuntius Apoſtolicus canonicè & Apoſtolica auctoritate inſtituit, erexit & fundavit diplomate ſubnexo.

Antonius, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratiâ, Epiſcopus Vigiliarum, Sanctiſſimi Domini noſtri Pauli V. ejuſdemque Sedis, ad Germaniæ partes, & per tractum Rheni, cum poteſtate Legati à latere Nuntius; univerſis Chriſtifidelibus, intra Legationis hujus terminos exiſtentibus, ſalutem in Domino ſempiternam.

Si quis noſtrorum temporum in Eccleſia Chriſti gliſcentem hæreſeon perfidiam inſpiciat, & præſertim in Germaniis hiſce natas inde miſerabiles animarum ſtrages: haud dubiè is *Draconem illum tertiam partem ſtellarum caudâ ſuâ trahentem, & inimicum hominem zizania ſuperſeminantem*, feciſſe hoc fateatur, neceſſum eſt.

Ille nimirum ad filios adoptionis *deſcendit, habens iram magnam*; quam nunc tantò copioſiùs evomit, quantò novit certiùs, quod propter *dies in electorum gratiam breviatos, modicum tempus habeat*.

Certè, videmus quas nocendi artes, technaſque verſipellis ille in eum finem excogitarit hactenus, & excogitet in dies, dum in deplorando hoc à cœleſti patriâ exilio, *tanquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret*; & ad ſempiternum exitium incautas tot animas deſignat.

At quantumvis ejus malitia magna ſit, *nec poteſtas ſuper terram, quæ comparetur ei*; nihilominus fortiter adverſus eum, in hoc lubrico mundo certandum eſt, ac Dei impenetrabilis *armatura induenda, ut contra illius inſidias, telaque ignea* poſſimus evaleſcere, nam habemus *ſcutum fidei, & galeam ſalutis*, habemus etiam *gladium ſpiritûs, & loricam juſtitiæ*, aliaque arma defenſiva Redemptoris noſtri, quorum impetum, & vim ſuſtinere nequit.

At quemadmodum Sancti omnes robuſtiſſimo Behemoth in fide fortes reſtiterunt; *per fidem etiam vicerunt regna; operati ſunt juſtitiam, & adepti ſunt repromiſſiones*, ita etiam, *hæc eſt victoria quæ vincit mundum, fides noſtra, quæ per dilectionem operatur*.

Id verò, quò faciliùs & opportuniùs hoc deplorato Germaniarum ſtatu fieri queat, & illa quoque miſeranda tot animarum ſpolia, de infernalis hujus lupi faucibus eripi, SS. D. N. Paulus Papa V. quem omnium Eccleſiarum paterna ſollicitudo angit, & Germanicarum præcipuè, ut eas in viſceribus Jeſu Chriſti impensè diligit, quò Filios adeò ſibi charos in avita fide jugulatis hæreſeon monſtris conſervare, ac etiam, ut convenientibus armis, ad fortiter inimicis reſiſtendum eoſdem inſtruere poſſit, nonnulla ſanctitatis aſyla piorum hominum, (ad quæ de medio Babylonis fugientibus acceſſus eſſet, & in quibus de ſalutaribus remediis huic vulneratæ patriæ adhibendis conſultatio fieret) inſtituenda judicavit.

Illud inter alia ſecuriſſimum ratus eſt, ſi *Confraternitas* Eccleſiaſticorum, & Sæcularium Virorum cujuſcunque ordinis, dignitatis, aut ætatis idoneæ huic inſtituto ſint, in Eccleſiâ *PP. Capucinorum S. Franciſci Coloniæ*, ſub invocatione acerbiſſimæ *Paſſionis D. N. Jeſu Chriſti*, ejuſque vivificæ Crucis erigeretur, cujus Confratres piis virtutum exercitiis inflammati ſe mutuò ad pietatem, zelumque Dei exacuerent, & in proximorum ſalutem promovendam ardentiùs incumberent, illius inſiſtentes veſtigiis, cujus ſibi exemplar imitandum propoſuerunt.

Cum igitur hi ſeſe Chriſti Servatoris, & ſalutiferæ Paſſionis ejus ſectatores profiteri debeant, operæ pretium erit, ſi in veris virtutibus, & Chriſtianæ pietatis, miſericordiæque operibus exerceri velint, ut *ſic luceat lux eorum coram hominibus, ut videant opera illorum bona, & glorificent Patrem, qui in cœlis eſt*: ac inde proximos ſuos, luporum & latronum rapacitati expoſitos, in ovili Paſtoris Chriſti retinere, & quos balantes, erraticóſque aliàs in peſtilentibus hæreſeon paſcuis invenerint, ad caulam Domini reducere contendant.

Nos

Quoties mecum conſidero, (conſidero autem ſæpiſſimè) quanta, quamque horribilis clades, ac vaſtitas non in ſpiritualibus modò, ſed & in temporalibus, magnæ parti Europæ jam centum prope annis, per diverſiſſimas Hæreticorum factiones ſit allata, non poſſum ſanè, quin pro eo, ac par eſt, commovear, animoque ac toto corpore penitus conturber.

Jacent nobiliſſimæ Provinciæ hæreſium obrutæ tenebris, aræ, templa, Monaſteria plurimis locis everſa: Dei Sacerdotes occiſi, aut exacti: jura divina, pariterque humana ſublata: regiones, regna, imperia, bello aut oppreſſa, aut afflicta: Sacramenta, ſacraque omnia profanata: & infinitæ, eheu, animæ pretioſo Crucifixi Domini N. Jeſu Chriſti ſanguine redemptæ, verâ Dei notitiâ, mediiſque conſequendæ ſalutis deſtitutæ, in æternum exitium præcipitantur.

Fuerunt, ſi unquam aliàs, certè hoc tempore plurimi eruditione, ſanctitate vitæ, zeloque religionis præſtantiſſimi Viri, qui ſeriò de juvandâ Europâ cogitârunt, ſtrenuèque, nec infructuosè laborârunt, & adhuc dum laborant, adeo ut inter cætera hoc maximè mirandum videri poſſit, qui fiat, quod in tantâ Catholicæ veritatis luce, tantaque hæreſum ac pluſquam Babylonicâ confuſione præſtantiſſimis, pientiſſimiſque Viris quà voce, quà calamo tam ſtrenuè laborantibus, tam pauci ex hæreſi ad Eccleſiam redeant.

Sed dum hujus rei cauſas accuratiùs expendo, ex ipſo quotidiano uſu, & longâ obſervatione comperio, inter alia cognoſcendæ veritatis impedimenta, non minimum eſſe timorem, & ſollicitudinem hujus ſæculi, ac fallaciam divitiarum; & ſemen verbi divini, quia inter ſpinas cadit, ſine fructu effici, *ut non immeritò illud in Germaniam noſtram conferri poſſe videatur;* Vepres & ſpinæ ſunt in univerſâ terrâ.

Primùm etenim ſunt permulti opifices, & cives, in iis Imperii civitatibus, in quibus utriuſque Religionis uſus eſt, aut Catholici, hæreticique promiſcuè habitant, quos non alia res à Catholicâ religione, ſive amplectenda, ſive cum eam corde amplexi fuerunt, profitendâ deterret, quàm quod ex invidiâ, odioque adverſariorum vehementer ſeſe in opere faciendo, & victu acquirendo impeditum iri formident.

Deinde inter Prædicantes hæreticos, ut quiſque eſt doctiſſimus, ita facillimè Catholicam veritatem perſpicit; ſed tenet eum certiſſimus egeſtatis, ſi Catholicus fiat, metus: habet uxorem, habet, aut habiturum ſe veretur numeroſam prolem; opificium nullum: fodere non valet, mendicare erubeſcit: *Concionari, quod unum novit, nequaquam ſibi à Catholicis permiſſum fore intelligit. Hæret ergo in hæreſi; atque ut iis, à quibus pendet, magis placeat, aut, ne alienæ ab ipſorum religione voluntatis ſuſpicionem præbeat, virulentius ferè in Catholicam religionem quantumvis repugnante conſcientiâ, invehitur; aut ſi paulò ſit conſcientioſior, ſalutiſque ſuæ amantior, ſibi perſuadet, ſatis eſſe, ſi controverſa fidei capita pro concione non attingat; ſed in iis tantùm, quæ ad mores ordinandos, corrigendoſque pertinent, immoretur. Sunt qui adeo hac paupertatis formidine præpediuntur, ut de ſua converſione vix, ac ne vix quidem, aut audire, aut cogitare audeant, &, ut nonnunquam radius aliquis divinæ gratiæ, aut agnitæ veritatis affulgeat, plerumque tamen intellectum ab ejus cogitatione avertant, &* Spiritum Sanctum contriſtent, atque extinguant.

Porro ex Conſiliariis, & Miniſtris Principum Proteſtantium, ſi qui ſunt, qui Catholicam fidem ſive ex toto, ſive ex parte veram eſſe compererunt; iis, ne vel in agnoſcendo vero pergant, vel Catholicos ſe profiteantur, ejuſmodi fere metus obiici ſolet, fore ut miniſterio, & officio exuti rem ſuam familiarem abſumere cogantur, ſine ullâ ſpe certâ loci apud Catholicos Principes obtinendi, cum haud facilè quis eos ſuſcipiat, quorum neque fidem, neque uſum experimento cognoverit, ſi præſertim periculum aliquod ſit, ne Miniſtrorum ejuſmodi receptio, priores eorum patronos offendat.

Accedit, quod fieri poteſt, ut Princeps in Miniſtrum Religionis mutatione irritatus, occaſionem de induſtria quærat, eum arcanorum & conſiliorum proditorum calumniâ circumveniendi, quâ ex re periculum de vitâ pariter, ac famâ ſubnaſci oportet.

Eadem fere omnia Nobiles pauperiores terrent, qui cum vix aliam emergendi rationem habeant reliquam, quàm, ut literis inſtructi addicere Principibus operam velint, etiamſi curioſitate quadam, aut innato ſciendi deſiderio ducti, ſeu potius divinâ gratiâ præventi, & excitati, Bellarmini, aliorumque Catholicorum libros legere ſoleant, & aliquando veritatis aculeo figantur: attamen metu excidendi ſpe ſuâ, utcunque

colligendis eleemoſynis, & alendis Converſis, ſi egeant, & petant, operam ſuam impenderet.

Ita Sanctiſſimus D. noſter, ad quem omnium Eccleſiarum ſollicitudo ſpectat, de his omnibus informatus, ut piis Catholicorum deſideriis, & muneri ſuo ſatisfaceret, Coloniæ Agrippinæ, in nobili illa & ſancta Civitate, quæ Catholicæ religionis in iſtis Germaniæ partibus aſylum, murus, & antemurale eſt Fraternitatem in hunc finem inſtitui, eamque titulo amariſſimæ Paſſionis Crucifixi Domini noſtri Jeſu Chriſti erigi mandavit, ut Confratres reſpicientes in auctorem fidei, & conſummatorem Jeſum, qui talem ſuſtinuit adverſum ſemetipſum contradictionem in difficili illa & laborioſa provincia lucrandi Deo animas ipſius Paſſione redemptas non defatigentur animis deficientes: alii vero omnes amore ejus, qui pro ipſis paſſus, crucifixus, mortuus eſt, Fraternitatem foveant defendant, promoveant.

At, cum non poſſit eſſe dubium, quin Diabolus, quod ex Confraternitatis inſtitutione, ac felici ſucceſſu ingens damnum, maximamque plagam ſit accepturus, nihil intentatum relinquet, quo omnem ejuſmodi conatum impediat & animos alioquin promptos objectâ difficultatis ſpecie, aut quocunque alio modo retardare poſſit, operæ pretium viſum fuit infirmiorum animos contra præcipuas difficultates, quæ obiici poſſe videntur, præmunire.

Primùm non deerunt, quibus res tanta videbitur, tantamque requirere magnitudinem ſumptuum, ut rebus in Germania ſic ſtantibus, atque hiſce hominum moribus nullo modo ſubſiſtere queat.

Ad hæc, utcunque ſubſiſtat, extimeſcendam eſſe ſiniſtram non vulgi modo, ſed & Magnatum quorundam ſuſpicionem, quaſi ſub prætextu Religionis res politicæ tractentur, aut privatum commodum, aut neſcio quid aliud agatur.

Præterea illos, quibus Catholicæ veritatis lux affulget, debere ultro fidem ſuam profiteri, neque quicquam terreri egeſtate.

Item fore, ut multi fiant Catholici ſolùm propter offam, & lucrum.

Demum converſionem hanc, quam Fraternitatis inſtitutio promittit, non tanti momenti; potius de convertendis Principibus, quos nempe alii ſequuntur, laborandum eſſe.

Ad primum quod attinet, nôrunt omnes pii Catholici, aut noviſſe debent, parvis inchoari initiis, iiſque arduis, atque exſurgere in altum, verum eſſe ſignum divinæ vocationis, & benedictionis dicente Apoſtolo: Videte vocationem veſtram Fratres: quia non multi ſapientes ſecundùm carnem, non multi potentes, non multi nobiles: ſed quæ ſtulta ſunt mundi elegit Deus, ut confundat ſapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: Et ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea, quæ non ſunt, ut ea, quæ ſunt, deſtrueret: ut non glorietur omnis caro in conſpectu ejus. Nam & lapis abſciſſus de monte ſine manibus principio perexiguus, factus eſt mons magnus, & implevit univerſam terram: & Granum Sinapis, quod eſt minimum in omnibus ſeminibus, factum eſt arbor magna, extendens palmites ſuos uſque ad mare, & uſque ad flumen propagines ejus: Eccleſia, inquam, Dei ex minimis initiis, in eam excrevit, durasque amplitudinem, ut dominetur à mari uſque ad mare, & à flumine uſque ad terminos orbis terrarum, meritoque ac verè dicatur, ac audiat Catholica. Quod ſi igitur membra non debeant eſſe alterius naturæ, quàm univerſum corpus, ſperandum ſanè eſt fore, ut Fraternitas hæc, quò minoribus & humilioribus exurgit principiis, hoc magis in immenſum & altum excreſcat, duretque: præſertim cum idem pleriſque Religioſis Ordinibus contigiſſe videamus. Et ſanè jam tum iſtud ſucceſſus edocet. Etenim ſimul atque Fraternitas iſta à Sede Apoſtolica erecta, confirmata, ampliſſimarumque indulgentiarum, privilegiorum, & ſpiritualium gratiarum collatione velut divino quodam ſigillo communita fuit, eos ſtatim fecit progreſſus, atque ea ſumpſit incrementa, ut totus mundus intelligat, hoc opus non humanæ, ſed divinæ virtutis, & Apoſtolicæ benedictionis eſſe.

Primùm. Sereniſſimus, ac Reverendiſſimus Archiepiſcopus Colonienſis, ſacri Romani Imperii Princeps, Elector, columen, ac lumen Germaniæ, non modo eam ratam, grataamque, ac probatam habuit, verùm etiam pro zelo Domûs Bavaricæ hæreditario, ſuoque proprio, Eam ardentiſſimo affectu, atque imitando exemplo inter primos ingreſſus eſt, quem mox plures alii viri Principes, ac Magnates Eccleſiaſtici, & Sæculares ſecuti ſunt, qui liberaliter etiam eleemoſynas largiuntur, & venientibus de Moabitide non ſolùm concedunt ſpicas colligendas poſt terga meſſorum, ſed & de induſtria plenâ manu proiiciunt: quorum magnificentiam, largitatemque Fraternitas agnoſcit, & Deus Optimus Maximus copioſiſſimè, tum in hoc, tum in futuro ſæculo compenſabit. Nec dubitandum, quin reliqui Germaniæ Principes pro innata ſua germana pietate, ac bonitate illorum munificentiam ſint imitaturi, Deique etiam promiſſio hæc in parte adimplenda; Erunt Reges nutritii tui, & Reginæ nutrices tuæ; & ſuges lac gentium, & mamillâ Regum lactaberis. Quæ res facit, ut

quod

Digitized by Google

quos in curam recipiet, tam moribus, quàm fidei profeſſione ſint Catholici, ſeſeque frequenti uſu ſacramentorum, & aſſiduo virtutum exercitio ita probent, ut Fraternitatis tutelâ, & beneficiis non indigni cenſeantur. uti per regulas ſufficienter proviſum. Ita fiet, ut, ſi aliqui fortè principio minus ſincerè ad Catholicos acceſſerint, paulatim bonâ fide Catholici fiant, eum metu excidendi victa, morum emendationi ſtuduerint. Facilè enim Catholica fides in animo locum invenit, qui ſit impedimentis fidei, malis nempe moribus, liberatus. Quare etiam ipſe Chriſtus temporalium bonorum promiſſione alios ad ſe allicit. Amen dico vobis: nemo eſt, qui reliquerit domum, &c. propter me, & propter Evangelium, qui non accipiet centies tantum, nunc in tempore hoc, & in ſæculo futuro vitam æternam. *Et Deus,* Si volueritis & audieritis me, bona terræ comedetis.

Ad poſtremum dico: quantùm ad ſingulos attinet, non minus eſt lucrari cujuſque plebeii animam, quàm animam Regis, aut Principis. Itaque quoad hoc, perſonas reſpicere non debemus. Addo, quod ex converſione Nobilium, Conſiliariorum, Prædicantium, Civium, progreſſu temporis integrarum civitatum converſionem nobis polliceri poſſimus. Nam illi porro alios, & alios lucrari, & tandem ipſos Principes veritatis agnitione imbuere poterunt. Arma quidem, quibus hæreſis hactenus uſa fuit, Prædicante nempe, doctos nobiles, & conſiliarios ei adimemus. Atque ita difficultatibus, quæ à multis moveri, plures movere, ac turbare, progreſſumque Fraternitatis hujus impedire poſſent, ſatisfactum ſperamus, & confidimus.

Nunc ad vos Viri Principes, ac Prælati, quos Deus Eccleſiæ ſuæ ſpeculatores, cuſtodeſve Paſtores, Protectoreſve conſtituit, redit oratio. Vos per amorem Crucifixi Domini noſtri Jeſu Chriſti, per veſtram, aliorumque curæ veſtræ commiſſorum ſalutem hortor, moneo, oro, obſecro. obteſtor, ut hoc pium Fraternitatis Inſtitutum, à Deo ſingulari munere conceſſum, à Sanctâ Sede Apoſtolicâ inſtitutum, benevolis animis accipiatis, protegatis, foveatis, promoveatis. Videtis neceſſitatem, eamque propè extremam, videtis florentiſſimam olim Germaniam jam tot ſæculis Imperii Sedem, Religionis domicilium, veſtram patriam, diverſiſſimis, ac innumeris hæreticorum factionibus conſciſſam, inſtar illius, qui Hieroſolymis Hierichunta diſcedens in latrones inciderat, ſpoliatam, vulneratam, ſemimortuam jacere: aperite viſcera pietatis, imitamini optimum illum Samaritanum, alligate vulnera animarum fidei & diligentiæ veſtræ creditarum, infundite oleum miſericordiæ, & vinum munificentiæ veſtræ: juvate authoritate, & viribus, ut oves errantes ad ovile reducantur, reducta conſerventur, foveantur, ſuſtententur. Sic fiet ut vera, avitaque ac unicè ſalvifica Religio in priſtinum ſtatum reſtituatur, Imperio Germanico ſuus conſtet honos. & Vos Princeps ille Paſtorum *poſt tranſactam feliciter, pacatèque hanc vitam;* immarcéſcibili donet gloriæ corona.

Motâ ab ipſo noſtro Ordine nonnullâ circa hanc Confraternitatem difficultate, Illuſtriſſimus Dominus Nuntius cauſas, ob quas eam in noſtra Eccleſia inſtitui Summus Pontifex ſtatuit, Litteris ad P. Generalem denuo datis patefecit, ut ſequitur.

Admodum Reverende Pater Obſervantiſſime.

Tardius reſpondeo ad unam P. S. Reverendæ Litterarum, ſub 25. menſis proximè elapſi exaratam, cum tempore, quo extra Coloniam dego, appulerit.

Quantumvis Religio PP. Capucinorum multos numeret amicos Authoritatis majoris, quàm ego ſim, nulli tamen cedo, nec affectu, quo illius bonum deſidero, nec notitiâ, quam de illorum Inſtituto habeo. Tempore vitæ meæ tranſactæ, & in iis, quæ cum aliis Religionibus, maximè autem cum Paternitatis Veſtræ Ordine egi, perſuaſa eſſe debet, quod novitatis nunquam fuerim amator, ſemperque, ut inſtituta primorum Fundatorum ſerventur, curavi. Eapropter Paternitas Veſtra turbari non debet, cum id, quod
Colo-

tcantur, quod Capucini, qui materiæ & negotiis Statûs ſe non ingerunt, in eorum Eccleſia Congregationem inſtitui non permiſiſſent, ſi alios, præter dictos, haberet fines. Eximius fructus hucuſque collectus, & adhuc colligendus, concurſuſque populi & Principum, qui ei adſcripti ſunt, probant pietatem illius, quod Sanctitas ſua ordinatione ſuâ quæſivit.

Quantum &c. Inde proteſtor, quod, ſi P. Veſtra quid minimum de iis, quæ hic ex Suæ Sanctitatis mandato in utilitatem hujus Provinciæ ſtabilita ſunt, ſit alteratura, ipſa cauſa, deſtructio, & ruina erit fabricarum tot Monaſteriorum, & tot laborum, pro gloria Dei, & Religionis Capucinæ hic ſuſceptorum. Tandem &c. Leodii 20. Auguſti 1613.

Paternitatis Veſtræ.

Antonius, Epiſcopus Vigiliarum, Nuntius Apoſtolicus.

Erectionem ſubſecuta eſt illico ampla Indulgentiarum gratia, Confraternitati per ante-poſitas Apoſtolicas litteras à Paulo V. conceſſa, qui & poſtmodum ſua deſuper lætitiæ ſenſa ſignificari juſſit per ſequentes litteras.

Pergratæ Suæ Sanctitati, mihique litteræ Veſtræ fuerunt, tum, quod primordia Confraternitatis S. Crucis Colonienſis valde votis noſtris arrident, tum, quod in Religione Catholica non mediocres progreſſus ab ea fieri manifeſtè apparet; qui ut etiam firmiores radices agant, Apoſtolicis Brevibus, à Sanctitate Sua promoveri petierunt. De his ergo Brevibus non eſt, cur pluribus reſcribam, remitto enim Vos ad Reverendiſſimum Coloniæ Nuntium. Cæterùm velim, ſic exiſtimetis me ad promovendos tam pios conatus, tantæque pietatis deſideria paratiſſimum ſemper futurum, cui inſervire ſtudiis omnibus & officiis in gratiam veſtram nunquam deſiſtam. Quibus optata feliciter omnia ex Sententia evenire, Deum comprecor. Romæ 26. Septembr. 1615.

S. Card. Burgheſius.

Collaudavit & Cardinalis Madrutius inceptum opus, & illius progreſſui ſubſidium adpromiſit, litteris ſubnexis.

Quæ Sanctiſſimus Dominus noſter remedia ad Chriſti fideles juvandos, eorumque ſalutem promovendam adhibet, illa profectò uti ſunt ſumma cum prudentia ac pietate conjuncta, ſic ad finem propoſitum attingendum ſummopere conducere ita perſpicuum eſt, ut, id qui neget, eum ſanæ mentis non eſſe exiſtimemus. Hinc fit, ut Nobis non mediocrem pareat lætitiæ voluptatem Congregatio nuper iſtic in PP. Capucinorum Eccleſia erecta, ex qua, prout ex epiſtola veſtra conjicimus, plura in Catholicam fidem commoda, ac ſubſidia dimanatura, jure optimo confidere poſſumus. Quocirca, cum tam Salutarium Reipublicæ Chriſtianæ Inſtitutorum exemplar Nobis tranſmiſerint, multum profectò debemus, gratique proinde animi noſtri ſignificationem oblatâ occaſione aliquo argumento teſtatam fore pollicemur. Interim neo-cœptis & optatis Deus aſſiſtat, omniumque bonorum cumulo Vos magis in dies augeat. Tridenti 17. Octobr. 1615.

C. Card. Madrutius.

Pari Stylo Opus commendavit, mentemque ſuam deſuper expreſſit Cardinalis Lenius litteris ſequentibus:

Ex veſtris, à Domino Ovidio Luparo, Nobili Viro Colonienſi unà cum libro de Conſtitutionibus, & Regulis Congregationis S. Crucis iſtic erectæ extremis fere præteriti menſis diebus exhibitis litteris, non ſolùm amorem, fidem, ac plurimam veſtram in me humanitatem, ſed & erga Religionem Chriſtianam animi magnitudinem at-

que

Digitized by Google

Diligenter & accuratè egi cum Sanctiſſimo Domino Noſtro, de quo illi & mihi 10. Febr. ſcripſiſtis negotio; fecique, ut intelligeret, quanti tanta Societas facienda, & quibus adjuvanda foret auxiliis, qui non difficulter ſe perſuaderi paſſus, juſſit me Vobis reſpondere, Confraternitatem Dominicæ Paſſionis maximè ſibi cordi eſſe, ſeque ad hoc Datariæ Præfecto mandaſſe, ut in compoſitionum occaſionibus in memoriam ſibi præfatam Confraternitatem revocaret. Quod verò ad Apoſtolica Brevia ad Principes dirigenda attinet, cum minimè ſolitum ſit illa ad Principes pro hujuſcemodi rebus mittere, datur in mandatis Apoſtolico Coloniæ Nuntio, ut ea illis ſtudioſiſſimè tradat, atque commendet, renuntietque meo nomine Vobis, quid de hoc negotio ſentiam, quàmque paratus ſim ad mea Vobis præſtanda ſtudia, quibus majus in dies divinæ gratiæ incrementum à Deo percupio.

Romæ 9. Aprilis 1616.

S. Card. Burgheſius.

Anno milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto denuo Summus Pontifex Paulus V. à ſe concepta de progreſſu ſolatia Confraternitati ſignificavit per Apoſtolicas litteras, infra in filo & ſerie Brevium videndas, cui & Card. Burgheſius applauſit per comites ſuas litteras tenoris ſequentis.

Summa me affecerunt lætitia eæ, quas ſcripſiſtis de progreſſibus, quos in dies veſtra Congregatio Coloniæ facit, ſummam itidem Sanctitatem ſuam, ut ex Apoſtolico his alligato Diplomate facilè ipſi cognoſcetis. Sperat enim ex puſillo iſto grege aliquid magni evaſurum. Quod ut facilius etiam eveniat, juſſit optata à Vobis apud Cæſaream Majeſtatem peragi officia pro illis, qui ad meliorem frugem converſi Catholicam amplectuntur Religionem. Pergite igitur, ut cœpiſtis, ſtudia enim mea nunquam patiar deſiderari poſſe à Vobis, quibus majus in dies divinæ gratiæ incrementum à Deo precor. Romæ 2. Julii 1616.

Scipio Card. Burgheſius.

Suum erga hoc Inſtitutum pium affectum eodem anno Sereniſſimus Comes Palatinus probavit & Stipe, & litteris, quæ ſequuntur:

Wolffgangus Guilielmus, Dei gratia Comes Palatinus Rheni: Dux Bavariæ, Juliæ, Cliviæ, & Montium, Comes Valdenzii, Sponheimii, Marchiæ, Raveuſpurgi & Mörs, Dominus in Ravenſtein &c.

Pium Congregationis Sanctiſſimæ Paſſionis Chriſti Domini noſtri inſtitutum, in Urbe Colonienſi apud PP. Capucinos, auctoritate Apoſtolica erectum, & confirmatum libenter intelleximus, & valde probamus, Nobis perſuadentes, illius opera plurimos reducendos in viam ſalutis, Eccleſiæque Dei, ac primis vicinis Provinciis noſtris magnum inde ſpirituale emolumentum obventurum. Hujus igitur tam pii Inſtituti, ut Nos quoque aliqua ex parte efficiamur participes, mandavimus Locum-Tenenti noſtro Duſſeldorpienſi, Joan. Bertholdo à Wonsheim, ut noſtro nomine Congregationi pro Converſis numeret quingentos florenos Rhenanos. Cæterum Congregationi toti à Deo fauſta precamur, & ejus devotioni, piiſque conatibus Nos noſtroſque ſubditos commendamus.

Neoburgi 8. Novembris 1616.

Wolffgangus Guilielmus.

Al

Digitized by Google

Litteræ veſtræ ad Nos perlatæ fuerunt, ex quibus intelleximus, quod Nobis duos Fraternitatis Alumnos ſub invocatione Paſſionis Domini noſtri erectæ præſentare velint, & quidem eo nomine, quod in litteris noſtris, ad Illuſtriſſimum & Reverendiſſimum Dominum Nuntium datis duo loca in Collegio noſtro Herbipolenſi illis liberaliter addixerimus. Certè ut primum Nobis de hujus Fraternitatis propoſito relatum fuit, quod pietatem, zelumque animarum & proximorum ſalutem comprimis ſpectat, non potuimus tam pium inſtitutum non ſommopere approbare, & lætitia haud vulgari fuimus affecti, cum in ultima ſenecta conjunctis viribus multos ad id conniti videremus, in quod nullis parcentes laboribus & impenſis cum lucro multorum millium animarum hactenus incubuimus. Ut autem, quos tali ratione ad ovile Domini in Diœceſi noſtra reduximus, in Religione ſana conſerventur, Collegium Herbipoli inſtituimus alendis Adoleſcentibus præcipuè deſtinatum, qui populo Paſtores præficerentur. In quo Collegio, ut noſtram affectionem erga Fraternitatem aliqua ſaltem ex parte oſtenderemus, uni & alteri Juveni ex Converſis, qui tamen maturioris ætatis, & linguæ noſtræ Superioris callentes ſint, illiuſque indolis, ut Theologiæ ſtudia intra triennium circiter poſſint abſolvere, loca conceſſimus in Confraternitatis veſtræ gratiam, cui, ut propoſitum Sanctum Clementiſſimus Deus ad felicem finem perducat, ex animo precamur. Datum Herbipoli 12. Jan. 1617.

Julius Epiſcopus Wirceburgenſis.

Quæ ulterius Romæ acta eſſent in Confraternitatis decorem, Ovidius Luparus perſcripſit, ut ſequitur.

Maximi progreſſus, qui in dies fiunt in iſtis partibus à Confraternitate amariſſimæ Paſſionis Chriſti, in convertendis hæreticis, & in exercendis aliis ſanctiſſimis operibus pietatis, me ſemper magis excitant & animant ad exequendum, quidquid ſumma benignitas veſtra mihi minimo & indigno Confratri imponere dignatur. Unde omni cum induſtria & diligentia litteras ad me tranſmiſſas ſtatim curavi conſignari Sanctiſſimo Domino noſtro, Illuſtriſſimo Cardinali Burgheſio, & Reverendiſſimo Patri Præpoſito Generali PP. Jeſuitarum, à quibus reportavi annexas reſponſiones in omnibus, & per omnia gratiſſimas, prout ex earum inſpectione cognoſci poterit.

Sanctiſſimus Dominus noſter mandavit Reverendiſſimo Datario, ut primæ compoſitiones, ſeu taxæ, quas de iſtis partibus occurrerit fieri in Dataria, Confraternitati Sanctiſſimæ Paſſionis Coloniæ apud PP. Capucinos applicentur, & in eleemoſynam pro Converſis vel convertendis donentur.

Eidem Sanctiſſimo placuit concedere titulum Archi-Confraternitatis, & ordinavit, ut Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi Cardinales Congregationis Concilii Tridentini cognoſcant de modo, & de clauſulis, quibus eſſet concedenda confirmatio privilegiorum cum impreſſione Inſtituti noſtræ Confraternitatis, quod, ut quamprimum fiat, à me omni ſtudio curabitur.

Propoſitum fuit ab eodem Sanctiſſimo noſtro Illmo Cardinali S. Suſannæ, ut ejus nomine Confraternitatem noſtram commendaret Revmo P. Generali PP. Capucinorum, eidem mandando, ut ſemper debeat providere de probo atque devoto Viro, ſecundùm voluntatem & neceſſitatem Confraternitatis.

Illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus Cardinalis Burgheſius ſe partialiſſimum offert & pollicetur Protectorem Confraternitatis, & ideo eam efficaciſſimè ſuis litteris nomine Sanctiſſimi Domini noſtri commendavit Reverendiſſimo Hiſpaniarum Nuntio, & alias occaſiones, quæ poterunt eſſe Confraternitati honoris & utilitatis, ut adinveniat, ſe ultro promittit curare.

Sequente Ordinario mittam in manus Illuſtriſſimi ac Reverendiſſimi D. Nuntii Breve, quod Sanctitas ſua conceſſit pro Altari privilegiato in Confraternitatis Oratorio, quod, quamvis ſit ad ſeptennium tantùm conceſſum, poteſt tamen teneri pro perpetuo, cum ſit de more, ut in fine ſeptennii confirmetur. Et hæc, quæ nunc mihi ſcribere occurrunt Vobis, quibus precor à Deo concedi talem Spiritum in exercenda tam Sacroſancta adminiſtratione, ut prophetia illa, & fiet unus Paſtor, & unum Ovile, *quamprimum adimpleatur.*

Romæ 14. Januarii 1617.

Ovidius Luparus.

Gau-

Digitized by Google

Felicia Jani feſta apprecanti Archiconfraternitati, Cardinalis Burgheſius ſuum erga eandem impenſiorem affectum in grates repoſuit, literis ſubjunctis.

Jucundum omnino fuit eas legiſſe literas, quibus Vos publico veſtræ Fraternitatis nomine fauſtum anni hujus ingreſſum & felicem mihi eſtis apprecati, quam ſanè benevolentiæ ſignificationem multi facio, eaque non vulgare meum in Fraternitatem ipſam ſtudium augeri ita ſentio, ut ad illius res omnes tum fovendas, tum promovendas in dies paratior ſim futurus. Gratias interim Vobis, totique Fraternitati permultas ago, & illis, ut à Deo proſperè omnia cadant, exopto. Romæ ultima Januarii 1618.

S. Card. Burgheſius.

Renovavit pia ſua ſenſa zelantiſſimus Cardinalis aliis literis, ita datis:

Literæ, quas pridie Kalendas Junias ad me Colonia ſcripſiſtis, redditæ mihi, & hilari animo lectæ fuerunt erant enim officiis & in me fiduciæ, ac benevolentiæ refertæ: has cum Sanctiſſimo Domino noſtro communicaſſem, reſpondit ſe illas pro recommendatis apud ſe rebus in iis habiturum, quas eum Domino, adveniente occaſione poterit. Hæc quoties mihi dabitur opportuna, nunquam prætermittetur, utpote cui ea ſunt cordi omnia, quæ è re uſuque Confraternitatis veſtræ fore cognoſcentur. Quibus interim divinæ gratiæ incrementum, & diuturnam expeto vitam & ſalutem. Romæ 27. Julii 1619.

S. Card. Burgheſius.

Placitum de ſua in Præfectum Archiconfraternitatis electione, Albertus, Archidux Auſtriæ &c. explicuit epiſtola tenoris ſequentis:

Albertus, Dei gratiâ, Archidux Auſtriæ, Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Luxemburgi, Geldriæ, Comes Habſpurgi, Flandriæ, Tyrolis, Arteriæ &c.

Admodum Reverendi, ſincerè Nobis Dilecti.

Ex literis veſtris ſeptima hujus ad Nos exaratis intelleximus electionem noſtram in Præfectum Sacræ Archiconfraternitatis noſtræ Crucifixi Jeſu, & gaviſi ſumus hoc inexſpectato nuncio piæ veſtræ erga Nos, quamvis abſentes, affectionis & memoriæ in re tam ſancta & pia. Accepimus igitur non illibenter delatam Præfecturam, in qua nihil, quod ad conſervationem & augmentum laudabilis iſtius & verè Chriſtiani Inſtituti, & voti veſtri conducere indicabitis, intermittemus, quod Vobis pro reſponſo noſtro benignè celare noluimus, piæque Confraternitatis noſtræ devotis precibus Nos deſuper intimè commendantes, Vobis omnibus benevolentia & gratia noſtra jugiter addicti manemus. Data ex Regia noſtra Bruxellenſi die 26. April. 1620.

Albertus.

Digitized by Google

Si ulla unquam tempora, Apoſtolicæ Sedis ſplendore illuſtrata exultarunt, hæc certè debent, quæ Urbanum vident Pontificem, quem Deus Eccleſiæ ſuæ regimini apparans, cæleſtibus virtutibus largiſſima manu ornavit, ſed ſi cuiuſquam animum hæc gaudio perfudit electio, noſtrum imprimis, ex quorum exivit numero, mirificè penetravit, in hac quippe Sacra Congregatione -- ſedebat. Quod autem in noſtræ hujus lętitię partem acceditis, ſicut per literas veſtras teſtatum facitis, gratiam habemus, gratulamurque ſummo huic Dei beneficio participaturis; quam enim de eo ſpem ipſi concipimus, eam vobis in dubium vocare nefas eſt. Veſtra itaque negotia Nobis ſummæ curæ fore eredite, atque à Sanctiſſimo Domino noſtro ea exſpectate, quæ apud ipſum pro Vobis commendatio noſtra poterit. Jam verò proviſum ac mandatum eſt, ne quæ veſtræ Archiconfraternitatis damno ſeu præjudicio in Dataria tranſigatur ſupplicatio. Quapropter de ipſius neceſſitatibus rebuſque omnibus ad ejus commodum & incrementum pertinentibus Sacram hanc Congregationem certiorem facere ne dubitetis, Vobis omnem gratiam, opem, opera & auxilia ſpondemus, ut agnoſcatis, quàm zelum pietatemque in Deum veſtram grato comitari animo cupiamus. Romæ 4. Novembris 1623.

Carolus Card. Madrutius.

Cum Archiconfraternitas confugientibus ad eam non ſolùm de Dono veræ Fidei, ſed etiam de corporali ſubſidio providere ſoleat, & ideo ærarium ejus abundantes exigat proventus, Cardinalis de la Cueva pro Stipe, ſua in Aulis Regiis Bruxellenſi & Hiſpanica interponenda officia, per ſequentes adpromiſit.

Cum in multis omnino Divinam admirari ſapientiam & laudare bonitatem debeamus, tum in illo præcipuum habere nos inexplicabilis erga ſuos providentiæ & ſollicitudinis argumentum credimus, quod, quoties juſta ſeveritate Fideles, ita exigentibus eorum peccatis, caſtigat, & in Corpore ſuo, quod eſt Eccleſia, aut languores vitiorum, aut Schiſmatum ac hæreſeon peſtes patitur oboriri: Eandem tamen nunquam non pro ſuæ in nos dilectionis exuberantia, paterna levitate per ſpiritum ſuum ſolùm conſoletur, ſed præſidiis etiam quibuſdam eam muniendo, novis venenis antidota nova, & quantumvis etiam peſtilentibus morbis ſalutaria quædam illis remedia adhibeat. Eſſe itaque verum, quod in ſcripturis legimus: Dominus mortificat & vivificat, deducit ad inferos & reducit; Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & ſublevat; quotidiano ſenſu experimur. At cum plurima quidem eximiæ illius in nos benignitatis teſtimonia, hoc, quod maxime affligit Eccleſiam, ſæculo eluceant, per quam ea nobis relinquuntur pharmaca, quibus, ut Rex propheta ſcribit, de interitu redimi vita noſtra, & ſanari poſſint omnes etiam infirmitates noſtræ: Archiconfraternitas tamen illa S. Crucis, quam tanto propagare affectu ſtudetis, per ampliſſimas præſertim Germaniæ regiones ad errores infringendos & ſalutem Animarum cum inſigni Divinæ Gloriæ augmento, procurandam, nobis boniſque omnibus opportuna comprimis eſſe videtur, adeo ut non immerito is à promovenda Chriſti cauſa, & ejuſdem etiam gloriæ ſtudio alienus cenſeri poſſit, qui non liberali eam benevolentia omnique favore proſequatur. Quare quod à nobis modò per epiſtolam petitis, mox, cum optimè fieri poterit, & hic apud Sereniſſimam Celſitudinem ſuam, & in Hiſpania apud Catholicum Regem propenſiſſimè obſequemur, ſic, ut quantum in noſtra ſitum erit facultate, omiſſuri ſimus nihil, quo ſummam vo.orum veſtrorum attingere poſſitis. Utinam verò, ut & in aliis ad officia quàm maximè promptum animum noſtrum probare vobis poſſimus, & (quod pari nunc deſiderio optamus) non modo Sereniſſimæ Infantis, ac Catholicæ ſuæ Majeſtatis, ſed aliorum quoque Principum, & Eccleſiæ Præſulum munificentia meritis & exſpectationi veſtræ reſpondeat! Valete. Deus Optimus Maximus. Spiritum vobis illum animoſque ſervet & augeat, quibus piiſſimum illius Archiconfraternitatis inſtitutum efflореſcat, per quam offuſa per omnem (pro dolor) Europæ tractum Chriſtianæ rei caligo diſſipetur, & inimicis Crucis Chriſti preſſis, Orthodoxa Religio exaltetur.

Bruxellæ ad diem vigeſimam quintam Maii 1625.

A. Card. de la Cueva.

Plura latent in Archiconfraternitatis Scriniis hujuſmodi Reſcripta & Litteræ, quæ honores illius ſummè augent, mutique manent teſtes decoris. Hunc ad tempus quidem ſuborta in Germania & Bohemia belli fata fuſco quaſi peplo velârunt, fuit autem ſub Innocentii Papæ X. Pontificatu, ſollicita cura & concurſu Emin. Fabii Cardinalis Chiſii, Sereniſſimi Principis, Franciſci, Ducis Lotharingiæ &c: ac Epiſcopi Verdunenſis, Illuſtriſſimi Joſ. Mariæ Sanfelicii, Archiepiſcopi Cuſentini, & Apoſtolici ad tractum Rheni Nuntii,

Sere-

Digitized by Google

Nuntii Apoſtolici.

Antonius Albergatus, Joſeph Maria Sanfelicius.

Archiepiſcopi, & Epiſcopi.

Ferdinandus, & Maximilianus Henricus, Archiepiſcopi Electores Colonienſes, Franciſcus, Dux Lotharingiæ Epiſcopus Verdunenſis, Otto Gereon, Epiſcopus Cyrenenſis, Suffraganeus Colonienſis, Julius, Dux Franconiæ, Epiſcopus Herbipolenſis, Godefridus Epiſcopus Bambergenſis, Jacobus Bonome, Archiepiſcopus Mechlinienſis, Anſelmus Caſimirus, Archiepiſcopus, & Princeps Elector Moguntinus, Antonius S.R.I. Princeps & Epiſcopus Brixienſis, Georgrius Paulus Stravius, Epiſcopus Joppenſis, Suffraganeus Colonienſis.

Veſtigiis Eccleſiaſticæ pietatis æmulo zelo inſtiterunt Principes Sæculi, & inter hos

Imperatores Romani.

Mathias I. Ferdinandus II. & Ferdinandus III.

Reges.

Philippus III. Philippus IV. Hiſpaniarum Reges.

Principes, Duces &c.

Albertus, & Iſabella, Archiduces Auſtriæ, Guilielmus & Wolfangus, Duces Bavariæ, Principes Electores &c. Wolfgangus Wilhelmus Dux Neoburgicus, Erneſtus Princeps & Landgravius Haſſiæ, qui in feſto Purificationis B. V. Mariæ in Oratorio Archiconfraternitatis, arrham inſtituti ſuſcepit. Reiicio conſultò longiorem Marchionum, Comitum & Nobilium feriem, & eorum nominibus in hodiernum uſque diem Syllabum Confratrum æque augeri ac decorari, unicè ſuperaddo.

Si gloriam Archiconfraternitatis metiri à ſuo fine velimus, eò ipſo illa excellens eſt, cum hic unicus ſit animarum converſio, ſeu hæreticorum de luto ſectæ ad Ovile Chriſti reductio. Hæc ut uberior ſit, Miſſiones inſtituere conſuevit, iis ipſis, quos in Fidem formavit, aliquando in ſubſidium Fratrum Miſſionariorum adhibitis: Jam anno 1616. & 1617. Parochia Polingenſis in Ducatu Montenſi, Suſatum & Lyppia primariæ Weſtphaliæ Civitates, Hamburgum &c. abundantem meſſem ex hujuſmodi Miſſionibus collectam ſtupuerunt, & pagus Erpell per eas lue Anabaptiſtarum ſe purgatam hodie adhuc grata memorat.

Fructum ab Archiconfraternitate collectum ſi intueamur, pro ratione hujus creſcit & illius gloria, & benedicere debemus Patri Miſericordiarum, & Deo totius conſolationis, qui in oſtenſionem ſuæ virtutis Inſtitutum hujus Archiconfraternitatis plantavit, ut, dum in Germania aſtuti tenebrarum Filii alios ab admirabili fidei lumine divertere moliuntur, Sacro horum Confratrum Cœtu non ſolùm eorum niſus retundantur, verùm etiam converſo prorſus eventu, plures eorum de caligine Sectæ ad agnitionem veritatis adducantur.

Mirare enim, Lector, & ab anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo, uſque ad annum milleſimum

Aquâ ſalutis ablutos mille ducentos: Meretur autem peculiarem hic memoriam, quæ anno 1744. contigit, Puellæ Hebreæ & 15. ætatis annos habentis converſio. Jam ſeptennis baptiſmum interno quodam Inſtinctu quæſivit, & inde à Muliere Catholica, quæ in ædibus Parentum, in Civitate Clivienſi prædivitum ancillabatur, potiores fidei articulos edocta, tandem ſuaſu unius ex Noſtratibus ad Archiconfraternitatis aſylum magnanima confugit. Fratres noſtri, ut ovem ab inſidiis Luporum cuſtodirent, eam in vicino Sancti-Monialium Cœnobio collocarunt, à quo non niſi ad inſtructionem horâ conſtitutâ dimittebatur, ſocio Cuſtode ſemper munita. Aderat jam tempus, quo ei debebat conferri baptiſmus, at nec Patrinus nec Matrina reperiri poterant, omnibus vel periculum regreſsûs ad Judaiſmum, vel onus ſuſtentationis metuentibus. Tenacitas humana quæ agere noluit, Dei providentia fortiter ſupplevit; nam dum vigeſima quinta Maji, quæ erat feria ſecunda Pentecoſtes, ex inſtructione Capucini, ad Cœnobium redux à duobus Viris violentâ manu ad vicinas ædes abducta eſt, haud dubie Parentibus reſtituenda, illico facti rumor inſonuit, conglomerari ſtudioſi, tumultuari Cives, & tota Civitas ita commoveri cœpêre, ut etiam miles armatus impedire nequiret quin aliqui ſtudioſorum &c. portas ædium, in quibus Ovicula capta gemuit, effringerent, Raptores impeterent, vulnerarent, & Puellam ad Fratrum Monaſterium reducerent, à quo Illmo Civitatis Senatu diſponente, ad primum Monialium Clauſtrum rediit. Attonitus & lætus rei ſeriem inaudivit modernus Sereniſſimus Archiepiſcopus Elector, Clemens Auguſtus, & miram Viraginis conſtantiam admiratus, ſe ejus Protectorem & Patrinum declaravit, in Matrinam Sereniſſima Principiſſa N. Mariâ deſignatâ. Inde 31. Maji, in quem Dominica Sanctiſſimæ Trinitatis cadebat, Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus D. de Siersdorff Suffraganeus Puellam &c. ſub ingenti applaudentis populi accurſu Sacro baptiſmatis lavacro abluit, aſſiſtentibus loco Sereniſſim. Patrini, & Matrinæ, Excellentiſſimo Domino L. Bar. de Wenge, Sereniſsimi Elect. Conſiliario intimo, ſupremo Campi Marechallo &c. ac Dominâ Comitiſsa de Hatzfeld, Rheda Electorali, & ſex equis inſtructâ cum altefatis Suffraganeo & Patrino ad Archiconfraternitatis ſacellum deducta. Fuit generoſa hæc Puellæ virtus æquè Civitatis admiratio, ac repentini fructûs occaſio, nam eodem adhuc currente anno, novem alii Hebræi, inter quos unus, ditiſſimus Amſtelodami Mercator erat, ex ſacro fonte aquam hauſerunt ſalientem in vitam æternam.

Confratribus Archiconfraternitatis prædictæ ſuum de illorum zelo ſolatium ſignificat, dona divinæ gratiæ in iis multiplicari precatur, & à ſuis & Sanctæ Sedis Miniſtris cum Imperatore de commodiore Converſorum ſuſtentatione agi, jam commiſſum eſſe renuntiat.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

NEque opportuniori, neque magis deſiderato ſolatio ſublevari poterant hoc tempore paſtorales noſtræ ſollicitudines, eo, quod nuper attulerunt litteræ veſtræ à dilecto Filio Ovidio Luparo, qui negotia veſtra agit apud hanc S. Sedem Apoſtolicam, Nobis redditæ. Penetravit certè uſque ad animæ noſtræ intima ardor chriſtiani veſtri zeli, tanta conſolatione perfuſa ſenſimus charitatis noſtræ viſcera, dum eaſdem litteras veſtras legeremus, & catalogum omnium, quæ ad hanc uſque diem à Veſtra Fraternitate acta ſunt, ut abberrantes ab æternæ ſalutis tramite deducerentur per ſemitam rectam ad Eccleſiæ Sanctæ Catholicæ gremium. Benedicti Vos à Domino, qui vocati eſtis ab ejus immenſa miſericordia, ut cum ſpe tam evidenti, & tam certa indeficientis atque incorruptibilis retributionis in Cœlis ſtuderetis ſumma cum laude veſtræ pietatis atque cha-

... Vos Deus in omni opere bono, augeatque in Vobis ſemper gratiam & virtu tem, ut acceptiora ſint ei ſemper opera veſtra, & Nos cum omni charitatis affectu Vobis Apoſtolicam Benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XVII. Kalend. Auguſti Anno MDCXVI. Pontificatûs noſtri duodecimo.

Petrus Strozza.

Ejuſdem Archi-Confraternitatis Statuta Apoſtolicæ firmitatis robore communit, ac inter ea quintum, ſextum, & ſeptimum capitis XVIII. articulos ſub pœna excommunicationis obſervari debere decernit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pias Chriſtifidelium Confraternitates, & pietatis, & chriſtianæ charitatis opera exercentium canonica inſtituta, ut in eorumdem piorum operum exercitio confoveantur, ſpecialibus favoribus, & gratiis libenter proſequimur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Sanè nomine dilectorum Filiorum, Præfecti, Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis Paſſionis D. N. J. Chriſti nuncupa-

...itus, ita omnes Crucis ſuæ Sectatores eſſe voluit: ideo Confraternitas iſta omnis ſtatûs, ac ordinis homines, Eccleſiaſticos, Sæculares, conjungatos & ſolutos, modò probatis moribus, ac mediocri litteratura, ut latinè intelligant, ornati ſint, admittet.

II. Qui admitti volent ante omnia Dei omnipotentis (à quo bona cuncta procedunt) voluntatem jejuniis, vigiliis, orationibus, & eleemoſynis cognoſcere ſatagent, ab eoque donum perſeverantiæ ad finem uſque flagitabunt.

III. Inde Regulas à Patre Confraternitatis petent, diligenter legent, accuratè expendent, &, ſi ad Dei gloriam, animarumque ſalutem operam ſuam in ſancto iſto inſtituto, cum fructu collocari poſſe divinâ gratiâ ſperent, ſupplicem libellum Magiſtris libellorum ſupplicum exhibebunt.

IV. Ii referent in prima Congregatione Præfecti & Aſſiſtentium, qui deputabunt aliquos ad ſumendas informationes de qualitate ſupplicantium: & ſi fuerint inventi idonei, in generali Congregatione proponentur: receptio autem octiduum adhuc differetur, quò Confratres omnes interea temporis amplius cogitare, & ſi cuiquam, cur non admittendos cenſeat, occurrat, Præfecto, ejuſve Vicario, aut alicui Aſſiſtentium indicare queat, ut ſic nemo niſi deliberato univerſæ Confraternitatis conſenſu recipiatur. Quod ſi Præfectus & Aſſiſtentes judicent non eſſe tales, qui cum honore, & fructu recipi poſſint, aut certè dubitent, atque amplius deliberato opus putent, nihil publicè proponent, quò petentium honori conſulatur, donec ipſi eos recipi poſse ſtatuant.

V. Quem recipi publico conſenſu placebit, ei tempus probationis, unius duorum, aut

Digitized by Google

Congregatione referre , & dotibus animi , moribuſque breviter recenſitis ſuffragia ferenda curare , illo interim, pro quo ſuffragia colliguntur , ante Oratorium præſtolante . Quod ſi fuerit pluribus ſuffragiis cooptatus , acceptum intrò eo ritu Pater Spiritualis recipiet , qui infra præſcribetur.

VI. Porro antequam ita admiſſus generalem totius anteactæ vitæ Confeſſionem faciet : aut ſi eam jam ante ritè fecit , eandem ab ultima generali faciet , idque teſtimonio ſui Confeſſarii, Patri ſpirituali , aut Præfecto probabit . Præterea monendus erit , ut ipſo admiſſionis die ſe ad Auguſtiſſimum Eucharistiæ Sacramentum accipiendum paret , quò juxta gratias , ac privilegia Confraternitatis à Sanctiſſimo Domino noſtro illi conceſſa, Indulgentiam plenariam conſequi poſſit.

CAPUT II.

De fine Fraternitatis.

I. Finis Fraternitais ultimus eſt honor Dei Optimi Maximi. Hunc ſemper ob oculos mentis ſibi propoſitum habebunt, huc omnes cogitationes dirigent , huc in omnibus ſtudiis , & actionibus collimabunt . Et cum finis iſte omnibus rebus ab auctore earum , unicè ſit propoſitus , Confratres Crucifixi Domini Noſtri Jeſu Chriſti eum tantò vehementius quærent , ardentius ſitient , diligentius promovebunt , quantò hoc eorum inſtitutum atque ipſa nomenclatura à communi & uſitatâ hominum vita amplius diſtat : itaque *ligabunt eum in corde ſuo jugiter, & circumdabunt gutturi ſuo . Cum ambulaverint, gradietur cum eis: cum dormierint , cuſtodiet eos ; & evigilantes loquentur cum eo.*

II. Hunc finem procurare , ac promovere ſtudebunt operando æternam , tum ſuam ipſorum , tum verò etiam Proximorum ſalutem. Suam, quoniam , qui ſe ſuamque ſalutem negligit , & indignus , & ineptus eſt , cui alio- rando in converſione omnium peccatorum , ſed in primis hæreticorum . Nam quo horum major eſt miſeria , idcirco quod omnium omnino à Deo remotiſſimi , ipſo etiam fundamento pietatis, ac adipiſcendæ ſalutis deſtituti ſunt , eò major in iis juvandis conatus , & charitas elucere debet.

IV. Porro ipſa docet experientia inter reliquas rationes juvandi , & convertendi hæreticos , quas & alii cum laude , ingentique fructu uſurpârunt , & Fraternitas ſibi præcipuè commendatas habebit , non eſſe poſtremam , aut negligendam, quâ externis , & temporariis auxiliis ſublevantur . Sunt enim non pauci , quos magis ſollicitudo rerum temporalium , quàm amor hæreſum impedit , quò minus ex damnatis erroribus ſuis eluctari valeant . Quo ſit ut in tantâ Catholicæ veritatis luce præſtantiſſimis Viris , quâ vivâ voce , quâ calamo egregiam tam diu operam navantibus , pauci nihilominus ab hæreſi ad Eccleſiam redeant . Nimirum ſæculi ſollicitudo , & victûs cura , velut ſpinæ quædam corda eorum obſident , à quibus ſeminatum in iis Dei verbum ſufflatur , &quò minus ad frugem matureſcat, impeditur . Quare Confratres zelo divinæ gloriæ , & deſiderio lucrandarum Animarum incenſi , alendis iis , qui ad Eccleſiam reverſi cum egeſtate luctantur omni meliori modo operam ſuam impendent , & hunc non eſſe inter poſtremos fines hujus Fraternitatis , ſeriò cogitabunt.

CAPUT III.

De motivis , & mediis Confratrum ad ſuam ipſorum ſalutem procurandam ſpectantibus .

I. Æterna ſalus , ad quam omnes à Deo conditi , vocati, redempti ſumus , & ſine qua melius erat Nobis natos non eſſe , in primis Dono , & gratia Dei , deinde frequenti , & legitimo uſu Sacramentorum , demum noſtra cum divina gratia cooperatione , & aſſiduo vir-

Digitized by Google

cumoenuum.

V. Itaque ſpiritualia exercitia, per quæ Charitas foveri, nutriri, augeſcere, roborari ac confirmari, familiaritaſque, & intima cum Deo conjunctio acquiri conſuevit, ſine intermiſſione uſurpanda; ut ſunt piorum librorum lectio, divinorum beneficiorum, & myſteriorum jugis meditatio, vigiliæ, jejunia, eleemoſynæ, viſitationes hoſpitalium, captivorum, pauperum, ac infirmorum, & reliqua opera mortificationis.

VI. Libri pii, quorum lectione Confratres ſeſe ad pietatem excitabunt, ſunt hi, Biblia Sacra, libri quatuor de imitatione Chriſti, Auctore Thoma de Kempis, Dux peccatorum, item vita Chriſti, item Memoriale, Auctore Ludovico Granatenſi, Meditationes Vitæ Chriſti, Vincentii Bruni, aut Ludovici de Ponte; Meditationes Paſſionis Chriſti, Chryſtophori Vezucchrini, item Franciſci Toleti: Liber de Amore Dei, Didaci Stellæ; Praxis Spiritualis, Antonii de Sales, Epiſcopi Genuenſis, & ſimiles.

VII. Externi etiam Divini cultûs (qui internæ pietatis cuſtos, fomes, indicium eſt) exactiſſimi obſervatores erunt.

VIII. Aſſiſtentes quotidie divinis myſteriis id agent, ut in ſe ſentiant, atque exprimant vivam repræſentationem Paſſionis Filii Dei, juxta illud ipſius ante mortem in prima eorum inſtitutione; *hoc facite in meam commemorationem*; & ad Apoſtolos dicentis: *Quotieſcunque manducabitis panem hunc, & Calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis, donec veniat*.

IX. In reliquis etiam univerſis ſuis actionibus obeundis, ita ſeſe comparabunt, ut & coram Deo, & coram hominibus, non videantur proprium, vel affectionem, vel utilita-

li mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad invicem. Itaque imitabuntur veteres Chriſtianos, quorum tanta invicem fuit, tamque evidens charitas, ut ipſi etiam Ethnici quaſi in ſtuporem rapti, atque admirabundi dicerent: *Videte, ut invicem ſe diligunt, & pro alterutro mori ſunt parati*, & nomen ipſum *Confratrum* incitamento erit, & adhortationi, ut ſe non diligant verbo, neque linguâ, *ſed opere, & veritate*.

XII. Et quia potiſſimum neceſſaria eſt ad inſtitutum hujus Fraternitatis ea conjunctio animorum in capite illius, ac membris, ſingulariter amabunt omnes, & obſervabunt Præfectum, alioſque Superiores, & cavebunt à temerariis judiciis, murmurationibus, detractionibus, ſuſurrationibus, & rebus aliis, quæ illorum auctoritatem, & mutuam Charitatem lædere quovis modo poſſunt.

CAPUT IV.

De motivis, & mediis ad Proximorum ſalutem promovendam ſpectantibus.

I. His virtutibus veluti firmiſſimis præſidiis muniti ad aliorum ſalutem promovendam ſeſe excitabunt, ac in primis juſtum, atque ingentem zelum animarum concipient, fovebunt, amplificabunt. Si quidem perſuaſiſſimum ſibi habebunt, ſine ingenti zelo nihil unquam hac in re præclarè effici poſſe. Ut autem in tali zelo excitando juventur, ſequentia paucis conſiderare utile erit.

II. Cogitabunt, quam præclara res ſit anima: quantaque ejus dignitas, in cujus gratiam & ſalutem Deus Opt. Max. mundum, & uni.

Digitized by Google

rit; ut verè appareat, hunc zelum ignem illum eſſe, de quo Chriſtus dicebat; *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, niſi ut accendatur?*

III. Deinde intuebuntur horribilem animarum ſtragem, quam ſempiternus humani generis hoſtis, præſertim in his regionibus, hactenus fecit, & etiamnum facit. Verè enim *Omne caput languidum, & omne cor mærens, à planta pedis uſque ad verticem capitis non eſt in eo ſanitas: vulnus, & livor, & plaga tumens, non eſt circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo. Diſperſæ ſunt oves, eò quod non eſſet Paſtor, & factæ ſunt in devorationem omnium beſtiarum agri* (Lutheri, Calvini, Zwinglii) *Erraverunt greges in cunctis montibus, & in univerſo colle excelſo, & ſuper omnem faciem terræ diſperſi ſunt greges, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret* Itaque cum regio Propheta dicent: *Tabeſcere me fecit zelus meus, quia obliti ſunt verba tua inimici mei, & zelus domûs tuæ comedit me. Quis autem comeditur zelo Domûs Dei? qui omnia, quæ ibi fortè videt perverſa, ſatagit emendare, cupit corrigere, non quieſcit, ſi emendare non poteſt, tolerat, gemit.*

IV. Expendent inſuper, quantâ alacritate, ſollicitudine, ac induſtriâ miniſtri Satanæ idem opus urgeant. Itaque Confratres rem ſe indignam facturos exiſtimabunt, ſi patiantur ſuam induſtriam & zelum ab iis vinci.

V. Præterea cogitabunt, in quantis periculis, & miſeriis verſentur, quantis incommodis, ac pœnis obnoxii ſint peccatores, ac præſertim infideles; eorum proinde cum magno charitatis affectu miſerabuntur, nec permittent animas ad ſimilitudinem Dei factas, ipſiuſque pretioſo ſanguine redemptas ſic ruere cæco impetu in caſſes, & prædam Dœmonis, atque æternam damnationem.

VI. Perpetuò oculos in *Crucifixum ſuum Jeſum* fixos habebunt, quem tales homines *conculcant*, cujus *ſanguinem pollutum ducunt,*

nus Dionyſius Areopagita ſcriptum reliquit; *Divinorum omnium diviniſſimum eſt cooperari Deo in converſione peccatorum*, & alius: *Neſcio an majus beneficium poſſit homini à Deo conferri, quàm ut per ejus obſequium alii conſequantur ſalutem, ſi tamen homo Deo cooperetur ex charitate.* Et rurſus alius: *ut ſcias, quantum bonum ſit cum ſalute noſtrâ, & alios lucrari, audi Prophetam ex perſona Dei dicentem: qui educit pretioſum à vili, quaſi os meum erit &c.*

IX. Ad hæc movebit magnitudo coronæ, & æternæ Gloriæ mercedis loco popoſita iis, qui hoc munus diligenter obeunt. *Si quis ex Vobis erraverit*, ait Sanctus Jacobus, *à veritate, & converterit quis eum: ſcire debet, quoniam qui converti fecit peccatorem ab errore viæ ſuæ, ſalvabit animam ejus à morte, & operiet multitudinem peccatorum*, imò verò præ reliquis Sanctis majori gloriâ fulgebit in Cœlis, juxta illud *qui docti fuerint, fulgebunt quaſi ſplendor firmamenti, & qui ad juſtitiam erudiunt multos, quaſi ſtellæ in perpetuas æternitates. Nam ut anima corpore melior eſt, ita bis, qui indigentibus pecunias, & facultates ſuppeditant, majoribus præmiis digni ſunt hi, qui admonendo, & continuè docendo in viam arctam ſupinos, & deſides inducunt, monſtrando eis divinorum virtutum fragrantiam, & vitiorum malcolentiam.*

X. Commovebunt etiam pœnæ illis debitæ, qui rem tantam, aut contemnunt, aut negligenter obeunt. Nam Deus apud Prophetam graviter comminatur *ſe ſanguinem impiorum, quos monere, & emendare* pro virili omiſimus *de manu noſtrâ requiſiturum.* Quod ut præcipuè Doctores concernit, ita ſanè ad unumquemque in ſuo gradu, & ordine ſpectat. *Unicuique enim mandavit Deus de Proximo ſuo.* Itaque *tam Sacerdotes, quàm reliqui fideles omnes ſummam curam habere debent, de iis qui pereunt, quatenus eorum redargutione corrigantur à peccato*, ut ait Sanctus Anacletus Papa, & Martyr.

Ex-

Digitized by Google

des fratrem currere ad theatrum, prohibe, mone, contriſtare, ſi zelus Domûs Dei comedit te; Vides alios currere, & inebriari velle, & hoc velle in locis ſanctis, quod nuſquam decet, prohibe quos potes, terre quos potes, quibus potes blandire, noli quieſcere. Tamen ſi amicus eſt, admoneatur leniter: uxor eſt, ſeveriſſimè refrenetur: ancilla eſt, etiam verberibus compeſcatur: Fac quidquid pro perſonâ tuâ potes.

XII. Omnes ſalutem proximi, & converſionem peccatorum quàm diligentiſſimè precibus ſuis Deo commendabunt, ſcientes quod *nemo venit ad Filium, niſi Pater, qui miſit Filium, traxerit illum: & nemo novit Patrem, niſi Filius, & cui Filius voluerit revelare*: & quod *non volentis, neque currentis, ſed miſerentis eſt Dei: neque qui plantat eſt aliquid, neque qui rigat, ſed qui incrementum dat Deus: & nemo poteſt corrigere, quem Deus deſpexerit.* Quare univerſi devotè Deum orabunt pro converſione errantium, & quiſquis præ manibus habuerit, quem convertere ſtudebit, præcipuam ſpem ſuam in Deo collocare, eumque precari debebit.

XIII. Omnes, qui ſpem converſionis ſuæ dabunt, humaniſſimè excipiendi ſunt, & talibus laxanda viſcera charitatis, & miſericordiæ, ne noſtrâ auſteritate, & exaſperatâ fronte *calamum quaſſatum conteramus, aut linum fumigans extinguamus*: multa etiam tædia devoranda, nulli labori parcendum, nec facilè de quoquam deſperandum, nec nimiâ cautione timendum, nos deceptum iri, cum certi ſimus, ut eventus non reſpondeat ſemper voto, nunquam tamen conatum noſtrum coram Deo inanem fore, aut irremuneratum. *Unuſquiſque enim propriam mercedem recipit ſecundùm ſuum laborem:*

ri cubitum conſcientiam examinabunt, & quinquies Pater & Ave ad modum Crucifixi extenſis brachiis dicent.

II. Singulis diebus Sacroſanctum Miſſæ officium audient, ac ſextâ quaque feriâ, (niſi in eam incidat officium duplex) Miſſæ Paſſionis Dominicæ apud Patres Capucinos horâ decimâ circiter, aut alibi pro ſua quiſque commoditate intereſſe ſtudebunt.

III. Præter generalem totius vitæ Confeſſionem in ingreſſu Confraternitatis faciendam, ut ſupra cap. 1. §. 6. dictum eſt; omnes altera quaque ſeptimanâ ut minimũ, ordinariè confiteri, & Auguſtiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti participes fieri debent. Item in feſtis Nativitatis, Reſurrectionis, Aſcenſionis Chriſti, Pentecoſtes, Omnium Sanctorum, Inventionis & Exaltationis S. Crucis: in ſeptem Feſtivitatibus B. Virginis Matris; Conceptionis, Nativitatis, Præſentationis, Annunciationis, Viſitationis, Purificationis, Aſſumptionis; in Feſto Sanctorum Petri & Pauli: In feſtis Patronorum Ordinis, B P. Franciſci, S. Bernardini, S. Antonii, S. Bonaventuræ, S. Ludovici, S. Didaci, S. Mariæ de Angelis, in qua Eccleſia inchoatus Ordo, S. Claræ &c. Si horum feſtorum aliquod Dominicæ, in qua ordinariè confitendum, & communicandum, vicinum ſit, liberum erit cuique pro commodo ſuo alterutro dierum confiteri, & communicare, & nihilominus huic ſtatuto ſatisfaciet.

IV. Quiſque certum & ſtatum Confeſſarium habebit, & quis ille ſit, Patri ſpirituali indicabit, quod idem faciet, quoties priorem Confeſſarium mutari contigerit.

V. Ultimâ qualibet ſexta feriâ menſium totius anni ſingulis Confratribus aliquis tutelaris Divus, cum devota imagine Paſſionis

Digitized by Google

Inventionis, & Exaltationis S. Crucis, iis diebus univerſi ſaccis induti, funibus cincti, & crucem tenentes manibus ſolemni ſacro in Patrum Capucinorum Eccleſiâ intererunt: ibidem, qui Sacerdotes non ſunt, communicabunt, à prandio ſimiliter hora conſueta ad audiendum ſermonem convenient.

VIII. Idem fiet abſque Habitu ſacceo in Feſtivitatibus Patronorum Ordinis, de quibus §. 3. actum.

IX. Singulis quatuor anni temporibus feria ſexta, & in Paraſceve ſancta, indicta hora viam, quæ Romana dicitur, obituri, in Eccleſia Patrum Capucinorum convenient, eumque modum, qui infra præſcribetur, obſervabunt.

X. Si quis de numero Confratrum infirmitate aliqua laboret, curabit ſignificari Præfecto, ejuſve Vicario, aut alicui ex Aſſiſtentibus, ut communibus precibus commendari, à Confratribus viſitari, & ſi quare egeat, ſublevari poſſit.

XI Ad hæc certi deputabuntur, qui moribundis Confratribus aſſiſtant, eorum curam habeant, & ut ſe piè, ac ſalutaliter ad felicem ex hac vita tranſitum parent, & ſalvificis Sacramentis tempeſtivè communiantur, provideant.

XII. Neque ii, qui contagioſa aliqua ægritudine correpti fuerint, negligentur; ſed prudenter ordinabit Fraternitas, ut ſaluti eorum, ac neceſſitati, tam corporali, quàm ſpirituali proſpiciatur, & proximo charitatis exemplum detur, & debita nihilominus cautela adhibeatur, ne unius occaſione multi lædantur.

XIII. Quod ſi Deus Opt. Maxim. aliquem Confratrum ex hac ærumnoſa vita ad ſe vocet, reliqui in ſaeco, qui Fraternitati peculiaris, ac proprius eſt, funus proſequentur comitante Patre ſpirituali cum ſocio, & in loco ſepulturæ ſacro Miſſæ officio, quod pro defuncto fiet, ad finem uſque intererunt. Quod

XVI. Confratres, qui alibi vivunt, fructum, quem in converſione animarum fecerint, accuratè Fraternitati, annotatis etiam nominibus, & conditione Converſorum, & ſi nihil memorabile fortè occurret, minimùm tamen ſemel in anno pro ſervanda communione, atque ut de ſtatu illorum Fraternitati conſtet, ſcribent.

XVII. Si Confratrum alicui è Civitate Colonienſi alió proficiſcendum ſit, & diutius emanendum, Præfecto id ſignificabit, ut & abſentiæ conſtet ratio, & precibus Fraternitatis commendari poſſit.

XVIII. Quo faciliùs hæc ſtatuta, legeſque ſerventur, ſingulis quatuor anni partibus, hebdomade primâ, publicè in Oratorio recitabuntur. Officiales verò leges proprias crebrius legent, & in omnibus deliberationibus ad manus, & ante oculos habebunt, ut quàm accuratiſſimè ſerventur, & nec latum quidem unguem, quantùm omnino fieri poteſt, ab iis recedatur, minima enim tranſgreſſio paulatim ad majora parat aditum, & dum per minora aſſueſcimus prævaricari, fit ſucceſſu temporis, ut nobis etiam non advertentibus omnia collabantur.

XIX. Nulla regula, aut lex ſub obligatione peccati Confratres obbligabit, niſi cui id expreſsè addetur.

CA-

novorum Officialium.

IV. In Congregatione, quæ omni feriâ ſextâ fiet, Pater ſpiritualis initium, & finem faciet, dicendo conſuetas preces, & aliquam brevem, & nervoſam exhortationem habebit.

V. Interim dum ipſe exſpectatur, ne otio, & inani colloquio tempus inutiliter tranſigatur, ſilentibus aliis, atque attentè audientibus, unus quidpiam è pio aliquo libello, quem Pater Spiritualis aſſignaverit, leget.

VI. Finitâ exhortatione, ſi aliquid proponendum occurrat, ordinatè fiet. Itaque juniores ſeniorum, ac præſertim Aſſiſtentium operâ uti poterunt, idque, prout videbitur, tacitis, vel expreſſis nominibus eorum, quos res concernit.

CAPUT VII.

De electione Officialium.

Omni anno poſtridie Circumciſionis Domini, aut feriâ proximâ vacante electio novorum Officialium inſtituetur. Itaque horâ decimâ antemeridiana, fiet Officium Miſſæ de Spiritu Sancto, & rogabunt omnes Deum, ut electioni ſuâ gratiâ, & directione aſſiſtere dignetur. A prandio horâ primâ omnes rurſum convenient, & prævio ſermone ad propoſitum accommodato, univerſi novos Officiales creabunt.

CAPUT VIII.

De Patre ſpirituali.

I. Pater ſpiritualis ſemper erit ex Ordine Capucinorum, cui Fraternitas iſta velut Matri filia, auctoritate Apoſtolicâ, & expreſſo conſenſu, ac voluntate Generalis Ordinis eſt unita.

II. Is omnibus Congregationibus generalibus intererit, conſuetas preces initio, & fine illarum dicet; de Paſſione Domini, aut alio commodo themate pro ædificatione & excitatione Confratrum, in Congregationibus feriâ ſextâ fieri ſolitis, ad mediam circiter horam verba faciet. Si quis Confratrum aut morbo decumbat, aut vitâ defunctus ſit, eum communibus precibus commendabit.

III. Idem attendet, an, qui Confraternitatem ingrediuntur, Confeſſionem generalem fecerint: quem ſinguli Confratres, & alumni Confeſſarium habeant: An præſcriptis temporibus confiteantur, & communicent: quâ in re operâ Adjutorum utetur.

IV. Idem unà cum ſocio publicis ſupplicationibus Fraternitatis, & ſepulturis Confratrum intererit; & in honoratioribus funeribus arbitrio Fraternitatis ſermonem habebit, ut ſup. cap. 5 §. 13. dictum.

V. Si quis Confratrum, ſpiritualis ſive conſilii, ſive auxilii gratiâ illum adierit, benignè pro ſuâ prudentiâ, petentiſque neceſſitate eum juvabit, & ſi res ita poſtulet, Fratrum ſuorum Orationibus commendabit.

VI. Rebus temporalibus nec iſte, nec quiſquam

tate morum, prudentiâ, auctoritate polleat, ut omnia dirigere, & ad bonum finem perducere poſſit.

II. Is in electionibus, & univerſis deliberationibus duo ſuffragia habebit. Item in deliberationibus vota colliget, & concludet, &, ſi vota paria ſunt, ipſe decernet.

III. Ad ipſum omnia negotia referentur, omnes Officiales in omnibus dubiis, ad ipſum recurrent: quæ levioris momenti fuerint, præſertim ſi longiorem moram non ferant, per ſe, aut cum uno Aſſiſtentium, prout ipſi videbitur, reſolvet: omnibus actionibus præſidebit, omnia diriget, nihil omninò magnum, aut parvum abſque ipſius ſcitu & conſenſu fiet aut concludetur.

IV. Eorum, quæ majoris momenti fuerint, & deliberatione opus habebunt, nihil faciet, aut concludet ſine Conſilio Aſſiſtentium; negotiorum tamen delectum habebit: quædam cum Aſſiſtentibus tantùm: alia cum his & de horum conſilio, etiam cum Adjutoribus; nonnulla cum Officialibus univerſis; demum aliqua cum univerſâ Fraternitate communicabit, & reſolvet.

V. Regularum obſervationi diligenter, & ſollicitè intendet, Officiales reliquos muneris ſui admonebit, & in officio continebit. Si quem Confratrum graviùs peccaſſe deprehenderit, pro ſuâ diſcretione & re natâ per ſe, aut cum uno Aſſiſtentium, aut cum omnibus corripiet: & ſi crimen publicum ſit, aut ſpem emendationis nullam concipiat, cum conſilio Aſſiſtentium excludet.

VI. Quoties ipſi neceſſarium, aut expediens eſſe videbitur, poteſtatem habebit indicendi congregationes extraordinarias Aſſiſtentium, &, ſed nonniſi de conſilio Aſſiſtentium, Adjutorum, aut univerſæ Confraternitatis.

VII. Sigillum utrumque Confraternitatis cuſtodiet; ſed eo nunquam niſi de conſilio Aſſiſtentium utetur.

pite recenſita ſunt: & non ſecus ac Præfecto ab omnibus honor, & obedientia deferetur.

III. Præſenti Præfecto velut dextera manus aſsiſtet, & ante Aſsiſtentes ſententiam dicet.

IV. Et quia contingere poteſt Præfectum propter alias occupationes rariùs adeſſe, Vicepræfectus omnibus Congregationibus tum communibus, tum Aſsiſtentium intererit, eò quod ſine Præfecti, aut ſaltem Vicepræfecti conſenſu, aut certè commiſſione nihil ſtatui debet. Itaque ſi quo caſu eum abeſſe neceſſitas coegerit, vices ſuas alicui Aſſiſtentium committet, qui tamen nihil majoris momenti ſtatuet, aut ſtatui permittet, niſi habitâ deſuper Præfecti, aut Vicepræfecti ſententiâ.

CAPUT XI.

De Aſſiſtentibus.

I. Aſſiſtentes ſex erunt; tres Eccleſiaſtici, & tres Sæculares.

II. Iſti ut honore, & loco reliquos anteeunt, ita doctrina, zelo, prudentia, frequenti uſu Sacramentorum, & regularum obſervatione prælucere nitentur.

III. Hi unà cum Præfecto, aut Vicepræfecto ſupremum Fraternitatis Senatum conſtituunt, ſine cujus conſilio nihil omnino, quod alicujus momenti ſit, definiri poteſt.

IV. Quocirca Præfecto, aut Vicepræfecto præſto eſſe, & Congregationibus ordinariis, atque extraordinariis, quoties vocabuntur intereſſe debent: reliqui autem Confratres eos honorabunt, atque obſervabunt.

V. Negotia, quæ majoris momenti cenſentur, & ſine conſilio Aſſiſtentium confici nequeunt, aut ſi conficiantur, irrita erunt, ordinaria hæc ſunt; Regularum Fraternitatis declaratio: novorum Confratrum receptio: eleemoſynarum diſtributio: literarum expeditio.

VI. Di-

Digitized by Google

majus bonum Fraternitatis.

X. Si quid ſilentio premi peculiariter interſit, poterit Præfectus, aut Propræfectus ſecretum bonæ fidei injungere, etiam ſub obligatione peccati.

CAPUT XII.

De Adjutoribus.

I. Adjutores ſex erunt: tres Eccleſiaſtici: totidem Sæculares.

II. Horum officium quod ſit, nomen indicat, adjuvabunt nimirum Præfectum, & Aſſiſtentes præcipuè in ordine ad finem principalem Fraternitatis, qui eſt converſio animarum.

III. Itaque inquirent, & rimabuntur omnes occaſiones, vias, & modos agendi cum peccatoribus, maximè autem hæreticis, eoſque ad gremium ſanctæ Matris Eccleſiæ, unde infeliciter exciderunt, ſalubriter reducendi: nulli labori, aut moleſtiæ parcent, nihil intentatum relinquent, quò talem animulam è faucibus Satanæ eruere, & Deo lucrari queant.

IV. Hoc ut faciliùs, & fructuoſiùs fieri poſſit, diſtribuetur reliquum Corpus Fraternitatis in ſex partes æquales, in quarum ſingulis Eccleſiaſticis Sęculares mixti ſint, & ſingulis Adjutoribus ſingulæ partes deputabuntur. V. G. Si reliquum corpus Fraternitatis, exceptis Viris Principibus, Officialibus jam dictis, & Secretariis, conſtet ſeptuaginta duobus Confratribus, diſtribuetur in ſex duodenarios, & ſinguli duodenarii aſſignabuntur ſingulis Adjutoribus, ut nimirum ſinguli laborare, & aliquid agere poſſint, & nôrint, ad quem recurrere, à quo directionem, conſilium & auxilium

modato, magna charitate dirigent: ſi quem deflectere viderint, amicè admonebunt, & ab aliis quoque monendum curabunt: quod ſi ne ſic quidem corrigatur, aut ſi aliàs res ita poſtulet, ad Præfectum, aut Vicepræfectum deferent, qui tum porro, quid faciendum ſit, maturè diſpiciet, prout ſuprà *c.* 9 §. 5. dictum eſt.

VII. Hinc facilè apparet neceſſarium eſſe, ut Cooperatores ſuis Adjutoribus, maximè in rebus ad officium ſuum ſpectantibus, dicto audientes ſint, quod Dei amore, Chriſti ſeſe pro ſalute animarum *humiliantis*, *& obedientis uſque ad mortem*, *mortem autem Crucis* exemplo, intuitu tanti boni, proque ſuo zelo libenter facient.

VIII. Porro viſum fuit multis de cauſis convenientius, ut Adjutores ſuos Cooperatores non fortuitò, nec alio modo, quàm optione accipiant, ita, ut primus Adjutorum primò ſibi Cooperatores optet, tum ſecundus, & ſic deinceps, id quod fiet in Concilio Præfecti, & Aſſiſtentium.

IX. Habebunt Adjutores quoque ſuum Concilium, & convenient ultimâ ſeptimanâ cujuſque menſis, ut inter ſe de negotiis ad officium ſuum ſpectantibus conferant; ſi quæ dubia inciderint, reſolvant; quem fructum fecerint, aperiant, annotent, & protocollo inſeri curent; ſeſeque invicem ad majorem zelum exſtimulent.

X. Deinde in proxima Congregatione Præfecti, & Aſſiſtentium unus Adjutorum, quem è ſuo numero deputaverint, unà cum Secretario, quid in poſtremâ iſtorum congregatione actum ſit, referet, tum, ut de fructu eorum conſtet, tum, ut fiant omnia de conſilio, & cum approbatione Præfecti, & Aſſiſtentium.

XI. Quando convertendi, atque informan-

Digitized by Google

bunt, cum quibus convenientur, an debitis temporibus ſacramenta frequentent, an Catholicè, piequè vivant, omniaque ea multò diligentiùs erga hos præſtabunt, quæ ſupra §. 6. erga Cooperatores præſtanda eſſe decretum eſt.

XIII. Ex his nemo non videt, ad id officium non eſſe deligendos, niſi qui ſingulari zelo, probitate, & prudentiâ præditi ſint.

CAPUT XIII.

De Secretariis.

I. Secretarii duo erunt; alter dicetur *primus*: alter ſecundus.

II. Uterque ſtatim ab electione ſuâ Fraternitati juramento fidelitatis, & ſecreti ſe obſtringet, quod juramentum Præfectus, & Aſſiſtens excipient.

III. Uterque omnibus generalibus congregationibus intererit, ut quid agendum ſit, Præfectum, & Aſſiſtentes monere poſſint, & quid actum, annotare: quod ſi aliquo caſu adeſſe alter non poſſit, alteri ſuas vices committet, & ſi quid habeat, quod iſtâ congregatione proponi, ac tractari debeat, communicabit.

IV. Præterea Primus Secretarius intererit omnibus congregationibus, & conſultationibus Præfecti, & Aſſiſtentium, & initio Congregationis cujuſque breviter leget, quæ in poſtremâ congregatione ſtatuta ſuêre; tum quæ in iſta decernentur, annotabit, & ante diſſolutionem congregationis coram omnibus leget, ut, an in omnibus ſenſum rectè aſſecutus ſit, diſpici queat: demum omnia in ſpecialem librum diſtinctè referet.

V. Ejuſdem erit patentes litteras, epiſtolas, mandata, & quævis alia ſcribere, quæ in Congregatione Præfecti, & Aſſiſtentium ſcribenda eſſe decernentur: item ſubſcribere, atque à Præfecto, ac in ejus abſentiâ à Pro-Præfecto ſubſcribi, ac ſolito ſigillo Fraternitatis, diminutionis tamen cautam non exprimet.

In ſecundo notabit Catalogum Patronorum, & Benefactorum Fraternitatis, & quid, quove tempore, quiſque aliquid largiri pro ſuſtentatione Converſorum ſoleat.

In tertio nomina Converſorum, & quo quiſque die profeſſionem fidei publicè fecerit. Item nomina Alumnorum, & quid cuique promiſſum, & aſſignatum ſit, deſcribet.

In quarto, quicquid in Congregationibus tum generalibus, tum Præfecti, & Aſſiſtentium agetur, annotabit.

In quinto exempla litterarum, qui aliò mittuntur, cum expreſſione anni, menſis, & diei, quo miſſæ fuerint, tranſcribet.

VIII. Efficiet, ut in Oratorio Fraternitatis tabella ſit appenſa, in qua ſint rectè deſcripta, atque diſpoſita Confratrum nomina, Bulla itidem erectionis, Leges communes, Indulgentiarum ſumma.

IX. Secundus Secretarius in omnibus ſupra dictis Primo erit adjumento, eumque ſublevabit, &, dum opus fuerit, vices ſupplebit, præterquam quod in deliberationibus Præfecti, & Aſſiſtentium aliquis Aſſiſtentium Secretarii abſentis vices ſupplebit, quem aut ipſe rogaverit, aut Præfectus nominaverit.

X. Præterea intererit Congregationibus Adjutorum, &, quod ibi agetur, ſpeciatim annotabit.

XI. Idcirco habebit & ipſe duos libros. In uno deſcripta habebit nomina, titulos, gradus, & officia Confratrum, & qui cuique Adjutori Cooperatores obtigerint. In altero nomina Converſorum & Alumnorum, item quis Converſorum & cui Confratri ſigillatim commendatus ſit.

XII. Idem habebit curam ſchedularum precatoriarum in fine menſium à Patre Spirituali Confratribus diſtribuendarum. Itaque in iis curabit imprimi inſignia Paſſionis Dominicæ cum ſententia conformi è ſacris litteris deſumpta: Item nomina Sanctorum Tutelarium,

Digitized by Google

Secretario primo, & Eleemoſynario novo ſuæ adminiſtrationis rationem dabit, cui in fidem rei bene geſtæ omnes ſubſcribent.

V. Qui modus in diſtribuendis eleemoſynis ſervandus ſit, infra cap. 18. dicetur.

CAPUT XV.

De Magiſtris libellorum Supplicum.

I. Magiſtri libellorum ſupplicum duo erunt: unus Eccleſiaſticus: alter Sæcularis.

II. Hi eorum, qui aut in Fraternitatem recipi, atu aliquid aliud petere volent, libellos ſupplices Præfecto, & Aſſiſtentibus exhibebunt, & reſponſum ſollicitabunt, ac ſupplicantibus indicabunt.

III. Utentur porro magnâ prudentiâ & diſcretione, ut non quoſcumque libellos ſupplices à quibuſcunqua oblatos acceptent, aut offerant; ſed quorum poſtulata ſtatutis Fraternitatis contrariari, aut aliàs non poſſe admitti, ipſi pro ſuo judicio prævident, honeſtè declinabunt.

CAPUT XVI.

De Magiſtris Ceremoniarum.

I. Magiſtri cæremoniarum duo conſtituentur.

II. Ii erunt Viri Eccleſiaſtici, pii, bene morati, Eccleſiaſticarum cæremoniarum periti, ac decorem Domûs Domini diligentes.

III. Officium eſt providere, ac ordinare, ut in ſupplicationibus, in precibus quadraginta Horarum, ſi quando peragendæ, omnique alio publico Fraternitatis divino cultu

numero Fraternitatis: ſin autem ex Confratribus id officii petant, cæteris paribus, externis præferendi ſunt.

III Hi Patri Spirituali, Præfecto, Aſſiſtentibus, & Magiſtris cæremoniarum in rebus ad Fraternitatem ſpectantibus obedient.

IV. Patrem Spiritualem, & Præfectum alternis vicibus quotidie alter eorum inviſet, & an opera ſua indigeant, inquiret.

V. Erunt zeloſi, & pii in religione Catholica, bonæ vitæ, ac famæ, ætatis maturæ, litteraturæ mediocris, ut Latinè intelligere, & reſpondere queant, iiſque qualitatibus inſtructi, quæ ad eorum miniſterium neceſſariæ videbuntur.

CAPUT XVIII.

De eleemosynis accipiendis, & diſtribuendis.

I. Quoniam tam ſacrarum litterarum auctoritate, quàm experientiâ conſtat, nihil ſive ad famam, ſive ad ſalutem periculoſius eſſe, quàm alienas tractare pecunias, accuratè ac ſolerter Fraternitas proſpiciet, ne vel minima ſuſpicio fraudis, aut quæſiti privati commodi, aut ſimilis ſuboriri poſſit.

II. Itaque, quidquid recipietur, aut exponetur, Secretarius diligenter, & diſtinctè annotabit.

III. Univerſæ pecuniæ reponentur in ciſta ferrea, clauſa tribus ſeris, quarum unius clavem Nuncius Apoſtolicus pro tempore, alterius Præfectus, tertiæ primus Aſſiſtentium aſſervabit.

IV. Ciſta ea tuto loco, prout univerſæ Fraternitati meliùs viſum fuerit, deponetur, nec

Digitized by Google

VII. Sub eadem pœna mandatur, ne ullæ eleemoſynæ, aut pia legata ſub tali conditione, aut in talem uſum recipiantut.

VIII. Si quis petat Eleemoſynam, offeret libellum ſupplicem, quo in congregatione Præfecti, & Aſſiſtentium lecto, diligenter petentium merita & neceſſitates explorabuntur, quæ ſi non ſint compertæ, committetur quibuſdam, ut inquirant ac referant, & ſic tandem, quantum cuique donari debeat, maturè ſtatuetur.

IX. Eleemoſynarius nulli eleemoſynam dabit, niſi decretum Confraternitatis, manu Secretarii ſcriptum adferat, quod in computatione exhibebit.

CAPUT XIX.

De modo agendi cum Convertendis.

I. Quemadmodum erga eos, qui ex hæreſi ad fidem Catholicam redeunt, maxima charitas, benevolentia, ac humanitas, ita non parva diſcretio, ac ſagacitas adhibenda eſt, ne quando fraus fiat, & ſub ſpecie Religionis vulpes vineam Domini demolitura ingrediatur, ac ſerpens (quod dici ſolet) in ſinu foveatur.

II. Itaque, antequam in curam Fraternitatis recipiantur, diligenter examinandi, unde, & quà veniant: inquirendum de parentibus, ætate, ingenio, profeſſione, vitâ ac moribus; atque horum omnium, ſi fieri poſſit, teſtimonia exigenda.

III. Explorândi etiam, quâ intentione ad Eccleſiam redeant, qua occaſione: quæ cauſæ eos impulerint: ac ſingula diligenter annotanda.

IV. Qui converti, ac informari volet, Præfectum, aut Propræfectum accedet; aut ſi fortè in aliquem alium ex Confratribus pri-

nium morum, confeſſionis altera quaque hebdomade factæ, perceptæque communionis tranſmittent.

VI. Habenda erit ſingularis cura puerorum, ac mulierum, eò quod fraudi, ac periculo ſeductionis magis ſint obnoxii: & diligenter, quibus commiſſi fuerint, advigilabunt, ut pro ætatis, ac ſexûs conditione honeſtè & habeantur, & habeant, utque ſolidè in fide, ac pietate informentur. Quare pueri piis, zeloſis, ac eruditis præceptoribus; aut ſi ad opificia, aut mercaturam applicentur, honeſtis, ac zeloſis Catholicis civibus; mulieres, ac puellæ devotis virginibus, aut matronis commendabuntur. Exigetur etiam à talibus teſtimonium morum, & frequentationis ſacramentorum.

VII. Non leviter ac temerè errones, circumforanei, obærati, facinoroſi, etiamſi converſionem ſpondeant, admittendi, & ſubſidio pecuniario juvandi ſunt, niſi ſpem ſeriæ converſionis, & emendationis valde probabilem faciant. Itaque tales, & accuratiùs, & diutius probandi ſunt.

VII. Etſi omnium Confratrum eſt vocatio, & officium incumbere non ſuæ tantùm, ſed & proximorum ſaluti, & vix ullus inveniri poteſt, qui non aliquod operæ pretium eâ in re facere queat, ſive inquirendo, ſive monendo, & rogando, ſive dubia movendo, ſive quædam argumenta obiter quaſi projiciendo, ſive ad Conciones adducendo, ſive alio aliquo modo: attamen nemo ſumet ſibi munus cum hæreticis ex profeſſo conferendi, ſeu diſputandi, eoſve informandi, niſi mandato, aut certè ſcitu, & conſenſu Præfecti, & Aſſiſtentium, ut ſuprà quoque cap. 12. §. 11. notatum eſt.

IX. Hiſce tamen nihil præjudicatum volumus Theologis, & Paſtoribus, etiam iis, qui Fraterntitati nomen ſuum dederunt, quin iis agere liceat pro ſuâ vocatione, diſcretione, ac zelo. Vult enim Confraternitas illis eſſe adjumento, non impedimento, neque dubitat,

periculum relabendi declinetur, ſed & aliis ſint ædificationi, & exemplo, Fraternitati honori, ac ornamento.

III. Attendent igitur quibuſcum vivant, & agant, quos in moribus & litteris (ſi quidem litteris operam dent) progreſſus faciant, an more Confratrum (de quo ſuprà cap. 5. §. 3. dictum.) frequenter confiteantur, & communicent, uti etiam cap. 12 §. 12. præſcriptum eſt. Item cap. 19. §. 5. & 6.

IV. Et verò, ut diligenti inſpectione, cura & attentione hac in re opus eſt circa eos, qui Coloniæ ob oculos quaſi Confraternitati obverſantur; ſic multò majore erga eos, quos extra Coloniam vivere contigerit.

V. Itaque Parochorum, Confeſſariorum, Magiſtrorum, & hoſpitum teſtimonia de converſatione, vitâ, & moribus, quoties ipſis dabuntur eleemoſynæ; & præterea, quoties neceſſum videbitur, aut utile, petentur.

VI. Confeſſarium habebunt, quem Pater ſpiritualis, aut Præfectus aſſignaverit, aut certè non niſi ſcitu & conſenſu alterius eorum eligent. Idem quoties ex causâ Confeſſarium mutari contigerit, faciendum.

VII. Idem in diligendis Magiſtris, & hoſpitibus obſervandum.

VIII. Quia verò otium officina eſt, & pulvinar diaboli, quiſque Alumnorum intra limites ſuæ vocationis, & profeſſionis honeſtè ſeſe exercebit, & occupabit, hujuſque rei rationem habebunt, quorum curæ & diſciplinæ commiſſi fuerint.

IX. Qui apti videbuntur, iis injungetur, ut pro honore Dei, & converſione animarum laborent, concionando, catechizando, libros ſcribendo, ſinguli pro ipſorum vocatione, & gratiâ ipſis à Deo conceſſâ.

X. Nemo tamen libros ſine Fraternitatis

quo minus de converſione ſuâ, ac æternâ ſalute ſeriò cogitare queant, idcirco, ut *cap. etiam* 2. §. 4. ſupra prolixius dictum, propoſitum quoque eſt Fraternitati, omnibus, quotquot ex hæreſum tenebris in lumen veræ fidei ſeſe illius miniſterio educi ſinent, & egebunt, ac petent, beneficentiâ, clementiâ, & patrocinio virorum Principum, atque aliorum Patronorum, in temporalibus, quantùm quidem omnino fieri poteſt, cujuſque ſtatui congruenter providere.

II. Ac licèt Fraternitas Viſcera miſericordiæ ſuæ ampliare, atque ad omnes extendere optet, *cum bonum ſit ſui diffuſivum, & communicativum*: attamen cum fieri non poſſit, ut omnes ſola juvet, ſtatuitur, ac decernitur; ut nemo ſubſidio aliquo temporario ſublevetur, niſi, qui operâ, ac miniſterio Fraternitatis converſus fuerit, aut certe à Patronis, & Benefactoribus ejus ſigillatim commendetur.

III. Neque eſt, quod quiſquam ſibi ſtatim in ipſo ingreſſu montes aureos, aut pro voto ſuo quaſcunque vivendi conditiones, dignitateſve polliceatur, cum, ut eſt inſatiabilis, & infinita hominum cupiditas, & quorundam de ſe etiam ſupra ſe præſumptio, omnium votis ſatisfieri non poſſit: ſed ſinguli firmiter ſibi perſuadeant, pro ratione facultatum, regularum, Perſonarum, meritorum ac neceſſitatis cum omnibus, quàm benigniſſimè agendum, nec dandam fore cauſam, cur quis jure conqueri poſſit.

IV. Nobilibus tamen, Principum Conſiliariis, aliiſque honoratis viris, & Prædicantibus viſcera miſericordiæ magis aperientur, quia eorum neceſſitas ratione ſtatûs & conjugii plerumque major eſſe ſolet.

V. Quod ſi aliquibus annua eleemoſyna dabi-

Digitized by Google

I. Quoniam Confratres omnium oculis magis expoſiti ſunt, magis laborandum eſt, ut omnibus ſingularis erga Deum pietatis, erga proximum charitatis, vitæque, ac morum integritatis facem præferant: idem poſtulat appellatio: *Fraternitatis Crucifixi Domini noſtri Jeſu Chriſti*: Idem propoſitum convertendi, corrigendi, ædificandi alios juxta illud;

Turpe eſt doctori, cum culpa redarguit ipſum.

II. Ab iis potiſſimum vitiis abſtinebunt, quæ magis in oculos ac ora hominum incurrere, ac pluribus ſcandalo eſſe ſolent, qualia ſunt impudicitia, incontinentia, ebrietas, apertæ inimicitiæ, luſus chartarum, & aleæ, conſuetudo jurandi, & blaſphemandi, converſatio infamis, aut ſuſpecta, &c. Si quis iſtis, aut ſimilibus obnoxius deprehendatur, nec ſe correctus emendaverit, è Fraternitate excludetur, &, ſi Alumnus fuerit, Eleemoſynâ privabitur.

III. Modus in corrigendo ſervabitur, quem verbum Dei præſcripſit, ut qui privatim deliquit, hoc eſt, coram uno, vel altero, privatim corripiatur, ſecundùm illud Chriſti dictum; *Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te, & ipſum ſolum*: ſi verò publicè, & coram multis deliquit, publicè quoque corripiatur, juxta illud Apoſtoli: *Peccantes coram omnibus argue*. Item, ut prima vice correctio fiat cum lenitate, modeſtiâ, & humilitate, ut & verè ex amico, Chriſtianoque animo proficiſcatur, & ab altero ſic accipiatur: quod ſi lenior correctio aut non prodeſt, aut parum profutura creditur, uſurpetur durior, *dilectionis, non ultionis animo*. Quod ſi nec ſic reſipiſcat, tum velut inutile membrum à corpore Fraternitatis prorſus abſcindatur.

IV. In minutioribus delictis Confratres fraternè, ac candidè ſe invicem arguent, atque ut alios monere, ſic ipſi quoque moneri

VI. Ad Congregationes generales omnes venient, neque ſine gravi causâ quiſquam aberit. Si quis autem legitimè impeditus comparere non poterit, excuſari ſe curabit: qui frequenter abſens fuerit, neque de legitima occupatione aliàs conſtiterit, communibus ſuffragiis, aliiſque ſpiritualibus beneficiis, & gratiis privabitur: quod ſi contemptus aut contumacia appareat, Præfecti, & Aſſiſtentium arbitrio dimittetur.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Præfectus ac Officiales, & Confratres prædicti pro firmiore Statutorum hujuſmodi ſubſiſtentia & validitate, illa Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri plurimùm deſiderent, Nos Præfectum, ac Officiales, & Confratres prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis - - & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, quibus ſtatuta prædicta examinanda, & Nobis referenda commiſimus, eadem ſtatuta, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, decernentes quintum, ſextum, & ſeptimum Capitis XVIII. etiam ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, ac tam illa, quàm alia omnia ſtatuta ejuſmodi in prædicta Archiconfraternitate à modernis, & pro tempore exiſtentibus illius Confratribus perpetuò obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quocunque, quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XVI. Decembris

Digitized by Google

relaxat.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD augendam dilectorum Filiorum Confratrum Archiconfraternitatis Paſſionis Dominicæ Coloniæ apud PP. Capucinos canonicè inſtitutæ devotionem & Animarum ſalutem, cœleſtibus Eccleſiæ theſauris piâ charitate intenti, eiſdem Confratribus, qui quinquies Orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam, in memoriam quinque plagarum Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ſive officium S. Crucis recitaverint; quoties id egerint, ultra alias Indulgentias per Nos eidem Archiconfraternitati conceſſas, quinquaginta dies, quas Animabus Fidelium Defunctorum per modum ſuffragii applicare poſſint: Qui autem verè pœnitentes & confeſſi, ac ſacra Communione refecti præmiſſa peregerint, ducentos dies de injunctis eis, ſeu aliter quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XXIII. Novemb MDCXVII. Pontificatûs noſtri Anno quarto decimo.

S. Card. S. Suſannæ.

Digitized by Google

Nobis nuper exponi fecit, aliàs & de anno MDCXXXI. Venerabilis Frater Ferdinandus, Archiepiſcopus Colonienſis, S. R. Imperii Princeps & Elector, Domum Congregationis B. Mariæ Virginis in Brulone nuncupat. Civitatis, vel Diœceſis Hildeſien. ſub dominio ipſius Ferdinandi, Archiepiſcopi Electoris hujuſmodi, aliàs per bo. mem. Erneſtum, dum vixit, etiam Archiepiſcopum Colonienſem ejus Prædeceſſorem emptam eiſdem Fratribus Capucinis aſſignaverit, & poſtea etiam anno MDCXXXVIII. eandem Domum ſuâ ordinaria auctoritate eiſdem Fratribus & Ordini Capucinorum donaverit, donationemque hujuſmodi Fratres Capucini præfati modo licito acceptarint, dictæque Domûs ab aliquot jam annis poſſeſſionem adepti fuerint, in eaque & ſeu illius Eccleſia divinas laudes & officia perſolvant. Quia tamen ex Clementina, quæ incipit: *Exivi de Paradiſo de verb. ſignif. in § proinde* expreſsè habetur, quod Summi Pontifices rerum omnium conceſſarum, oblatarum, & donatarum Fratribus (quas & quarum uſum facti ſcilicet Ordini & Fratribus præfatis licet habere) proprietatem & dominium pro ſe & Romana Eccleſia receperunt, dimiſſo ipſis Fratribus tantummodo uſu facti ſimplicis. Ideo ne aliquo futuro tempore de hujuſmodi donationis validitate quoad dominium & proprietatem ad favorem ejuſdem Eccleſię Romanę, ac de domûs & loci, ſic Ordini violabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, eandemque domum ac locum hujuſmodi tamquam ad eandem Romanam Eccleſiam quoad dominium, & proprietatem ſpectantem, juxta dictam Clementinam, ad uſum facti ſimplicis dumtaxat Ordini & Fratribus Capucinis prædictis, auctoritate & tenore præmiſſis concedimus & aſſignamus. Decernentes præſentes literas validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, & ab omnibus & ſingulis, quos illę concernunt, & concernent in futurum, inviolabiliter obſervari; Sicque per quoſcumque &c. Auditores judicari &c. attentari &c. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Ordinis, & Domûs, ac Congregationis hujuſmodi, etiam &c. conſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis. Quibus &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. 11. Julii MDCXLIV. Pont. noſtri Anno vigeſimo primo.

M. A. Maraldus.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſtolicorum Regeſt. menſ. & anni præd. fol. 1.

N O T A.

Habitaverant prius, & ab anno 1444. uſque ad annum 1604. Clerici Regulares S. Hieronymi, aliàs vulgò Fratrenſes dicti, in hujus Domûs Loco, quem ob lumina noctu in horto viſa Hortum luminum appellant: cum autem tum mediis vitæ, tum Alumnis carere cœpiſſent, nobis in donum ad habitaculum datus eſt, tabulis ſequentibus.

Nos

Digitized by Google

Autographum in Archivo Provinciæ.

Calumnias contra Fratres eludit, & illorum zelum Sereniſſimo Archiepiſcopo Electori, Ferdinando, peculiariter commendat.

Venerabili Fratri, Ferdinando, Archiepiſcopo Colonienſi, Sacri Romani Imperii Principi Electori.

INNOCENTIUS PAPA X.

PErlibenter legimus literas, quibus Fraternitas tua felicem FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum iſthinc degentium zelum commendat, illibatumque eorum vitæ candorem contra illos, qui eos perſequuntur gratis, tuetur. Firmamur ex præclaro hoc teſtimonio in ſenſu & opinione, quam diu jam de celebri hac Eccleſiæ Religione nutrivimus, eamque non ſine peculiaris divinæ Providentiæ conſilio amplè plantari, in dies magis perſuademur. Nihil unquam propterea, quod currentes hoſce Fratres impediat, â Nobis ſtatuetur, & inductum Confeſſionis uſum, quem Germania unitâ voce ſibi tam ſalubrem celebrat, ſartum tectum conſervari, in malignantium pudorem mandavimus. Operarios hos in Vinea tua, Venerabilis Frater, cum pondere diei & æſtûs laborantes, & integros fructuum manipulos cum exultatione metentes Tibi impensè commendamus, & Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 1. Junii MDCL., Pontificatus noſtri anno ſexto.

Autog. in Arch. Secret. Brev. ad Princ. *reg. menſ. & anni præd. fol.* 212.

NOTA.

AN fortiùs Summus Pontifex, an verò Archiepiſcopus Elector læſam Fratrum famam contra ſub dolos rumores defenderit, dijudicabit Lector ex Sereniſſimi literis, ad Papam ſub ſequenti tenore datis:

BEATISSIME PATER.

Prævio Sanctitatis Veſtræ pedum oſculo, ut par eſt, exponendum duxi, quod acciti votis Nuntiorum Apoſtolicorum, multorum Principum & Magnatum Catholicorum Germaniæ in ſortem Operariorum Evangelicorum, tum ut zizania hæreſum efficaci vitæ ac morum exemplo unà cum aliis evellerent, jum ut rudes tepidoſque paſſim Orthodoxorum animos in fide firmarent, comparuerunt ante annos circiter quadraginta Fratres Minores, quos Capucinos vocant, quorum profeſſione regulari, vita Apoſtolica, ab omni proprio intereſſe remotiſſima, & Seraphico animarum zelo in concionando, cathechizando, & confeſſiones excipiendo factum eſt, ut re ipſa & opera comprobarint omnia ea, quæ ab ipſis in hac Germaniæ Vinea Domini, & animarum meſſe, & exſpectari & deſiderari poterant.

Præ-

Digitized by Google

gationes, in quibus per experientiam, & ex certa notitia de his longo uſu acquiſita Sanctitatem Veſtram certiorem reddo, eoſdem concionando, catechizando, confeſſiones fidelium excipiendo, tot tamque ampla animarum lucra reportaſſe, & indies reportare, quod, dum ante ipſorum adventum vix ſemel in anno ad Sacramentorum communionem, vix ſemel in ſeptimana ad ſacrum Miſſæ officium accederent, vix vel tepida fronte, fide, & religione, ſua debita & congrua prę ſe ferrent, ac peragerent, ex nunc & poſt facto in illis, & iiſdem prefatis urbibus & oppidis, omnibus diebus Dominicis & feſtivis frequentiſſimi ſint, qui ad ſacram Synaxin prævia confeſſione ſacramentali accedant, diebus verò ferialibus plurimi ſacro Miſſę officio interſint, & tandem aliam planè Chriſtiani hominis formam omnes induiſſe & imbibiſſe videantur.

Quocirca certo ad me perlato rumore, adimendam à Sanctitate Veſtra ſæpe dictis Capucinis Germaniæ noſtræ confeſſiones Sæcularium audiendi facultatem, non parum animo conſternatus fui, prævidens omnem hanc tot laboribus partam animarum meſſem, virtutum cordibus Chriſtifidelium inſitarum ſplendorem, fidei & Religionis Catholicę ęgrè ſatis inditum fervorem, revocatione hujuſmodi, momento Danielicę adinſtar arboris ſuccidendum: Sequentur enim hinc infallibiliter. Primo, *decrementum devotionis populi Chriſtiani ad frequentem uſum Sacramentorum laudabilem aſſueti, dum eidem Miniſtri ad id idonei & populo chari ad eorumdem adminiſtrationem inhabiles redduntur.* Secundo, *jam audire video lamenta & clamores ſubditorum meę curę commiſſorum, apud quos variis in locis, aliorum Religioſorum ſolatio deſtitutis, Capucinorum Conventus admiſſi & erecti ſunt ſub expreſſiſſima conditione, ut ad excipiendas confeſſiones incolarum tenerentur.* Tertio, *peſſundabitur conſcientiarum timoratarum ſtimulus defectu confeſſariorum.* Quarto, *armabitur hæreſum & hęreticorum contra nos pervicacia, qui tantò faciliùs veneno errorum viſcera fidelium depaſcere poterunt, quo difficiliùs & tardiùs animabus ipſorum, abolita aſſueta frequentatione Sacramentorum, divinę gratię ros inſtillari poterit.* Quinto, *ludibrio exponetur venerata ab omnibus hucuſque, & laudata Capucinorum Religio, quæ dehinc apud hos optimè audiebat, quod non proprię duntaxat (prout alibi locorum carpitur) ſed & proximi ſaluti operam impenderet, quę fidelibus denegata deinceps flaceſcente eorum affectu, conſuetis eleemoſynis & vitæ neceſſariis hos deſtitui oportebit, quos Germania noſtra operariis Evangelicis tantopere indiga, tanquam inutilia terrę pondera deſpiciet, & relegatione dignos æſtimabit.* Octavo, *deficiet tandem finis ipſe, ob quem à S. Sede Apoſtolica Fratres Capucini in Germaniam miſſi fuere. Unde tot inconvenientium malorum ex una, ex altera verò parte tot bonorum ſpiritualium pro ſalute Chriſtifidelium conſideratione permotus, Sanctitati Veſtrę ſupplex fio, quò facultas hujuſmodi Sęcularium confeſſiones excipiendi, noſtris Capucinis non modò non adimatur, quin potius iiſdem ad continuandum hocce Miniſterium non minus utile, quàm ſummè neceſſarium ſtimulus addatur. Præſtabit hoc ipſo Sanctitas Veſtra opus paſtorali ſua bonitate dignum & Chriſtifidelibus Germanis, aliundè ſatis afflictis, non mediocre ſolatium, qui unà mecum in gratiarum actionem Deum Optimum Maximum implorare non deſinent, ut Sanctitatem Veſtram orbi Chriſtiano & Eccleſiæ diutiſſimè ſoſpitem ſervet & incolumem. Datum Bonnæ 24. Aprilis Anno 1650.*

Sanctitatis Veſtræ.

Humillimus & obedientiſſimus Filius

Ferdinandus Archi-Epiſcopus, & Elector Colonienſis.

Pro-

Digitized by Google

Generalium omninò requiſita ad conſervandam Diſciplinam Regularem, aliiſque cauſis graviſſimis conſideratis, cenſuit eidem Provinciæ ſubveniendum eſſe per convenientem diviſionem, de hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia faciendam. Quare ipſi Exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, charitate, vigilantia, pietate ac Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Tibi, ut in actu viſitationis memoratæ Provinciæ à Te benedicente Domino faciendæ, eandem Provinciam in duas, unam quidem Colonienſem, alteram verò Rhenanam reſpectivè nuncupandas, Auctoritate noſtra Apoſtolica dividere, ac utrique Provinciæ hujuſmodi, Conventus, Domos, & Hoſpitia Provinciæ ſic dividendæ reſpectivè aſſignare, cæteraque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna facere, & exequi liberè poſſis, & valeas, facultatem, & licentiam authoritate prædicta, tenore præſentium tribuimus, & impertimur; eâ tamen lege, ut per hujuſmodi diviſionem ſuffragia earum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliis in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die VII. Septembris MDCLXVII. Pontificatûs noſtri Anno primo.

Jo. Gualterius Sluſius.

Aut. in Archivo ſecret. Brevium Apoſt. Regeſto Menſ., & Anni præd. f. 91.

N O T A.

Ne, impedito P. Miniſtro Generali, diviſionis executio retardaretur, conſtituitus eſt alius Commiſſarius Apoſtolicus per litteras ſequentes.

Di-

Digitized by Google

A trum Provinciæ Rhenanæ, ſeu Colonienſis, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Nobis expoſito, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis noviſſimè in hac Alma Urbe Romæ celebrato, Diffinitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ prædictæ nimiam vaſtitatem, ob quam uni ſoli Miniſtro Provinciali penitus eſt impoſſibilis viſitatio conſueta, vigore Regulæ & Conſtitutionum Generalium omnino requiſita ad conſervandam Diſciplinam Regularem, aliiſque graviſſimis cauſis conſideratis, cenſuerat eidem Provinciæ ſubveniendum eſſe per convenientem diviſionem, de hujus S. Sedis Apoſtolicæ licentia faciendam: Nos ſupplicationibus dictorum Exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto Filio Miniſtro Generali Ordinis prædicti, ut in actu viſitationis memoratæ Provinciæ ab eo faciendæ eandem Provinciam in duas, unam quidem Colonienſem, alteram verò Rhenanam, reſpectivè nuncupandas, Auctoritate noſtra Apoſtolica dividere, atque utrique Provinciæ hujuſmodi Conventus, Domos & Hoſpitia Provinciæ ſic dividendæ reſpectivè aſſignare, cæteraque in præmiſſis, & circa ea neceſſaria quomodolibet & opportuna facere, & exequi liberè, & licitè poſſet, & valeret, facultatem & licentiam eadem auctoritate tribuimus, & impartiti ſumus; eâ tamen lege, ut per hujuſmodi diviſionem ſuffragia in Capitulis Generalibus Ordinis prædicti augeri non poſſent, ſed cujuſque Provinciæ ſic diviſæ, Miniſtri Provinciales unà cum Cuſtode alternatim eligendo in dicto Capitulo intervenire deberent, ita, ut tria tantùm vota, nempe duorum Miniſtrorum Provincialium, & unius Cuſtodis conſtituerent; utque in prædictis Provinciis diviſis novi Conventus erigi impoſterum nullatenus poſſent ſine expreſſa licentia dictæ Sedis, per litteras in ſimili forma Brevis expedienda, quæ derogaret huic prohibitioni, & aliàs, prout in noſtris deſuper

gnaremur. Nos igitur dictos Fratres Exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas, à quibuſvis excommunicationis &c. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac de tua fide, prudentia, rerum Ordinis uſu, integritate & Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Te ſupradictæ Provinciæ Rhenanæ, ſeu Colonienſis Commiſſarium, & Viſitatorem Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium conſtituimus & deputamus, Tibique committimus & mandamus, ut peractâ Provinciæ hujuſmodi Viſitatione, incommodis ex nimia illius vaſtitate provenientibus ſecundùm datam tibi à Domino prudentiam conſulere ſatagas, &, quatenus opus ſit, ad diviſionem ejuſdem Provinciæ modo & forma præmiſſis, ac ſalvâ, & remanente in reliquis omnibus, & ſingulis ſupradictarum noſtrarum litterarum diſpoſitione procedas. Nos enim quamcumque neceſſariam, & opportunam ad id facultatem Tibi, harum ſerie, eadem Auctoritate tribuimus, & impartimur: non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus, ac ſingulis illis, quæ in eiſdem litteris conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XXV. Maii Anno MDCLXVIII. Pontificatus noſtri Anno primo.

Jo. Gualterius Sluſius.

Autog. loco prædicto Reg. menſ. & anni notati fol. 65.

No-

proxime celebratis, rationabile, juſtumque, quinimò neceſſarium viſum fuit, ut hæc eadem Provincia adeo vaſta, ac dilatata, de Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentiâ divideretur. Quapropter Summus Pontifex D. N. Clemens PP. IX. ſuppliciter de hac diviſione requiſitus, per ſuas litteras in forma Brevis datas apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die ſeptima Septembris 1667. clementer indulſit, ut præfata Provincia Colonienſis, ſeu Rhenana Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum, ab admodum R. P. Fortunato à Cadoro, ejuſdem Ordinis Generali Miniſtro in actu Viſitationis ab eo faciendæ, in duas dividi, ac reſecari poſſet, quarum una nomen Provinciæ Colonienſis retineret, altera verò Rhenana vocaretur, cum quibuſdam conditionibus in dicto Brevi appoſitis, cujus tenor de verbo ad verbum eſt, ut ſequitur.

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte &c. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii, Fratres Provinciæ Rhenanæ, ſeu Colonienſis. Reſiduum uti ſupra.

Quia verò idem admodum R. P. Generalis in finitimis Italiæ partibus viſitationis causâ impeditus ſuprafatæ diviſioni intereſſe minimè poterat, ideoque nec ſupramemoratum Breve ſuum deſideratum effectum ſortiri; idem D Papa de hoc à noſtris Patribus certior factus, ac denuo humillimè ſupplicatus, Nobis tanquam Viſitatori, ac Commiſſario Apoſtolico ad hanc Diviſionem quantociùs operi demandandam ſpecialiter deputato, aliud Breve benigniſſimè expedivit, tenoris ſequentis, videlicet.

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte &c. Aliàs pro pro parte Dilectorum Filiorum, Fratrum Provinciæ Rhenanæ, ſeu Colonienſis. Reſiduum uti ſupra in ſecundis Litteris Apoſtolicis.

Pro quorum Brevium integra & completa executione Nos Frater Prothaſius Mediolanenſis, Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus, peracta Viſitatione in Provincia hac Colonienſi, ſeu Rhenana Nobis, ut ſuprà, injunctâ, auditis Patribus, & Fratribus, qui Nobis loqui voluêre, viſis omnibus ſcripturis Nobis præſentatis, ac litteris tranſmiſſis, conſideratâ illius longitudine, latitudine, ac amplitudine, ſituatione, ac numero omnium Conventuum, locorumque, in quibus commorantur Fratres noſtri, longioreque diſtantia quorundam ex illis ab invicem, partim propriâ experientiâ, partim etiam fida digniſſimorum relatione edocti, comperimus, ob nimiam illius vaſtitatem non poſſe amplius commodè, & utiliter viſitari, & gubernari ab unico Miniſtro Provinciali, modo à noſtris Conſtitutionibus præſcripto; ideo poſt maturam deliberationem, conſideratis omnibus aliis conſiderandis, ſecundùm Deum, & conſcientiam noſtram judicavimus, & judicamus abſolutè neceſſariam eſſe illius diviſionem, & de facto illam eſſe hic, & nunc dividendam, juxta facultatem Nobis à Sede Apoſtolica conceſſam, decernimus, & ſtatuimus, ſervatis omnibus ſervandis juxta dicta Brevia Apoſtolica.

Et ad hunc effectum, præviè ad Nos convocatis RR. PP hujus Provinciæ Miniſtro Provinciali, ac Diffinitoribus, Primariiſque Patribus de eorum conſilio, & aſſenſu ſicut etiam de aliorum intereſſatorum bona, ac libera voluntate, eandem Provinciam, Authoritate Apoſtolica in hac parte Nobis conceſſâ ita di-

1. *Cæſaris-Inſula.*
2. *Haldenbovium.*
3. *Rhenoberca.*

In Cuſtodia Weſtphaliæ.

Convent. 15. *Monaſterium Weſtph.*
16. *Paderborna.*
17. *Eſſendia.*
18. *Coesfeldia.*
19. *Hildeſium.*

Convent. 20. *Brakella;*
21. *Borckena.*
22. *Werlis.*
23. *Ruthena.*
24. *Werna.*

MISSIO I.

Hannovera.

Omnes illos Conventus, Hoſpitia, & Miſſiones, quos antehac Provincia Colonienſis habebat, ab illa eâdem authoritate dividimus, reſecamus, & ſeparamus, nec poterit amplius Miniſter Provincialis hujus Colonienſis Provinciæ illos viſitare, nec in eorum gubernio ſe immiſcere, uti antea poterat, ac debebat. Pro altera parte omnes illos Conventus, Hoſpitia, & Miſſiones, ſicut præfertur, ſeparatos & reſecatos eâdem Authoritate Apoſtolica Nobis in hac parte conceſſa erigimus in novam Provinciam, ab altera totaliter ſeparatam, ac independentem, quæ Rhenana appellabitur, ac poterit deinceps facere Capitulum ſuum Provinciale ſeparatum ab altero, eligere quatuor Diffinitores, Provincialem, & omnia alia præſtare, quæ aliis Provinciis noſtræ Religionis de jure competunt, iis exceptis, quæ in Brevi continentur de Electione Cuſtodum pro Generali Capitulo, & non erigendis Conventibus ſine licentia Sedis Apoſtolicæ; Nomina autem Conventuum, & locorum, quæ huic novæ Provinciæ Rhenanæ per hoc Decretum aſſignamus, ſunt hæc.

Conventus.

1. *Moguntia.*
2. *Treviris.*
3. *Waghcuſilium.*
4. *Agonia Domini.*
5. *Aſchaffenburgum.*
6. *Spira.*
7. *Cochemium.*
8. *Confluentia.*
9. *Wormatia.*

Conventus.

10. *Bensbemium.*
11. *Mons Angelorum.*
12. *Waltburena.*
13. *Berncaſtellum.*
14. *Binga.*
15. *Lohra.*
16. *Konigſteinum.*
17. *Dieburgum.*

Hoſpitia.

1. *Welmichium.*
2. *Lorichium.*

Miſſiones.

1. *Ladenburgum.*
2. *Hemeſpacum.*
3. *Laudabacum.*
4. *Hereſchemium.*
5. *Bretbacum.*

Et quia hæc utraque Provincia ſic per Nos ſeparata, Conſtituta, & reſpectivè inſtituta non debet habere, niſi tria vota pro Capitulis Generalibus futuris, juxta Breve ſupra poſitum, declaramus, quod pro Capitulo Generali proximè futuro ſola Provincia Colonienſis eligat unum Cuſtodem, qui cum Patre

Pro-

Digitized by Google

Sic & ego Fr. Hieronymus Rutbenſis Diffinitor.
Sic & ego Fr. Georgius Duſſeldorpienſis Diffinitor.
Sic & ſucceſſivè omnes alii Vocales ejuſdem Provinciæ.

Pro Provincia Rhenana.

Ego Fr. Clemens Bidburgenſis Diffinitor & Cuſtos nomine meo & totius Capituli ſupradictæ Provinciæ Rhenanæ, tanquam Compromiſſarius ſupradicta amplector.

Sic & ego Fr. Archangelus Trevirenſis, ex Diffinitor & Compromiſſarius, ut ſupra.

Sic ego Fr. Oneſimus Epternacenſis, Guardianus Confluentiæ, ſupra ſata omnia, tanqam Compromiſſarius, ut ſupra, amplector.

Frater Baſilius Secretarius.

Decretum aſſignationis limitum, & confinium utriuſque Provinciæ Colonienſis & Rhenanæ.

In Nomine Domini. Amen.

Nos Fr. Prothaſius à Mediolano, Viſitator, & Commiſſarius Apoſtolicus, peractâ diviſione ſupradictæ Provinciæ in Colonienſem & Rhenanam, & celebrato capitulo Colonienſi, de conſilio & aſſenſu RR. PP. Provincialis, & Diffinitorum in eodem Capitulo de novo electorum, nec non RR. Patrum Compromiſſariorum pro capitulo Rhenano, Moguntiæ proximè celebrando, poſt maturam deliberationem ita dividimus, & aſſignamus limites utrique Provinciæ, ut Colonienſis ſe extendat ad omnia loca ſubjecta juriſdictioni temporali Sereniſſimi Principis Electoris Colonienſis, Rhenana verò identidem ſe extendat ad omnia loca ſubjecta juriſdictioni temporali Eminentiſſimi Principis Electoris Trevirenſis, quod idem reſpectivè ſervetur inter Monaſterium Eyſſliæ, & Cochemium: quantùm verò ad limites utriuſque Provinciæ, concernentes alias Provincias adjacentes, remaneant iidem, ſicut antea erant: ita dicimus, ſtatuimus, decernimus &c. hoc & omni alio meliori modo &c.

Fr. Prothaſius à Mediolano Viſitator, &
Commiſſarius Apoſtolicus.

Actum compleverunt pacta inter utramque Provinciam inita, ut ſequitur.

Primo, Fratres utriuſque Provinciæ ſervent mutuam charitatem ſolitam exhiberi pro Defunctis, quod tamen intelligitur ſolùm quoad Fratres, non verò quoad Parentes.

Secundo, Utraque Provincia abſtineat à receptione Novitiorum, qui ſunt nativi ex altera, juxta Conſtitutiones, & limites conſtitutos.

Tertio In Familia Linzienſi non ponantur Clerici, qui pro tempore, quo ibi degunt, debeant mitti ad Ordinationes: quod ſi ponantur, aut mitti debeant, tempore opportuno mutentur de familia ad alium locum.

Quarto, Tempore belli, devaſtationis & contagii, ſervatis ſervandis, de conſenſu & beneplacito utriuſque R.P. Provincialis poſſint invicem mitti aliqui Fratres, prout neceſſitas exegerit, ibique reſpectivè cum mutua fraterna charitate recipiantur.

Quinto, RR.PP. Provinciales Provinciæ Colonienſis pro tempore exiſtentes ſervent Decretum jam factum de petenda ab Eminentiſſimo Trevirenſi de triennio in triennium licentia, audiendi confeſſiones, & concionandi. Actum Coloniæ 3. Sept. 1668.

dilectus Filius, nobilis Vir, Dux Neoburgi tibi ſignificaverit, prope ejus dominium de Portz in Ducatu Montium Colonien. Diœceſ. ,ſub Parochia de Volberg, quæ Lutherana hæreſe infecta eſt, reperiri quoſdam Chriſtifideles Catholicæ Fidei cultores, qui in præcipuis anni feſtivitatibus ad ſuſcipienda Eccleſiæ Sacramenta, Bensbergam trium horarum itinere inde diſtantem accedere coguntur; ſub Parochia verò de Aldenrath ejuſdem dominii de Portz in vicinia reſidentiæ dictorum Catholicorum poſitam eſſe Cappellam quandam, in qua Parochus illius loci paucis vicibus in anno, & non quantùm ſufficeret ad hoc, ut iidem Catholici præceptis Eccleſiæ ſatisfacere poſſent, divina officia celebrare conſuevit, & Cappellam quidem hujuſmodi, quæ valde antiqua eſt, diverſis Eccleſiaſticis pluries oblatam fuiſſe, ad hoc, ut in ea ſingulis diebus dominicis & feſtis divina officia celebrarent, neminem tamen illam acceptare voluiſſe, præter quoſdam Fratres tui Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, qui propagandæ Catholicæ Fidei zelo incenſi, prædictoſque Catholicos in ejuſdem Fidei puritate conſervare cupientes, curam Animarum eorumdem Catholicorum ſuſcipere parati ſunt, dummodo eis de hoſpitio, ſeu reſidentia neceſſaria apud eandem Cappellam provideatur: Tu verò, ut piis memorati Ducis votis obſecundes, ad erectionem hoſpitii, ſeu reſidentiæ hujuſmodi devenire intendas, ſi noſtra & hujus Sanctæ Sedis tibi ſuper hoc licentia ſuffragetur & facultas. Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut tibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ad ea, quæ Catholicæ Fidei conſervationem, & propagationem concernunt, ex debito paſtoralis officii Nobis divinitus commiſſi propenſis ſtudiis intendentes, teque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & à quibuſvis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Tibi Hoſpitium ſive reſidentiam tati. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, dicti Ordinis, & aliis quibuſvis etiam &c. ſtatutis & con ſuetudinibus, privilegiis &c. innovatis; quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XV. Julii MDCLXXI. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

J. G. *Sluſius*.

Autog. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. regeſto menſ. & anni præd. fol. 74.

Petitam votorum paritatem in Comitiis Generalibus Ordinis difficultates pati, Sereniſſimo Archiepiſcopo Electori renuntiat, & Fratres Provinciæ continenti ejus patrocinio commendat.

A tergo: *Venerabili Fratri, Maximiliano Henrico, Archiepiſcopo Colonienſi, S.R.I. Principi Electori.*

CLEMENS PP. X.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PRæclara laudum teſtimonia, quæ de Fratribus Capucinis, eximiè iſtic in Vinea Domini laborantibus, diſertis ad Nos dedit literis Fraternitas tua, novas erga eoſdem paternæ charitati noſtræ faces addiderunt, rebus autem ipſis, quoties facultas aderit, Pontificii amoris incrementum teſtatum iiſdem profectò facere non omittemus, enixis ita ad ipſorum vota juvanda precibus tuis ex animo reſpon-

Marius Spinula Secret.

Autog. in Secret. Brev. ad Principes *regeſto menſ. & anni præd. f.* 58.

Privilegium ab Altari Eccleſiæ Aquiſgrani ad Altare Majus ejuſdem Eccleſiæ transferri indulget.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, ſicut dilectus Filius Hieronymus Ruthenſis, Cuſtos Provinciæ Colonienſis, Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, dudum fel. record. Gregorius Papa XIII. Prædeceſſor noſter, ut, quotieſcunque Sacerdos aliquis ejuſdem Ordinis Miſſam Defunctorum pro Anima cujuſcunque Fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad tria Altaria trium Eccleſiarum cujuſcunque Provinciæ dicti Ordinis per Superiores ipſius Ordinis deſtinanda celebraret, Anima ipſa de theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequeretur, vivæ vocis oraculo conceſſerit, & indulſerit. Et ſubinde fel. rec. Paulus Papa V. etiam Prædeceſſor noſter, conceſſionem, & Indulgentiam hujuſmodi, dummodo à dicto Gregorio prædeceſſore verè emanâſſet, etiam ad alias Eccleſias Provinciarum dicti Ordinis poſtmodum erectarum, & futuris temporibus erigendarum, eiſdèm modo, & forma, quibus ab eodem Gregorio prædeceſſore conceſſa fuerat, perpetuò extenderit, & ampliaverit, prout in ipſius Pauli prædeceſſoris litteris, deſuper in ſimili forma Brevis, die 9. Ju- hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, privilegium ſupradictum à dicto Altari non majori ad Altare S. Gervaſii, quod in eadem Eccleſia Domûs Regularis Oppidi Aquiſgrani majus exiſtit, ſervata tamen forma Indulti, & conceſſionis Gregorii, ac litterarum Pauli prædeceſſorum præfatorum, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò transferimus, ac translatum eſſe volumus, & declaramus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XII. Novembris MDCLXXIII. Pontificatus noſtri Anno tertio.

J. G. Sluſius.

Breve formatum in Archivo generali Armario Provincia Colonienſis.

Paritatem votorum Miniſtris Provincialibus in Comitiis Generalibus concedit, & deinceps nova loca in Provincia ſine recurſu ad S. Sedem recipi poſſe declarat.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD paſtorale faſtigium, meritis licèt imparibus, divina diſpoſitione evecti.
Reſiduum vide ſupra fol. 20.

Fr.

Digitized by Google

ſequamur. Nuper ſiquidem pro parte dilecti Filii, Nobilis Viri, Joannis Wilhelmi, Comitis Palatini Rheni, S. R. Imperii Principis Electoris Heidelberg. Nobis expoſitum fuit, quod, cum dilectus filius modernus Miniſter Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum Tibi, qui Frater expreſsè Profeſſus Provinciæ Colonien. dicti Ordinis, ac in ſacro Presbyteratûs Ordine conſtitutus, necnon verbi Dei Concionator exiſtis, licentiam permanendi in Aula ejuſdem Joannis Wilhelmi Principis Electoris, tamquam illius ordinario Concionatori conceſſerit, prædictus Joannes Wilhelmus, Princeps Elector, operâ tuâ, quam ſaluti Animarum, necnon Hæreticorum ad Fidei Catholicæ veritatem converſioni valde utilem hactenus expertus fuit, quò diutiùs ac liberiùs fieri poſſit, uti poſſe plurimùm deſiderat. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur Te, ac Joannem Wilhelmum Principem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes &c. abſolvimus, & abſolutos fore cenſemus, quorum ſupplicationibus inclinati Tibi, ac pro tempore exiſtenti ſocio Ordinis præfati profeſſori, ut ad biennium tantùm de Superiorum veſtrorum licentia apud dictum Joannem Wilhelmum Principem &c. permanere, ac in quibuſcunque locis, in quibus Conventus dicti Ordinis non invenientur, in ipſius Jo: Wilhelmi Principis Palatio, ſeu decenti, & proxima Domo degere, & commorari, ita tamen, ut quandocunque, etiam durante biennio hujuſmodi, à Superioribus veſtris ad clauſtra vocari poſſitis; & interea memoratum Joannem Wilhelmum comitandi gratia, dum iter fecerit, quoties opus fuerit, rhedâ, ſeu alio vehiculo vehi liberè, & licitè abſque ullius pænæ per conſtitutiones Ordinis præfati quomodolibet impoſitæ incurſu poſſitis, & valeatis, & veſtrûm

Ex Eccleſia Monialium S. Urſulæ Coloniæ Sacras Reliquias extrahi, & in Eccleſiis noſtrorum Fratrum collocari, Archiepiſcopo Colonien. ſeu ejus Vicario committit.

A tergo: *Venerabili Fratri, Archiepiſcopo Colonienſi, S. R. I. Principi Electori, ſeu Dilecto Filio Officiali Colonien.*

CLEMENS PP. XI.

Venerabilis Frater, ſeu dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUM, ſicut dilecti Filii, modernus Miniſter Provincialis, & Fratres Provinciæ Colonienſis, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, in Eccleſia Monaſterii Monialium S. Urſulæ iſtius Civitatis Coloniē. ejuſdem S. Urſulæ & ejus Sociarum Reliquiæ, ut piè creditur, aſſerventur, ipſique Exponentes particulas earumdem Reliquiarum inde extrahere, illaſque in eorum Eccleſiis decenter collocare poſſe plurimùm deſiderent; Verùm per quaſdam litteras Apoſtolicas, ſub certis ibidem expreſſis pœnis prohibitum reperiatur, ne reliquiæ prædictæ ex primodicta Eccleſia extrahantur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de Benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus &c. volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ, Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni tuæ, Fili Officialis, per præſentes committimus & mandamus, quatenus, veris exiſtentibus narratis, eiſdem Exponentibus, ut ipſi Reliquiarum prædictarum

rum

Digitized by Google

opus ſit, dicti Monaſterii, etiam &c. ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis &c. innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores &c. derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum &c., die XII. Maii MDCCXIII. Pontificatus noſtri Anno XIII.

F. Card. Oliverius.

Autog. in Secret. Brev. Apoſt. regeſto menſ. & anni præd.

DECRETO

Sac. Congreg. Epiſc. & Regul.

Erectio Miſſionis in loco Clemenſwerth & aſſignatio Fundi ratihabetur.

Beatiſſime Pater.

ARchiepiſcopus Elector Coloniæ, humillimus Sanctitatis Veſtræ Orator, exponit, quod Incolæ loci Clemenſwerth, prius Hummeling nuncupati, Diœc. Monaſterien. & in Hollandiæ confiniis ſituati, non ſolùm ex natura ſua ſint rudes & inculti, verùm etiam diverſarum ſectarum hæreticis circumdati, ita quidem, ut pro ſpirituali commodo, inſtructione & cultu in rebus Catholicæ Religionis indigeant. Cumque Orator, ceu prædictæ Diœc. Epiſcopus, æternæ Animarum ſaluti invigilare teneatur, nihil in hunc finem magis conducere cenſuit, quàm, ut in illis partibus ſpecies Miſſionis erigatur, & PP. Ca- ſaluti illius populi acceſſura ſupplicat, ita, ut in cæteris Miſſionarii juxta directionem, & inſtructionem ab Epiſcopo Oratore, & ejus in Epiſcopatu Succeſſoribus recipiendam regulentur. Quod &c.

Sacra Congregatio Emin. & Rev. S. R. E. Cardinalium negot., & conſult. Epiſcop. & Regul. præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus noſter ſupplicem libellum remiſit, attenta Relatione P. Procuratoris Generalis Ordinis, ac Apoſtolicum zelum & pietatem Archiepiſcopi Electoris Inſtantis ſummopere commendando, ejuſdem precibus benignè indulſit, eique facultatem tribuit erigendi præfatam piam Domum, ſive Hoſpitium Capucinorum cum conditionibus, & cautelis ſibi magis beneviſis; ita tamen, ut Fundus alicui pio loco aſſignetur, cum onere, ut annui redditus per Syndicum præfatorum Religioſorum in ipſorum ſuſtentationem integrè & fideliter ſubminiſtrentur.

Romæ 15. Januar. 1738.

J. Card. Firraus Præf.

Exemplar aut. in Archivo Provinciæ.

NO-

Digitized by Google

Cum aliàs ex Paſtoralis Officii debito omnes & ſingulos Religioſos, qui ſpretis ſæculi opibus amore Domini Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, ejuſque perfectius imitandi ſtudio voluntariam paupertatem amplexi ſunt, Paternâ dilectione peculiariter proſequamur, ex illis ipſis tamen ampliori favore & benevolentiæ noſtræ oſtenſione dignos cenſemus eos, qui pro Dei Gloria & Animarum divinitus nobis concreditarum ſalute procurandâ magis induſtriè & fructuosè laborare probantur, Quapropter intentâ animi conſideratione reputantes Nobiſcum copioſos animarum fructus, quos aliquot jam annorum lapſu in Hummelingæ tractibus, ubi haud pridem exſtructâ pro Noſtrâ, & Succeſſorum pro tempore Noſtrorum commoditate, & commoratione magnifica Arce, quam Clemens Werdam nuncupari voluimus, è regione ejus Eccleſiam quoque Divino cultui ſumptuosè erectam, & ornatam ſub invocatione Beatiſſimæ Virginis Dei Genitricis in Cœlum aſſumptæ dedicavimus, eidemque Eccleſiæ ſub eodem tecto Reſidentiam ſeu Domum Religioſorum Virorum habitationi percommodè aptatam adjunximus, quibus incumberet curare decorem Domûs Dei, inibique pro Noſtrâ & Sereniſſimæ Domûs Bavaricæ ſalute & incolumitate, nec non pro felici ac diuturno populorum curæ noſtræ divinâ volente providentiâ commiſſorum regimine ſupremo Cæli & Terræ Domino incruentam Hoſtiam indies immolare, aliiſque ſacris miniſteriis ſecundùm inſtituti ſui rationem ritè deſervire acciti illuc à Nobis dilecti Filii de Ordine S. Franciſci Seraphici Religioſi Patres Capucini Sanctiſſimæ Eccleſiæ Sacramenta fideliter & indefeſsè adminiſtrando, Verbum Dei ſolerter prædicando, prima Fidei rudimenta juxta Catechiſmi Romani methodum ac præſcriptum per omnem latè Regionem, ac Pagos vicinos rudem populum pueroſque edocendo hactenus protulerunt, ingenti cum incolarum & accolarum, præſertim ex confinibus Hollandiæ Oppidis ſub Hæreticorum dominatu, tam ſalutaribus ſalutis æternæ remediis deſtitutis ad præfatam Eccleſiam pagoſque vicinos SS Eccleſiæ Sacramenta, ſanamque Verbi Divini doctrinam & incorruptæ Catecheſeos explanationem à Patribus excipiendi causâ confluentium ſolatio & ſpirituali emolumento, Nos tam evidentibus cauſis perſuaſi pietati, æquitati & munificentiæ noſtræ admodum congruere cenſuimus laudatorum Patrum labores & induſtriam tam ſubditorum illic noſtrorum, quàm accolarum ſaluti adeo proficuam peculiaribus beneficiis & Clementiæ Noſtræ ſignificationibus remunerari.

Nos igitur ſincero majoris Divinæ laudis & gloriæ intuitu atque ferventi animarum ſalutis promovendæ zelo impulſi, ſupráque memoratos ſpirituales animarum fructus perpetuos eſſe, & in omnem retro poſteritatem uberrimos promanare cupientes, ſperantes inſuper hac noſtrâ devota voluntate divinam Benedictionem Nobis & Sereniſſimæ Domui Bavaricæ, Populiſque Nobis ſubjectis impenſiùs demereri, Deo inſpirante, decrevimus in favorem Religioſorum Ordinis S. Franciſci Seraphici Patrum Capucinorum Fundationem & dotationem ſtabilem in omne ævum permanſuram facere, eumque in finem reſidentiam ſeu domum loco ſuprà memorato eorum habitationi paratam unà cum mobilibus ad eam pertinentibus ipſis Religioſis Patribus, & eorum de eodem Religioſo Ordine pro quovis futuro tempore ſucceſſoribus in habitationem, nec non hortum cum pomario poſt Reſidentiam ſitum ad eorum uſum tradere, & in perpetuum conſignare, quemadmodum vigore præſentium actualiter tradimus & conſignamus: Inſuper quò minus ipſos ad victum quotidianum comparandum eleemoſynas colligendi neceſſitate, à Divino cultu & animarum ſalutari culturâ, quovis modo impediri contingat, tum etiam, ut Noſtræ in eos munificentiæ luculentum ad poſteros extet monumentum; Nos de redditibus annuis eorum ſuſtentationi abundè ſufficientibus ex propriis Noſtris bonis Patribus providere volentes, in dotationem reſidentiæ ſummam pecuniæ 11250 Imperialium in Capitalibus ex propriis Noſtris poſſeſſionibus ad Cenſum annuum locatam & conſtitutam, utpote quà ſummâ Cameræ Noſtræ Monaſterienſi debita, teſtantibus idipſum recognitionum documentis, in Archivo Vicariatûs Generalis Monaſterienſis exiſtentibus, & in copiis vidimatis reſidentiæ hujus Domui traditis relicta ſunt, Patrum ſuſtentationi in perpetuum catenus conſignamus, ut Capitalia ipſa conſumendi minuendive facultate præſciſsâ, ac prorſus ſublatâ, ex Capitalibus ipſis Patres Reſidentiæ, qui nunc eam incolunt, & qui pro quolibet futuro tempore horum in eadem Reſidentia ſucceſſores exiſtent, penſiones ſeu cenſus integros annuatim ſummam 450. Imperialium conſtituentes quotannis percipiant. Præterea Patribus clementiſſimè indulgemus & concedimus facultatem in perpetuum permanſuram, ut ipſi, eorumque Succeſſores ex ſylvis Clemens Werdam circumjacentibus ligna annuatim decidua colligere, eorumque uſu pro culinæ ſuæ foco aliiſque neceſſitatibus & commoditatibus ſuis frui valeant, diſtrictè prohibentes omnibus & ſingulis, ne ipſos Patres quoad hoc prohibere vel impedire quiſquam præſumat. Omnia verò & ſingula ſuperiùs ſpecificata commoda & emolumenta Patres Reſidentiæ, qui nunc eam incolunt & illorum ſucceſſores pro tempore futuri eâ lege, & conditione

per-

Digitized by Google

ſcientiam eorum, uti & Patris Provincialis deſuper-gravamus. Ut igitur Patres, eorumque deinceps futuri Succeſſores Domûs Reſidentiæ, omniumque mobilium ad eam pertinentium, horti cum pomario adjacentis, cenſuum quoque, ſeu penſionum ac lignorum in præcedentibus ſpecificè memoratorum reſpectivè, habitatione, uſu, fructibus, perceptionibus annuis in omnem retro ætatem liberè ac pacificè gaudeant ac perfruantur, Noſtros pro tempore futuros Succeſſores & Cathedrale Capitulum Monaſterienſe paternè hortamur, eiſque impensè commendatum cupimus, ut hujus Noſtræ piæ voluntatis ac fundationis, ſede plenâ vel vacante, perpetuos ſeſe Fautores, Defenſores, ac Tutores exhibere non graventur, & Reſidentiam, & Patres contra quaſlibet perſonas quovis modo, vel ingenio aliquid adversùs hanc noſtram diſpoſitionem, & fundationem moliri attentantes, ſuâ authoritate & poteſtate, quà temporali, quà ſpirituali tueantur atque defendant, pœnis tum corporalibus, tum ſpiritualibus coerceant eos, qui fortè in prædictis Patres iniquè moleſtare, vel vexare præſumpſerint, quatenus & ipſi Servorum Dei defenſione, & tutela gratiam, & Benedictionem temporalem & æternam ab Omnipotente rerum omnium Domino ſibi acquirant. Denique ut hujus noſtræ diſpoſitionis & fundationis Authoritas per ſucceſſiva tempora ſtabilis, & inconcuſſa in omne ævum permaneat, hanc paginam manûs propriæ ſubſcriptione roborantes, ſigilli noſtri impreſſione inſigniri præcepimus. Actum in loco Clemens Werdæ Anno Dominicæ Incarnationis 1742. Die tertia Novembris in feſto S. Huberti.

Clemens Auguſtus, Archiepiſcopus, & Elector
Infimus Fundator.

Authographum in Archivo prædicto.

Zelo Sereniſsimi Fundatoris promptiſſimo obſequio acceſſit Reverendiſſimum Cathedrale Capitulum Monaſterienſe, fundationem confirmando; uti ſequitur.

Quandoquidem Nos Decanus, Senior & Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Monaſterienſis intus ſcriptam Sereniſſimi Electoris Colonienſis, Principis & Epiſcopi noſtri clementiſſimi fundationem, præhabitâ maturâ deliberatione non tantùm piam, & laudabiliſſimam, ſed etiam ad promovendum Dei, Deiparæque Virginis cultum utiliſſimam eſſe, & fore comperimus gratioſiſſimè deſideratam deſuper confirmationem noſtram ſigilli noſtri majoris appreſſione, & jurati Secretarii ſubſcriptione impertiendam eſſe duximus, prout eandem hiſce impertimur, ex Congregatione noſtrâ Capitulari die vigeſima ſextâ Menſis Januarii Anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi tertii.

In Fidem

Franciſcus Hermannus Keukerinck Secretarius.

Autogr. in Archiv. Provinc.

Digitized by Google

Sanctam Sedem obſequium, eò inſignius, dum eodem tempore cor tuum tradis ad vigilandum diluculo, & ad coercendam in-

Autogr. in Archivo Secr. Brevium ad Principes *Reg. menſ. & anni præd.*

N O T A.

FUndavit & Excellentiſſimus Dominus Comes Domum hanc in gloria & laude Fratrum, quam uberem inſeruit Inſtrumento deſuper confecto, ut ſequitur:

Nos Ferdinandus, Sacri Romani Imperii Comes de Plettenberg & de Wittem, L. B. de Eiſtet, Schlenacken, Dominus in Nortkirchen, Meinhovel, Davensberg, Lembuk, Capelle, Nurburg, Gulpen, Margrathen, Bolzum, Hemmerich, Kenten, Quadrat, Ulmen, Alroth, Buxfordt, Geisbak, Haſelbung, Grotenhauſſ, Hagenberk, Empte, Coppel, Lacket &c.

Cammerarius Hæreditarius Archi-Epiſcopatûs Colonienſis, Marechallus Hæreditarius Archiepiſcopatûs Monaſterienſis, aurei velleris Eques, Sacræ Cæſareæ, ac Catholicæ regiæ Majeſtatis Conſiliarius intimus, Sereniſſimi Electoris Colonienſis primus Miniſter Statûs, Archipræfectus aulæ & Archicammerarius.

Poſteritati pateſcere cupimus, quod, quamprimum ejuſdem S. R. I. Comitatum de Wittem unà cum Dynaſtia imperiali de Eiſt, ac nonnullis aliis pagis illuc ſpectantibus emptionis titulo acquiſivimus, ibidem ſucceſſivis temporibus quandoque præſentes, ſollicitudinum noſtrarum partem non minorem impendimus circa ea, quæ ad divini cultus augmentum, & animarum ſalutem quidquam conferre poſſent, præſertim cum in locis prævaleat ſecta Calviniana, jam dudum à Sacra Sede Romana in Conciliis Oecumenicis damnata, & quæ futuris temporibus pedetentim irrepere aliquando poſſet; tanto periculo obicem & ſcutum opponere ſtudentes, præhabita maturâ deliberatione decrevimus, atque ſtatuimus in noſtro Comitatu de Wittem exſtruere Monaſterium Religioſorum Virorum, qui inibi manentes & BB. Patrum vitam ſectantes, diu noctuque omnipotentis Dei laudes canere, ac indefeſſis precibus divinam clementiam exorare valeant, ut ejuſmodi hæreſin, cæteraque mala ab hoc Comitatu paternè avertere dignetur, atque ſubditos noſtros in ſancta unicè ſalvifica fide Romano - Catholica conſervare, rati hujus noſtræ piæ intentionis & decreti executionem Altiſſimo non ingratam fore.

Itaque manum operi tam ſalubri admoventes prædictum Monaſterium ex propriis mediis, divina duntaxat Providentia adjutrice, extruximus, & nunc tandem perfectum RR. PP. Capucinis Provinciæ Colonienſis, Religioſæ diſciplinæ exactis cultoribus, & quos ſemper ſpeciali favore noſtro proſecuti ſumus, & quoad vixerimus, proſequemur, ſub ſequentibus legibus unà cum horto, cæteriſque ædificiis muro cinctis, ex nunc & impoſterum juxta Ordinis ſui conſtitutiones perpetuò poſſidendum tradidimus, prout tenore præſentium tradimus & donamus, ita tamen, ut numerus Religioſorum ibidem degentium nullo unquam tempore vigeſimum excedere poſſit, ne ſubditi noſtri, à quibus eleemoſynas Chriſtianas colligere illis conceſſum, & quibus juxta regulam ſuam unicè ſe alere & nutrire poſſunt, plus æquo graventur, dum per ipſos voce & exemplo prælucentes cœleſti pabulo reficiuntur, & mediante verbi divini declamatione in ſancta, quam profitentur, Catholica Fide roborantur.

Porro Eccleſiam juxta præfatum Monaſterium ædificatam, & annuente Deo brevi in honorem Divi Joannis Nepomuceni, necnon Sancti Patris Franciſci conſecrandam, nobis & ſucceſſoribus noſtris Comitibus de Wittem reſervamus, volentes eam taliter ex voto noſtro exſtructam pro Capella Caſtrali privata noſtra nunc & in futurum haberi, Patribus in eadem cantùm exercitio divino conceſſo,

Reſervamus quoque Nobis & ſucceſſoribus noſtris Comitibus prædictis hujus Monaſterii in modum prælibatum

ipſis

Ferdinandus Comes de Plettenberg & Wittem.

Autogr. in Archivo Provinciæ.

D E C R E T O

S. Congregat. de Propag. Fide.

Uſus proventuum Eccleſiæ Parochialis Stolbergenſis Fratribus noſtris ibi exiſtentibus conceditur.

Beatiſſime Pater.

SAnctitati ſuæ profundiſſima ſubmiſſione expono, qualiter in Dynaſtia mea Stolbergenſi ab annis pluribus Sacellani pro tempore, Arcis curam Paſtoralem exercuerint, quem in finem prædeceſſores mei ſalarium annuum 120. Imperialium eiſdem liberè ac gratiosè elargiti ſunt, prout & ego in præſens præſtiti.

Cum autem Hæreſes in prælibato loco, ejuſque vicinia liberius graſſari cœperint, ita, ut pagus integer paucis ab hinc annis fidem Orthodoxam deſeruerit, antiqua tepeſceret devotio, majuſque de die in diem perverſionis periculum præſens ſtatus minaretur, idcirco tam ob inſtantes ſubditorum meorum preces, quàm fidei ſalvificæ zelo & conſcientiæ ſtimulo incitatus, pro ſalubri remedio laborandum cenſui: cumque PP. Capucinis eadem ex cauſa Apoſtolicæ Miſſionis munus in diverſis hiſce partibus non ſine ingenti animarum lucro demandatum fuerit, ita, ut prætermiſſis aliis, in unica duntaxat Miſſione, ubi 18. tantùm Fidem Chatolicam profitentes invenerunt, nunc præterlapſo aliquot annorum ſpatio ultra ſexcenti numerentur communicantes, & ego duos pariter PP. Capucinos in deſolatorum catholicorum ſubſidium, ad ſatam dynaſtiam meam Stolbergenſem deſtinari curavi, quibus & neceſſaria ſubminiſtro. Patres memorati vix comparuerunt, mox illi introducere Roſarium Beatæ Mariæ Virginis, collapſam ſuſcitare devotionem, diu noctuque conſolare infirmos, ignorantes inſtruere, confortare catholicos &c. cœperunt, ita, ut collapſa pietas, Sacramentorum uſus, cultuſque divinus novo quaſi ſpiritu refloruerint, prout fide dignis ſubditorum meorum teſtimoniis, cum ingenti cordis mei jubilo edoceor, ipſique hæretici tam Lutheri, quàm Calvini dogmata ſectantes, ibidem præpotentes, quorum quatuor modò familias ſingularis prælibatorum Patrum induſtria ad Sanctæ Eccleſiæ gremium reduxit, eoſdem ob ſemotum à cupiditate animum, ſuavem converſandi methodum, exemplaris vitæ ſplendorem &c. ſingulariter venerantur.

Hæc ſunt, quæ me ad paſtoralem, quam (uti ſuprà memoravi) Sacellani antea exercuêre, curam ſalubriori PP. Capucinorum Miſſioni defferendam induxerunt, hâc ego de cauſa ad pedes Sanctitatis ſuæ ſupplex accedo, humillimè rogans, quatenus authoritate Apoſtolica pro dictis Patribus Capucinis Miſſionem inſtituere, animarumque curam de-

Obedientiſſimus Filius, & Servus.

Henricus Ferdinandus Lib Baro de Cortenbach, Dominus in Lawenburg, Newenburg, Stolberg &c.

Adjunxit huic libello ſupplici P. Provincialis alium & ſequentem:

Eminentiſſ. ac Rever. Domini.

Pater Franciſcus Hildeſienſis, Miniſter Provincialis Provinciæ Colonienſis, Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum Eminentiis veſtris denuò reverenter exponit, Religioſos Capucinos, ejuſdem ſuæ Provinciæ de prævio benigniſſimo conſenſu Eminentiſſimi, & Sereniſſimi Archi Epiſcopi Electoris Colonienſis tanquam Ordinarii æque, ac Sereniſſimi Electoris Palatini, ceu ſupremi Domini Territorialis, tanquam Operarios in vineam Domini jam ab Anno 1737. evocatos eſſe ad locum Stolberg, Territorii Clivienſis & Archi-Diœceſis Colonienſis, ſitum in medio Nationis pravæ, cum plena facultate alteſati Eminentiſſimi Ordinarii adminiſtrandi ibidem curam animarum periclitantium, & reparandi cultum Divinum juxta ritum S. Matris Eccleſiæ Catholicæ; prout extructâ ibidem pro Patribus Operariis Religioſâ Reſidentiâ ejuſmodi munus Apoſtolicum ad plenam Principum, & Populorum ſatisfactionem, & conſolationem toto zelo, prudentiâ & diſcretione adimpleverunt, & etiamnum adimplere pergunt, nemine obſtante, aut contradicente, uti fuſius patet ex appoſitis copiis Authenticis. Cum autem ipſemet altefatus Eminentiſſimus Ordinarius pro ſua ad Sanctam Sedem Apoſtolicam devotione, & hujus ope-

[illegible] conſtituta, tota fuerit Miſſionaria cum omnibus & ſingulis facultatibus, Præfectis Miſſionum concedi ſolitis.

Quam gratiam Deus &c.

Relato per Eminentiſſimum, ac Reverendiſſimum Dominum Cardinalem Portocarrero ſupra poſito utroq; ſupplici libello, S. Congregatio reſcripſit, ad Dominum Secretarium, cum Sanctiſſimo, pro diſpenſatione ad effectum dumtaxat, proventus parochialis Eccleſiæ de Stolberg, cui inſerviant, pro ſuâ ſuſtentatione capere & ſumere.

In audientia autem Sanctiſſimi Domini noſtri BENEDICTI *Papæ XIV. habita per P. D. Nicolaum Lercarium, dictæ Sacræ Congregationis Secretarium die 21. Menſis ejuſdem Februarii, Sanctitas ſua cum prædictis Patribus Capucinis benignè diſpenſavit ad effectum, ut ſupra.*

Datum Romæ ex ædibus præfatæ Congregationis die 23. prædicti menſis & anni 1745.

V. Card. Petra Præfectus.

Autograph. in Archiv. Provinc.

PRO-

Digitized by Google

A Rheno, notiſſimo Germaniæ Fluvio, quem accolit, etymologiam hauriens, Cœlo influente concepta eſt hæc Provincia, dum Joannes Svicardus à Cronberg, Archiepiſcopus Moguntinus, & S. R I. Princeps Elector, Deiparæ, & Seraphici Patris Franciſci apparitione monitoque directus, anno reparatæ ſalutis milleſimo ſexcenteſimo decimo à P. Hieronymo à Caſtro Ferettorum, tunc Congregationis noſtræ Generalem clavum moderante, Operarios pro arvis Moguntinis per Litteras requiſivit ſequentes:

Joannes Svicardus Dei Gratia Archiepiſcopus Moguntinus &c.

Reverende, Devote, Nobis in Chriſto dilecte.

Etſi ad eam, quam hactenus continuis aliquot annis in commiſſa hac Nobis divinitus Archi-Diœceſi noſtra Moguntina, indefeſſo ſtudio, ac ſollicitudine urſimus Catholicæ pietatis, & Fidei reſtituendæ, reformandæque contentionem, neque Divini Numinis clementia, neque Operariorum in Vinea Domini ſtrenuè, & fideliter laborantium opera, & diligentia unquam defuerit, eâque re id conſecuti ſimus, ut, quod antea deſperatum videbatur opus, id nunc prope confectum, & ad ultimam coronidem perductum videatur: non deſiſtimus tamen id, quod in magnæ molis ſtructuris neceſſarium autumamus, undequaque ſcilicet præſidia & fulcra inquirere, quibus tam Sanctæ Reformationis noſtræ ædificium non muniamus ſolùm, ſed & perpoliamus, atque illuſtremus.

Cum itaque præter cæteros Religioſorum Virorum Ordines, quibus Eccleſia, & Provincia hæc noſtra Moguntina minimè caret, imprimis etiam Patrum Capucinorum doctrina & pietas, concionandique dexteritas, & lucrifaciendorum hominum felicitas præclara & celebris ſit, eaque res ad amorem & ſtudium eorundem non mediocriter Nos inflammaverit, conſtituimus & illis, adjuvante Do-

Do-

Digitized by Google

tisfecerit autem pro hac vice deſiderio, & voluntati noſtræ abundè, ſi ad ſummum Perſonas quatuor, vel quinque Ordinis ſui, partim & maximè Sacerdotes Profeſſos, partim etiam laicos, Germanos tamen omnes, & qui cœli hujus, & hominum temperiem tollerare, Nobis etiam commodo, atque adjumento eſſe poſſint, ad Nos facultate neceſſaria inſtructos miſerit; providebimus illis de commodo Reſidentiæ loco, & honeſtæ ſuſtentationis adminiculis, ut & precibus ſuis vacare, & cœteris ſupereſſe neceſſitatibus, noſtrum verò præprimis erga ſe amorem & benevolentiam argumentis ſemper liquidis perſpicere valeant. De Paternitate verò ſua, ſi (quod vehementer cupimus, & deſideramus.) id Nobis officii tum ſeligendis, tum tranſmittendis Patribus illis præſtiterit, etiam atque etiam curabimus, ne datâ opportunitate mutuas ſibi gratæ voluntatis vices defuiſſe queratur.

Datæ in Arce noſtra Sancti Martini in Urbe noſtra Moguntina die 16. Maii 1608.

Provincia per graves haſce Litteras, & ſubſequum dati à prædicto P. Hieronymo conſenſûs reſcriptum ita concepta, in lucem publicam emerſit, Ordinique & Eccleſiæ nata eſt, dum conducti, condictique Cultores ad annum milleſimum ſexcenteſimum undecimum ex Flandro-Belgica Provincia appulerunt, primamque ibi & manum Apoſtolicam exeruerunt, & ſtabilem Familiam locaverunt.

Novos hos novæ vitæ, Sacræque Prædicationis ſatores dum Antonius Albergatus ad tractum inferioris Rheni Apoſtolicus à latere Nuntius, & Vigiliarum Epiſcopus, favoribus multis complectens, ac ab eorum fructu, quem uberem in vicinis Epiſcopatibus ferebant, ſpem ſuam adæquari lætans, ipſos ex juſſu & annutu Pauli V. Pontif. Max. Miſſionarios Apoſtolicos creavit, & poſtmodum ſacer de propaganda Fide Senatus, Rhenanæ Provinciæ nomine Apoſtolicam Miſſionum matriculam adauxit. Inimicus quidem homo (Religioſâ veſte contectus) gemmantem Provinciæ florem ſparſo Romam uſque ſubdolæ delationis lolio ſuffocare nitebatur, protexit autem Fratres à Conventu malignantium Sereniſſimus Archiepiſcopus, & Princeps Elector Moguntinus per litteras, ad Summum Pontificem ſubjunctâ formâ exaratas:

BEATISSIME PATER.

Per communem rumorem haud abſque animi mœrore intellexi, qualiter quidam, neſcio, quo ſpiritu ducti, tum occultis machinationibus, tum apertis

& ſi-

Digitized by Google

tem Operariorum idoneorum, opera Capucinorum citra Fidei Orthodoxæ præjudicium nequaquam carere poſſum, & omnes mecum Archiepiſcopi, & Epiſcopi harum partium ultramontanarum abundè teſtari poſſunt, quantùm videlicet fideles ſæpe dictorum Religioſorum verbo & opere multùm pollentium, doctrinâ ſanâ, vitâ, exemplo & inſtructione profecerint. Proinde ad cavendum in his partibus univerſale ſcandalum & periculum publicæ commotionis in populo, ac deſolationis tot millium Animarum, ab Ordine iſto tum converſarum, tum conſervatarum, alioquin in hiſce præſertim bellorum & hæreſum fluctibus maximè periclitantium, ſupplico Sanctitati Veſtræ omni, quâ poſſum, reverentiâ & ſubmiſſione, quatenus rejectis illis frivolis æmulorum machinationibus ſepe mentionati Religioſi Capucini ad Dei majorem gloriam & Sanctæ Matris Eccleſiæ ſubſidium, in Sacramentalis Confeſſionis adminiſtratione ſedula, verbi Dei prædicatione ferventi, ſalutiſque Animarum propagatione, quibus muneribus hactenus laudabiliter, & ſine offenſa, omni meâ ſatisfactione in meo Archiepiſcopatu Trevirenſi, & Epiſcopatu Spirenſi occupati fuerunt, in iiſdem quoque Sanctitatis Veſtræ authoritate manuteneantur, confirmentur, imò novis indultis pro ſecuriori melioríque Animarum ſalute in meis jam dictis Eccleſiis procuranda cumulentur; ſiquidem eò uberiores in Vinea Domini fructus ſperandi exſpectandique ſint, quò ferventiores & magis idonei Operarii, velut Legis Dei & Animarum puri zelatores, nullius verò proprii commodi cultores in ea excolenda conſtituti & applicati fuerint. Hiſce me &c.

Datum Treviris 25. Aprilis Anno 1650.

Philippus Chriſtophorus.

Protecto, & aucto ſic Rhenenſium nomine, auctiſq; eorundem Cœnobiis cenſuit Clemens PP. IX. *multiplicatam hanc Familiam in duas dividendam Provincias; quod, dum Anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo octavo P. Prothaſio Mediolanenſi committitur, unam is Provinciam nomine* Colonienſis *inſignit, & alteri primigenium nomen relinquit.*

Hæc itaque Rhenana Familia à primo ſuo mane, uſque in præſentem meridiem in Agro Dominico ſtare, proficere ac deſudare aſſueta, ſuos per Alumnos, ac per hos in horrea Eccleſiæ illatos manipulos, vocationis ſuæ numeros ſtuduit adimplere. Duas Civitates, Benshemium videlicet, & Lobram, tria Oppida, ſcilicet, Saxoregium, Hernshemium, & Burgsinam, ac tres Pagos, nempe Fellen, Wangenrodam, & Renger-

Digitized by Google

Notum facimus per præſentes, Patres Capucinos Provinciæ nuncupatæ Rhenanæ, tempore ac regimine Sereniſſimorum Dominorum Electorum Palatinorum Caroli Ludovici, & Caroli Filii ejus & Succeſſoris per Diœceſin noſtram Wormatienſem, cum primis autem in Ladenburg, Hembsbach, Doſſenheim, & Straſſen, ac dein per Comitatum Leiningenſem, in Alt-Leiningen, Grünſtad, Münzheim, & Heldheim diligenti ſtudio, indefeſſo labore, Seraphico divini cultûs zelo, honeſtâ, quâ par eſt, vitâ, probatiſque religionis moribus, exuberanti cum animarum fruge, ſed non ſine continua perſecutione, crebris vitæ periculis, nedum pecuniariâ mulctâ, aliiſque ærumnis & tribulationibus, per ferventem Divini Verbi prædicationem, ſedulam Doctrinæ Catholicæ lectionem, frequentem Sacramentorum adminiſtrationem, aliaque munia Eccleſiaſtica, Orthodoxam noſtram Religionem, ejuſque deſolatos aſſeclas, & Cathedralis Eccleſiæ, Diœceſiſque noſtræ Wormatienſis juriſdictionem cum omnimoda ſatisfactione, ſub Miſſionis Apoſtolicæ titulo, & auctoritate curâſſe, propugnâſſe, conſervaſſe, ac demum oriente nuper iterum in Palatinatu Romanæ Fidei lucifero, hæreſibus ibi graſſantibus obnubiláto, ſub regimine Sereniſſimi Electoris Palatini, D. Philippi Wilhelmi bene memoratos Patres Capucinos fuiſſe primos, qui nonniſi fervore Seraphico ſuccenſi, ardentique Orthodoxæ Religionis propugnandæ deſiderio, ad uberiorem animarum frugem pro ingenti illa, ac quaquà patente meſſe, Heidelbergæ, Manhemii, Francodalii &c. ſtrenuos ſeſe Operarios ultro, ac voluntariè præſentârint, & ibidem non abſque ſpeciali conſolatione, benevolentia, & benedictione ſingulari Celſiſſimi & Reverendiſſimi Epiſcopi noſtri perſeverent. In cujus fidem propria manu haſce ſubſcripſimus, noſtrumque Sigillum appreſſimus Wormatiæ Anno 1687. 18. Februarii.

Adolphus Fridericus, Dominus in Elz &c.
Vicarius Generalis.

Ab Acatholicis in odium Fidei exercitata in ſuis Filiis, numerat inter hos Pugiles, palmam emeritos, quinque videlicet carceribus mancipatos, quinque Guardianos cum ſuis Familiis ex cœnobiis ejectos, & in exilium pulſos, quinque in præſentiſſimæ mortis anguſtias conjectos; alios fuſtibus, gladiis, ſaxis petitos; alios Habitu Religioſo nudatos; quoſdam calcibus Equinis ſubſtratos, alios ſauciatos, barbâque hinc inde raptatos, plures ſordibus, lutoque fœdatos, omnes hos opprobriis, & tribulationibus ſpectaculum, & tanquam purgamenta hujus mundi effectos.

Prout

Digitized by Google

legere eſt.

Numerat Conventus XXVII.

Miſſiones Stabiles III.

Domum Fratribus noſtris in Civitate Trevirenſi conſtrui à Lothario Archiepiſcopo, & Electore requirit.

A tergo: *Venerabili Fratri, Lothario, Archiepiſcopo Trevirenſi, S. R. I. Principi Electori.*

PAULUS PAPA V.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ALlatum ad Nos eſt facile fore, ut Dilecti Filii, Fratres Ordinis Sancti Franciſci Capucinorum Domicilium obtineant in iſta Civitate tua Trevirenſi. Lætificavit ſanè plurimùm hic nuncius animum noſtrum, qui, quanta ſperare poſſimus bona ad Dei gloriam, & animarum ſalutem, ſi iſtic recepti fuerint hi ſervi Dei, probè intelligimus. Et propterea à Fraternitate Tua, quàm efficaciter noſtris hiſce litteris poſtulare voluimus, ut receptioni huic Fratrum Capucinorum in iſta Civitate tua, ſicuti de eximia tua pietate planè Nobis pollicemur, ſavere requiſitis à Nobis velles. Nam vehementer hoc deſideramus. Et quoniam Venerabili Fratri Antonio, Epiſcopo Vigilienſi, Nuncio noſtro mandavimus, ut uberiùs Tibi noſtrum hoc deſiderium exponeret, & quàm Nobis cordi eſſet hoc negocium, Tibi ſignificaret; illi fidem in omnibus non ſecus, ac Nobis loquentibus adhibebis, & Nos divinæ gratiæ incrementum Fraternitati jugiter optamus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris XV. Kalendas Februarii MDCXV. Pontificatus noſtri Anno decimo.

Petrus Stroza.

Aut. in Archivo Vaticano ſecreto reg. Brevium ad Principes *ep.* 251.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CErtiores facti à Venerabili Fratre Antonio, Epiſcopo Vigilienſi, noſtro Apoſtolico Nuncio, quod ſi erigeretur aliquod Monaſterium Fratrum, Capucinorum, ſive alterius Ordinis Religioſorum Reformatorum in Civitate Francofurti, negotium Catholicæ Religionis in Germania multò melius ſe haberet. Propterea in Tuæ Fraternitatis prudentia, atque zelo confiſi, mandavimus eidem Nuncio noſtro, ut de ineunda opportuna ratione erigendi prædictum Monaſterium Francofurti Tecum ſedulò ageret. Nam ſicuti de optima voluntate tua planè certi ſumus, ita quoque abunde novimus, quantùm prudentiæ tuæ tribuere debeamus: quibus de cauſis ab efficacioribus cohortationibus, ut negotium hoc alacri animo ſuſcipias, pariter abſtinemus. Nuncium autem noſtrum non ſecus, ac Nos loquentes audies. Deum oramus, ut paſtorales labores tuos clementer reſpiciat, ac Te ſuper Gregem tuum ſedulò vigilantem benignus cuſtodiat, ac Fraternitati Tuæ peramanter benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris IX. Kalendas Auguſti MDCXV. Pontificatus noſtri Anno undecimo.

Petrus Stroza.

Autograph. in Archivo Secreto Vaticano Regeſt. Brevium Pauli V. ad Principes *epiſt.* 35.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ALiàs pro parte dilectorum Filiorum, Præceptoris, & Fratrum Domûs Regularis Ordinis S. Antonii, de S. Antonio Viennenſi, Oppidi de Höchſt, Moguntinæ Diœc. Nobis expoſito, quòd dicta Domus Regularis ære alieno gravata reperiebatur, nec Præceptor, & Fratres prædicti æs alienum hujuſmodi faciliori, & minus diſpendioſâ ratione extinguere poterant, quàm ſi alia quædam Domus Regularis cum ipſi annexa Eccleſia in Oppido Francofurti dictæ Diœceſis juxta ſua notiſſima latera ſita, & à primodicta Domo dependens, ſeu ad illam legitimè ſpectans, dilectis Filiis Presbyteris Societatis Jeſu concederetur, ac in eorum favorem alienaretur, pretiumque ex venditione Domûs hujuſmodi proveniens in dicti æris alieni diſſolutionem converteretur, Nos eorundem Præceptoris, & Fratrum ſupplicationibus ea in parte tunc inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, Fraternitati Tuæ per alias noſtras in ſimili forma Brevis expeditas litteras dedimus in mandatis, quatenus, conſtito Tibi legitimè de præmiſſis, eiſdem Præceptori, & Fratribus, ut ſecundodictam Domum hujuſmodi in Presbyteros prædictos juſto, & rationali pretio unà cum omnibus juribus, dependentiis, & pertinentiis ſuis univerſis, ſervatis ſervandis, transferre, ac in illorum favorem alienare, pretiumque proveniens hujuſmodi in dicti æris alieni diſſolutionem, & non in alios uſus convertere; Ipſis verò Presbyteris, ut Domum cum annexis hujuſmodi, ad effectum inibi unam Regularem Domum, ſeu Collegium dictæ Societatis erigendi, acquirere valerent, ac aliàs ſub contentis modo & formâ tunc expreſſis, licentiam auctoritate noſtra concederes, pro-

ut in

Digitized by Google

confirmationis robore aliàs deſuper, ut infra, opportunè provideri. Nos eundem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis &c. & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus &c. inclinati; Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, quatenus veris exiſtentibus narratis emptionem Domûs cum annexis hujuſmodi, per dictum Adamum ad favorem eorundem Fratrum Capucinorum, ut præmittitur, factam, ac, prout illam concernunt, Inſtrumentum, ſeu ſcripturas deſuper confectas, auctoritate noſtra approbes, & confirmes, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicias, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſuppleas.

Præterea in dicta Domo ad favorem eorundem Capucinorum, ut præfertur, empta, unam eorundem Fratrum Capucinorum Regularem Domum cum Eccleſia, Sacriſtia, dormitorio, hortis, hortalitiis, infirmaria, aliiſque membris, & officinis neceſſariis, & opportunis, ac aliàs in omnibus, & per omnia adinſtar aliarum Domorum Regularium ipſius Ordinis, ſine tamen alicujus præjudicio, erigas, & conſtituas, illique ſic erectæ, & conſtitutæ, ejuſque Guardiano, & Fratribus pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, Indulgentiis, cæteriſque gratiis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Regulares Domus, illarumque Guardiani, & Fratres quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctorita-

commendat.

URBANUS PAPA VIII.

Chariſſime in Chriſto Fili noſter ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

NON ignoramus res Catholicorum in Germania apud Majeſtatem Tuam commendatione non indigere, qui antehac ſatis perſpeximus, quàm feliciter, ac glorioſè Religionem adverſus hæreticos propugnaveris. *Reſiduum harum Litterarum, ſicut & alias Apoſtolicas Litteras &c. cum compendio vitæ & meriti prædicti P. Benedicti, vide ſupra fol. 114. & ſeq.*

Emptam à Georgio Antonio, Epiſcopo Wormatienſi, S. R. I. Principe, pro Domo Fratrum in Civitate Wormatiæ conſtruenda Eccleſiam S. Amandi cum duabus ædibus contiguis, cum alia S. Jodoci Eccleſia permutari, et in hujus ſitu Fratrum Domum erigi concedit, hancque quoad dominium ad S. Sedem devolvi declarat.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CUm, ſicut Dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum

San-

Eccleſiæ B. Mariæ, præfatis domibus & Parœciæ vicinæ, eiſdem Fratribus Capucinis ad majorem Dei cultum, fideique catholicæ propagationem, ac hæreſûm, quæ in memorata Civitate, locisque circumvicinis ſunt, extirpationem, nec non ad Ordinis eorundem Fratrum incrementum aſſignaverit, & omni meliori modo, forma, & jure donaverit, aſſignationemque, & donationem hujuſmodi Fratres Capucini præfati modo licito acceptârint, & in præſentia D. Decani, & Capituli antedicti per Notarium, & teſtes ſolemniter poſſeſſionem realem & actualem adepti fuerint, & crucem ſuam in loco plantaverint, & ad effectum ibidem Conventum ædificandi juxtà quinque jugera terræ legitimo pretio à Jona Godelman emerit &c. Tandem verò Anno MDCXLII. die 6. Martii ſupramemoratus Venerabilis Frater Epiſcopus cum conſenſu totius, tunc temporis in numero legitimo congregati dicti Capituli ob memoratas, & alias plures graves cauſas, in locum dictæ Eccleſiæ ſeu Parœciæ, domorumque aſſignatarum, ſeu donatarum, nec non & quinque jugerorum emptorum Capellam S. Jodoci juxta Eccleſiam dictam Collegiatam B. Mariæ in extremitate ambitûs ſitam, cum duabus aliis domibus Capitularibus contiguis ruinoſis & deſtructis, ſimiliter ruinoſam, & omni cultu divino viduatam, ac inſimul tantùm horti adjacentis, quantùm opus eſſet, permutatione factâ, & cum conditione, ut dicti Domini Capituli Eccleſiam, & domos prius aſſignatas, cum emptis quinque jugeris terræ in ſuum dominium & fructum reciperent, de novo & taliter aſſignavit, & aſſignationem, ac permutationem, poſſeſſionemque dictæ Capellæ S. Jodoci, domorumque duarum contiguarum, & horti ab iiſdem Fratribus Capucinis, realiter per Notarium & teſtes, de conſenſu prædicti Capituli apprehenſam, authoritate ſua ordinaria roboravit, & propriis ſuis ſumptibus juxta dictam pore de hujuſmodi donationis, aſſignationis, permutationis validitate, quoad dominium, & proprietatem ad favorem ejuſdem Eccleſiæ Romanæ, ac de domorum, & locorum ſic Ordini & Fratribus præfatis donatorum, aſſignatorum, permutatorum, quoad uſum ſimplicem facti, vel aliàs, eiſdem Fratribus competentia, ab aliquibus dubitari contingat, Nobis ſupplicari fecit idem Procurator Generalis, ut præmiſſa confirmare de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Nos igitur eundem Exponentem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis &c. abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, donationem, aſſignationem, permutationem à dicto Georgio Antonio, Epiſcopo & Principe, ſicut ſupra, tam de Eccleſia, & Parochia Sancti Amandi, & Domibus ac locis adjacentibus, quàm poſtea, & pleniùs de Capella S. Jodoci, viciniſque domibus, & hortis, ordinaria ſua Auctoritate præfata, eiſdem Ordini, & Fratribus Capucinis factam, & ab eis, ut præfertur, acceptatam, Conventumque eorundem jam erectum & fundatum, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium ad favorem ejuſdem Romanæ Eccleſiæ confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, eandemque Capellam, Domos ſeu Conventum, & locum hujuſmodi, tanquam ad eandem Romanam Eccleſiam, quoad Dominium & proprietatem ſpectantem, juxta dictam Clementinam ad uſum facti ſimplicis duntaxat, Ordini & Fratribus Capucinis præfatis, auctoritate & tenore præmiſſis, concedimus & aſſignamus. Decernentes præſentes litteras validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, & ab omnibus & ſingulis, quos illæ con-

INſtrumentum emptionis, & venditionis primæ tale eſt, quale hic ſubjungitur:

Nos Georgius Antonius, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia electus, & confirmatus Epiſcopus Wormatienſis, S. R. I. Princeps, univerſis & ſingulis præſentes noſtras litteras inſpecturis, lecturis, ſeu legi audituris ſalutem in Domino ſempiternam.

Religionis zelus, Regularis vitę obſervantia, pietas, charitas, & patientia, aliaque ſpiritualia & corporalia opera, dona, virtutes, quibus Ordo S. Franciſci Capucinorum nuncupatus, paſſim præfulget, tam magnos in Eccleſia fructus faciunt, quod tales cooperatores in vineam Domini divinitus miſſos eſſe, omnes fateantur; quapropter in honorem ſummæ & individuę Trinitatis, conſilio inito, maturaque deliberatione cum Decano præſertim, & Capitulo Majoris Eccleſiæ noſtræ, & aliis de Clero ibidem exiſtentibus, & in partem ſollicitudinis Nobiſcum vocatis, quorum omnium animos, non minus ad promovendum hoc commune, & publicum bonum propenſos valde, & quaſi æſtuantes deprehendimus, non ita pridem, anno nimirum 1630. ad exemplum aliorum Principum, ac Statuum imperii & ad inſtantiam, literaſque interceſſoriales Ferdinandi II. memoriæ glorioſiſſimæ, tam ad Nos, quam inſuper ad ipſam Civitatem Wormatienſem, Ratisbona ex generali Principum Electorum Conventu Anno eodem die 29. Septembris ſpeciatim datas, Religioſos noſtros in Chriſto dilectos Patres, Fratres Minores Ordinis S. Franciſci, qui vulgò Capucini vocantur, & indefeſſo undique labore animas Deo lucrifaciendi & reducendi tam immenſos quotidie, & jucundos manipulorum acervos in horreum Domini inceſſanter invehunt, in prædictam Civitatem Wormatienſem authoritate noſtra ordinaria, tanquam ſtrenuos & imperterritos verbi Dei buccinatores, quales ſe præſertim in hoc calamitoſo perſecutionis Catholicorum & belli tempore, in ſtabili continuaque defenſione Catholici exercitii, fideique & cathedræ noſtræ ſummi Templi facto & exemplo oſtenderunt, vigore litterarum eodem anno ipſis datarum, admiſimus & ſuſcepimus. Quandoquidem autem ex tunc ob ſecutas mox Suecorum, aliarumque exterarum nationum hoſtiles in univerſam Germaniam irruptiones, & ipſa intrinſeca imperii cum iſtis per certa fœdera adverſus Sacram Cæſaream Majeſtatem, unicum ſuum poſt Deum in terris ſupremum caput, connita diſſidia, & hinc cauſata Catholicorum Fidelium, imperii Principum ac ſtatuum exilia, exſpoliationes, atque everſiones tot Provinciarum, Principatuum, Ditionum, & Epiſcopatuum, ut nec ipſis quidem ſacris parſum fuerit, quibus calamitatibus & furoribus non minùs & noſtra Diœceſis ad extremum uſque gradum dilacerata, prædictis Patribus pro commoda & ipſorum inſtituto congrua habitatione, domicilio, ſeu Monaſterii loco, in quo & officio ſuo, & intentioni noſtræ melius, & uberius ſatisfacere, & in Domino fructificare valuiſſent, providere non potuerimus, per Dei tamen Omnipotentis clementiam, & victorioſa Sacræ Cæſareæ Majeſtatis arma pacato nonnihil Imperii ſtatu, à quinquennali exilio revocati, & ad devaſtata Diœceſis noſtræ loca reverſi, dirutas Eccleſias, & profanata templa, & omnia, quaſi in aliam formam, & faciem redacta deprehendentes, tantò majorem pro finali tandem noſtri in ſolius Dei, Sanctiſſimumque ejus honorem cœpti propoſiti, & deſiderii complemento invenimus impulſum, quantò deteſtabiliorem animarum periclitationem, & ſubreptum gregis noſtri depaſtum, per iſtam inde fugatam adverſariarum hereſeon (aſſumpta in occaſione depravatorum temporum licentia) ad malum vigilantiam, adſtipulante armorum & vis publicæ præpotentia, cognovimus in ovile noſtrum irruiſſe, & impedimentum non propagatæ & reſtitutæ ulterius pro ratione voti noſtri Religionis Catholicæ non exiguum attuliſſe, eandemque hanc paternam noſtram ſolicitudinem nobis commiſſarum animarum, ac piorum Catholicorum, dilectiſſimorum nobis & fidelium ſuperſtites reliquiæ in noſtra Diœceſi, & adhuc exiguo numero piis precibus auxerunt, & pro maturo imminentis perpetui conſcientiarum, ac Fidei noſtri damni, & ruina remedio dolenter implorarunt: urſit & ipſa rei neceſſitas, factique evidentia, & undique jam in agro Domini ſupercreſcens & multis modis prævalens zizania, ad quam eruendam novo rurſum opus erat auxilio, nova cultura, bonam, &, uti ſperamus, fertilem ſementi copiam ſuppetitante loco & Eccleſia S. Amandi in ſuburbio Collegiatæ Divæ Mariæ Virginis ſita, eidemque cum juribus ſuis attinente: quæ cum facto aſſenſu, & complacentia Magiſtratus civici, per Nos ibidem conſtituti, demandatæ jam & efficaciter tentatę demolitioni (non minùs ac alię ſimiles in ſuburbiis funditus everſę Eccleſię, Hoſpitale S. Spiritus, ac Fratrum de monte Car-

melo

omni Dominio, proprietate, juribus, cæteris & pertinentiis, nihil in fundis ſupra nominatis excludentes, prout eoſdem nuper 27. Maii Anno 1637. in realem, & actualem poſſeſſionem per eundem Conſiliarium noſtrum coram Notario, & Teſtibus, actu publico, tenore inſtrumenti, deſuper confecti, ſolemniter & efficaciter immitti fecimus, ſine quovis impedimento perpetuò poſſideuda. Volumus tamen curæ animarum ſolitæ, & juribus parochiæ, eidemque incorporatorum altarium quorumcunque, aut etiam præfatæ Eccleſiæ Collegiatæ B. M. Virginis pro hoc in aliis nequicquam derogari, ſed eadem jura, & exercitia Parochialia debita, ad jam dictam Eccleſiam B. Mariæ Virginis, pro ordinatione, & diſpoſitione Capituli, de conſenſu & ratihabitione noſtra transferri, prout actu ipſo deſolationis tempore translata eſſe percepimus, reditus etiam Parochiæ illibatos manere, tum & de alio cæmeterii loco pro Parochianorum commodo provideri: ſolam decentis fundi, ſecundum ejuſdem dimenſionem præſtita deſuper reali ſatisfactione, abſque ulla ſpiritualium obligationum, jurium, aut cujuſcunque inde emergentis intereſſe, reſpicientes poſſeſſionem, in quorum omnium præmiſſorum fidem, & confirmationem, præſentes haſce litteras, & manus propriæ ſubſcriptione, & ſigilli noſtri appenſione curavimus communiri. Actum Moguntiæ Anno Domini 1637. 3. Junii.

Georgius Antonius Ep. Worm.

Si prælibata littera piiſſimum Celſiſſimi Principis erga noſtram Religionem affectum probant, exhibent & irritatum ejus contra hanc zelum ſequentes, & conſultò ad exemplum hic appoſita.

Georgius Antonius, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Wormatienſis, Præpoſitus Moguntinus &c.

Onus Epiſcopalis ſervitutis, ad quod Nos dignatio divina provexit, aſſiduè admonet, in eam potiſſimum curam Nobis eſſe paſtorali ſollicitudine incumbendum, ut, quæ à Sacris Oecumenicis Conciliis pro communi totius noſtræ Diœceſis Wormatienſis animarum ſalute, piè prudenterque ſtatuta ſunt, nulla aut temeritate violentur, aut negligenter deſerantur, ea præſertim, quæ ad bonos Paſtores Eccleſiis gubernandis præficiendos pertinent: hinc in partem ſollicitudinis PP. Capucinos Ordinis Sancti Franciſci ante aliquot annos Wormatiam evocavimus ad corrigendos depravatos mores, & fraude hæretica depravatum gregem Nobis commiſſum, è faucibus diabolicis eruendum, adeoque Vicariam operam Parochis noſtris luctuoſo hoc rerum ſtatu ad tempus impertiendam, ut Fides Catholica propagetur, hæreſis extirpetur, qua (prò dolor!) noſtra ſcatet Diœceſis & paſſim diſperſus grex congregetur.

Sanè ad aures noſtras non ita pridem devenit, R. P. Generalem Capucinorum in nupera viſitatione Provinciæ Rhenanæ præmemoratam diſpoſitionem in diverſa loca iiſdem Capucinis factam, ad tria duntaxat loca, Wormatiam, Franckenthalium, & Heidelbergam reſtrinxiſſe, cætera verò in vilipendium, & animarum concreditarum perniciem cum diſplicentia plurimorum revocaſſe, adeoque in præjudicium juriſdictionis noſtræ, ſibi juriſdictionalia noſtra Epiſcopalia uſurpaſſe, quæ certè, uti officio noſtro diametraliter repugnant, ita paſtorali cura veniunt reſecanda. Quare authoritate, qua in hac parte fungimur, ordinaria, revocamus facultates iiſdem Capucinis in illorum prima admiſſione ad noſtram Diœceſin conceſſas, Sacramenta adminiſtrandi, cæteraque officia divina exercendi: dehinc interdicimus illis Wormatiæ, & in Diœceſi noſtra infra tres menſes, poſtquam tenore præſentium compellati fuerint, Sacramenta adminiſtrare, concionari, docere, Miſſas publicè celebrare, aut quæcunque alia divina officia exercere, ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ; imò eoſdem in Domino monemus, diſtrictè præcipiendo mandantes, ut infra eundem terminum Wormatia, Heidelberga, Franckenthalio, cæteriſque locis quantò citius excedant, eademque aliis Viris Religioſis à Nobis deputandis, vita, doctrina, prudentiaque excellentibus, ſine mora, non attento quocunque quæſito colore, quantocius conſignent, alioquin ad ulteriora, prout juris ordo dictaverit, contra eoſdem procedemus, in eo mandato noſtro ſatisfacturi. In cujus rei fidem præſentibus ſigillum noſtrum juſſimus appendi 19. Januarii 1647.

Utrumque documentum ex annalibus impreſſis hujus Provinciæ fol. 321. & fol. 340.

DE-

Ordinis, & Miſſionariorum ejuſdem Ordinis, niſi certioratâ ipſa Sacrâ Congregatione, ne, ut ſupra, ab officio Apoſtolico converſionis Animarum diſtrahantur.

Card. Antonius Præf.

Autog. in Archivo Provinciæ.

Provinciam dividendi P. Miniſtro Generali facultatem largitur.

A tergo: *Dilecto Filio, Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii, Fratres Provinciæ Rhenanæ, ſeu Colonienſis, tui Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis noviſſimè in hac Alma Urbe celebrato, Definitio Generalis bene perſpectam habens Provinciæ prædictæ nimiam vaſtitatem, ob quam uni ſolo Miniſtro Pro-

Moguntino.

CLEMENS PP. X.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

PErlibenter indulſimus enixis Fraternitatis Tuæ precibus neceſſariam ad novum in Civitate Bruchſalienſi Fratrum Capucinorum erigendum Conventum facultatem à Nobis efflagitantibus; ea nimirum eſt pietatis tuæ præſtantia, ut Religioſis eorumdem Fratrum divini cultûs ad amplificationem conatibus præſtò Te uſque futurum pro certo habeamus. Tuum igitur fuerit exſpectationi noſtræ eximiè reſpondere, Tibique ſic magis in dies magiſque Pontificiam voluntatem conciliare. Solidum interim ejuſdem pignus, Fraternitati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem ex animo impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 1. Auguſti MDCLXXI. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Marius Spinula Secret.

Autog. in ſecret. Brevium *ad* Principes *Regeſto Menſ., & Anni prædictorum fol.* 120.

NO-

Digitized by Google

annos aliunde, jam verò unius anni ſpatio, Miſſionis titulo exiſtentes cum magno ſalutis Animarum fructu, indefeſſo continuoque labore deſerviunt, Conventum, & Eccleſiam extruere audeat. Verùm cum illud ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia efficere ei non liceat, ſupplex ad Sanctitatem Veſtram pro obtinenda gratia recurro, quam impetratam precibus, ac ſacrificiis demereri ſtudebo.

Sanctitatis Veſtræ.

Spiræ 20. April. 1671.

Humillimus, & Obſequentiſſimus Filius

Lotharius Fridericus Epiſc. Spirenſis.

Exemp. Auth. in Archivo Provinciæ.

Provinciæ paria cum aliis Ordinis Provinciis vota in Capitulis Generalibus concedi petentem Archiepiſcopum, Electorem Moguntinum, de obice certiorem reddit.

A tergo: *Venerabili Fratri, Joanni Philippo, Archiepiſcopo Moguntino, S.R.I. Principi Electori.*

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CApucinorum Religionem ob eximios ab eadem procurandæ Animarum ſalutis continenter impenſos labores præcipua in Domino charitate proſequimur, ejuſdemque rationes divini cultûs ad amplificationem unicè ſpectantes Nobis admodum cordi ſunt. Perlibenter quocirca excepimus preces Fraternitatis Tuæ, quibus Provinciis Rhenanæ, ac Bavaricæ ex nupera fel. rec. Deceſſoris noſtri conceſſione diviſis, necnon etiam & in poſterum dividendis, ſuffragiorum paritatem in Capitulis Generalibus humillimè expoſcis: tanti tamen facimus ejuſdem Deceſſoris noſtri Decreta, ut in hac re abſque accurata conſideratione nihil in contrarium decernendum cenſeamus. Votis autem tuis, in quantum poſſumus, indulturi, ne ex retardata novorum Conventuum erectione aliquod fortaſſe prædicta Religio, ipſaque Fides Orthodoxa detrimentum patiatur, ejuſdem Religionis Generali, ſubjectas ſibi Provincias viſitaturo, facultatem impertiemur, ubi ſic ad divinam gloriam propagandam opportunum duxerit, novas iſtis in Regionibus abſque peculiari Pontificio diplomate ſui Ordinis radices figendi; uberes enim ab iis, Deo incrementum dante, progignendos eſſe Populorum iſtorum ad ſalutem fructus omnino confidimus. Ut piis prædicti Ordinis conatibus validam uſque præſtare velit opem Fraternitas Tua, ex animo cupimus, cui paratam ad ulteriora quoque paterni amoris documenta voluntatem noſtram pollicentes, peramanter interim benedicimus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, Die 1. Auguſti MDCLXXII. Pontificatûs Noſtri anno tertio.

Marius Spinula Secret.

Autog. in Arch. Secret. Brev. ad Princ. *reg. menſ., & anni præd. fol. 59.*

DE-

pecuniam recipere, iiſque uti.

II. Ut fructus & alia, quæ in Miſſione lucrantur, poſſint capere, & vendere, ſeu per-

Exempl. Authent. in Archivo Provinciæ.

NOTA.

NON fruebantur ſine merito hiſce privilegiis Fratres Miſſionarii, nam quis anno ſupra notato eos ſuccenderit Animarum zelus, vix non capium excedit: in pagis enim & Oppidis, quæ exitialis lues vaſtabat, curandis, integros penè menſes conſumere; ad ægrotos per ſex, pluriumque horarum vias excurrere; Pixidem cum Sacris Particulis ſemper quaſi pendulam è collo geſtare, fuit communa, imò & neceſſaria eorum functio, vitæque ratio, eò quod, Presbyteris aliis, ob ingraveſcentem luem, famem ac Martem ad tutiora migrantibus, Deus ſolos Capucinos elegiſſe, & ſervâſſe videretur, & regiones amplas, quæ circa Neolingam in Diœceſi Wormatienſi conſpiciuntur, ſuæ curæ & labori commendatas haberent. Qualis hunc ſubſecutus fuerit fructus, haud obſcurè inferri poteſt ex ſequentibus Comitis Leiningenſis Litteris, & teſtimonio.

Nos Ludovicus Everhardus, Comes de Leiningen, Weſterburg, Schwarzburgh, & Frobach, Sac. Rom. Imp. ſemper liber,

Notum facimus præſentibus, quod, poſtquam à Patre Luminum, à quo omne datum optimum, & omne donum perfectum, illuſtrati ad ſalvificæ, veræque Matris Eccleſiæ Romanæ gremium redivimus, Anno 1673. Moguntiæ in Sacello Lauretano Patrum Capucinorum, præviâ eorum inſtructione publicâ nos profeſſione ſubjecerimus, reducto ad eandem fidem Philippo Ludovico nato Comite Leiningenſi, unico hærede & Succeſſore noſtro, illuc unicè collimantes, ut non ſolùm pro ſalute animæ noſtræ, ſed & adhuc ſuperſtitum & errantium oviculârum, Operarios laborioſos, exemplares & indefeſſos conduceremus, eâ ſpe freti, Reverendis Patribus Capucinis Provinciæ Rhenanæ ſtabilem reſidentiam aliquorum Patrum ſub titulo Miſſionariorum Apoſtolicorum in Comitatu & Oppido noſtro Neolingæ ceſſimus, quæ ſpes Nos minimè fefellit: Siquidem à quatuordecim annis tum in Reſidentia noſtra vetere Leiningenſi, ubi in Sacello Aulico in hunc finem conſecrato, tum in Grünſtad de novo inſtructo, poſtremò ibidem in Capella S. Petri pro Catholicis reparatâ indefeſsè ſervierunt: non dicam de ipſa Parochia Neo-Leiningenſi, eorum Patrum reſidentia, cum celebri concurſu Catholicorum circumquaque confluentium à tot annis pro ſolamine Catholicorum, & converſione hæreticorum adminiſtratâ. Poſtquam autem meſſis multiplicata, multiplicandos etiam duximus Operarios: Siquidem à quinque annis apertis ubique repagulis, patuerunt oſtia ad ampliores campos ſeminandos, prædicti Patres non ſolùm pro noſtro Comitatu, ſed etiam viciniis noſtris, ſcilicet Palatinatu, Comitatu Hartenburg, Heydesheim & Naſſau, cum aliis ſub Ordinario Wormatienſi jam dudum ſolatio paſtorali deſtitutis, non ſine tædiis & perſecutionibus quotidie indefeſsè illorum quinque pro adminiſtratione Sacramentorum, concione & catecheſi ſæpius ad quatuor horarum diſtantiam requiruntur, ita, ut omnes teſtentur, quod ſine illorum fideli ſervitio tota Patria, & vicinia Zizaniis hæreticorum obriguiſſet. Quantâ autem cum patientia, exemplo, charitate, converſione Acatholicorum, & conſervatione Fidelium, in frigore & nuditate, viis etiam lutoſiſſimis tam in noſtro Comitatu, quàm in vicinia deſerviant, teſtantur ſex Parochiæ, quæ tam

moſ in Provincia ſine recurſu, ad Sanctam Sedem aliàs præſcripto, recipi poſſe indulget.

INNOCENTIUS P.P. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Paſtorale faſtigium, meritis licet imparibus, divinâ diſpoſitione evecti. *Reſiduum vide ſupra ſol. 20.*

SENTENTIA

Rotæ Romanæ.

Fratres Excommunicationem contra Capitulum Wormatienſe in Cauſa Canonicatûs latam in Eccleſiis Wormatiæ & Treviris publicare jubentur, privilegio Alexandri IV. non obſtante.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime Domine Domine.

FRater Damaſcenus Lohranus, Ordinis Capucinorum, in Provincia Rhenana Miniſter Provincialis humillimè exponit Domin. Veſtræ Illuſtriſſimæ, quod per plures annos agitatus eſt Proceſſus inter D. Jacobum de Bovylle & Capitulum Cathedrale Wormatienſe de Canonicatu, quo ipſe D. de Bovylle per Sedem Apoſtolicam proviſus eſt: & quia præfatum Capitulum Cathedrale, niſi nobilitatis debitam, & prætenſam pro more Capituli exhiberet, probationem admittere noluit, Cauſa devoluta fuit ad S. Rotam Romanam, & ab iſta lata fuit ſententia in favorem Domini de Bovylle præfati, blicata Malmumdariæ in Eccleſia PP. Benedictinorum à P. Priore illius Conventûs, tanquam Commiſſario Apoſtolico ad id delegato. Eadem excommunicationis publicatio demandata fuit Patribus Capucinis Wormatiæ, & Treveris, ut diebus Dominicis & feſtis fieret cum ſolemnitate. Cum autem S. Apoſtolica Sedes noverit (attentâ altiſſima paupertate, & mendicitate, quam profitentur FF. Minores S. Franciſci, qui ex piorum quotidianis vivunt elemoſynis) in quantum detrimentum vergeret dictorum Fratrum, ſi hujuſmodi officia, ſcilicet publicationem, præſtare cogi poſſent contra Civitates, Univerſitates, Capitula &c. ideo eiſdem FF. Minoribus benignè ſuper hac re indulſit, ut patet per Bullam f. m. Alexandri IV. incip *Convenit.* Dat. Ananiæ 17. Kal. Nov. 1255 quâ cavetur, ut dicti Fratres ad hujuſmodi functiones nequeant cogi, ad quam &c. Capucini die 28. Julii 1699. (ut apparet in fol. 33. primi Libelli qui hîc datur) habuerunt recurſum ad Illuſtriſſimum D. Nuntium Colonienſem, exhibentes Bullam prædictam; ad cujus exhibitionem quieti remanſerunt, nec aliud fuit contra eoſdem intentatum.

At rurſus D. Jacobus de Bovylle inſtitit apud D. Priorem Malmundarium, ut Capucinos moneret, & citaret ad docendum ſe paruiſſe mandatis executorialibus, prout monuit; & inde expeditum fuit monitorium cum cedulonibus die 31. Martii 1703., in quibus iterum Capucini involvuntur tanquam rei de inobedientia (ut apparet in ſecundo libello impreſſo, in fine, qui itidem exhibetur) Rurſus Capucini ad D. Priorem Malmundarium recurſum habuerunt, qui eos remiſit ad Dominum de Bovylle, qui tandem videtur contra Capucinos acquieſcere de futuro, dummodo intra præfixum tempus Romæ exemptionem ab hac cauſa impetraverint. Ideo Provincialis prædictus humiliter accedit ad D. V. Illuſtriſſimam ſuppliciter poſtulans, ut dignetur

tur

Digitized by Google

Die Lunæ 18. Junii 1703. Patres Capucini, noſtris, imò veriùs Apoſtolicæ Sedis mandatis pareant.

Ita fuit reſolutum in Rota votantibus omnibus Dominis. Joſeph Molines S. Rotæ Decanus.

Ex Regeſto tertio Memorialium aſſervato in Archivo Procuræ Generalis fol. 103., & 104.

DECRETO

S. Congreg. Concilii.

Methodus celebrandi Miſſas in Eccleſia Fratrum Bornhovii ſuperfluas præſcribitur.

CUM in loco nuncupato Bornhoven, exiſtat Conventus PP. Capucinorum, in *ſiis, tam intra, quàm extra Diœceſin ab eodem Ordinario deſignandis pro ſuo arbitrio, & conſcientia celebrari mandet; ita tamen, ut liber retineatur, in quo tam numerus Miſſarum, quàm Documenta illarum ſatisfactionis adnotari debeant, & Oratores de omnibus ad formam Bullæ* de Celebratione Miſſarum *rationem reddere teneantur. Ac ulterius Ordinarius mandet in loco publico & patenti ejuſdem Eccleſiæ apponi tabellam, in qua clarè & diſtinctè notificetur, quod Miſſæ, quæ in ſæpedictis Eccleſiis ob illarum multiplicitatem celebrari nequibunt, in aliis ejuſdem Ordinis Eccleſiis, ut ſuprà, celebrabuntur, & Miniſter ad oblationes, & eleemoſynas recipiendas deputatus, eiſdem Offerentibus declarationem præmittat, vel præfatam tabellam inditare non prætermittat.*

B. Card. Panciaticus Præf.

Ex Archivo Secretariæ Congregat. menſ., & anni præd. reg. 65. f. 293.

NOTA.

CElebre hoc Mariæ Templum addixit nobis Archiepiſcopus, & Elector Trevirenſis tabulis ſequentibus.

Joannes Hugo &c.

Cum ſub initio inchoati nuper Archiepiſcopalis muneris, ad quod Deus per gratiam ſuam Nos, licèt immeritos, vocare dignatus eſt, ea mentem noſtram ſtatim ſollicitudo tenuerit, qua ratione cultum divinum per univerſam Nobis commiſſam Archi-Diœceſin promovere, diſciplinam Eccleſiaſticam inſtaurare, templis ac locis Religioſis, maximè in Salvatoris Noſtri Jeſu Chriſti, ac B. Mariæ Virginis honorem ab antiquo dedicatis, novum decorem addere, omniaque ad majorem Dei gloriam, commiſſique Nobis gregis ſalu-

Digitized by Google

plo animati ad unitatem Fidei, Sanctæque Matris Eccleſiæ gremium reduci facilius poſſent. Quibus rationibus omnibus, etiam iis, quæ vicinorum Religioſorum & Paſtoris intereſſe reſpicere poſſent, ritè perpenſis, paſtoralis noſtra ſollicitudo non immeritò animum noſtrum impulit, ut dictam Patrum Capucinorum reſidentiam ex vicino Oppido Wellmich nuncupato ad Templum Bornhovienſe transferri debere in Domino decreverimus, prout præſentium tenore litterarum, auctoritate & poteſtate noſtra tam Archiepiſcopali ordinaria, quàm Principali facultatem concedimus, & impertimur, ut præfati Patres Capucini translatâ ex Wellmich primævâ, ad templum B. V. Mariæ Bornhoven, novam reſidentiam exſtruant, illamque ſub obedientia ſuorum Superiorum ſecundùm Seraphici Ordinis ſui inſtituta, ſub numero tamen Patrum à Nobis aſſignando inhabitent, horas canonicas ibidem cantent, Sacramenta Pænitentiæ, & Euchariſtiæ in ſublevamen paſtoralis curæ adminiſtrent, Verbum Dei prædicent, rudes catechizent, converſioni vicinorum Acatholicorum apoſtolico zelo ſub titulo Miſſionis incumbant, uberesque bonorum operum fructus, ſicuti jam tum per univerſam ſuam Provinciam Rhenanam hactenus à prima ſua fundatione magno Animarum lucro conſueverunt, faciant. In quem finem claves Sacelli Bornhovienſis, imaginiſque in eodem miraculoſæ perpetuam curam, & cuſtodiam ſupradictis Patribus Capucinis in conſtructa ibi reſidentia habitaturis, tanquam Beatiſſimæ Virginis Mariæ ſpecialiter à Nobis electis Sacriſtanis committimus, tradendo illis ſacra vaſa, totamque Eccleſiæ illius ſupellectilem, cujus munditiem, & decorem ſollicitè curent, ac ſub noſtra, & noſtrorum Succeſſorum Archiepiſcoporum & Principum Trevirenſium immediatâ protectione, & dominio, omnia ad majorem Omnipotentis Dei, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ ſuæ Matris gloriam, cultûſque divini augmentum, Fidelium Populorum ſolamen, & commune commodum, quandocunque opus fuerit prudenter diſponere, & miniſtrare jugiter ſatagant, ſalvis ſemper in omnibus noſtris, noſtrorumque Succeſſorum juribus & Parochorum, necnon liberâ ſuper oblationibus, & donariis à fideli Populo iſtic fieri ſolitis quibuſcumque, ſicut olim conſuevit, diſpoſitione. Atque demum, ne præfati Patres Capucini, veluti qui juxta tenorem regulæ ſuæ Evangelicæ paupertatis Sectatores ſunt ſtrictiſſimi, in paupertate & humilitate Domino ſic famulantes, in neceſſariis ſuſtentandæ naturæ, exequendorumque officiorum deficiant, indulgemus, ut à pio & fideli populo eleemoſynas per terminos noſtræ Ditionis juxta proportionem aliorum Mendicantium in vicinia, noſtra auctoritate, aſſignandos, colligere ac recipere liberè valeant. Quæ præfata omnia & ſingula eo, quo præmittitur, modo, & non aliter, Vobis & Sancto Ordini veſtro auctoritate & tenore præſentium concedimus, indulgemus, & confirmamus. In quorum fidem &c. in Arce noſtra Ehrenbreitſteiniana 5. April. 1678.

Ex Annalibus prædictis.

Gaudet & Marianum Wagheuſelii Sanctuarium ſimili Miſſarum legendarum indulto, tum diviſim, tum & unitim cum præpoſito Decreto emanato, quod & prius Eccleſiis noſtris Walthurenæ, Agoniæ Domini & Montis Angelorum ſub univoco tenore ſub 18. Maii ejuſdem Anni 1715. fuit conceſſum, autographo deſuper in Archivo Provinciæ aſſervato.

Ad

tribus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum adeſſe, & ſuffragari dignetur, ut eis poſſeſſio reſtituatur Domûs Regularis, & Eccleſiæ in Francofurtenſi Civitate ſitarum, è quibus illius Acatholici Magiſtratûs juſſu dudum per manifeſtam, & inſignem injuriam depulſi fuêre. Idcirco eximimiam pietatem tuam, laudibus potius cumulandam, quàm hortationibus incitandam eſſe arbitramur ad opus, quod ſponte tua jam ſtrenuè urges, tibique plurimùm cordi eſſe palam oſtendis. Verumtamen utilitatem, & commoda reſpicientes, quæ in Orthodoxam Religionem derivatum iri confidimus, ubi præfati Religioſi Viri priſtinum in ſtatum reponantur, & Paternæ Charitati, qua eorum Ordinem tot nominibus de Catholica Eccleſia, & hac S. Sede optimè meritum in Domino proſequimur, indulgentes, à Majeſtate Tua etiam atque etiam poſtulamus, ut, quod ultro hactenus præſtitiſti, ſtudioſiùs inſuper ac uberiùs intuitu noſtro id ipſum præſtare pergas, Tuiſque ab officiis, & conatibus nunquam deſiſtas, donec iidem Religioſi Viri juſtiſſimi voti compotes efficiantur. Rem certè in eo facies tum Nomini tuo maximè glorioſam, tum nobis apprimè gratam, & acceptam. Qui aſſiduam interea fauſtorum eventuum ſeriem Majeſtati Tuæ ex animo apprecamur, & Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die XXIII. Aprilis MDCCXVII. Pontificatus noſtri Anno XVII.

Jo. Chriſtophorus Battellus Archiep. Amaſſenus Secret.

Ex Secret. Brevium ad Principes *reg. menſ. & anni præd. f.* 174.

DUdum pro parte tunc exiſtentium Præceptoris & Fratrum Domûs Regularis Ordinis S. Antonii de Sancto Antonio Viennen Oppidi de Höchſt, Moguntin. Diœceſ. fel. record. Urbano Papæ VIII. Prædeceſſori noſtro expoſito, quod dicta Domus Regularis ære alieno gravata reperiebatur, nec Præceptor & Fratres præfati æs alienum hujuſmodi faciliori, & minus diſpendioſâ ratione extinguere poterant, quàm ſi alia quædam Domus regularis, cum illi annexâ Eccleſiâ in Oppido Francofurti, dictæ Diœceſis, juxta ſua notiſſima latera, & à primodicta Domo dependens, ſeu ad illam legitimè ſpectans, tunc pariter exiſtentibus Presbyteris Societatis Jeſu concederetur, ac in eorum favorem alienaretur, pretiumque ex venditione Domûs hujuſmodi proveniens in dicti æris alieni diſſolutionem converteretur. Idem Urbanus Prædeceſſor tunc etiam exiſtenti Archiepiſcopo Moguntino, S. R. Imperii Principi Electori, per alias ſuas in ſimili formâ Brevis expeditas Litteras dedit in mandatis, quatenus conſtito ſibi legitimè de præmiſſis, eiſdem Præceptori & Fratribus, ut ſecundò dictam Domum hujuſmodi in dictos Presbyteros, juſto, & rationabili pretio, unacum omnibus Juribus, dependentiis, & pertinentiis univerſis, ſervatis ſervandis, transferre, ac in eorum favorem alienare, pretiumque proveniens hujuſmodi in dicti æris alieni diſſolutionem, & non in alios uſus convertere; Ipſi verò Presbyteri, ut domum cum annexis hujuſmodi ad effectum inibi unam Regularem Domum, ſeu Collegium dictæ Societatis erigendi, acquirere valerent, ſub certis modo & formâ, tunc expreſſis licentiam Authoritate ſuâ Apoſtolicâ concederet, prout in præfatis Litteris, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, plenius continetur.

Et

Digitized by Google

propterea dictus Procurator Generalis emptionem hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentiâ & validitate, Apoſtolicæ confirmationis robore communiri, aliâſque deſuper, ut infra, opportunè provideri. Idem Urbanus Prædeceſſor prædicto Archi-Epiſcopo Moguntino ſimiliter dedit in mandatis, quatenus, veris exiſtentibus narratis, emptionem domûs, cum annexis hujuſmodi per dictum Adamum ad favorem eorundem Fratrum Capucinorum, ut præmittitur, factam, & prout illam concernebant, Inſtrumentum, & ſcripturas deſuper factas, dictâ Auctoritate approbaret & confirmaret, illiſque inviolabilis ac perpetuæ firmitatis robur adiiceret, ac omnes & ſingulos, tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interveniſſent, ſuppleret: præterea in dictâ domo ad favorem eorundem Capucinorum, ſicut præfertur, emptâ, unam eorundem Fratrum Ordinis Capucinorum Regularem domum, cùm Eccleſiâ, Sacriſtia, Dormitorio, Hortis, hortalitiis, Infirmariâ, aliiſque membris, & Officinis neceſſariis & opportunis, ſine tamen alicujus præjudicio, erigeret, & inſtitueret, illique ſic erectæ & inſtitutæ, ejuſque Guardiano, & Fratribus pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, Indultis, Indulgentiis, cæteriſque gratiis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Regulares domus, illarumque Guardiani & Fratres quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poterant, vel potuerant quomodolibet in futurum, pari modo, & abſque ullâ prorſus differentiâ uti, frui, & gaudere liberè & licitè valerent, eâdem Authoritate concederet, & indulgeret, & aliàs, prout in ejuſdem Urbani Prædeceſſoris deſuper in eâdem formâ Brevis die XIII. Septembris MDCXXVIII. expeditis litteris, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, plenius dicitur contineri.

portunè providere, &, ut infra, indulgere, de benignitate Apoſtolicâ dignaremur.

Nos igitur ipſum modernum Procuratorem Generalem ſpecialibus favorib; & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis Excommunicationis, Suſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel causâ Latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, prædictas Urbani Prædeceſſoris litteras, executioni demandatas, ut præmittitur, Authoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſervari volumus & mandamus. Pro defenſione verò jurium dictæ Sedis, ac eorundem Fratrum Capucinorum reſpectivè ſuper iiſdem Eccleſiâ, & domo, Venerabilem Fratrem, modernum Epiſcopum Mallenſem, Suffraganeum ad exercenda Pontificalia in Civitate & Diœceſi Moguntina, dictâ Authoritate deputatum, in Syndicum Apoſtolicum cum omnibus facultatibus neceſſariis & opportunis earundem tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus, ſalvâ tamen ſemper in præmiſſis Authoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Decernentes præſentes litteras firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Epiſcopo, ac aliis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his, à quoquam, quâvis Auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit

atten-

Digitized by Google

pham cum nauta ſub hac epigraphe . *Charon ſalve :*
Nicolae in undis, *libera nos de profundis*, in Supe
præcipita eos in foveam, *quam parant Sanctis tuis*,

Novam tranſactionem, ſeu contractum de eadem Eccleſia & Conventu initum, & confecta deſuper Capitula cum omnibus pactis &c. confirmat.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator, & Commiſſarius Generalis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, tam ſuo, quàm dilectorum Filiorum Fratrum Provinciæ Rhenanæ dicti Ordinis nomine, quod iidem Fratres mediante auctoritate clar. mem. Ferdinandi II. dum vixit, Romanorum Regis in Imperatorem electi, & bon. mem. Georgii Friderici, dum pariter vixit, Archiepiſcopi Moguntin., & S. R. I. Principis Electoris, utpote tunc exiſtentis Ordinarii, per quaſdam fel. record. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri die XIII. Septembris MDCXXVIII. emanatas litteras, Francofurti in domum regularem cum illi annexa Eccleſia, quam quondam Gotiſchalcus, tunc Præceptor Generalis, ac Conventus Ordinis, S. Antonii Abbatis in Höchſt, Adamo Fraisbach, I. V.

cluſus fuit, ſeu potius de novo reaſſumptus, ac roboratus primus ſub eodem Urbano Prædeceſſore initus contractus, demptis demendis & appoſitis apponendis, tenoris, qui ſequitur, videlicet. Et primò plurimùm Rev. & eximius D. Chriſtophorus Humbert, præfati antiquiſſimi Ordinis Sancti Antonii Abbatis, Præceptor in Höchſt, R. D. Muller Senior, ac totus Conventus ſub Aſſiſtentia, ac conſenſu Reverendiſſimi D. Jo. Joachimi Epiſcopi Metellopolitani, I. V. D. Eccleſiarum Collegiatarum S. Petri, ac D. Virginis Mariæ ad Gradus Moguntiæ Canonici, & reſpectivè Scholaſtici, Eminentiſſimi Archiepiſcopi Moguntini in ſpiritualibus Suffraganci Erfortenſis, ac dictorum Dominorum Antonitarum Commiſſarii ab Eminentiſſimo Ordinario ſpecialiter deputati, nomine ſui, Succeſſorum, ac Conventûs ad ratificandum, & penitus roborandum contractum emptionis, & venditionis anno MDCXXVII. initum, ratum, & confirmatum, ex hoc in perpetuum, Rmo, ac Illmo D. Epiſcopo Mallenſi Eminentiſſimi Archiepiſcopi Moguntiæ Suffraganeo, Eccleſiæ Collegiatæ Beatæ Virginis Mariæ ad Gradus Canonico, & Decano, ad S. Crucem extra Mœnia Præpoſito, & pro hac cauſa à S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputato Syndico Patrum Capucinorum Provinciæ Rhenanæ. in ampliſſima, qua fieri poteſt, Juris forma, memoratam Eccleſiam, ac Conventum Francofurtenſem, mediante tranſactione prædicta reſtituere promiſit, cum omnibus appertinentibus, adjuncto ſpatio, area, Juribus, Dominio, immunitate, privilegiis, cumque omni Jurium exercitio, actu, & habitu, uſu, facultate utendi, eo modo, & forma, quibus antiquiſſimus Ordo S. Antonii Abbatis in memorata Eccleſia, ac Conventu à Summis Pontificibus, Romanis Imperatoribus, Regibus &c. dotatus, fundatus, aut quovis alio modo privilegiatus extitit uſque nibus, & ſingulis Juribus, prætenſionibus, proceſſibus, qualitercunque ſive ſcriptis, ſive alio quovis modo, nomine, aut termino extra, vel in jure excogitabili geſtis, & actis, pleniſſimè, ac ſolemniſſimè cedere, & renunciare promittunt, ideoque tranſactionem cum Patrum Capucinorum Syndico MDCXCVII. initam penitus abdicant, eamque penitus enervatam, caſſam, annullatamque volunt, & agnoſcunt, & conſentiunt; pollicentes inſuper quæcumque ad prædictam Eccleſiam, & Conventum pertinentia documenta, literas, Originalia, inſtrumentaque fideliter extradere, & immanuare Patribus Capucinis. Præterea & ſecundò Plurimum R. D. Præceptor, & Conventus ſuo, ſuorumque Succeſſorum nomine venditionis contractui MDCXXVII. inito, & ratificatæ annexæ oneroſæ conditioni, in puncto ſibi reſervati ſpatii, ſeu ſitûs, ac in eodem per PP. Capucinorum Syndicum erigendæ Domus, Granarii, Cellæ vinariæ &c. ob Eccleſiam, ac Conventum interea incineratum, majoribus denuo ſumptibus reſtaurandum pleniſſimè, ac ſolemniſſimè renunciant, ita quidem, ut RR. DD. Antonitæ memoratam Eccleſiam, ac integrum Conventum abſque ullius ſitûs, ſpatii, ſeu juris cujuſcunque reſervatione, Patribus Capucinis penitus reſtituant, ita, ut nulla deinceps in perpetuum eis remaneat prætenſio, aut jus aliquid prætendendi, præter pretium ſtipulatum, de quo Patres ipſi Antonitæ contentos ſe vocant, in compenſationem omnimodam, ac ſatisfactionem omnem jurium, & prætenſionum. Econtra & Tertiò Altefatus Reverendiſſimus, ac Illuſtriſſimus Epiſcopus Mallenſis, Patrum Capucinorum Syndicus Apoſtolicus in compenſationem pleniſſimæ ceſſionis, reſtitutionis, ac renunciationis præmemorato Domino Præceptori, ac Conventui in una, ac eadem individua ſumma ſolvere promittit ſeptendecim millia Floreno-

Syndicus judicialiter, vel extrajudicialiter formare poſſet, prætenſionibus, item ad omnia genera, & ſpecies evictionum abſque ulla exceptione, qualiter, & quomodocumque nuncupentur, aut humano ſenſu effingantur, in largiſſima juris forma renunciat, & in perpetuum motu proprio, ſpontaneo, deliberatoque renunciatum vult, ſentit & conſentit, ita ut deinceps poſt ceſſionem multoties memoratæ Eccleſiæ, Conventûs &c. ex altera, & ſolutionem ſtipulati quanti ex hac, neutra pars ab altera quidquid prætendere, aut poſtulare, nec minus exigere queat, ſed ambæ cujuſvis etiam excogitabilis prætenſionis inter, vel adverſùs ſe immunes ſint, & maneant. Quemadmodum verò Quintò ſæpedicta tranſactio per viam amicabilem facta parti utrique ad manifeſtiſſimum commodum, & utilitatem, ad exterminanda pariter exorta, & exoritura tædia, ſumptuoſam juris viam declinandam, præ primis autem ad ſupremi Numinis gloriam, nec minùs, ac ſpecialiter ad abolenda per ſolvendam ſeptendecim millium Florenorum prædictorum ſummam RR. PP. Antonitarum debita paſſiva, eorumque principale bonum utile vergit, itaque pariter utraque pars omnia, & ſingula puncta maturo, deliberatoque conſilio, & animo inviolabiliter obſervare, ſtipulata manu in fidem juramenti compromittit, ac ſanctè pollicetur. Quare dictus Procurator, & Commiſſarius Generalis nomine prædicto humiliter ſupplicari fecit, ut dictam tranſactionem, ſeu contractum Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Procuratorem, & Commiſſarium Generalem, ac Fratres Provinciæ Rhenanæ hujuſmodi ſpe-

efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſimè ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, fel. rec. Pauli II & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Conventûs, ac Provinciæ, & Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris MDCCXXII. Pontificatus Noſtri anno ſecundo.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Archivo Provinciæ.

CUSTODIA POLONIÆ.

FUrit, & ſpumat Orcus, ubicunque jaciuntur nova virtutis ſemina, &, ut illa violento nefandoque afflatu ſuffocet, omnem movet rudentem: Diabolus, *ait Petrus Ravanus,* ſemper primordia bona pulſat, captat rudimenta virtutum, ſancta in ipſo ortu feſtinat extinguere, ſciens, quia ea ſubvertere fundata non poſſit. *Et teſtis eſt noſtra in Regno Poloniæ Religio, quæ dum iteratò fundamenta fundationis incepit, Erebus, præſagus damni ſibi ex ea adnaſcentis, vario impetu murum Filiæ Sion diſſipavit. Fuit Religio in primo ſuo ibi partu ſimilis Apocalypticæ Mulieri, quam Sole cum Luna ſub pedibus amictam Draco vigili ſtatione ſuſpexit, ut, cum peperiſſet, Filium ejus devoraret. Pari cura & aſtu Religionis noſtræ molimina obſervavit, ut prodeuntem ad lucem partum deglutiret, & Luciferum Seraphicum, qui oriretur, abſorberet.*

Facta eſt autem ſalus & virtus, dum glorioſus Poloniæ Rex Joannes, III. Regni habenas moderabatur, nam ſicut Fratres noſtros palmari deperiit affectu, ita eos ſtabiles Regni ſui Cives eſſe voluit, quos primò vocavit Litteris, ad Emin. D. Cardinalem Ordinis Protectorem ita datis.

Illuſtriſſime, ac Reverendiſſime Domine.

Titulus ipſe, quem Reverendiſſima Dominatio veſtra præſefert, Protectoris videlicet Capucinorum Ordinis, magno Nobis eſt argumento ſuæ pietats, ac zeli erga hanc Sanctam Religionem, ſpemque ingerit, quod libenter ſit cooperatura, ut à Sanctitate Sua humiles noſtræ inſtantiæ, quas pro hoc Sacro Ordine, in Regno noſtro ſtabiliendo, ablegavimus, exaudiantur. P. Jacobus à Ravenna, qui cum duobus ſociis has peragravit Provincias, neceſſariaſque in iis collegit notitias, regreditur nunc ad Almam Urbem, Reverendiſsimæ Dominationi Veſtræ, ac ſuo P. Generali relaturus, quidquid habet notatum. Conſolationi igitur eſſet noſtræ, ſi ille ad Sanctitatis Suæ pedes admitteretur, prout & deſuper Illuſtriſſimis DD. Cardinalibus Cybo, & Vidoni ſcribimus. Si Reverendiſsima Dom. Veſtra horum ſtudiis ſua quoque unire, & apud P. Generalem concluſionem operis tam pii, & à populo iſto ob exemplaris vitæ rationem, in dictis tribus

Pa.

Digitized by Google

Severię, Ezernicovię &c.

Admodum Reverende Pater.

Pluſquam certi ſumus, quod Paternitas Veſtra ſtimulis non indigeat, ubi de incremento meritorum apud Deum pro ejus Religione agitur. Inde cupientes in hocce noſtro Regno aliquos Capucinorum Conventus fundare, adventum in his partibus R. P. Pauli ab Imola, & Fr. Joannis à Monte Regali, ſocii ejus, deſideramus, ex optima relatione, quam de iis habemus, confiſi, quod hoc juſtum noſtrum propoſitum perficere poſſimus. Imò ea eſt noſtra, quam de Paternitatis Veſtræ virtute & zelo concepimus, fiducia, ut perſuadeamur, quod non ſolùm iis omni celeritate ad haſce noſtras partes ſe conferre ſit permiſſura, verùm etiam in caſu emergentis difficultatis actura, ut hæc citò ſopiatur.

Poteſt Paternitas Veſtra exin perfectam ſibi de Nobis polliceri recognitionem, præter continuandam æſtimationem, quam æquè de ipſo S. Ordine, ac Paternitatis Veſtræ Perſona fovemus. Javoroviæ 25. Auguſti 1679.

Quæſivit & hac vice Avernus, Deo auſpice ſuſcepta conſilia turbare, & pullulantis jam germinis decorem nefario molimine denuò polluere, aſt callido niſu potentior, Regis magnanima pietas contrivit cornu malignantis, & proſecutionem operis contra poteſtatem tenebrarum curavit ſequentibus litteris ad P. Generalem datis:

Joannes III. Dei gratia Rex Polonię &c.

Religioſe, Devote, Nobis dilecte.

Devotio, qua univerſus Orbis Chriſtianus fertur in Religionem Capucinam, Regium animum noſtrum pariter moverat, ut eam in Regno noſtro ſuis floreſcentem exemplis plantari curaremus; unde & à Summo Pontifice illam inſtanter flagitavimus, & obtentam dignâ fundatione complexi ſumus: verùm poſt primos annos, in quibus altâ quiete gaviſa eſt primas infixiſſe radices, primoſque exemplaritatis flores emiſiſſe, aliquali nimbo oriente apparuit nonnihil agitata, & ſol tantæ religioſæ ſanctitatis, unius, vel alterius defectu pati viſus

ſubreptitias putet inſtantias. Si quid enim optabimus aliquando, per Superiorem pro tempore, qui tunc hîc præſidebit; mentem noſtram Paternitati Veſtræ aperiemus, & nutus noſtros ſignificabimus: nunc liberè in capite, & in membris provideat. Hoc ſit fixum, ne quiſquam extraneus amplius quietem ſuam conturbare conetur. Interim perennitatem gratiæ noſtræ, ipſique ejus ſacro Ordini pollicemur, & penſum orationum ſuarum poſtulamus. Datum in Arce noſtra Zolkievienſi 1687.

Firmato Regis conſilio acceſſit & alacrior Religionis ſollicitudo, ac pediſſequus effectus, ita, ut ab illo tempore firmas egerit radices, & ſub attento Provinciæ Boemicæ gubernio creverit in Olivam, ſeu Cuſtodiam, fructus honoris & honeſtatis cum Populi admiratione germinantem, in plurium jam Conventuum ramos in locis, ubi Habitus Capucinus hucuſque alienus fuit, diffuſam, & virorem novæ Provinciæ pollicentem.

Jam, dum necdum erat, dedit Religioni Viros Illuſtres, Fr. Joannem Baptiſtam, Magni Cancellarii Filium, de quo memoriam Benedictionis ſuperius folium 63. exhibet, Fr. Franciſcum à Rodraſen, Provinciæ Boemicæ Alumnum, Miſſionarium, & aliquot librorum Authorem &c. &c. Dedit & mirabili Dei conſilio Regium Principem Alexandrum Benedictum Stanislaum, ipſius piiſſimi noſtri Fundatoris, & Regis Joannis, necnon Mariæ Caſimiræ de la Grange, Filium ſecundò genitum, qui poſt diutiorem in Alma Urbe incolatum Anno 1714. graviore morbo affectus, & de æternitate cogitans, Inſtitutum noſtrum, enisâ inter P. Guardiani Romani manus profeſſione, vovit, & amplexus eſt. Vivus dum inter Fratres regulam profiteri haud valuit, mortuus inter eos commorari voluit, ſepulturâ in Eccleſia noſtra ſelectâ. Magnus Eccleſiæ Pontifex Clemens XI. ut faceret luctum ſecundûm meritum *Principis, & in Filio defuncto Regis Patris memoriam ob collata Eccleſiæ togæ ſagique beneficia vivam demonſtraret, exequiarum apparatum ære ordinavit Pontificio, ordinavit, ut Cadaver Principis ea ipſa funebri pompa, qua olim illud Chriſtinæ Suecorum Reginæ ad Divi Petri Baſilicam fuit deductum, per Almæ Urbis fora & compita, comite Fratrum noſtrorum cœtu, ad noſtram ſplendidè ferali, horridaque Majeſtate contectam Eccleſiam deferatur, ubi ad unum Cadaveris in alto, & ardentibus funalibus cincto pegmate, ſeu funebri thalamo collocati latus Regia inſignia, torques conchyliati Ordinis Sancti Spiritûs, ſeu faſcia cærulea cum crocea Cruce &c. ad aliud autem, Habitus Capucinus cum corda &c. inter tumultuantis Populi concurſum cernebantur: Parentalibus à Pontificia Aula, & Muſica terminatis, Fratres Fratri humili leſſu parentârunt, & Cadaver ad jura ſua ſumptum, Habitu*

noſtro

Digitized by Google

20. *April.* 1626.

Fratres ad Regnum Poloniæ pro nova ibi colonia erigenda ablegari mandatur.

SIgnificante Apoſtolico Poloniæ Nuntio, Regem non ſolùm introductionem Patrum Capucinorum in illud Regnum approbare, ſed etiam ſummopere illam exoptare, petereque, ut inter primos Capucinos illuc mittendos Fr. Valerianus Magnus, Boemiæ Provincialis annumeretur, Sacra Congregatio ad relationem Illuſtriſſimi D. Cardinalis Bandini decrevit, ut ſequitur:

Primò. Quod agatur cum Procuratore Generali Capucinorum, ut Fratres ſui Ordinis doctrinâ, moribus, prudentia, & Diſciplina regulari præſtantes, quot neceſſarios eſſe judicaverit, eligat, eoſque in Poloniam ad unum, vel plures Conventus fundandos,

quia ipſe juxta decreta, ... dei Catholicæ propagatione in Boemia Illuſtriſſimo Cardinali de Harrach, Pragenſi Archiepiſcopo, qui ejus opera, & conſilio indiget, aſſiſtere debet.

Tertiò. Quod ſcribatur Nuntio Poloniæ, ut apud Regem Sacram Congregationem excuſet, ſi, donec Fr. Valeriani opera neceſſaria eſt in Bohemia, ejus deſiderio ſatisfacere nequit, eundemque Regem certiorem reddat, quod Superiores Capucinorum mandatis Sacræ Congregationis obtemperantes, Religioſos optimos, & prædicto Fr. Valeriano non inferiores mittant.

Card. Ludoviſius Præf.

Franciſcus Ingolus Secret.

Exemplar autographum in Archivo generali Ordinis Armario Cuſtodia Poloniæ.

N O T A.

LIteræ, quas ad Apoſtolicum D. Nuntium alteſatus Cardinalis Præfectus dare juſſus eſt, fuêre tenoris ſequentis:

Perilluſtris & Reverendiſſime Domine uti Frater.

Harum lator erit Fr. Salvator à S. Salvatore Concionator, Capucinus, qui illuc pergit cum duobus Sociis, mentem S. Congregationis de propaganda fide, circa Patres eorum Ordinis in Regnum Poloniæ inducendos, execuſioni daturus.

Eſt ille ſubjectum bonorum morum, efficacis ſermonis, cumque fuerit P. Hyacinthi à Caſali in diverſis Provinciis Socius, negotiorum quoque gnarus. Benignè eapropter illum Dominatio Veſtra cum Sociis excipiet, eoſque Regi præſentabit, quatenus juxta ſuæ Majeſtatis mandatum locum, quem magis expedien-

Digitized by Google

Habitûs forma ſervanda, ad Regnum Poloniæ extendit.

A Tergo: *Venerabili Fratri, Antonio, Archiepiſcopo Seleucienſi, apud Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum, Sigiſmundum, Poloniæ & Sueciæ Regem Illuſtrem noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio.*

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ALiàs à Nobis emanârunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet = Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam = In ſupremo Apoſtolatûs ſolio, meritis licet imparibus, divinâ diſpoſitione conſtituti, circa ſtatum Religioſorum Ordinum quorumcumque in Eccleſia Dei militantium proſperè dirigendum, mentis noſtræ aciem aſſiduè intendimus, eaque ſtatuimus & ordinamus, per quæ proſpero felicique eorum ſtatui atque directioni conſulitur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Cum itaque cauſa inter dilectos Filios Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinos nuncupatos ex una, ac Fratres Ordinis ſtrictioris obſervantiæ ex altera partibus de, & ſuper reaſſumptione Calepodiorum, & diſtinctione Habitûs ad præſcriptum Bullarum per diverſos Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros emanatarum, diu agitata, ac de mandato noſtro in Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum, S. R. E. Cardinalium, negociis Regularium præpoſitorum iterum propoſita, per eoſdem Cardinales auditis partibus, viſiſque ſcripturis, maturè & diligentiſſimè perpenſa, & examinata fuerit, ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eiſdem Fratribus ſtrictioris obſervantiæ, quatenus Calepodia reaſſumere, ſoleaſque ubique per totam Italiam deponere, nec eas impoſterum recipere debeant, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ & paſſivæ, nocnon quoad Superiores, etiam ſuſpenſionis ab officiis ipſo facto incurrendis pœnis, tenore præſentium injungimus, ac inſuper locorum Ordinariis, ut in caſu tranſgreſſionis, Regulares ſtrictioris Obſervantiæ prædictos ad id cogant, & compellant. Quoverò ad ejuſdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ, qui non deferunt ſoleas, ſed calepodia, cum conſtet eos Capuccium aliquantiſper acuminatum deferre, Venerabili Fratri Bernardino, Archiepiſcopo Damiatenſi, moderno & pro tempore exiſtenti noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in regno Franciæ Nuncio, per præſentes ſimiliter mandamus, ut opportunè curet, quod omnino rotundum caputium, mozzettamque largiorem aſſumant. Præterea ad pleniorem certioremque proviſionem, inhærendo præſertim literis fel. record. Clementis VII., & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum, etiam Prædeceſſorum noſtrorum, per eaſdem præſentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Obſervantiæ non moleſtari, quin vilioribus, & repetiatis pannis & deſpecto colore utantur, ſed volumus ſub eiſdem pœnis, quod eorum forma Habitûs quoad Caputiùm rotundum, mozzettam latam & Mantellum, perpetuò protenſum ſit, & eſſe debeat Obſervantiæ Fratribus omnino conformis, illumque intra duos menſes aptare ac geſtare debeant, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis aucto-

Digitized by Google

manſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die x. Januarii MDCXXIV. Pontificatus Noſtri anno primo.

Quare Nos eorumdem Fratrum & præcipuè in Polonia degentium paci, & quieti, quantùm cum Domino poſſumus, peramplius conſulere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, deque poteſtatis plenitudine ſimilibus, præinſertas litteras ad omnes, & ſingulos dicti Ordinis ſtrictioris obſervantiæ Fratres, in Polonia exiſtentes, tenore præſentium extendimus, eoſque ſub dictis litteris comprehendi & comprehenſos eſſe, ac cenſeri volumus & declaramus. Decernentes irritum &c. attentari. Quocirca Tibi per præſentes committimus & mandamus, quatenus per Te, vel alium, ſeu alios eaſdem præinſertas literas, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Capucinorum prædictorum fueris requiſitus, ſolenniter publicans, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, facias auctoritate noſtra illas ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, firmiter & inviolabiliter obſervari, & adimpleri, non permittens eoſdem Fratres Capucinos per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari, Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque &c. legitimiſque &c. ſæcularis. Non obſtantibus felic. recordat.

Cracovienſi, & aliud ... etiam aliorum Regularium conſenſu non prærequiſito, conſtrui concedit, ita tamen, ut utrumque à Provincia Bononienſi dependeat, ab omni juriſdictione Ordinariorum exemptum, & ſine S. Sedis licentia nec deſeri, nec aliæ Domus ſine ea acceptari poſſint.

A tergo: *Dilecto Filio, Commiſſario Generali, Ordinis Fratrum Min. S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EX injuncto nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere ad ea, per quæ Regularia loca ad Divini cultûs, & Religionis incrementum ubicumque locorum erigi valeant, libenter intendimus, & paſtoralis officii noſtri partes peculiari charitate deſuper interponimus, ſicut pia Catholicorum Principum vota poſtulant, & Nos locorum, Temporum, rerum, & Perſonarum qualitatibus maturè perpenſis ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Exponi ſiquidem Nobis nuper feciſti, quod, cum chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Joannes, Poloniæ Rex illuſtris, pro ſingulari ſua ergaOrdinem Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum devo-

Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, teque ſpiritualibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis,ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq; Eccleſiaſticis ſententiis,cenſuris, & pęnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum dumtaxat præſentium conſequendum, harum ſerię abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, tibi duo Hoſpitia pro Fratribus dicti Ordinis, unum quidem in Civitate Cracovienſi, alterum verò in Oppido Varſaviæ prædictis, dummodo tamen Ordinariorum locorum reſpectivè ad id accedat aſſenſus, etiam nullo requiſito, nec deſuper interveniente quorumcumque Regularium in Domibus Regularibus vicinis digentium conſenſu, ita tamen, ut duo Hoſpitia hujuſmodi à Provincia Bononienſi Ordinis prædicti dependeant, illique ſubordinata ſint, nec Novitii ad Habitum Regularem in illis ullo modo recipi valeant, ſervatis aliàs ſervandis, auctoritate noſtra Apoſtolica erigendi, & inſtituendi quamcumque neceſſariam, & opportunam faculatem, eadem auctoritate,tenore præſentium, concedimus, & impartimur. Volentes, & pari auctoritate decernentes, ut eadem duo Hoſpitia, poſtquam ſic erecta fuerint, & Fratres in eis pro tempore commorantes juxta Conſtitutiones pro felici eorum gubernio à prædicto Felice Cardinale, & Comprotectore faciendas regi, & gubernari debeant, nec ipſa Hoſpitia ſubinde à prædicto Ordine, Fratrum Minorum Capucinorum abſque expreſſa hujus S. Sedis licentia deſeri unquam poſſint, neque ſine pari ejuſdem Sedis licentia aliæ Domus regulares, ſive Hoſpitia ejuſdem Ordinis in Regno ſupradicto erigi, & inſtitui ullo modo valeant.

Porro prædictis duobus Hoſpitiis, poſtquę alia prorſus differentia uti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Ac demum Fratribus in dictis duobus Hoſpitiis pro tempore commorantibus, & in ſacro presbiteratus Ordine conſtitutis, Sacramentales Chriſtifidelium ſecularium ad eos recurrentium confeſſiones, dummodo tamen prius ad id à locorum Ordinariis reſpectivè approbati fuerint, audiendi, eoſque à ſuis peccatis pœnitentia ſalutari, & aliis,quę injungēda fuerint, eis injunctis abſolvendi facultatem impertimur. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores,judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis,illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die x. Septembris

Digitized by Google

ALiàs pro parte tunc exiſtentis Commiſſarii Generalis, Ordinis Sancti Franciſci Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum Nobis expoſito, quod, cum Chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Joannes, Poloniæ Rex Illuſtris, pro ſingulari ſua erga dictum Ordinem devotione Fratres ejuſdem Ordinis in Regnum Poloniæ induci, duoque pro illis hoſpitia, unum quidem in Civitate Cracovienſi, alterum verò in oppido Varſaviæ Poſnanien. Diœceſis, erigi & inſtitui plurimùm deſideraret, Definitorium generale dicti Ordinis ſuum ſuper ea re conſenſum præſtiterat, idque etiam à Dilecto Filio noſtro Felice, S. R. E. Diacono Cardinale Roſpiglioſo, tunc Felice nuncupato, Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Comprotectore approbatum fuerat, Nos piis memorati Joannis Regis votis favorabiliter annuere volentes, ſupplicationibus ejuſdem Commiſſarii Generalis Nobis tunc ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ipſi Commiſſario Generali duo Hoſpitia pro FF. dicti Ordinis, unum quidem in Civitate Cracovienſi, alterum verò in Oppido Varſaviæ prædictis, dummodo tamen Ordinariorum locorum reſpectivè accederet aſſenſus, etiam nullo requiſito, nec deſuper interveniente quorumcunque Regularium in Domibus regularibus vicinis degentium conſenſu, ita tamen, ut duo Hoſpitia hujuſmodi à Provincia Bononienſi Ordinis prædicti dependerent, illique ſubordinata eſſent. *Reſiduum harum Litterarum vide tomo ſecundo Bullarii pag. 244. col. 2. & earum tenorem confirmatum lege in Litteris ſequentibus:*

ramus.

Dudum ſiquidem pro parte tunc exiſtentis Commiſſarii Generalis, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum, fel. rec. Innocentio PP. XI. prędeceſſori noſtro expoſito, quod, cum chariſſimus in Chriſto Filius noſter, Joannes, Poloniæ Rex illuſtris, pro ſingulari ſua erga dictum Ordinem devotione Fratres ejuſdem Ordinis in Regnum Poloniæ introduci, duoque pro illis Hoſpitia, unum quidem in Civitate Cracovienſi, alterum verò in Oppido Varſaviæ Poſnanienſis Diœceſis erigi, & inſtitui plurimùm deſideraret, tunc exiſtens Definitorium Generale dicti Ordinis ſuum ſuper ea re conſenſum præſtiterat; idque etiam à bon. mem. Felice, dum vixit, S. R. E. Diacono Cardinale Roſpiglioſio nuncupato, Ordinis prædicti apud Sanctam Sedem Comprotectore approbatum fuerat; Idem Innocentius prędeceſſor ſupplicationibus ejuſdem Commiſſari Generalis nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, ipſi Commiſſario Generali duo Hoſpitia pro Fratribus dicti Ordinis, unum quidem in Civitate Cracovienſi, alterum verò in Oppido Varſaviæ prædictis; dummodo tamen Ordinariorum locorum reſpectivè ad id accederet aſſenſus, etiam nullo requiſito, nec deſuper interveniente quorumcumque Regularium, in Domibus Regularibus vicinis degentium conſenſu, ita tamen, ut duo Hoſpitia hujuſmodi à Provincia Bononienſi Ordinis prædicti dependerent, illique ſubordinata eſſent; nec Novitii ad Habitum Regularem in illis ullo modo recipi valerent, ſervatis aliàs ſervandis, Auctoritate Apoſtolica erigendi, & inſtituendi quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem, eadem auctoritate con-

Digitized by Google

pitiorum reſpectivè non implerent, nihilominus ab omnimoda Ordinariorum prædictorum reſpectivè juriſdictione, viſitatione, correctione, cura, & gubernio exempta, & exempti exiſterent, ac dictæ Sedi immediatè ſubjacerent, nec non omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, gratiis, & indultis, quibus Conventus ejuſdem Ordinis & Fratres in eo commorantes tam de jure, uſu, & conſuetudine, quàm aliàs quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poſſent, & poterant in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere liberè & licitè poſſent, & valerent, authoritate prædicta conceſſit, & indulſit. Ac demum Fratribus in dictis duobus Hoſpitiis pro tempore commorantibus, & in ſacro Presbyteratus Ordine conſtitutis ſacramentales Chriſti Fidelium ſæcularium ad eos recurrentium confeſſiones, dummodo tamen prius ad id à locorum Ordinariis reſpectivè approbati fuiſſent, audiendi, eoſque à ſuis peccatis, pœnitentia ſalutari, & aliis, quæ injungenda fuiſſent, eis injunctis, abſolvendi facultatem eis impertitus fuit. Verùm ſubinde, cum pro parte tunc pariter exiſtentis Procuratoris Generalis ſupradicti Ordinis eidem Innocẽtio prædeceſſori expoſitum fuiſſet, quod uno ex dictis Hoſpitiis jam in dicto Oppido Varſaviæ erecto, tunc quoque exiſtentes Miniſter Provincialis, & Diffinitores ſupradictæ Provinciæ Bononienſis, cui dicta Hoſpitia, ut præfertur, ſubordinata erant, experti, ſuperintendentiam prædicti Hoſpitii jam erecti, ac fundationem alterius, rem ſibi eſſe valde oneroſam, tum propter eorum magnam locorum à dicta Provincia diſtantiam, & quod plenam eorum, quæ ad ſalubre gubernium ſpectabant, notitiam habere nequirent, tum ex eo, quod ipſi prædictis Hoſpitiis de Fratribus tantùm ſuæ Provinciæ providere minimè poſſent, Superiorum Generalium dicti Ordinis prædictorum Joannis Regis, ac Felicis Cardinalis, & Comprotectoris, necnon ipſorum Superiorum vota in id concurrere, ut dictum Miniſtrum Provincialem, & Diffinitores Provinciæ Bononienſis à ſuperintendentia, & gubernio Hoſpitiorum hujuſmodi liberare, ac ipſa Hoſpitia diſpoſitioni dictorum Superiorum Generalium committere dignaretur, memoratus Innocentius Prædeceſſor ſupplicem libellum ſibi ſuper præmiſſis porrectum, ad Congregationem tunc exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam remiſit, dicta antem Cardinalium Congregatio per ſuum Decretum die III. Octobris MDCLXXXVII. emanatum, eumdem ſupplicem libellum ſibi, ut præfertur, à dicto Innocentio Prædeceſſore remiſſum, memorato Felici Cardinali & Comprotectori remiſit, ut veris exiſtentibus narratis circa prędictas ejuſdem Procuratoris Generalis preces id ſtatueret, quod pro ſuo arbitrio, & prudentia in Domino expedire cenſuiſſet, ipſeque Felix Cardinalis & Comprotector auctoritate ſibi à dicta Congregatione per ejus Decretum antedictum attributâ, per ſuum itidem Decretum die 12. Novembris ejuſdem anni editum, ſupra memoratos Miniſtrum Provincialem, & Diffinitores Provinciæ Bononienſis, & Ordinis hujuſmodi prẹſentes, & futuros à ſuperioritate, & gubernio memoratorum Hoſpitiorum Regni Poloniæ abſolvit, & liberavit, eadem ſuperioritati, & gubernio Superiorum Generalium ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtentium commiſit, ſubjecit, & commendavit: ac ſucceſſivè Prædeceſſor Decretum hujuſmodi ſic à dicto Felice Cardinale & Comprotectore editum, toto illius tenore inſerto, eadem auctoritate confirmavit, & approbavit, & aliàs, prout in Brevis litteris ipſius Innocentii Prædeceſſoris, unius dei x. Septembris MDCXLXXX. & alterius

Digitized by Google

plicato, ut eadem duo Hoſpitia opportuno tempore, videlicet cum ad idoneam & convenientem formam redacta fuiſſent, in Conventus erigi poſſe concederemus, adeo ut in eorum quolibet ſaltem duodecim dicti Ordinis Fratres, quemadmodum per quamdam re. me. Urbani VIII. prædeceſſoris pariter noſtri Conſtitutionem præſcribitur, permanere, ac ſub regulari obſervantia juxta Regulam, & Conſtitutiones dicti Ordinis vivere deberent, necnon omnibus & ſingulis privilegiis, & indultis, quibus Conventus ejuſdem Ordinis &Fratres in eis commorantes fruuntur,& gaudent, pariformiter frui, & gaudere juxta prædictarum Innocentii prædeceſſoris litterarum tenorem valerent, atque ita in eiſdem duobus Conventibus regularis obſervantia ſtabiliretur; Quinimmo, & in eorum altero etiam Novitiatus, in quo duodecim Novitii ad Habitum per Fratres dicti Ordinis geſtari ſolitum recipi, & ſubinde ſuo tempore ad Profeſſionem regularem per eoſdem emitti conſuetam, admitti poſſent, inſtitueretur. Poſtquam verò eadem duo Hoſpitia in Conventus, ut præfertur, erecta fuiſſent, Fratres in dictis duobus Conventibus pro tempore commorantes, & in ſacro Presbyteratûs ordine conſtituti Sacramentales Chriſtifidelium Confeſſiones ad eos recurrentium, de Superiorum ſuorum licentia, & dummodo prius ad id à locorum Ordinariis reſpectivè approbati fuiſſent, excipere valerent, donec, & quouſque in Capitulo Generali dicti Ordinis ad præſcriptum cujuſdam Conſtitutionis piæ mem. Clementis PP. V. etiam prædeceſſoris noſtri opportunè, hac in re proviſum fuiſſet, ac ſalvâ memoratæ Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum ipſius Sacretum edidit tenoris, qui ſequitur. Nos Nicolaus miſeratione Divina Tit. S. Calliſti S. R. E. Presbyter Cardinalis Acciajolus, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum apud Sanctam Sedem Apoſtolicam Protector, auctoritate in retroſcripto Decreto Sacræ Congregationis Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ nobis tradita, Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum concedimus facultatem, ut duo Hoſpitia Varſavienſe ſcilicet, & Cracovienſe ſuo præfato Ordini ab Innocentio fel. rec. PP. XI. conceſſa, erigantur in Conventus. Poſtquam autem erecta fuerint in Conventus, in eorum quolibet duodecim ſaltem Fratres juxta Conſtitutiones Urbani VIII. fel. record. commorari debeant, qui ſublatis Conſtitutionibus prædictis Hoſpitiis factis, juxta regulam, & conſtitutiones Ordinis vivant, & gubernentur. Qui Conventus, & Fratres in eis reſpectivè pro tempore degentes ab omnimoda Ordinariorum reſpectivè juriſdictione, correctione, cura, & guberoio exempti exiſtant, & S. Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjaceant; nec non omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, gratiis, & indultis, quibus alii Conventus ejuſdem Ordinis,& Fratres in eis commorantes, tam de jure, quàm de conſuetudine, quàm alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, ac poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla differenria uti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant. Et qui dictorum Fratrum à locorum Ordinariis reſpectivè approbati, & à ſuis Superioribus, ad quos ſpectabit,

lis Acciajolus Protector = Loco ✠ Sigilli.

Cum autem, ſicut dictus Miniſter Generalis Nobis ſubinde exponi fecit denuo, ipſe Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret, Nos ejuſdem Miniſtri Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab Homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum à memorato Nicolao Cardinale Protectore editum, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, Auctoritate Apoſtolica, tenore præ- dinis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris MDCXCI. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. F. Cardinalis Albanus.

Breve formatum in Archivo Gen. Ord. Arm. Cuſtodia Poloniæ.

N O T A.

Gaudium & ſolatium, quod Rex de adventu ac ſumpto à Patribus noſtris horum Conventuum poſſeſſu concepit, manifeſtavit litteris ſequentibus.

Joannes III. Divina gratiâ Rex Poloniæ &c.

Reverende Pater.

Cum conſolatione extraordinaria intelleximus ex ultimis litteris, Cracoviæ datis, non ſolùm Paternitatem ſuam feliciter adveniſſe in illam Civitatem, verùm etiam ſumpſiſſe commoditatem aquæ ad proſequendam ulteriorem viam Varſaviam uſque. Extremè Nobis diſplicet, quod vicinus noſter abitus ad bellum nos reſtrictos teneat ad quoddam tempus, ut non poſſimus viva voce Paternitatem ſuam excipere in iſta Reſidentia; ſperamus tamen, quod iſtud principium fundationis ſuæ Paternitati non diſplicebit. In hac noſtra brevi abſentia à Varſavia non intermiſimus dare mandata opportuna, ut Fratribus provideatur omni eo, quod eis poteſt eſſe neceſſarium. Unde aliud nobis non ſupereſt, quàm recommendare nos in pias preces Paternitatis veſtræ, conjunctas precibus omnium Religioſorum, qui Paternitatem ſuam ſequuntur. De reliquo obſecramus Deum benedictum, ut Paternitatem ſuam conſervet. Javoroviæ 31. Julii 1692.

Pa-

Digitized by Google

Dum mihi Eminentiſſimus Cardinalis Barberinus repræſentâſſet, quod veſtra Paternitas & alii Patres noluerint officiare in feſto Stigmatum, & aliis Solemnitatibus Ordinis veſtri in Eccleſia Varſavienſi, ex eo quod eſſet nimium magnifica, & extra uſum veſtrum, de hoc locutus ſum cum Beatitudine Sua, & Suæ Sanctitati complacuit mihi ordinare, ut veſtris Paternitatibus ſignificem, quod diſpenſet in hac parte quantum ad præſcriptum Conſtitutionum, & ut impoſterum in dicta Eccleſia liberè officient ſine ullo reſpectu. Hoc idem faciunt Venetiis, utpote in Eccleſia Reipublicæ, & hoc idem accidit Romæ à tempore Urbani VIII. Sanct. mem. qui id ordinavit ſimiliter. Unum & alterum exemplum non permittet, nequidem parere quid novi, ſi practicetur hoc ibi in Eccleſia, quæ eſt Regia. Seponant itaque omnem ſcrupulum, & confirmati piiſſimis rationibus Suæ Beatitudinis orent Deum pro me, qui apprecando omnibus cæleſtem benedictionem, & omne ſolatium permaneo. Romæ 18. Octobr. 1692.

Nicolaus Cardinalis Acciajoli Protector.

Ad litterarum calcem Eminent. Protector addidit propriâ manu hæc verba: Sua Sanctitas vult, ut officient in hac Eccleſia, & ipſis tollit omnem ſcrupulum.

Ex Archivo Cuſtodiæ.

PONTIFICIO MANDATO.

Per Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum D. Nuntium Poloniæ, Fr. Joanni Franciſco ab Aretio, Commiſſario Generali intimatum, Fratres in aulis & Domibus Sæcularium ad clauſtrum redire jubentur, & deinceps ſine S. Congregationis licentia in iis morari inhibentur.

Adm. Reverende Pater.

INter immenſas Paſtoralis Sanctiſſimi Domini noſtri curas ſollicitudinis cum non poſtremum poſſideat locum Sacrorum Ordinum Religioſorum in ſuo debito ſtatu conſervatio, plurimùm inde Ejus afflixit pectus continuò magis ſeſe relaxans abuſus Religioſorum ad Aulas Sæcularium è Monaſteriis evolandi, ac per plures annos in iis commorandi, plerumque non ſine diminutione religioſi ſpiritûs, ac perfectæ obſervantiæ proprii inſtituti. Quibus omnibus Sua Beatitudo occurrere ſatagens, ejuſmodi ad me dirigi fecit mandatum ſub die 8. Martii 1703. quatenus omnibus in hoc Regno, & magno Ducatu Lituaniæ Religionum primariis Superioribus ejus paternam deferrem mentem, cum requiſitione, ut videlicet quantocyus Religioſos ſuæ Provinciæ & juriſdictionis, ex aulis, aliiſque quibuſcunque locis extra clauſtrum religioſum degentes, in Conventus ſuos revocent, eorundemque, qui extra clauſtrum religioſum morantur, catalogum mihi tranſmittant, nec amplius ad extra manendum Religioſos ſuos diſpenſandi ſibi poteſtatem ſumant, cum Sanctiſſimus Dominus noſter eam ita ſibi reſervet, ut Sæculares impoſterum in Domibus ſuis Religioſorum neceſſitatem ſibi eſſe exiſtimantes, Sacræ Congregationi Epiſcoporum & Regularium petitiones

nes

Digitized by Google

DECRETO

S. Congregat. Epiſc. & Regul.

Novam Domum in Civitate Leopolitana conſtrui committitur.

Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini.

PRocurator Generalis Capucinorum reverenter ſupplicat, quatenus Eminentiæ Veſtræ concedere dignentur gratias ſequentes: I. Ut alius Conventus in una Civitatum Leopolis, aut Poſmiliæ, aut in utroque loco, in Polonia ædificetur. II. Ut alii Novitii in numero duodecim ad minus recipi poſſint, cum fundatio ibi in bona reperiatur diſpoſitione. III. Ut ſanetur profeſſio duorum Fratrum ſine expreſſa S. Sedis licentia receptorum. IV. Cum duo Summi Pontifices Innocentius XI. & Innocentius XII. pro fundatione duorum Conventuum Cracovienſis & Varſavienſis conceſſerint, ut erigi poſſent: *dummodo ad id accederet aſſenſus Ordinariorum locorum, nullo prærequiſito, nec deſuper interveniente quorumcunque Regularium, vel in Domibus Regularium vicinis degentium conſenſu*, hoc idem pro fundatione prædicta indulgere dignentur. Quam &c.

Sacra Congregatio Eminent., ac Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negot., & conſult. Epiſc. & Regul. præpoſita, referente Eminentiſſimo de Abdua ad ſuprascripta dubia inſcriptum in modum reſpondendum cenſuit, nempe:

Ad I. diſtulit reſolutionem ad mentem.

Ad II. Concedendam eſſe facultatem recipiendi ad Habitum duodecim Novitios, octo Clericos, & quatuor laicos, prout præſentis Conventûs fundatione in Civitate Leopolis concedere dignentur, eum pro ejus fabrica Illuſtriſſima Domina Conjunx Magni Generalis Regni notabile ſubſidium obtulerit, & offerat, & pendente dilatione, Illuſtriſſimus & Reverendiſſimus Epiſcopus Leopolien. in forma authentica conſenſum præſtiterit, prout videre eſt ex ſubjuncta illius copia, tenoris videlicet:

Jo: Skarbek Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Marochienſis, Suffraganeus, Cuſtos, & adminiſtrator Generalis Archiepiſcopatûs Leopolienſis.

Univerſis, & ſingulis, quorum intereſt, aut in futurum quomodolibet intereſſe poterit, ſignificamus, & ad notitiam indubitatam deducimus, quomodo Illuſtriſſima D. Eliſabeth Sieniawska Palatina Belzenſis, Duciſſa Generalis Exercituum Regni, zelo devotionis, ac cultûs Divini promovendi accenſa, fundum Leopoli extra mœnia Civitatis ſitum, Religioſis Patribus Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum pro ædificanda, & extruenda Eccleſia, & Conventu ipſorum formali contulit, in quo fundo, quatenus eandem Eccleſiam, & Conventum ædificari, & extrui concederemus, Religioſus Pater Franciſcus à Peſcia, ejuſdem Ordinis Commiſſarius Generalis in Regno Poloniæ, unà cum inſtantia prælibatæ Illuſtriſſimæ Palatinæ Belzenſis Nobis humiliter ſupplicavit. Nos ante omnia, ne alicui in jure ſuo præjudicium inferre videremur, formam, modum, & praxin in ſimilibus obſervari ſolitam ſecuti, literas cridæ in vim Citationis Generalis, ſeu edicti publici ex Cancellaria noſtra, cum tempore competenti, extrahi mandavimus, in quarum litterarum termino pro die lunæ,

nonâ

ſtruendi Eccleſiam & Conventum formalem, etiam ex cauſa temporis congrui, facultatem dedimus, & conceſſimus, ſuſpensâ tamen erectione ad beneplacitum, aſſenſum, & confirmationem Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, infra tres Menſes ſub nullitate juris ad Eccleſiam, & Monaſterium procurandam, & obtinendam, & coram Nobis producendam; cui erectioni nullam contradictionem hucuſque intervenire, imò grato animo pro augendo cultu Divino, ab omnibus eandem ſuſcipi præſentibus atteſtamur. In quorum fidem &c.

Datum Leopoli in Ruſſia, die 26. Menſis Januarii 1709.

Jo: Skarbek Epiſc. Mar. Suffrag. Cuſtos General. Adminiſt. Archiep. Leopol.

Aliud igitur pro fabrica, ſeu novi Conventûs fundatione prædictâ requirendum non reſtat, quàm Eminentiarum Veſtrarum facultas, pro qua obtinenda Procurator Generalis humillimas ſuas replicat preces, motus tum à zelo, ne tam opportuna occaſio gloriam Sanctæ Sedis cum ſui Ordinis propagatione in illis partibus ampliatam videndi perdatur, tum à deſiderio novellas duorum Conventuum Varſaviæ & Cracoviæ plantas firmandi, & Juvenes Polonos, factos Capucinos, ab omni eximendi moleſtia, facilè aliàs ex præſenti illius Regni tumultu, vel ex difficultate ex parte Provinciæ Tuſciæ dictis novellis plantis proviſionem Religioſorum ſubminiſtrandi, iis acceſſurâ. Planè ſi memoratam Provinciam incepti operis tæderet, prout cum Bononienſi evênit, difficulter alia reperiretur, quæ tanto oneri ſuccumbere poſſet, aut vellet.

Inſuper, ſi Conventus hic Leopolitanus erigatur, facilitatur tempore magis congruo exitus Hoſpitii in Civitate Dantiſci, vulgò Danzica ab Epiſcopo Kioviæ, qui ibi juriſdi-

exiſtentibus narratis, &, poſtquam ſibi conſtiterit, fabricam prædicti novi Conventûs, cum Eccleſia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, hortis, & ſpatiis, numeris omnibus eſſe abſolutam, & ſupellectili tam ſacra, quàm prophana ſufficienter inſtructam; necnon ex eleemoſynis piorum Benefactorum, ſaltem duodecim hujuſmodi Religioſos ſuſtentari poſſe, ad petitam Conventûs prædicti erectionem, ac Religioſorum introductionem pro ſuo arbitrio, & prudentia, ſervatis ſervandis, procedi mandet, ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Sacros Canones, S. Concilium Tridentinum, Conſtitutiones Apoſtolicas, & Ordinis prædicti circa hujuſmodi Conventuum Regularium erectiones, præſcripta ſunt, religiosè ſerventur. Romæ 26. *April.* 1709.

G. Card. Carpineus.

Ferdinandus Archiep. Nicenus Secret.

Æquè de pondere, ac de veritate rei optimè inſtructus Eminent. Cardinalis Protector, Decretum S. Congregationis complevit Decreto, quod ſequitur:

Nicolaus, Miſeratione Divina Epiſcopus Portuenſis, S.R.E. Cardinalis Acciajolus, apud S. Sedem Apoſtolicam Seraphici Capucinorum Ordinis Protector.

Auctoritate in retroſcripto Decreto S. Congregationis Emin., ac Reverendiſſimorum Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negot. & conſult. Epiſc. & Regul. præpoſitæ Nobis ſpecialiter attributa, concedimus harum ſerie & tenore FF. Capucinis in Regno Poloniæ nunc & pro tempore exiſtentibus, juxta preces in annexo libello à P. Procuratore Generali

Completa autem totius Conventûs fabrica, nempe Eccleſiæ, chori, dormitorii & cætero. rum in prædicto S. Congregationis Decreto expreſſorum, & neceſſariorum, & de omnibus apud Nos conſtito, & edocto procedatur ad dicti novi Conventûs formalem erectionem, & Familiæ completæ introductionem, ſervatis ſervandis ad tenorem Sacrorum Canonum, Conſtitutionum Apoſtolicarum, nec non Ordinis &c. In quorum fidem &c. 12. Sept. 1709.

N. Epiſcopus Portuenſis, Cardinalis Acciajolus Protector.

Hujus & ſuperiorum Documentorum exempla autographa reperiuntur in Archivo Generali Ordinis, Armaria Cuſtodia Poloniæ.

D E C R E T O

S. Congreg. Epiſc. & Regul.

Novam Domum in Civitate Lublini conſtrui, & à Pratribus Confeſſiones Sæcularium excipi, ad inſtantias Principis Pauli Sanguſzko, Ducis &c. conceditur.

Emi, & Rmi Domini.

PRocurator, & Commiſſarius Generalis Capucinorum EE. Veſtris reverenter exponit, qualiter jampridiem ad pias inſtantias Sacræ Majeſtatis Joannis III. Regis Poloniæ fuerit Auctoritate Apoſtolica Innoc. XI., ac Innoc. XII. introducta Capucinorum Religio in Regnum Poloniæ, in qua actu jam tres conſtructi habentur Conventus, nempe VV. pro neceſſaria facultate ad fundandum allegatum Conventum cum extenſione facultatis, occaſione cæterarum trium fundationum conceſſæ, excipiendi Confeſſiones Sæcularium à Fratribus, etiam in novo extruendo Conventu commoraturis. Quam gratiam Deus &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſult. Ep. & Reg. præpoſita, referente Emo Nicolao Spinola, benignè commiſit Epiſcopo Cracovienſi, ut veris exiſtentibus narratis, ac omnibus intereſſe habentibus auditis, poſtquam ſibi conſtiterit, fabricam dicti novi Conventûs cum Eccleſia, campanili, choro, refectorio, dormitorio, & aliis officinis neceſſariis, hortis, & ſpatiis numeris omnibus eſſe abſolutam, ac ſupellectili tam ſacra, quàm profana ſufficienter inſtructam, necnon ex eleemoſinis piorum benefactorum ſaltem duodecim hujuſmodi Religioſos commodè ſubſtentari poſſe, ad petitam Conventûs præfati erectionem, & eorumdem Religioſorum introductionem, pro ſuo arbitrio, & conſcientia, ſervatis ſervandis, procedi mandet: ac inſuper eadem S. Congregatio indulſit, ut Sacerdotes Capucini commorantes in memorato Conventu, qui antea à ſuis Superioribus, ad quos ſpectat, expoſiti fuerint, & poſtea ab eodem Epiſcopo, ejuſque Succeſſoribus approbati, ſæcularium Confeſſiones excipere poſſint, & valeant, quoaduſque per Religionem in Capitulo Generali, ad præſcriptum Bullæ ſanctæ mem. Clementis VIII., conſueto modo ſuper hoc provideatur. Et in reliquis ea omnia, quæ per ſacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, ac Conſtitutiones Apoſtolicas, & Ordinis prædictis circa tales novorum Religioſorum Conventuum erectiones, præſcripta ſunt, religioſè ſerventur.

Romæ 24. Junii 1723.

F. Card. Paulutius.

NO:

muneo.

Paulus, Dux Sanguſzko, Mareſch. M. D. Lith.

Varſaviæ die 24. Novembris 1722.

Conſenſus Ordinarii autem in libello pariter vocatus ſonuit, ut ſequitur:

Conſtantinus Felicianus in Szaniawy Szaniawski, Dei, & Apoſtolicæ Sedis Gratiâ Epiſcocus Cracovienſis, Dux Severiæ, &c.

Univerſis, & ſingulis, quorum intereſt, aut in futurum intereſſe poterit, ſignificamus, expoſitum Nobis eſt ex parte Religioſorum Patrum Capucinorum Ordinis Sancti Franciſci; qualiter piâ quorundam Chriſtifidelium, nominatim verò Celſiſſimorum Principum Pauli Lubartovvitz Sangusko, Curiæ Mareſchalci, Magni Ducatus Lithuaniæ, ac Mariannæ Duciſſæ in Oſtrog Lubomiriæ liberalitate oblatâ. ad Civitatem Lublinenſem, Diœceſis noſtræ Cracovienſis, invitentur, quâ pietate allecti, & incitati ibidem Conventum Ordinis ſui exſtruere, & fundare intendunt, Nobiſque humiliter ſupplicaverunt, quatenus iiſdem facultatem noſtram ordinariam, ſine qua ex diſpoſitione Sacri Concilii Tridentini Seſſione 25. Capit. 3. de Regularibus, *intentionem ſuam exequi nequeunt, hoc in paſſu impartiri dignaremur. Nos pro munere noſtro paſtorali, ardentiſſimo ſtudio optantes, cupienteſque, ut Gloria Dei, cultuſque ejus in Diœceſi noſtra augeatur, amplificetur, & majora in dies ſumat incrementa, ſupplicationem hujuſmodi paterno affectu amplectentes, facilè ad id aſſenſum noſtrum accommodandum, & præbendum duximus, prout accommodamus, & præbemus dictis Patribus in præfata Civitate Conventum exſtruendi, & fundandi, citra tamen præjudicium, & incommodum præexiſtentium aliorum tam ſæcularium, quàm Regularium Eccleſiarum, & ſervatis Conſtitutionibus Summorum Pontificum Clem. VIII. Gregorii XV deſuper editis, per Urbanum VIII. innovatis, & per Innocentium X amplificatis, facultatem damus, & concedimus per præſentes. In quorum fidem præſentes manu propria ſubſcripſimus, & ſigillo noſtro munitas dedimus Varſaviæ in Palatio noſtro Epiſcopali, die Mercurii quarta menſis Novembris, Anno Domini 1722.*

Conſtantinus Szaniawski, Epiſcopus Cracovienſis.

Conſenſum ſuum Clerus, tum Sæcularis, tum Regularis exhibuit ſequenti formâ.

Univerſis, & ſingulis præſentes litteras inſpecturis, nominatim verò Admodum R. Patri, & Religioſo in Chriſto Patri Benedicto Commiſſario Generali PP. Capucinorum in Regno Poloniæ, Salutem in Domino.

Quantum Univerſali Eccleſiæ Dei decus, præſidium, & ornamentum adferant Sacri Religioſorum Cœtus, & Congregationes, earumque digito Paternæ dexteræ exarata inſtituta, non modo præſens, & anteacta ætas confitetur, deprædicat, & veneratur, verùm & uſque ad conſummationem ſæculi laudare, & prœconizare haud unquam ceſſabit. Quapropter exempla Matris Sanctæ, nimirum Romanæ Eccleſiæ, Religioſos omnes amplexantis, & ad maternorum uberum participationem per inexplicabilem Divinam providentiam, Pauperum ſuſtentatricem admittentis, deque illis ſpirituali teneritudine exultantis, & velut pretioſiſſimis monilibus, ac clenodiis ſe exornatis, ſequuti, ut inter alia optimis Inſtitutionibus, & virtutibus, ac chriſtiani Zeli nitore reſplendentia in Civitate Lublinenſi Regularium Cœnobia, &

Digitized by Google

Significamus præſentibus literis noſtris, quorum intereſt, univerſis, & ſingulis, deveniſſe ad nos, Officiumque noſtrum Reſcriptum Sacræ Regiæ Majeſtatis Domini noſtri Clementiſſimi, die nona Menſis Januarii, anno præſenti, ad nos, reſpectu novæ fundationis Religioſorum Patrum Capucinorum hic Lublini in fundo Civili per Celſiſſimos Principes Sanguſzkoviæ Coniuges erigendæ, ordinatum; cui quidem inhærendo Reſcripto Sacr. Regiæ Majeſtatis Domini Noſtri Clementiſſimi, ex vi Officii noſtri, atque Divinum cultum in dies auctiorem fieri curando, felicioraque ſæcula, & majora, per majorem Dei gloriam augendam, ſperando, eiſdem Religioſis Patribus Capucinis noviter per prædictos Celſiſſimos Sanguſzkoviæ Conjuges Mareſchalcos Curiæ Magni Ducatûs Lithuaniæ fundandis, conſenſum de unanimi voto noſtro, ad coemendas domos, fundos, areas (quantum ad exſtructionem Eccleſiæ & Conventûs pro neceſſitate ejuſdem Sanctæ Religionis competierit) in fundo civili, juriſdictioni noſtræ ſubjecto, exiſtentes, inſcriptionumque venditorearum ad acta Civitatis præſentis facienda recognitione, ſalvis nihilominus oneribus Reipublicæ, & Civibus per prædictos Celſiſſimos Principes Fundatores, juxta mentem literarum Sacræ Regiæ Majeſtatis, de fundis coemendis, deportandis, & in bonis Civitatis præſentis locandis, damus, præſentibuſque litteris noſtris permiſſa concedimus, & permittimus, quantumque ex nobis eſt, conſentimus, conſenſûs præſentis vigore. In quarum literarum majorem fidem, præſentes literas manu nobilis Notarii noſtri ſubſcriptas, ſigillo Officii noſtri communiri, fecimus. Datum Lublini in Officio noſtro die 21. Menſis Februari 1723.

Michael Skoſi Sacræ Majeſtatis Servus Notarius
Civitatis Lublinenſis.

Ex Archivo Cuſtodiæ.

EPISTOLA

S. Congregat. Epiſc. & Regul.

Conſtructio novæ Domûs in loco Lubartoviæ, Nuntio Apoſtolico Varſaviæ committitur.

Cum Patres Capucini illius Regni Sacræ Congregationi Epiſcoporum, & Regularium pro Apoſtolica facultate fundandi novum ſui Ordinis Conventum, quem Princeps Sanghusko, in loco ſuo Lubartoviz conſtrui cupit, ſupplicaverit, & Eminent. Patres probe dignoſcant, quod ex locorum diſtantia immediatior informatio, ſecundùm quam hujuſmodi inſtantiæ expediri debent, ab iis haberi haud poſſit, Amplit. Tuæ à me ſcribi voluerunt, quatenus facultate dictæ Sacræ Congregationis, & ſervatis ſervandis, Authoritatem & Apoſtolicum conſenſum interponat, & quidem eò magis, quod hîc Documentum conſenſus Epiſcopi Cracovienſis, loci Ordinarii fuerit exhibitum, de quo hiſce adjungitur exemplar.

Ita exequetur &c. Romæ 6. Septemb. 1737.

Franc. Card. Barberinus.

Ex Secretaria Congregation. menſ. & anni prædict.

DE-

Digitized by Google

hujus ſuo aſſenſu approbet, & nullus aliorum Regularium Conventus in memorato loco, vel ejus vicinia, ad tria milliaria Germanica exiſtat, EE. VV. humillimè ſupplicatur, quatenus ſuam quoque facultatem prædictis adjungere dignentur. Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Sacræ Rom. Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Rufo, Ponente, attento conſenſu Eminentiſſimi Epiſcopi Cracovienſis, eidem benignè remiſit, ut veris exiſtentibus narratis, & dummodo per novam fundationem nullum præjudicium inferatur juribus Parochiali- gioſorum præceſſerit, ad præfati novi Conventûs erectionem, fundationem, & Religioſorum introductionem pro ſuo arbitrio, & prudentia deveniat: Ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Sacros Canones, Sacrum Concilium Tridentinum, & Conſtitutiones Apoſtolicas, & Ordinis circa hujuſmodi novorum Conventuum erectiones præſcripta ſunt, ad amuſſim ſerventur.

Romæ 18. Septembris 1739.

I. Card. Firrao.

Ex Secret. Sacr. Congregat. menſ. & anni prædictorum.

[illegible] *ample.* Civitates *ad iis nuncupentur.*

PROVINCIA HELVETICA.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vernacul.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis.*
Altorffium *Vriorum.*	*Altdorff.*	Oppidum.	Conſtantienſis.	1581
Appenzella, *ſeu Abbatiſcella.*	*Appenzell.*	Oppidum.	Eadem.	1587
Artha.	*Arth.*	Oppidum.	Eadem.	1655
Bada.	*Baden.*	Oppidum.	Eadem.	1591
Bremgarta.	*Bremgarten.*	Civitas.	Eadem.	1618
Bruntrutum.	*Bruntrut.*	Civitas *& Sed. Princ. & Ep. Baſileenſis.*	Biſuntina.	1655
Bullum.	*Bulle.*	Civitas.	Lauſanenſis.	1665
Delemontum.	*Delemont.*	Civitas.	Baſileenſis.	1624
Dornacum.	*Dornac.*	Pagus.	Baſileenſis.	1672
Frauenfelda.	*Frauenfeld.*	Civitas.	Conſtantienſis.	1595
Friburgum *Nuithonum.*	*Fribourg en Suiſſe.*	Civitas.	Lauſanenſis.	1609
Lucerna.	*Lucern.*	Civitas.	Conſtantienſis.	1583
Melſium.	*Mels.*	Pagus.	Curienſis.	1651
Navelium.	*Neffels.*	Oppidum.	Conſtantienſis.	1673
Olta.	*Olten.*	Civitas.	Baſileenſis.	1646
Rapperſwila.	*Rapperſchweil.*	Civitas.	Conſtantien.	1602
Sarna.	*Sarnen.*	Oppidum.	Eadem.	1642
Schüphemium.	*Schüphen.*	Pagus.	Eadem.	1655
Solodorum.	*Solothurn.*	Civitas.	Lauſanenſis.	1688
Stantium.	*Stanz.*	Oppidum.	Conſtantienſis.	1682
Svitium.	*Schweiz.*	Oppidum.	Eadem.	1586
Surlacum.	*Surſee.*	Civitas.	Eadem.	1606
Tugium.	*Zug.*	Civitas.	Eadem.	1697
Wila.	*Weil.*	Civitas.	Eadem.	1653

Miſ-

Digitized by Google

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vernac.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Numerus Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Altiſtadſum.	*Altſtetten.*	. . . . . .	22	Tert. Ord. cum Habitu & Conſtit. Ord. noſtri.
Altorffium.	*Altdorff.*	S. Carolus Borrom.	44	Eadem.
Appencella.	*Appenzell.*	S. Maria Angelorum.	32	Eadem.
Bada.	*Baden.*	Coronatio B. V. M.	32	Eadem.
Friburgum *Nuitbonum.*	*Friburgum in Vchtland.*	S. Joſeph, Sponſus B. V. M.	37	Eadem.
Grimmenſtein.	*Grimmenſtein.*	. . . . . .	27	Eadem.
Lucerna.	*Lucern.*	S. Anna B.V.M.M.	60	Eadem.
Notkerſegg.	*Neckerſegg.*	B. V. Maria.	26	Eadem.
Roſchachium.	*Roſchac.*	. . . . . .	26	Eadem.
Solodorum.	*Solothurn.*	S. Nomen Jeſu.	40	Eadem.
Stantium.	*Stanz.*	S. Clara Virgo.	63	Eadem.
Tugium.	*Zug.*	Præſentatio B. V.	30	Eadem.
Wattvvila.	*Wattvveil.*	S. Maria Angelorum.	24	Eadem.
Wunenſtein.	*Wunenſtein.*	. . . . . .	32	Eadem.

Sigillum *B. V. Maria in Cœlos aſſumpta.* Provinciæ.

PRO-

Digitized by Google

Briſacum.	*Briſac.*	Civitas.	Eedam.	1625
Cella *Ratboldi.*	*Cell.*	Civitas.	Eadem.	1622
Conſtantia.	*Conſtanz.*	Civitas.	Sedes Epiſc. Princ.	1602
Enga.	*Engen.*	Civitas.	Eadem.	1618
Friburgum *Briſgojæ.*	*Freiburg in Briſgew.*	Civitas.	Eadem.	1599
Haslachium.	*Haslach.*	Civitas.	Argentinenſis.	1630
Immenſtadium.	*Immenſtatt.*	Oppidum.	Conſtantien.	1650
Lauffenburgum.	*Lauffenburg.*	Civitas.	Baſileenſis.	1650
Mahlberga.	*Mahlberg.*	Civitas.	Argentinenſis.	1672
Marchdorffium.	*Marchdorff.*	Civitas.	Conſtantien.	1652
Möskirchium.	*Möskirch.*	Civitas.	Eadem.	1659
Neoſtadium.	*Neuſtadt.*	Oppidum.	Eadem.	1670
Oberkirchium.	*Oberkirch.*	Oppidum.	Argentienſis.	1695
Offenburgum.	*Offenburg.*	Civitas.	Eadem.	1637
Ravenſpurgum.	*Ravenſpurg.*	Civitas.	Conſtantienſis.	1626
Rhenofelda.	*Rheinfelden.*	Civitas.	Baſileenſis.	1596
Riedlinga.	*Riedlingen.*	Civitas.	Conſtantien.	1644
Rottenburgum.	*Rottenburg.*	Civitas.	Eadem.	1622
Rottvvila.	*Rottweil.*	Civitas.	Eadem.	1623
Stauffa.	*Stauffen.*	Civitas.	Eadem.	1683
Uberlinga.	*Uberlingen.*	Civitas.	Eadem.	1618
Veldkirchium.	*Veldkirch.*	Civitas.	Curienſis.	1601
Villinga.	*Villingen.*	Civitas.	Conſtantien.	1655
Waldishuttum.	*Walzhuett.*	Civitas.	Eadem.	1650
Wanghena.	*Wangen.*	Civitas.	Eadem.	1641

Reſidentiæ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis Loci.*
Oppenovium.	*Oppenau.*	Oppidum.	Argentinenſis.	1668
Stockachium.	*Stockach.*	Oppidum.	Conſtantien.	1719
Stuehlinga.	*Stuehlingen.*	Oppidum.	Eadem.	1737
Wilerſtadium.	*Wilerſtadt.*	Civitas.	Spirenſis.	1640

Mo-

Digitized by Google

PRO-

Digitized by Google

Antverpia.	*Antwerpen.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1580
Arſchotum.	*Aerſchot.*	Oppidum.	Mechlinienſis.	1686
Bruge. *arum.*	*Brugghe.*	Civitas.	Tornacenſis.	1592 -. 1617
Bruxellæ. *arum.*	*Brüſſel.*	Civitas, & reſid. Princip.	Mechlinienſis.	1587 – 1651
Cortracum.	*Cortryck.*	Civitas.	Tornacenſis.	1610
Furaducis.	*Tervuren.*	Pagus.	Mechlinienſis.	1626
Gandavum.	*Ghendt.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1589 – 1631
Geldria.	*Gelder.*	Civitas.	Ruremundenſis.	1619
Haſſeletum.	*Haſſelt.*	Civitas.	Leodienſis.	1616
Lovanium.	*Loven.*	Civitas.	Mechlinienſis.	1594 – 1613
Lyra.	*Lier.*	Civitas.	Antverpienſis.	1624
Mechlinia.	*Mechelen.*	Civitas.	Sedes Archiepiſc.	1599 – 1626
Meerſel.	*Meerſel.*	Pagus.	Antverpienſis.	1687
Moſacum.	*Maeſeyck.*	Civitas.	Leodienſis.	1625
Oſtenda.	*Oſtende.*	Civitas.	Brugenſis.	1615
Teneramunda.	*Dendermonde.*	Civitas.	Gandavenſis.	1595 – 1628
Thenæ. *arum.*	*Thienen.*	Civitas.	Mechlinienſis.	1669
Trajectum *ad moſam.*	*Maeſtricht.*	Civitas *olim reſid. Epiſcopi.*	Leodienſis.	1609
Trudonopolis.	*Sinttruyden.*	Civitas.	Eadem.	1614
Velpæ. *arum.*	*Velp.*	Pagus.	Eadem.	1626 – 1718

Miſſio
In Statibus Hollandicis.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Flandricum.*	*Qualitas Loci.*
Sylvæduc.	*Shertoghenboſch.*	Civitas *olim Sedes Epiſc.*

Mo-

Digitized by Google

Sigillum S. P. Franciſcus S. Stigmata recipiens. Provinciæ.

Digitized by Google

Namurcum .	*Namur .*	Civitas .	Sedes Epiſcopalis.	1604
Sonegiæ. *arum.*	*Soignies.*	Oppidum .	Cameracenſis.	1616

Monaſterium Monialium .

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Gallic.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Numerus Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Montes .	*Mons .*	Purificatio Bmæ Virginis Mariæ .	24	Congregationis *Audomarenſis .*

Sigillum Provinciæ.

PRO·

Digitized by Google

Monaſterium Monialium Capucinarum.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Gallic.*	*Titulus Eccleſiæ.*	*Numerus Monial.*	*Qualitas Regulæ.*
Leodium.	*Liege.*	SS. Petrus & Paulus.	34	Stricta.

Sigillum *S. Joſeph ſiniſtra puerum Jeſum &c. & dextera Lilium portans.* Provinciæ.

Digitized by Google

Lana.	*Lanna.*	Oppidum.	Tridentina.	1664
Lauffa.	*Lauffen.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1655
Meranum.	*Meran.*	Civitas.	Curienſis.	1616
Milldorffium.	*Milldorff.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1639
Oenipontum.	*Inſprugg.*	Civitas.	Brixinenſis.	1593
Radſtadium.	*Radſtatt.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1633
Salisburgum.	*Salzburg.*	Civitas.	Eadem.	1596
Schlanderna.	*Schlanders.*	Oppidum.	Curienſis.	1644
Sterzinga.	*Sterzingen.*	Civitas.	Brixinenſis.	1628
Weiſſenhornium.	*Weiſſenhorn.*	Civitas.	Auguſtana.	1664

Hoſpitia permanentia.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis Loci.*
Burgovium.	*Burgau.*	Civitas.	Auguſtana.	1729
Höchſtadium.	*Höchſtött.*	Civitas.	Eadem.	1740
Malſium.	*Mals.*	Oppidum.	Curienſis.	1698
Rieda.	*Ried.*	Pagus.	Brixinenſis.	1694

Miſſiones.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis Loci.*
Monaſterium.	*Mynſter.*	Pagus.	Curienſis.	1733
Taraſpum.	*Taraſp.*	Terra.	Eadem.	1716
Werſa.	*Werſen.*	Oppidum.	Salisburgenſis.	1736
Radſtadium.	*Conventus ut ſupra.*	Civitas.	Eadem.	

Mo·

Digitized by Google

PRO-

Digitized by Google

Erdinga.	*Erding.*	Civitas.	Friſingenſis.	1690
Euſtadium.	*Eichſtat.*	Civitas.	Sedes Epiſcop.	1623
Gamundia.	*Schwäbiſch gmündt.*	Civitas Imperial.	Auguſtana.	1652
Landishutum.	*Landtshuet.*	Civitas.	Friſingenſis.	1610
Monachium.	*München.*	Civitas.	Eadem.	1600
Neoforum.	*Neumarck.*	Civitas.	Euſtadiana.	1674
Ratisbona.	*Regenſpurg.*	Civitas Imperial.	Sedes Epiſc.	1613
Rieda.	*Riedt.*	Oppidum.	Paſſavienſis.	1642
Roſenhemium.	*Roſenheim.*	Oppidum.	Friſingenſis.	1606
Schardinga.	*Scharding.*	Civitas.	Paſſavienſis.	1635
Schwandorffium.	*Schwandorff.*	Civitas.	Ratisbonenſis.	1690
Straubinga.	*Straubingen.*	Civitas.	Eadem.	1614
Traunium.	*Traunſtein.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1690
Türckhemium.	*Türckheim.*	Oppidum.	Auguſtana.	1685
Vilshovium.	*Vilzhoven.*	Civitas.	Paſſavienſis.	1642
Waſſerburgum.	*Waſſerburg.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1622
Wembdinga.	*Wembding.*	Civitas.	Auguſtana.	1696
Wolnzachium.	*Wolnzach.*	Oppidum.	Ratisbonenſis.	1729

Miſſiones.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis.*
Dyrnavium.	*Dyrnau.*	Pagus.	Conſtantienſis.	1689
Parckhſteinium.	*Parckhſtain.*	Burgus.	Ratisbonenſis.	1658
Vochenſtruſium.	*Vochenſtraus.*	Burgus.	Eadem.	1657
Weida.	*Weide.*	Civitas Palat.	Eadem.	1658

Reſi-

Digitized by Google

Sigillum *B. V. Maria Oenipontana Electoratûs Bavarici Protectrix.* Provinciæ.

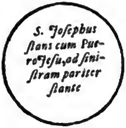
PRO.

Digitized by Google

Oxovium.	*Oxenfurth.*	Civitas.	Eadem.	1664
Regis Curia.	*Königshoffen.*	Fortalitium.	Eadem.	1665

Miſſiones, & Reſidentiæ ſtabiles.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*
Affeldrachium.	*Affeltrach.*	Pagus.	Herbipolenſis.
Bartenſteinium.	*Bartenſtein.*	Reſidē. Princ.	Eadem.
Bönnigsheimium.	*Bönnigsheimb.*	Civitas.	Spirenſis.
Frejenfelſa.	*Freienfelſen.*	Caſtrum.	Bambergen.
Friſenhuſium.	*Frieſenhauſen.*	Pagus.	Herbipolen.
Pfedelbacum.	*Pfedelbach.*	Reſidē. Princ.	Eadem.
Stettenfelſa.	*Stettenfels.*	Caſtrum.	Eadem.
Vilſeckium.	*Vilſeck.*	Civitas.	Ratisbonenſis.

Sigillum Provinciæ.

PRO-

Digitized by Google

			Eadem.	1710
Hradiſtium.	*Münichgräz.*	Oppidum.	Pragenſis.	1690
Iglavia.	*Iglau.*	Civitas.	Olomucenſis.	1631
Littomericium.	*Leutmeritz.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1637
Neo-colinium.	*Neu-colin.*	Civitas.	Pragenſis.	1666
Neoſtadium.	*Neuſtadt.*	Civitas.	Wratislavienſis.	1654
Nicolſpurgum.	*Nickolſpurg.*	Civitas.	Olomucenſis.	1612
Niſſa.	*Neüs.*	Civitas.	Wratislavienſis.	1658
Olomucium.	*Olmüz.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1614.1623.& 1653
Oppoczna.	*Oppoczna.*	Oppidum.	Reginæ Hradacenſ.	1674
Pontum.	*Brix.*	Civitas.	Pragenſis.	1616
Praga in Hradſchin.	*Prag.*	Metropolis.	Sedes Archiepiſcopi.	1600
Neo-Praga.	*Prag in Der Neuſtadt.*	.....	......	1636
Raudnicium.	*Raudnitz.*	Oppidum.	Eadem.	1614
Reichſtadium.	*Reichſtadt.*	Oppidum.	Eadem.	1681
Rumburgum.	*Rumburg.*	Oppidum.	Littomericien.	1683
Svidnicium.	*Schweidnitz.*	Civitas.	Wratislavien.	1680
Sutticium.	*Schivenhoffen.*	Civitas.	Pragenſis.	1651
Teinitium.	*Teinitz.*	Civitas.	Eadem.	1650
Trebitzium.	*Trebitſch.*	Civitas.	Olomucenſis.	1693
Viſcovia.	*Wiſchau.*	Civitas.	Eadem.	1616
Wratislavia.	*Breslau.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1671
Ziattecium.	*Saaz.*	Civitas.	Pragenſis.	1675
Znoyma.	*Znaym.*	Civitas.	Olomucenſis.	1628

Digitized by Google

Sigillum *S. P. Franciſcus manibus Crucem ſtringens :* Provinciæ.

PRO.

Digitized by Google

Freyſtadium *in Auſtria.*	*Freyſtatt.*	Civitas.	Paſſavienſis.	1643
Gmunda *in Auſtria.*	*Gmundt.*	Civitas.	Eadem.	1636
Hattvanum *in Hungar.*	*Hattwan.*	Oppidum.	Vaccienſis.	1729
Hollobruna *in Auſtria.*	*Hollbrunn.*	Oppidum.	Paſſavien.	1665
Lincium *ad S.Joſ. in Auſt.*	*Linz.*	Suburbium Civit. Lincien.	Eadem.	1690
Lincium. *ad S. Mattiam in Auſtria.*	*Linz.*	Civitas.	Eadem.	1606
Mödlinga *in Auſtria.*	*Mödling.*	Oppidum.	Viennenſis.	1632
Morra *in Hungaria.*	*Morra.*	Pagus.	Veſprinienſis.	1696
Neoſtadium *in Auſt.*	*Neuſtatt.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1620
Ovarinum *in Hungar.*	*Ungariſch-Altenburg*	Oppidum.	Jaurinenſis.	1698
Paſſavium *in Auſtria.*	*Paſſau.*	Civitas.	Sedas Epiſcopi.	1615
Pazinium *in Hungar.*	*Pozing.*	Civitas.	Strigonienſis.	1674
Poſonium *in Hung.*	*Presburg.*	Civitas.	Sed. Archiep. Strigon., & Hung. Primatis.	1708
Poyſtorffium.	*Poyſdorff.*	Oppidum.	Paſſavienſis.	1673, & 1709
Pruggum *ad Laytham. in Auſtria.*	*Prugg.*	Civitas.	Viennenſis.	1625
Quinque Eccleſiæ *in Hungar.*	*Fünffkirch.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1699
Scheibſium *in Auſt.*	*Scheibſen.*	Oppidum.	Paſſavienſis.	1677
Schwechetium *in Auſt.*	*Schwecket.*	Oppidum.	Viennenſis.	1693
Styra *in Auſtria.*	*Steir.*	Civitas.	Paſſavienſis.	1627
Tattis *in Hungar.*	*Tatten.*	Pagus.	Jaurinenſis.	1744
Tockainum *in Hungaria.*	*Tockey.*	Oppidum.	Agrienſis.	1712
Tulna *in Auſtria.*	*Tuln.*	Civitas.	Sedes Suffraganei Paſſav.	1644
Varaſdinum M. *in Hung.*	*Groſſ-Varadin.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1627
Vienna *ad S. Mar. Angelorum intra Urbem.*	*Wien.*	Civit. Metrop. Sedes Imper.	Sedes Archiepiſcopi.	1622

Digitized by Google

Goiſeramii, & Hallſtadii.

Reſidentiæ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*
Budaickum.	*Budaick.*	Pagus.
Paſſavium *in Monte. B.V. Auxiliatricis.*	*Paſſaw.*	Civitas.

Sigillum *S. Leopoldus Patron. Auſt. manu dexterâ enſem, et ſiniſtrâ vexillum tenens.* Provinciæ.

PRO-

Digitized by Google

	Gurz.	Civitas.	Aquilejenſis.	1591
Græcium *ad S. Antonium.*	*Graz* S. Antonii.	Civitas.	Salisburgenſis.	1600
Græcium *ad S. Joannem Baptiſtam.*	*Gräz* S. Joan. Bap.	Extra muros Civitatis.	Salisburgenſis.	1648
Gradiſca.	*Gradiſca.*	Civitas.	Aquilejenſis.	1640
Gurgfeldum.	*Gurgfeldt.*	Civitas.	Eadem.	1634
Hardberga.	*Hardberg.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1652
Irdninga.	*Irdning.*	Oppidum.	Eadem.	1710
Knittelfeldum.	*Knittelfeld.*	Civitas.	Seccovienſis.	1703
Labacum.	*Labach.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1606
Leibnizium.	*Leibniz.*	Civitas.	Salisburgenſi.	1637
Leobium.	*Leoben.*	Oppidum.	Eadem.	1690
Locopolis.	*Biſchofflach.*	Civitas.	Aquilejenſis.	1706
Marburgum.	*Marburg.*	Civitas.	Salisburgenſis.	1613
Muravium.	*Murrau.*	Civitas.	Eadem.	1643
Muræpontum.	*Prugg.*	Civitas.	Eadem.	1606
Murreggium.	*Muregg.*	Oppidum.	Eadem.	1667
Pettovium.	*Pettau.*	Civitas.	Eadem.	1623
Radtkerſpurgum.	*Radkerſpurg.*	Civitas.	Eadem.	1614
Rudolphsbertum.	*Neuſtättl.*	Civitas.	Aquilejenſis.	1659
Swannberga.	*SchWannberg.*	Oppidum.	Lavandina.	1706
Tergeſtum.	*Trieſt.*	Civitas.	Sedes Epiſcopalis.	1617
Varasdinum.	*Varaſtin.*	Civitas.	Zagrabienſis.	1699
Villacum.	*Villac.*	Civitas.	Labacenſis.	1633
Wolfsperga.	*Wolfsperg.*	Civitas.	Lavandina.	1634
Zagrabia.	*Zagram.*	Civitas.	Sedes Epiſcopalis.	1615

Miſ-

Digitized by Google

PRO-

Digitized by Google

Eſſendia.	*Eſſen.*	Civitas.	Nullius.	1614
Euskirchium.	*Euskirchen.*	Civitas.	Colonienſis.	1639
Gladbacum.	*Gladtbach.*	Civitas.	Eadem.	1654
Hildeſium.	*Hildesheim.*	Civitas.	Sedes Epiſcopalis.	1630
Juliacum.	*Julich.*	Civitas.	Colonienſis.	1622
Lintzium, ad *Rhenum.*	*Lyntz am Rhein.*	Civitas.	Trevirenſis.	1627
Marcodurum.	*Deuren.*	Civitas.	Colonienſis.	1635
Monaſterium *Eifſliæ.*	*Münſtereiffel.*	Civitas.	Eadem.	1619
Monaſterium. *Weſtphaliæ.*	*Münſter in* Weſtphalen.	Civitas.	Sedes Epiſcopalis.	1614
Paderborna.	*Paderborn.*	Civitas.	Sedes Epiſcopi.	1612
Rhenoberca.	*Rheinberg.*	Civitas.	Colonienſis.	1662
Ruthena.	*Ruden.*	Civitas.	Eadem.	1651
Tulpetum, *ſive Tolpiacum.*	*Zulpich.*	Civitas.	Eadem.	1635
Waſſenberg.	*Waſſenberg.*	Civitas.	Leodienſis.	1654
Werlæ.	*Werl.*	Civitas.	Colonienſis.	1645
Werna.	*Wern.*	Civitas.	Monaſterienſis.	1658
Wittemium.	*Wittem.*	Caſtrum.	Leodienſis.	1729
Zanthi.	*Zanthen.*	Civitas.	Colonienſis.	1629

Reſidentiæ.

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci German.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis Loci.*
Benroda.	*Benrath.*	Pagus.	Colonienſis.	1662
Brenſchedena.	*Brenſchede.*	Pagus.	Eadem.	1725
Clemenſwerda.	*Clemenſwerth.*	Caſtrum Elect.	Monaſterien.	1739
Peina.	*Pein.*	Civitas.	Hildeſienſ.	1669
Stolberga.	*Stolberg.*	Oppidum.	Colonienſ.	1737

Mona-

Digitized by Google

labe concepta.

PRO-

Digitized by Google

		us .		
Bruchſalia .	*Bruchſal .*	Civitas .	Sed. Epiſc. Spirenſis .	1669
Cochemium .	*Cochem .*	Civitas .	Trevirenſis .	1623
Confluentia .	*Coblenz .*	Civitas .	Trevirenſis .	1627
Dieburgum .	*Dieburg .*	Civitas .	Moguntina .	1650
Francodalium .	*Franckental .*	Civitas *Relig. mixtæ .*	Wormatienſis .	1624
Francofurtum .	*Franckfurt .*	Civitas Libera, & Acatholica .	Moguntina .	1628
Grünſtadium .	*Grünſtatt .*	Civitas *Relig. mixtæ .*	Wormatienſis .	1690
Heidelberga .	*Heydelberg .*	Civitas *Relig. mixtæ .*	Eadem .	1629
Lohra .	*Lohr .*	Civitas .	Moguntina .	1648
Manhemium .	*Manheim .*	Civitas *Relig. mixtæ .*	Wormatienſis .	1685
Moguntia .	*Maynz .*	Civitas .	Sedes Archiepiſc. Electoris .	1618
Mons Angelorum .	*Engelberg .*	Locus Solitar.	Moguntina .	1630
Neoſtadium .	*Neuſtatt .*	Civitas *Relig. mixtæ .*	Spirenſis .	1628
Saxoregium .	*Königſtein .*	Oppidum .	Moguntina .	1646
Spira .	*Speyr .*	Civitas Libera. & Acath.	Spirenſis .	1623
Treviris .	*Trier .*	Civitas .	Sedes Archiepiſc. Elect.	1615
Wagheuſelium .	*Wagheuſel .*	Locus Solitar.	Spirenſis .	1616
Walthurena .	*Walthüren .*	Oppidum .	Moguntina .	1631
Wormatia .	*Wormbs .*	Civitas Libera, Acatholica .	Sedes Epiſcopi .	1630

Digitized by Google

Deideshemium.	1633	1649
Wimpina.	1635	1641
Heppenhemium.	1648	1649
Hembsbacum.	1649	1674
Lorichium.	1652	1686
Sanctus Goar.	1652	1657
Cellmichium.	1657	1679
Neolinga.	1661	1691
Philippsburgum.	1677	1734
Cauba.	1686	1700
Kirlocum.	1690	1698
Trarbacum.	1691	1698

Sigillum *Beata Virgo Maria ſine labe concepta.* Provinciæ.

CU-

Digitized by Google

Nomen Loci Latinum.	*Nomen Loci Vernac.*	*Qualitas Loci.*	*Diœceſis Loci.*	*Annus Fundationis Loci.*
Oleſca *in Ruſſia Polona.*	*Olesk.*	Oppidum.	Luceorienſis.	1739
Rozwadovia.	*Rozwadow.*	Oppidum.	Cracovienſis.	1741
Sendiszovia.	*Sendziſzow.*	Oppidum.	Eadem.	1739
Vinnica *in Ukraina.*	*Winnica.*	Civtas Regia.	Luceorienſis.	1746
Violin *in Poloniæ Majore.*	*Violin.*	Oppidum.	Poſnanienſis.	1747
Uſcieluga *in Volinia.*	*Uſcieluga.*	Oppidum.	Luceorienſis.	1747
Zbrzeza *in Podolia.*	*Zbrzeza.*	Oppidum.	Camienecenſis.	1744

Sigillum *S. Stanislaus Epiſc. & Mart. ad pedes mortuum reſuſcitatum habens.* **Provinciæ.**

Digitized by Google

Acciajolus, Nicolaus Cardinalis

Fundationem Domûs Leopolitanæ approbat. *fol.* 359.

Adelaidi, Duciſſæ & Electrici Bavariæ

Diſſicultas circa votorum paritatem in Capitulis renuntiatur *fol.* 14. *&* 156.

Fr. Adrianus ex Widenau.

Provinciæ Bavaricæ Provincialis, zelatur pro Lege Domini, & moritur morte juſtorum *fol.* 153.

Agonia Domini (*Oppidum.*)

Methodus celebrandi Miſſas ſuperfluas præſcribitur *fol.* 340.

Fr. Albanus Monacenſis.

Provinciæ Bavaricæ, inſtituit Monachii Pactum Marianum *fol.* 153.

Albergatus, Antonius Nuntius Apoſtolicus, & Epiſcopus &c.

Fratres noſtros Coloniæ firmat. *fol.* 278. Confraternitatem Dominicæ Paſſionis approbat, & inſtituit *fol.* 282. ad quam Principes Encyclicis invitat *fol.* 283. & [...] *fol.* 289.

Fr. Albertus Raſſenſis

Provinciæ Tyrolenſis, Commiſſarii Generalis munus obit *fol.* 123.

Aldenrathi

Prope Capellam Fratribus Hoſpitium conceditur *fol.* 316.

Alexander Benedictus Stanislaus, Regius Princeps Poloniæ,

Profeſſionem noſtri inſtituti emittit *fol.* 348. in Eccleſia noſtra Romæ Regio apparatu ejus cadaver exponitur. *ibi.* ac conſervatur *ibi.*

Alexander Farneſius.

Vide Farneſius Alexander.

Fr. Alexander Gandavenſis

Provinciæ Flandro-Belgicæ, genere & virtute claret *fol.* 83.

Fr. Alexius Burgundus.

Provinciæ Boemicæ pulpitum Brunæ Principum plauſu adminiſtrat *fol.* 176. Civitatem Styrenſem ab hæreſi purgat *ibi.* Pragenſi zelanter aſſiſtit *ibi.* Pulpitum RR. PP. Auguſtinianorum in Eccleſia, & Cathedram RR. PP. Jeſuitarum in Uni-

ceſſum Ordini ad Eccleſias Miſſionum & Reſidentiarum extenditur, fol. 12. *Vide Lucernæ Moniales, Aquiſgrani &c.*

De Althan Michaëli Adolpho Comiti,

Papa Litteras à ſe receptis nuntiat, *fol* 182. ei pro intento redemptionis opere quatuor Fratres in ſubſidium aſſignantur, *fol.* 236.

Altorffii

Primus Germaniæ Conventus erigitur, qui adhuc viſitur, *fol.* 26.

Altorffenſis Magiſtratus.

Decreta quædam revocare jubetur, *fol.* 55. & obſecundans à Sancta Sede petita obtinet *ibi*.

Fr. Angeli Bruxellenſis

Epiſcopi Ruremundenſis, memoria renovatur, *fol.* 84.

Fr. Angelicus Wolffacenſis.

Provinciæ Auſtriæ Anterioris, Definitor, & Vicarius Generalis, vitam nomini parem ducit, *fol.* 64. virtute ejus à Cæſare commendatâ, *ibi*.

Antonius Albergatus.

Vide ſuprà Albergatus.

ibi acceptare monentur, *fol.* 86.

Fr. Apollinaris à Sigmaringa.

Provinciæ Helveticæ unitæ, Frater Germanus Sancti Fidelis Protomart. virtute & donis clarus, *fol.* 27. Altorffii in odore ſuavitatis quieſcit *ibi*.

Fr. Apollinaris à Svitio.

Provinciæ Helveticæ, ex Juziorum genere, de caſtris Regis ad caſtra D Franciſci tranſit, *fol.* 28. zelatur pro gloria Dei, *ibi*. Principale Monaſterium Einſidlenſe Romæ tuetur *ibi*, ubi & varias obtinet gratias, *ibi*.

Fr. Apollinaris à Svitio.

Ejuſdem Provinciæ, ex Weberiana Stirpe, Miſſionarius Moſcoviæ, *fol.* 29. Theologus Regii Principis Sobieski *ibi*, & S. Congregationis Indulgent. Conſultor *ibi*.

Aquiſgrani.

In Eccleſia Fratrum Altaris privilegium transfertur, *fol.* 317.

Duo Fratres Archangeli Scoti.

Provinciæ Flandro-Belgicæ, mirâ vitâ coruſcant, *fol.* 82. Gandavi in Eccleſia noſtra cum Matre quieſcunt *ibi*, addito tumbæ epitaphio, *fol.* 83.

Arcem-

Digitized by Google

Arthæ,

Conventum Fratrum conſtrui committitur, *fol.* 39.

Audomarenſis Congregationis,

Moniales Epiſcopis ſubduntur, *fol.* 91.

S. Auratiani M.

Corpus ex Eccleſia Fratrum Budvicii extrahi vetitur, *fol* 211.

Auſtriaca Domus.

Varias Domos Fratribus conſtruit, *fol.* 216. & 233. Ordinem univerſim beneficiis cumulat, *ibi* & *fol.* 220. Viennæ in Eccleſia Fratrum Theſaurum & cadavera&c. conſervat, *fol.* 233. *&* 255. quæ utrinque recenſentur *ibt*. *Vide Leopoldus Imperator*, *Carolus VI.*, *Maria Thereſia Imperatrix*, *Viennenſis Conventus &c.*

Auſtriæ Anterioris Provincia.

Fruitur ſpeciali Domûs Auſtriacæ protectione, *fol.* 62. in Provinciam diſtinctam erigitur, *fol.* 72. abſolvit à caſibus Epiſcopis reſervatis, *fol.* 63. ex ea plures Commiſſarii Generales eliguntur, *fol.* 64. novas Domus ſine S. Sedis licentia erigit, *fol.* 73. & paritatem votorum in Capitulis Generalibus acquirit, *ibi*. Apotheoſin Sancti Fidelis Protomartyris promovet 63. & Viris conſpicuis gloriatur. *ibi*.

Fr. Bauianus Gandavenſis

Flandro-Belgicæ Provinciæ, generis claritatem pietate adauget, *fol.* 83.

Bavarica Domus.

Fulget fidei zelo, *fol.* 152. in Templis & Monaſteriis coruſco *ibi*, quorum nonnulla & Fratribus noſtris conſtruxit *ibi & ſeq.* vide *Adelaidi Maximilianus &c. Clemens Auguſtus*, *Maximilianus Joſephus*, *Maximilianus Henricus &c.*

Bavarica Provincia.

Zelatur pro Domo Dei, *fol.* 152. ab ea Pactum Marianum Monachii, & Confraternitas de perpetua adoratione originem ſumunt, *fol.* 153. Lue epidemicâ infectis charitativè aſſiſtit *ibi*. RR. Reformati in ea Bullæ de formâ Habitûs non ſubduntur, *fol.* 155 in Provinciam erigitur *ibi*. Conventus Franconiæ ab ea ſeparantur, *fol.* 187. cum inſtrumento, *fol.* 160. Viam crucis erigit, *fol.* 163. Conventus Gamundenſis & Dinkelſpilanus ei aggregantur, *fol.* 162. paritas votorum, & licentia Domos fundandi conceduntur. *fol.* 20.

Belgiô

Fratres noſtri diſcedere inhibentur, *fol.* 86.

Fr. Benedictus Leodius

Honor Leodienſium, mittitur â Papa ad Regem Galliæ, *fol.* 114. ac diverſos Imperii Principes *ibi & ſeq.* ad ejus laudes plures Provinciæ concurrunt, *fol.* 117.

Re-

Fundatur in calamitate temporis, *fol.* 171. extenditur Olomucium, *fol.* 174. Inter Acatholicos zelatur cum fructu, *fol.* 175. in ea Clerici Novitii laicos profeſſos præcedunt, *fol.* 215. Conventus Viennenſes ab ea ſeparantur, *fol.* 216. ſeparationis inſtrumentum *ibi*. Numerat Fundatores inſignes, & Viros illuſtres, *fol.* 175 *& ſeq.* in ea Principiſſæ nonullæ Conventus ingrediuntur, *fol.* 224. paritas votorum in Capitulis Generalibus, & facultas fundandi Conventus, ei attribuitur, *fol.* 20.

Fr. Bonaventura ab Herbipoli

Virtute præſtat, *fol.* 279 & in ejus manu Chriſtus viſibiliter cernitur *ibi*.

Bornhovii

Templum Marianum pro Domo conſtruenda Fratribus donatur, *fol* 339. & Methodus celebrandi Miſſas ſuperfluas præſcribitur *ibi*.

Brigantii

Monialibus pro novena indulgentiæ conceduntur, *fol.* 83. fundatio Monaſterii *ibi*.

Brixienſis Provincia.

Fabricæ Hoſpitii RR. PP. Reformatorum obſiſtit, *fol.* 127.

Budvicii

Prohibetur & idem circa Corpus S. Auratiani, *fol.* 211.

C

Calixtus Georgius.

V*ide Georgius Calixtus*.

In Capitulis Generalibus.

Diviſis Germaniæ Provinciis paritas votorum controvertitur, *fol.* 7. *& ſeq.* conceditur, *fol.* 20.

Capucini

Ad RR. PP. Ciſtercienſes Refermatos tranſeuntes, regredi jubentur, *fol.* 101.

Caramuel

Doctrinam Fr. Antonii Mariæ de Reitta laudibus effert, *fol.* 225. ac Fr. Valeriani Magni *f.* 205.

Carolus VI. Imperator.

Fundationem Capellæ Lauretanæ Pragæ confirmat, *fol.* 225. Fratres extraneos diutius in Conventu Viennenſi morari prohibet, *fol.* 232. illius epitaphium, *fol.* 349.

Ca-

Digitized by Google

ſcopus Antverpienſis.

Humilitate excellit, *fol.* 84. ejus epitaphium *ibi*.

Fr. Caroli ex Principibus de Hornes.

Epiſcopi Brugenſis, memoria renovatur, *fol.* 84.

Fr. Carolus Bruxellenſis.

Ex Ducibus de Aremberg, Definitor generalis, duorum Conventuum ſtructuram dirigit, *fol.* 94. *& ſeq.* flores Seraphicos componit, & figuris exornat *ibi*. Scribit modeſtè contra Calumniatorem, *fol.* 95. Æneis laminis picturas de Habitu S. Patris incidi curat, *fol.* 95. obtinet Reliquias & Corpora Sanctorum Martyrum *ibi*, quæ in Eccleſia Bruxellenſi collocat, *fol.* 93. Generalatui & Cardinalatui renuntiaſſe ducitur *ibi*. Papa de recuperata ejus ſalute gaudet *ibi*, & habendam de eo memoriam Duci Carolo Fratri Germano nuntiat *ibi*, piè moritur *ibi*.

Caſpar Pfiffer.

Vide Pfiffer Caſpar.

Clauſuræ Auguſtanæ vulgò Cluſinæ.

Capella Lauretana divite ſupellectile ornatur, *fol.* 139. quam extrahi vetitur *ibi*, &

Alexandro, Regio Principi Poloniæ Pontificio ſumptu parentari jubet, *fol.* 348.

Clemens Auguſtus, Archiepiſcopus, & Elector Colonienſis.

Fundat Hoſpitium FF. in Clemenswerth, *fol.* 319. Filiam Hebræam de baptiſmo levat, *fol.* 292.

Clerici Novitii.

Vide Novitii.

Colloredo, Carolus Comes.

Conſtruit Fratrum Domum Oppoznæ, *fol.* 175. & 221.

Colonienſis Provincia.

Miro Dei conſilio fundatur, *fol.* 278. per Fratres è Belgio vocatos, *fol.* 280. Viris illuſtribus floret 279. cultui B. Virginis Mariæ dedita *ibi*. Dividitur, *fol.* 311. diviſionis inſtrumentum, *fol.* 313. petita votorum paritas difficilis nuntiatur, *fol.* 316. conceditur cum facultate fundandi Conventus ſine recurſu ad Sanctam Sedem, *fol.* 317. in ejus Eccleſiis Reliquiæ de Societate S. Urſulæ collocantur, *fol.* 318.

Colonienſis Fratrum Conventus.

In ejus Eccleſia Archiconfraternitas de propaganda fide inſtituitur, *f.* 282. cui ſpeciales

Digitized by Google

Fr. Columbanus à Rottenburgo.

Nomine Epiſcopi Baſileenſis ſacra Limina inviſit, *fol.* 67. nobilitate generis claret *ibi*. Stimulum carnis fuſo ſanguine extinguit *ibi*. Ligata ejus lingua facto voto ita ſoluta eſt, ut Chryſoſtomus in pulpito diceretur *ibi*, patitur injurias & verbera ab Acatholicis *ibi*, dono gratiarum fulget *ibi*, & moribundi Fratres de longinquo benedictionem ab eo petunt *ibi*.

Communio generalis menſtrua

Provinciis Germaniæ conceditur, *fol.* 24. cum facultate eam in Eccleſiis ſæcularium inſtituendi *ibi*.

Confeſſiones

Sæcularium excipiunt Fratres Germanię authoritate Apoſtolica, *fol.* 3.

Confraternitas, ſeu Congregatio

Paſſionis Domini in Eccleſia noſtra Pragæ, *fol.* 179. Bruxellis Equitum de Paſſione Chriſti 88. & Coloniæ de propaganda fide inſtituuntur, *fol.* 280.

Fr. Conradus Monheimenſis

In ſæculo, jurium Doctor, *fol.* 153. in clauſtro humilitatis cultor *ibi*.

De Cortenbach, Henricus Ferdinandus Baro

Fratribus paſtoralem curam Stollbergæ addicit, *fol.* 329. facultate à Summo Pontifice petitâ *ibi*.

Crocius Joannes, Miniſter Acatholicus.

Cum Fr. Valeriano Magno in arenam conſcendit, *fol.* 196. & turpiter recedit *ibi*.

De La Cueva, Alphonſus Cardinalis

Archiconfraternitati Colonienſi opem & ſtipem ſpondet, *fol.* 290.

Fr. Cunebertus Colonienſis.

Sub dio diutius ſepultus flexibilis reperitur, *fol.* 279.

Fr. Cyprianus Crouſſers Antverpienſis.

Provinciæ Flandrobelgicæ, Definitor Generalis, Scientiæ & pietatis cultor, ac librorum auctor, *fol.* 84.

D

Dambſvvegg.

FRatribus Miſſio addicitur, *fol.* 148. cum conditionibus expreſſis *ibi*.

amplectitur, *fol.* 83.

De Dietrickſtein Familia

De zelo Religionis à Papa commendatur, *fol.* 207.

De Dietrickſtein, Franciſcus Cardinalis & Princeps.

Fundat Conventum Fratrum Nicolſpurgi, *fol.* 175. quem Succeſſores Principes ſuſtentant *ibi*, nec non Viſcovienſem *ibi*. Capellam Lauretanam Nicolſpurgi Fratrum curæ committit, *fol.* 208. Fratres ad Diœceſin Olomucenſem admittit *fol.* 177.

De Dietrickſtein, Maximilianus Princeps.

Fratres in cura Capellæ Lauretanæ Nicolſpurgi firmari poſcit, *fol.* 207. & obtinet *ibi*.

De Dietrickſtein, Mariæ Thereſiæ Comitiſſæ

Fratrum Conventum Hollobrunæ intrandi facultas conceditur, *fol.* 267.

Dinckelſpilæ

Conventus à Provincia Franconiæ ſeparatur, *fol.* 162. Bavaricæ aggregatur *ibi*.

grates deſuper referri, *fol.* 137.

De Drackovvitz, Maria Magdalena Comitiſſa.

Domum Fratrum Varaſdini conſtrui, Romæ urget, *fol.* 276.

E

Einſidlenſis Principalis Monaſterii

Famam & jura Fr. Apollinaris Svitenſis à calumniis tuetur, *fol.* 28.

Electio

Duorum Fratrum ſecundùm carnem, unius in Miniſtrum Provincialem, & alterius in Definitorem ſanatur, *fol.* 106.

Electio Diſcretorum.

Vide Diſcretorum.

Fr. Elzearius Geldrienſis.

Provinciæ Flandro-Belgicæ, illibatæ vitæ Religioſus, *fol.* 84. poſt cuius mortem è naribus flos &c. pullulat *ibi*.

Fr. Emerici Comoromienſis Epiſcopi Viennenſis

Memoria renovatur, *fol.* 234. zelus commendatur, *fol.* 247. pacis conſilia Cæſari ſug-

Digitized by Google

…Episcop. Conſtantienſis, *fol.* 66. duorum Fratrum Archangelorum, & eorum Matris, *fol.* 83. Caroli Epiſcopi Antverpienſis, *fol.* 84. quorundam Fratrum Herbipoli, in obſequio charitatis defuuctorum, *fol.* 167. Fr. Valeriani Magni 201. *& ſeq.* Ferdinandi IV. Imperat., *fol.* 256. Ferdinandi III. *fol.* 257. Leopoldi Guilielmi Archiducis, *fol* 259 Caroli Joſephi Archiducis, *fol.* 260. Eleonoræ Imperatricis, *fol.* 266. Caroli VI. Imperatoris, *fol.* 349. &c.

Equitum Paſſionis Domini

Congregatio in Eccleſia noſtra Bruxellenſi inſtituitur, *fol.* 88. approbatur, *fol* 89. Equites primi recenſentur, *fol.* 90. Congregationis finis *ibi*, & Leges *ibi*.

Erdingæ.

Domus Fratrum fundatur, *fol.* 157. ſummo Pontifice Decretum deſuper editum confirmante *ibi*.

Erneſtus, Landgravius Haſſiæ

A Fr. Valeriano Magno ad fidem catholicam convertitur, *fol.* 196. *& ſeq.* cujus profeſſionem publicam cum Sereniſſima Conjuge Coloniæ emittit, *fol.* 291. *Vide Fr. Valerianus Magnus*.

Fr. Euſebius Juliacenſis.

Electori Palatino à Concionibus nonnulla privilegia obtinet, *fol.* 318.

Ferdinandus, Archiepiſcopus & Elector Colonienſis &c.

Conſtructionem Domûs Dionatenſis approbat *fol.* 114. Domum Fratribus Hildeſii donat, *fol.* 308. Fratres contra calumnias tuetur, *fol.* 309.

Ferdinandus Maria, Dux & Elector Bavariæ.

Provinciam Bavaricam pro paritate votorum commendat, *fol.* 13. *&* 156.

Ferdinandus, Archidux Auſtriæ.

Oeniponti Fratrum Domum conſtruit, *f.* 123. & ejus fundamentis primum lapidem injicit *ibi*.

Ferdinandus, Comes de Plettenberg.

Vide Plettenberg.

S. Fidelis à Sigmaringa, Protomartyr

Sanctorum albo inſeritur *fol.* 63. cujus oſſa Curiæ conſervantur, *fol.* 27. *Vide dedicationem hujus tomi*.

obtinet facultatem varia terræ petia commutandi , *fol.* 92. Conventus variantur , & inter ſe ſegregantur , *fol.*96. Diſcreti in ea abolentur , *fol.* 97. eorum loco aliis ſubſtitutis , *fol.* 98. reſtituuntur , *fol.* 99.

Fluminis

Domûs Fratres promiſcuè cum RR. PP. Reformatis in Eccleſia Collegiata ſedere jubentur , *fol.* 276.

Franciſcus Egon de Fürſtenberg.

Vide infrà Fürſtenberg.

Franciſcus, Cardinalis de Dietrickſtein.

Vide de Dietrickſtein Franciſcus.

Fr. Franciſcus , Hybernus.

Ortu , linguis , & eruditione clareſcit , *f.*279. Tauleri opera defendit *ibi*.

Franciſcus de Magnis.

Vide de Magnis.

Fr. Franciſcus à Rodraſen

Polonus , Provinciæ Boemicæ Miſſionarius , varios vulgat libros , *fol.* 348.

in patronum electo , *fol.* 170. Herbipoli ſua fundamenta jecit *ibi* obſervantiæ regularis , & lucri animarum ſtudioſa , *fol.* 166. Rex Sveciæ Fratribus ibi nocere prohibet , *fol.* 167. tempore peſtis zelanter infectis aſſiſtit *ibi*. Defunctos in obſequio Fratres Civitas Herbipolenſis Epitaphio honorat *ibi* , ipſius erectio in Provinciam urgetur , *fol.* 168. conceditur , *fol.* 170. & *fol.* 157. erectionis inſtrumentum , *fol.* 160.

Francofurti

Fratrum Domum conſtrui Papa requirit , *fol.* 330. emptio Domûs ibi confirmatur *ibi* , venditio ejus nulla declaratur , *fol.* 341. & nova deſuper tranſactio firmatur , *fol.* 343. Dura ibi Fratres patiuntur. *ibi*.

Friburgi Nuithonum Senatus.

Tum de charitate Fr. Stephano à Cæſena exhibita , *fol.* 33. tum de ſua erga S. Sedem obſervantia commendatur , *fol.* 34.

Fuggerus , Jacobus , Epiſcopus Conſtantienſis.

Ob conſtructam Conſtantiæ Domum à Summo Pontifice laudatur , *fol.* 65. Fratres pio affectu proſequitur *ibi* , Eccleſiam Conſtantiæ variâ ſuppellectile ornat *ibi*. In illa ſepultus adjuncto epitaphio , *fol.* 66.

Fürſtenbergiana Domus

Capellam Lauretanam Stuehlingæ Fratrum curæ

Digitized by Google

mo Pontifice laudatur, *fol.* 135. qui de eo, quæ ad decorem vergerent, à ſe ſtatuenda eſſe, Reginæ reſcribit *ibi*, hancque de illius diſceſſu dolentem ſolatur *ibi*, & à ſe benignè receptum tum eidem Reginæ, tum ejus Sorori Duciſsę Parmæ ſignificat, *fol.* 136. dotes illius commendando, *fol.* 137. In Provincia Rhenana exſtructionem Domuum coadjuvat, *fol.* 138. Elemosynarius Major Reginæ & Capellanus Regius conſtituitur *ibi*. Mytras & purpuram ac Ordinis munia rejicit *ibi & fol.* 136. Sacriſtias variâ ſupellectile ornat *ibi*. *Grandis* Dei Servus & Magnus Frater Minor ab Hiſpanis dictus *ibi*, piè in patrio Conventu moritur *ibi*.

Gamundenſis Conventus.

Provinciæ Bavaricæ addicitur, *fol.* 162.

Georgius Calixtus, Miniſter Acatholicus.

Telam diſputationis publicæ cum Fr. Valeriano Magno turpiter abrumpit, *fol.* 198.

Georgius Antonius, Princeps & Epiſc. *W*ormatiæ.

Fratribus Eccleſiam pro Domo Wormatiæ conſtruenda donat, *fol.* 331. *&* 333. eam permutat, *fol.* 331. Ordinem fovet *ibi*, & irritatus gratias Fratribus conceſſas revocat, *fol.* 334.

legendi *ibi*, babilitant quoque ad gradus Ordinis Novitios, qui hæretici erant *ibi*, facultates, quæ Miſſionariis conceduntur, recenſentur, *fol.* 5. Provinciis in ea diviſis paritas votorum in Capitulis Generalibus denegatur, *fol.* 7. ſicut & fundatio Conventuum ſine S. Sedis licentia expreſſa *ibi*, circa quod utrumque gravantur, *fol.* 8. & Imp. Leopoldus utrumque concedi efficacius urget *ibi & ſeq.* pro una vice paritas conceditur, *fol.* 15. eam cum facultate conſtruendi Domos pro ſemper dari Imperator inſtat, *f.* 16. *& ſeq.* cui Papa tandem annuit, *fol.* 20. Habere debent in Romana Ordinis curia Secretarium Nationalem, *fol.* 22. in iis gratia Altaris ternâ vice privilegiati ad Eccleſias Miſſionum & Reſidentiarum extenditur *ibi*. Sicut & Indulgentiæ Ordinis ad Eccleſias Sæcularium in locis Miſſionum, *fol.* 23. Præter Indulgentias Ordinis gaudent indulgentiis plenariis in feſtis Titularibus, *fol.* 24. necnon pro communione generali menſtrua *ibi*, quam & in Eccleſiis ſæcularium inſtituere poſſunt *ibi*. Statum Miſſionum Sacr. Congregationi de propaganda fide perſcribere jubentur, *f.* 25. formâ deſuper præſcripta *ibi*.

Goritiæ Monaſterium Monialium

Fundatur, *fol.* 272. operâ Fr. Joan. Baptiſtæ, olim Ducis &c. quarum Conſtitutiones approbantur, *fol.* 275. Fratres iis variè inſerviunt *ibi*.

Gui-

Hæreticos

Abſolvunt Fratres Germaniæ, *fol.* 3. & 5.

Fr. Hartmannus Brixinenſis

Miniſter Generalis, inter Viros Provinciæ Tyrolenſis claret, *fol.* 123.

Haſſię Landgravius.

Vide Erneſtus.

In Heitersheimb,

Conſtructam Domum à Fratribus acceptari injungitur, *fol.* 68. executio impeditur *ibi*.

Helvetica Provincia.

A S. *Carolo Borromæo fundatur, fol.* 26. *primus ejus & totius Germaniæ Conventus* Altorffii conſtruitur *ibi*, qui adhuc viſitur *ibi*. In Provinciam erigitur *ibi*. Conventus Auſtriæ Anterioris & Alſatiæ ſibi unit *ibi*, mirus in ea Evangelici laboris fructus *ibi*, ob quem in Curia Romana commendatur *ibi*. *Miſſionem Moſcoviæ acceptat ibi, partes Provinciarum Germaniæ ſequitur ibi, ad Habitum non recipit, qui ſaltem capax Confeſſarius futurus non creditur ibi, & quem ortus honeſtas non commendat ibi. Gloriatur cum Provincia Anterioris Auſtriæ S. Fidele Protomartyre ceu Filio, ſicut & ejus Fratre Germano, Fr. Apollinare ibi, facultatem tempore jejunii lacticinia manducandi à*

ibi & ſeq. ... gentias Confratribus Archiconfraternitatis Sanctiſſimi Roſarii, *fol.* 54. & indiſtinctè omnibus moribundis, quibus aſſiſtunt *ibi*.

Helvetiæ Moniales Capucinæ

Amplo Altaris privilegio in earum Eccleſiis gaudent *fol.* 60. & præter Indulgentias Ordinis earum Eccleſiis conceduntur Indulgentiæ in Feſto titulari *fol.* 61.

Herbipoli

Domus Fratrum conſtruitur *fol.* 166., ac horum operâ Archiconfraternitas SS. Corporis Chriſti inſtituitur *fol.* 167.

Fr. Hermenegildo à Briſaco

Provinciæ Anterioris Auſtriæ, Ducem Wirtembergiæ in Habitu Sæculari comitari indulgetur fol. 77.

Hildeſii

Domus pro Fratrum Conventu donatur. *f.* 309. *Apoſtolico conſenſu deſuper ſequente ibi.*

De Hochenzolleren, Itelius Fridericus Cardinalis

Pro Domo Fratrum Colonienſi largiſſimam ſtipem ſubminiſtrat f. 278. *Archiconfraternitatis ibidem cultor & fautor.*

Hol-

Duos Conventus conſtrui, inſtante Imperatore Leopoldo conceditur. *fol.* 246.

Huy

Oneri Vineæ pro horto Fratrum emptæ, aſſignato Miſſarum numero ſatisfieri indulgetur.

Fr. Hyacinthi à Caſali.

Memoria renovatur *fol.* 153. Provinciam Bavariæ illuſtrati *ibi.*

Fr. Hyppolitus Brugenſis.

Ex genere nobili, dono Prædicationis excellit *fol.* 83.

I

Jacobus Fuggerus.

Vide Fuggerus.

Fr. Januarius à Surlaco.

Provinciæ Helveticæ Miniſter Provincialis, facie S. P. Franciſcum, & Spiritum Domini præſefert *fol.* 29. Homo Dei, & Sanctus habitus *ibi.* Stanislao Regi Poloniæ apprimè charus, qui cum illo loquitur confidenter *ibi* ei quoque ſcribit &c., In locis Miſſionum ad Eccleſias Sæculares extenduntur in caſu &c. *fol.* 23. Indulgentiis Plenariis in feſto Titulari gaudent Eccleſiæ Provinciarum Germaniæ *fol.* 24. ac pro Communione Generali menſtrua *ibi.* quæ per modum ſuffragii Defunctorum applicari poſſunt *ibi.*

Joannes III. Poloniæ Rex.

Fratres ad Regnum vocat *fol.* 346. inſtantias repetit *fol.* 347. obſtaculis reſiſtit *ibi.* duo Hoſpitia fundat *f.* 353. de adventu Fratrum Cracoviæ gaudium explicat *f.* 356.

Joanni ab Auſtria.

Summus Pontifex Fratres commendat *f.* 235. & his facultatem petitam, conceſſam eſſe renuntiat *ibi.*

Joannis Balthas. Suffraganei

Zelum pro conſtruenda Fratrum Domo Neoſtadii Papa laudibus effert *fol.* 212.

Fr. Joannes Baptiſta, olim Dux Mutinæ &c.

Vide Tyrolenſis Provincia, & Goritia.

Fr. Joannes Baptiſta, Polonus.

S. Fidelis Protom. in vita Lector, Guardianus, & Confeſſarius *f.* 63., ac poſt mortem in proceſſu Beatificationis teſtis *ibi* genere, virtute, & donis gratiæ præcellit *ibi.*

Fr.

Digitized by Google

à Beuren.

Schenckiorum Stirpem virtute ſuâ illuſtrat *fol.* 28. familiariter cum Puero Jeſu agit *ibi.* cujus imago Salisburgi gratiis coruſcat *ibi.* de ejus Beatificatione cogitatur *ibi.*

Joannes Crocius.

Vide Crocius.

Joannes Franciſcus,

Vide Stoppanus.

Joannes Fridericus, Archiepiſcopus Pragenſis.

Fundationem, & adminiſtrationem Capellæ Lauretanæ Pragæ confirmat *fol.* 227.

Joannes Hugo, Archiepiſcopus & Elector Trevirenſis.

Fratribus in cauſa & lite Wilana patrocinatur fol. 70. *iiſque Bornhovii Capellam B. Virginis Mariæ tradit fol.* 339.

Joanni Philippo, Archiepiſco, & Electori Moguntino.

Paritatem votorum difficulter Provinciis Germaniæ concedi poſſe, Papa reſpondet, fol. 13.

Ioannes Svicardus, Archiepiſcopus, & Elector Moguntinus

Fratres Moguntiam vocat, *fol.* 325. & Ordinem laudibus effert, *fol.* 326.

Ioannes Skarbeck, Epiſcopus

Fundationem Domûs Leopolitanæ ratihabet, *fol.* 358.

Fr. Ioannes à Venetiis

Definitor Generalis, Oenipenti Provinciæ Tyrolenſis fundamentum ponit, *fol.* 176. Boemiæ præſidet, *ibi*, ubi in odium fidei perſecutiones patitur *ibi*.

Ioannes *W*altherus à Roll.

Vide à Roll.

Fr. Iordanus *Waſſerburgenſis*

Definitor Generalis, virtute & libris memoriam ſuam perennat, *fol.* 153.

Fr. Jovita Burgundus

Definitor Generalis, virtute & zelo clarus, fol. 234. *habitum & tumulum Viennæ ſumpſit ibi.*

Ite-

Digitized by Google

K

Küſnachtii

INſigne Parochiæ templum Fr. Marquardus Sarnenſis ædificat, *fol.* 29.

L

Laicos

PRofeſſos Clerici Novitii præcedunt, *fol.* 119. 215. & 276.

Ven. Dei Servus, Laurentius à Brunduſio

Maximiliano Electori Bavariæ charus, *fol.* 153 qui illius Miſſæ inſervit *ibi*, & fata Sereniſſimæ Domûs audit *ibi*. Mittitur Pragam ad fundandam Provinciam, *fol.* 174. cujus lapis angularis tenetur, *fol.* 176.

Legatum pium

A Novitio relictum, in ſubſidium Fratris Germani de pauperati applicari indulgetur, *fol.* 272.

Leiningæ

Fratribus Miſſionariis ſpeciales facultates conceduntur, *fol.* 337. qui in vinea Do-

Leopoldus Imperator

Jura Provinciarum Germaniæ tuetur, *fol.* 9. Conventum Wratislaviæ ſumptibus Cameræ Sileſianæ conſervari diſponit, *fol.* 216. Provinciam Bohemiæ dividi urget, *fol.* 218. fundationem Capellæ Lauretanæ Pragæ confirmat, *fol.* 226. Duos Conventus in Hungaria ſundari inſtat, *fol.* 246. Fr. Emericum Commoromienſem Epiſcopum Viennenſem nominat, *fol.* 249. de acceſſu Pontificii aſſenſus gaudet, *fol.* 249. Vide *Auſtriaca Domus*.

Leopoldus Guilielmus, Archidux Auſtriæ, & Epiſcopus

Fratribus plura pulpita addicit, *fol.* 234.

Leopoldus Archiepiſcopus, & Princeps Salisburgenſis

Fratrum curæ Miſſiones in Ditione Salisburgenſi committit, *fol.* 143.

Leopoli in Polonia

Nova Domus Fratribus conſtruitur, *fol.* 360. fundum Eliſabethâ Sieniawska dante *ibi*.

Liechtenſtein, Principes

Fundant Conventum Rumbergenſem, *fol.* 177.

Digitized by Google

Fr. Valeriani Magni Frater ſecundùm carnem in negotio belli ad Principes Italiæ mittitur, *fol.* 196. negotiatio ejus in malam partem trahitur *ibi*, in fide erga Cæſarem vacillat *ibi*, à Fratre carpitur *ibi*.

Majaſi

In hoſpitio Fratres Helvetiæ morari conceditur, *fol.* 45. Cantonibus Catholicis inſtantibus *ibi*.

Malbergæ

Fratrum Domum conſtrui, Princeps Epiſcopus Argentinenſis & Marchio Badenſis inſtant, *fol.* 75. & obtinent *ibi*.

Marchdorffii

Moniales reformantur, *fol.* 73. bello Svevico diſperſæ, *fol.* 74. Epiſcopo Principi Conſtantienſi ſub Fratrum directione ſubduntur.

Fr. Marci ab Aviano

Memoria benedictionis in Bavaria viget, *fol.* 153.

Marcus Sitticus, Epiſcopus Salisburgenſis

Zelum Fratrum pro fide Catholica commendat, *fol.* 124.

Maria Caſimira, Regina Poloniæ

De adventu Fratrum Cracoviæ lætatur, *fol.* 357.

Maria Franciſca, Hetruriæ Duciſſa

Domum Fratrum Reichſtadii ingrediendi facultatem obtinet, *fol.* 223. ejuſque Confeſſarius privilegiatur, *fol.* 224.

Maria Magdalena, Comitiſſa de Drackovvitz.

Vide Drackowitz.

Maria Thereſia, Hungariæ &c. Regina Imperatrix

Decretum de Fratribus extraneis Viennæ non hoſpitandis confirmat, *fol.* 233. Schonbrunnæ Reſidentiam pro Fratribus conſtrui jubet *ibi*, & eorum ſuſtentationi providet *ibi*. *Vide Auſtriaca Domus*.

Maria Thereſia de Dietrickſtein.

Vide Dietrickſtein.

Digitized by Google

ganæ Apoſtolicis litteris confirmari inſtat, *fol.* 157.

Fr. Marquardus à Sarna

Architecturâ pollet, *fol.* 29. & Spiritu humilitatis excellit *ibi*.

Fr. Martinus Cochemius

Spiritu Domini plenus, 27. Libros vulgat, *fol.* 329.

Fr. Martinus Nivellenſis

Solitudinis amator, *fol.* 103. etiam Sorori in Hiſpanias ituræ nec verbo, nec oculo valedicit *ibi*.

Fr. Mathias Augienſis

Ex equeſtri Familia, gubernio Fratrum, virtute & zelo clareſcit, *fol.* 63.

Maximilianus, Archidux Auſtriæ

Fr. Damianum ad Summum Pontificem ablegat, fol. 126. pro 2. Fratribus cum ſociis licentiam in Perſidem eundi obtinet fol. 235.

Maximilianus Henricus, Archiepiſcopus Colonienſis &c.

Paritatem votorum comendans repulſam fert, fol. 13. Fratribus Domum in ſuburbio Leodii conſtruit, fol. 112.

Maximilianus Joſeph, Bavariæ Dux, & Elector

Fratres pro facultate viam Crucis erigendi commendat, *fol.* 163.

Fr. Maximilianus à *W*anghena

Definitor Generalis, Ordinis & Provinciarum commoda impigrè promovet, *fol.* 64. Apotheoſin S. Fidelis Protomartyris ſolus curat, & ultimat *ibi*, In officio Poſtulatoris confirmatur, *fol.* 75. res Principiſſæ Wirtembergiæ in Aula Romana curat, *fol.* 76. Donum Principiſſæ mittendum Papa ei conſignat *ibi*, hujus Filio Principi tertiò genito Canonicatum Salisburgenſem procurat *ibi*. Litteras Principis Caroli Summo Pontifici tradit, *ibi*.

Melchior Luſſi.

Vide Luſſi.

Merani

Fratribus Sæcularium confeſſiones excipiendi facultas datur, fol. 126.

Michael Adolphus Comes.

Vide de Althan.

Mi-

Digitized by Google

Pactum Marianum inſtituitur, *fol.* 153. ſicut & Confraternitas de perpetua Euchariſtiæ adoratione *ibi*.

Monaſteria

Nova in Provinciis Germaniæ diviſis ſine S. Sedis licentia ædificare prohibetur, *fol.* 7. de quo illæ gravantur *ibi*, & quod Leopoldus Imperator revocari inſtat, *fol.* 7. & obtinet *ibi*.

Moniales

Fratres in Provinciis ultramontanis cum licentia PP. Provincialium ſcripta accedunt, *fol.* 1. non localium, *fol.* 2. & accedentes abſque dicta licentia graviter peccant *ibi*, & pœnas taxatas incurrunt *ibi*.

Mureggenſis

Conventus Fratres, Fr. Joann. Mariæ à Luca cadaver prætendunt, *fol.* 277. *Vide Fr. Joan. Mariæ*.

Mureponti

Conventui relictum legatum relaxatur, *fol.* 271.

[illegible] in Diætiba de fide à Fr. Valeriano Magno convincitur *fol.* 192. & convertitur *ibi*.

Fr. Norbertus Furnenſis

Virtute præſtat *fol.* 84. quam in ejus morte viſus globus igneus probat *ibi*.

De Noſtitz, Comites

Fundant Conventus Falckonovienſem & Suidnicenſem *fol.* 175.

Novitii

Receptio à Vicario Provinciali ſanatur *f.* 119.

Novitii Clerici.

Vide Clerici, & Laici.

O

Fr. Odoricus Veſetenſis

Dono prædicationis, & gratiarum clareſcit *fol.* 279.

Ocniponti

Prima Provinciæ Tyrolenſis Domus conſtruitur *fol.* 123. *Vide Ferdinandus Archidux.*

cum facultate fundandi Domos *ibi*.

Fr. Oneſimus Bruxellenſis

Frater Marchionis de Leede, Martyr amoris occumbit *fol.* 83.

Fr. Oneſimus Montenſis

Provinciæ Wallonicæ columna *fol.* 103., & vitæ illibatæ Religioſus *ibi*.

Opoznæ

Fratrum Domus fundatur *fol.* 221.

P

Paſſavii

Cura Capellæ B.V. Mariæ Auxiliatricis in Monte Fratribus committitur *fol.* 241. fundatio Capellæ *fol.* 243. quæ ad litteram ſervari mandatur *fol.* 250. & Decretum proviſionale ab Epiſcopo Principe deſuper emanatum confirmatur *f.* 253.

S. S. Patronos

Eligendi conditiones præſcribuntur fol. 170.

Paulus Sangusko, Mareſchallus.

Vide Sangusko.

Philippus Rex Caſtellæ

Prohibitionem fundandi Conventus in Belgio revocat. *fol.* 81.

Fr. Philippus Appenzellenſis, ex Heriſau

Ex hæretico Capucinus, Sacerdos & Concionator inſignis *fol.* 28. vitam præclaram, tum gratiæ receptæ, tum Sol cum Cruce candida in morte viſus teſtantur *ibi*.

Philippus Adolphus, Epiſcopus Princeps Herbipolenſis

Archiconfraternitatem Corporis Chriſti in Cathedrali Herbipolenſi inſtituit f. 170.

Philippus Chriſtophorus, Archiepiſcopus Elector Trevirenſis

Fr. Antonium Mariam à Reitta pro ſe ad Sacra Limina Apoſtolorum ablegat f. 211. *& privilegia huic concedi poſcit f.* 210.

Philippus Chriſtophorus, Archiepiſcopus Elector Moguntinus

A calumniis Fratres eximit fol. 326.

Fr.

mine Conventuum ibi Provincia Bononienſis eximitur *fol.* 353. Fratres ibi in Aulis Magnatum morantes ad clauſtra redire jubentur *fol.* 357. *Vide Joannes III. Sigiſmundus Rex*, *Fr. Valerianus Magnus &c.*

Ponti

Fratres Monialium Confeſſiones excipere jubentur *fol.* 221.

Potoski, Michael, Palatinus Vohliniæ

Fratrem Domum Sendiszoviæ fundat *fol.* 365.

In Poyſdorff

Nova Domus conſtruitur *f.* 246.

Pragam

Fratres ablegantur *f.* 177. ubi in Eccleſia noſtra Archiconfraternitas de Paſſione Domini inſtituitur *ibi*, cujus regula confirmatur *ibi* cum Indulgentiarum conceſſione *ibi. & fol.* 181. Fratrum curæ ibi & Capella Lauretana committitur *fol.* 225. cujus fundatio, hujus confirmatio, & Indulgentiæ Cappellæ conceſſæ recenſentur *ibi. & ſeq.*

R

Radſtadii

Fratribus Miſſio addicitur *fol.* 147.

tur in Bullis de Habitûs forma *fol.* 155.

Reichſtadii

Domum Fratrum Duciſſa Hetruriæ intrat *fol.* 223.

SS. Reliquiarum

Extractio prohibetur Bruxellis *fol.* 92. Cluſinæ *fol.* 139. Budvicii *fol.* 211. Eccleſiis noſtris diſpenſari conceditur *fol.* 318.

Fr. Remigii à Bozzulo

Memoria renovatur *fol.* 153.

Rhenana Provincia

Fundatur *fol.* 325. Miſſiones amplo fructu exercet *f.* 326. plura loca ad Catholicam Fidem reducit *fol.* 327. Principes &c. de illius zelo teſtantur *f.* 328. Perſecutiones patitur ab Hæreticis *ibi*. à calumniis eximitur *f.* 325. educat Viros illuſtres *f.* 329. Miſſionarios in ea moleſtari inhibetur *f.* 335. dividitur *ibi & f.* 311. paritas votorum &c. cum licentia fundandi Domos ei conceditur *f.* 338. *Vide Francofurtum*, *Leninga*.

Rhetiæ

Miſſiones privilegiantur *f.* 45.

Riedæ

Reſidentia Fratrum conſtruitur *fol.* 139.

A Roll

Digitized by Google

f. 142. executio ſuſpenditur *f.* 143. completur *ibi* articulis à S. Sede confirmatis *f.* 143.

Fr. Salomon Villinganus

Provinciæ Anterioris Auſtriæ Provincialis, Alſatiam ab Helvetia dividit *fol.* 48. & 64.

Fr. Samuel à Pilſenburgo

Atlas Provinciæ Boemicæ dictus *f.* 176. Definitor Generalis, nobilitatem generis virtute adauget *ibi.*

Sangusko, Paulus Mareſchallus Lithuaniæ

Novam Domum Lublini Fratribus conſtruit, *fol.* 363. Epiſcopo approbante, *fol.* 362. *Vide Lublinum.*

Schvvendi, Marquardus Baro, Adminiſtrator

Capellam B. V. M. Auxiliatricis Paſſavii fundat, *fol.* 243. cujus curam Fratribus addicit, *fol.* 241. & *ſeq. Vide Paſſavium.*

Fr. Sebaſtianus Aquenſis

Provinciæ Colonienſis, gratiâ energumenos liberandi præſtat, *fol.* 279.

Sefflingæ

Monialibus novam Domum pro Fratribus prope Ulmam conſtruendi facultas datur, *fol.* 66. ſub articulis expreſſis *ibi.*

lenskum ab obſidione liberat, *fol.* 190. Papæ homagium defert, *fol.* 191. Valerianum ad purpuram Cardinalitiam promoveri poſcit *ibi.* Eum inter- et Cæſarem diſſidia oriuntur *ibi.* Palatini Filiam in ſponſam ſeligit *ibi*, quod à Valeriano feliciter diſſuadetur *ibi.*

Fr. Sigiſmundus à Tugio

Claritati generis virtutem adjicit, *fol.* 29. undecies Provinciæ Helveticæ Definitor *ibi.*

Fr. Simon

Provinciæ Franconicæ à Sveeis perimitur, *fol.* 167.

Solodoranus Senatus

De conſtanti erga S. Sedem obſequio commendatur, *fol.* 38.

Spadæ

Domus à PP. Recollectis derelicta Fratribus addicitur, *fol.* 120. cujus Eccleſiæ Tutelaris B. V. Maria declaratur *ibi.*

Stantii

In Eccleſia Fratrum privilegium Altaris transfertur, *f.* 46. qui in Eccleſia Monialium ibidem Miſſas dicere, ac confeſſiones Monialium excipere jubentur, *fol.* 38.

Fr. Stephanus à Ceſena

Litteras Cantonis Friburgenſis Summo Ponti-

tifi-

Digitized by Google

Fratres Bavariæ pro facultate viam crucis erigendi commendat, *fol.* 164.

Stüehlingæ

Capella B. V. Mariæ Lauretanæ Fratribus conceditur, *fol.* 78. quæ Regularis declaratur *ibi*.

Styriæ Provincia

Fundatur, *fol.* 270. extenditur ad fines Thraciæ &c. *ibi*. Vineam Domini magno fructu colit *ibi*, in ea Clerici Novitii Laicos Profeſſos præcedunt, *f.*276.

Svidnicii

Nova Fratrum Domus exſtruitur, *fol.* 222.

T

Tergeſti

FAbricam inchoatæ noſtræ Domûs perfici jubetur, *fol.* 271. quocunque obice non obſtante *ibi*.

Trajecti

Emptio Fratrum Domûs confirmatur, *f.* 86.

Tranſitus ad Religionem

Noſtram P. Recollecti ex zelo majoris perfe- permittuntur *fol.* 97.

Tyrolenſis Provincia

A Veneta originat, *fol.* 123. Oeniponti ſua fundamenta ponit *ibi*. ferax Virorum illuſtrium Mater, *fol.* 123. in ea Dux Mutinæ &c. Habitum Religionis ſumit *ibi*. Cum laude & fructu zelatur pro lege & fide, *fol.* 124 triplex ei in Ditione Salisburgenſi concreditur Miſſio *fol.* 125. obſiſtit Fabricæ Hoſpitii PP. Reformatorum Enniæ *fol.* 127. Conventus Bavariæ ab ea ſeparantur, *fol.* 129. per tabulas ſolemnes *ibi*.

V

Fr. Valerianus *Magnus* dictus

LItteras Regis Poloniæ Papæ conſignat, *fol* 181. qui & alias per eum Comiti de Althan mittit, *fol.* 182. Archiepiſcopo Pragenſi aſſiſtere jubetur, Provincialatu dimiſſo *ibi*. Miſſionarius Apoſtolicus inſtituitur, *fol.* 184. monita deſuper præſcripta *ibi*. Virtus ejus & Sapientia à Papa collaudatur, *fol.* 184. ad partes Poloniæ ſecedere jubetur, *fol.* 185. cujus adventus Regi prævie intimatur *ibi*. Deputatur, & Miſſionarius Saxoniæ, Brandenburgi &c. cum facultatibus *ibi*. Ejus ortus, *fol.* 187. docilis indoles *ibi*. Dum Romam ire debet, ad S.Ordinem noſtrum properat *ibi*. In via à Dæmone, & in Novitiatu a Matre tentatur *ibi*, corpus rigidè tractat *ibi*, exemplo charitatis & humilitatis fulget

Digitized by Google

Sigiſmundi jura pro Sceptro Poloniæ feliciter tuetur *ibi*, qui electus eum ad coronationem invitat *ibi*, in ſuo appulſu noviter exortas turbas ſedat *ibi*, pro purpura Eccleſiæ fruſtra à Rege commendatur, *fol.* 191. calumniis impetitur *ibi*. Cæſari, ut cum Rege Poloniæ paciſcatur, ſuadet *ibi*, conſilium negligitur cum damno *ibi*, ad Regem Poloniæ ablegatur *ibi* Regem, ne Palatinam hæreticam ducat, perſuadet, Cæſaris Filiam econtra offert, *fol.* 192. Regemque & Cæſarem conciliat *ibi*. Botſaeum Gedani confundit, *fol.* 192. ſicut & Nigrinum publicè convincit *ibi*, qui modeſtiam Valeriani admirans, fidem Catholicam amplectitur, *fol.* 194. Diſputationis glorioſus effectus, *fol.* 192. Litteris Regiis denuò pro honore Cardinalitio commendatur, *fol.* 193. Redux Pragam viſitationem Diœceſeos conſulit, *fol.* 195. obicem reperit *ibi*. Indictum Turonii polemium congreſſum adire jubetur *ibi* decipitur ab æmulis *ibi*. Cracoviæ Domum pro Hoſpitio recipit *ibi*, pro purpura tertiò commendatus *ibi*. Varſariæ Magum Regularem convertit *ibi*. Procerum Poloniæ ſervore contra eum ſuſcitato *fol.* 196. Gedanum ſeu Dantiſcum redit *ibi*, à catholicis ibi, non acceptatur, & ab Acatholicis honoratur *ibi*. Principem Erneſtum Landgravium Haſſiæ ad Catholicam fidem convertit *fol.* 19. media publica diſputatione, cujus ſeries amplè deſcribitur, *fol.* 197. acta in ſiniſtrum ſenſum torquentur *ibi*. Anonymum confutat *ibi*. Livore contra eum adaucto *fol.* 199. zelo honoris defendendi incenditur *ibi*, & Æmulos Regulares Apoſtolicæ Sedi denuntiat *ibi*, augetur æmulatio *ibi*. Viennæ ad carceres ducitur *ibi*, pro cujus libertate Principes inſtant *ibi*, cum honore ſeducitur, *fol.* 200. Salisburgum contendit, ubi-

Varſavia

Hoſpitium Fratrum erigitur *fol.* 351. quod in Conventum reducitur *fol.* 353. in cujus Eccleſia Fratres ſine ſcrupulo officiare jubentur *fol.* 357.

Viam Crucis.

Erigunt Provincia Helvetica *fol.* 52. & Bavarica *fol.* 163.

Fr. Victor à Solodoro.

Provinciæ Helveticæ, in ſæculo Ephebum Regis agit *fol.* 27 Lucernæ Deo & D. Patri Franciſco ſe devovet *ibi*. Spiritui Domini deditus *ibi*.

Viennenſis Provincia

Vide Auſtriaco Hungarica.

Viennenſis Conventus

Eccleſiæ, ab Imperatrice Anna SS. Reliquiæ concreduntur *fol.* 236., quas etiam in vaſis argenteis poſitas acceptari indulgetur *fol.* 237. extractione earum vetitâ *fol.* 238. quæ recenſentur *ibi* orantibus coram Imagine B. V. Mariæ *Conſolatricis afflictorum* ſpecialiſſimæ Indulgentiæ conceduntur *fol.* 251. In Crypta Eccleſiæ Cadavera Imperatorum, & Principum conduntur *fol.* 255. quæ ordine chronologico memorantur *ibi*. Altare Cryptæ privilegiatur *fol.* 254. aſſiſtentes Orationi 40. horarum Indulgentias pro prima Communione conſequuntur *fol.* 260. In Conventu diutior Fratrum extraneorum incolatus interdicitur *fol.* 232.

Fr.

Digitized by Google

Fundant Conventus Hradiſtienſem, & Trebizienſem *fol.* 175.

*W*allonica Provincia

Linguæ Gallicæ proprium debet ortum *f.* 103. articuli, quibus in Provinciam erigitur *fol.* 104. Viros numerat zelo & doctrina conſpicuos *ibi* peſte infectis cum 100. Fratrum jactura aſſiſtit *ibi*. Speciatim Arembergianæ Familię devincta *ibi*. Conventus Leodienſes ab ea ſegregantur *fol.* 107. articulis præſcriptis *fol.* 109.

*W*althurenæ

Methodus de legendis Miſſis ſuperfluis præſcribitur *fol.* 340.

*W*erdenſteiny

Fratres Cappellam B. V. Mariæ acceptare jubentur *fol.* 34. executio impeditur *ibi*.

*W*erthenſi in Præfectura

Miſſio Fratribus addicitur *fol.* 143. cum articulis præſcriptis *ibi*.

*W*ilerſtadii

Hoſpitium Fratrum reſtitui mandatur *fol.* 68. cui ſe opponunt RR. PP. Auguſtiniani *fol.* 69. contra quos Epiſcopus & Civitas teſtantur *ibi*. Cæſare quoque Fratres

Fratrum Domus conſtruitur *fol.* 322. cujus articuli præſcribuntur *ibi*.

Wormatiæ

Fratribus Eccleſia S. Amandi pro Domo datur *fol.* 331. & 333. permutatur *ibi*. Fratres in Eccleſia excommunicationem publicare jubentur *fol.* 338.

Wratislaviæ

Domus Fratrum erigitur *f.* 216. ejus Fabricam à Camerâ ſileſiana conſervari diſponitur *ibi*.

Wunenſtein, Monialium Monaſterium

Eccleſia propria, Sacellanus Sæcularis vel Regularis &c. conceduntur *fol.* 30.

De Wurben Comites

Fundant Domum Fulnecenſem cum Capella Lauretana *f.* 175.

Zbi.

Digitized by Google

Errata Corrigenda.

Fol. 5. *lin.* 30. Septennio, *lege* quadriennio
fol. 29. *lin.* 34. Sacris Indulgentiarum, & Rituum Congregationibus, *lege* Sacræ Indulgentiarum Congregationi
fol. 38. *lin.* 1. *col.* 2. Senatûs *lege* Senatum
fol. 126. *col.* 1. *lin.* 38. *deleantur verba* Fr. Damianum ad ſe ablegatum, benignè exceptum &
fol. 155. *col.* 1. Gulielmo, *lege* Guilielmo
fol. 177. *lin.* 5. Reſidentia *lege* Reſidentias
fol. 224. *lin.* 9. Ezernin *lege* Czernin

Alia leviora menda, & ſpalmata, humanitate ſua ipſe benevolus Lector emendabit, & excuſabit.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google